

બુખારી શરીફ

સંપાદક :
ઈમામ બુખારી (રહ.)

અનુવાદક :
ઈબ્રાહીમ

Part 21 to 25

BUKHARI SHAREEF

GUJARATI = PART - 21 to 25

14 - Safar - 1435 Hijari = Wednesday = 18 - December - 2013

★ અનુક્રમ ★

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
	★ ભાગ-૨૧ ★	
	★ સૂરએ ફાતિહાની ફઝીલત ★	29
	★ સૂરએ બકરહની ફઝીલત ★	30
	★ સૂરએ કહફની ફઝીલત ★	31
	★ સૂરએ ફત્હની ફઝીલત ★	31
	★ સૂરએ 'ફુલ હુવ લ્લાહુ અહદ'ની ફઝીલત ★	31
	★ 'અઘીયુ'વાળી સૂરતોની ફઝીલત ★	32
૧	કુર્આન પઠતી વખતે આત્મસંતોષ અને ફરિશ્તાઓ આસ્માન પરથી ઉતરે છે.....	32
૨	રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ આ (કુર્આન)ના સિવાય જે બે પુઠાઓ વચ્ચે છે, બીજું કંઈ છોડ્યું નથી.....	33
૩	બીજા પુસ્તકો પર કુર્આનની ફઝીલત.....	33
૪	કુર્આન પર અમલ કરવાની વસિયતનું વર્ણન.....	34
૫	કુર્આન પઠનાર માણસની સુઈર્ખા (રશક) કરવાનું વર્ણન.....	34
૬	હદીસ 'ખયરુકુમ મન તઅલ્લમલ કુર્આન વ અલ્લમહુ'ની તફસીર....	35
૭	કુર્આનને હિફઝ (કંઠસ્થ) પઠવાનું વર્ણન.....	35
૮	કુર્આનને યાદ કરવાનું અને હંમેશા પઠવાનું વર્ણન.....	36
૯	સવારીની હાલતમાં કુર્આન પઠવાનું બયાન.....	37
૧૦	બાળકોને કુર્આન શીખવવાનું બયાન.....	37
૧૧	સૂરએ બકરહ વગેરે કહેવામાં કંઈ વાંધો નથી.....	38
૧૨	કિર્મત વખતે અવાજ ખોંચવાનું બયાન.....	39
૧૩	છેલ્લા અક્ષરના પુનરુચ્ચાર સાથે કુર્આન પઠવું.....	40
૧૪	સુંદર અવાજમાં લહેજા (લય)થી કુર્આન પઠવું.....	40
૧૫	બીજાઓ પાસે કુર્આન પઠાવીને સાંભળવાનું બયાન.....	40
૧૬	પઠાવનાર પઠનારને એમ કહી શકે છે કે, બસ કરો.....	40

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૧૭	કેટલા દિવસમાં કુર્આન ખતમ કરવામાં આવે અને આપત 'ફકરહી મા તયસસર મિન્હુ'નો શો અર્થ છે ?.....	40
૧૮	કુર્આન પઢતી વખતે રડવાનું બયાન.....	42
૧૯	જે માણસ કુર્આનને દેખાડવા માટે પઢે અથવા રોજી કમાવાનું સાધન બનાવે અથવા ગુનાહના કામમાં એનો ઉપયોગ કરે તો એનો શું અજાબ છે ?.....	42
૨૦	જ્યાં સુધી તમારામાં એકતા જળવાય ત્યાં સુધી કુર્આન પઢો....	43
	★ નિકાહ ★	43
૨૧	જે માણસ હાજતમંદ હોય તેણે પણ શું નિકાહ કરવા જોઈએ ?.....	45
૨૨	જે માણસ ઘરસંસારની શક્તિ ન ધરાવતો હોય તેણે રોઝો રાખવો જોઈએ.....	45
૨૩	બહુપત્નીત્વનું વર્ણન.....	45
૨૪	જે ગરીબ મુસલમાન હોય અને તેને કુર્આન કંઈક યાદ હોય તેના નિકાહ કરવાનું બયાન.....	46
૨૫	નિકાહ ન કરવા અને ખસ્ટી થવું મકરૂહ છે.....	47
૨૬	વિધવા અથવા ત્યકતા સ્ત્રીઓ સાથે નિકાહ કરવાનું બયાન.....	48
૨૭	નાની વયની છોકરીઓની મોટી વયના પુરુષો સાથે શાદી કરવાનું બયાન.....	49
૨૮	લોડીઓ રાખવી અને લોડીને આઝાદ કરીને તેની સાથે નિકાહ કરવા જાઈએ છે.....	49
૨૯	આઝાદ સ્ત્રીનું ગુલામના નિકાહમાં હોવાનું બયાન.....	54
૩૦	દૂધ પીવડાવવાનું કેટલું પ્રમાણ હરામ છે ?.....	56
૩૧	દૂધ પીવડાવનારીની ગવાહી.....	56
૩૨	કોઈ પર ભત્રીજાના નિકાહ ન કરવામાં આવે.....	59
૩૩	'નિકાહે શિગર' કરવાની મનાઈ.....	59
૩૪	શું સ્ત્રી પોતાની જાત કોઈને ભેટ આપી શકે છે ?.....	59
૩૫	ઈહરામની હાલતમાં નિકાહ કરવાનું બયાન.....	60
૩૬	કોઈ નેક માણસ સામે સ્ત્રી પોતાની જાતને નિકાહ માટે રજુ કરી શકે છે.....	61
૩૭	કોઈ નેક માણસને પોતાની બહેન અથવા પુત્રીના નિકાહ માટે કહેવું.....	61

ક્રમ	વિગત	પેજ
૩૮	નિકાહ પહેલાં ઓરતને જોવાનું વર્ણન.....	63
૩૯	વાલી પોતે નિકાહ કરવા માંગતો હોય (તો શું હુકમ છે ?).....	66
૪૦	પિતા પોતાની પુત્રીના નિકાહ સમયના સત્તાધીશ સાથે કરી શકે છે.....	67
૪૧	જો કોઈ પિતા પોતાની પુત્રીના નિકાહ તેની મરજી વિરુદ્ધ કરી દે તો નિકાહ રદ થવા પાત્ર છે.....	68
૪૨	કોઈના નિકાહના સંદેશને કેવી રીતે રદ કરવામાં આવે ?.....	70
	★ ખુત્બો ★	71
૪૩	નિકાહ અને વલીમાના પ્રસંગે દ્વંદ્વ વગાડવાનું બયાન.....	71
૪૪	દુર્આન શીખવવાના બદલામાં અને (નાજી રૂપી) મહેર વગર નિકાહ કરવાનું બયાન.....	71
૪૫	સરસામાન અને લોખંડની વીંટીને મહેર તરીકે મુકરર કરવું.....	72
૪૬	નિકાહની શરતોનું બયાન.....	72
૪૭	દુલ્હાને પીળી ખૂશબૂ લગાડવી.....	72
૪૮	દુલ્હા માટે કેવી દુઆ કરવી જોઈએ ?.....	73
૪૯	દુલ્હનને દુલ્હા પાસે મોકલનારી સ્ત્રીઓ માટે દુઆની રીત અને દુલ્હા-દુલ્હનને દુઆ આપવાની રીત.....	73
૫૦	જિહાદમાં જતાં પહેલાં પત્ની સાથે સંભોગ કરવાનું બયાન.....	73
૫૧	૯ વરસની પત્ની સાથે સંભોગ કરવાનું બયાન.....	74
૫૨	સફરની હાલતમાં પત્ની સાથે સંભોગ કરવાનું બયાન.....	74
૫૩	સવારી અને આગ સળગાવ્યા વગર દિવસમાં પત્ની પાસે જવાનું બયાન.....	74
૫૪	ઓરતો માટે બારીક પરદો વગેરે લગાડવાનું બયાન.....	74
૫૫	દુલ્હનને દુલ્હા પાસે પહોંચાડનારી સ્ત્રીઓનું વર્ણન.....	75
૫૬	દુલ્હાને ભેટ મોકલવી.....	75
૫૭	દુલ્હન વગેરેના ઉપયોગ માટે કંઈક માંગવાનું વર્ણન.....	76
૫૮	પુરૂષ પોતાની પત્ની સાથે સંભોગ કરે તો શું પદે ?.....	76
૫૯	શાદીનો વલીમો કરવો સાબિત (સુન્નત) છે.....	76
૬૦	વલીમો કરવો, ભલેને એક જ બકરીનો હોય.....	77
૬૧	અમુક પત્નીઓનો અમુક પત્નીઓ કરતાં વધારે વલીમો કરવાનું બયાન.....	78

ક્રમ	વિગત	પેજ
૬૨	એક બકરીથી ઓછા ગોશ્તનો વલીમો કરવો.....	78
૬૩	જે માણસ દબવત કબૂલ ન કરે તે ખુદા અને રસૂલનો નાફરમાન છે.....	79
૬૪	બકરીનો એક પગ પણ ભેટરૂપે કબૂલ કરી લેવો જોઈએ.....	79
૬૫	શાદી વગેરેમાં દબવત કરનારની દબવત કબૂલ કરવાનું બયાન.....	79
૬૬	શાદીમાં સ્ત્રીઓ અને બાળકોના જવાનું વર્ણન.....	79
૬૭	જો શાદીમાં કોઈ અયોગ્ય વાત જુએ તો પાછા ચાલ્યા જવું જાઈજ છે.....	79
૬૮	શાદીમાં દુલ્હનનું પરપુરૂષોની સેવા કરવાનું બયાન.....	80
૬૯	વલીમામાં ખજુરનો નીતાર અને નશાહીન શરબતનો ઉપયોગ.....	80
૭૦	ઓરતો વિષે વસિયત કરવાનું બયાન.....	81
૭૧	ઘરવાળાંઓ સાથે સદ્વર્ત્તાવ કરવાનું બયાન.....	81
૭૨	પિતાનું પોતાની પુત્રીને તેના પતિ અંગે નસીહત કરવાનું બયાન.....	83
૭૩	ઓરતે પતિની રજાથી નફિલ રોઝો રોખવો જોઈએ.....	87
૭૪	આ જાઈજ નથી કે ઓરત વિના કારણે પતિના બિસ્તરાથી અલગ સૂએ.....	87
૭૫	સ્ત્રી પોતાના પતિના ઘરમાં તેની રજા વગર કોઈને આવવાની રજા ન આપે.....	87
૭૬	પત્નીનો પણ હક્ક છે.....	89
૭૭	ઓરત પોતાના પતિના મકાનની મલિકા છે.....	89
૭૮	ઓરત ગુનાહના કામમાં પતિની વાત ન માને.....	90
૭૯	અઝલનું વર્ણન.....	91
૮૦	સફરમાં જતી વખતે પોતાની સાથે લઈ જવા માટે પત્નીઓમાં ચિઠ્ઠી ખેંચવામાં આવશે.....	91
૮૧	ઓરત પોતાના વારાનો દિવસ શોકને આપી શકે છે.....	92
૮૨	બિનકુંવારી ઓરત પર કુંવારી ઓરત સાથે નિકાહ કરવાનું વર્ણન.....	92
૮૩	જો કુંવારી પર બિનકુંવારી સાથે નિકાહ કરે તો શું હુકમ છે ?.....	92
૮૪	એક ગુસ્લમાં અમુક સ્ત્રીઓનો ચક્કર મારવાનું બયાન.....	92
૮૫	પુરૂષનું દિવસે પોતાની પત્નીઓ પાસે જવું જાઈજ છે.....	92
૮૬	કોઈ એક પત્ની સાથે વધારે મુહબ્બત કરવી જાઈજ છે.....	93

ક્રમ	વિગત	પેજ
૯૭	શોક સામે ગર્વ કરવો અને નહીં મળેલી વસ્તુને મળેલી જાહેર કરવી મના છે.....	93
૯૮	સ્વમાન (ગૈરત)નું વર્ણન.....	93
૯૯	ઓરતોનું સ્વમાન અને ગુસ્સાનું બયાન.....	96
૯૦	સ્વમાન અને ન્યાયને ધ્યાનમાં રાખીને કોઈ માણસનું પોતાની પુત્રીના નુકસાનને દૂર કરવાનું બયાન.....	96
૯૧	(અંતિમ યુગમાં) પુરૂષો ઓછા અને સ્ત્રીઓ વધારે થઈ જશે.....	96
૯૨	મહરમ સિવાય કોઈ પરપુરૂષ પારકી ઓરત પાસે એકાંતમાં ન જાય. જે ઓરતનો પતિ ગેરહાજર હોય તેની પાસે જવાની મનાઈ છે.....	97
૯૩	ઓરત બનનારા લોકો કોઈ ઓરતની પાસે જઈ શક્તા નથી.....	97
૯૪	બેશક, ઓરતોનું હબસીઓ (ના ખેલ)ને જોવું જાઈઝ છે.....	98
૯૫	ઓરતનું પોતાની જરૂરિયાત માટે બહાર નીકળવાનું બયાન.....	98
૯૬	ઓરતનું પોતાના પતિ પાસે મસ્જિદ વગેરે (સ્થળે) જવાની રજા માંગવાનું બયાન.....	98
૯૭	રઝાઅતમાં સાથી હોવાના કારણે ઓરતોની પાસે જવું અને તેમને જોવું જાઈઝ છે.....	98
૯૮	કોઈ ઓરત બીજી ઓરતના શરીર સાથે શરીર લગાડીને પોતાના પતિને તેની સ્થિતિ ન કહે.....	99
૯૯	પુરૂષ કહી શકે છે કે, આજે હું મારી બધી સ્ત્રીઓનો ચક્કર મારીશ.....	99
૧૦૦	જો પુરૂષ એક મુદતની ગેરહાજરી પછી ઘેર આવે તો ઘરમાં રાત્રે ન આવે. જેથી તેમના દુર્ગુણ અને ખયાનતની તપાસ જેવું ન લાગે.....	100
★ ભાગ-૨૨ ★		
★ સંતાનની ઇચ્છા ★		103
૧૦૧	જેનો પતિ ગેરહાજર હોય તે સફાઈ કરી લે અને કાંસકી કરી લે....	103
૧૦૨	આયત 'વ લલઝીન લમ યબ્લુગૂલ હુલુમ'ની તફસીર.....	104

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
	★ તલાક ★	105
૧૦૩	જો ઓરતોને નાપાકી (હેજ)ની હાલતમાં તલાક આપવામાં આવે તો તલાક થઈ જાય છે.....	105
૧૦૪	તલાક જાઈજ છે અને પુરૂષ પોતાની પત્નીને તેની સામે તલાક આપી શકે છે.....	106
૧૦૫	પોતાની પત્નીઓને તલાક આપવાનો અધિકાર આપવાનું બયાન....	108
૧૦૬	આયત 'લિમ તુહરિમુ મા અહલ્લ લ્લાહુ લક'ની તફસીર.....	111
૧૦૭	નિકાહ પહેલાં તલાક થઈ શકતી નથી.....	112
૧૦૮	ખુલા કરવાનું બયાન.....	116
૧૦૯	પતિ-પત્ની વચ્ચે પરસ્પર મનભેદ અને મતભેદનું વર્ણન.....	117
૧૧૦	લૌડીને ફકત વેચવાથી તલાક થઈ જતી નથી.....	117
૧૧૧	રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નું બરીરા સામે તેના પતિની ભલામણ કરવાનું બયાન.....	118
૧૧૨	મુસલમાન થયા પછી કાફિર ઓરતો સાથે નિકાહ કરવાનું બયાન અને તેમની ઇદતની વિગત.....	119
૧૧૩	જો કોઈ મુશ્કિર અથવા ઈસાઈ ઓરત કોઈ ઝિમ્મી અથવા હરબી કાફિરના નિકાહમાં હોય અને મુસલમાન થઈ જાય તો શું હુકમ છે ?.....	120
૧૧૪	જો કોઈ માણસ ગુમ થઈ જાય તો તેના સ્ત્રી-બાળકો અને માલનો શું હુકમ છે ?.....	121
૧૧૫	તલાકમાં ઈશારો કરવાનું વર્ણન અને કેટલાક બીજા હુકમોની વિગત.....	123
૧૧૬	લિઆન કરવાનું વર્ણન.....	125
૧૧૭	જો કોઈ માણસ ઈશારાથી છોકરાનો ઇન્કાર કરે તો શું હુકમ છે ?.....	127
૧૧૮	લિઆન કરનારને કસમ આપવાનું વર્ણન.....	127
૧૧૯	પ્રથમ પુરૂષ લિઆન કરે.....	127
૧૨૦	લિઆન કરવું અને લિઆન પછી તલાક આપવાનું બયાન.....	128
૧૨૧	લિઆન મસ્જિદમાં કરવામાં આવે.....	128
૧૨૨	હદીસ 'લવ કુન્તુ રાજિમન બિગયરિ બયિનતિન'ની વિગત.....	129
૧૨૩	જે ઓરત સાથે લિઆન કરવામાં આવે તેની મહેરનું વર્ણન.....	130

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૧૨૪	લિઆન કરનારાઓમાં જુદાઈ કરાવી દેવાનું બયાન.....	130
૧૨૫	જે ઓરત સાથે લિઆન કરવામાં આવે તેનું બાળક તેની પાસે રાખવામાં આવે.....	131
૧૨૬	આયત 'વ લ્લાઈ યઈસ્ન મિનલ મહીદિ મિન નિસાઈકુમ ઈનિ તઈસ્તુમ'ની તફસીર.....	132
૧૨૭	આયત 'ઊલાતુલ અહમાલિ અજલુલુન્ન અંધ્યદઅન્ન હુમલહુન્ન'ની તફસીર.....	132
૧૨૮	આયત 'વલ મુતલ્લકાતુ યતરબ્બસ્ન બિઅન્કુસિદિન્ન સલાસત કુરૂઈન'ની તફસીર.....	132
૧૨૯	ફાતિમા બિન્તે કૈસનો કિસ્સો અને આયત 'વ ત્ત કૂ લ્લાહ રબ્બકુમ લા તુઝિરજૂહુન્ન મિન બુયૂતિદિન્ન....'ની તફસીર.....	133
૧૩૦	માસિકવાળી ઓરત (ની તલાક)ને પાછી ખેંચવી જાઈએ છે.....	135
૧૩૧	શું શોક પાળનારી ઓરત માટે સુરમો લગાડવો જાઈએ છે ?....	136
૧૩૨	શોક પાળનારી ઓરત માટે માસિકમાંથી પાક થતી વખતે ઊદ ખૂશ્બુનો ઉપયોગ જાઈએ છે.....	137
૧૩૩	શોક પાળનારી ઓરત અરબ વાપરી શકે છે.....	137
૧૩૪	ફાસિદ નિકાહ અને હરામખોર ઓરતની મહેરનું બયાન.....	139
૧૩૫	જે ઓરતની મહેર ફૂલ નથી તેને કપડાં વગેરે આપવાનું બયાન.....	140
	★ બરણપોષણ ★	140
૧૩૬	સ્ત્રી-બાળકોને ખર્ચ આપવાનું બયાન.....	141
૧૩૭	જો પતિ ગાયબ હોય તો તેના સ્ત્રી-બાળકોનો ખર્ચ ક્યાંથી કરવામાં આવે ?.....	144
૧૩૮	પતિના ઘરમાં પત્નીનું કામ કરવું.....	145
૧૩૯	ઓરત માટે સેવકનું વર્ણન.....	145
૧૪૦	ઘરના પુરૂષનું પોતે ઘરવાળાંઓની સેવા કરવાનું બયાન.....	145
૧૪૧	ઓરતે પોતાના પતિના માલની દેખરેખ રાખવી જોઈએ.....	146
૧૪૨	ઓરતને પ્રણાલિકા મુજબ મહેરવેશ આપવો જોઈએ.....	146
૧૪૩	પતિની ઔલાદના ઉછેરમાં સ્ત્રીએ પુરૂષને મદદ કરવી જોઈએ.....	146
૧૪૪	ગરીબ માણસ પોતાના ઘરવાળાંઓને જ ખેંચત કરે.....	147
૧૪૫	હદીસ 'મન તરક કલ્લન અવ દિયાઅન ફઈલધ્ય'ની તફસીર.....	147

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૧૪૬	દૂધ પીવડાવનારીઓ આઝાદ ઓરતો વગેરેમાંથી હોવી જોઈએ.....	148
	★ ખાનપાનના નિયમો ★	148
૧૪૭	ખાણા પર બિસ્મિલ્લાહ બોલવાનું બયાન અને જમણા હાથે ખાવાનો હુકમ.....	149
૧૪૮	પોતાની સામેથી ખાવાનું બયાન.....	149
૧૪૯	જો સાથે ખાનારો ખરાબ ન સમજે તો પ્યાલાની ચારે બાજુએ શોધવું જાઈજ છે.....	150
૧૫૦	જમણા હાથે ખાણું ખાવાનું બયાન.....	150
૧૫૧	ધરાઈને ખાવાનું બયાન.....	150
૧૫૨	ચપાતીનું વર્ણન અને ખવાન તથા દસ્તરખવાન પર ખાવાનો હુકમ....	152
૧૫૩	સત્તૂનું વર્ણન.....	153
૧૫૪	એક માણસનું ખાણું બે માણસ માટે પુરતું થઈ પડે છે.....	154
૧૫૫	મુઅમિન એક આંતરડામાં ખામ છે.....	154
૧૫૬	ટેકો લગાડીને ખાવાનું બયાન.....	155
૧૫૭	ગોશ્તને ભુંજવાનું બયાન.....	155
૧૫૮	પનીરનું વર્ણન.....	156
૧૫૯	ખેંચીને ગોશ્ત ખાવાનું વર્ણન.....	156
૧૬૦	હાથ (આગળના પગ)નો ગોશ્ત દાંતો વડે ખેંચીને ખાવાનું વર્ણન.....	156
૧૬૧	છરી વડે ગોશ્ત કાપવાનું બયાન.....	157
૧૬૨	રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કોઈ ખાણાને કદી બુરૂ ગણ્યું નથી.....	157
૧૬૩	જવને ફુંકવાનું વર્ણન.....	157
૧૬૪	રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને સહાબાઓ શું ખાતા હતા ?.....	158
૧૬૫	દૂધ, લોટ અને મધ મેળવીને હલવો બનાવવાનું બયાન.....	159
૧૬૬	‘સરીદ’નું વર્ણન (સરીદ સુપ-રસામાં ભીંજવેલી રોટલીને કહેવામાં આવે છે).....	159
૧૬૭	ભૂંજેલું અને ખલાના ગોશ્તનું વર્ણન.....	160
૧૬૮	આગળના બુઝુર્ગો પોતાના મકાનોમાં અને સફર માટે ખોરાક, ગોશ્ત વગેરે એકત્ર કરતા હતા.....	160
૧૬૯	‘હૈસ’નું વર્ણન (ખજુર, પનીર અને ઘી મેળવીને હલવો બનાવવામાં આવતો હતો તેને ‘હૈસ’ કહેતા હતા.....	160

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૧૭૦	ચાંદીના વાસણમાં ખાવા (ની મનાઈ).....	161
૧૭૧	શાક-વાનગીનું વર્ણન.....	162
૧૭૨	હલવા અને મધનું વર્ણન.....	162
૧૭૩	દૂધીનું વર્ણન.....	163
૧૭૪	શું માણસ પોતાના ભાઈઓ (ની દઅવત) માટે શ્રેષ્ઠ વાનગી તૈયાર કરી શકે છે ?.....	163
૧૭૫	જો કોઈ કોઈને દઅવત આપે અને પછી પોતે પોતાના કામમાં લાગી જાય તો શું હુકમ છે ?.....	163
૧૭૬	સુપ રસાનું વર્ણન.....	164
૧૭૭	સૂકા ગોશ્તનું વર્ણન.....	164
૧૭૮	દસ્તરખ્વાન પર સાથીની સામે કોઈ ખાણું ધરવાનું બયાન.....	164
૧૭૯	ચીલડા સાથે તાજુ ખજુર ખાવાનું બયાન.....	165
૧૮૦	સૂકા રદી ખજુરનું વર્ણન.....	165
૧૮૧	તાજુ ખજુર અને ખારેકનું વર્ણન.....	165
૧૮૨	ખજુરનો ગર્ભ ખાવાનું બયાન.....	166
૧૮૩	અજવા ખજુરનું વર્ણન (મદીનાનું શ્રેષ્ઠ ખજુર).....	166
૧૮૪	બબ્બે ખજુર સાથે મેળવીને ખાવાનું બયાન.....	166
૧૮૫	ખજુરના ઝાડની બરકત.....	167
૧૮૬	ચીલડાનું વર્ણન.....	167
૧૮૭	બે રંગ અથવા બે વાનગીઓને મેળવીને ખાવાનું બયાન.....	167
૧૮૮	લસણ અને અમુક લીલોતરી મકરૂહ છે.....	167
૧૮૯	પીલૂડીના ફળોનું વર્ણન.....	168
૧૯૦	ખાધા પછી કોગળા કરવા.....	168
૧૯૧	રૂમાલથી સાફ કરતા પહેલા આંગળીઓ ચાટવા અને ચુસવાનું બયાન.....	168
૧૯૨	રૂમાલનું વર્ણન.....	168
૧૯૩	ખાઈ રહ્યા પછી શું બોલવું જોઈએ ?.....	168
૧૯૪	સેવક (નોકર) સાથે ખાવાનું બયાન.....	169
૧૯૫	જો કોઈને ખાણું ખાવા બોલાવવામાં આવે અને તે બીજા માણસને કહે કે, આ માણસ પણ મારી સાથે છે તો જાઈએ છે.....	169

ક્રમ	વિગત	પેજ
૧૯૬	જો ઇશાની નમાઝની તૈયારી હોય અને ખાવાનું પણ તૈયાર હોય તો ખાધા પહેલાં નમાઝ ન પઢે.....	170
૧૯૭	અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘ફઈઝા તઈમ્તુમ ફન્તશિર’.....	170
	★ અકીકા ★	171
૧૯૮	અકીકામાં બાળક પરથી તકલીફ દૂર કરવી.....	172
૧૯૯	‘ફરઅ’.....	172
૨૦૦	અતીરા.....	172
	★ ભાગ-૨૩ ★	
૨૦૧	ઝબીહા, શિકાર અને શિકાર કરતી વખતે બિસ્મિલ્લાહ પઢવાનું બયાન અને આયતો ‘હુર્રિમત અલયકુમુલ મયતતુ...’ અને ‘યા અય્યુહ લ્લઝીન આમનૂ લયબ્લુવન્નકુમુ લ્લાહુ બિશયઈ મિન સસયદિ’ની તફસીર.....	175
૨૦૨	પાંખ વગરના તીરના શિકારનો હુકમ.....	175
૨૦૩	જો (તીરની) પાંખની પહોળાઈથી શિકાર મરે તો તેનો શું હુકમ છે ?.....	176
૨૦૪	કમાન (કામકા) વડે શિકાર કરવાનું બયાન.....	176
૨૦૫	હાથથી પત્થર મારીને અથવા ગિલોલ મારીને શિકાર કરવાનું બયાન.....	177
૨૦૬	શિકાર અને પશુઓ માટે કુતરાઓ પાળવા સિવાય બીજા કુતરાઓ રાખવાનો શું હુકમ છે ?.....	177
૨૦૭	જો કુતરો શિકારને ખાઈ લે તો શું હુકમ ? આયત ‘યસ્અલૂનક માઝા ઉહિલ્લ લહુમ.....’ની તફસીર.....	178
૨૦૮	જો શિકારીની સામેથી શિકાર બે-ત્રણ દિવસ ગાયબ રહે તો શું હુકમ છે ?.....	178
૨૦૯	જો શિકારની સાથે બીજો કુતરો પણ મોજુદ હોય તો (શું હુકમ છે ?).....	179
૨૧૦	શિકાર અંગે આવેલી હદીસો.....	179
૨૧૧	પહાડી પર શિકાર કરવો.....	180
૨૧૨	આયત ‘ઉહિલ્લ લહુમ સયદુલ બહિ’ની તફસીર.....	181

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૨૧૩	તીડો ખાવાનું વર્ણન.....	182
૨૧૪	મરેલા જાનવરો અને પારસીઓના વાસણોનું વર્ણન.....	183
૨૧૫	ઝબીહા પર બિસ્મિલ્લાહ પઢવાનું બયાન અને ઇરાદાપૂર્વક બિસ્મિલ્લાહ છોડનારનો હુકમ.....	183
૨૧૬	મૂર્તિઓ પર અને તે પથરો પર જેને કઅબાની આજુબાજુ મૂર્તિઓની જેમ મૂકવામાં આવ્યા હતા તેના પર કુરબાની ચઢાવવાનું વર્ણન.....	184
૨૧૭	હદીસ 'હલ્યઝબહ અલા ઇસ્મિ લ્લાહિ'નું સ્પષ્ટીકરણ.....	184
૨૧૮	ખપાય, પથર અને લોખંડથી ઝબહ કરવું.....	185
૨૧૯	લોડી અને ઓરતનું ઝબહ કરેલું જાનવર.....	185
૨૨૦	દાંત, હાડકા અને નખથી ઝબહ કરવામાં ન આવે.....	185
૨૨૧	આદિવાસી અરબો વગેરેનું ઝબહ કરેલું જાનવર.....	186
૨૨૨	હરબી અહલે કિતાબના ઝબીહાનો હુકમ. તેમના ઝબહ કરેલા જાનવરોની ચરબીનું બયાન.....	186
૨૨૩	ઊંટ વગેરેને ઝબહ કરવાનું બયાન.....	187
૨૨૪	આયત 'વ ઇઝ કાલ મૂસા લિકલ્મિહિ ઇન્ન લ્લાહ યઅમુરુકુમ અન તઝબહૂ બકરતન'ની તફસીર.....	188
૨૨૫	મરઘીના ગોશ્તનું વર્ણન.....	189
૨૨૬	ઘોડાઓના ગોશ્તનું વર્ણન.....	190
૨૨૭	પાલતુ ગધેડાઓના ગોશ્તનો હુકમ.....	190
૨૨૮	પંજાવાળા પ્રાણીઓના ગોશ્તનો હુકમ.....	191
૨૨૯	મુદ્દાના ચામડાનો હુકમ.....	191
૨૩૦	મુશક (કસ્તુરી)નું વર્ણન.....	191
૨૩૧	સસલાના ગોશ્તનો હુકમ.....	191
૨૩૨	ઘોના ગોશ્તનો હુકમ.....	192
૨૩૩	જો થીજેલા અથવા પીગળેલા ઘીમાં ઉંદર પડી જાય તો શું હુકમ છે ?.....	192
૨૩૪	ચારપગાં વગેરેના મોં પર કંઈ ચીતરવું અથવા દામ દેવો મના છે.....	192
૨૩૫	જો લોકોનું કોઈ ઊંટ નાસી છુટે અને કોઈ બીજો માણસ માલિકોના ભલા માટે ઊંટને તીર મારીને મારી નાખે તો જાઈઝ છે.....	193

ક્રમ	વિગત	પેજ
૨૩૬	જે માણસ ભૂખથી લાચાર અને બેચેન હોય તેના ખાવાનું બયાન.....	194
	★ કુરબાની ★	194
૨૩૭	સુન્નત કુરબાનીનું વર્ણન.....	194
૨૩૮	ઈમામનું લોકોને કુરબાનીના જાનવરો વહેંચવું.....	195
૨૩૯	મુસાફિર અને ઓરતો માટે કુરબાનીનો શું હુકમ છે ?.....	195
૨૪૦	કુરબાનીની ઇદના દિવસે ગોશ્તની ઇચ્છા રાખવી.....	195
૨૪૧	કેટલાક લોકો કહે છે કે, કુરબાનીનો હુકમ બકરા ઇદના દિવસે છે.....	196
૨૪૨	ઇદગાહમાં કુરબાની કરવાનું બયાન.....	197
૨૪૩	રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બે શીંગડાવાળા ઘેટાઓની કુરબાની કરી હતી.....	197
૨૪૪	કુરબાનીનું જાનવર પોતાના હાથે ઝબ્દ કરવાનું બયાન.....	198
૨૪૫	બીજાની કુરબાનીના જાનવરને ઝબ્દ કરવાનું બયાન.....	198
૨૪૬	નમાઝ પછી કુરબાનીનો હુકમ.....	198
૨૪૭	જેણે નમાઝ પહેલાં જાનવર ઝબ્દ કર્યું તે ફરીથી ઝબ્દ કરે.....	199
૨૪૮	કુરબાનીના જાનવરના મોં પર પગ મૂકવાનું બયાન.....	199
૨૪૯	ઝબ્દ કરતી વખતે તકબીર પઢવાનું બયાન.....	199
૨૫૦	જો પોતાની કુરબાનીનું જાનવર ઝબ્દ કરવા માટે મક્કા મોકલી આપે તો તેના પર કોઈ વસ્તુ હરામ થઈ જતી નથી.....	200
૨૫૧	કુરબાનીનો ગોશ્ત ખાવા અને પ્રવાસ-ભાથા રૂપે ભેગો કરવાનું બયાન.....	200
	★ પીણાઓ ★	201
૨૫૨	શરાબ દ્રાક્ષની હોય છે.....	202
૨૫૩	શરાબના હરામ હોવાનો હુકમ જ્યારે ઉતર્યા ત્યારે શરાબ કાચા ખજૂર અને ખારેકોની બનતી હતી.....	202
૨૫૪	મધની શરાબને 'બિત્ત' નામે ઓળખતા હતા.....	203
૨૫૫	જે શરાબને હલાલ ગણાવે છે અને તેને બીજા નામે ઓળખાવે છે.....	204

ક્રમ	વિગત	પેજ
૨૫૬	સાધારણ વાસણોમાં, ખાસ કરીને પથ્થર વગેરેની કુંદીમાં 'નબીઝ' (ચાસણી) બનાવવાનો હુકમ.....	204
૨૫૭	મનાઈ પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બધા વાસણોના ઉપયોગની રજા આપી હતી.....	204
૨૫૮	જો નશો લાવનારી ન હોય તો ખજૂરની ચાસણી પીવી જાઈઝ છે.....	205
૨૫૯	'બાઝિક' અને દરેક નશાવાળા શરબતનું વર્ણન.....	205
૨૬૦	દૂધ પીવાનો હુકમ.....	206
૨૬૧	મીઠું પાણી માંગવું.....	208
૨૬૨	પાણી મેળવીને દૂધ પીવું.....	208
૨૬૩	હલવા અને મધ મેળવીને પીણું બનાવવું.....	209
૨૬૪	ઉભા થઈને પીવું.....	209
૨૬૫	ઊંટ પર ઉભા થઈને પાણી પીવું.....	209
૨૬૬	પીધા પછી જમણી બાજુવાળા માણસને આપવામાં આવે.....	210
૨૬૭	હોઝમાં મોં નાખીને પાણી પીવું.....	210
૨૬૮	નાના માણસોએ મોટાઓની સેવા કરવી.....	211
૨૬૯	વાસણો ઢાંકવા.....	211
૨૭૦	મશકોનું મોં વાળીને પાણી પીવું.....	211
૨૭૧	મશકના મોઢીયામાંથી પાણી પીવું.....	211
૨૭૨	વાસણમાં શ્વાસ લેવાની મનાઈ.....	212
૨૭૩	બે અથવા ત્રણ શ્વાસ વડે પાણી પીવું.....	212
૨૭૪	સોનાના વાસણોમાં પીવું.....	212
૨૭૫	ચાંદીના વાસણોનો હુકમ.....	212
૨૭૬	પ્યાલાઓમાં પીવું.....	213
૨૭૭	રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નું પ્યાલા અને વાસણોમાંથી પીવું.....	213
૨૭૮	બરકતપૂર્ણ પાણી પીવું.....	214
	★ બીમારી ★	214
૨૭૯	બીમારી કફકારો (ઉતાર) હોય છે. આયત 'મંધ્યઅમલુ સૂઅં યુજૂઝ બિહિ'.....	214
૨૮૦	બીમારીની ઉગ્રતા.....	215

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૨૮૧	સૌથી વધુ સપ્ત મુસીબતમાં નબીઓ છે. તેમના પછી તે માણસ છે જે સૌથી વધુ શ્રેષ્ઠ છે અને તેના પછી તે માણસ છે જે સૌથી વધુ શ્રેષ્ઠ છે. આમ ક્રમાનુસાર (મુસીબતનું પ્રમાણ હોય છે).....	215
૨૮૨	બીમારની ખબરગીરી વાજિબ છે.....	216
૨૮૩	બેભાન માણસની ખબર લેવી.....	216
૨૮૪	ખેંચની બીમારીવાળાનો સવાબ.....	216
૨૮૫	અંધ બની જનારનો સવાબ.....	217
૨૮૬	સ્ત્રીઓ પુરુષોની બીમારપુર્સી કરી શકે છે. હજરત ઉમ્મે દરદાએ મસ્જિદવાળાઓમાંથી એક અનસારી પુરુષની બીમારપુર્સી કરી હતી.....	217
૨૮૭	બાળકોની બીમારપુર્સી.....	217
૨૮૮	આદિવાસીઓની બીમારપુર્સી કરવી.....	218
૨૮૯	મુશ્કિરક બીમારની ખબર લેવી.....	218
૨૯૦	જો બીમારની ખબર લેવા માટે કોઈ આવે અને નમાઝનો વખત આવી પડે તો બીમાર ખબર લેવા આવનારાઓને જમાઅત સાથે નમાઝ પઢાવે.....	218
૨૯૧	બીમાર પર હાથ મૂકવો.....	219
૨૯૨	બીમારને શું કહેવામાં આવે અને બીમાર શું જવાબ આપે ?.....	219
૨૯૩	સવારી પર, પગપાળા અને ગધેડા પર આગળ પાછળ સવાર થઈને બીમારની ખબર લેવા માટે જવું.....	220
૨૯૪	શું બીમાર કહી શકે છે કે, હું બીમાર છું, હાય, મારા માથામાં દર્દ છે. મને ખૂબ તકલીફ છે.....	221
૨૯૫	બીમાર કહી શકે છે કે, મારી પાસેથી ઉઠી જાઓ.....	222
૨૯૬	બીમાર બાળકને દુઆ કરાવવા માટે લઈ જવું.....	223
૨૯૭	બીમાર માટે મૃત્યુની તમન્ના કરવાની મનાઈ છે.....	223
૨૯૮	ખબર લેવા આવનાર બીમાર માટે દુઆ કરે.....	224
૨૯૯	ખબર લેવા આવનારના વુઝૂનું વધેલું પાણી બીમાર પર છાંટવું.....	224
૩૦૦	આફત અને તાવને દૂર કરવાની દુઆ કરવી.....	224
	★ તબીબી સેવા ★	225
૩૦૧	અલ્લાહ તઆલાએ જે બીમારી ઉતારી છે તેના માટે દવા પણ ઉતારી છે.....	225

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૩૦૨	શું પુરૂષ સ્ત્રીનો અને સ્ત્રી પુરૂષનો ઈલાજ કરી શકે છે ?.....	225
૩૦૩	શિક્ષા (રોગમુક્તિ) ત્રણ વસ્તુઓમાં છે.....	225
૩૦૪	મધથી ઈલાજ કરવો.....	225
૩૦૫	ઊંટના દૂધથી ઈલાજ કરવો.....	226
૩૦૬	ઊંટોના પેશાબ વડે ઈલાજ કરવો.....	226
૩૦૭	કલોજી.....	227
૩૦૮	બીમારને દૂધ, મધ અને લોટ મેળવીને બનાવેલો હરીરો (રાખ) પીવડાવવો.....	227
૩૦૯	નાકમાં દવા નાખવી.....	227
૩૧૦	વધારાનું લોહી ખેંચાવવું.....	227
૩૧૧	વધારાનું લોહી ક્યારે ખેંચવામાં આવે ? હઝરત અબૂ મૂસા (રદિ.)એ રાત્રે વધારાનું લોહી ખેંચાવ્યું હતું.....	228
૩૧૨	સફરમાં અને ઈહરામની હાલતમાં વધારાનું લોહી ખેંચાવવું.....	228
૩૧૩	બીમારી માટે લોહી ખેંચાવવું.....	228
૩૧૪	માથામાંથી વધારાનું લોહી ખેંચાવવું.....	228
૩૧૫	માથું દુખે ત્યારે અને આદાશીશી વખતે વધારાનું લોહી ખેંચાવવું.....	229
૩૧૬	ઈહરામની હાલતમાં તકલીફના કારણે માથું મુંડાવવું.....	229
૩૧૭	પોતાને ડામ દેવો, બીજાને ડામ દેવો અને ડામ ન દેવાની ફઝીલત.....	229
૩૧૮	આંખ આવવાના કારણે આંખમાં સુરમો અથવા ઈસ્મડ પથ્થરનો સુરમો લગાડવો.....	230
૩૧૯	રક્તપિત.....	230
૩૨૦	જમીનની છત્રી જે ચોમાસામાં ઉગે છે (ખુમ્બી) તે આંખ માટે શિક્ષા છે.....	231
૩૨૧	બીમારના ગળામાં દવા નાંખવી.....	231
૩૨૨	ગળાનો સોજો કિંવા તાળવું આવી જવું.....	232
૩૨૩	પેટની બીમારી.....	232
૩૨૪	‘હદીસે લા સફર’નું વર્ણન.....	232
૩૨૫	નીમોનિયા.....	233
૩૨૬	લોહી બંધ કરવા માટે ચટાઈ સળગાવીને (રાખ) ભરવી.....	233
૩૨૭	તાવ દોઝખનો જોશ છે.....	233

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૩૨૮	માફક ન આવતી હોય એવી જગ્યાએથી ચાલ્યા જવું.....	234
૩૨૯	પ્લેગ.....	234
૩૩૦	પ્લેગમાં ધીરજ રાખનારનો સવાબ.....	236
૩૩૧	કુર્આન અને 'કુલ અઊઝુ બિરબિબલ ફલક' અને 'કુલ અઊઝુ બિરબિબ નાસ'થી ઝાબફૂંક કરવી.....	236
૩૩૨	સૂરએ હમ્દ પઢીને ફૂંક મારવી.....	236
૩૩૩	મંત્રમાં બકરીઓના ધણની શરત મુકર્ર કરવી.....	237
૩૩૪	ખરાબ નજરનો મંત્ર છે.....	237
૩૩૫	નઝર લાગવી હકીકતમાં સાચી વાત છે.....	238
૩૩૬	સાપ અને વીંછીનો મંત્ર.....	238
★ ભાગ-૨૪ ★		
★ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો મંત્રોચ્ચાર ★		241
૩૩૭	મંત્ર વખતે ફૂંક મારવી.....	242
૩૩૮	બીમારીમાં મંત્રોચ્ચાર કરનારે પોતાનો જમણો હાથ ફેરવવો....	243
૩૩૯	સ્ત્રીનું પુરૂષ માટે મંત્રોચ્ચાર કરવું.....	243
૩૪૦	જેઓ મંત્રોચ્ચાર કરતા નથી.....	243
૩૪૧	અપશુકન.....	244
૩૪૨	ફાલ.....	245
૩૪૩	જ્યોતિષ (ગેબની વિદ્યાનો દાવો કરવો).....	245
૩૪૪	જાદુ.....	246
૩૪૫	શિક્ક અને જાદુ નાશ કરનારી વસ્તુઓ છે.....	247
૩૪૬	શું જાદુને ઉતારવામાં આવે ?.....	247
૩૪૭	અમુક વાણી જાદુ (સમાન) છે.....	248
૩૪૮	જાદુનો ઉપાય 'અજવા' ખજુરથી કરવો.....	248
૩૪૯	'હામા' કોઈ વસ્તુ નથી.....	249
૩૫૦	એકની બીમારી બીજાને લાગતી નથી.....	249
૩૫૧	રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ઝેર આપવું.....	250
૩૫૨	ઝેર પીવું, ઝેરથી ઇલાજ કરવો, ઝેરની અસરથી બહીવું અને હરામ દવાથી ઇલાજ કરવો.....	250

૩૫૩	ગધેડીઓનું દૂધ.....	251
૩૫૪	જો વાસણમાં માખ પડે તો શું હુકમ છે ?.....	251
	★ પોષાક ★	251
૩૫૫	જો કોઈ માણસ તેહબંદને ઘસડીને ચાલે અને ઘમંડનો આશય ન હોય તો શું હુકમ છે ?.....	252
૩૫૬	પાલવ સમેટીને ચાલવું.....	252
૩૫૭	જે કપડાં ઘુટીથી નીચે હોય તે આગમાં છે.....	252
૩૫૮	જે માણસ ઘમંડપૂર્વક કપડું ખેંચીને ચાલે તેનો શું હુકમ છે ?....	252
૩૫૯	ઝાલરવાળું તેહબંદ.....	253
૩૬૦	ચાદરોનું વર્ણન.....	254
૩૬૧	કુર્તી પહેરવાનું વર્ણન.....	254
૩૬૨	કુર્તાનું ગરેબાન છાતીની નજીક હોવું જોઈએ.....	255
૩૬૩	સફરની હાલતમાં સાંકડી બાંયનો કુર્તો પહેરવો.....	255
૩૬૪	જિહાદમાં ઊની ઝલ્લો પહેરવો.....	255
૩૬૫	કબા (ઝલ્લો) અને 'ફરજ' પહેરવી.....	256
૩૬૬	કાનટોપી પહેરવી.....	256
૩૬૭	પાયજામો.....	256
૩૬૮	પાઘડીઓ.....	257
૩૬૯	માથા પર ચાદર બાંધવી.....	257
૩૭૦	ખોદ (લોખંડી ટોપ).....	258
૩૭૧	કાળી ઊની ચાદર અને કાળી છાપકામવાળી ઊની ચાદર.....	260
૩૭૨	ચાદરને એવી રીતે લપેટીને ઓઢવી કે હાથ-પગ બહાર નીકળી ન શકે.....	260
૩૭૩	એક કપડું લપેટવું.....	261
૩૭૪	કાળી ડિઝાઇનવાળી ચાદર.....	261
૩૭૫	લીલા (રંગના) કપડાં.....	262
૩૭૬	સફેદ કપડાં.....	262
૩૭૭	પુરૂષો માટે રેશમનો પોષાક અને બિછાનાની મનાઈ અને જાઈઝ પ્રમાણ.....	263
૩૭૮	રેશમી કપડાંને ફક્ત હાથ વડે સ્પર્શ કરવો.....	264

ક્રમ	વિગત	પેજ
૩૭૯	રેશમી બીછાનું અબીદા કહે છે કે, તે પહેરવા સમાન છે.....	264
૩૮૦	ખુજલીના લીધે પુરૂષો માટે રેશમ પહેરવું જાઈજ છે.....	265
૩૮૧	ઓરતો માટે રેશમ પહેરવું જાઈજ છે.....	265
૩૮૨	રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોષાક અને બીછાના અંગે શ્રેષ્ઠની ઇચ્છા કરતા ન હતા.....	265
૩૮૩	નવા કપડાં પહેરતી વખતે દુઆ માંગવામાં આવે.....	267
૩૮૪	પુરૂષો માટે કેશર લગાડવું કેવું છે ?.....	267
૩૮૫	કેશરથી રંગેલું કપડું પહેરવાનો શું હુકમ છે ?.....	267
૩૮૬	લાલ કપડું પહેરવું.....	267
૩૮૭	લાલ 'મીસરા'નો ઉપયોગ કરવો.....	267
૩૮૮	ચામડાની મોજરીઓ પહેરવી.....	268
૩૮૯	પ્રથમ જમણા પગમાં મોજરી પહેરવી.....	268
૩૯૦	પ્રથમ ડાબી મોજરી ઉતારવામાં આવે.....	269
૩૯૧	એક મોજરી પહેરીને ન ચાલે.....	269
૩૯૨	એક બુટમાં બે તસ્મા (ચામડાની દોરી) લગાડવા પણ જાઈજ છે અને એક પણ.....	269
૩૯૩	ચામડાનો લાલ તંબુ.....	269
૩૯૪	ચટાઈ વગેરે પર બેસવું.....	269
૩૯૫	એવું કપડું પહેરવાનું વર્ણન જેમાં સોનાનું બટન ટોકેલું હોય.....	270
૩૯૬	સોનાની વીંટીઓ.....	270
૩૯૭	ચાંદીની વીંટી.....	270
૩૯૮	વીંટીનો નગીનો.....	271
૩૯૯	લોખંડની વીંટી.....	271
૪૦૦	વીંટીનું કોતરકામ.....	272
૪૦૧	છેલ્લી આંગળીમાં વીંટી પહેરવી.....	272
૪૦૨	મહોર મારવા અથવા કાગળ લખવા માટે વીંટી બનાવવી.....	272
૪૦૩	વીંટીનો નગીનો હથેળી તરફ રાખવો.....	273
૪૦૪	રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, આ કોતરકામ કોઈ માણસ પોતાની વીંટી પર ન કોતરાવે.....	273
૪૦૫	સ્ત્રીઓ માટે વીંટી પહેરવાનું જાઈજ હોવું. હઝરત આઈશા પાસે સોનાની વીંટીઓ હતી.....	273

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૪૦૬	સામાન્ય હાર અને મુશ્ક વગેરે બીજી ખૂશબૂઓનો હાર પહેરવો.....	274
૪૦૭	પહેરવા માટે કોઈનો હાર માગીને લેવો.....	274
૪૦૮	બાલીઓ પહેરવી.....	274
૪૦૯	બાળકો માટે સુગંધિત હાર.....	274
૪૧૦	સ્ત્રીઓનું રૂપ ધારણ કરનારા પુરૂષો અને પુરૂષોનું રૂપ ધારણ કરનારી સ્ત્રીઓ.....	275
૪૧૧	પુરૂષો જેવી દેખાતી સ્ત્રીઓ અને સ્ત્રીઓ જેવા દેખાતા પુરૂષોને ઘરમાં દાખલ ન થવા દેવા.....	275
૪૧૨	મૂછો કતરાવવી.....	275
૪૧૩	નખ કાપવા.....	276
૪૧૪	દાઢીઓ વધારવાનો હુકમ.....	276
૪૧૫	સફેદ વાળને ખિજાબ લગાડવો.....	276
૪૧૬	ખિજાબ લગાડવો.....	277
૪૧૭	વાંકડિયા વાળ.....	277
૪૧૮	માથાના વાળને ગુંદરથી ચોટાડવા.....	278
૪૧૯	સેંઠો પાડવો.....	279
૪૨૦	વાળની લટો.....	279
૪૨૧	માથાના વાળ થોડાક મુંડાવવા અને થોડાક રાખવા.....	279
૪૨૨	ઓરત પોતાના હાથે પોતાના પતિને ખૂશબૂ લગાડી શકે છે.....	280
૪૨૩	માથા અને દાઢીમાં ખૂશબૂ લગાડવી.....	280
૪૨૪	કાંસકી કરવી.....	280
૪૨૫	માસિકવાળી ઓરત પોતાના પતિના વાળમાં કાંસકી કરી શકે છે....	280
૪૨૬	કાંસકી કરવી.....	280
૪૨૭	મુશ્ક (કસ્તુરી).....	281
૪૨૮	કઈ ખૂશબૂ મુસ્તહબ છે ?.....	281
૪૨૯	ખૂશબૂ લગાડવાની મનાઈ નથી.....	281
૪૩૦	ઝરીરા ('ઝરીરા' એક પ્રકારની ખૂશબૂનું નામ).....	281
૪૩૧	ખૂબસુરતી માટે દાંતોમાં ગાળા બનાવવા.....	281
૪૩૨	વાળ સાથે બનાવટી વાળ લગાડવા.....	281
૪૩૩	ચહેરા પરથી વાળ ખેંચનારીઓનું વર્ણન.....	282
૪૩૪	બનાવટી વાળ લગાડાવનારીનો હુકમ.....	283

ક્રમ	વિગત	પેજ
૪૩૫	છુંદણા પાડનારીઓ.....	283
૪૩૬	છુંદણા પડાવનારી.....	284
૪૩૭	તસ્વીરો (ફોટાઓ-છબીઓ).....	284
૪૩૮	ડિયામતના દિવસે છબીકારોને શું અઝાબ હશે ?.....	284
૪૩૯	તસ્વીરો તોડી નાખવી.....	284
૪૪૦	તસ્વીરોને પાયમાલ કરવી જોઈએ.....	285
૪૪૧	તસ્વીરો પર બેસવું મકરૂહ છે.....	285
૪૪૨	તસ્વીરો સામે હોય તો નમાઝ મકરૂહ છે.....	286
૪૪૩	જે ઘરમાં તસ્વીરો હોય છે તેમાં ફરિશ્તાઓ દાખલ થતા નથી.....	286
૪૪૪	જે ઘરમાં તસ્વીર હોય તેમાં દાખલ થવું નહીં.....	286
૪૪૫	તસ્વીરકાર પર લઅનત છે.....	287
૪૪૬	ચારપગા પર આગળ-પાછળ સવાર થવું.....	287
૪૪૭	ત્રણ માણસોનું એક ચારપગા પર સવાર થવું.....	287
૪૪૮	પુરૂષની પાછળ સ્ત્રીનું સવાર થવું.....	288
૪૪૯	ચત્તાપાટ સૂવું અને એક પગને બીજા પગ પર મૂકવો.....	288
	★ અદબ (સંસ્કાર) ★	288
૪૫૦	સારા વર્તાવનો સૌથી વધારે હકદાર કોણ છે ?.....	289
૪૫૧	માંબાપની રજા વગર જિહાદ ન કરે.....	289
૪૫૨	કોઈ માણસ પોતાના માંબાપને ગાળ ન આપે.....	289
૪૫૩	માંબાપ સાથે સારો વર્તાવ કરવાથી દુઆ કબૂલ થાય છે.....	289
૪૫૪	માંબાપની નાફરમાની મોટો ગુનોહ છે.....	291
૪૫૫	કાફિર પિતા સાથે સારો વર્તાવ કરવો.....	291
૪૫૬	પોતાના પતિની હાજરીમાં ઓરતનો પોતાની માં સાથે સારો વર્તાવ કરવો.....	291
૪૫૭	મુશ્રિક ભાઈ સાથે સારો વર્તાવ કરવો.....	292
૪૫૮	બિરાદરી સાથે સદ્વર્તાવ કરવાનો સવાબ.....	292
૪૫૯	સગાઈ તોડવાનો ગુનોહ.....	292
૪૬૦	સગાઓ સાથે સદ્વર્તાવ કરવાથી રોજીમાં વધારો થાય છે.....	292
૪૬૧	જે માણસ બિરાદરી સાથે સંબંધ જાળવી રાખે છે તેને ખુદા પોતાની સાથે કરી લે છે.....	293

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૪૬૨	બિરાદરીનો હક્ક અદા કરવામાં આવે.....	293
૪૬૩	બદલો ચુકવનાર કુટુંબપોષક નથી.....	293
૪૬૪	જે માણસે શિક્ષકની હાલતમાં બિરાદરી સાથે સદ્વર્ત્તાવ કર્યો હોય, પછી તે મુસલમાન થઈ જાય તો શું હુકમ છે ?.....	294
૪૬૫	બીજાના બાળકો સાથે રમવું, તેમને પ્યાર કરવો અને તેમની સાથે દિલ્લગી કરવી જાઈએ છે.....	294
૪૬૬	બાળક પ્રત્યે નરમ વલણ દાખવવું, તેને પ્યાર કરવો અને ગળે લગાડવું.....	294
૪૬૭	પોતાના ભૂખ્યા રહેવાના ભયે પોતાના બાળકને મારી નાખવું.....	295
૪૬૮	બાળકને ગોદમાં લેવું.....	296
૪૬૯	બાળકને જાંઘ પર મૂકવું.....	296
૪૭૦	સામેની વ્યક્તિનું માન જાળવવું અને ખયાલ કરવો ઇમાનનો ભાગ છે.....	296
૪૭૧	યતીમની પરવરિશ કરનારનો સવાબ.....	296
૪૭૨	વિધવાઓની જરૂરતો પૂરી કરનારનું વર્ણન.....	296
૪૭૩	મિસ્કીનોની હાજત પૂરી કરવાની કોશિશ કરનાર.....	297
૪૭૪	માણસો અને ચારપગાંઓ પર રહમ કરનાર.....	297
૪૭૫	જે માણસના ત્રાસથી તેનો પડોશી સુરક્ષિત ન હોય તેનો ગુનોહ.....	298
૪૭૬	કોઈ ઓરત પોતાની પડોશીને તુચ્છ ન સમજે.....	298
૪૭૭	જે માણસનું ઇમાન ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર હોય તે પોતાના પડોશીને તકલીફ ન આપે.....	299
૪૭૮	પડોશ અંગે દરવાજાઓની નિકટતા ગણનાપાત્ર છે.....	299
૪૭૯	દરેક નેક વાત ખૈરાત છે.....	299
૪૮૦	મીઠી વાત કહેવી.....	300
૪૮૧	દરેક કામમાં નરમી કરવી.....	300
૪૮૨	એક મુસલમાન બીજાની મદદ કરે.....	300
★ ભાગ-૨૫ ★		
૪૮૩	રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ન પોતે ગાળ આપતા હતા અને ન ગાળનો જવાબ મોટેભાગે આપતા હતા.....	303
૪૮૪	સદ્ગુણ અને સખાવતનો હુકમ અને કંજુસાઈની બુરાઈ.....	304

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૪૮૫	મુહબ્બતની શરૂઆત ખુદાના તરફથી થાય છે.....	૩૦૫
૪૮૬	ખુદાના માટે મુહબ્બત રાખવી.....	૩૦૬
૪૮૭	ગાળ દેવાની અને લઅનત કરવાની મનાઈ.....	૩૦૭
૪૮૮	શું લોકોને લાંબો અથવા ઠીંગણો વગેરે કહેવું જાઈએ છે ?.....	૩૦૮
૪૮૯	નિંદાનું વર્ણન અને આયત 'વલાયગતબ બઅદુકુમ બઅદન....'ની તફસીર.....	૩૦૯
૪૯૦	હદીસ 'ખયરુ દુવરિલ અનસાર'નું સ્પષ્ટીકરણ.....	૩૦૯
૪૯૧	તોફાનીઓ અને તહોમત મૂકનાર લોકોની નિંદા (ગીબત) જાઈએ છે.....	૩૦૯
૪૯૨	ચાડી ખાવી મોટો ગુનોહ છે.....	૩૧૦
૪૯૩	ચાડી ખાવી હરામ છે.....	૩૧૦
૪૯૪	બેધારી નીતિવાળો માણસ.....	૩૧૦
૪૯૫	પોતાના મિત્રને એવી વાતની ખબર આપવી જે તેના વિશે કોઈએ કહી હોય.....	૩૧૧
૪૯૬	કોઈના હદ ઉપરાંત વખાણ કરવા મકરૂહ છે.....	૩૧૧
૪૯૭	પોતાની માહિતી પ્રમાણે કોઈની પ્રશંસા કરવી.....	૩૧૧
૪૯૮	પરસ્પર ઈર્ષા કરવી અને એકબીજા તરફ પીઠ ફેરવીને બેસવાની મનાઈ છે.....	૩૧૨
૪૯૯	કયા પ્રકારનો ખ્યાલ (શંકા) કરવો જાઈએ છે ?.....	૩૧૩
૫૦૦	મુસલમાને પોતાની એબ ઢાંકવી જોઈએ.....	૩૧૩
૫૦૧	ઘમંડનું વર્ણન.....	૩૧૪
૫૦૨	વાતચીત અને સલામ છોડી દેવી.....	૩૧૪
૫૦૩	નાફરમાન અને ગુનેહગાર માણસ સાથેના સંબંધો તોડી નાખવા જાઈએ છે.....	૩૧૫
૫૦૪	શું પોતાના મિત્ર સાથે દરરોજ એક વાર મુલાકાત કરવી જોઈએ કે સવાર-સાંજ બે વાર મુલાકાત કરવી જોઈએ ?.....	૩૧૬
૫૦૫	કોઈની મુલાકાત માટે જવું અને તેની પાસે ખાણું ખાવું.....	૩૧૬
૫૦૬	કોમોના પ્રતિનિધિઓના આગમન વખતે પોતાનો ઠાઠમાઠ જાહેર કરવો.....	૩૧૬
૫૦૭	ભાઈચારો અને પરસ્પર કોલ-કરાર કરવા.....	૩૧૭
૫૦૮	સ્મિત અને હસવાનું વર્ણન.....	૩૧૭

ક્રમ	વિગત	પેજ
૫૦૯	જુદું બોલવાની મનાઈ છે.....	320
૫૧૦	નેક રસ્તો.....	321
૫૧૧	તકલીફ વખતે સભ્ર કરવું.....	321
૫૧૨	લોકોને પરંપરાગત (નામ લઈને) ધુત્કારવા નહીં.....	321
૫૧૩	જે માણસ મુસલમાનને અર્થઘટન વગર કાફિર કહે તે પોતે કાફિર થઈ જાય છે.....	322
૫૧૪	જે માણસ કોઈને કોઈ ખાસ કારણસર અથવા પોતાની અજ્ઞાનતાના કારણે કાફિર કહી દે તેને કાફિર કહી શકતા નથી.....	322
૫૧૫	ખુદાની બાબતમાં ગુસ્સો અને સખ્તી કરવી જાઈએ છે.....	323
૫૧૬	ગુસ્સાથી બચવું.....	324
૫૧૭	લજજા અને શરમ કરવી.....	325
૫૧૮	જ્યારે શરમ ન રહે ત્યારે જે મન કાંચે તે કર.....	325
૫૧૯	દીનના મસ્અલાઓ સમજવામાં સાચી વાતથી શરમાવું ન જોઈએ.....	326
૫૨૦	લોકોને હસતા મુખે મળવું.....	327
૫૨૧	લોકો સાથે નરમી કરવી અને મુલેહ જાળવવી.....	328
૫૨૨	મુઅમિન માણસને એક દરમાંથી બે વાર કરડી શકાતો નથી.....	328
૫૨૩	મહેમાનનો હક્ક.....	328
૫૨૪	મહેમાનની સરભરા અને સેવાયાકરી પોતે કરવી.....	329
૫૨૫	જે માણસ ખુદા અને કિયામત પર ઇમાન ધરાવતો હોય તે પોતાના પડોશીને તકલીફ ન આપે.....	329
૫૨૬	ખાણું બનાવવું અને મહેમાન માટે સારી વાનગી તૈયાર કરવી.....	330
૫૨૭	મહેમાનની સામે ગુસ્સો કરવાની અને બેચેની વ્યક્ત કરવાની મનાઈ છે.....	330
૫૨૮	મહેમાન યજમાન (મેજબાન)ને કહી શકે છે કે, જ્યાં સુધી તમે નહીં ખાઓ ત્યાં સુધી હું પણ નહીં ખાઉં.....	331
૫૨૯	મોટાને માન આપવું અને એ વાત જાહેર કરવી કે, પહેલાં મોટા માણસે વાતચીત શરૂ કરવી જોઈએ.....	332
૫૩૦	શે'ર, રજઝ (યુધ્ધગીત) અને હુદા (ઊંટને શૌર્ય ચઢાવવાનું ગીત) વગેરે કયા પ્રકારના જાઈએ અને કયા પ્રકારના મકરૂહ છે ?....	333
૫૩૧	મુશિરકીની નાલેશી કરવી.....	335

ક્રમ	વિગત	પેજ
૫૩૨	હદીસ 'તરિબત યમીનુક વ અકરા વ હલકા'ની તફસીર.....	336
૫૩૩	શબ્દ 'ઝઅમૂ'નું સ્પષ્ટીકરણ.....	337
૫૩૪	શબ્દ 'વયલક'નું સ્પષ્ટીકરણ.....	337
૫૩૫	અલ્લાહ સાથે મુહબ્બત કરવાની નિશાની.....	339
૫૩૬	એક માણસનું બીજા માણસને આ પ્રમાણે શબ્દો કહેવું કે, ચુપ રહે.....	340
૫૩૭	'ખુશીથી આવો' કહેવું.....	341
૫૩૮	(કિયામતના દિવસે) લોકોને પિતાઓના નામો સાથે પોકારવામાં આવશે.....	341
૫૩૯	કોઈ માણસ એવું ન બોલે કે, મારું મન ખબીસ થઈ ગયું છે.....	342
૫૪૦	સમયને ન વગોવો.....	342
૫૪૧	'મારા માં-બાપ કુરબાન' બોલવું જાઈજ છે.....	343
૫૪૨	એક માણસ બીજા માણસને કહી શકે છે કે, ખુદા મને તારા પર કુરબાન કરે.....	343
૫૪૩	ખુદાને કયું નામ સૌથી વધુ પ્યારું છે અને શું એક માણસ બીજાને બેટો કહીને બોલાવી શકે છે ?.....	343
૫૪૪	હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું છે કે, મારા નામ પ્રમાણે નામ રાખો, પરંતુ મારી કુન્નિયત ન રાખો.....	344
૫૪૫	'હઝન' (સખ્ત) નામ રાખવું કેવું છે ?.....	344
૫૪૬	નામ બદલીને બીજું સારું નામ રાખવું.....	344
૫૪૭	પયગમ્બરોના નામ પ્રમાણે નામ રાખવું.....	345
૫૪૮	વલીદ નામ રાખવું.....	346
૫૪૯	બીજા માણસને તેના નામનો કોઈ અક્ષર ઘટાડીને બોલાવવો.....	346
૫૫૦	છોકરાની કુન્નિયત મુકર્રર કરવી અને તેના પેદા થતા પહેલાં તેના પિતાની કુન્નિયત રાખવી.....	346
૫૫૧	ભલે બીજી કુન્નિયત હોય, પરંતુ અબૂ તુરાબ કુન્નિયત રાખવી.....	347
૫૫૨	ખુદાની નજરમાં કયું નામ સૌથી ખરાબ છે ?.....	347
૫૫૩	મુશ્રિકની કુન્નિયત.....	347
૫૫૪	કટાક્ષ જુઠથી અલગ અને દૂર હોય છે.....	348
૫૫૫	કોઈ વસ્તુ માટે એમ કહેવું કે તે કંઈ નથી. તેનો ઇરાદો એવો હોય કે તે બહુ મોટી નથી.....	349

ક્રમ	વિગત	પેજ
૫૫૬	આસ્માન તરફ નજર ઉઠાવવી.....	350
૫૫૭	પાણી અને કાદવમાં લાકડી મારવી.....	350
૫૫૮	લાકડી વગેરેથી જમીન ખોતરવી.....	351
૫૫૯	નવાઈ પામે ત્યારે 'અલ્લાહુ અકબર', 'સુબ્હાનલ્લાહ' બોલવું.....	351
૫૬૦	થીકરી મારવી.....	352
૫૬૧	છીંકનાર 'અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ' કહે.....	352
૫૬૨	જો છીંકનાર 'અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ' બોલે તો સાંભળનાર 'યરહમુક લ્લાહ' બોલે.....	352
૫૬૩	છીંક મુસ્તહબ અને બગાસુ ખાવું મકરૂહ છે.....	352
૫૬૪	છીંકનો જવાબ કેવી રીતે આપવામાં આવે.....	353
૫૬૫	જો છીંકનાર 'અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ' ન બોલે તો 'યરહમુક લ્લાહ' બોલવામાં ન આવે.....	353
૫૬૬	બગાસું આવે તો મોં પર હાથ મૂકે.....	353
	★ પરવાનગી લેવી ★	353
૫૬૭	સલામ કરવાનો હુકમ ક્યારેથી છે ?.....	353
૫૬૮	નીચેની આયતની તફસીર.....	354
૫૬૯	સલામ ખુદાનું નામ છે.....	356
૫૭૦	થોડા માણસો વધારે માણસોને સલામ કરે.....	356
૫૭૧	સવાર પગપાળાને સલામ કરે.....	356
૫૭૨	ચાલનાર માણસ બેસેલાને સલામ કરે.....	356
૫૭૩	નાના મોટાને સલામ કરે.....	357
૫૭૪	'સલામુન અલયક'નો રિવાજ ચાલુ કરવો.....	357
૫૭૫	ઓળખાણ હોય કે ન હોય સલામ કરવામાં આવે.....	357
૫૭૬	રજા લઈને દાખલ થવાનો હુકમ ફક્ત જોવાથી અટકાવવા માટે છે.....	358
૫૭૭	ગુપ્તભાગ સિવાય માનવીના બીજા અવયવોનો વ્યભિચાર.....	359
૫૭૮	ત્રણવાર સલામ કરવી અને રજા માંગવી.....	359
૫૭૯	જો કોઈ માણસને દઅવત આપવામાં આવે તો શું તેણે પણ રજા લઈને અંદર આવવું જોઈએ ?.....	360
૫૮૦	બાળકોને સલામ કરવી.....	360

ક્રમ	વિગત	પૃષ્ઠ
૫૮૧	પુરુષો સ્ત્રીઓને અને સ્ત્રીઓ પુરુષોને સલામ કરે.....	360
૫૮૨	જો કોઈ માણસ પૂછે કે, કોણ છે ? તો જો જવાબ આપે કે, 'હું છું' તો એ મકરૂહ છે.....	360
૫૮૩	'સલામુન અલય્ક'ના જવાબમાં 'અલય્ક સસલામ' બોલવું.....	361
૫૮૪	કોઈ માણસને આ પ્રમાણે કહેવું કે, ફલાણા માણસે તમને સલામ કહી છે.....	361
૫૮૫	જે સલામાં મુસલમાનો અને કાફિરો સાથે બેઠા હોય તેમને સલામ કરવી.....	362
૫૮૬	ગુનોહ કરનારને સલામ ન કરવી અને તેને સલામનો જવાબ ન આપવો જ્યાં સુધી કે તેની તૌબા ખુલ્લમખુલ્લી ન થાય. ગુનેહગારની તૌબા કેવી રીતે જાહેર થાય છે ?.....	362
૫૮૭	ઝિમ્મી કાફિરોને સલામનો જવાબ કેવી રીતે આપવામાં આવે ?....	363
૫૮૮	જો કોઈના કાગળથી મુસલમાનોના નુકસાનનો ભય હોય તો તે કાગળને ખોલીને જોવો જાઈઝ છે.....	363
૫૮૯	અહલે કિતાબને કેવી રીતે કાગળ લખવામાં આવે ?.....	364
૫૯૦	કાગળમાં કોનું નામ પહેલું લખવામાં આવે ?.....	364
૫૯૧	હદીસ 'કૂમુ ઇલા સયિદિકુમ'નું સ્પષ્ટીકરણ.....	365
૫૯૨	હસ્તધૂનન.....	365
૫૯૩	બંને હાથે હસ્તધૂનન કરવું.....	365

બુખારી શરીફ

સંપાદક :
ઈમામ બુખારી (રહ.)

અનુવાદક :
ઈબ્રાહીમ

ભાગ ૨૧

બુખારી શરીફ

ભાગ-૨૧

બિસ્મિલ્લાહિ રૈહમાનિ રૈહીમ

સૂરએ ફાતિહાની ફઝીલત

(૧/૫૨૫૩) હઝરત અબૂ સઈદ ઇબ્ને મુઅલ્લા કહે છે કે, હું નમાઝ પઢી રહ્યો હતો, એવામાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને અવાજ દીધો. મેં જવાબ આપ્યો નહીં. નમાઝ પઢીને મુબારક સેવામાં હાજર થયો. મેં કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! હું નમાઝ પઢી રહ્યો હતો. એટલે હુઝૂરે પાકને જવાબ આપી શક્યો નહીં. આપે કહ્યું : શું અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું નથી, ઇસ્તઝબૂ લિલ્લાહિ વ લિર્સૂલિ ઇમા દઆકુમ કિવા અલ્લાહ તઆલા અને તેના રસૂલને જવાબ આપો. જો રસૂલ તમને બોલાવે. તે પછી મારો હાથ પકડીને કહ્યું : હું તમને મસ્જિદમાંથી નીકળતા પહેલાં કુર્આનની એક સૌથી મોટી સૂરત બતાવીશ. જેથી જ્યારે અમે મસ્જિદમાંથી નીકળવાનો ઇરાદો કર્યા ત્યારે મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આપે કહ્યું હતું કે, હું કુર્આનની સૌથી મોટી સૂરત તને બતાવીશ ! આપે કહ્યું : અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ રઘિબલ આલમીન છે, એ જ 'સબ્એ મસાની'

છે. એ જ કુર્આને અઝીમ છે, જે મને આપવામાં આવ્યું છે.

(૨/૫૨૫૪) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે : અમે એક સફરમાં હતા. એક જગ્યાએ ઉતર્યા. થોડી વાર પછી એક છોકરી આવી. તે કહેવા લાગી કે આ કોમના સરદારને સાપ કરડયો છે. અમારી પાસે એવો કોઈ માણસ નથી (જે એનો ઇલાજ કરે) શું તમારામાંથી કોઈ માણસ મંત્ર જાણે છે ? આ સાંભળીને એક માણસ ઉઠીને તેની સાથે થઈ ગયો. અમે તેના પર મંત્ર જાણવાનો આરોપ મૂકતા પણ ન હતા. (કિવા અમે જાણતા હતા કે, તે મંત્ર જાણતો નથી) ખેર, તે માણસે જઈને કંઈક મંત્ર પઢ્યું. તે માણસ સારો થઈ ગયો. તેણે ૩૦ બકરીઓ આપવાનો હુકમ આપ્યો. અમને બધાને દૂધ પીવડાવ્યું. જ્યારે તે માણસ પાછો ફર્યા ત્યારે અમે પૂછ્યું, શું તમે કોઈ સારો મંત્ર જાણો છો ? તેણે કહ્યું : ના, મેં તો ફક્ત સૂરએ ફાતિહા પઢીને કુંક મારી હતી. અમે (૧/૫૨૫૩) ના સાત આયતો સૂરએ ફાતિહાની છે, જ નમાઝ વગેરેમાં વારંવાર પઢવામાં આવે છે.

કહ્યું : (એના હરામ અને હલાલ હોવા વિષે) કંઈ બોલો નહીં, જ્યાં સુધી કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે જઈને મસ્અલો પૂછી ન લઈએ. જ્યારે અમે મદીના આવ્યા ત્યારે હુજૂર સામે એનો ઉલ્લેખ કર્યો, આપે કહ્યું : તને કેવી રીતે ખબર પડી કે, એ મંત્ર છે. એને વહેંચી લો અને મારો પણ એક ભાગ રાખો.

સૂરએ બકરહની ફઝીલત

(૩/પરપપ) હઝરત અબૂ મસીદ (ર.દિ.) કહે છે : હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ સૂરએ બકરહની છેલ્લી બે આયતો પઢશે (તે તેના માટે પુરતી થઈ પડશે).

.....
(૨/પરપજ) નબીએ કરીમ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એ બકરીઓમાં મારો પણ ભાગ રાખો. ઇમામ નવવી (રહ.) ફરમાવે છે કે, એ બકરીઓ તો ફુંક મારનારની માલિકીની હતી. નબીએ કરીમ (સલ.)ની એવી ઇચ્છા પણ ન હતી, પરંતુ પોતાના સહાબીઓ (સાથીઓ)ને એવું બતાવવાનો આશય હતો કે, એ લેવામાં કંઈ વાંધો નથી, એ હલાલ છે. એટલે હુજૂરે ફરમાવ્યું કે, મારો પણ ભાગ રાખો. આ હદીસ એ વાતની દલીલ પણ છે કે, કુર્આન અથવા અલ્લાહના ઝિક્ર દ્વારા ફુંક મારવી જાઈએ છે, ઝાળફૂક કરવાનું જાઈએ છે. એ જ પ્રમાણે કુર્આન શરીફના લાખાણનું મહેનતાણું અથવા કુર્આનનો હદિથો (કિમત) લેવાનું પણ જાઈએ છે. ઇમામ અબૂ હનીફા, ઇમામ શાફિઈ અને ઇમામ માલિક (રહ.) વગેરેનો અભિપ્રાય આ પ્રમાણે જ છે.

(૪/પરપહ) હઝરત અબૂ મસીદ કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે માણસ સૂરએ બકરહની છેલ્લી બે આયતો કોઈ પણ રાત્રે પઢશે તે તેના માટે (બધી આફતો દૂર કરવા માટે) પુરતી થઈ પડશે.

(૫/પરપઞ) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને ઇદુલ ફિત્રના સદકાની દેખરેખ માટે મુકર્રર કર્યા હતા. દેખરેખ દરમ્યાન એક માણસ આવ્યો અને ખોબાઓ વડે અનાજ ભરવા લાગ્યો. મેં તેને પકડી લીધો અને કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે તને રજૂ કરીશ. તે પછી હઝરત અબૂ હુરૈરાએ પૂરી હદીસ બયાન કરી અને અંતમાં કહ્યું કે, તે માણસે કહ્યું કે, જ્યારે તમે તમારા બિસ્તરા પર જાઓ ત્યારે આયતુલ કુર્સી પઢો. એના કારણે આખી રાત અલ્લાહ તઆલા તરફથી તમારી દેખરેખ થશે અને સવાર સુધી શયતાન તમારી નજીક નહીં આવે. (મેં આ વાત રસૂલુલ્લાહને કરી ત્યારે) હુજૂરે કહ્યું : તેણે તમને સાચું કહ્યું. જો કે તે જુઠો છે. કારણ કે, તે શયતાન છે.

.....
(૪/પરપહ) સૂરએ બકરહની છેલ્લી બે આયતો પુરતી છે. એનો અર્થ એવો છે કે, માનવી અને જિન્નાત તરફથી તેને નુકસાન નહીં પહોંચે. એવો અર્થ પણ થઈ શકે કે, તહજ્જુદના બઢલે પુરતી છે અથવા તહજ્જુદમાં આ બે આયતોનું પઢવું પુરતું છે.

સૂરએ કહફની ફઝીલત

(૬/૫૨૫૮) હઝરત બરા ઇબ્ને આઝિબ કહે છે કે, એક માણસ સૂરએ કહફ પઢી રહ્યો હતો, એવામાં એક વાદળી ધીમે ધીમે નજીક આવીને તેના પર છવાઈ ગઈ. તેની નજીક જ એક ઘોડો બે રસ્સીઓ વડે બાંધેલો હતો. તે (વાદળને જોઈને) ભડકવા લાગ્યો. સવારે જ્યારે તે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયો ત્યારે હુઝૂરને એ વિષે વાત કરી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, એ આત્મસંતોષ હતો જે કુર્આન પઢવાના કારણે તારા પર ઉતર્યો હતો.

સૂરએ ફતહની ફઝીલત

(૭/૫૨૫૮) હઝરત અસ્લમ કહે છે કે, એકવાર રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક સફરમાં રાત્રે જઈ રહ્યા હતા. હઝરત ઉમર પણ સાથે હતા. હઝરત ઉમરે હુઝૂરને કોઈ વાત પૂછી, પરંતુ આપે કોઈ જવાબ આપ્યો નહીં. હઝરત ઉમરે બીજાવાર પૂછ્યું છતાં પણ આપે જવાબ આપ્યો નહીં. ત્રીજાવાર પૂછ્યું, છતાં પણ આપે કોઈ જવાબ આપ્યો નહીં. હઝરત ઉમર (મનોમન) કહેવા લાગ્યા, ઉમર તું મરે, તો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો ત્રણવાર પીછો કર્યો, પરંતુ હુઝૂરે કોઈવાર તને કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં. હઝરત ઉમર કહે છે કે, તે પછી હું મારું ઊંટ લઈને

બધા લોકો કરતાં આગળ નીકળી ગયો. હું ડરવા લાગ્યો કે, ક્યાંક મારા વિષે કોઈ આયત ન ઉતરે. થોડી વાર પસાર થઈ હતી, એવામાં એક પોકારનારને મેં પોકાર કરતો સાંભળ્યો. મને ડર લાગ્યો કે, જરૂર મારા વિષે કોઈ આયત ઉતરી. છેવટે મુબારક સેવામાં હાજર થયો. સલામ કરી. હુઝૂરે કહ્યું : આજે રાત્રે મારા પર એક એવી સૂરત ઉતરી છે કે, જે દુનિયાની બધી વસ્તુઓ કરતાં મને વધારે પ્યારી છે. તે પછી હુઝૂરે ઇન્ના ફતહના લક ફતહ મુબીના પઢી.

સૂરએ 'કુલ હુવ લ્લાહુ અહદ'ની ફઝીલત

(૮/૫૨૬૦) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસે બીજા માણસને વારંવાર કુલ હુવ લ્લાહુ અહદ પઢતા સાંભળ્યો. સવારે તેણે હુઝૂરની સેવામાં હાજર થઈને એવી રીતે એ બનાવનો ઉલ્લેખ કર્યો, જેના પરથી લાગતું હતું કે, એ માણસ કુલ હુવ લ્લાહુ અહદના સવાબને ઓછો ગણે છે. હુઝૂરે કહ્યું : તે ખુદાની કસમ છે જેના કબજામાં મારો જાન છે, એ કુર્આનના ત્રીજા ભાગ જેટલી છે.

એક રિવાયતમાં એવી રીતે આવ્યું છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં એક

માણસ સવારથી જ ઉભો થઈને કુલ હુવ લ્લાહુ અહદ પઢ્યા કરતો હતો. એનાથી વધારે કંઈ પઢતો ન હતો. જ્યારે સવાર થઈ ત્યારે એક માણસ હુજૂરની સેવામાં હાજર થયો....

(૯/૫૨૬૧) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : શું તમારામાંથી કોઈ એક રાતમાં ત્રીજા ભાગનું કુર્આન પણ પઢી શકતો નથી ? આ ફરમાન સહાબાઓને કંઈક મુશ્કેલ લાગ્યું. તેમણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! અમારામાંથી કયો માણસ આપું કરી શકે છે ? આપે કહ્યું : અલ્લાહુલ વાહિદુ સ્સમદ ત્રીજા ભાગનું કુર્આન છે.

‘અઊમુ’વાળી સૂરતોની ફઝીલત

(૧૦/૫૨૬૨) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ જ્યારે બીમાર પડતા હતા ત્યારે સૂરએ ફલક અને સૂરએ નાસ પઢીને પોતાના પર ફુંક મારતા હતા, પરંતુ જ્યારે હુજૂરની બીમારીએ ગંભીર સ્વરૂપ ધારણ કર્યું ત્યારે હું બરકતના ખયાલથી તે સૂરતો પઢીને હુજૂરના શરીર પર આપનો હાથ ફેરવતી હતી.

(૧૧/૫૨૬૩) હઝરત આઈશા (ર.દિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) દરેક રાત્રિના જ્યારે બિસ્તરા પર આવતા

હતા ત્યારે બંને હથેળીઓ ભેગી કરીને કુલ હુવ લ્લાહુ અહદ, કુલ અઊમુ બિરબિલ ફલક અને કુલ અઊમુ બિરબિલ ન્નાસ પઢીને તેમના પર ફુંક મારીને શક્ય તે રીતે શરીર પર ફેરવતા હતા. શરૂઆત શિર, ચહેરા અને શરીરના બાહ્ય ભાગથી કરતા હતા. આ કામ ત્રણવાર કરતા હતા.

કુર્આન પઢતી વખતે આત્મસંતોષ અને ફરિશ્તાઓ આસ્માન પરથી ઉતરે છે

(૧૨/૫૨૬૪) હઝરત ઉસૈદ ઇબ્ને હુદૈર કહે છે કે, એક રાત્રે હું સૂરએ બકરહ પઢી રહ્યો હતો. ઘોડો નજીક બાંધેલો હતો. અચાનક ઘોડો કુદવા લાગ્યો. હું ચુપ થઈ ગયો તો ઘોડો પણ થંભી ગયો. મેં ફરી પઢવાનું શરૂ કર્યું ત્યારે ઘોડો પણ ફરી કુદવા લાગ્યો. હું ફરી ચુપ થઈ ગયો ત્યારે ઘોડો પણ થંભી ગયો. ફરી પઢવાનું શરૂ કર્યું તો ઘોડો કુદવા લાગ્યો. મારો છોકરો ઘોડાની નજીક હતો. મને વિચાર આવ્યો કે, છોકરો ક્યાંક ઘોડાથી કચડાઈ ન જાય. એટલે મેં છોકરાને ખેંચી લીધો અને શિર ઉંચું કરીને આસ્માન તરફ જોયું. સવાર પડી ત્યારે હુજૂરની સેવામાં હાજર થઈને વિગત કહી. હુજૂરે કહ્યું : ઇબ્ને હુદૈર, પઢ. ઇબ્ને હુદૈર, પઢ. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મને વિચાર આવ્યો કે, ક્યાંક ઘોડો યહ્યાને

કચડી ન નાંખે. કારણ કે, યહ્યા ઘોડાની નજીક જ હતો. એ દરમ્યાન મેં આકાશ તરફ માથું ઊંચું કર્યું તો વાદળીના જેવી એક વસ્તુ દેખાઈ, જેમાં થોડાક દીપકો સળગતા હતા. હું ત્યાંથી નીકળી ગયો. જેથી જોઈ શકું નહીં. હુજૂરે કહ્યું : તમે જાણો છો તે શું વસ્તુ હતી ? મેં કહ્યું : ના. આપે કહ્યું : તે ફરિશ્તાઓ હતા, જે તારો અવાજ સાંભળવા માટે નજીક આવ્યા હતા. જો તું પઢતો રહ્યો હોત તો સવારે લોકો ફરિશ્તાઓને જોઈ લેત. તે લોકોથી છુપા રહી શક્યા ન હોત.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ આ (કુર્આન)ના સિવાય જે બે પુઠાઓ વચ્ચે છે, બીજું કંઈ છોડ્યું નથી.

(૧૩/૫૨૬૫) અબ્દુલ અઝીઝ ઇબ્ને રૂફેઅ કહે છે : હું અને શદાદ ઇબ્ને મઅકિલ હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ પાસે ગયા. શદાદે હજરત ઇબ્ને અબ્બાસને પૂછ્યું, શું રસૂલુલ્લાહે કંઈ છોડ્યું હતું ? તેમણે કહ્યું : હુજૂરે આ (કુર્આન)ના સિવાય, જે બે પુઠાઓ વચ્ચે છે, બીજું કંઈ છોડ્યું નથી. રાવી કહે છે : પછી અમે મુહમ્મદ ઇબ્ને હનફિયાને પણ એ જ પ્રશ્ન પૂછ્યો. તેમણે પણ એમ જ કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહે આ (કુર્આન)ના સિવાય, જે બે પુઠાઓ

વચ્ચે છે, બીજું કંઈ છોડ્યું નહીં.

બીજા પુસ્તકો પર કુર્આનની ફઝીલત

(૧૪/૫૨૬૬) હજરત અબૂ મૂસા અશઅરી કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે કુર્આન પઢે છે તેનું ઉદાહરણ તુરંજ જેવું છે. જેનો સ્વાદ પણ સારો છે અને ખૂશ્બૂ પણ સારી છે અને જે કુર્આન પઢતો નથી તેનું ઉદાહરણ ખજૂર જેવું છે, જેનો સ્વાદ સારો છે, પરંતુ ખૂશ્બૂ નથી. જે ગુનેહગાર માણસ કુર્આન પઢે છે તે ફુલ જેવો છે, જેની ખૂશ્બૂ તો સારી છે, પરંતુ સ્વાદ કડવો છે અને જે ગુનેહગાર કુર્આન પઢતો નથી તે ઈન્ડીરાઈન એલ્વો (ઘણું જ કડવું ફળ, જોવામાં ખૂબસુરત) જેવો છે જેનો સ્વાદ પણ કડવો છે અને તેમાં ખૂશ્બૂ પણ નથી.

(૧૫/૫૨૬૭) હજરત ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : આગલી કીમોની ઉમર અને

.....
(૧૩/૫૨૬૫) આ બે પુઠાઓની વચ્ચે જે ત્રીસ ભાગો સુરક્ષિત છે, તે સિવાય કુર્આનનો કોઈ ભાગ નથી. શીયા મુસ્લિમોના અમુક લોકો એવું માને છે કે, કુર્આનનો એક ભાગ ગુપ્ત રાખવામાં આવ્યો છે, “જે અહલે બૈત” (રસૂલુલ્લાહ સલ.ના ખાનદાન) પાસે છે. એટલે શદાદ (રહ.)એ અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્બાસ અને મુહમ્મદ બિન હનફિયા (રદિ.)ને પૂછ્યું કે, જેથી સત્ય વાત પ્રકાશમાં આવે. મુહમ્મદ બિન હનફિયા અહલે બૈતમાંથી છે.

હયાતીની મુદતની સરખામણીમાં તમારી ઉંમર અને હયાતીની મુદત ફક્ત એટલી છે જેટલો કે અસરની નમાઝ અને મગરિબની નમાઝ વચ્ચે સમય હોય છે. તમારી સરખામણીમાં યહૂદીઓ અને ઇસાઈઓનો દાખલો એવો છે, જેમકે કોઈ માણસે થોડાક મજૂરો રાખ્યા હોય અને તેણે કહી દીધું હોય કે, જે માણસ બપોર સુધી કામ કરશે તેને એક કીરાત મજૂરી મળશે. આ સાંભળીને યહૂદીઓએ કામ કર્યું. પછી તેણે કહ્યું કે, જે માણસ બપોરથી અસર સુધી માત્ર કામ કરશે તેને એક કીરાત મજૂરી મળશે. આ સાંભળીને ઇસાઈઓએ કામ કર્યું. પછી તમે લોકોએ અસરથી મગરિબ સુધી બબ્બે કીરાત મજૂરીથી કામ કર્યું. યહૂદીઓ અને ઇસાઈઓએ કહ્યું : અમે કામ તો વધારે કર્યું અને અમને મજૂરી ઓછી મળી. મજૂરી આપનારા (ખુદા)એ કહ્યું : શું મેં તમારા હિસ્સામાંથી કંઈ ઓછું કર્યું ? યહૂદીઓ અને ઇસાઈઓએ કહ્યું : ના. તેણે કહ્યું, તો પછી આ માત્ર ઇનામ છે. હું જેને ચાહું છું તેને આપું છું.

કુર્આન પર અમલ કરવાની વસિયતનું વર્ણન

(૧૬/૫૨૬૮) હઝરત તલહા કહે છે : મેં હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબૂ અવફાને પૂછ્યું, શું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કંઈ વસિયત કરી હતી ? તેમણે કહ્યું :

ના. મેં કહ્યું કે, જ્યારે હુઝૂરે કંઈ વસિયત કરી નહીં ત્યારે લોકોને વસિયતનો હુકમ કેવી રીતે મળ્યો ? તેમણે કહ્યું : હુઝૂરે કિતાબુલ્લાહ પર અમલ કરવાની વસિયત કરી હતી.

હદીસ ‘મન લમયતગન્ન બિલ કુર્આન’નું વર્ણન. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘અવ લમયકફિહિમ અન્ના અન્ઝલના અલયકલ કિતાબ યુત્લા અલયહિમ’ કિંવા તેમના માટે એ પુરતું નથી કે, અમે તમારા પર કિતાબ ઉતારી છે.

(૧૭/૫૨૬૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : ખુદાએ કોઈ પયગમ્બરની કિર્મત એવી રાજખુશીથી સાંભળી નથી, જેવી કે, મારા સુંદર અવાજમાં કુર્આની કિર્મતને રાજખુશીથી સાંભળી. અબ્દુલ હમીદ કહે છે : એનાથી મુરાદ એ છે કે, હુઝૂર કુર્આનને અવાજથી પઢતા હતા.

(૧૮/૫૨૭૦) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ખુદાએ એટલી રાજખુશીથી કોઈ વસ્તુ સાંભળી નથી જેટલી કુર્આની કિર્મતને મારા ઊંચા અવાજમાં સાંભળી છે.

કુર્આન પઢનાર માણસની સુધર્ષા (૨૨૬) કરવાનું વર્ણન

(૧૮/૫૨૭૧) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ફક્ત બે માણસોની સુઠર્ખા કરવી જાઈજ છે. એક તો તે માણસ જેને અલ્લાહ તઆલાએ કુર્આન આપ્યું હોય અને તે રાત્રિના સમયે તેને પઢતો હોય. બીજો તે માણસ જેને અલ્લાહ તઆલાએ માલ આપ્યો હોય અને તે રાત-દિવસ અવાર-નવાર તેની ખૈરાત કરતો હોય.

(૨૦/૫૨૭૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું કે, ફક્ત બે બાબતોમાં સુઠર્ખા કરવી જાઈજ છે. એક તો તે માણસ જેને અલ્લાહ તઆલાએ કુર્આનનો ઈલ્મ આપ્યો હોય અને તે રાત-દિવસ અવારનવાર તેને પઢતો હોય. એ સાંભળીને તેનો પડોશી કહે કે, કાશ ! મને પણ એવો ઈલ્મ નસીબ થયો હોત જે ફલાણા માણસને નસીબ થયો છે, તો હું પણ એવો જ અમલ કરત જેવો કે એ માણસ કરે છે. બીજી એવા માણસની જેને અલ્લાહ તઆલાએ માલ આપ્યો હોય. તે એને યોગ્ય રીતે ખર્ચ કરતો હોય. બીજો માણસ એને જોઈને કહેવા લાગે કે, કાશ ! મને પણ એવો માલ મળ્યો હોત, જે એને મળ્યો છે, તો હું પણ એવો જ અમલ કરત જેવો એ કરે છે.

હદીસ 'ખયરુકુમ મન તઅલ્લમલ કુર્આન વ

અલ્લમહુ'ની તફસીર

(૨૧/૫૨૭૩) હઝરત ઉસ્માન કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, તમારામાં શ્રેષ્ઠ માણસ તે છે જે પોતે પણ કુર્આન શીખતો હોય અને બીજાઓને પણ શીખવતો હોય.

(૨૨/૫૨૭૪) હઝરત ઉસ્માન ઝૂન્નૂરૈન કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું કે, તમારામાં સૌથી શ્રેષ્ઠ તે માણસ છે જેણે પોતે પણ કુર્આન શીખ્યું હોય અને બીજાઓને પણ શીખવ્યું હોય.

(૨૩/૫૨૭૫) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક સ્ત્રીએ પોતાની જાતનો અધિકાર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને સોંપ્યો. હુઝૂરે કહ્યું : મને તો સ્ત્રીઓની ઇચ્છા નથી. એક માણસે કહ્યું કે, હુઝૂર, એની સાથે મારા નિકાહ કરાવી દો. હુઝૂરે કહ્યું : તેને કોઈ કપડું આપો. તેણે કહ્યું કે, હુઝૂર, કપડું તો મારી પાસે નથી. આપે કહ્યું કે, કંઈક તો આપો, ભલેને લોખંડની વીંટી જ હોય. તેણે મજબૂરી જાહેર કરી. આપે કહ્યું : વારૂ, તને કુર્આનનો કયો ભાગ યાદ છે ? તેણે કહ્યું : ફલાણો ફલાણો ભાગ. આપે કહ્યું : મેં તેની સાથે તારા નિકાહ એ કુર્આન શીખવવાના બદલામાં કરી દીધા, જે તને યાદ છે.

કુર્આનને હિફ્ઝ (કંઠસ્થ) પઢવાનું વર્ણન

(૨૪/૫૨૭૬) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક ઓરતે મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું મારી જાતનો અધિકાર આપને સોંપું છું. હુઝૂરે તેના તરફ જોયું અને નીચેથી ઉંચે સુધી જોઈને પછી માથું નીચું કરી લીધું. ઓરતે જ્યારે જોયું કે, હુઝૂરે મારા વિષે કોઈ નિર્ણય કર્યો નથી ત્યારે તે બેસી ગઈ. એક સહાબીએ કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! જો આપને એની જરૂર ન હોય તો મારા નિકાહ એની સાથે કરી દો. હુઝૂરે કહ્યું : શું તારી પાસે કંઈ માલ છે ? તેણે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! કંઈ નથી. આપે કહ્યું : તારા ઘેર જઈને જો. બનવા જોગ છે કે, કંઈક મળી આવે. હુકમ અનુસાર તે જઈને થોડીવારમાં પાછો આવ્યો. તેણે કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! ખુદાની કસમ ! કંઈ નથી. આપે કહ્યું : શું લોખંડની વીંટી નથી ? તેણે કહ્યું : કંઈ નથી. ફક્ત આ તેહબંદ છે. હઝરત સહલ કહે છે કે, તેની પાસે ચાદર પણ ન હતી. માત્ર અડધી ચાદર હતી. હુઝૂરે કહ્યું કે, તેહબંદથી શું થઈ શકે, જો તું એને પહેરાવી દે તો તારા શરીર પર કંઈ ન રહે. તે માણસ આ સાંભળીને બેસી ગયો અને ઘણીવાર સુધી બેસી રહ્યો. થોડીવાર પછી તે ઉભો થયો. હુઝૂરે જ્યારે તેને પીઠ ફેરવીને જતો જોયો ત્યારે તેને બોલાવવાનો હુકમ આપ્યો. હુકમ અનુસાર તેને બોલાવવામાં આવ્યો.

જ્યારે તે હાજર થયો ત્યારે હુઝૂરે કહ્યું કે, તને કુર્આનની કંઈ કંઈ સૂરતો યાદ છે ? તેણે કહ્યું કે, ફલાણી ફલાણી સૂરતો. તેણે ગણીને કહ્યું. હુઝૂરે કહ્યું : શું તું એને મોઢે પઢે છે ? તેણે કહ્યું કે, જી હા. આપે કહ્યું : જા, મેં તને તે કુર્આન શીખવવાના બદલામાં જે તને યાદ છે, એ ઓરતનો માલિક બનાવી દીધો.

કુર્આનને યાદ કરવાનું અને હંમેશા પઢવાનું વર્ણન

(૨૫/૫૨૭૭) હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, કુર્આનના હાફિઝનું ઉદાહરણ તે માણસ જેવું છે જેની પાસે ઊંટો બાંધેલા હોય. જો એ તેમની દેખરેખ રાખશે તો તેમને પોતાના કાબુમાં રાખી શકશે અને જો ખોલીને છોડી મૂકશે તો તે ચાલ્યાં જશે.

(૨૬/૫૨૭૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસૂદ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, આ કેટલી ખરાબ વાત છે કે, તમારામાંથી કોઈ માણસ કહે કે, હું કુર્આનની ફલાણી ફલાણી આયતો ભૂલી ગયો, બલ્કે એમ કહેવું જોઈએ કે, મને ફલાણી ફલાણી આયતો (શયતાન તરફથી) ભૂલાવી દેવામાં આવી. તમે લોકો કુર્આનને વારંવાર યાદ કરો. કારણ કે, કુર્આન લોકોના દિલોમાંથી એના કરતાં પણ જલદી નીકળી જાય છે જેટલું જલદી

ગિંટ લગામમાંથી નાસી છુટે છે.

(૨૭/૫૨૭૯) ઉપરોક્ત હદીસ ઉપરોક્ત સહાબીથી રિવાયતના બીજા સિલસિલાથી પણ રિવાયત થઈ છે.

(૨૮/૫૨૮૦) હઝરત અબૂ મૂસા (અશઅરી) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, કુર્આન હંમેશા પઢતા રહો. કારણ કે, તે ખુદાની કસમ છે જેના કબજામાં મારો જાન છે, કુર્આન તે ગિંટો કરતાં પણ જલદી નાસી છુટનાર છે જે લગામમાંથી નીકળીને નાસી છુટે છે.

સવારીની હાલતમાં કુર્આન પઢવાનું બયાન

(૨૯/૫૨૮૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મુગફફલ કહે છે : મેં જોયું કે, મક્કાના વિજયના દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ગિંટણી પર સવાર હતા અને સૂરએ ફત્હ પઢી રહ્યા હતા.

બાળકોને કુર્આન શીખવવાનું બયાન

(૩૦/૫૨૮૨) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વફાત થઈ ત્યારે મારી ઉમર દસ વરસની હતી. હું ગેરમન્સૂખ કુર્આન પઢી શકતો હતો.

(૩૧/૫૨૮૩) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ

(સલ.)ના સમયમાં જ મેં (કુર્આનનો) 'મુહકમ' ભાગ યાદ કર્યા હતા. રાવી કહે છે : મેં પૂછ્યું કે, 'મુહકમ'થી શું મુરાદ છે ? તેમણે કહ્યું : 'મુફસ્સલ' (સૂરતો).

કુર્આનને ભૂલી જવાનું બયાન. શું એમ કહેવું બઘા છે કે, હું ફલાણી ફલાણી આયતો ભૂલી ગયો અને આયત 'સનુકરિઉક ફલાતન્સા ઇલ્લા મા શાઅ લ્લાહુ'ની તફસીર

(૩૨/૫૨૮૪) હઝરત આઈશા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક માણસને મસ્જિદમાં કુર્આન પઢતા સાંભળ્યો. આપે કહ્યું : ખુદા તે માણસ પર રહમ કરે, તેણે મને ફલાણી સૂરતની ફલાણી ફલાણી આયતો યાદ અપાવી.

(૩૩/૫૨૮૫) એક રિવાયતમાં એટલું વધુ છે કે, હુઝૂરે કહ્યું : મેં ફલાણી ફલાણી સૂરતમાં ફલાણી ફલાણી આયતો છોડી દીધી હતી. તેણે મને એમની યાદ અપાવી.

(૩૪/૫૨૮૬) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રાત્રિના સમયે એક માણસ કુર્આન પઢી રહ્યો હતો. હુઝૂરે સાંભળીને કહ્યું : ખુદા તેના પર રહમ કરે. તેણે મને ફલાણી ફલાણી સૂરતોની ફલાણી આયતો યાદ અપાવી, જે મારાથી ભૂલાઈ ગઈ હતી.

(૩૫/૫૨૮૭) હઝરત અબ્દુલ્લાહ

ઈબ્ને મસ્ગિદ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, આ કેટલી ખરાબ વાત છે કે, કેટલાક લોકો કહે છે : હું ફલાણી ફલાણી આપતો ભૂલી ગયો. આ પ્રમાણે કહેવું જોઈએ કે, ફલાણી ફલાણી આપતો (શયતાન તરફથી) મને ભૂલાવી દેવામાં આવી.

સૂરએ બકરહ વગેરે કહેવામાં કંઈ વાંધો નથી

(૩૬/૫૨૮૮) હઝરત અબૂ મસ્ગિદ અનસારી (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : સૂરએ બકરહના અંતમાં બે આપતો છે. જે માણસ એમને રાત્રે પઢશે તે તેના માટે પુરતી છે.

(૩૭/૫૨૮૯) હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.) કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની હયાતીમાં જ હિશામ ઈબ્ને હકીમને સૂરએ ફુરકાન પઢતા સાંભળ્યા. જ્યારે ધ્યાનથી કિર્અત સાંભળી ત્યારે ખબર પડી કે, હિશામ એવી રીતે પઢી રહ્યા હતા જેવી રીતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને પઢાવ્યું ન હતું. સંભવ હતો કે, હું નમાઝમાં જ તેમના પર હુમલો કરી બેસું, પરંતુ ધીરજ રાખી. જ્યારે તેમણે સલામ ફેરવી ત્યારે મેં તેમના ગળામાં ચાદર નાખીને ખેંચ્યા. મેં કહ્યું : મેં તમને જે આ સૂરત પઢતા સાંભળ્યા એ સૂરત તમને કોણે પઢાવી છે ? હિશામે કહ્યું : મને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પઢાવી છે. મેં કહ્યું : તમે જુઠું

બોલો છો, એ સૂરત રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને પણ પઢાવી છે. ત્યાર પછી હું તેમને ખેંચીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે લઈ આવ્યો. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મેં એમને સૂરએ ફુરકાન આવી રીતે પઢતા સાંભળ્યા છે, જે આપે મને પઢાવી નથી, જો કે આપે જ મને સૂરએ ફુરકાન પઢાવી છે. આપે કહ્યું : હિશામ પઢો. હિશામે એ જ રીતે તે સૂરત પઢી જે રીતે મેં સાંભળી હતી. હુઝૂરે કહ્યું કે, આ સૂરત એ રીતે જ ઉતરી છે. પછી મને કહ્યું કે, ઉમર, તમે પઢો. મેં તે કિર્અતથી પઢી જે કિર્અતથી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને પઢાવી હતી. આપે ફરમાવ્યું : આ રીતે પણ ઉતરી છે. છેલ્લે કહ્યું : કુર્આન સાત કિર્અતો મુજબ ઉતર્યું છે. એટલે જે તમારા માટે સરળ હોય તે કિર્અતથી પઢો.

(૩૮/૫૨૯૦) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસ રાત્રે મસ્જિદમાં કુર્આન પઢી રહ્યો હતો. એ સાંભળીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું : ખુદા એના પર રહમ કરે. તેણે ફલાણી ફલાણી સૂરતોની ફલાણી ફલાણી આપતો મને યાદ અપાવી, જેમને મેં છોડી દીધી હતી.

અદારોને સાફ સાફ પઢવાનું

.....
(૩૭/૫૨૮૯) કુર્આન વિવિધ કિર્અતો અને લહેજાઓમાં પઢવાની છૂટ છે. જે અલ્લાહ તરફથી છે. જે સાત પ્રકારની કિર્અતોમાં મર્યાદિત છે.

બયાન. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘વ રત્તિલિલ કુર્આન તરતીલા’ કિંવા કુર્આનને સાફ સાફ પઢો. બીજી આયતમાં છે : વ કુરઆનન ફરકનાહુ લિતકરઅહુ અલ ન્નાસિ અલા મુકસિન’ કિંવા અમે કુર્આનને અલગ અલગ મોકલ્યું. જેથી તમે એને લોકો સામે થંભી થંભીને પઢો

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : ‘ફરકનાહુ’નો અર્થ છે, અમે અલગ અલગ ટુકડા ટુકડા કરીને બયાન કર્યું.

(૩૯/૫૨૯૧) અબૂ વાઇલ કહે છે : અમે એક દિવસ સવારે હજરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જિદ (રદિ.) પાસે ગયા. એક માણસે કહ્યું : આજે રાત્રે મેં બધી ‘મુફસ્સલ’ સૂરતો પઢી નાખી. ઇબ્ને મસ્જિદે કહ્યું : તે શે’રોની જેમ જલદી જલદી વિચાર્યા વગર પઢી હશે. કારણ કે, અમે કિર્અત સાંભળી છે. મને તે સમાન સૂરતો યાદ છે, જેમને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પઢતા રહેતા હતા. તે ‘મુફસ્સલાત’માંની અઢાર સૂરતો છે અને આલે હામિમની બે સૂરતો છે.

(૪૦/૫૨૯૨) હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)એ આયત ‘લા તુહરિક બિહિ લિસાનક લિતઅજલ

બિહિ’ની તકસીર અંગે બયાન કર્યું છે કે, જ્યારે હજરત જિબ્રઇલ (અલ.) વહી લઈને ઉતરતા હતા ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જલદી જલદી જીભ અને હોઠ હલાવ્યા કરતા હતા. જેના લીધે હુજૂરને તકલીફ પડતી હતી. તકલીફના ચિન્હો એમ પણ દેખાતાં હતાં. એ પરથી અલ્લાહ તઆલાએ તે આયત ઉતારી જે લાઈકસિમુ બિયવમિલ કિયામતિમાં છે. કિંવા આ આયત ઉતારી લા તુહરિક બિહિ લિસાનક લિતઅજલ બિહિ ઇન્ન અલયના જમઅહુ વ કુર્આનહ ફઘમા કરઅનાહુ ફતબિઅ કુરઆનહ સુમ્મ ઇન્ન અલયના બયાનહુ કિંવા કુર્આનને જલદી જલદી યાદ કરવા માટે જીભ હલાવો નહીં. કારણ કે, તમારા દિલમાં એને ભેગું કરવું અને પઢાવવું અમારા શિરે છે. અમે જ્યારે એને ઉતારીએ ત્યારે તમે એને ધ્યાનથી સાંભળો. પછી એ અમારા શિરે છે કે, તમારી જીભે એને બયાન કરાવીએ. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : આ હુકમ પછી જ્યારે હજરત જિબ્રઇલ (અલ.) હુજૂરની પાસે આવતા હતા ત્યારે આપ શિર નમાવતા અને જિબ્રઇલના ગયા પછી અલ્લાહ તઆલાના વાયદા મુજબ પઢતા હતા.

કિર્અત વળતે અવાજ ખેંચવાનું બયાન

(૪૧/૫૨૮૩) કતાદા કહે છે : મેં હઝરત અનસ ઇબ્ને માલિકને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની કિર્મતની હાલત પૂછી. તેમણે કહ્યું : હુઝૂર અવાજને ખૂબ ખેંચતા હતા.

(૪૨/૫૨૮૪) હઝરત કતાદા (રદિ.) કહે છે કે, હઝરત અનસ (રદિ.)ને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની કિર્મતની હાલત પૂછવામાં આવી ત્યારે તેમણે કહ્યું કે, હુઝૂર કિર્મતને ખૂબ ખેંચતા હતા. જેમકે હુઝૂર 'બિસ્મિલ્લાહિ રહમાનિ રહીમ' પઢતા ત્યારે 'બિસ્મિલ્લાહ' (ના લામ)ને, 'રહમાન' (ના મીમ)ને અને 'રહીમ' (ની હે)ને ખેંચતા હતા.

છેલ્લા અદારના પુનરુચ્ચાર સાથે કુર્આન પઢવું

(૪૩/૫૨૮૫) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મુગફફલ કહે છે : મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ઊંટ પર સવાર હતા. ઊંટ ચાલતું હતું અને આમ ધીમી કિર્મતથી સૂરએ ફત્હ અથવા સૂરએ ફત્હની કંઈક ભાગ 'તરજીઅ' સાથે પઢી રહ્યા હતા.

સુંદર અવાજમાં લહેજા (લય)થી કુર્આન પઢવું

(૪૪/૫૨૮૬) હઝરત અબૂ મૂસા કહે છે : મને હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું : અબૂ મૂસા તમને દાઉદ (અલ.)ની બંસરીઓમાંથી એક બંસરી આપવામાં આવી છે.

બીજાઓ પાસે કુર્આન પઢાવીને સાંભળવાનું બયાન

(૪૫/૫૨૮૭) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જિદ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ મને કહ્યું : મારી સામે થોડુંક કુર્આન પઢો. મેં કહ્યું કે, આપ પર તો કુર્આન ઉતર્યું છે. હું આપની સામે શું પઢું. આપે કહ્યું : હું બીજાઓ પાસેથી સાંભળવાનું પસંદ કરું છું.

પઢાવનાર પઢનારને એમ કહી શકે છે કે, બસ કરો

(૪૬/૫૨૮૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જિદ કહે છે કે, મને હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું કે, થોડુંક કુર્આન પઢીને મને સંભળાવો. મેં કહ્યું કે, આપ પર તો કુર્આન ઉતારવામાં આવ્યું છે. પછી હું આપને શું સંભળાવું ? આપે કહ્યું, હા (પઢો) હુકમ અનુસાર મેં સૂરએ નિસાઅ પઢવાની શરૂ કરી. જ્યારે આયત ફકરુ ઇઝા જિઅ્ના મિન કુલિલ ઉમ્મતિન બિશહીદિન વ જિઅ્ના બિક હાઉલાઈ શહીદા પર પહોંચ્યો ત્યારે હુઝૂરે કહ્યું કે, બસ કરો. મેં જ્યારે મોં ફેરવ્યું ત્યારે જોયું કે, હુઝૂરની બંને આંખોમાંથી આંસુઓ વહેતા હતાં.

કેટલા દિવસમાં કુર્આન ખતમ કરવામાં આવે અને આયત 'ફકરહિમા તયસ્સર મિન્હુ'નો

શો અર્થ છે ?

(૪૭/૫૨૮૮) ઇબ્ને શુબ્રમા કહે છે : મેં વિચાર્યું કે, માણસ માટે ઓછામાં ઓછું કેટલું કુર્આન પઢવું (નમાઝમાં) પુરતું છે. જેમકે ત્રણ આયતો કરતાં નાની સૂરત મને મળી નહીં. એટલે હું કહું છું કે, કોઈ માણસ (નમાઝમાં) ત્રણ આયતોથી ઓછી પઢી શકતો નથી. અલ્કમા કહે છે : હું અબૂ મસ્ઊદને કઅબાનો તવાફ કરતી વખતે મળ્યો. અબૂ મસ્ઊદે કહ્યું કે, હુઝૂરે ફરમાવ્યું છે : જે માણસ રાત્રે સૂરએ બકરહની છેલ્લી બે આયતો પઢી લે તો પૂરતી છે.

(૪૮/૫૩૦૦) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અમ્ર ઇબ્ને આસ કહે છે કે, મારા પિતાએ મારા નિકાહ એક શરીફ ખાનદાનની સ્ત્રી સાથે કરાવી દીધા હતા. તેઓ પોતે તેની ખબર લેતા રહેતા હતા. તેને તેના પતિની (ડિંવા મારી) ખબર પૂછતા રહેતા હતા. તે જવાબ આપતી હતી, તેઓ ઘણા સારા માણસ છે. જ્યારથી અમે તેમની પાસે આવ્યાં છે ત્યારથી તેમણે અમારા બિસ્તરા પર કદમ મૂક્યો નથી અને અમારા પરદાની તપાસ કરી નથી. જ્યારે આ વાત ખૂબ વધી ગઈ ત્યારે એક દિવસ મારા પિતાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને એ વિષે વાત કરી. હુઝૂરે કહ્યું : અમારી સાથે તેની મુલાકાત કરાવો. હુકમ અનુસાર જ્યારે હું હુઝૂરને

મળ્યો ત્યારે આપે કહ્યું કે, તમે રોઝા કેવી રીતે રાખો છો ? મેં કહ્યું કે, દરરોજ. આપે કહ્યું કે, કુર્આન કેવી રીતે ખત્મ કરો છો ? મેં કહ્યું કે, દરેક રાત્રિએ. આપે કહ્યું કે, મહિનામાં ત્રણ રોઝા રાખો અને દર મહિને એક કુર્આન ખત્મ કરો. મેં કહ્યું કે, મારામાં એનાથી વધારે શક્તિ છે. આપે કહ્યું કે, દર અઠવાડિયે ત્રણ રોઝા રાખો. મેં કહ્યું કે, મારામાં એના કરતાં પણ વધારે શક્તિ છે. આપે કહ્યું કે, બે દિવસ રોઝો ન રાખો અને એક દિવસ રોઝો રાખો. મેં કહ્યું કે, મારામાં એના કરતાં પણ વધારે શક્તિ છે. આપે કહ્યું કે, સર્વોત્તમ રોઝો ડિવા હઝરત દાઉદ (અલ.)ના રોઝાની જેમ રાખો. એક દિવસ રોઝો રાખો અને એક દિવસ ન રાખો. સાત રાતોમાં એક કુર્આન પઢો. હઝરત અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, કાશ ! હુઝૂરે આપેલી આ સગવડ હું કબૂલ કરી લેત. કારણ કે, હવે હું વધારે વૃદ્ધ અને કમજોર થઈ ગયો છું. હઝરત અબ્દુલ્લાહ દિવસે ઘરવાળાંઓની સામે કુર્આનનો સાતમો ભાગ પઢી લેતા હતા. જેથી રાત્રે પઢવાનું સરળ પડે. જ્યારે તેઓ ઈચ્છતા કે, શરીરમાં કંઈક તાકાત આવે ત્યારે થોડા દિવસ સુધી રોઝા રાખતા ન હતા, પરંતુ તેની ગણતરી રાખતા હતા. પછી એટલા જ રોઝા ક્યારેક રાખી લેતા હતા. કારણ કે, તેમને એ વાત નાપસંદ હતી કે, જે વાત પર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની

વફાત સુધી રહ્યા હતા તેમાંથી થોડોક ભાગ છોડી દે. ઇમામ બુખારી કહે છે કે, કેટલીક રિવાયતોમાં ત્રણ દિવસ, કેટલીકમાં પાંચ દિવસ અને મોટા ભાગની રિવાયતોમાં સાત દિવસનો ઉલ્લેખ છે.

(૪૮/૫૩૦૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અમ્ર ઇબ્ને આસ કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ મને કહ્યું હતું કે, એક મહિનામાં એક કુર્આન પઢો. મેં કહ્યું કે, મારામાં એનાથી વધારે શક્તિ છે. છેવટે હુઝૂરે કહ્યું કે, સાત દિવસમાં એક કુર્આન પઢો. એનાથી વધારે ન પઢો.

કુર્આન પઢતી વખતે રડવાનું બયાન

(૫૦/૫૩૦૨) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્ઠિદ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ મને કહ્યું : થોડુંક કુર્આન મને સંભળાવો. મેં કહ્યું કે, આપ પર તો કુર્આન ઉતર્યું છે, પછી હું આપને કેવી રીતે સંભળાવું ? આપે કહ્યું : હું ઇચ્છું છું કે, બીજાઓના મુખે સાંભળું. હુકમ અનુસાર મેં સૂરએ નિસાઅ પઢી. જ્યારે આયત ફકરુ ઇન્ના જિઅના મિન કુલિલિ ઉમ્મતિન બિશહીદિન વ જિઅના બિક અલા હાઉલાઇ શહીદા પર પહોંચ્યો ત્યારે કહ્યું કે, બસ કરો અથવા થોભી જાઓ. મેં જોયું કે, હુઝૂરની બંને આંખોમાંથી અશ્રુઓ ટપકી રહ્યાં છે.

(૫૧/૫૩૦૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ

ઇબ્ને મસ્ઠિદ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂરે મને કહ્યું હતું કે, મને કુર્આન સંભળાવો. મેં કહ્યું કે, આપ પર તો કુર્આન ઉતર્યું છે અને હું આપને જ સંભળાવું ? આપે કહ્યું : હું બીજાઓના મુખે સાંભળવાનું પસંદ કરું છું.

જે માણસ કુર્આનને દેખાડવા માટે પટે અથવા રોજી કમાવાનું સાધન બનાવે અથવા ગુનાહના કામમાં એનો ઉપયોગ કરે તો એનો શું અઝાબ છે ?

(૫૨/૫૩૦૪) હઝરત અલી મુર્તઝા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.) ફરમાવતા હતા કે, આખર ઝમાનામાં એક કોમ આવશે જેમની ઉમરો ઓછી અને અક્કલો અધુરી હશે. તેઓ એવી ઉત્તમ વાત વડે દલીલ કરશે જેનાથી લોકો દલીલ કરે છે, પરંતુ તેઓ ઇસ્લામમાંથી એવા નીકળી જશે જેવી રીતે કે તીર નિશાનમાંથી નીકળી જાય છે. ઇમાન તેમના ગળાની આગળ નહીં વધે. તમને તે લોકો જ્યાં મળે ત્યાં તેમને કતલ કરી દો. કારણ કે, તેમને કતલ કરવું તેમના કતલ કરનાર માટે કિયામતના દિવસે સવાબનું કારણ બનશે.

(૫૩/૫૩૦૫) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, તમારામાં એવી એક કોમ પેદા થશે જેમની નમાઝની સરખામણીમાં

તમને પોતાની નમાઝ અને જેમના રોઝાઓની સરખામણીમાં તમને તમારા રોઝા અને જેમના અઅમાલની સરખામણીમાં તમને તમારા અઅમાલ તુચ્છ લાગશે. તેઓ કુર્આન પઢશે, પરંતુ કુર્આન તેમના ગળાની આગળ નહીં વધે. તેઓ દીનમાંથી એવા નીકળી જશે જેમકે તીર નિશાનમાંથી નીકળી જાય છે. ન લોઢામાં લોહીનું ચિન્હ દેખાય છે ન તીરના લાકડા પર કંઈ અસર દેખાય છે અને ન પાંખ પર કંઈ અસર દેખાય છે.

(૫૪/૫૩૦૬) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે ઇમાનદાર માણસ કુર્આન પઢે છે અને તેના પર અમલ પણ કરે છે તે તુરંજ જેવો છે. જેનો સ્વાદ પણ સારો હોય છે અને ખૂશ્બૂ પણ સારી હોય છે. જે મુસલમાન કુર્આન પઢતો નથી, ફક્ત તેના પર અમલ કરે છે તે ખજૂર જેવો છે. જેનો સ્વાદ તો સારો હોય છે, પરંતુ ખૂશ્બૂ હોતી નથી. જે મુનાફિક કુર્આન પઢે છે તે બાલછળ (ખૂશ્બૂદાર ફૂલ) જેવો છે જેની ખૂશ્બૂ સારી હોય છે, સ્વાદ કડવો હોય છે. જે મુનાફિક કુર્આન પઢતો નથી તે ઈન્દીરાઈન એલ્વો જેવો હોય છે. જેનો સ્વાદ પણ કડવો છે અને વાસ પણ ખરાબ છે.

જ્યાં સુધી તમારામાં એકતા જળવાય ત્યાં સુધી

કુર્આન પઢો

(૫૫/૫૩૦૭) હઝરત જુન્દુબ (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કુર્આન પઢો, જ્યાં સુધી તમારા દિલોમાં એકતા હોય અને જ્યારે (તેનો અર્થ સમજવામાં) તમારામાં મતભેદ પડે તો છોડીને ઉભા થઈ જાઓ.

(૫૬/૫૩૦૮) હઝરત જુન્દુબ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કુર્આન પઢો, જ્યાં સુધી તમારા દિલો સંમત હોય અને જ્યારે તમારામાં પરસ્પર મતભેદ ઉભા થાય તો છોડીને ઉભા થઈ જાઓ.

(૫૭/૫૩૦૯) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસ્ઝીદ કહે છે : મેં એક માણસ પાસેથી એક આયત સાંભળી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી મેં તેનાથી જુદી રીતે સાંભળી હતી. હું તેનો હાથ પકડીને હુઝૂર પાસે લઈ ગયો. આપે કહ્યું કે, તમે બંને બરાબર પઢો છો. એટલે બંને (પોત પોતાની) રીતે પઢો. કારણ કે, તમારી પહેલાંના લોકો જ્યારે મતભેદ કરવા લાગ્યા ત્યારે અલ્લાહે તેમને તબાહ કરી દીધા.

નિકાહ

નિસ્મિલ્લાહિ રંહમાનિ રંહીમ
નિકાહ માટે પ્રોત્સાહન આપવાનું
બયાન. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે
છે : 'ફન્કિહૂ મા તાબ લકુમ

મિન જ્વિસાઈ' કિંવા જે સ્ત્રીઓ તમને સારી લાગે તેમની સાથે નિકાહ કરો.

(૫૮/૫૩૧૦) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, ત્રણ માણસો ઉમ્મહાતુલ મુઅમિનીનના ઘરો પાસે આવ્યા અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની ઇબાદત વિશે પૂછવા લાગ્યા. જ્યારે તેમને હુઝૂરની ઇબાદતની ખબર આપવામાં આવી ત્યારે એવું લાગતું હતું કે, તેમને હુઝૂરની ઇબાદત ઓછી લાગી, પરંતુ પોતે જ કહેવા લાગ્યા કે, અમે હુઝૂરના દરજ્જે કેવી રીતે પહોંચી શકીએ છીએ. હુઝૂરના તો આગલા પાછલા ગુનાહો માફ કરી દેવામાં આવ્યા છે. એક માણસ કહેવા લાગ્યો કે, હું તો હંમેશા આખી રાત નમાઝ પઢીશ. બીજાએ કહ્યું કે, હું હંમેશા રોઝા રાખીશ. કદી છોડીશ નહીં. ત્રીજાએ કહ્યું કે, હું સ્ત્રીઓથી દૂર રહીશ. કદી નિકાહ નહીં કરું. એવામાં હુઝૂર પણ આવ્યા. આપે કહ્યું : તમે આવી આવી વાતો કહી હતી. ખુદાની કસમ ! હું તમારી સરખામણીમાં ખુદાથી વધારે ડરું છું, પરંતુ હું રોઝા પણ રાખું છું અને છોડું પણ છું. નમાઝ પણ પઢું છું અને સૂવું પણ છું. સ્ત્રીઓ સાથે નિકાહ પણ કરું છું. જે માણસ મારી પધ્ધતિથી મોં ફેરવશે તે મારામાંથી નથી.

(૫૮/૫૩૧૧) હઝરત ઉરવા કહે

છે : હઝરત આઈશા (રદિ.)ને નીચેની આયતોનો અર્થ પૂછ્યો, વ ઇન ખિફતુમ અલ્લાતુકસિતૂ ફીલ યતામા ફન્કિહૂ મા તાબ લકુમ મિન જ્વિસાઈ મરના વ સુલાસ વ રુબાઅ ફઇન ખિફતુમ અલ્લાતઅદિલૂ ફવાહિદતન અવ મા મલકત અયમાનુકુમ ઝાલિક અદના અલ્લાતઊલૂ હઝરત આઈશાએ કહ્યું કે, ભાણેજ, જે યતીમ છોકરી તેના વાલીની દેખરેખ હેઠળ રહેતી હતી તે વાલી તેના માલ અને સૌંદર્યને જોઈને તેના તરફ આકર્ષાતો હતો અને રિવાજ કરતાં ઓછી મહેર પર તેની સાથે નિકાહ કરવા ઇચ્છતો હતો. આ આયતમાં મનાઈ કરવામાં આવી કે, જ્યાં સુધી વાલી આવી યતીમ છોકરીની બાબતમાં ન્યાયપૂર્વક ન વર્તે અને મહેર પણ ન આપે તો નિકાહ ન કરે. હા, બીજી ઓરતો સાથે નિકાહની રજા આપવામાં આવી.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે : 'મનિસ્તતાઅ મિન્કુમુલ બાઅત ફલ્યતઝવ્વજ ફઇન્નહુ અગદુ લિતર્ફિ વ અહસનુ લિલ ફર્જિ' કિંવા તમારામાંથી જે માણસ નિકાહ અને ઘરસંસારની શક્તિ રાખતો હોય તે નિકાહ કરી લે. કારણ કે, નિકાહ નઝરને રોકનાર અને ગુપ્ત સ્થળનું સૌથી

વધુ રક્ષણ કરનાર છે.

જે માણસ હાજતમંદ હોય તેણે પણ શું નિકાહ કરવા જોઈએ ?

(૬૦/૫૩૧૨) હઝરત અલકમા કહે છે : હું હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસીદ (રદિ.)ની સાથે હતો. મિનામાં હઝરત ઉસ્માન સાથે તેમની મુલાકાત થઈ. એકાંતમાં હઝરત ઉસ્માને કહ્યું કે, અબૂ અબ્દુર્રહમાન, જો તમે ઈચ્છતા હોય તો હું તમારા નિકાહ એક કુંવારી સાથે કરાવી દઉં, જે આગલા સમયની તમને યાદ અપાવે. ઇબ્ને મસીદે જ્યારે જોયું કે, મારે જરૂરત નથી ત્યારે મારા તરફ ઇશારો કરીને કહ્યું : અલકમા, આ બાજુ આવો. હું તેમની પાસે ગયો. હઝરત ઇબ્ને મસીદ હઝરત ઉસ્માનને કહી રહ્યા હતા, તમે તો અમને આ વાત હમણા કરી અને હુઝૂરે તો પહેલાં જ કહ્યું હતું કે, હે યુવાનો ! તમારામાંથી જે માણસ નિકાહ અને ઘરસંસારની શક્તિ ધરાવતો હોય તે નિકાહ કરી લે અને જે માણસમાં એની શક્તિ ન હોય તેણે રોઝા રાખવા જોઈએ. કારણ કે, રોઝો તેના માટે ખસ્સી હોવાની ગરજ સારશે.

જે માણસ ઘરસંસારની શક્તિ ન ધરાવતો હોય તેણે રોઝો રાખવો જોઈએ

(૬૧/૫૩૧૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસીદ (રદિ.) કહે છે કે, અમે બધા યુવાનો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે હતા. (નિકાહની) શક્તિ ન હતી. હુઝૂરે અમને કહ્યું કે, હે યુવાનો ! તમારામાંથી જે માણસને નિકાહ કરવાની અને ઘરસંસાર ચલાવવાની શક્તિ હોય તે નિકાહ કરી લે. કારણ કે, નિકાહ નઝરનું રક્ષણ કરનાર અને ગુપ્તભાગને સુરક્ષિત રાખનાર છે. જે માણસને એની શક્તિ ન હોય તે રોઝો રાખે. કારણ કે, રોઝો તેના માટે ખસ્સી હોવા સમાન છે.

બહુપત્નીત્વનું વર્ણન

(૬૨/૫૩૧૪) અતા કહે છે કે, અમે ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) સાથે હઝરત મયમૂનાના જનાઝામાં સરિફ સ્થળે હતા. ઇબ્ને અબ્બાસે કહ્યું કે, એ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નાં પત્ની છે. જ્યારે તમે એમનો જનાઝો ઉઠાવો ત્યારે હલાવો નહીં, બલ્કે ધીમે ધીમે ચાલો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની નવ પત્નીઓ હતી. હુઝૂરે આઠનો વારો મુકર્રર કર્યો હતો અને એકનો મુકર્રર કર્યો ન હતો.

(૬૩/૫૩૧૫) હઝરત અનસ (રદિ.)

.....
(૬૧/૫૩૧૩) નિકાહ કરવાની શક્તિ ન હોવાનો અર્થ એ છે કે, પત્નીનો નાણાંકીય ખર્ચ ઉઠાવી શકતો નથી. એવા માણસને રોઝા રાખવાની છુટ છે, જેના કારણે શારીરિક શક્તિ ઘટશે, પરિણામે ગુનાહથી બચશે.

કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની નવ પત્નીઓ હતી. આપ એક રાતમાં દરેકનો ચક્કર મારતા હતા.

(૬૪/૫૩૧૬) સઈદ ઇબ્ને જુબેર કહે છે કે, હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસે મને કહ્યું, શું તમે નિકાહ કરી લીધા ? મેં કહ્યું : ના. તેમણે કહ્યું : નિકાહ કરી લો. કારણ કે, આ ઉમ્મતમાં શ્રેષ્ઠ માણસ તે છે જેની સ્ત્રીઓ વધારે હોય.

જે માણસ કોઈ સ્ત્રી સાથે નિકાહ કરવા માટે હિજરત કરે અથવા કોઈ નેક અમલ કરે તો તેના માટે તે જ વસ્તુ છે જેની તેણે નિશ્ચય કરી છે

(૬૫/૫૩૧૭) હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : અમલોનો આધાર નિશ્ચય પર છે. દરેક માણસ માટે તે વસ્તુ છે જેની તે નિશ્ચય કરે છે. એટલે જે માણસની હિજરત ખુદા અને રસૂલ માટે હોય તેની હિજરત ખુદા અને રસૂલ માટે છે. જે માણસની હિજરત દુનિયા મેળવવા માટે અથવા કોઈ સ્ત્રી સાથે નિકાહ કરવા માટે હોય તો તેની હિજરત તેના માટે છે જેની તેણે નિશ્ચય કરી છે.

જે ગરીબ મુસલમાન હોય અને તેને કુર્આન કંઈક યાદ હોય તેના નિકાહ કરવાનું બયાન

(૬૬/૫૩૧૮) હઝરત ઇબ્ને મસ્જીદ કહે છે કે, અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે જિહાદ કરતા હતા. સ્ત્રીઓ અમારી સાથે રહેતી ન હતી. અમે મુબારક સેવામાં વિનંતી કરી કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! શું અમે ખસ્સી ન થઈ જઈએ ? હુઝૂરે મનાઈ ફરમાવી.

જો કોઈ માણસ પોતાના ભાઈને કહે કે, મારી બે પત્નીઓમાંથી જોઈને એકને પસંદ કરી લો. હું તમારા માટે તેને તલાક આપી દઈશ, તો એ જાઘજ છે

(૬૭/૫૩૧૯) હઝરત અનસ ઇબ્ને માલિક કહે છે કે, હઝરત અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને ઔફ જ્યારે મદીનામાં આવ્યા ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમની અને સઅદ ઇબ્ને રબીઅ વચ્ચે ભાઈચારો કરાવી દીધો. સઅદ પાસે બે પત્નીઓ હતી. સઅદે અબ્દુર્રહમાનને કહ્યું કે, તમે મારી પત્નીઓ અને માલને અડધો અડધો વહેંચી લો. હઝરત અબ્દુર્રહમાને કહ્યું : ખુદા તમને તમારી પત્નીઓ અને માલ મુબારક કરે. મને તો બજારની જગ્યા બતાવી દો. જેથી હઝરત અબ્દુર્રહમાન બજાર ગયા અને થોડુંક પનીર અને ઘી નફામાં કમાયા. થોડા દિવસ પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમને જોયા કે તેમના શરીર પર પીળી ખૂશ્બૂની નિશાનીઓ હતી. આપે કહ્યું :

અબ્દુરહમાન, શું વાત છે ? અબ્દુરહમાને કહ્યું : મેં એક અનસારી ઓરત સાથે નિકાહ કર્યા છે. આપે કહ્યું : તો તમે મહેર શું આપી ? તેમણે કહ્યું કે, ઠળીયા જેટલું સોનું. આપે કહ્યું : વલીમો કરો, ભલેને એક જ બકરીનો હોય.

નિકાહ ન કરવા અને ખસ્સી થવું મકરૂહ છે.

(૬૮/૫૩૨૦) હઝરત સઅદ ઇબ્ને અબી વક્કાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઉસ્માન ઇબ્ને મઝીનને સંપૂર્ણપણે નિકાહ ન કરવાની રજા આપી નહીં. જો આપ ઉસ્માનને રજા આપી દેત તો અમે બધા ખસ્સી થઈ જાત.

(૬૯/૫૩૨૧) હઝરત સઅદ ઇબ્ને અબી વક્કાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ વાંઢા રહેવાની રજા આપી નહીં. જો હુજૂર વાંઢા રહેવાની રજા આપી દેત તો અમે બધા ખસ્સી થઈ જાત.

(૭૦/૫૩૨૨) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જિદ (રદિ.) કહે છે કે, અમે હુજૂર (સલ.)ની સાથે જિહાદ કરતા હતા. અમારી પાસે દુન્યવી સામાનમાંથી કોઈ વસ્તુ ન હતી. એટલે અમે હુજૂરને કહ્યું કે, અમે ખસ્સી ન બની જઈએ ? હુજૂરે અમને એની મનાઈ કરી. પછી એવી રજા આપી

કે, મુકરર મુદત માટે સ્ત્રી સાથે નિકાહ કરી લઈએ. આ હદીસ બયાન કર્યા પછી હઝરત ઇબ્ને મસ્જિદે આ આયત પઢી. **યા અરયુહ લલઝીન આમનૂ લાતુહરિમૂ તરિયબાતિ મા અહલ્લ લ્લાહુ લકુમ વ લાતઅતદૂ ઇબ્ન લ્લાહ લાયુહિબ્બુલ મુઅતદિન** કિંવા હે મુસલમાનો ! જે પાક વસ્તુઓ અલ્લાહ તઆલાએ તમારા માટે હલાલ કરી છે તેમને હરામ ન ઠેરવો અને હદની ઉપરવટ ન જાઓ. કારણ કે, અલ્લાહ હદની ઉપરવટ જનારાઓને પસંદ કરતો નથી.

(૭૧/૫૩૨૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : મેં મુબારક સેવામાં વિનંતી કરી કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હું યુવાન છું. મને મારી જાત પ્રત્યે વ્યભિચારનો ભય છે અને મારી પાસે એટલો માલ નથી કે, ઓરતો સાથે નિકાહ કરી શકું. હુજૂર ચુપ રહ્યા. મેં બીજીવાર કહ્યું, તો પણ આપ ચુપ રહ્યા. ત્રીજીવાર કહ્યું ત્યારે પણ આપ ચુપ રહ્યા. જ્યારે ચોથીવાર મેં કહ્યું, ત્યારે આપે કહ્યું કે, અબૂ હુરૈરા, જે કંઈ તારી સાથે બનનારું છે તેને લખીને કલમ સૂકાઈ ગઈ. હવે તું ખસ્સી બન અથવા એને છોડી દે. (જે કંઈ બનનારું છે તે તો બનીને જ રહેશે.)

કુંવારી સ્ત્રીઓ સાથે નિકાહ

કરવાનું બયાન. હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસે ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશાને કહ્યું હતું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તમારા સિવાય બીજી કોઈ કુંવારી સ્ત્રી સાથે નિકાહ કર્યા ન હતા.

(૭૨/૫૩૨૪) હઝરત આઈશા કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! બતાવો તો જો તમે એવી ખીણમાં ઉતર્યા હોય જ્યાં એક ઝાડ તો એવું હોય કે, જેના પાંદડાંઓ ચરાવી દેવામાં આવ્યાં હોય અને એક ઝાડ એવું હોય કે, જેના પાંદડાંઓ કોઈએ (પોતાના જાનવરને) ન ચરાવ્યા હોય, તો તમે તમારા ઊંટને ક્યું ઝાડ ચરાવશો ? આપે કહ્યું : હું તે ઝાડ ચરાવીશ જે કોઈએ ન ચરાવ્યું હોય. એનાથી હઝરત આઈશાની મુરાદ એવી હતી કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમના સિવાય બીજી કોઈ કુંવારી સ્ત્રી સાથે નિકાહ કર્યા ન હતા.

(૭૩/૫૩૨૫) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, મને બે વાર સ્વપ્નમાં બતાવવામાં આવ્યું કે, એક માણસે (ફરિશ્તાએ) તને એક રેશમી ટુકડામાં લપેટીને ઉઠાવી હતી. તે કહી રહ્યો હતો કે, આ તમારી પત્ની છે. મેં જ્યારે તેને ખોલીને જોયું તો તારી શિકલ દેખાઈ. મેં કહ્યું : જો આ સ્વપ્ન અલ્લાહના તરફથી છે તો અલ્લાહ

એને પૂરું કરશે.

વિધવા અથવા ત્યકતા સ્ત્રીઓ સાથે નિકાહ કરવાનું બયાન

(૭૪/૫૩૨૬) હઝરત ઉમ્મે હબીબા (રદિ.) કહે છે કે, મને હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું કે, તમારી પુત્રીઓ અને બહેનોના નિકાહ કરવાનું મને કહ્યા ન કરો.

(૭૫/૫૩૨૭) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે કે, અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે લડાઈમાંથી પાછા આવી રહ્યા હતા. મેં મારા ધીમી ગતિએ ચાલનાર ઊંટ પર જલદી ચાલવાનો ઈરાદો કર્યો, એવામાં મારી પાછળથી એક સવાર આવ્યો અને મારા ઊંટને પોતાના ભાલા વડે સ્પર્શ કર્યો. તરત મારું ઊંટ એટલું ઝડપથી દોડવા લાગ્યું જેટલું તમે કદી શ્રેષ્ઠ ઊંટને દોડતું જોયું હોય. મેં જોયું તો રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હતા. આપે કહ્યું કે, તને આટલી બધી ઉતાવળ શું છે ? મેં કહ્યું કે, મેં હજુ હમણા જ શાદી કરી છે. આપે કહ્યું : કુંવારી છે કે બિનકુંવારી ? મેં કહ્યું કે, કુંવારી નથી. આપે કહ્યું કે, તે કુંવારી સાથે કેમ શાદી કરી નહીં કે તું તેની સાથે રમત અને તે તારી સાથે રમત. હઝરત જાબિર કહે છે કે, જ્યારે અમે મદીનામાં દાખલ થવા લાગ્યા ત્યારે હુઝૂરે કહ્યું કે, થોભો, ઇશાના સમયે દાખલ થજો. જેથી વિખરાયેલા વાળવાળી સ્ત્રી પોતાના

વાળમાં કાંસડી ફેરવી લે અને જે સ્ત્રીનો પતિ ગેરહાજર હોય તે સફાઈ કરી લે.

(૭૬/૫૩૨૮) હઝરત જાબિર (રદિ.) કહે છે : મેં નિકાહ કર્યા હતા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, તે કોની સાથે નિકાહ કર્યા છે ? મેં કહ્યું કે, પતિ કરી ચૂકેલી સ્ત્રી સાથે. આપે કહ્યું કે, કુંવારી સાથે કેમ કર્યા નહીં કે, તે તારી સાથે રમત અને તું તેની સાથે રમત.

નાની વયની છોકરીઓની મોટી વયના પુરુષો સાથે શાદી કરવાનું બયાન

(૭૭/૫૩૨૯) હઝરત ઉરવા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત આઈશા સાથે નિકાહ કરવાનો સંદેશ હઝરત અબૂબક્ર પાસે મોકલ્યો હતો. હઝરત અબૂબક્રે કહ્યું કે, હું તમારો ભાઈ છું. આપે કહ્યું કે, તમે મારા દીની ભાઈ

.....
(૭૫/૫૩૨૭) પતિ પ્રવાસમાં હોય છે ત્યારે પત્ની ઘરમાં સામાન્ય રીતે શણગાર કરતી નથી, ઘરકામમાં લાગેલી રહે છે. જો લાંબા પ્રવાસ પછી પતિ અચાનક ઘેર આવી જાય અને પત્નીને અસ્ત વ્યસ્ત અને મેલી જુએ તો કદાચ તેના દિલમાં નફરત પેદા થાય. પતિ લાંબા પ્રવાસ પછી અચાનક ઘેર આવે તો કદાચ તેને સંભોગની ઇચ્છા થાય, એટલે રાત્રે અચાનક ઘેર આવવાની મનાઈ કરી. આજના યુગમાં રેલવે વગેરેની વ્યવસ્થા છે, ફોન વગેરેની વ્યવસ્થા છે, એટલે પહેલેથી ખબર આપીને રાત્રે ઘેર આવે તો વાંધો નથી.

છો અને તે મારા માટે હલાલ છે.

કેવી ઓરતો સાથે શાદી કરવી જોઈએ અને કઈ કોમની ઓરતો સાથે શાદી કરવી સારી છે ? પોતાના વીર્ય માટે કઈ સ્ત્રીની પસંદગી મુસ્તહબ છે ?

(૭૮/૫૩૩૦) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, ઊંટો પર સવાર થનારી (અરબ) સ્ત્રીઓમાં કુરૈશની નેક ઓરતો સારી છે. પોતાના બાળકો પર ખૂબ મહેરબાન હોય છે. પતિના માલની સારી દેખરેખ રાખે છે.

લોંડીઓ રાખવી અને લોંડીને આઝાદ કરીને તેની સાથે નિકાહ કરવા જાઈજ છે.

(૭૯/૫૩૩૧) હઝરત અબૂ મૂસા અશ્શરી કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસની પાસે કોઈ લોંડી હોય અને તેને તે સાડું શિક્ષણ આપે, સારી રીતે સંસ્કાર શીખવીને આઝાદ કરીને પોતે તેની સાથે નિકાહ કરી લે તો તેને બેવડો સવાબ મળશે. જે અહલે કિતાબ પોતાના નબી ઉપર ઇમાન લાવ્યો અને મારા ઉપર (પણ) ઇમાન લાવ્યો તેના માટે બેવડો સવાબ છે. જે ગુલામ પોતાના માલિકોનો હક્ક પણ અદા કરે અને પોતાના પાલનહારનો હક્ક પણ અદા

કરે તેને પણ બેવડો સવાબ મળશે. શઅબીએ આ હદીસ બયાન કરીને સાલેહ ઈબ્ને સાલેહ હમદાનીને કહ્યું કે, તમે આ હદીસ મફત લઈ લો, જો કે પહેલાંના લોકો આનાથી નાની હદીસ માટે સવાર થઈને મદીના જતા હતા.

(૮૦/૫૩૩૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હઝરત ઈબ્રાહીમ (અલ.) ફક્ત ત્રણ જુઠ બોલ્યા હતા. એકવાર તો હઝરત ઈબ્રાહીમ (અલ.) એક ઝાલિમ બાદશાહ (ના દેશ) તરફથી પસાર થઈ રહ્યા હતા. હઝરત સારા સાથે હતાં. (તે વખતે હઝરત ઈબ્રાહીમ જુઠ બોલ્યા હતા) તે બાદશાહે હઝરત સારાને હાજિરા આપ્યાં હતાં. હઝરત સારાએ કહ્યું હતું કે, તે કાફિરની દુષ્ટ ચેષ્ટાને ખુદાએ રોકી. તેણે મને સેવાયાકરી માટે હાજિરા આપી. હઝરત અબૂ હુરૈરાએ આ હદીસ બયાન કર્યા પછી કહ્યું કે, એય આસ્માનના પાણીની ઓલાદ ! (અરબો !) તે તમારી માં હતાં.

(૮૧/૫૩૩૩) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ખૈબર અને મદીનાની વચ્ચે ત્રણ દિવસ પડાવ નાખ્યો. હઝરત સદિક્કયાને શણગારીને આપની પાસે લાવવામાં આવ્યાં. મેં 'વલીમા'ના ખાણા માટે લોકોને બોલાવ્યા. દસ્તરખવાન પર ગોશત રોટી મૂકવામાં આવ્યા. તેની સાથે ખજૂર,

પનીર અને ઘી મેળવ્યું. આ આપનો વલીમો હતો. મુસલમાનોએ કહ્યું, શું ઉમ્મુલ મુઅમિનીન છે કે લોડી ! લોકો કહેવા લાગ્યા કે, જો હુઝૂર પરદો કરાવે તો ઉમ્મુલ મુઅમિનીન છે અને પરદો ન કરાવે તો લોડી છે. જેમ કે જ્યારે હુઝૂરે કૂચ કરી ત્યારે હુઝૂરે તેમના બેસવા માટે પોતાની પાછળ જગ્યા તૈયાર કરાવી અને લોકોથી પરદો કરાવવા માટે આડ કરી.

લોડીના આઝાદ કરવાને જ તેની નિકાહની મહેર ઠેરવવામાં આવે (તો ખામ છે)

(૮૨/૫૩૩૪) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત સદિક્કયાને આઝાદ કરીને તે આઝાદીને જ તેમની મહેર ઠેરવી હતી.

મુફલિસ માણસ પણ નિકાહ કરી શકે છે. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'ઇંચ્યકૂનૂ ફુકરાઅ યુગ્નિહિમુ લ્લાહુ મિન ફદલિહિ' કિંવા જો તેઓ નાદાર હશે તો અલ્લાહ તઆલા તેમને પોતાની મહેરબાનીથી માલદાર કરી દેશે.

.....
(૮૨/૫૩૩૪) ઈમામ અબૂ હનીફા (રહ.)ના મત અનુસાર મહેરનું માલ હોવું જરૂરી છે. નબીએ કરીમ (સલ.)એ આઝાદ કરી દીધાં. આ આઝાદ કરવું, એ જ માલ હોવાના બરાબર છે. નબીએ કરીમ (સલ.) માટે મહેર વગર નિકાહ કરવાનું જાઈઝ હતું, એ હુઝૂર (સલ.)ની વિશેષતા હતી.

(૮૩/૫૩૩૫) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક ઓરત મુબારક સેવામાં હાજર થઈ. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું મારી જાતનો અધિકાર આપને સોંપું છું. હુઝૂરે તેની શરીર આકૃતિ જોઈને શિર નમાવી દીધું. ઓરતે જ્યારે જોયું કે, હુઝૂરે મારા વિષે કોઈ નિર્ણય કર્યા નહિં ત્યારે તે બેસી ગઈ. એક સહાબીએ કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! જો આપને એની જરૂર ન હોય તો એની સાથે મારા નિકાહ કરાવી દો. હુઝૂરે કહ્યું : શું તારી પાસે કંઈક છે ? તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! ખુદાની કસમ ! કંઈ જ નથી. હુઝૂરે કહ્યું કે, ઘેર જઈને જુઓ, બનવાજોગ છે કે, કંઈ મળી આવે. હુકમ અનુસાર તે માણસ જઈને થોડીવાર પછી પાછો આવ્યો. તેણે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! મને કંઈ જ મળ્યું નહીં. હુઝૂરે કહ્યું : ફરી જુઓ, લોખંડની એકાદ વીંટી જ મળી જાય. તે માણસ ફરી ગયો. પાછા આવીને કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! ખુદાની કસમ ! કંઈ મળ્યું નહીં. લોખંડની વીંટી પણ મળી નહીં. હા, ફક્ત આ મારી લૂંગી છે. હઝરત સહલ કહે છે કે, તેની પાસે પૂરી ચાદર પણ ન હતી, બલકે ચાદરનો પણ અડધો ભાગ હતો. હુઝૂરે કહ્યું કે, આ લૂંગીથી તમે શું કરી શકો છો ? જો પોતે પહેરી લેશે તો તેના શરીર પર કંઈ રહેશે નહીં અને તેને પહેરાવી દેશે તો તમારા શરીર પર કંઈ

રહેશે નહીં. આ સાંભળીને તે માણસ બેસી ગયો. જ્યારે બેઠા બેઠા વાર લાગી ત્યારે ઉભો થઈ ગયો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જ્યારે તેને પીઠ ફેરવીને જતાં જોયો ત્યારે કહ્યું : તેને બોલાવો. તેને બોલાવવામાં આવ્યો. જ્યારે તેને આપની પાસે લાવવામાં આવ્યો ત્યારે હુઝૂરે કહ્યું : તને કુર્આનનો કયો ભાગ યાદ છે ? તેણે કહ્યું : ફલાણી ફલાણી સૂરતો યાદ છે. તેણે ગણીને બતાવ્યું. આપે કહ્યું : તું તેને મોઢે પઢે છે ? તેણે કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : જા, મેં તને તે કુર્આન શીખવવાની શરતે જે તને યાદ છે, આ ઓરતનો તને માલિક બનાવી દીધો.

દીનદારીની દષ્ટિએ પણ “સમાન કુટુંબ” (કુફુવ) હોવું ગણાય છે. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘વ હુવ લ્લાઝી ખલક મિનલ માધ બશરન ફ જ અલહુ નરખં વ્વ સિહરન વ કાન રબ્બુક કદીરા’ કિંવા તે ખુદાએ પાણીમાંથી માનવી બનાવ્યો. પછી તેને વંશ અને સુસરાલનું સગપણ આપ્યું. તારો પાલનદાર બધું કરી શકે છે.

(૮૪/૫૩૩૬) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, અબૂ હુઝયફા બદરમાં ભાગ લેનારાઓમાંના એક હતા. તેમણે સાલિમને પુત્ર બનાવ્યો હતો. સાલિમની

સાથે પોતાની ભત્રીજી હિન્દ બિન્તે વલીદના નિકાહ કરાવ્યા હતાં. સાલિમ હકીકતમાં ગુલામ હતો, જેને એક અનસારી ઓરતે આઝાદ કર્યો હતો. જેવી રીતે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એ ઝેદને પુત્ર બનાવ્યો હતો. અંધકાર યુગમાં એવો રિવાજ હતો કે, જો કોઈ માણસ કોઈને પુત્ર બનાવી લેતો હતો તો લોકો તેને તેનો પુત્ર કહ્યા કરતા. તેના મૃત્યુ પછી એ પુત્ર તેનો વારસદાર બનતો હતો. અહીં સુધી કે, અલ્લાહ તઆલાએ આ આયત ઉતારી; **ઉદછીદુમ લિઆબાઈમ....** આ આયતના ઉતરાણ પછી તેમની તેમના મૂળ પિતાઓ તરફ નિસ્બત કરવામાં આવતી હતી. જે માણસના પિતાની ખબર ન પડતી તેને આઝાદ અને દીની ભાઈ સમજવામાં આવતો હતો. હઝરત આઈશા કહે છે કે, અબૂ હુઝયફાના પત્ની સહલા બિન્તે સુહૈલ હુઝૂર (સલ.) પાસે આવ્યાં. તેમણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે સાલિમને પુત્ર માનતા હતા, પરંતુ અલ્લાહ તઆલાએ તેના વિષે જે કંઈ ઉતાર્યું છે તે આપ જાણો છો.

(૮૫/૫૩૩૭) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) દુબાઆ બિન્તે ઝુબેર પાસે ગયા. આપે કહ્યું : કદાય તમારો હજજનો વિચાર છે ? દુબાઆએ કહ્યું : ખુદાની કસમ ! હું તો મને બીમાર સમજું છું. આપે કહ્યું કે, તમે હજજ કરો અને શરત સાથે એમ કહી દો કે, હે

અલ્લાહ ! જ્યાં તું (બીમારીની ઉગ્રતાના કારણે) મને અટકાવશે ત્યાં હું ઇહરામ ખોલી નાખીશ. દુબાઆ મિકદાદ ઇબને અસ્વદના પત્ની હતાં.

(૮૬/૫૩૩૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એ ફરમાવ્યું કે, ઓરત સાથે ચાર બાબતોના કારણે નિકાહ કરવામાં આવે છે. તેના માલના કારણે, તેના સારા ખાનદાનમાંથી હોવાના કારણે, તેના સૌંદર્યના કારણે અને તેની દીનદારીના કારણે, પરંતુ તું દીનદાર ઓરતની તપાસ કર. ખુદા તારૂં ભલું કરે.

(૮૭/૫૩૩૯) હઝરત સહલ કહે છે : એક માણસ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવ્યો. હુઝૂરે કહ્યું : તમે આ માણસ વિષે શું કહો છો ? સહાબાએ કહ્યું કે, એ લાયક માણસ છે. જો નિકાહનો સંદેશ ક્યાંક મોકલે તો એની સાથે નિકાહ કરી દેવામાં આવે. જો ભલામણ કરે તો એની ભલામણ કબૂલ કરવામાં આવે અને જો કંઈ વાત કરે તો એની વાત સાંભળવામાં આવે. આમ કહીને હુઝૂર ચૂપ થઈ ગયા. થોડીવાર પછી એક મુકલિસ મુસલમાન પસાર થયો. હુઝૂરે કહ્યું કે, એના વિષે તમે શું કહો છો ? સહાબાઓએ કહ્યું કે, એ લાયક માણસ છે. જો એ નિકાહની વાત મોકલે તો એની સાથે નિકાહ કરી દેવામાં આવે. જો ભલામણ કરે તો એની ભલામણ કબૂલ કરવામાં આવે. જો કોઈ

વાત કહે તો એની વાત સાંભળવામાં આવે. હુજૂરે કહ્યું કે, એવા માલદારોથી જો જમીન ભરાઈ જાય તો પણ આ માણસ બધા કરતાં સારો છે.

માલમાં 'સમાન કુટુંબ' હોવું ગણનાપાત્ર છે, પરંતુ મુફલિસ પુરૂષનું માલદાર સ્ત્રી સાથે નિકાહ કરવું જાઘઝ છે.

(૮૮/૫૩૪૦) હઝરત ઉરવા કહે છે : મેં હઝરત આઈશાને આયત **વ ઇન ખિફતુમ અલ્લાતુકસિતૂ ફીલ યતામાનો** અર્થ પૂછ્યો ત્યારે તેમણે કહ્યું : ભાણેજ, એનાથી એવી યતીમ છોકરી મુરાદ છે જે પોતાના વાલીદની દેખરેખ હેઠળ હોય. તેના માલ અને સૌંદર્યને જોઈને વાલી તેની સાથે નિકાહ કરવા ઇચ્છે, પરંતુ તેને ઓછી મહેર આપે. એટલે (આયતમાં) મનાઈ કરવામાં આવી કે, જ્યાં સુધી પૂરેપૂરી મહેર આપવામાં ન્યાયપૂર્વક કામ નહીં લો ત્યાં સુધી તેમની સાથે નિકાહ કરી શકતા નથી. હા, બીજી ઓરતો સાથે નિકાહ કરવાની રજા મળી. હઝરત આઈશા કહે છે : આના પછી લોકોએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને એક ફત્વો પૂછ્યો હતો. તે પરથી અલ્લાહ તઆલાએ આ આયત ઉતારી : **યસ્તફતૂનક ફીન્નિસાઈ.... વ તર્ગબૂન અન તન્કિહૂહૂન્ન** અલ્લાહ તઆલાએ એવો હુકમ ઉતાર્યો કે, યતીમ

છોકરી જ્યારે માલદાર અને ખૂબસૂરત હોય છે ત્યારે તેની સાથે તેના માલ અને કુટુંબને જોઈને શાદી કરવાની ઇચ્છા રાખે છે. જેથી મહેર પણ પૂરી આપવી જોઈએ. જ્યારે માલ અને સૌંદર્યની ઉણપના કારણે ઇચ્છા થતી નથી ત્યારે તેને છોડી દે છે. તેના બદલે બીજી સ્ત્રીઓને અપનાવે છે. હઝરત આઈશા કહે છે : જેવી રીતે ઇચ્છા ન હોય ત્યારે યતીમ છોકરીને છોડી દે છે તેવી જ રીતે ઇચ્છા હોય ત્યારે પણ તેમને યતીમ છોકરી સાથે નિકાહ કરવાનો અધિકાર નથી, જ્યાં સુધી કે, તેની મહેર અંગે ન્યાયી વર્તન ન દાખવે અને તેને પૂરેપૂરો હક્ક ન ચૂકવે.

ઓરતની નહુસતનું બયાન. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'ઇન્ન મિન અઝવાજિકુમ વ અવલાદિકુમ અદુવ્વ લલકુમ' કિવા તમારી અમુક પત્નીઓ અને ઔલાદ તમારી દુશ્મન છે.

(૮૮/૫૩૪૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ઓરત, મકાન અને ઘોડામાં નહુસત છે.

(૯૦/૫૩૪૨) ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, લોકોએ હુજૂર સામે નહુસતની ઉલ્લેખ કર્યા. આપે કહ્યું : જો કોઈ વસ્તુમાં નહુસત હોય તો ઘોડી, સ્ત્રી અને

મકાનમાં છે.

(૯૧/૫૩૪૩) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જો કોઈ વસ્તુમાં નહુસત હોય તો ઘોડો, સ્ત્રી અને મકાનમાં છે.

(૯૨/૫૩૪૪) હઝરત ઉસામા ઇબ્ને જદ (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ કહ્યું કે, મેં મારા પછી પુરૂષો માટે સ્ત્રીઓથી વધારે નુકસાનકારક કિત્તો બીજો કોઈ છોડ્યો નથી.

આઝાદ સ્ત્રીનું ગુલામના નિકાહમાં હોવાનું બયાન

(૯૩/૫૩૪૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, બરીરામાં શરીઅતના ત્રણ હુકમો હતા. મેં તેને આઝાદ કરી ત્યારે તેને અધિકાર આપવામાં આવ્યો (કે, પતિની સાથે રહે અથવા ન રહે) હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, વારસાની હુકમ આઝાદ કરનાર માટે છે. એકવાર હુજૂર (સલ.) ઘરમાં આવ્યા હતા. તે વખતે આગ પર હાંડલી હતી. આપની સામે રોટલી અને ઘરનું શાક રજૂ કરવામાં આવ્યું. હુજૂરે કહ્યું કે, મને હાંડલી દેખાતી નથી. કહેવામાં આવ્યું કે, થોડોક ગોશ્ત હતો, જે બરીરાને સદકામાં મળ્યો હતો. (તે ગોશ્ત હાંડલીમાં રંધાઈ રહ્યો છે) આપ સદકો ખાતા નથી. (એટલે સેવામાં રજૂ કરવામાં આવ્યો નહીં) આપે કહ્યું : તે એના માટે સદકો છે અને અમારા માટે હદિયો (ભેટ) છે.

ચાર સ્ત્રીઓથી વધારે સાથે નિકાહ ન કરવા જોઈએ. કારણ કે, અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : ‘મરના વ સુલાસ વ રૂબાઅ’

(૯૪/૫૩૪૬) અલી ઇબ્ને હુસેન કહે છે કે, ઉપરોક્ત આયતમાં ‘વાવ’ ‘અવ’ના અર્થમાં છે કિંવા બે અથવા ત્રણ અથવા ચાર. એવી જ રીતે આયત ઊલી અજિનહતિન મરના વ સુલાસ વ રૂબાઅમાં ‘વાવ’ ‘અવ’ના અર્થમાં છે.

(૯૫/૫૩૪૭) હઝરત આઈશા કહે છે કે, આયત ફઘન ખિફતુમ અલ્લા તુકસિતૂ ફીલ યતામાનો અર્થ એ છે કે, જે યતીમ છોકરી કોઈ માણસની પાસે હોય અને તે તેની વાલી પણ હોય, યતીમ છોકરીનો માલ જોઈને તે તેની સાથે નિકાહ કરવા ઇચ્છતો હોય, પરંતુ તેની સાથે સારો વર્તાવ ન કરતો હોય અને તેની મહેર અંગે ઇન્સાફ ન કરતો હોય તેણે યતીમ છોકરીને છોડીને પસંદગી અનુસાર બે, ત્રણ કે ચાર સ્ત્રીઓ સાથે નિકાહ કરવા જોઈએ.

આયત ‘વ ઉમ્મહાતુકુમુ લ્લાતી અઈઅનકુમ’ની તફસીર અને ‘યહરમુ મિન રદાઅતિ મા યહરમુ મિન વ્નસબ’નો ખુલાસો

(૯૬/૫૩૪૮) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : એક

દિવસ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારી પાસે હતા. આપે એક માણસનો અવાજ સાંભળ્યો, જે હઝરત હફસાના ઘરમાં દાખલ થવાની રજા માંગતો હતો. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આ માણસ આપના ઘરમાં દાખલ થવાની રજા માંગે છે. હુઝૂરે હઝરત હફસાના રજાઈ કાકા વિષે કહ્યું, એવું લાગે છે કે, એ ફલાણો માણસ છે. મેં મારા રજાઈ કાકા વિષે કહ્યું, જો ફલાણો માણસ જીવતો હોત તો શું મારી પાસે આવી શકતો હતો ? આપે કહ્યું : હા, રજાઅતથી પણ તે નિકાહ હરામ થઈ જાય છે જે સગપણથી હરામ થાય છે.

(૮૭/૫૩૪૮) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને કહેવામાં આવ્યું કે, આપ હઝરત હમઝા (રદિ.)ની છોકરી સાથે નિકાહ કેમ કરી લેતા નથી ? આપે કહ્યું : તે મારા રજાઈ ભાઈની પુત્રી છે.

(૮૮/૫૩૫૦) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત ઉમ્મે હબીબા બિન્તે અબૂ સુફ્યાન કહે છે કે, મેં વિનંતી કરી, યા રસૂલુલ્લાહ ! આપ મારી બહેન સાથે નિકાહ કરી લો. આપે કહ્યું : શું તમે એ પસંદ કરશો ? મેં કહ્યું : જી હા, હું આપની સાથે એકલી નથી, એટલે ભલાઈમાં મારી સાથે જો મારી બહેન શામિલ થઈ જાય તો હું પસંદ કરીશ. આપે કહ્યું : મારા

માટે એ જાઈઝ નથી. મેં કહ્યું : અમે વાત સાંભળી છે કે, આપ અબૂ સલમાની પુત્રી સાથે નિકાહ કરવા ઇચ્છો છો. આપે કહ્યું : શું ઉમ્મે સલમા (ઉમ્મુલ મુઅમિનીન)ની પુત્રી સાથે ? મેં કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : જો મારી પત્નીની પુત્રી મારા ખોળામાં ઉછેર પામી ન હોત તો પણ તે મારા માટે હલાલ ન હતી. તે તો મારા રજાઈ ભાઈની પુત્રી છે. કારણ કે, સુવયબાએ મને અને અબૂ સલમાને દૂધ પીવડાવ્યું હતું. એટલે તમે મને તમારી પુત્રીઓ અને બહેનો સાથે નિકાહ કરવા માટે ન કહો. ઉરવા કહે છે કે, સુવયબા અબૂ લહબના લોડી હતા. અબૂ લહબે તેમને આઝાદ કરી દીધાં. સુવયબાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને દૂધ પીવડાવ્યું હતું. જ્યારે અબૂ લહબ મરી ગયો ત્યારે તેના ઘરમાંથી કોઈએ તેને ખરાબ હાલતમાં જોયો. તેણે પૂછ્યું કે, મૃત્યુ પછી શું થયું ? અબૂ લહબે કહ્યું : મને તમારાથી જુદા થયા પછી કંઈ આરામ મળ્યો નહીં, ફક્ત સુવયબાને આઝાદ કરવાના બદલામાં મને એટલું પાણી મળ્યું હતું, જેટલું કે, આ (અંગુઠા અને કલિમાની આંગળીના વચ્ચેના ખાડા)માં આવે છે.

બે વરસથી મોટા બાળકને દૂધ પીવડાવવું જાઘઝ નથી. કારણ કે, અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : 'હવલયનિ કામિલયનિ

લિમન અરાદ અંચુતિમ્મ રદાઅત’.

દૂધ પીવડાવવાનું કેટલું પ્રમાણ હરામ છે ?

(૯૯/૫૩૫૧) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસ મારી પાસે બેઠો હતો, એવામાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા. તેને જોઈને આપનો મુબારક ચહેરો બદલાઈ ગયો. એવું લાગતું હતું કે, હુઝૂરને તે માણસનું હોવું નાપસંદ હતું. મેં કહ્યું કે, મારો ભાઈ છે. આપે કહ્યું : જુઓ અને વિચારો કે, તમારો ભાઈ કોણ કોણ છે ? તે દૂધ પીવડાવવું ગણનાપાત્ર છે જે ભૂખ (દૂર કરવા) માટે હોય.

(૧૦૦/૫૩૫૨) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, પરદાની આયત ઉતર્યા પછી અબૂલ કુઅૈસના ભાઈ અફલહે આવીને મારી પાસે અંદર દાખલ થવાની રજા માંગી. અફલહ મારા રજાઈ કાકા હતા. મેં રજા આપવાનો ઈન્કાર કર્યો. જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા ત્યારે મેં જે કંઈ ક્યું હતું તેની ખબર હુઝૂરને આપી દીધી. હુઝૂરે હુકમ આપ્યો કે, તેને રજા આપો.

દૂધ પીવડાવનારીની ગવાહી

(૧૦૧/૫૩૫૩) હઝરત ઉકબા ઈબ્ને હારિસ કહે છે કે, મેં એક ઓરત સાથે નિકાહ કર્યો, પરંતુ એક કાળી ઓરત

આવી અને કહેવા લાગી : મેં તમને બંનેને દૂધ પીવડાવ્યું છે. મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મેં ફલાણા માણસની પુત્રી સાથે નિકાહ કર્યો હતા, પરંતુ એક કાળી ઓરતે આવીને કહ્યું કે, મેં તમને બંનેને દૂધ પીવડાવ્યું છે, પરંતુ તે જુઠી છે. હુઝૂરે મારા તરફથી મોં ફેરવી લીધું. મેં મોંની સામે જઈને ફરી કહ્યું કે, તે જુઠી છે. આપે કહ્યું : તે ઓરત સાથે કેવી રીતે રહી શકો છો જ્યારે કે તે કહી ચુકી છે કે, મેં બંનેને દૂધ પીવડાવ્યું છે. તે ઓરતને તમારા નિકાહમાંથી અલગ કરી દો.

કઈ ઓરતો સાથે નિકાહ હલાલ છે અને કોની સાથે હરામ છે ?
અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
‘હુરિમત અલયકુમ ઇમ્મહાતુકુમ વ બનાતુકુમ વ અખવાતુકુમ વ અમ્માતુકુમ વ ખાલાતુકુમ વ બનાતુલ અખિ વ બનાતુલ ઉખિત.....’

(૧૦૨/૫૩૫૪) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે : ‘મુહબન’ ઓરતોથી આઝાદ સોહાગણી મુરાદ છે. **અવ મા મલકત્ અયમાનુકુમથી** પોતાની તે લૌકી મુરાદ છે જેના નિકાહ પોતાના ગુલામ સાથે કરાવ્યા હોય. હઝરત અનસ (રદિ.)ની દૃષ્ટિએ તે લૌકી સાથે માલિક માટે સહવાસ કરવો જાઈજ છે.

અલ્લાહ તઆલાએ એમ પણ ફરમાવ્યું છે : **વ લા તન્કિહૂલ મુશ્રિકાતિ હતા યુઝ્મિન્ન** કિંવા મુશ્રિક ઓરતો જ્યાં સુધી ઇમાન ન લાવે ત્યાં સુધી તેમની સાથે નિકાહ ન કરો. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, ચાર સ્ત્રીઓથી વધારેનું હરામ હોવું પણ એવું જ છે જેવું કે, માં, દીકરી અને બહેનનું.

ઇબ્ને અબ્બાસે એમ પણ કહ્યું છે કે, સાત સ્ત્રીઓ વંશની રૂએ અને સાત સ્ત્રીઓ સુસરાલની સગાઈની રૂએ હરામ છે. આમ કહ્યા પછી હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસે આપત **હુરિમત અલયકુમ ઇમ્મહાતુકુમ....** પઢી.

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને જઅફરે હઝરત અલીની પત્ની (લયલા) અને હઝરત અલીની પુત્રી (ઝયનબ)ને પોતાના નિકાહમાં લેગી કરી હતી. ઇબ્ને સીરીન કહે છે કે, એમાં કંઈ વાંધો નથી. હસન બસરી પ્રથમ તો એને મકરૂહ માનતા હતા, પરંતુ પાછળથી મકરૂહ ન હોવાનું માનતા થઈ ગયા.

હઝરત હસન ઇબ્ને ઇમામ હસન ઇબ્ને અલી મુર્તઝાએ પોતાના બે કાકાઓની પુત્રીઓને એક રાત્રે (પોતાના નિકાહમાં) લેગી કરી હતી. (કિંવા એક પુત્રી મુહમ્મદ ઇબ્ને અલીની હતી અને બીજી ઉમર ઇબ્ને અલીની) જાબિરની દૃષ્ટિએ એ કામ મકરૂહ છે. કારણ કે,

એનાથી બે સ્ત્રીઓના પરસ્પરના સંબંધો તૂટી જાય છે, પરંતુ આ રીત હરામ નથી. કારણ કે, અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : **વ ઉહિલ્લ લકુમ મા વરાઅ ઝાલિકુમ** કિંવા એ સિવાય તમારા માટે હલાલ કરવામાં આવ્યું છે.

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : જો સાળી સાથે કોઈ માણસ વ્યભિચાર કરે તો તેની પત્ની તેના માટે હરામ થઈ જતી નથી. શઅબી અને અબૂ જઅફર કહે છે કે, જે બાળક સાથે અકુદરતી કૃત્ય કર્યું હોય તેની માં સાથે નિકાહ કરી શકતો નથી. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, જો પોતાની પત્નીની માં સાથે વ્યભિચાર કરે તો તેની પત્ની હરામ થઈ જતી નથી, પરંતુ અબૂ નસર કહે છે કે, ઇબ્ને અબ્બાસ એના હરામ હોવાનું માને છે, પરંતુ અબૂ નસરનું ઇબ્ને અબ્બાસ પાસેથી સાંભળવું સાબિત નથી.

ઇમાન ઇબ્ને હુથેન, જાબિર ઇબ્ને ઝેદ, હસન બસરી અને બીજા દેટલાક ઈરાકવાસીઓની દૃષ્ટિએ ઓરત હરામ થઈ જાય છે.

અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, જ્યાં સુધી સાસુ સાથે સંપૂર્ણ સંભોગ ન કરવામાં આવે ત્યાં સુધી પત્ની હરામ થતી નથી, પરંતુ ઇબ્ને મુસયિબ, ઉરવા અને જુહરી એના હરામ હોવાનું માનતા નથી. જુહરીની રિવાયતમાં હઝરત અલી મુર્તઝાનું પણ એ જ કથન છે, પરંતુ

એ રિવાયત મુસલ છે.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'વ રબાઘબુકુમુ લ્લાતિ ફી
હુજુરિકુમ મિન્નિસાઘકુમુ લ્લાતિ
દખલ્તુમ બિહિન્ન'ની તફસીર

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : દુબૂલ,
મસીસ અને લિમાસ ત્રણેથી સંભોગ
મુરાદ છે. કેટલાક લોકો કહે છે કે,
પત્નીની પૌત્રીઓ અને નવાસીઓ
હરામ હોવામાં પોતાની પુત્રીઓ જેમ છે.
કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત
ઉમ્મે હબીબાને કહ્યું હતું કે, મને તમારી
પુત્રીઓ અને બહેનો સાથે નિકાહ કરવા
માટે ન કહો. એવી જ રીતે પૌત્રીની
પત્નીઓ હરામ હોવામાં પુત્રોની પત્નીઓ
સમાન છે.

જો રબીબા* છોકરી પોતાની
દેખરેખ હેઠળ ન હોય તો પણ
પાળેલી કહેવાય છે.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાની
પાળેલી પુત્રી એવા માણસને
આપી હતી જે તેની દેખરેખ
રાખતો હતો.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાના
નવાસાને પોતાનો પુત્ર કહ્યો હતો.

.....
★ આગળના પતિની દીકરી જેને બીજા પતિ
પાસે લઈને પહોંચે અને તેની કેળવણી બીજો
પતિ કરે.

(૧૦૩/૫૩૫૫) હઝરત ઉમ્મે
હબીબા (રદિ.) કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા
રસૂલુલ્લાહ ! આપને (મારી બહેન) અબૂ
સુફ્યાનની પુત્રીની ઇચ્છા છે ? આપે
કહ્યું : હું શું કરું ? મેં કહ્યું કે, નિકાહ કરી
લો. આપે કહ્યું : શું તમે એ પસંદ
કરશો ? મેં કહ્યું કે, આપની પાસે હું
એકલી તો નથી, બીજી સ્ત્રીઓની
સરખામણીમાં હું મારી બહેનને જ પસંદ
કરું છું કે, તે મારી સાથે શામિલ થઈ
જાય. આપે કહ્યું : તે મારા માટે હલાલ
નથી. મેં કહ્યું : મને ખબર મળી છે કે,
આપે દુર્રા બિન્તે અબૂ સલમાને નિકાહનું
કહેણ મોકલ્યું હતું. આપે કહ્યું : શું ઉમ્મે
સલમાની પુત્રીને ? મેં કહ્યું : જી હા.
આપે કહ્યું કે, જો તેને મેં પાળેલી ન હોત
તો પણ તે મારા માટે હલાલ ન હતી.
કારણ કે, મને અને તેના પિતાને
સુવયબાએ દૂધ પીવડાવ્યું હતું. એટલે તમે
મને તમારી પુત્રીઓ અને બહેનો સાથે
નિકાહ કરવા માટે ન કહો.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'વ અન તજમહી બયનલ
ઈખ્તયનિ ઘલ્લા મા કદ સલફ'
કિંવા બે બહેનોને નિકાહમાં એકી
સાથે ભેગા કરવાને હરામ
ઠેરવવામાં આવ્યું છે. હા, જે
થયું તે થઈ ગયું.

(૧૦૪/૫૩૫૬) હઝરત ઉમ્મે

હબીબા (રદિ.) કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મારી બહેન કિવા અબૂ સુફ્યાનની પુત્રી સાથે નિકાહ કરી લો. આપે કહ્યું : શું તમે એને પસંદ કરશો ? મેં કહ્યું : જી હા, આપની પાસે હું એકલી તો નથી, અને ભલાઈમાં શામિલ થવા માટે બીજીઓની સરખામણીમાં મારી બહેન મને વધારે પસંદ છે. આપે કહ્યું : એ મારા માટે હલાલ નથી. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! ખુદાની કસમ ! અમને તો કહેવામાં આવ્યું છે કે, આપ દુર્દહ બિન્તે અબૂ સલમહ સાથે શાદી કરવા ઇચ્છો છો. આપે કહ્યું : શું ઉમ્મે સલમાની પુત્રી સાથે ? મેં કહ્યું કે, જી હા. આપે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! જો તે મારા ખોળામાં ઉછરી ન હોત તો પણ તે મારા માટે હલાલ ન હતી. તે તો મારા રઝાઈ ભાઈની પુત્રી છે. મને અને અબૂ સલમાને સુવયબાએ દૂધ પીવડાવ્યું હતું. એટલે હવે તમે તમારી પુત્રીઓ અને બહેનોના મારી સાથે નિકાહ ન કરો.

ફોઇ પર ભત્રીજાના નિકાહ ન કરવામાં આવે

(૧૦૫/૫૩૫૭) હઝરત જાબિર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મનાઈ ફરમાવી છે કે, કોઈ સ્ત્રી સાથે શાદી કરીને તેની ફોઈ અથવા માસી પર લાવવામાં આવે.

(૧૦૬/૫૩૫૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા

(રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, કોઈ સ્ત્રીને તેની ફોઈ અથવા માસી સાથે (નિકાહમાં) ભેગી કરવામાં ન આવે.

(૧૦૭/૫૩૫૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ મનાઈ ફરમાવી છે કે, કોઈ ઓરત સાથે તેની ફોઈ અથવા માસી પર નિકાહ કરવામાં આવે. એટલે અમારી દૃષ્ટિએ પિતાની માસીનો પણ એ જ દરજ્જો છે. કારણ કે, ઉરવાએ હઝરત આઈશાનું કથન વર્ણન કર્યું છે કે, જે સગપણ વંશની રૂએ હરામ છે તે જ સગપણ રઝાઅતની રૂએ પણ હરામ સમજો.

‘નિકાહે શિગાર’ કરવાની મનાઈ

(૧૦૮/૫૩૬૦) હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ‘શિગાર નિકાહ’ કરવાની મનાઈ ફરમાવી. ‘શિગાર’ એને કહેવામાં આવે છે કે, કોઈ માણસ પોતાની પુત્રીના બીજા માણસ સાથે નિકાહ કરી દે અને તે માણસ એની સાથે પોતાની પુત્રીના નિકાહ કરી દે અને બંનેની કંઈ મહેર મુકર્રર કરવામાં ન આવે.

શું સ્ત્રી પોતાની જાત કોઈને ભેટ આપી શકે છે ?

(૧૦૯/૫૩૬૧) હઝરત ઉરવા કહે

છે કે, ખૌલા બિન્તે હકીમ એવી સ્ત્રીઓમાંથી હતાં જેમણે પોતાની જાત રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને બખ્શી દીધી હતી. હઝરત આઈશા કહેતાં હતાં કે, શું સ્ત્રીઓને શરમ આવતી નથી કે, પોતાની જાત (ના અધિકારો) રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ભેટ આપી દે છે, પરંતુ જ્યારે આયત **તુરજ મન તશાઉ મિન્હુન્ન** ઉતરી ત્યારે હઝરત આઈશાએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હું જાણું છું કે, આપનો પાલનહાર આપની ખુશી અંગે જલદી કરે છે.

ઘરરામની હાલતમાં નિકાહ કરવાનું બયાન

(૧૧૦/૫૩૬૨) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઇહરામની હાલતમાં નિકાહ કર્યા હતા.

અંતમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મુત્આ કરવાની મનાઈ ફરમાવી હતી

(૧૧૧/૫૩૬૩) હઝરત અલી મુર્તઝાએ ઇબ્ને અબ્બાસને કહ્યું હતું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ખૌબરની લડાઈના દિવસે મુત્આ કરવાની અને પાળેલા ગધેડાઓનો ગોશ્ત ખાવાની મનાઈ ફરમાવી હતી.

(૧૧૨/૫૩૬૪) અબૂ જમરા કહે છે : હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસને કોઈએ મુત્આનો હુકમ પૂછ્યો. ઇબ્ને અબ્બાસે

રજા આપી. તે પરથી એક આઝાદ ગુલામે કહ્યું કે, એ હુકમ તો ત્યારે હતો જ્યારે પરિસ્થિતિ વણસેલી હતી અને સ્ત્રીઓની અછત હતી. ઇબ્ને અબ્બાસે કહ્યું : હા.

(૧૧૩/૫૩૬૫) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ અને સલમહ ઇબ્ને અકવઅ કહે છે કે, અમે એક લશ્કરમાં હતા, એવામાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો એલચી અમારી પાસે આવ્યો. તેણે કહ્યું કે, તમને મુત્આ કરવાની રજા મળી ગઈ છે. એટલે મુત્આ કરો. સલમહ ઇબ્ને અકવઅથી એવી પણ રિવાયત છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે પુરૂષ અને સ્ત્રી પરસ્પર રાજી હોય તેમનો પરસ્પરનો સહવાસ ત્રણ રાતનો છે. હવે જો તેમાં વધારો કરવા ઇચ્છે અથવા સંબંધ તોડી નાખવા માંગે તો તેમ કરી શકે છે. રાવી કહે છે : મને ખબર નથી કે, આ હુકમ ખાસ અમારા માટે હતો કે બધા માટે હતો. હઝરત અલીએ હુઝૂર (સલ.)થી રિવાયત કરી છે કે, એ મન્સૂખ છે.

.....
(૧૧૩/૫૩૬૫) ઇસ્લામ પહેલાંના સમયમાં જ્યારે કોઈ માણસ સફરમાં જતો હતો અને કોઈ સ્થળે ત્રણ-ચાર દિવસ રોકાતો ત્યારે કોઈ સ્ત્રી સાથે એવો મામલો નક્કી કરતો કે, મારો સામાન સાચવજે. હું તારે ઘેર રોકાઈશ અને તારી સાથે શારીરિક સંબંધ બાંધીશ. નિકાહ થતો ન હતો. ઇસ્લામના શરૂઆતના તબક્કામાં આ રિવાજ બાકી હતો, પાછળથી એને હરામ ઠેરવવામાં આવ્યો, જેમકે દારૂનો રિવાજ ઇસ્લામના શરૂઆતના તબક્કા સુધી ચાલુ હતો, પાછળથી એને હરામ ઠેરવવામાં આવ્યો.

કોઈ નેક માણસ સામે સ્ત્રી પોતાની જાતને નિકાહ માટે રજુ કરી શકે છે

(૧૧૪/૫૩૬૬) સાબિત બુનાની કહે છે : હું હઝરત અનસ (રદિ.) પાસે હતો. તેમની છોકરી પણ બેઠી હતી, એવામાં હઝરત અનસે કહ્યું કે, એક ઓરત રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈ અને પોતાની જાતને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે નિકાહ માટે રજુ કરવા લાગી. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! શું આપને મારી જરૂર છે ? આ સાંભળીને હઝરત અનસની પુત્રીએ કહ્યું કે, કેવી બેશરમ હતી, આ કેવી ખરાબ વાત છે, આ કેવી ખરાબ વાત છે ! હઝરત અનસે કહ્યું કે, તે તારા કરતાં સારી હતી કે, તેણે હુઝૂરને દિલથી ચાહ્યા અને પોતાને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં રજુ કરી.

(૧૧૫/૫૩૬૭) હઝરત સહલ કહે છે કે, એક ઓરતે પોતાની જાતને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં રજુ કરી. આ જોઈને એક માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! એની સાથે મારા નિકાહ કરાવી દો. હુઝૂરે કહ્યું કે, તારી પાસે શું વસ્તુ છે ? તેણે કહ્યું કે, હું બિલકુલ નાદાર છું. આપે કહ્યું : જઈને તપાસ કરો, લોખંડની એકાદ વીંટી મળી આવે. તે માણસ જઈને થોડીવાર પછી પાછો ફર્યો. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! ખુદાની

કસમ ! મને કંઈ મળ્યું નહીં. લોખંડની વીંટી પણ મળી નહીં, પરંતુ મારી પાસે આ લુંગી છે. એ ઓરતને હું અડધી આપી શકું છું. હઝરત સહલ કહે છે કે, તેની પાસે પૂરી ચાદર ન હતી. હુઝૂરે કહ્યું કે, તારી લુંગીથી શું થઈ શકે છે, જો તું પોતે પહેરી લેશે તો તે સ્ત્રીના શરીર પર કંઈ રહેશે નહીં અને તેને પહેરાવી દેશે તો તારા શરીર પર કંઈ રહેશે નહીં. આ સાંભળીને તે માણસ બેસી ગયો. જ્યારે બેઠા બેઠા વાર લાગી ત્યારે ઉભો થયો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જ્યારે તેને જોયો ત્યારે તેને બોલાવીને કહ્યું કે, તને કુર્આનનો કયો ભાગ યાદ છે ? તેણે થોડીક સૂરતી ગણીને બતાવી કે, ફલાણી સૂરત યાદ છે, ફલાણી સૂરત યાદ છે. હુઝૂરે કહ્યું કે, જે કુર્આન તને યાદ છે તે શીખવવાના બદલામાં અમે તને એનો માલિક બનાવી દીધો.

કોઈ નેક માણસને પોતાની બહેન અથવા પુત્રીના નિકાહ માટે કહેવું

(૧૧૬/૫૩૬૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, જ્યારે ખુનૈસ ઇબ્ને હુઝાફા સહમી સહાબીનું મદીનામાં અવસાન થયું અને હઝરત હફસા બિન્તે ઉમર ફાફક વિધવા બની ગયાં ત્યારે હઝરત ઉમરે હઝરત ઉસ્માનને જઈને હઝરત હફસા સાથે નિકાહ કરવા માટે

કહ્યું : હજરત ઉસ્માને કહ્યું કે, હું વિચાર કરીને જવાબ આપીશ. ફારૂકે અઝમ કહે છે : હું રાહ જોતો રહ્યો. થોડા દિવસ પછી જ્યારે હજરત ઉસ્માન સાથે મુલાકાત થઈ ત્યારે તેમણે કહ્યું : મારો વિચાર એવો છે કે, હમણા નિકાહ ન કરું. હજરત ઉમર કહે છે : પછી મેં હજરત અબૂબક્રને કહ્યું કે, જો આપની ઇચ્છા હોય તો હફસા સાથે આપના નિકાહ કરી દઉં. હજરત અબૂબક્ર ચુપ રહ્યા, કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં. મને ઉસ્માનના જવાબની સરખામણીમાં આવા વલણથી વધારે દુઃખ થયું. થોડા દિવસ થોભ્યો. છેવટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ નિકાહનો સંદેશ મોકલ્યો. મેં હુઝૂર સાથે હફસાના નિકાહ કરી દીધા. તે પછી હજરત અબૂબક્ર મને મળ્યા અને કહેવા લાગ્યા કે, કદાચ તે દિવસે તમને દુઃખ થયું હશે. જ્યારે કે તમે હફસા સાથે નિકાહ કરવા માટે મને કહ્યું હતું અને મેં કોઈ જવાબ આપ્યો ન હતો. મેં કહ્યું : જી હા. તેમણે કહ્યું : તમારી ઇચ્છા પછી મને જવાબ આપવાથી ફક્ત આ બાબતે રોક્યો હતો કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હફસાનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો ભેદ ખોલવા માંગતો ન હતો. હા, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) છોડી દેત તો હું જરૂર કબૂલ કરી લેત.

(૧૧૭/૫૩૬૯) હજરત ઉમ્મે હબીબા કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને

કહ્યું, અમે પરસ્પર વાત કરી રહ્યાં હતાં કે, આપ દુર્દહ બિન્તે અબૂ સલમહ સાથે નિકાહ કરનાર છો ? આપે કહ્યું : શું ઉમ્મે સલમહ પર હું (દુર્દહ સાથે) નિકાહ કરી શકું છું ? જો ઉમ્મે સલમહ સાથે મેં નિકાહ ન કર્યા હોત તો પણ દુર્દહ મારા માટે હલાલ ન હતી. કારણ કે, તેના પિતા મારા રજાઈ ભાઈ હતા.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'વ લાજુનાહ અલયકુમ ફીમા અર્દતુમ બિહિ મિન ખિત્બતિ ન્નિસાઈ અવ અકનન્તુમ ફી અન્ફુસિકુમ.....' કિંવા એમાં કંઈ વાંધો નથી કે, તમે સ્ત્રીઓને સાંકેતિક રીતે નિકાહનો સંદેશ મોકલો અથવા તમારા મનમાં છુપાવી રાખો. 'અકનન્તુમ'નો અર્થ છે તમે છુપાવી રાખ્યું. દરેક સુરકિત વસ્તુને 'મકનૂન' કહેવામાં આવે છે.

(૧૧૮/૫૩૭૦) હજરત ઈબ્ને અબ્બાસે 'ફીમા અર્દતુમ'ની તફસીર અંગે 'તઅરીઝ'નો એવો અર્થ વર્ણન કર્યો છે કે, કોઈ માણસ કહે કે, હું નિકાહ કરવા ચાહું છું અને કોઈ નેક ઓરત મને મળે એમ ઇચ્છું છું.

કાસિમ કહે છે : 'તઅરીઝ'ની રીત એવી છે કે, કોઈ માણસ કહે કે, હું તને ઇઝઝતની નજરે જોઉં છું. મને તારી

ઇચ્છા છે. અલ્લાહ તઆલા ભવિષ્યમાં તારા માટે સારું કરશે, વગેરે.

અતા કહે છે : સંદિગ્ધ રીતે કહે, સ્પષ્ટ રીતે ન કહે, બલ્કે એવી રીતે કહે કે, મને જરૂર છે. તારે ખુશ થવું જોઈએ. ખુદાના ફઝલથી તું દરેકને પ્રિય છે. ઓરતે ફક્ત એટલું કહેવું જોઈએ કે, હું તમારી વાત સાંભળી રહી છું. પોતે વચન ન આપે અને તેનો વાલી પણ તેના હુકમ વગર વચન ન આપે. ઓરતે ઇદતની મુદત દરમ્યાન કોઈ પુરૂષને વચન આપ્યું અને ઇદતની મુદત પછી તેની સાથે નિકાહ કરી લે તો બંનેને અલગ કરવામાં આવશે નહીં.

હસન બસરી કહે છે :
લાતુવાઈદુહુન્ન સિર્રન હકીકતમાં
વ્યસિયાર છે.

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : **હત્તા**
યબ્લુગલ કિતાબુ અજલહુથી મુરાદ
એ છે કે, તેની ઇદત પૂરી થઈ જાય.

નિકાહ પહેલાં ઓરતને જોવાનું વર્ણન

(૧૧૮/૫૩૭૧) હઝરત આઈશા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને કહ્યું હતું કે, મને સ્વપ્નમાં તારી શિકલ બતાવવામાં આવી હતી. એક ફરિશ્તો એક રેશમી ટુકડામાં લપેટીને તને લાવ્યા હતા. તેણે કહ્યું હતું કે, આ તમારી પત્ની છે. મેં

કપડું હઠાવીને જોયું તો તારી શિકલ દેખાઈ. મેં કહ્યું : જો આ સ્વપ્ન ખુદાના તરફથી છે તો ખુદા એને પૂરું કરશે.

(૧૨૦/૫૩૭૨) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક ઓરત હુઝૂર પાસે આવી. તેણે કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! હું મારી જાત હુઝૂરને ભેટ આપવા માટે હાજર થઈ છું. હુઝૂરે તેને જોઈ અને ઉપરથી નીચે સુધી જોઈને માથું નમાવી દીધું. ઓરતે જ્યારે જોયું કે, હુઝૂરે મારા વિષે કંઈ નિર્ણય કર્યા નથી ત્યારે તે બેસી ગઈ. આ જોઈને એક સહાબીએ ઉભા થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! જો આપને એની જરૂરત નથી તો મારા નિકાહ એની સાથે કરી દો. હુઝૂરે કહ્યું : તારી પાસે કોઈ વસ્તુ પણ છે ? સહાબીએ કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! ખુદાની કસમ ! મારી પાસે કંઈ નથી. આપે કહ્યું : ઘેર જઈને જુઓ, બનવાજોગ છે કે, કંઈ મળી આવે. હુકમ અનુસાર તે માણસ ગયો. થોડીવાર પછી પાછા આવીને તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! ખુદાની કસમ ! મને કંઈ મળ્યું નહીં. આપે કહ્યું : જુઓ, લોખંડની કોઈ વીંટી જ મળી આવે. તે માણસ ફરી ચાલ્યો ગયો. થોડીવાર પછી પાછા આવીને તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! લોખંડની વીંટી પણ મળી નહીં, બલ્કે મારી પાસે આ લુંગી છે. હઝરત સહલ કહે છે : તેની પાસે પૂરી ચાદર પણ ન હતી, બલ્કે

ચાદરનો અડધો ભાગ હતો. હુઝૂરે કહ્યું : તમે આ લુંગીથી શું કરી શકો છો, જો પોતે પહેરી લેશે તો ઓરતના શરીર પર કંઈ રહેશે નહીં અને તેને પહેરાવી દેશે તો તમારા શરીર પર કંઈ રહેશે નહીં. તે માણસ બેસી ગયો. બેઠા બેઠા જ્યારે વાર લાગી ત્યારે ઉઠીને જવા લાગ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જ્યારે તેને પીઠ ફેરવીને જતા જોયો ત્યારે બોલાવવાનો હુકમ આપ્યો. તે હાજર થયો. આપે કહ્યું કે, તમને કુર્આન કેટલું યાદ છે ? તેણે સૂરતો ગણીને બતાવ્યું કે, મને ફલાણી સૂરત યાદ છે, ફલાણી સૂરત યાદ છે. હુઝૂરે કહ્યું : શું તમે એને મોઢે પઢો છો ? તેણે કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : તો જે કુર્આન તમને યાદ છે તે શીખવવાના બદલામાં મેં તમને આ ઓરતના માલિક બનાવી દીધા.

વાલીની રજા વગર નિકાહ થઈ શકતા નથી. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘વ ઇત્તા તલ્લકતુમુ ન્નિસાઅ ફબલગન અજલહુન્ન ફલાતઅદુલૂહુન્ન.....’ કિંવા જ્યારે તમે સ્ત્રીઓને તલાક આપી દીધી અને તે પોતાની મુકરર મુદત પૂરી કરી ચુકી તો પછી તેમને નિકાહ કરતાં ન અટકાવો. આ હુકમમાં કુંવારી અને બિનકુંવારી બંને દાખલ છે. બીજી આયતમાં છે : ‘વ લાતુન્કિહૂલ મુશરકીન

હતા યુઝ્મિનૂ’ કિંવા જ્યાં સુધી કાફિરો ઇમાન ન લાવે ત્યાં સુધી તેમની સાથે નિકાહ ન કરાવો. અન્ય સ્થળે આવ્યું છે : ‘વ અન્કિહૂલ અયામા મિન્કૂમ’ તમારામાંની વિધવા સ્ત્રીઓના નિકાહ કરાવી દો.

(૧૨૧/૫૩૭૩) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, અંધકાર યુગમાં નિકાહ ચાર રીતે થતા હતા. તેમાંથી નિકાહની એક રીત તો એ જ હતી જે આજકાલ છે કે, એક માણસ બીજા માણસ પાસે તેની પુત્રી અથવા સ્ત્રી વાલી સાથે નિકાહ કરવાનો સંદેશ મોકલતો હતો અને મહેર મુકરર કરીને તેની સાથે નિકાહ કરી દેતો હતો. બીજી રીત એ હતી કે, પુરૂષ પોતાની પત્નીને કહેતો હતો કે, જ્યારે તારું માસિક બંધ થઈ જાય ત્યારે ફલાણા માણસને બોલાવી લેજે અને તેની સાથે સંભોગની ઇચ્છા રાખજે. આમ કહીને પતિ બિલકુલ અલગ થઈ જતો હતો. જ્યાં સુધી તેના ગર્ભના ચિન્હો ન દેખાતાં ત્યાં સુધી તે બિલકુલ હાથ લગાડતો નહીં. જ્યારે ગર્ભના ચિન્હો દેખાવા લાગતાં ત્યારે પતિ જ્યારે ઇચ્છતો ત્યારે તેની પાસે જઈ શકતો હતો. આવું ફક્ત ઔલાદની વંશ વિષયક સજ્જનતા ખાતર કરવામાં આવતું હતું. એને ‘નિકાહે ઇસ્તિબ્જાઅં કહેતા હતા. નિકાહની ત્રીજી રીત એવી હતી કે, દસથી ઓછા માણસો

ભેગા થતા હતા અને કોઈ એક સ્ત્રી પાસે જઈને દરેક માણસ તેની સાથે સંભોગ કરતો હતો. જ્યારે સગર્ભા થયા પછી તેને બાળક પેદા થતું અને સુવાવડને પણ થોડા દિવસ પસાર થઈ જતા ત્યારે તે સ્ત્રી તે બધા માણસોને બોલાવી મંગાવતી હતી. બધા ભેગા થઈ જતા હતા. કોઈ ગેરહાજર રહેવાની હિંમત કરતો ન હતો. જ્યારે બધા માણસો ભેગા થઈ જતા ત્યારે તે ઓરત કહેતી હતી : તમે બધા તમારી વાત જાણો છો. હવે મને બાળક થયું છે. પછી જે માણસનું તે નામ લેવા માંગતી તેનું નામ લઈને કહી દેતી કે, ફલાણા માણસ, આ તારું બાળક છે. બાળકનો વંશ તે માણસ સાથે મેળવી દેવામાં આવતો. તે માણસ તેનો ઈન્કાર કરવાની હિંમત કરી શકતો નહીં.

નિકાહની ચોથી રીત આ પ્રમાણે હતી કે, ઘણા માણસો એક સ્ત્રી પાસે જઈને તેની સાથે સંભોગ કરતા હતાં. સ્ત્રી કોઈ આવનારાને રોકતી ન હતી. આ સ્ત્રીઓ એવી હતી કે, પોતાના દરવાજાઓ પર નિશાની રૂપે ઝંડાઓ લગાવતી હતી. જે માણસ તેમની પાસે જવા માંગતો તે જઈ શકતો હતો. જો કોઈ સગર્ભા બની જતી અને બાળક પેદા થતું તો બધા લોકોને ભેગા કરવામાં આવતા હતા અને નિષ્ણાંતને બોલાવતા હતા. નિષ્ણાંત બાળકને જોઈને જે માણસ સાથે જોડી દેતો તે બાળક તેનું થઈ જતું.

હતું અને તેના છોકરા તરીકે ગણાતું. તે માણસ એનો ઈન્કાર કરી શકતો નહીં, પરંતુ જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને અલ્લાહ તઆલાએ સાચો ધર્મ આપીને મોકલ્યા ત્યારે આપે અંધકાર યુગના બંધા નિકાહોને રદ કર્યા, ફક્ત એક જ રીત બાકી રાખી, જે આજકાલ છે.

(૧૨૨/૫૩૭૪) હઝરત આઈશા
કહે છે કે, આયત વ મા યુત્લા
અલયકુમ ફીલ કિતાબિ ફી
યતામ ગ્નિસાઘ લ્લાતિ
લાતુઅતૂનહુન્ન મા કુતિબ લ
હુન્ન વ તર્ગબૂન અન
તન્કિહૂહુન્ન એવી યતીમ છોકરી વિશે
કેતરી છે જે કોઈ માણસની પાસે હોય
અને તે માણસ સાથે માલમાં પણ કદાચ
ભાગીદાર બની શકતી હોય. એ માણસ
તે છોકરીનો સૌથી વધુ નજીકનો સગો
હોય. પોતે તેની સાથે નિકાહ કરવાની
ઈચ્છા ધરાવતો હોય, તેના માલના કારણે
તેને રોકતો હોય. બીજા સાથે નિકાહ ન
કરવા દેતો હોય, જેથી કોઈ બીજો માણસ
તેની સાથે તે છોકરીના માલમાં ભાગીદાર
ન બની જાય.

(૧૨૩/૫૩૭૫) હજરત અબ્દુલ્લાહ
 ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે
 હજરત ખુનૈસ ઇબ્ને હુઝાફા સહમી બઢરી
 સહાબીનું મદીનામાં અવસાન થયું અને
 હજરત હફસા વિધવા બની ગયાં (ત્યારે

હઝરત ઉમરે તેમના નિકાહ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો) જેમકે હઝરત ઉમરે કહ્યું : હું હઝરત ઉસ્માનને મળ્યો. તેમને હફસા સાથે નિકાહ કરવા માટે કહ્યું. તેમણે જવાબ આપ્યો કે, હું આ બાબત અંગે વિચાર કરી લઉં. મેં થોડા દિવસ સુધી રાહ જોઈ. થોડા દિવસ પછી તેમની મુલાકાત થઈ ત્યારે તેઓ કહેવા લાગ્યા કે, મારો વિચાર એવો છે કે, આજકાલ હું નિકાહ ન કરું. ત્યાર પછી હું હઝરત અબૂબક્રને મળ્યો અને તેમને કહ્યું કે, જો તમે ઈચ્છો તો હફસા સાથે આપના નિકાહ કરી દઉં.

(૧૨૪/૫૩૭૬) હઝરત મઅકિલ ઇબ્ને યસાર કહે છે કે, આયત **ફલાતઅદુલુહુન્ન** મારા વિષે ઉતરી હતી. મેં મારી બહેનના એક માણસ સાથે નિકાહ કર્યા હતા. તેણે તલાક આપી. ઈદતની મુદત પૂરી થયા પછી તે ફરી આવ્યો અને સંદેશ આપ્યો. મેં તેને કહ્યું કે, મેં તારી સાથે નિકાહ કરી દીધા હતા. તારી ઇઝઝત કરી હતી. એને તારી પત્ની બનાવી હતી. હવે તું ફરી સંદેશ આપવા આવ્યો છે ! ખુદાની કસમ ! હવે તે કદી તારી સાર્થે પાછી ફરશે નહીં. તે પુરૂષ સારો માણસ હતો. ઓરત પણ તેની પાસે પાછી જવા માંગતી હતી. તે પરથી અલ્લાહ તઆલાએ આયત **ફલાતઅદુલુહુન્ન** ઉતારી. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હવે તો હું કરી

દઈશ. જેથી તે માણસ સાથે જ ફરી નિકાહ કરી દીધા.

વાલી પોતે નિકાહ કરવા માંગતો હોય (તો શું હુકમ છે ?)

(૧૨૫/૫૩૭૭) મુગીરા ઇબ્ને શુઅબાએ એક ઓરતને નિકાહનો સંદેશ મોકલ્યો. તેઓ તેના સૌથી વધુ નજીકના સગા હતા. એક માણસને કહ્યું, તેણે મુગીરાના નિકાહ તે ઓરત સાથે પઢાવી દીધા.

અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને ઔફે ઉમ્મે હકીમ બિન્તે હારિઝને કહ્યું હતું કે, તું તારો મામલો મારા હવાલે કરે છે ? તેણે કહ્યું : હા. હઝરત અબ્દુર્રહમાને કહ્યું : મેં તારી સાથે શાદી કરી.

અતા કહે છે : વાલીએ ગવાહોની સામે ઓરતને કહેવું જોઈએ કે, મેં તારા નિકાહ મારી સાથે કરી દીધા અથવા ઓરતની બિરાદરીમાંથી કોઈ માણસને કહી દે કે, તમે મારા નિકાહ તેની સાથે કરાવી દો. સહલ કહે છે કે, એક ઓરતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને કહ્યું હતું કે, હું આપને મારી જાતના અધિકારો સોંપું છું. એ પરથી એક માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! જો આપને એની જરૂર ન હોય તો મારા નિકાહ તેની સાથે કરાવી દો.

(૧૨૬/૫૩૭૮) હઝરત આઈશાએ

આયત વ યસ્તફતૂનક ફી બિન્સાઇ
ફુલિ લ્લાહુ યુફતીફુમ
ફીહિન્ન.....ની તફસીર અંગે બયાન
કર્યું છે કે, એનાથી તે યતીમ છોકરી મુરાદ
છે જે પોતાના વાલીની દેખરેખ હેઠળ
હોય અને તે માણસ તે છોકરીની સાથે
માલમાં ભાગીદાર પણ હોય. પોતે તેની
સાથે નિકાહ કરવાનું ઇચ્છતો ન હોય,
જેથી તે માણસ તેની સાથે માલમાં
ભાગીદાર બની જાય. એટલે ઓરતને
અમસ્તી જ રોકી રાખી હોય. અલ્લાહ
તઆલાએ આવા કામની મનાઈ ફરમાવી.

(૧૨૭/૫૩૭૮) હઝરત સહલ ઇબ્ને
સઅદ કહે છે કે, એક વાર અમે હુઝૂર
(સલ.) પાસે બેઠા હતા, એવામાં એક
ઓરત હુઝૂર પાસે આવી અને પોતાને
હુઝૂર માટે રજુ કરવા લાગી. હુઝૂરે તેને
નીચેથી ઉપર સુધી જોઈ અને કંઈ જવાબ
આપ્યો નહીં. આ જોઈને એક સહાબીએ
કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! એની સાથે
મારા નિકાહ કરી દો. આપે કહ્યું : તારી
પાસે કોઈ વસ્તુ પણ છે ? તેણે કહ્યું કે,
મારી પાસે કંઈ નથી. લીખંડની એક વીંટી
સુધ્ધાં નથી, પરંતુ હું મારી આ ચાદર
ફાડી આપું છું. અડધી તેને આપી દઉં છું
અને અડધી હું લઈ લઉં છું. આપે કહ્યું :
ના, શું તને કંઈ કુર્આન પણ યાદ છે ?
તેણે કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : તો જે
કુર્આન તને યાદ છે તેના બદલામાં હું
તારા નિકાહ તેની સાથે કરી દઉં છું.

માનવી પોતાની નાની ઔલાદના
નિકાહ કરી શકે છે. કારણ કે,
અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું
છે : 'વ લ્લાતી લમ ચહિદ્ન.....'
આ આયતમાં તે છોકરીઓની
ઇદત જેમને માસિક શરૂ થયું ન
હોય પુખ્તવયની થતાં પહેલાં ત્રણ
મહીના ઠેરવ્યા. (એ પરથી જણાય
છે કે, પુખ્તવયની થતાં પહેલાં
નિકાહ જાઝઝ છે)

(૧૨૮/૫૩૮૦) હઝરત આઈશા કહે
છે : મારી ૬ વરસની ઉંમર હતી ત્યારે
રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મારી સાથે નિકાહ
કર્યા અને ૯ વરસની વયે મને હુઝૂરના
ઘરમાં લાવવામાં આવી. ૯ વરસ હું
હુઝૂરની સાથે રહી.

પિતા પોતાની પુત્રીના નિકાહ
સમયના સત્તાઘીશ સાથે કરી
શકે છે

હઝરત ઉમર કહે છે કે,
રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હફસા સાથે
નિકાહ કરવાનો સંદેશ મારી પાસે
મોકલ્યો. મેં હુઝૂર સાથે તેના
નિકાહ કરી દીધા

(૧૨૯/૫૩૮૧) હઝરત આઈશા કહે
છે કે, મારી વય ૬ વરસની હતી, તે
વખતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મારી સાથે
નિકાહ કર્યા. ૯ વરસની વય હતી ત્યારે
હુઝૂરે મારી સાથે સહવાસ કર્યો હતો.

હિશામ કહે છે : મને ખબર મળી છે કે, હઝરત આઈશા રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે ૯ વરસ સુધી રહ્યાં હતાં.

બાદશાહ (દરેક મુસ્લિમનો) વાલી છે. કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું હતું : 'ઝલ્પજનાકહા બિમા મઅક મિનલ કુર્આનિ' કિંવા તે કુર્આન શીખવવાના બદલામાં જે તને યાદ છે, તારા નિકાહ તે ઓરત સાથે કરી દીધા.

(૧૩૦/૫૩૮૨) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક ઓરત હુઝૂર (સલ.) પાસે આવી. તેણે કહ્યું : હું હુઝૂરને મારી જાતનો અધિકાર સોંપું છું. આમ કહીને ઘણી વાર સુધી ઉભી રહી. એક માણસે કહ્યું કે, જો આપને એની જરૂર ન હોય તો મારી સાથે એના નિકાહ કરી દો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું : મહેરમાં આપવા માટે તારી પાસે કોઈ વસ્તુ પણ છે ? તે માણસે કહ્યું કે, મારી પાસે તો આ લુંગી સિવાય બીજું કંઈ નથી. હુઝૂરે કહ્યું : જો આ લુંગી તું તેને આપી દેશે તો તું એમ જ રહી જશે, તારી પાસે લુંગી નહીં રહે. એટલે તપાસ કર, લોખંડની એકાદ વીંટી જ મળી આવે, પરંતુ તે માણસને કંઈ મળ્યું નહીં. છેવટે હુઝૂરે કહ્યું : શું તને કંઈ કુર્આન પણ યાદ છે ? તેણે અમુક સૂરતોનું નામ લઈને કહ્યું :

જી હા, ફલાણી ફલાણી સૂરતો યાદ છે. હુઝૂરે કહ્યું : તો જે કુર્આન તને યાદ છે તે (શીખવવા)ના બદલામાં અમે તારા નિકાહ તેની સાથે કરી દીધા.

પિતા હોય કે બીજું કોઈ હોય, છોકરીની રજા વગર તેના નિકાહ કરાવી શકતા નથી, ભલે છોકરી કુંવારી હોય કે ન હોય

(૧૩૧/૫૩૮૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, વિધવાના નિકાહ તેની સલાહ લીધા વગર થઈ શકતા નથી અને કુંવારીના નિકાહ તેની રજા લીધા વગર થઈ શકતા નથી. સહાબાઓએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! તેની રજાની રીત શું છે ? આપે કહ્યું : યુપ રહેવું.

(૧૩૨/૫૩૮૪) હઝરત આઈશાએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! કુંવારી છોકરી તો શરમાય છે. આપે કહ્યું કે, યુપ રહેવું એ જ તેની રજા છે.

જો કોઈ પિતા પોતાની પુત્રીના નિકાહ તેની મરજી વિરૂધ્ધ કરી દે તો નિકાહ રદ થવા પાત્ર છે

(૧૩૩/૫૩૮૫) હઝરત ખન્સા બિન્તે ખિઝામ અનસારિયા કહે છે કે, હું બિનકુંવારી હતી. મારા નિકાહ મારા પિતાએ મારી મરજી વિરૂધ્ધ કર્યા હતાં. હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે ગઈ. હુઝૂરે

નિકાહ રદ કરી દીધા. (તોડી નાખ્યા)

(૧૩૪/૫૩૮૬) એક રિવાયતના આ શબ્દો છે કે, એક માણસ જેનું નામ ખિજામ હતું. તેણે પોતાની છોકરીના નિકાહ કરી દીધા હતા....

યતીમ છોકરીના નિકાહ કરવાનું બયાન. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘વ ઇન ખિફતુમ અલ્લાતુકસિતૂ ફીલ યતામા ફન્કિહૂ મા તાબલકુમ.....’ જો કોઈ માણસ વાલીને કહે કે, મારા નિકાહ ફલાણી ઓરત સાથે કરાવી દો અને વાલી થોડી વાર ચુપ રહે અથવા પૂછે કે, તમારી પાસે શું શું માલ છે ? તે જવાબ આપે કે, મારી પાસે આટલો આટલો માલ છે. બંને થોડી વાર થોભે. થોડી વાર પછી વાલી કહે : મેં તારા નિકાહ તેની સાથે કરી દીધા તો એ નિકાહ થઈ જશે.

(૧૩૫/૫૩૮૭) હઝરત ઉરવા કહે છે : મેં હઝરત આઈશાને પૂછ્યું, અમ્મા, વઘન ખિફતુમ અલ્લાતુકસિતૂ ફીલ યતામાથી શું મુરાદ છે ? હઝરત આઈશાએ કહ્યું કે, ભાણેજ, એનાથી તે યતીમ છોકરી મુરાદ છે જે પોતાના વાલીની દેખરેખ હેઠળ હોય. વાલી તેનું સૌંદર્ય અને માલ જોઈને ઈચ્છા રાખે અને

ચાહે કે, પોતે તેની સાથે નિકાહ કરી લે, પરંતુ મહેર ઓછી આપે, એની લોકોને મનાઈ કરવામાં આવી છે. હા, જો મહેર આપવામાં ન્યાયપૂર્વક વર્તે તો ઠીક, આ સિવાય બીજી સ્ત્રીઓ સાથે નિકાહ કરવાની રજા આપવામાં આવી છે. હઝરત આઈશા કહે છે : એ પછી લોકોએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને કૃત્યો પૂછ્યો હતો ત્યારે અલ્લાહ તઆલાએ આયત **યસ્તફતૂનક ફી નિસાઈ....** ઉતારી. આ આયતમાં એવો હુકમ ઉતાર્યો કે, યતીમ છોકરી ખૂબસૂરત અને માલદાર હોય છે ત્યારે તો વાલી તેની સાથે સગપણ કાયમ કરવા, તેની સાથે નિકાહ કરવા અને મહેર આપવાની ઈચ્છા રાખે છે અને ઓછા માલને કારણે તેની ઈચ્છા થતી નથી તો તેને છોડીને બીજી સ્ત્રીઓ સાથે નિકાહ કરે છે. એટલે જેવી રીતે નાપસંદગી વખતે છોડી દે છે તેવી જ રીતે પસંદગી વખતે પણ ન્યાયી વર્તન દાખવ્યા વગર અને પૂરી મહેર આપ્યા વગર તેની સાથે નિકાહ કરી શકતા નથી.

જો કોઈ નિકાહ ઇચ્છનાર કોઈ સ્ત્રીના વાલીને કહે છે કે, મારા નિકાહ તે સ્ત્રી સાથે કરી દો અને તે કહી દે કે, મેં તારા નિકાહ આટલી મહેર પર તેની સાથે કરી દીધા તો નિકાહ થઈ જાય છે, ભલેને પતિને એવું ન પૂછે કે, તેં કબુલાત કરી અથવા

તું રાજી છે કે નહીં

(૧૩૬/૫૩૮૮) હજરત સહલ કહે છે કે, એક ઓરત મુબારક સેવામાં હાજર થઈ અને હુજૂરની સામે પોતાની જાત રજુ કરી. હુજૂરે કહ્યું : મને ઓરતોની જરૂર નથી. એ પરથી એક માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારા નિકાહ તેની સાથે કરાવી દો. આપે કહ્યું : તારી પાસે શું માલ છે ? તેણે કહ્યું કે, માલ તો કંઈ નથી. આપે કહ્યું કે, તેને કંઈ આપી દે, ભલેને લોખંડની એક વીંટી જ હોય. તેણે કહ્યું કે, મારી પાસે તો કંઈ પણ નથી. આપે કહ્યું : તો કુર્આનનો કયો ભાગ તને આવડે છે ? તેણે કહ્યું : ફલાણો ફલાણો ભાગ. આપે કહ્યું : કુર્આનનો તે ભાગ શીખવવાના બદલામાં જે તને આવડે છે, મેં તને એનો માલિક બનાવી દીધો.

જ્યારે કોઈનો (મુસ્લિમ) બાઈ કોઈ ઓરત પાસે નિકાહનો સંદેશ મોકલે તો જ્યાં સુધી તે છોડી ન દે ત્યાં સુધી કોઈ બીજો માણસ નિકાહનો સંદેશ ન મોકલે

(૧૩૭/૫૩૮૯) હજરત ઈબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.) એ વાતની મનાઈ કરતા હતા કે, કોઈ માણસ બીજાના વેચાતા માલ પર પોતાનો માલ વેચે અથવા કોઈ માણસ પોતાના ભાઈના નિકાહના સંદેશ પર પોતાનો સંદેશ મોકલે,

જ્યાં સુધી કે, પહેલો ઇચ્છનાર છોડી ન દે અથવા તેને રજા ન આપે.

(૧૩૮/૫૩૯૦) હજરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, શંકાથી બચો. કારણ કે, શંકા ભયંકર જુઠી વાત છે, કોઈના દોષો (એબો) ન શોધો. તેના તરફ તમારા કાન ન ધરો. પરસ્પર વેર અને દુશ્મની ન રાખો, બલ્કે ભાઈ-ભાઈ બની જાઓ. કોઈ માણસ પોતાના ભાઈના નિકાહના સંદેશ પર સંદેશ ન મોકલે, અહીં સુધી કે, તે નિકાહ કરી લે અથવા છોડી દે.

કોઈના નિકાહના સંદેશને કેવી રીતે રદ કરવામાં આવે ?

(૧૩૯/૫૩૯૧) હજરત ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે હફસા વિધવા થઈ ગયાં ત્યારે હું હજરત અબૂબક્રને મળ્યો. મેં તેમને કહ્યું કે, જો તમે ઇચ્છતા હોય તો હું તમારા નિકાહ હફસા સાથે કરી દઉં. તે પછી થોડા દિવસ સુધી હું રાહ જોતો રહ્યો, પરંતુ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ નિકાહનો સંદેશ મોકલ્યો. પાછળથી જ્યારે હજરત અબૂબક્ર સાથે મારી મુલાકાત થઈ ત્યારે તેઓ કહેવા લાગ્યા : તમે મને નિકાહ માટે જે વાત કરી હતી અને મેં તમને કંઈ જવાબ આપ્યો ન હતો તેનું કારણ એ હતું કે, મને ખબર હતી કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હફસાની વાત કરી હતી, પરંતુ હું

હુજૂરના ભેદને જાહેર કરવા માંગતો ન હતો. જો હુજૂર છોડી દેત તો હું જરૂર કબૂલ કરી લેત.

ખુત્બો

(૧૪૦/૫૩૮૨) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે : બે માણસો પૂર્વ દિશામાંથી આવ્યા હતા. તેઓ ખુત્બો પઢવા હતા. તે પરથી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું હતું કે, અમુક વાતો જાદુ (સમાન) હોય છે.

નિકાહ અને વલીમાના પ્રસંગે દફ વગાડવાનું બયાન

(૧૪૧/૫૩૮૩) રૂબયિઅ બિન્તે મુઅવ્વિઝે ખાલિદ ઇબ્ને ઝકવાનને કહ્યું હતું કે, મારી મધુરજની (સુહાગ રાત) પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા. અંદર આવીને મારા બિસ્તરા પર બેસી ગયા, જેવી રીતે તમે બેઠા છો. નાની નાની છોકરીઓ દફ વગાડવા લાગી. અમારા તે બુઝુર્ગોનો મરસિયો પઢવા લાગી જેઓ બદરના યુધ્ધમાં માર્યા ગયા હતા, એવામાં એક છોકરીએ કહ્યું : **વ ફીના નબિયુન યઅલમુ મા ફી ગદિન** કિંવા અમારામાં એવા નબી છે જે આવતી કાલની વાતો જાણે છે. હુજૂરે કહ્યું : એ વાત છોડી દો અને જે બોલી રહી હતી તે જ બોલો.

આયતો '**વ આતૂ ન્નિસાઅ સદ્કાતિન નિહલતન**' અને '**વ**

આતયતુમ ઇદદાહુન્ન કિન્તારન ફલાતઅખુઝૂ મિન્હુ શયઅન' અને '**તફરિદૂ લહુન્ન**'ની તફસીર અને એ વાતનું વર્ણન કે, ઓછામાં ઓછી અને વધુમાં વધુ કેટલી મહેર હોવી જોઈએ

(૧૪૨/૫૩૮૪) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, હઝરત અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને ઔફે એક ઓરત સાથે ખજુરના ઠળીયા જેટલા વજનના સોનાના બદલામાં નિકાહ કર્યા હતા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જ્યારે તેમના પર શાદીની ખુશી (ની નિશાનીઓ) જોઈ ત્યારે પૂછ્યું. અબ્દુર્રહમાને કહ્યું : હુજૂર, મેં એક ઓરત સાથે ખજુરના ઠળીયા જેટલા વજનના સોનાના બદલામાં નિકાહ કર્યા છે.

કુર્આન શીખવવાના બદલામાં અને (નાણા રૂપી) મહેર વગર નિકાહ કરવાનું બયાન

(૧૪૩/૫૩૮૫) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ (રદિ.) કહે છે કે, હું બીજા લોકોની સાથે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે હતો, એવામાં એક ઓરતે ઉભા થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હું મારી જાત હુજૂરને અર્પણ કરું છું. એ અંગે આપનો શું અભિપ્રાય છે ? રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેનો કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં. ઓરતે બીજીવાર ઉભા થઈને કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! હું મારી જાત હુજૂરને ભેટ

ધરૂં છું. એ અંગે આપનો શું અભિપ્રાય છે ? આમ છતાં, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેનો કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં. તેણે ત્રીજી વાર ઉભા થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હું મારી જાત હુઝૂરને ભેટ આપું છું. એ અંગે આપનો શું અભિપ્રાય છે ? આ સાંભળીને એક માણસે ઉભા થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! એની સાથે મારા નિકાહ કરાવી દો. આપે કહ્યું : તારી પાસે કંઈ વસ્તુ છે ? તેણે કહ્યું : ના. આપે કહ્યું : જઈને તપાસ કર, લોખંડની એકાદ વીંટી જ હોય. હુકમ અનુસાર તે માણસે જઈને તપાસ કરી. થોડી વાર પછી પાછા આવીને તેણે કહ્યું કે, હુઝૂર, મને કંઈ મળ્યું નહીં. લોખંડની વીંટી સુધ્યાં મળી નહીં. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું : તને કંઈ કુર્આન પણ આવડે છે ? તેણે કહ્યું કે, ફલાણી ફલાણી સૂરતો આવડે છે. આપે કહ્યું : તને જે કુર્આન આવડે છે તેના બદલામાં જ મેં તારા નિકાહ તેની સાથે કરી દીધા.

સરસામાન અને લોખંડની વીંટીને મહેર તરીકે મુકર્રર કરવું

(૧૪૪/૫૩૮૬) સહલ ઈબ્ને સઅદ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તે માણસને કહ્યું હતું કે, નિકાહ કરી લે, ભલેને લોખંડની વીંટી જ (મહેરમાં) હોય.

નિકાહની શરતોનું બયાન

હઝરત ઈમરે કહ્યું હતું કે, મુકર્રર

શરતો અનુસાર હક્કોના નાબુદ થવાની ગુંજાઈ છે

(૧૪૫/૫૩૮૭) હઝરત મિસ્વર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાના જમાઈ (અબૂલ આસ)ની ઉલ્લેખ કર્યા અને તેના જમાઈપણાના ખૂબ વખાણ કર્યા. આપે કહ્યું : તેણે મારી સાથે વાત કરી ત્યારે સાચી કરી અને વાચદો કર્યા ત્યારે તેને પૂરો કર્યા.

(૧૪૬/૫૩૮૮) ઉકબા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે શરતો પૂરી કરવી તમારા માટે જરૂરી છે તેમાં સૌથી વધુ પૂરી કરવાને લાયક તે શરતો છે જેના બદલામાં સ્ત્રીઓના ગુપ્ત સ્થળોને તમે તમારા માટે હલાલ કર્યા છે.

નિકાહમાં કઈ શરતો નાજાઈ છે ? ઇબ્ને મરહુદ કહે છે કે, ઓરત પોતાની (મુસ્લિમ) બહેનની તલાકની શરત ન કરે

(૧૪૭/૫૩૮૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કોઈ ઓરત માટે એ જાઈઝ નથી કે પોતાની બહેનની તલાકની ઈઅજા પોતાનું પ્યાલું ભરવા માટે કરે. કારણ કે, તેને એટલું જ મળશે જેટલું કે નસીબમાં છે.

દુલ્હાને પીળી ખૂશ્બૂ લગાડવી

[(૧૪૮/૫૪૦૦) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, અબ્દુરહમાન ઇબ્ને ઔફ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવ્યા ત્યારે તેમના પર પીળી ખૂશ્બૂના ચિન્હો હતાં. હુઝૂરે પૂછ્યું ત્યારે અબ્દુરહમાને ખબર આપી કે, મેં એક અનસારી ઓરત સાથે નિકાહ કર્યા છે. હુઝૂરે કહ્યું : તમે તેને મહેર કેટલી આપી ? અબ્દુરહમાને કહ્યું કે, ખજૂરના ઠળીયા બરાબર સોનું. હુઝૂરે કહ્યું : વલીમો કરો, ભલેને એક બકરીનો જ હોય.] - ખાત્ર

હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત ઝયનબના નિકાહનો વલીમો કર્યો. નિયમ અનુસાર મુસલમાનોને પેટ ભરીને ગોશ્ત-રોટલી ખવડાવી. પછી પવિત્ર પત્નીઓના રૂમોમાં દાખલ થયા. તેમને સલામ કરી. તેમણે પણ સલામ કરી. આપ પાછા ફર્યા અને બે માણસોને (રૂમમાં વાતો કરતા) જોયા. હુઝૂર ફરી

[(૧૪૮/૫૪૦૦) અબ્દુરહમાન બિન ઔફ (રદિ.)એ ઇરાદાપૂર્વક આ રંગ લગાડ્યો ન હતો, પરંતુ પત્ની સાથેના મેળાપના કારણે પત્નીના કપડાંનો કાચો રંગ તેમને લાગી ગયો હતો, એટલે હુઝૂર (સલ.) સમજ્યા કે, એમનો મેળાપ પત્ની સાથે થયો છે, એટલે નિકાહ થયા હશે. પીકી લગાડવી એ એક અણ ઇસ્લામી રિવાજ છે, જે છોડવો જોઈએ.] - ખાત્ર નોંધ

પાછા ચાલ્યા ગયા. ત્યાર પછી મને ખબર નથી કે, હુઝૂરને મેં ખબર આપી હતી અથવા બીજા કોઈએ બે માણસોના ચાલ્યા જવાની ખબર આપી હતી.

દુલ્હા માટે કેવી દુઆ કરવી જોઈએ ?

(૧૪૮/૫૪૦૧) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત અબ્દુરહમાન ઇબ્ને ઔફ પર પીળી ખૂશ્બૂના ચિન્હો જોઈને કહ્યું : આ શું છે ? અબ્દુરહમાને કહ્યું : મેં ખજૂરના ઠળીયા બરાબર સોનું મહેર પેટે આપીને નિકાહ કર્યા છે. આપે કહ્યું : ખુદા તમને મુબારક કરે; વલીમો કરો, ભલેને એક જ બકરીનો હોય.

દુલ્હનને દુલ્હા પાસે મોકલનારી સ્ત્રીઓ માટે દુઆની રીત અને દુલ્હા-દુલ્હનને દુઆ આપવાની રીત

(૧૫૦/૫૪૦૨) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જ્યારે મારી સાથે નિકાહ કર્યા ત્યારે મારી માં મને લાવ્યાં. તેમણે મને મકાનમાં દાખલ કરી. પછી રૂમમાં અમુક અનસારી ઓરતો આવી. તેઓ કહેવા લાગી : સારું થાય, મુબારક થાય, નસીબ સારું નીવડે.

જિહાદમાં જતાં પહેલાં પત્ની

સાથે સંભોગ કરવાનું બયાન

(૧૫૧/૫૪૦૩) હજરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું કે, કોઈ નબીએ પોતાની કૌમને કહ્યું કે, મારી સાથે તે માણસ ન આવે જેના નિકાહમાં કોઈ સ્ત્રી હોય. તે દિલથી સહવાસ કરવાની ઈચ્છા ધરાવતો હોય, પરંતુ સહવાસ ન કર્યો હોય.

૯ વરસની પત્ની સાથે સંભોગ કરવાનું બયાન

117- [(૧૫૨/૫૪૦૪) હજરત ઉરવા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હજરત આઈશા સાથે એવા સમયે નિકાહ કર્યા હતા જ્યારે કે તેમની વય ૬ વરસની હતી અને સંભોગ એવા સમયે કર્યો હતો જ્યારે કે તેમની વય ૯ વરસની હતી. તેઓ તેમની સાથે ૯ વરસ રહ્યાં હતાં.]

સફરની હાલતમાં પત્ની સાથે સંભોગ કરવાનું બયાન

[(૧૫૩/૫૪૦૫) હજરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ખૈબર અને મદીના વચ્ચે ત્રણ દિવસ પડાવ નાખ્યો હતો. એ દરમિયાન આપ હજરત સફિયા સાથે સહવાસ કરતા હતા. મેં વલીમાનું ખાણું ખાવા માટે મુસલમાનોને બોલાવ્યા હતા. વલીમાના ખાણામાં ગોશ્ત-રોટલી ન હતાં, બલકે હુઝૂરે પ્રથમ ચામડાનું દસ્તરખવાન બિછાવવાનો હુકમ આપ્યો.

પછી તેના પર ખજૂર, પનીર અને ઘી મૂકવામાં આવ્યું. બસ, આ જ વલીમાનું ખાણું હતું. મુસલમાનોએ પરસ્પર કહ્યું કે, હજરત સફિયા ઉમ્મુલ મુઅમિનીન છે કે, લૌડી છે. કેટલાક લોકોએ કહ્યું કે, જો હુઝૂર એમને પરદો કરાવે તો ઉમ્મુલ મુઅમિનીન છે અને પરદો ન કરાવે તો લૌડી છે. હુઝૂરે જ્યારે કૂચ કરી ત્યારે હજરત સફિયા માટે પોતાની પાછળ ઊંટ પર બેસવાની જગ્યા તૈયાર કરી અને પરદો ખેંચ્યો.]

સવારી અને આગ સળગાવ્યા વગર દિવસમાં પત્ની પાસે જવાનું બયાન

(૧૫૪/૫૪૦૬) હજરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મારી સાથે નિકાહ કર્યા ત્યારે મારી માં ઘેર આવ્યાં અને મને ઘરમાં દાખલ કરી ગયાં. અયાનક ચાશ્ત (દિવસના લગભગ ૧૧)ના સમયે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા અને હું ડરી ગઈ.

ઓરતો માટે બારીક પરદો વગેરે લગાડવાનું બયાન

(૧૫૫/૫૪૦૭) હજરત જાબિર (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ મને કહ્યું : શું તમે 'અનમાત' (બારીક સરસ રેશમી કાપડ) બનાવ્યા છે. મેં કહ્યું : 'અનમાત' અમારી પાસે ક્યાં હોય ?

આપે કહ્યું કે, ટૂંક સમયમાં તમને મળશે.

દુલ્હનને દુલ્હા પાસે
પહોંચાડનારી સ્ત્રીઓનું વર્ણન

(૧૫૬/૫૪૦૮) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : મેં એક સ્ત્રીને શણગારીને તેના પતિ કિંવા એક અનસારી પાસે મોકલી. હુઝૂરે કહ્યું : આઈશા, તમારી પાસે મનોરંજનનું કોઈ કામ ન હતું ? અનસારીઓને તો મનોરંજનનું કામ ઘણું સાડું લાગે છે.

દુલ્હાને ભેટ મોકલવી

(૧૫૭/૫૪૦૯) અબૂ ઉસ્માન કહે છે કે, હજરત અનસ (રદિ.) અમારા તરફ (બસરામાં આવેલી) બની રિફાઆની મસ્જિદમાં આવ્યા. હજરત અનસ કહેવા લાગ્યા કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો નિયમ હતો કે, જ્યારે ઉમ્મે સુલૈમના મકાન પાસેથી પસાર થતા હતા ત્યારે તેમની પાસે જતા હતા અને તેમને સલામ કરતા હતા. હજરત અનસ કહે છે : જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના નિકાહ હજરત ઝયનબ સાથે થયા ત્યારે ઉમ્મે સુલૈમે કહ્યું : જો આપણે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે કંઈક ભેટ સોગાદ મોકલીએ તો સારું. મેં કહ્યું : જે કહી છો તે કરી બતાવો. ઉમ્મે સુલૈમે ખજૂર, ઘી અને પનીર લઈને એક હાંડલીમાં તેનો હલવો બનાવ્યો અને મને આપીને રસૂલુલ્લાહ

(સલ.) પાસે મોકલ્યો. હું હલવા લઈને હુજૂરની પાસે ગયો. હુજૂરે કહ્યું કે, એને મૂકી દે. તે પછી લોકોના નામો લઈને કહ્યું કે, તેમને બોલાવી લાવ અને જે માણસ તને મળે તેને પણ બોલાવી લાવ. મેં હુકમનું પાલન કર્યું. પાછા ફરીને મેં જોયું કે, ઘર લોકોથી ભરાયેલું છે અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બંને હાથ હલવા પર મૂકીને કંઈ પઢી રહ્યા છે. પછી દસ દસ માણસોને બોલાવતા રહ્યા. તેઓ ખાતા રહ્યા. હુજૂર તેમને કહેતા હતા : બિસ્મિલ્લાહ બોલીને દરેક માણસ પોતાની સામેથી ખાય. છેવટે બધા લોકો ધરાઈ ગયા. અમુક માણસો તો ચાલ્યા ગયા અને અમુક માણસો વાતો કરતા રહ્યા. મને ચિંતા થવા લાગી. છેવટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ઉમ્મહાતુલ મુઅમિનીનના રૂમો તરફ ચાલ્યા ગયા. હું પણ હુજૂરની પાછળ ગયો. મેં કહ્યું કે, તે લોકો ચાલ્યા ગયા. હુજૂર પાછા ફર્યા અને રૂમમાં દાખલ થઈને પરદો લટકાવી દીધો. હું રૂમમાં રહી ગયો. હુજૂર આ આયત પઢવા લાગ્યા : યા અય્યુહ ત્લાલીન આમનૂ લાતદખુલૂ બુયૂત ન્નનિરિય ઇત્લા અંચુઅન લકુમ ઇલા તઆમિન ગયર નાઝિરીન ઇનાહુ વ લાકિન ઇમા દુઇતુમ ફદખૂલૂ ફઇમા તઇમ્તુમ ફન્તસિરૂ વ લા મુસ્તાનિરીન લિહદીસિન ઇન્ન ઝાલિકુમ કાન

યુઝ્મી જ્વનિરય ફયસ્તહયી
મિન્કુમ વ લ્લાહુ લાયસ્તહયી
મિનલ હકિક. અબૂ ઉસ્માન કહે છે કે,
હજરત અનસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની દસ
વરસ સેવાયાકરી કરી હતી.

**દુલ્હન વગેરેના ઉપયોગ માટે
કંઈક માંગવાનું વર્ણન**

(૧૫૮/૫૪૧૦) હજરત આઈશા કહે
છે : મેં હજરત અસ્મા પાસેથી એક હાર
વાપરવા માટે લીધો હતો. તે ગુમ થઈ
ગયો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેની શોધ
માટે અમુક સહાબાઓને મોકલ્યા.
એવામાં નમાઝનો સમય થઈ ગયો.
લોકોએ વગર વુજૂએ નમાઝ પઢી. જ્યારે
રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે ગયા ત્યારે એની
ફરિયાદ કરી. તે વખતે તયમ્મુમની આયત
ઉતરી. ઉસૈદ ઇબ્ને હુદૈરે કહ્યું : (આઈશા)
અલ્લાહ તમને સારો બદલો આપે. તમારા
પર કદી કોઈ એવી મુસીબત ઉતરી નહીં
કે તેમાં તમારા માટે મુક્તિનો માર્ગ અને
મુસલમાનો માટે બરકત ઉતરી ન હોય.

**પુરુષ પોતાની પત્ની સાથે
સંભોગ કરે તો શું પડે ?**

(૧૫૮/૫૪૧૧) હજરત ઇબ્ને
અબ્બાસ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ
ફરમાવ્યું : સાંભળો, જો કોઈ સંભોગ
વખતે આ દુઆ પઢે **બિસ્મિલ્લાહિ**
અલ્લાહુમ્મ જન્નિબની શયતાન

વ જન્નિબિ શયતાન મા
રઝકતનિ અને આ સંભોગ વખતે પતિ
પત્નીના નસીબમાં કોઈ ઔલાદ હોય તો
શયતાન કદાપિ તેને નુકસાન પહોંચાડી
શકશે નહીં.

**શાદીનો વલીમો ફરવો સાબિત
(સુન્નત) છે**

(૧૬૦/૫૪૧૨) હજરત અબ્દુર્રહમાન
ઇબ્ને ઔફ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ
મને કહ્યું હતું કે, વલીમો કરો, ભલેને
એક જ બકરીનો હોય.

(૧૬૧/૫૪૧૩) હજરત અનસ કહે
છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના મદીનામાં
આગમન વખતે હું દસ વરસનો હતો.
મારી માંઓ (માં અને માસી) મને હંમેશા
રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં રાખતાં
હતાં. જેથી મેં દસ વરસ હુઝૂરની સેવામાં
(ખિદમત) કરી. હુઝૂરના અવસાન સમયે
હું વીસ વરસનો હતો. પરદાનો હુકમ
જ્યારે ઉતર્યો છે તેને હું સૌથી સારી રીતે
જાણું છું. પરદાનો હુકમ એવા સમયે
ઉતર્યો છે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)
હજરત ઝયનબ સાથે સહવાસ કરવાના
હતા. હુઝૂર દુલહાના વેશમાં હતાં. આપે
લોકોની દઅવત કરી હતી. અન્ય લોકો
ખાણું ખાઈને ચાલ્યા ગયા, પરંતુ અમુક
માણસો રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે બેસી
રહ્યા. ઘણીવાર સુધી બેસી રહ્યા. છેવટે
હુઝૂર પોતે ઉભા થઈ ગયા અને બહાર

નીકળ્યા. હું પણ હુઝૂરની સાથે થઈ ગયો. જેથી લોકો ચાલ્યા જાય. હુઝૂર હઝરત આઈશાના રૂમના ઉંબર સુધી પહોંચ્યા હતા, એવામાં વિચાર આવ્યો કે, તે લોકો ચાલ્યા ગયા હશે. તરત પાછા ફર્યા. હું પણ તરત પાછો ફર્યો. જ્યારે હઝરત ઝયનબના રૂમમાં દાખલ થયા ત્યારે જોયું કે, તે લોકો બેઠા છે. હજુ સુધી ઉઠ્યા નથી. બીજીવાર હુઝૂર પાછા ફર્યા. હું પણ સાથે પાછો ફર્યો. હઝરત આઈશાના ઉંબર સુધી પહોંચી ગયા. હુઝૂરને ફરી વિચાર આવ્યો કે, તે લોકો ચાલ્યા ગયા હશે. આમ વિચારીને ફરી પાછા આવ્યા. હું પણ સાથે પાછો આવ્યો. આપે જોયું તો બધા લોકો ચાલ્યા ગયા હતા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તરત મારી અને પોતાની વચ્ચે પરદો નાખી દીધો અને પરદાનો હુકમ ઉતાર્યો.

વલીમો કરવો, ભલેને એક જ બકરીનો હોય

(૧૬૨/૫૪૧૪) હઝરત અનસ કહે છે કે, અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને ઔફે એક અનસારી ઓરત સાથે નિકાહ કર્યા હતા. હુઝૂરે તેમને પૂછ્યું કે, તમે કેટલી મહેર આપી ? તેમણે કહ્યું : ખજૂરના ઠળિયા જેટલું સોનું. કેટલીક રિવાયતોમાં એવી વિગત છે કે, જ્યારે મુહાજિરો મદીના આવ્યા હતા ત્યારે અનસારીઓ પાસે ઉતર્યા હતા. જેમ કે અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને

ઔફ સઅદ ઇબ્ને રબીઅ પાસે ઉતર્યા હતા. સઅદે અબ્દુર્રહમાનને કહ્યું : હું મારો માલ અડધો વહેંચીને તમને આપી દઉં છું. તમારા માટે મારી એક પત્નીથી અલગ થઈ જાઉં છું. અબ્દુર્રહમાને કહ્યું કે, ખુદા તમને સ્ત્રીઓ અને માલ મુબારક કરે, આ પ્રમાણે કહીને અબ્દુર્રહમાન બજારમાં ગયા. ત્યાં ખરીદ-વેચાણ કર્યું અને થોડુંક પનીર અને ઘી નફામાં કમાયા અને એક ઓરત સાથે નિકાહ કરી લીધા. હુઝૂરે કહ્યું કે, વલીમો કરો, ભલેને એક જ બકરીનો હોય.

(૧૬૩/૫૪૧૫) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કોઈ પત્નીનો એવો વલીમો કર્યો નથી, જેવો હઝરત ઝયનબનો કર્યો હતો. હઝરત ઝયનબનો વલીમો એક બકરીનો કર્યો હતો.

(૧૬૪/૫૪૧૬) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત સફિયાને આઝાદ કરીને તેમની સાથે નિકાહ કર્યા. આઝાદીને જ તેમની મહેર ઠેરવી અને વલીમામાં હૈસ (એક પ્રકારનો હલવો) ખવડાવ્યો.

(૧૬૫/૫૪૧૭) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક પત્ની (ઝયનબ) સાથે સહવાસ કર્યો હતો અને મને લોકોને દઅવત આપવા માટે મોકલ્યો હતો.

અમુક પત્નીઓનો અમુક પત્નીઓ કરતાં વધારે વલીમો કરવાનું બયાન

(૧૬૬/૫૪૧૮) હઝરત અનસ કહે છે કે, મેં જોયું નથી કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કોઈ પત્નીનો એવો વલીમો કર્યો હોય જેવો હઝરત ઝયનબનો કર્યો હતો. હુઝૂરે હઝરત ઝયનબનો વલીમો એક બકરીનો કર્યો હતો.

એક બકરીથી ઓછા ગોશ્તનો વલીમો કરવો

(૧૬૭/૫૪૧૯) હઝરત સફિય્યા બિન્તે શૈબા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કેટલીક પત્નીઓના વલીમામાં બે મુદ્દ જવનો આટો જ ખવડાવ્યો હતો.

વલીમાની દઅવત અને સામાન્ય દઅવત કબૂલ કરવી સુન્નત છે. સાત દિવસ વગેરે સુધી પણ વલીમો કરવો જાઝઝ છે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ વલીમાનો સમય મુકરર કર્યો નથી, ન એક દિવસ ન બે દિવસ.

(૧૬૮/૫૪૨૦) હઝરત ઈબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું : જો તમારામાંથી કોઈને વલીમાની દઅવતમાં બોલાવવામાં આવે તો જવું જોઈએ.

(૧૬૯/૫૪૨૧) હઝરત અબૂ મૂસા

અશઅરી કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, કેદીઓને છોડાવો. દઅવત કરનારની દઅવત કબૂલ કરો અને બીમારની ખબર-અંતર લો.

(૧૭૦/૫૪૨૨) હઝરત બરા ઈબ્ને આઝિબ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને સાત કામો કરવાનો હુકમ આપ્યો હતો અને સાત કામોની મનાઈ ફરમાવી હતી. અમને હુકમ આપ્યો હતો, બીમારની ખબર-અંતર લેવાનો, જનાઝાની સાથે જવાનો, છીંકનારની છીંકનો જવાબ આપવાનો, કસમ પૂરી કરવાનો, પીડિત (મઝલૂમ)ની મદદ કરવાનો, સલામને વ્યાપક બનાવવાનો, દઅવત કરનારની દઅવત કબૂલ કરવાનો. અમને મનાઈ ફરમાવી હતી સોનાની વીંટીઓની, ચાંદીના વાસણો વાપરવાની, રેશમના કાપડના પાથરણાં વાપરવાની અને રેશમી કાપડ વાપરવાની.

(૧૭૧/૫૪૨૩) હઝરત સહલ ઈબ્ને સઅદ કહે છે કે, અબૂ ઉસૈદ સાઈદીએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પોતાની શાદીમાં બોલાવ્યા હતા. તે દિવસે તેમની પત્ની પોતે જ દુલહનના વેશમાં બધાની સેવા કરી રહી હતી. હઝરત સહલ કહે છે : તમને ખબર છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને તે દિવસે અબૂ ઉસૈદની પત્નીએ શું પીવડાવ્યું હતું ? થોડુંક ખજૂર રાત્રિના તેણે ભીજાવી રાખ્યું હતું. જ્યારે હુઝૂર

ખાણું ખાઈ ચુક્યા ત્યારે તેણે તે જ પાણી હુઝૂરને પીવડાવ્યું હતું.

જે માણસ દઅવત કબૂલ ન કરે તે ખુદા અને રસૂલનો નાફરમાન છે

(૧૭૨/૫૪૨૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, સૌથી ખરાબ ખાણું વલીમાનું તે ખાણું છે જેમાં ધનવાનોને બોલાવવામાં આવે અને ગરીબોને બોલાવવામાં ન આવે. જે માણસ દઅવત સ્વીકારતો નથી તે ખુદા અને રસૂલની નાફરમાની કરે છે.

બકરીનો એક પગ પણ ભેટરૂપે કબૂલ કરી લેવો જોઈએ

(૧૭૩/૫૪૨૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જો મને બકરીનો એક પગ ખાવાની દઅવત આપવામાં આવે તો હું તે કબૂલ કરી લઈશ. જો મને ભેટ રૂપે એક પગ મોકલવામાં આવે તો પણ કબૂલ કરી લઈશ.

શાદી વગેરેમાં દઅવત કરનારની દઅવત કબૂલ કરવાનું બયાન

(૧૭૪/૫૪૨૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે : જો તમને દઅવતમાં

બોલાવવામાં આવે તો દઅવત કબૂલ કરો. હઝરત અબ્દુલ્લાહ શાદી વગેરેની દઅવતમાં રોજાની હાલતમાં પણ જતા હતા.

શાદીમાં સ્ત્રીઓ અને બાળકોના જવાનું વર્ણન

(૧૭૫/૫૪૨૭) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સ્ત્રીઓ અને બાળકોને શાદીમાંથી આવતાં જોયા તો ખુશ થઈને ઉભા થઈ ગયા અને કહ્યું કે, ખુદા ગવાહ છે કે, તમે મને સૌથી વધુ વહાલાં છો.

જો શાદીમાં કોઈ અયોગ્ય વાત જુએ તો પાછા ચાલ્યા જવું બાઈઝ છે

(૧૭૬/૫૪૨૮) હઝરત ઇબ્ને મસ્જિદ (રદિ.)એ શાદીના મકાનમાં એક તંસ્વીર જોઈ હતી ત્યારે પાછા ફર્યા હતા (અંદર દાખલ થયા ન હતા).] - ૪૧/૫૫

(૧૭૭/૫૪૨૯) હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રદિ.)એ અબૂ અથૂબ (રદિ.)ને દઅવત આપી. અબૂ અથૂબે ઇબ્ને ઉમરના મકાનમાં દીવાલ પર પરદો જોયો (અને અણગમો વ્યક્ત કર્યો) ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું : અમે ઓરતોથી લાચાર થઈ ગયા. અબૂ અથૂબે કહ્યું કે, બીજાઓ અંગે તો મને આ બાબતમાં ભય હતો, પરંતુ તમારા વિષે તો મને એનો ભય ન હતો. ખુદાની

કસમ ! હું તમારું ખાણું ખાઈશ નહીં.
આમ કહીને પાછા ચાલ્યા ગયા.

[૧૭૮/૫૪૩૦] ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા કહે છે : મેં એક તકિયો ખરીદ્યો, જેમાં તસ્વીરો બની હતી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જોયો તો દરવાજા પર જ અટકીને ઉભા થઈ ગયા. અંદર આવ્યા નહીં. મેં મુબારક ચહેરા પર અણગમાના ચિન્હો જોઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હું ખુદા અને રસૂલ સામે તૌબા કરું છું, મારાથી શું ભૂલ થઈ ગઈ ? આપે કહ્યું કે, આ તકિયો કેવો છે ? મેં કહ્યું કે, આપના ટેકા માટે અને બેસવા માટે મેં એને ખરીદ્યો છે. આપે કહ્યું : આ તસવીરો બનાવનારાઓને કિયામતના દિવસે અઝાબ આપવામાં આવશે. તેમને કહેવામાં આવશે કે, તમે જે વસ્તુઓ બનાવી છે તેમાં જીવ પણ મૂકો. જે મકાનમાં તસવીરો હોય છે તેમાં ફરિશ્તાઓ દાખલ થતા નથી.]

શાદીમાં દુલ્હનનું પરપુરૂષોની સેવા કરવાનું બયાન

(૧૭૯/૫૪૩૧) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, અબૂ ઉસૈદ સાઈદીએ શાદી કરી ત્યારે હુઝૂર (સલ.) અને સહાબાઓને આમંત્રણ આપ્યું, પરંતુ ન તો પોતે ખાણું તૈયાર કર્યું અને ન (મહેમાનો) સામે લાવીને મૂક્યું, બલકે તેમની પત્નીએ આ કામ કર્યું.

પત્નીએ જ રાતથી પત્થરના ખાલામાં થોડુંક ખજૂર પલાળ્યું. જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ખાઈને પરવાર્યા ત્યારે પત્નીએ જ તેને નીચોવીને ભેટ રૂપે હુઝૂરને પીવડાવ્યું.

વલીમામાં ખજૂરનો નીતાર અને નશાદીન શરબતનો ઉપયોગ

(૧૮૦/૫૪૩૨) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, અબૂ ઉસૈદ સાઈદીએ પોતાની શાદીમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને દઅવત આપી. તેમની પત્ની જ દુલ્હનના વેશમાં સેવા કરી રહી હતી. હઝરત સહલે કહ્યું કે, તમે જાણો છો કે, અબૂ ઉસૈદની પત્નીએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) માટે શું વસ્તુ પલાળી હતી. તેમણે હુઝૂરના માટે રાત્રે થોડુંક ખજૂર એક પત્થરના વાસણમાં પલાળ્યું હતું.

ઓરતો સાથે નરમ વર્તાવ કરવાનું બયાન અને 'ઓરતો પાંસળીના જેમ છે' એ હદીસનો ખુલાસો

(૧૮૧/૫૪૩૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ઓરત પાંસળીના જેમ છે. જો તમે તેને સીધી કરશો તો તોડી નાખશો અને
(૧૮૦/૫૪૩૨) બિનમહરમ સામે પર્દા વગર આવવાની મનાઈ છે. જરૂરી હોય તો પરદામાં રહીને સેવા કરી શકે છે. આ બનાવ પર્દાના હુકમ પહેલાંનો છે. હદીસનો આશય માત્ર એ છે કે, નવી દુલ્હન (નવવધુ) કામ કરી શકે છે. કામ વગર બેસી રહેવું જરૂરી નથી.

એમ જ વાંકીને વાંકી કામમાં લાવશો તો કામમાં લાવી શકશો.

ઓરતો વિષે વસિયત કરવાનું બયાન

(૧૮૨/૫૪૩૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ ખુદા પર અને કિયામતના દિવસ પર ઈમાન રાખે છે તે પોતાના પડોશીને તકલીફ ન આપે. તમે ઓરતો સાથે ભલાઈ કરવાની વસિયત કબૂલ કરો. કારણ કે, તેને પાંસળીમાંથી પેદા કરવામાં આવી છે. પાંસળીમાં મોટે ભાગે વાંકાપણું ઉપરના ભાગમાં હોય છે. જો તમે તેને સીધા કરવાનો ઇરાદો કરશો તો તોડી નાખશો અને એમ જ રહેવા દેશો તો વાંકી ને વાંકી જ રહેશે. એટલે તમે ઓરતો સાથે ભલાઈ કરવાની વસિયત કબૂલ કરો.

(૧૮૩/૫૪૩૫) હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં ઓરતો સાથે (વધારે) વાતચીત કરવાથી અને તેમની સાથે વધારે મેળમિલાપ રાખવાથી દૂર રહેતા હતા. કંઈ એવું ન બને કે, અમારા વિષે કોઈ હુકમ ઉતરે, પરંતુ જ્યારે હુઝૂરની વક્ત થઈ ગઈ ત્યારે અમે ઓરતો સાથે (વધારે) વાતચીત અને વધારે મેળમિલાપ કર્યા.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'કૂ અન્કુસકુમ વ અહલીકુમ

નારા' કિવા તમને પોતાને અને તમારા ઘરવાળાંઓને આગવી બચાવો

(૧૮૪/૫૪૩૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, તમારામાંનો દરેક માણસ હાકિમ છે. દરેકને પૂછપરછ કરવામાં આવશે. બાદશાહ આખા દેશનો હાકિમ છે. એટલે તેને પૂછપરછ કરવામાં આવશે. પુરૂષ પોતાના ઘરવાળાઓનો હાકિમ છે. એટલે તેને તેના ઘરવાળાઓ વિષે પૂછપરછ કરવામાં આવશે. ઓરત પોતાના પતિના ઘરની હાકિમ છે. તેને તે વિષે પૂછપરછ કરવામાં આવશે. ગુલામ પોતાના માલિકના માલનો પહેરેગીર છે. તેને માલિકના માલ વિષે પૂછવામાં આવશે. સારાંશ કે, તમારામાંનો દરેક માણસ હાકિમ છે અને દરેક માણસને પૂછપરછ કરવામાં આવશે.

ઘરવાળાંઓ સાથે સદ્વર્ત્તવ કરવાનું બયાન

(૧૮૫/૫૪૩૭) હઝરત આઈશા કહે છે : અગિયાર ઓરતોએ બેસીને પરસ્પર કરાર કર્યા કે, પોતાના પતિઓની ખબરો એકબીજાથી છુપાવશે નહીં. જેમ કે, એક ઓરતે કહ્યું : મારો પતિ આવો છે. જેમ કે દુબળા ગિટનો ગોશત પહાડના શિખર પર મૂક્યો હોય. પહાડના શિખર પર ચઢવાનું ખૂબ મુશ્કેલ હોય. ન રસ્તો

સરળ હોય કે, તેના પર ચઢવામાં આવે અને ન તાજો ગોશ્ત હોય કે તેને (ભારે પરિશ્રમથી) જઈને લઈ આવવામાં આવે. (કિંવા મારા પતિમાં ભલાઈ ઓછી છે અને તે પણ ભારે મુશ્કેલીમાં પ્રાપ્ત થાય છે.) બીજીએ કહ્યું : હું મારા પતિની ખબર જાહેર નહીં કરું. મને ભય છે કે, વર્ણન કરવામાં કોઈ ભાગ રહી ન જાય. જો હું તેનું વર્ણન કરીશ તો બધી એબો વર્ણન કરી નાખીશ. (કિંવા મારા પતિમાં ઘણી એબો છે. સારા કામોથી તેમને નફરત છે) ત્રીજી ઓરતે કહ્યું કે, મારો પતિ લાંબો બેડોળ છે. જો બોલું તો તલાક આપી દેશે અને ચુપ રહું તો વચ્ચે લટકી પડીશ. (કિંવા ન કપડાં આપે છે ન ખોરાક) ચોથીએ કહ્યું કે, મારો પતિ એવો છે જાણે તિહામા પ્રદેશની રાત. ન ગરમી ન ઠંડી ન ભય ન ઉદાસીનતા. પાંચમીએ કહ્યું કે, મારો પતિ ઘરમાં આવે છે ત્યારે ચિત્તાના જેમ સૂઈ રહે છે, બહાર નીકળે છે ત્યારે વાઘ બની જાય છે. વચનભંગની પૂછપરછ કરતો નથી. (કિંવા સહનશીલ, બહાદુર અને સારી આદતોવાળો છે) છઠ્ઠીએ કહ્યું કે, મારો પતિ ખાય છે તો બધું ઢાંચી જાય છે. પીએ છે તો બધું ઉતારી જાય છે. સૂએ છે તો સંકડાઈને પડી રહે છે. મારા ગિલાફમાં હાથ નાખતો નથી કે તેને હકીકત જાણવા મળે. (કિંવા બળદ છે. ખાય-પીએ છે, સૂઈ જાય છે. મારી ખબર

લેતો નથી. બીમારીની હાલત વિશે પૂછતો નથી) સાતમીએ કહ્યું : મારો પતિ નામુરાદ છે, શરારતખોર છે, બેવકુફ છે, વાત કરતાં આવડતું નથી. આખી દુનિયાના દુર્ગુણો તેનામાં છે. એવો ઝાલિમ છે કે માથું ફોડે છે અથવા હાથ તોડે છે અથવા માથું અને હાથ બંને આમળે છે. આઠમીએ કહ્યું કે, મારો પતિ સ્પર્શમાં હરણ જેવો નરમ છે. ઝર્નબ (એક પ્રકારના ઘાસ) જેવો ખૂશબૂદાર છે. નવમીએ કહ્યું કે, મારો પતિ લાંબા કદનો સખી છે. (મુસાફિરો માટે) તેનું ઘર નજીક છે. દસમીએ કહ્યું કે, મારા પતિનું નામ માલિક છે. ખૂબ જ ઉદાર દિલ છે. ઉંચા દરજ્જાનો છે. મારી આ પ્રશંસા કરતાં તે વધારે મહાન છે. તેના ઊંટોના ઘણા ઊંટગૃહો છે અને થોડાં ગૌચરો છે. (ઊંટો ઘણી વાર મહેમાનો માટે ઝબ્હ થતાં રહે છે. એટલે ગૌચરોમાં જતાં નથી, ઊંટગૃહોમાં રહે છે.) જ્યારે ઊંટો વાજીંત્રનો અવાજ સાંભળે છે ત્યારે તેમને પોતાના ઝબ્હ થવાની ખાત્રી થઈ જાય છે. અગિયારમીએ કહ્યું કે, મારા પતિનું નામ અબૂ ઝરઅ છે. તેણે જણસોથી મારા બંને કાન નમાવી દીધા અને ચરબીથી મારી બંને જાંઘો ભરી દીધી. તેણે મને ખુશ કરી. એટલે હું ખૂબ મજામાં છું. તેણે મને ઘેટાં-બકરાંવાળાંઓમાં જોઈ હતી, જેઓ પહાડની તળેટીમાં રહેતા હતા, પરંતુ તેણે મને ઘોડા, ઊંટો, ખેતરો

અને ખરીઓની માલિક બનાવી દીધી. હું તેની સાથે વાત કરતી હતી ત્યારે તે મારી નાલેશી કરતો ન હતો. મારી વાત કાપતો ન હતો. સૂતી હતી ત્યારે સવાર પાડી દેતી હતી. પીતી હતી ત્યારે ધરાઈને પીતી હતી. અબૂ ઝરઅની માં પણ કેવી સારી માં છે. તેના પોટલાં મોટા મોટા અને મકાન વિશાળ છે. અબૂ ઝરઅનો છોકરો પણ કેવો સારો છોકરો છે. તેની સૂવાની જગ્યા તલવારની મ્યાન જેવી છે. ઘેટાના ચાર મહિનાના બચ્ચાના આગળના એક પગથી તે ધરાઈ જાય છે. અબૂ ઝરઅની છોકરી પણ કેવી સારી છોકરી છે. પોતાના માંબાપની તાબેદાર છે. પોષાકને (પોતાના મુલાયમ શરીરથી) ભરી દેનારી છે. શોક માટે સુઈર્ષા પાત્ર છે. અબૂ ઝરઅની લોડી પણ કેવી સારી લોડી છે. અમારી વાત ફેલાવતી નથી. અમારું ખાણું ઉંચકીને લઈ જતી નથી. અમારું ઘર કચરાથી ભરેલું રાખતી નથી. એ જ ઓરતે કહ્યું : અબૂ ઝરઅ (એક દિવસ) એવા સમયે બહાર નીકળ્યો જ્યારે કે દૂધ વલોવવામાં આવતું હતું. તે એક ઓરતને મળ્યો, જેની સાથે તેના બે છોકરાઓ હતા. બે દિપડાઓની જેમ તેના ખોળામાં, બે દાડમો સાથે રમતા હતા. અબૂ ઝરઅએ તે ઓરત સાથે નિકાહ કરી લીધા અને મને તલાક આપી દીધી. મેં અબૂ ઝરઅ પછી એક સરદાર સાથે નિકાહ કર્યા. એ પ્રખર ઘોડેસ્વાર

હતો. ભાલાબાઝ હતો. તેણે મને ઘણા જાનવરો આપ્યાં અને દરેક જાનવરનું એક એક જોડું આપ્યું. તેણે મને કહી દીધું કે, ઝરઅની માં, તું પણ ખા અને તારા સગાંઓને પણ ખવડાવ, પરંતુ જો હું તે બધી વસ્તુઓ ભેગી કરું જે આ પતિએ મને આપી છે તો અબૂ ઝરઅના નાના વાસણ જેટલી પણ નહીં થાય. હઝરત આઈશાએ કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને કહ્યું કે, હું તારા માટે એવો છું જેવો કે ઝરઅની માંના માટે ઝરઅનો પિતા હતો.

(૧૮૬/૫૪૩૮) હઝરત આઈશા કહે છે : હબસી ગુલામો પોતાના ભાલાઓ વડે ખેલ કરી રહ્યા હતા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારા માટે આડરૂપ બન્યા હતા અને હું જોઈ રહી હતી. જોતાં જોતાં હું પોતે જ ફરવા લાગી. તમે કલ્પના કરો કે, એક નાની વયની છોકરી (કેટલા શોખથી) સાંભળતી હશે.

પિતાનું પોતાની પુત્રીને તેના પતિ અંગે નસીહત કરવાનું બયાન

(૧૮૭/૫૪૩૯) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : મને એક મુદત સુધી હઝરત ઉમરને આ વાત પૂછવાની જીજ્ઞાસા રહી કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પત્નીઓમાં તે બે પત્નીઓ કઈ હતી જેમના વિષે અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું

છે : ઘન તતૂબા ઘલ લ્લાહિ ફકદ સગત ફુલૂબુકુમા (પરંતુ બીકના માર્યા હું પૂછી શકતો ન હતો) અહીં સુધી કે, હજરત ઉમરે એક વાર હજજ કરી. મેં પણ તેમની સાથે હજજ કરી. (પાછા ફરતી વખતે) હજરત ઉમર એક તરફ વળી ગયા. હું પણ તેમની સાથે વળ્યો. એક લોટો સાથે લેતો ગયો. હજરત ઉમર હાજત કરીને આવ્યા. મેં હાથો પર પાણી નાખ્યું. હજરત ઉમરે વુજૂ કર્યું. તે વખતે મેં કહ્યું કે, અમીરૂલ મુઅમિનીન, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પત્નીઓમાં તે બે ઓરતો કોણ હતી જેમના વિષે અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : ઘન તતૂબા ઘલ લ્લાહિ ફકદ સગત ફુલૂબુકુમા. તેમણે કહ્યું : ઇબ્ને અબ્બાસ, નવાઈની વાત છે (કે, તમને આ વાતની પણ ખબર નથી) તે બંને આઈશા અને હફસા હતાં. તે પછી હજરત ઉમરે હદીસ બયાન કરવાનું શરૂ કર્યું. તેમણે કહ્યું : હું અને મારો એક અનસારી પડોશી મદીનાની નજીક (પરામાં) બની ઉમથ્યાના મહોલ્લામાં રહેતા હતા અને વારાફરતી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થતા હતા. એક દિવસ તે જતો હતો અને એક દિવસ હું જતો હતો. જ્યારે હું જતો હતો ત્યારે તે દિવસે વહી વગેરે જે બનાવો બનતા હતા તેની ખબર હું તેને આપી દેતો હતો. તે જતો હતો ત્યારે તે પણ એ પ્રમાણે જ કરતો હતો. અમે

કુરૈશીઓ હતા, એટલે ઓરતોના ઉપરી રહેતા હતા, પરંતુ અનસારીઓ પાસે ગયા ત્યારે જોયું કે, તેમની ઓરતો પુરૂષોની ઉપરી છે. અનસારીઓની ઓરતોને જોઈને અમારી ઓરતો પણ તેમની જ આદતો અને પદ્ધતિ અપનાવવા લાગી. એક દિવસ મારી પત્ની સામે મેં ગર્જના કરી. તેણે મને વળતો જવાબ આપ્યો. મને તેનો જવાબ ગમ્યો નહીં. તે કહેવા લાગી : તમને મારું જવાબ આપવું કેમ અસહ્ય લાગ્યું ? ખુદાની કસમ ! રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પત્નીઓ પણ હુજૂરને જવાબ આપે છે. કેટલીક ઓરતો તો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)થી આખો દિવસ અલગ રહે છે. (વાત કરતી નથી) આ વાત સાંભળીને મને ડર લાગ્યો. મેં તેને કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પત્નીઓમાંથી જેણે આવું કર્યું તે બરબાદ થઈ. તે પછી હું મારા બધા કપડાં પહેરીને ગયો. મેં જઈને હફસાને કહ્યું : શું તમારામાંથી કોઈ ઓરત આખો દિવસ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને નારાજ રાખે છે ? હફસાએ કહ્યું : હા. મેં કહ્યું : તું બરબાદ થઈ. શું તું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને નારાજ કરીને ખુદાના ક્રોધથી નિર્ભય બની શકે છે. તું તબાહ થાય. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે વધારે ન માંગ. કોઈ વસ્તુ અંગે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે તકરાર અને સામનો ન કર. હુજૂર સાથે વાતચીત કરવાનું કદી બંધ ન કર. હા, જે વસ્તુની

તને જરૂર હોય તે મારી પાસે માંગી લે. તારે એ વાત ન ભૂલવી જોઈએ કે, તારી શોક (હઝરત આઈશા) રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વહાલસોયી અને તારા કરતાં વધારે ખૂબસૂરત છે. હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, તે સમયે અમે પરસ્પર ચર્ચા કરતા હતા કે, ગસ્સાનનો રાજા પોતાના ઘોડાઓને નાળ લગાડાવી રહ્યો છે, જેથી અમારી સાથે યુધ્ધ કરે. એક દિવસ મારો અનસારી મિત્ર પોતાના વારાના દિવસે ગયો અને પાછા આવીને ઈશાના સમયે મારો દરવાજો જોરજોરથી ખખડાવ્યો. તેણે અવાજ દીધો, કોઈ અહીં છે ? હું ગભરાઈને બહાર નીકળ્યો. અનસારીએ કહ્યું કે, આજે એક ભારે બનાવ બની ગયો. મેં કહ્યું : શું ગસ્સાનનો રાજા આવી પહોંચ્યો ? તે કહેવા લાગ્યો : ના, એનાથી પણ ઘણો ભયંકર બનાવ બન્યો છે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાની પત્નીઓને તલાક આપી દીધી. આ સાંભળીને તરત મેં કહ્યું : હફસા નુકસાન અને ખોટમાં રહી. મને તો પહેલેથી જ એની શંકા હતી. તે પછી હું કપડાં પહેરીને ગયો અને ફજની નમાઝ પઢી. નમાઝ પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) તો પોતાના માળ પર ચાલ્યા ગયા. જ્યાં એકાંતવાસમાં રહેતા હતા. હું હફસાના ઘેર ચાલ્યો ગયો. હફસા રડી રહી હતી. મેં કહ્યું : શા માટે રડે છે ? શું મેં તને પહેલેથી ખબરદાર કરી દીધી ન હતી ? શું તમને બધીઓને

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તલાક આપી દીધી ? હફસાએ કહ્યું મને ખબર નથી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોતે સામેના આ માળ પર એકાંતવાસી બની ગયા છે. હું ત્યાંથી નીકળીને મિમ્બર પાસે ગયો. મિમ્બરની આજુબાજુ કેટલાક લોકો બેઠા હતા. જેમાંના કેટલાક માણસો રડી રહ્યા હતા. હું પણ થોડીવાર સુધી તેમની સાથે બેસી રહ્યો, પરંતુ પરેશાની વધી ગઈ ત્યારે હું તે માળ પાસે ગયો, જેમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હતા. મેં હુઝૂરના હબસી ગુલામને કહ્યું કે, હુઝૂર પાસે મારા અંદર આવવાની રજા માંગો. ગુલામે અંદર જઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને કહ્યું, પરંતુ થોડી વાર પછી તેણે પાછા આવીને જવાબ આપ્યો કે, મેં હુઝૂરને કહ્યું હતું, પરંતુ આપે કોઈ જવાબ આપ્યો નહીં. આ સાંભળીને હું પાછો ફર્યો અને તે લોકો પાસે જઈને બેસી ગયો. જેઓ મિમ્બર પાસે બેઠા હતા, પરંતુ ફરી પરેશાની વધી ગઈ. ગુલામને જઈને કહ્યું કે, હુઝૂર પાસે ઉમરના હાજર થવાની રજા માંગો. ગુલામે અંદર જઈને થોડી વાર પછી પાછા આવીને કહ્યું કે, મેં હુઝૂરને તમારી વાતચીત કરી, પરંતુ હુઝૂર ચુપ રહ્યા. આ સાંભળીને હું પાછો ફર્યો. ફરી તે લોકો પાસે જઈને બેસી ગયો. જેઓ મિમ્બર પાસે બેઠા હતા, પરંતુ ફરી પરેશાની વધી ગઈ. ગુલામ પાસે જઈને કહ્યું : મારા હાજર થવાની હુઝૂર પાસે

રજા માંગો. ગુલામે અંદર જઈને થોડી વાર પછી પાછા આવીને કહ્યું કે, મેં તમારી વાત કરી હતી, પરંતુ હુઝૂર ચુપ રહ્યા. આ સાંભળીને પાછા ફરવા માટે મેં પીઠ ફેરવી હતી, એવામાં ગુલામે બોલાવ્યો. તેણે કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તમને રજા આપી. હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયો. હુઝૂર તે વખતે ખુલ્લી ચટાઈ પર ચામડાનો તકિયો મૂકીને સૂતા હતા. તકિયામાં ખજૂરની છાલ ભરેલી હતી. મુબારક શરીર પર ચટાઈના ચિન્હો પડી ગયાં હતાં. મેં સલામ કરીને ઉભા ઉભા જ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! શું આપે પત્નીઓને તલાક આપી દીધી ? હુઝૂરે મારા તરફ જોઈને કહ્યું : ના. મેં કહ્યું : અલ્લાહુ અકબર. પછી મેં ઉભા ઉભા જ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ઠંડા પાડવા માટે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! જુઓ. આપણે કુરૈશીઓ હતા. ઓરતો પર છવાયેલા રહેતા હતા, પરંતુ જ્યારે મદીના આવ્યા ત્યારે જોયું કે, એ લોકો પર એમની ઓરતો છવાયેલી છે. આ સાંભળીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હસ્યા. પછી મેં કહ્યું : હુઝૂર જુઓ, હું હફસા પાસે ગયો હતો. મેં તેને કહ્યું હતું કે, તારે એ વાત ન ભૂલવી જોઈએ કે, તારી શોક (હઝરત આઈશા) રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વહાલસોથી છે. આ સાંભળીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બીજીવાર હસ્યા. હુઝૂરને બીજી

વાર હસતા જોઈ હું બેસી ગયો. મેં નઝર ઉઠાવીને રૂમમાં જોયું તો કોઈ પણ વસ્તુ નયન આકર્ષક દેખાઈ નહીં. ફક્ત ત્રણ કાચા ચામડાં પડેલાં હતાં. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! દુઆ કરો કે, અલ્લાહ તઆલા આપની ઉમ્મતને પુષ્કળ રોજી આપે. કારણ કે, ઈરાનીઓ અને રોમનો ખુદાની ઈબાદત કરતા નથી, તે છતાં તેમને પુષ્કળ રોજી આપવામાં આવી છે. હુઝૂર તકિયાના ટેકે બેઠા હતા. આ સાંભળીને સંભાળપૂર્વક બેસી ગયા. આપે કહ્યું કે, ઈબ્ને ખત્તાબ, શું તને એ વાતમાં શંકા છે કે, આખિરતની સંપત્તિ દુનિયાની સંપત્તિ કરતાં સારી છે. એ કાફિરોની દુનિયાની ઝિન્દગીમાં આરામ અને રાહતની વસ્તુઓ જલદી આપી દેવામાં આવી છે. મેં કહ્યું કે, હુઝૂર, હું માફી માંગુ છું. હઝરત ઉમરે કહ્યું : હફસાએ આઈશા સામે જે (રસૂલુલ્લાહનું રહસ્ય) જાહેર કરી દીધું તેના કારણે હુઝૂર પોતાની પત્નીઓથી ૨૯ રાત્રિઓ માટે અલગ થઈ ગયા. હુઝૂરને ખૂબ લાગી આવ્યું હતું એટલે આપે કહ્યું હતું કે, એક મહીના સુધી હું તેમની પાસે નહીં જાઉં. જ્યારે ૨૯ રાત્રિઓ પસાર થઈ ગઈ ત્યારે સૌ પ્રથમ હઝરત આઈશા પાસે ગયા. હઝરત આઈશાએ કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! આપે તો કસમ ખાધી હતી કે, એક મહીના સુધી અમારી પાસે નહીં આવો, જો કે હું બરાબર ગણી રહી છું કે, ૨૯ રાત્રિઓ

પછી આજે ત્રીસમાં દિવસની સવાર છે. આપે કહ્યું : મહીનો ૨૯ દિવસનો પણ હોય છે. હઝરત ઉમરે કહ્યું : તે મહીનો ૨૯ નો હતો. હઝરત આઈશા કહે છે : તે પછી અલ્લાહ તઆલાએ ‘પસંદગી’ની આયત ઉતારી. સૌ પ્રથમ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને પૂછ્યું. મેં હુઝૂર પર પસંદગી ઉતારી. પછી હુઝૂરે બીજા ઓરતોને અધિકાર આપ્યો અને દરેકે તે જ કહ્યું જે મેં કહ્યું હતું.

ઓરતે પતિની રજાથી નફિલ રોઝો રાખવો જોઈએ

(૧૮૮/૫૪૪૦) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે ઓરતનો પતિ હાજર હોય તે તેના પતિની રજા વગર (નફિલ) રોઝો ન રાખે.

આ જાઘડા નથી કે ઓરત વિના કારણે પતિના બિસ્તરાથી અલગ સૂએ

(૧૮૯/૫૪૪૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે ઓરતને તેની પતિ પોતાના બિસ્તરા પર બોલાવે અને તે આવવાનો ઈન્કાર કરે તો સવાર સુધી ફરિશ્તાઓ તેના પર લઅનત કરે છે.

(૧૯૦/૫૪૪૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું :

જો ઓરત પોતાના પતિનું બીછાનું છોડીને અલગ સૂએ તો જ્યાં સુધી (પતિના બીછાના પર) પાછી ન આવે ત્યાં સુધી ફરિશ્તાઓ તેના પર લઅનત કરે છે.

સ્ત્રી પોતાના પતિના ઘરમાં તેની રજા વગર કોઈને આવવાની રજા ન આપે

(૧૮૧/૫૪૪૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જો પતિ હાજર હોય તો તેની રજા વગર ઓરત માટે રોઝો રાખવો જાઈઝ નથી. પતિની રજા વગર ઓરત કોઈને ઘરમાં આવવાની રજા ન આપે. જો ઓરત પતિની રજા વગર કંઈ ખૈરાત કરે તો તેનો અડધો સવાબ પતિને પણ મળશે.

(૧૮૨/૫૪૪૪) હઝરત ઉસામા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, હું જન્મતના દરવાજા પાસે ઉભો હતો. મેં જોયું કે, તેમાં દાખલ થનારા મોટે ભાગે મોહતાજ લોકો હતા. ધનવાન વિલાસી લોકોને જન્મતમાં દાખલ થતા અટકાવવામાં આવ્યા હતા. (તેમનામાંથી) જે લોકો દોઝખી હતા તેમને દોઝખમાં લઈ જવાનો હુકમ આપવામાં આવ્યો હતો. પછી દોઝખના દરવાજા પાસે જઈને ઉભો રહ્યો ત્યારે જોયું કે, દોઝખમાં દાખલ થનારી મોટે ભાગે ઓરતો હતી.

પતિનું નગુણા બનવું, ‘અશીરથી’

પતિ મુરાદ છે અને ભાગીદારને પણ 'અશીર' કહેવામાં આવે છે. 'અશીર' મુઆશરતમાંથી બન્યું છે

(૧૮૩/૫૪૪૫) હઝરત ઇબને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં સૂર્યગ્રહણ થયું. હુઝૂરે સહાબાઓ સાથે નમાઝ પઢી. પ્રથમ હુઝૂરે સૂરએ બકરહ પઢવાના પ્રમાણમાં લાંબો કિયામ કર્યો. પછી લાંબો રૂકૂઅ કર્યો. પછી શિર ઉઠાવીને ઘણી વાર સુધી ઉભા રહ્યા, પરંતુ આ કિયામ પહેલા કિયામ કરતાં ટૂંકો હતો. પછી એક લાંબો રૂકૂઅ કર્યો, પરંતુ આ રૂકૂઅ પહેલા રૂકૂઅ કરતાં ટૂંકો હતો. તે પછી સજદો કર્યો. પછી સીધા ઉભા થઈ ગયા અને ઘણી વાર સુધી ઉભા રહ્યા, પરંતુ આ કિયામ પહેલા કિયામ કરતાં ટૂંકો હતો. પછી રૂકૂઅ કર્યો, પરંતુ પહેલા રૂકૂઅ કરતાં ટૂંકો. પછી શિર ઉઠાવીને ઘણી વાર સુધી ઉભા રહ્યા, પહેલા કિયામ કરતાં ઓછો સમય ઉભા રહ્યા. પછી એક લાંબો રૂકૂઅ કર્યો, પરંતુ પહેલા રૂકૂઅ કરતાં નાનો. પછી શિર ઉઠાવીને સજદામાં ગયા. નમાઝમાંથી પરવાર્યા ત્યારે સૂર્ય સ્વચ્છ થઈ ગયો હતો. નમાઝ પછી કહ્યું : ચંદ્ર ને સૂર્ય ખુદાની કુદરતની બે નિશાનીઓ છે. કોઈના મરવા-જીવવાથી એમને ગ્રહણ થતું નથી. એટલે તમે જ્યારે ગ્રહણ જુઓ ત્યારે અલ્લાહને યાદ કરો. સહાબાઓએ કહ્યું કે, યા

રસૂલુલ્લાહ ! અમે જોયું હતું કે, આપે એ જગ્યાએ ઉભા ઉભા હાથ વડે કોઈ વસ્તુ લીધી હતી. પછી અમે જોયું કે, આપ કંઈક પાછળ હઠ્યા ! (એનું શું કારણ ?) આપે કહ્યું કે, મેં જન્મત જોઈ હતી. તેમાંથી મેં દ્રાક્ષાનો એક લૂમ તોડવાનો ઈરાદો કર્યો હતો. જો હું તે લઈ લેત તો તમે કિયામત સુધી તેને ખાયા કરત. મેં દોઝખને જોઈ ત્યારે પાછળ હઠ્યો હતો. આજની જેમ મેં કદી કોઈ (ભયંકર) દૃશ્ય જોયું નથી. દોઝખીઓમાં મોટી સંખ્યા ઓરતોની હતી. સહાબાઓએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આવું શા માટે હતું ? આપે કહ્યું : તેમના નાશુકગુઝાર હોવાના કારણે. સહાબાઓએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! શું તેઓ ખુદાની નાશુકગુઝાર છે ? આપે કહ્યું : પતિની નાશુકગુઝાર છે, તેઓ ઉપકાર માનતી નથી. જો તમે તેમનામાંથી કોઈની ઉપર જીવનભર ઉપકાર કરો, પછી તમારા તરફથી કોઈ વાત તેમની મરજી વિરૂધ્ધ થઈ જાય તો કહે છે કે, મેં તારા તરફથી કદી કોઈ ભલાઈ જોઈ નથી.

(૧૮૪/૫૪૪૬) હઝરત ઇમ્રાન કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું : મેં જન્મતમાં લટાર મારી ત્યારે જોયું કે, જન્મતમાં મોટી સંખ્યા મોહતાજ લોકોની છે અને દોઝખની લટાર મારી ત્યારે જોયું કે, તેમાં મોટી સંખ્યા ઓરતોની છે.

પત્નીનો પણ હક્ક છે

(૧૯૫/૫૪૪૭) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અમ્ર ઇબ્ને આસ કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ મને કહ્યું કે, અબ્દુલ્લાહ, મને ખબર મળી છે કે, તું દિવસે રોઝા રાખે છે અને આખી રાત ઉભો થઈને નમાઝ પઢે છે. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! સાચું છે. આપે કહ્યું કે, આમ ન કર. રોઝો પણ રાખ અને છોડી પણ દે. નમાઝ પણ પઢ અને સૂઈ પણ જા. કારણ કે, તારા શરીરનો પણ તારા પર હક્ક છે. તારી આંખોનો પણ તારા પર હક્ક છે અને તારી પત્નીનો પણ તારા પર હક્ક છે.

ઓરત પોતાના પતિના મકાનની મલિકા છે

(૧૯૬/૫૪૪૮) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : તમારામાંનો દરેક માણસ હાકિમ છે. બાદશાહ જવાબદાર છે. પુરૂષ પોતાના ઘરવાળાંઓનો હાકિમ છે. ઓરત પોતાના પતિના ઘરની અને તેના બાળકોની હાકિમ (મલિકા) છે. સારાંશ કે, તમારામાંનો દરેક માણસ જવાબદાર હાકિમ છે. તેની રૈયતની તેને પૂછપરછ કરવામાં આવશે.

આયત 'અરિજાલુ કલ્વામૂન અલન્નિસાઇ બિમા ફદલ લ્લાહુ

બઅદહુમ અલા બઅદિન....'ની તફસીર

(૧૯૭/૫૪૪૯) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાની પત્નીઓથી એક માસ 'ઇલા' (એકાંતવાસ) કર્યા હતો અને પોતાના એક માળ પર બેસી ગયા હતા. પછી ૨૯ દિવસ પછી માળ પરથી ઉતર્યા હતા. આપને કહેવામાં આવ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપે તો એક મહિનાનો ઇલા કર્યો હતો ! આપે કહ્યું : મહિનો ૨૯ નો પણ હોય છે.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોતાની પત્નીઓને તેમના મકાનોમાં છોડીને પોતે અલગ થઈ ગયા હતા. મુઆવિયા ઇબ્ને હયદાએ આ હદીસ 'મરફૂઅ' બયાન કરી છે, પરંતુ મુઆવિયાની આ હદીસમાં એવો હુકમ પણ છે કે, ઓરતોથી અલગ થઈને ઘરમાં રહેવામાં આવે, પરંતુ પહેલી હદીસ વધારે સહીહ છે.

(૧૯૮/૫૪૫૦) હઝરત ઉમ્મે સલમહ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કસમ ખાઈ લીધી હતી કે, પોતાની અમુક પત્નીઓને ત્યાં એક મહીના સુધી નહીં જાય, પરંતુ ૨૯ દિવસ પસાર થયા પછી સવારે અથવા સાંજે તેમની પાસે ગયા. આપને

કહેવામાં આવ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપે તો કસમ ખાધી હતી કે, એક મહિના સુધી તેમની પાસે નહીં જાઉં ? આપે કહ્યું : મહિનો ૨૯ દિવસનો પણ હોય છે.

(૧૯૯/૫૪૫૧) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, એક દિવસ સવારે મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પત્નીઓ રડી રહી છે. દરેક પત્ની પાસે તેમના ઘરવાળાઓ મૌજુદ છે. હું ત્યાંથી નીકળીને મસ્જિદમાં આવ્યો ત્યારે મેં જોયું કે, મસ્જિદ માણસોથી ભરાયેલી છે. એવામાં હઝરત ઉમર આવ્યા અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે જવા માટે (દાદર પર) ચઢી ગયા. કારણ કે, હુઝૂર તે વખતે પોતાના માળ પર હતા, પરંતુ હુઝૂર પાસેથી કોઈએ જવાબ ન દીધો. તેમણે (બીજીવાર) સલામ કહેવડાવી, પરંતુ રજા મળી નહીં. (ત્રીજીવાર) સલામ કહેવડાવી. છતાં પણ રજા મળી નહીં, પરંતુ થોડીવાર પછી હઝરત ઉમરને રજા મળી ગઈ. તેઓ હુઝૂર પાસે પહોંચી ગયા. તેમણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! શું આપે પત્નીઓને તલાક આપી દીધી ? આપે કહ્યું : ના, બલ્કે, એક મહિના માટે મેં 'ઇલા' કર્યો છે. હુઝૂર ત્યાં ૨૯ દિવસ રહ્યા. પછી પત્નીઓ પાસે ગયા.

ઓરતોને કેવી રીતે મારવું મકરૂહ છે. 'વદરિબૂહુન્ન દરબન ગયર મુબરિહિન' ઓરતોને એવી રીતે મારો કે તકલીફદાયક ન હોય

(૨૦૦/૫૪૫૨) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઝમઆ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, તમારામાંથી કોઈ માણસ એવું ન કરે કે, પત્નીને ગુલામના જેમ મારે અને દિવસના અંત ભાગમાં તેની સાથે સહવાસ કરે.

ઓરત ગુનાહના કામમાં પતિની વાત ન માને

(૨૦૧/૫૪૫૩) હઝરત આઈશા કહે છે કે, એક અનસારી ઓરતે પોતાની છોકરીની શાદી કરી. થોડા દિવસ પછી છોકરીના માથાના વાળ ખરી પડ્યા. અનસારી ઓરત હુઝૂર પાસે આવી. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! એના પતિએ મને હુકમ આપ્યો છે કે, એના વાળમાં બનાવટી વાળ જોડી દઉં. આપે કહ્યું : ના, તે ઓરત પર લઅનત કરવામાં આવી છે જે બીજા ઓરતોના વાળમાં બનાવટી વાળ જોડે છે.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'વ ઇનિ મરઅતુન ખાફત મિન બઅ્ લિહા નુશૂઝન અવ

ઘઝ્રાદન....' જો કોઈ ઓરતને પતિના તરફથી મુલ્મ અથવા અવગણનાનો ભય હોય

(૨૦૨/૫૪૫૪) હઝરત આઈશા કહે છે કે, આયત વ ઘનિ મરઅતુન ખાફત મિન બઅલિહા નુશૂઝન અવ ઘઝ્રાદનમાં તે ઓરત મુરાદ છે જેની સાથે તેનો પતિ સહવાસ કરતો નથી અને તેને તલાક આપીને બીજી ઓરત સાથે નિકાહ કરવા માંગે છે. તે ઓરત તેને કહે છે કે, મને રહેવા દો, તલાક ન આપો. હા, બીજી ઓરત સાથે નિકાહ કરી લો. હું તમને મારો ખર્ચ અને હક્ક માફ કરું છું. અલ્લાહ તઆલાના કથન ફલા જુનાહ અલયહિમા અંરયુસિલહા બયનહુમા સુલ્હન વ રસુલુહુ ખયરથી એ જ મુરાદ છે.

અઝલનું વર્ણન

(૨૦૩/૫૪૫૫) હઝરત જાબિર કહે છે કે, અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં અઝલ કરતા હતા.

(૨૦૪/૫૪૫૬) હઝરત જાબિર (રદિ.) કહે છે : અમે અઝલ કરતા હતા અને કુર્આન ઉતરતું હતું. એક રિવાયતમાં આ શબ્દો છે, અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં અઝલ કરતા હતા અને કુર્આન ઉતરી રહ્યું હતું.

(૨૦૫/૫૪૫૭) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, કેટલાક કેદીઓ અમારી સાથે આવ્યા હતા. (જેમાં કેટલીક ઓરતો હતી, તેમની સાથે સંભોગ કરતી વખતે) અમે અઝલ કરતા હતા. હુઝૂરને અમે તેનો હુકમ પૂછ્યો. હુઝૂરે ત્રણવાર કહ્યું : શું તમે આવું કરો છો ? જો કે જે જીવ કિયામત સુધી પેદા થનાર છે તે તો પેદા થઈને રહેશે.

સફરમાં જતી વખતે પોતાની સાથે લઘ જવા માટે પત્નીઓમાં ચિઠ્ઠી ખેંચવામાં આવશે

(૨૦૬/૫૪૫૮) હઝરત આઈશા કહે છે કે, હુઝૂરનો એવો નિયમ હતો કે, જ્યારે ક્યાંક બહાર જતા ત્યારે પોતાની પત્નીઓ અંગે ચિઠ્ઠી ખેંચતા હતા. એક વાર ચિઠ્ઠી મારા અને હફસાના નામની નીકળી. હુઝૂર રાત્રે મારી સાથે વાતો કરતા કરતા ચાલતા હતા. (હફસા સાથે જતા ન હતા) હફસાએ મને કહ્યું : આજે રાત્રે તમે મારા ઊંટ પર સવાર થઈ જાઓ અને હું તમારા ઊંટ પર સવાર થઈ જાઉં. જેથી તમે મારા ઊંટને જુઓ અને હું તમારા ઊંટને જોઉં. મેં કહ્યું : સારું. (નિયમ અનુસાર) હુઝૂર મારા કાઠડા પાસે આવ્યા. તેમાં હફસા સવાર હતાં.

હુઝૂર (તેમની સાથે) ચાલતા રહ્યા અને મારાથી દૂર રહ્યા. જ્યારે બધા લોકો ઉતારા પર ઉતર્યા ત્યારે મેં મારા બંને પગ ઇઝબિર ઘાસમાં લંબાવીને કહ્યું : હે અલ્લાહ ! તું કોઈ સાપ-વીંછીને મારા પર પ્રભુત્વ આપ કે, તે મને ડંશ દે અને હું હુઝૂર સાથે કંઈ વાતચીત ન કરી શકું.

ઓરત પોતાના વારાનો દિવસ શોકને આપી શકે છે

(૨૦૭/૫૪૫૯) હઝરત આઈશા કહે છે કે, હઝરત સૌદાએ પોતાના વારાનો દિવસ મને આપ્યો હતો. જેથી મારા વારાના દિવસે અને હઝરત સૌદાના વારાના દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારે ત્યાં આવતા હતા.

પત્નીઓ વચ્ચે ન્યાય કરવાનું વર્ણન અને આયત 'લન તસ્તતીહી અન તઅદિલૂ બયૂન ન્નિસાઈ....'ની તફસીર

બિનકુંવારી ઓરત પર કુંવારી ઓરત સાથે નિકાહ કરવાનું વર્ણન

(૨૦૮/૫૪૬૦) હઝરત અનસ કહે છે : સુન્નાત છે કે, જ્યારે કુંવારી સાથે નિકાહ કરે ત્યારે તેની પાસે (શરૂમાં) સાત દિવસ રહે. જ્યારે બિનકુંવારી સાથે નિકાહ કરે ત્યારે ત્રણ

દિવસ તેની પાસે રહે.

જો કુંવારી પર બિનકુંવારી સાથે નિકાહ કરે તો શું હુકમ છે ?

(૨૦૯/૫૪૬૧) હઝરત અનસ કહે છે કે, સુન્નાત છે કે, પુરૂષ જ્યારે બિનકુંવારી પર કુંવારી સાથે નિકાહ કરે ત્યારે તેની પાસે સાત દિવસ રહે. પછી તેનો વારો મુકરર કરી દે અને કુંવારી પર બિનકુંવારી સાથે નિકાહ કરે તો તેની પાસે ત્રણ દિવસ રહે. પછી તેનો વારો મુકરર કરી દે. અબૂ કિલાબા કહે છે : હું એમ કહી શકું છું કે, હઝરત અનસે આ હદીસ મરફૂઅ બયાન કરી છે.

એક ગુસ્લમાં અમુક સ્ત્રીઓનો ચક્કર મારવાનું બયાન

(૨૧૦/૫૪૬૨) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક રાતમાં પોતાની પત્નીઓનો ચક્કર મારતા હતા. તે સમયે હુઝૂરની નવ પત્નીઓ હતી.

પુરૂષનું દિવસે પોતાની

(૨૧૦/૫૪૬૨) એકથી વધુ પત્નીઓ સાથે શરીર-સંબંધ બાંધવો હોય તો બીજી પત્ની સાથે દેહ-સંબંધ બાંધતા પહેલાં પોતાના શરીર પર નાપાકી હોય તો તે ધોઈ નાખવી જોઈએ અને વુઝૂ કરવું મુસ્તહબ છે. દરેક વખતે ગુસ્લ કરવું જરૂરી નથી.

પત્નીઓ પાસે જવું જાણ છે

(૨૧૧/૫૪૬૩) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અસ્રની નમાઝ પઢીને પોતાની પત્નીઓ પાસે જતા હતા અને કેટલીક પત્નીઓની ખૂબ નજીક જતા હતા. એક દિવસ હઝરત હફસા પાસે ગયા અને નિયમ કરતાં વધારે થોભ્યા.

પુરૂષ પોતાની પત્નીઓ પાસે એ વાતની રજા માગી શકે છે કે બીમારીની મુદતમાં કોઈ ખાસ પત્નીને ત્યાં રહે અને ઓરતો તેને રજા આપી શકે છે

(૨૧૨/૫૪૬૪) હઝરત આઈશા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જીવલેણ બીમારીમાં મારા વારાની પૂછપરછ કરતા હતા. હું કાલે ક્યાં હોઈશ ? હું કાલે ક્યાં હોઈશ ? છેવટે પત્નીઓએ રજા આપી કે, આપ જ્યાં ઈચ્છો ત્યાં રહી શકો છો. હુઝૂર મારા મકાન પર આવ્યા અને મારી પાસે જ વફાત થઈ. હઝરત આઈશા કહે છે કે, મારા વારાના જ દિવસે મારા ઘરમાં હુઝૂરની વફાત થઈ. વફાત વખતે મુબારક શિર મારી છાતી અને હાંસલી વચ્ચે હતું. હુઝૂરનું થૂંક મારા થૂંક સાથે મિશ્ર થઈ ચુક્યું હતું.

કોઈ એક પત્ની સાથે વધારે મુહબ્બત કરવી જાણ છે

(૨૧૩/૫૪૬૫) હઝરત ઉમરે હઝરત હફસાને કહ્યું : બેટી ! તમારે તે ઓરતને જોઈને ભૂલવું જોઈએ નહીં જે પોતાના સૌંદર્ય અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની મુહબ્બત પર ગર્વ કરે છે. એનાથી હઝરત ઉમરની મુરાદ હઝરત આઈશા છે. હઝરત ઉમર કહે છે : મેં આ વાત રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને કરી. હુઝૂર સાંભળીને હસ્યા.

શોક સામે ગર્વ કરવો અને નહીં મળેલી વસ્તુને મળેલી જાહેર કરવી મના છે

(૨૧૪/૫૪૬૬) હઝરત અસ્મા કહે છે કે, એક ઓરતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પૂછ્યું, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારી એક શોક છે, શું આ વાતમાં મારા માટે કંઈ ગુનોહ છે કે, હું મારા પતિ તરફથી એવી વસ્તુ મળી હોવાનું જાહેર કરું જે તેણે મને આપી નથી. હુઝૂરે કહ્યું : નહીં મળેલી વસ્તુને મળી હોવાનું જાહેર કરનાર છેતરપિંડીનો પોષાક પહેરનાર જેવો છે.

સ્વમાન (ગૈરત)નું વર્ણન

(૨૧૫/૫૪૬૭) હઝરત સઅદ ઇબ્ને ઉબાદાએ કહ્યું હતું કે, જો હું મારી પત્ની સાથે કોઈ પરપુરૂષને જોઈ લઉં તો તેને તલવારની ધાર વડે મારી

નાખીશ. એ પરથી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, સઅદના સ્વમાન અંગે તમને આશ્ચર્ય થાય છે ? હું એના કરતાં વધારે સ્વમાનશીલ છું અને ખુદા મારા કરતાં વધારે સ્વમાનશીલ છે.

(૨૧૬/૫૪૬૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્ગિદ કહે છે : હુઝૂરે કહ્યું : ખુદાથી વધારે સ્વમાનશીલ કોઈ નથી. એટલા માટે જ ખુદાએ બેશરમીના કામોને હરામ ઠેરવ્યા છે. પોતાના વખાણ ખુદા કરતાં વધારે કોઈને પસંદ નથી.

(૨૧૭/૫૪૬૯) હઝરત આઈશા કહે છે કે, હુઝૂરે અકરમ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : એય મુહમ્મદની ઉમ્મત ! કોઈને આ વાતમાં ખુદા કરતાં વધારે સ્વમાન નથી કે, તે પોતાના ગુલામ અથવા લૉડીને વ્યભિચાર કરતા જુએ. એય મુહમ્મદની ઉમ્મત ! જે કંઈ હું જાણું છું તે જો તમે જાણતા હોત તો ઓછું હસત અને વધારે રડત.

(૨૧૮/૫૪૭૦) હઝરત અસ્મા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : ખુદા કરતાં વધારે સ્વમાનવાળી કોઈ વસ્તુ નથી.

(૨૧૯/૫૪૭૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : બેશક, ખુદા સ્વમાન રાખે છે. ખુદાનું સ્વમાન એ છે કે, જો

ઈમાનદાર એવું કામ કરી બેસે જે અલ્લાહ તઆલાએ હરામ ઠેરવ્યું છે તો અલ્લાહ તઆલાનું સ્વમાન હણાય છે. કિંવા ખુદા ઇચ્છતો નથી કે, મુઅમિન હરામ કામ કરે.

(૨૨૦/૫૪૭૨) હઝરત અસ્મા કહે છે કે, જે સમયે હઝરત ઝુબેરે મારી સાથે શાદી કરી હતી તે સમયે તેમની પાસે પૃથ્વી પર ન કંઈ માલ હતો ન ગુલામ ન બીજું કંઈ હતું, ફક્ત એક પાણી લઈ જનાર ઊંટ અને એક ઘોડો હતો. હું ઘોડાને ઘાસ નાખતી હતી. પાણી લાવતી હતી. ડોલ લેતી હતી. આટો ગુંધતી હતી, પરંતુ હું સારી રીતે રોટલી પકાવી શકતી ન હતી. એટલે મારી અનસારી પડોશણો રોટલી પકાવી દેતી હતી. કારણ કે, અમે બધી ઓરતો ઘણી નેક ઓરતો હતી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત ઝુબેરને થોડીક જમીન જાગીર રૂપે આપી હતી. ત્યાંથી હું ખજુરના ઠળીયા માથા પર લાવતી હતી. તે જમીન અમારા ઘેરથી બે તૃત્યાંશ માઈલ દૂર હતી. નિયમ અનુસાર હું એક દિવસ આવી રહી હતી. માથા પર ખજુરના ઠળીયા હતા, એવામાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મળ્યા. તે વખતે હુઝૂરની સાથે અનસારની એક ટુકડી હતી. હુઝૂરે મારા માટે બરકતની દુઆ કરી અને મને પોતાની પાછળ બેસાડવા માટે

ઊંટણીને કહ્યું : અબ, અબ કિંવા બેસ બેસ. મને પુરૂખોની સાથે જતાં શરમ આવી અને એવો પણ વિચાર આવ્યો કે, ઝુબેર ખૂબ સ્વમાનશીલ માણસ છે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પણ સમજી ગયા કે, હું શરમ અનુભવું છું. એટલે આપ ચાલ્યા ગયા. હું જઈને ઝુબેરને મળી. મેં કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મને મળ્યા હતા. હુઝૂરની સાથે થોડાક અનસારીઓ હતા. મારા માથા પર ખજૂરના ઠળીયા હતા: હુઝૂરે મને સવારી પર બેસાડવા માટે ઊંટ બેસાડ્યું, પરંતુ મને શરમ આવી અને હું તમારું સ્વમાન પણ જાણતી હતી. હઝરત ઝુબેરે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! તમારા માથા પર ખજૂરના ઠળીયા ઉંચકવા એ મારા માટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે સવાર થવા કરતાં વધારે સખ્ત છે. અસ્મા કહે છે : છેવટે હઝરત અબૂબક્રે મારી પાસે એક સેવક મોકલ્યો. જે ઘોડાની દેખભાળ કરવા લાગ્યો અને મને એ મુસીબતમાંથી છુટકારો મળ્યો. જાણો કે, હઝરત અબૂબક્રે મને આઝાદ કરી દીધી.

(૨૨૧/૫૪૭૩) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોતાની કોઈ પત્ની (આઈશા) પાસે હતા, એવામાં બીજી પત્ની (ઝયનબ)એ એક રકાબીમાં ખાણું મોકલ્યું. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જે પત્નીના ઘરમાં હતા તેમણે

સેવકના હાથ પર માર્યું. રકાબી તેના હાથમાંથી પડીને તૂટી ગઈ. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ રકાબીના ટુકડા ભેગા કર્યા અને તેમાં ખાણું એકત્ર કરવા લાગ્યા. આપ કહેવા લાગ્યા : તમારી માનું સ્વમાન ધવાયું. પછી સેવકને ઊભો રાખ્યો. આપ જે પત્નીના ઘરમાં હતા તેમની પાસેથી એક સારી રકાબી લઈને તે પત્નીને મોકલી આપી, જેમની રકાબી તૂટી ગઈ હતી. જે પત્નીએ રકાબી તોડી હતી તેમના ઘરમાં તૂટેલી રકાબી મૂકી દીધી.

(૨૨૨/૫૪૭૪) હઝરત જાબિર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, હું જન્નતમાં ગયો ત્યારે એક મહેલ જોયો. મેં પૂછ્યું કે, આ કોનો છે ? (ફરિશ્તાઓએ કહ્યું :) ઉમર ઇબ્ને ખત્તાબનો. મેં તેમાં દાખલ થવાનો ઇરાદો કર્યો, પરંતુ (ઉમર) તમારા સ્વમાનથી હું પરિચિત હતો. એટલે અંદર દાખલ થયો નહીં. હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારા માં બાપ કુરબાન, શું આપની સામે હું સ્વમાન બતાવત !

(૨૨૩/૫૪૭૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, અમે બધા રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પાસે બેઠા હતા. હુઝૂરે કહ્યું : મેં ઉંઘમાં જન્નતમાં જોયું કે, એક ઓરત એક મહેલના ખૂણામાં

વુઝૂ કરી રહી હતી. મેં પૂછ્યું કે, આ કોનો મહેલ છે ? (ફરિશ્તાએ) કહ્યું : ઉમરનો. મને તેનું સ્વમાન યાદ આવ્યું. એટલે પીઠ ફેરવીને પાછો ફર્યો. મજલિસમાં હજરત ઉમર હાજર હતા. આ સાંભળીને રડવા લાગ્યા. તેમણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હુઝૂર સામે હું સ્વમાન બતાવત !

ઓરતોનું સ્વમાન અને ગુસ્તાનું બયાન

(૨૨૪/૫૪૭૬) હજરત આઈશા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને કહ્યું : હું જાણું છું કે, કયા સમયે તું મારાથી ખુશ છે અને કયા સમયે નારાજ છે. મેં કહ્યું કે, આપને કેવી રીતે ખબર પડે છે ? આપે કહ્યું : જ્યારે તું મારાથી ખુશ હોય છે ત્યારે (વાતચીત દરમ્યાન) કહે છે : મુહમ્મદના પરવરદિગારની કસમ છે અને નારાજ હોય છે ત્યારે કહે છે : ઇબ્રાહીમના પરવરદિગારની કસમ છે. મેં કહ્યું : બરાબર છે. હું નારાજમાં આપનું ફક્ત નામ લેવાનું છોડી દઉં છું. (દિલમાં જરાય પણ આપથી નારાજગી હોતી નથી)

(૨૨૫/૫૪૭૭) હજરત આઈશા કહે છે : મને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની કોઈ પત્ની પ્રત્યે એટલી સુઈર્ષા ન થઈ જેટલી કે હજરત ખદીજાની થઈ.

કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) તેમનો ઉલ્લેખ અને વખાણ પુષ્કળ પ્રમાણમાં કરતા હતા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે વહી આવી હતી કે, હજરત ખદીજાને ખુશખબરી આપી દો કે, જન્મતમાં તેમના માટે મોતીઓનું મકાન છે.

સ્વમાન અને ન્યાયને ધ્યાનમાં રાખીને કોઈ માણસનું પોતાની પુત્રીના નુકસાનને દૂર કરવાનું બયાન

(૨૨૬/૫૪૭૮) હજરત મિસ્વર ઇબ્ને મખરમા કહે છે કે, મેં સાંભળ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મિમ્બર પર કહી રહ્યા હતા : હિશામ ઇબ્ને મુગીરાની ઔલાદે મારી પાસે એ વાતની રજા માંગી છે કે, તેઓ પોતાની છોકરીના નિકાહ અલી ઇબ્ને અબૂ તાલિબ સાથે કરે. હું રજા આપીશ નહીં. હું રજા આપીશ નહીં. હું રજા આપીશ નહીં. કારણ કે, ફાતિમા મારો એક ટુકડો છે. જે વસ્તુ તેને તકલીફ આપે છે તે મને પણ તકલીફ આપે છે. હા, જો અલી મારી પુત્રીને તલાક આપે અને તેની સાથે નિકાહ કરવા માગે તો કરી લે.

(અંતિમ યુગમાં) પુરૂષો ઓછા અને સ્ત્રીઓ વધારે થઈ જશે

(૨૨૭/૫૪૭૯) હજરત અબૂ

મૂસાએ મરફૂઅ રિવાયત કરી છે, (અંતિમ યુગમાં) પુરૂષોના ઘટાડા અને ઓરતોના વધારાને કારણે એક એક પુરૂષની પાછળ ચાળીસ ચાળીસ ઓરતો દેખાશે અને તેનો આશ્રય શોધશે.

(૨૨૮/૫૪૮૦) હઝરત અનસે કહ્યું હતું કે, હું તમારી સામે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની તે હદીસ બયાન કરું છું કે, મારા સિવાય બીજું કોઈ બયાન કરશે નહીં. મેં હુજૂર પાસેથી સાંભળ્યું હતું. આપ ફરમાવતા હતા કે, કિયામતની નિશાનીઓમાંથી એક વાત એ પણ છે કે, ઈલ્મ ઉઠાવી લેવામાં આવશે. અજ્ઞાનતા, વ્યભિચાર અને શરાબખોરી વધી જશે. પુરૂષો ઓછા થઈ જશે અને ઓરતો એટલી બધી વધી જશે કે, પચાસ ઓરતોનો એક પુરૂષ સરપરસ્ત હશે.

મહરમ સિવાય કોઈ પરપુરૂષ પારકી ઓરત પાસે એકાંતમાં ન જાય. જે ઓરતનો પતિ ગેરહાજર હોય તેની પાસે જવાની મનાઈ છે

(૨૨૯/૫૪૮૧) હઝરત ઉકબા ઇબ્ને આમિર કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ઓરતો પાસે જવાથી બચો. એક અનસારીએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! શું પતિના

સગાંઓને ઓરત પાસે જવાની રજા છે ? આપે કહ્યું : પતિના સગાઓનું ઓરત પાસે જવું તો મોત છે.

(૨૩૦/૫૪૮૨) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, કોઈ પુરૂષ કોઈ સ્ત્રી પાસે એકાંતમાં તેના મહરમના સાથ વગર જાય નહીં. એક માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારી પત્ની હજજમાં ગઈ છે અને મારું નામ ફલાણા ફલાણા જિહાદમાં લાખી લેવામાં આવ્યું છે. આપે કહ્યું : તમે પાછા જઈને તમારી પત્ની સાથે હજજ કરો.

શું આ વાત જાણ છે કે, કોઈ પુરૂષ પારકી સ્ત્રી સાથે લોકોની સામે એકતરફ ચાલ્યો જાય

(૨૩૧/૫૪૮૩) હઝરત અનસ કહે છે કે, એક અનસારી ઓરત હુજૂરની સેવામાં હાજર થઈ. હુજૂર તેની સાથે થઈને બીજા લોકોથી અલગ થઈ ગયા. આપે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! તમે બધા મને બીજા લોકો કરતાં વધારે પ્રિય છો.

ઓરત બનનારા લોકો કોઈ ઓરતની પાસે જઈ શકતા નથી

(૨૩૨/૫૪૮૪) હઝરત ઉમ્મે

સલમહ કહે છે કે, એક દિવસ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારી પાસે મોજુદ હતા. ઘરમાં એક હીજડો પણ હતો. હીજડાએ મારા ભાઈ અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબી ઉમય્યાને કહ્યું કે, જો અલ્લાહ તઆલા તમને કાલે તાઈફ પર વિજય આપશે તો હું તમને ગયલાનની પુત્રી બતાવીશ. જે (પેટ પર ચાર) કરચલીઓ નાખીને આવે છે અને પાછી ફરે છે ત્યારે આઠ કરચલીઓ સાથે પાછી ફરે છે. ચાર જમણી બાજુ અને ચાર ડાબી બાજુ. સારાંશ કે, ખૂબ જાડી છે. આ સાંભળીને હુઝૂરે કહ્યું : એ તમારી પાસે ન આવે.

બેશક, ઓરતોનું હબસીઓ (ના ખેલ)ને જોવું જાઘઝ છે

(૨૩૩/૫૪૮૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને પોતાની ચાદરથી છુપાવી હતી. હું તે હબસીઓનો ખેલ જોઈ રહી હતી, જેઓ મસ્જિદમાં ખેલ કરી રહ્યા હતા. એટલે સુધી કે, (જોતાં જોતાં) હું કંટાળી ગઈ. હવે તમે વિચાર કરો કે, એક ઉગતી વયની છોકરી જે ખેલની શોખીન હોય તે કેટલીવાર સુધી ખેલ જોઈ શકે છે.

.....
(૨૩૩/૫૪૮૫) પદ્મીનો હુકમ ઉતરવા પહેલાંનો બનાવ છે.

ઓરતનું પોતાની જરૂરિયાત માટે બહાર નીકળવાનું બયાન

(૨૩૪/૫૪૮૬) હઝરત આઈશા કહે છે કે, હઝરત સૌદા (રદિ.) રાત્રે બહાર નીકળ્યાં. હઝરત ઉમરે તેમને ઓળખી લીધા. તેમણે કહ્યું કે, સૌદા, ખુદાની કસમ ! અમારાથી તમે છુપાઈ શકતા નથી. હઝરત સૌદાએ પાછા આવીને એનો ઉલ્લેખ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે કર્યો. હુઝૂર તે વખતે મારા રૂમમાં સાંજનું ખાણું ખાઈ રહ્યા હતા. હુઝૂરના હાથમાં હાડકું હતું. તે વખતે હુઝૂર પર વહી ઉતરી. જ્યારે વહીની હાલત દૂર થઈ ત્યારે આપ કહેવા લાગ્યા : અલ્લાહ તઆલાએ તમને તમારી જરૂરિયાત માટે નીકળવાની રજા આપી છે.

ઓરતનું પોતાના પતિ પાસે મસ્જિદ વગેરે (સ્થળે) જવાની રજા માંગવાનું બયાન

(૨૩૫/૫૪૮૭) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જો તમારામાંથી કોઈની પત્ની મસ્જિદે જવાની રજા માગે તો તેને રોકો નહીં.

રજાઅતમાં સાથી હોવાના કારણે ઓરતોની પાસે જવું અને તેમને જોવું જાઘઝ છે

(૨૩૬/૫૪૮૮) હઝરત આઈશા કહે છે કે, મારા રઝાઈ કાકા આવ્યા. તેમણે મારી પાસે આવવાની રજા માંગી. મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પૂછ્યા વગર રજા આપવાનો ઈન્કાર કર્યો. એવામાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પણ આવી ગયા. મેં હુઝૂરને પૂછ્યું. આપે કહ્યું કે, તે તારા કાકા છે. તું તેમને રજા આપી દે. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મને તો ઓરતે દૂધ પીવડાવ્યું છે, પુરુષે દૂધ પીવડાવ્યું નથી. આપે કહ્યું : તે તારા કાકા છે. તે તારી પાસે આવી શકે છે. હઝરત આઈશાએ કહ્યું : પરદાનો હુકમ આવ્યા પછીની આ વાત છે. હઝરત આઈશાએ કહ્યું : જે સગપણ જન્મના કારણે હરામ થાય છે તે જ સગપણ રઝાઅતના કારણે હરામ થાય છે.

કોઈ ઓરત બીજી ઓરતના શરીર સાથે શરીર લગાડીને પોતાના પતિને તેની સ્થિતિ ન કહે

(૨૩૭/૫૪૮૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસ્જીદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, કોઈ ઓરત બીજી ઓરતના શરીર સાથે પોતાનું શરીર લગાડીને પોતાના પતિને તેની વિગત એવી રીતે ન કહે કે, જાણે તે પુરુષ તે સ્ત્રીને જોઈ રહ્યો છે.

(૨૩૮/૫૪૮૦) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસ્જીદ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કોઈ ઓરત બીજી ઓરતના શરીર સાથે પોતાનું શરીર લગાડીને પોતાના પતિને વિગત એવી રીતે ન કહે કે, એવું લાગે કે, એ પુરુષ તે સ્ત્રીને જોઈ રહ્યો છે.

પુરુષ કહી શકે છે કે, આજે હું મારી બધી સ્ત્રીઓનો ચક્કર મારીશ

(૨૩૯/૫૪૮૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હઝરત સુલયમાન (અલ.)એ કહ્યું હતું કે, આજે રાત્રે હું સો ઓરતોનો ચક્કર મારીશ. દરેક ઓરતના પેટે એવો છોકરો પેદા થશે જે અલ્લાહના રસ્તામાં જિહાદ કરશે. એક ફરિશ્તાએ હઝરત સુલયમાનને કહ્યું : ‘ઈન્શાઅલ્લાહ’ કહો, પરંતુ હઝરત સુલયમાન (અલ.) ‘ઈન્શાઅલ્લાહ’ બોલ્યા નહીં, ભૂલી ગયા અને ઓરતોનો ચક્કર માર્યો, પરંતુ બધી ઓરતોમાંથી કોઈ એકને પણ બાળક જન્મ્યું નહીં. ફક્ત એક ઓરતને અડધું બાળક જન્મ્યું. હુઝૂરે અકરમ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જો સુલયમાન (અલ.) ‘ઈન્શાઅલ્લાહ’ બોલત તો તેમની ઈચ્છા પૂરી થઈ જાત અને તેમનો હેતુ પૂરો થાત.

જો પુરૂષ એક મુદતની
ગેરહાજરી પછી ઘેર આવે
તો ઘરમાં રાત્રે ન આવે. જેથી
તેમના દુર્ગુણ અને ખયાનતની
તપાસ જેવું ન લાગે

(૨૪૦/૫૪૮૨) હઝરત જાબિર
ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે,
રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આ વાતને ખરાબ

ગણતા હતા કે, માનવી રાત્રિના સમયે
પોતાના ઘેર (સફરમાંથી) આવે.

(૨૪૧/૫૪૮૩) હઝરત જાબિર
કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એ
ફરમાવ્યું કે, જ્યારે તમારામાંથી કોઈ
એક મુદત સુધી ઘેરથી ગેરહાજર રહે
ત્યારે ઘરવાળાઓ પાસે (એકાએક)
રાત્રે ન પહોંચી જાય.

★ ભાગ-૨૧ સમાપ્ત ★

બુખારી શરીફ

સંપાદક :
ઈમામ બુખારી (રહ.)

અનુવાદક :
ઈબ્રાહીમ

ભાગ ૨૨

બુખારી શરીફ

ભાગ-૨૨

બિસ્મિલ્લાહિ રહમાનિ રહીમ

સંતાનની ઇચ્છા

(૧/૫૪૮૪) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, એક જિહાદમાં અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે હતા. પાછા ફરતી વખતે હું એક ધીમી ચાલે ચાલનારા ઊંટ પર જલદી જલદી આવવા લાગ્યો. એવામાં પાછળથી એક સવાર મારા સુધી આવી પહોંચ્યો. મેં જ્યારે મોં ફેરવીને જોયું ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હતા. હુઝૂરે કહ્યું : તને આટલી ઉતાવળ શા માટે છે ? મેં કહ્યું : મેં હજુ હમણા જ શાદી કરી છે. આપે કહ્યું : કુંવારી સાથે કે બિનકુંવારી સાથે ? મેં કહ્યું : બિનકુંવારી સાથે. આપે કહ્યું કે, કોઈ કુંવારી સાથે કેમ કરી નહીં કે તે તારી સાથે રમે અને તું તેની સાથે. છેવટે જ્યારે અમે મદીનાની નજીક પહોંચ્યા અને શહેરમાં દાખલ થવાનો ઇરાદો કર્યા ત્યારે હુઝૂરે કહ્યું : થંભી જાઓ, ઇશાના સમયે દાખલ થજો, જેથી વિખરાયેલા વાળવાળી સ્ત્રીઓ કાંસકી કરી લે અને તે ઓરત જેનો પતિ ગેરહાજર છે તે સફાઈ કરી લે.

(૨/૫૪૮૫) હઝરત જાબિર કહે છે

કે, હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું હતું : જ્યારે તમે રાત્રે (શહેરમાં) દાખલ થાઓ ત્યારે ત્યાં સુધી ઘેર ન જાઓ જ્યાં સુધી તે ઓરત જેનો પતિ ઘેર મૌજુદ ન હતો, સફાઈ ન કરી લે અને વિખરાયેલા વાળવાળી વાળમાં કાંસકી ન કરી લે. હઝરત જાબિર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું : તારા માટે સંતાન (ની ઇચ્છા) જરૂરી છે. તારા માટે સંતાન (ની ઇચ્છા) જરૂરી છે.

જેનો પતિ ગેરહાજર હોય તે સફાઈ કરી લે અને કાંસકી કરી લે

(૩/૫૪૮૬) હઝરત જાબિર કહે છે કે, એક જિહાદમાં અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે હતા. પાછા ફરતી વખતે જ્યારે મદીનાની નજીક પહોંચ્યા ત્યારે હું મારા ધીમી ગતિએ ચાલનાર ઊંટ પર જલદી જલદી જવા લાગ્યો. એવામાં એક સવાર મારી પાછળથી આવ્યો અને મારા ઊંટને ભાલો માર્યો, જે તેની પાસે હતો. તરત મારું ઊંટ એટલું ઝડપથી ચાલવા લાગ્યું જેટલું તમે કોઈ ઊંટને જોયું હોય.

મેં જ્યારે ગરદન ફેરવીને જોયું ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હતા. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારી શાદી હજુ હમણાં જ થઈ છે. આપે કહ્યું : શું તો નિકાહ કરી લીધા ? મેં કહ્યું કે, જી હા. આપે કહ્યું : કુંવારી સાથે કર્યા છે કે બિનકુંવારી સાથે ? મેં કહ્યું કે, બિનકુંવારી સાથે. આપે કહ્યું કે, કુંવારી સાથે કેમ કર્યા નહીં કે તે તારી સાથે રમત અને તું તેની સાથે રમત. છેવટે જ્યારે અમે શહેરની નજીક આવ્યા અને અંદર દાખલ થવાનો ઈરાદો કર્યો ત્યારે હુજૂરે કહ્યું : થંભી જાઓ, રાત્રે દાખલ થજો. જેથી વિખરાયેલા વાળવાળી કાંસકી કરી લે અને જેનો પતિ ગેરહાજર છે તે સફાઈ કરી લે.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
‘વ લાયુબ્દીન ઝીનત હુન્ન ઇલ્લા લિબુઠિલતિહિન્ન.....’

(૪/૫૪૮૭) અબૂ હાજિમ કહે છે : લોકોમાં મતભેદ પડ્યો કે, ઉહદની લડાઈના દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના ઘાની દવા રૂપે કઈ વસ્તુ વપરાઈ હતી ? છેવટે હજરત સહલ ઇબ્ને સઅદ સાઈદીને પૂછ્યું. સહલ સૌથી છેલ્લા સહાબી હતા. જે મદીનામાં બાકી રહ્યા હતા. તેઓ કહેવા લાગ્યા. આ મામલાને મારાથી વધારે જાણનાર કોઈ માણસ હવે બાકી નથી. હજરત ફાતિમા રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના મુબારક ચહેરા પરથી લોહી ધોઈ રહ્યાં

હતાં અને હજરત અલી મુર્તઝા પોતાની ઢાલમાં પાણી લાવી રહ્યા હતા. એક ચટાઈ લઈને તેને બાળીને હુજૂરના ધામાં ભરવામાં આવી હતી.

આયત ‘વ લલઝીન લમ યબ્લુગૂલ હુલુમ’ની તફસીર

(૫/૫૪૮૮) અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને આબિસ કહે છે કે, એક માણસે હજરત ઇબ્ને અબ્બાસને પૂછ્યું, શું તમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે ઇદુદુહા અથવા ઇદુલ ફિત્રની નમાઝમાં હાજર રહ્યા છો ? તેમણે કહ્યું : હા, પરંતુ જો મારી ઇઝત રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની નજરમાં ન હોત તો હું હાજર થઈ શકત નહીં. (કિંવા હું નાનો હતો) એકવાર હુજૂર ઇદગાહમાં ગયા હતા અને નમાઝ પઢીને આપે તકરીર કરી હતી. હજરત ઇબ્ને અબ્બાસે એ નમાઝમાં અઝાન અને તકબીરનો ઉલ્લેખ કર્યો નહીં. પછી હુજૂર ઓરતો તરફ ગયા. તેમને વઅઝ-નસીહત કરીને ખૈરાત કરવાનો હુકમ આપ્યો. મેં જોયું કે, ઓરતો પોતાના કાનોની બાલીઓ અને સોના ચાંદીની બંગડીઓ, વીંટીઓ તરફ હાથ લઈ જઈને બિલાલ તરફ ફેંકી રહી હતી. તે પછી નામદાર હુજૂર (સલ.) અને હજરત બિલાલ ઘર તરફ પાછા ફર્યા.

એક માણસનું પોતાના સાથીને કહેવું કે, શું આજે રાત્રે તમે

તમારી પત્ની સાથે સહવાસ કર્યો છે અને બાપનું ગુસ્સામાં પોતાની પુત્રીની કુખમાં ગોદો મારવો

(૬/૫૪૮૮) હઝરત આઈશા કહે છે કે, સિદ્દીકે અકબરે મારી વગોવણી કરી અને મારી કુખમાં ગોદા મારવા લાગ્યા. હું ફક્ત એટલા માટે હિલચાલ કરી શકતી ન હતી કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સૂઈ રહ્યા હતા અને આપનું શિર મારી જાંઘ પર હતું.

બિસ્મિલ્લાહિ રંહમાનિ રંહીમ

તલાક

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'યા અર્યુહ ન્નબિર્યુ ઇમા તલ્લકતુમુ ન્નિસાઅ ફતલ્લિકૂહુન્ન લિઇદતિહિન્ન વ અહસૂલ ઇદત' કિવા હે પયગમ્બર ! જ્યારે તમે ઓરતોને તલાક આપવાનો ઇરાદો કરો ત્યારે તેમની ઇદતની શરૂઆતમાં તેમને તલાક આપો અને ઇદતની ગણતરી કરો. 'અહસયનાહુ'નો અર્થ અમે તેને યાદ રાખી. તલાકનો સુન્નત તરીકો એ છે કે, બિનમાસિક (પાકીની) હાલતમાં સંભોગ કર્યા વગર તેને તલાક આપી દે. તલાક આપતી વખતે બે ગવાહો બનાવી લે

(૭/૫૫૦૦) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં મારી પત્નીને માસિક (હેઝ)ની હાલતમાં તલાક આપી. હઝરત ઉમરે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને એ વિષે હુકમ પૂછ્યો. હુઝૂરે ફરમાવ્યું કે, તેને પાછી ખેંચવાનો હુકમ આપો. તેણે ઓરતને ત્યાં સુધી રોકી રાખવી જોઈએ કે, તે પાક થઈ જાય. પછી માસિક (હેઝ) વાળી થઈ જાય. ફરી પાક થઈ જાય. હવે જો તે રાખવા માગે તો રાખે અને ન રાખવા માગે તો છોડી દે, પરંતુ સંભોગ પહેલાં એ તલાક થવી જોઈએ. બસ આ જ તે ઇદત છે જે ઓરતોની તલાક માટે ખુદા તઆલાએ મુકરર કરી છે.

જો ઓરતોને નાપાકી (હેઝ)ની હાલતમાં તલાક આપવામાં આવે તો તલાક થઈ જાય છે

(૮/૫૫૦૧) હઝરત ઇબ્ને ઉમરે પોતાની પત્નીને નાપાકી (હેઝ)ની હાલતમાં તલાક આપી હતી. હઝરત ઉમરે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને એ વિષે વાત કરી. હુઝૂરે કહ્યું કે, તેણે પાછી ખેંચી લેવી જોઈએ. હઝરત ઉમર કહે છે : મેં કહ્યું, શું આ તલાક ગણાશે ? આપે કહ્યું : તો શું ? એક રિવાયતમાં આટલો શબ્દ વધારે છે કે, હુઝૂરે કહ્યું : જો તે બેવકૂફ અને મુર્ખ બની જાય.

તલાક જાઇઝ છે અને પુરૂષ

પોતાની પત્નીને તેની સામે તલાક આપી શકે છે

(૮/૫૫૦૨) હઝરત આઈશા કહે છે કે, જોનની પુત્રીને જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં રજુ કરવામાં આવી અને આપે તેની સાથે સહવાસ કરવાનો ઇરાદો કર્યો ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું તમારાથી ખુદાની પનાહ માંગુ છું. હુજૂરે કહ્યું કે, તું મહાન વિભૂતીની પનાહ માંગી છે. તું તારા ઘરવાળાંઓ પાસે ચાલી જા (કિંવા તને તલાક છે).

(૧૦/૫૫૦૩) અબૂ ઉસૈદ કહે છે : અમે હુજૂર (સલ.) સાથે બહાર નીકળીને એક બાગ તરફ ગયા, જેને શૌત કહેતા હતા. જતાં જતાં જ્યારે બાગના બંને ભાગોની વચ્ચે પહોંચ્યા ત્યારે ત્યાં જઈને બેસી ગયા. હુજૂરે કહ્યું કે, તમે અહીં બેસો. આમ કહીને હુજૂર અંદર ચાલ્યા ગયા. ત્યાં આપની સેવામાં જવનિયા કિંવા ઉમય્યા બિન્તે નુઅમાનને રજુ કરવામાં આવી. એક મકાનમાં તેને ઉતારો આપવામાં આવ્યો. તેની સાથે તેની દાયણ પણ હતી. જ્યારે હુજૂર તેની પાસે ગયા ત્યારે આપે કહ્યું કે, મને તારી જાતનો અધિકાર આપ. તેણે કહ્યું કે, શું મલિકા (મહારાણી) સામાન્ય પ્રજાને પોતાની જાતનો અધિકાર આપી શકે છે ! હુજૂરે હાથ લંબાવ્યો, જેથી તેના દિલને આસ્વાસન આપવા માટે તેના

શરીર પર મૂકે. તેણે કહ્યું કે, હું તમારાથી ખુદાની પનાહ માંગુ છું. હુજૂરે કહ્યું : તો મોટી પનાહ માંગી. આમ કહીને હુજૂર બહાર નીકળી ગયા. આપે કહ્યું : અબૂ ઉસૈદ, આ ઓરતને બારીક (પાતળું) એક જોડ કપડાં આપીને એના ઘરવાળાંઓ પાસે પહોંચાડી દો.

એક રિવાયતમાં આ શબ્દો છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ શરાહીલની પુત્રી સાથે નિકાહ કર્યા હતા. જ્યારે તેને મુબારક સેવામાં રજુ કરવામાં આવી ત્યારે આપે તેના તરફ હાથ લંબાવ્યો. તેને આ વાત પસંદ પડી નહીં. હુજૂરે અબૂ ઉસૈદને હુકમ આપ્યો કે, એનો સામાન વ્યવસ્થિત કરો અને બારીક (પાતળું) એક જોડ કપડાં આપો.

(૧૧/૫૫૦૪) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદે પણ આ રિવાયત બયાન કરી છે.

(૧૨/૫૫૦૫) યુનુસ ઇબ્ને જુબેરે હઝરત ઇબ્ને ઉમરને પૂછ્યું કે, જો કોઈ માસિક (હેઝ)ની હાલતમાં પોતાની પત્નીને તલાક આપી દે તો શું હુકમ છે ? ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું : તમે ઇબ્ને ઉમરને ઓળખો છો, તેણે પણ પોતાની પત્નીને માસિક (હેઝ)ના દિવસોમાં તલાક આપી દીધી હતી. હઝરત ઉમરે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈને એ વિષે વાત કરી હતી ત્યારે હુજૂરે કહ્યું હતું કે, તેણે પાછી ખેંચી લેવી જોઈએ. જ્યારે

ઓરત પાક થઈ જાય અને તે તલાક દેવા ઇચ્છે તો તે વખતે તલાક આપે. હઝરત ઉમરે કહ્યું : આ તલાક ગણવામાં આવશે ? હુઝૂરે કહ્યું : જુઓ, જો તે લગ્ન બની જાય અને બેવકુફ બની જાય.

ત્રણ તલાકો જાણ છે. કારણ કે, અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : ‘અતલાકુ મરતાનિ ફઘમ્સાકુન બિમઅરફિન અવ તસરીહુન બિઘદ્દસાન’ કિંવા રજા તલાક બે વાર છે. તે પછી નિયમ મુજબ રાખે અથવા સારી રીતે આઝાદ કરી દે

(૧૩/૫૫૦૬) જે બીમાર પોતાની પત્નીને તલાક આપી દે તેના વિષે ઇબ્ને જુબેર કહે છે : ‘તલાકે બાઈન’વાળી ઓરત મારી વારસદાર બની શકતી નથી. ઇમામ શઅબી કહે છે કે, વારસદાર બને છે.

ઇબ્ને શુબ્રમાએ (શઅબીને) કહ્યું હતું (કે જે ઓરતને બીમાર બીમારીની હાલતમાં તલાક આપી દે અને ઇદત પૂરી થતા પહેલાં તે મરી જાય તો ઓરત વારસદાર બની શકતી નથી. કારણ કે,) જુઓ, જો તે ઓરત ઇદત પૂરી થયા પછી કોઈ બીજા માણસ સાથે નિકાહ કરે અને બીજો પતિ મરી જાય (તો શું એ ઓરત બંને પતિઓના વારસાની વારસદાર

બનશે ?) આ સાંભળીને શઅબીએ પોતાના કથનમાંથી પીછેહઠ કરી.

(૧૪/૫૫૦૭) ઉવયમિર અજલાનીએ આસિમ પાસે જઈને કહ્યું કે, જો કોઈ માણસ પોતાની પત્ની સાથે કોઈ પરપુરુષને જુએ તો કત્લ કરી દે કે નહીં ? તમે તેને કત્લ કરવાનો હુકમ આપશો કે નહીં ? રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મારા માટે આ મસ્અલો પૂછો. આસિમે હુઝૂરને આ મસ્અલો પૂછ્યો, પરંતુ હુઝૂર એનાથી નાખૂશ થયા અને આ કૃત્યને એબ સમાન ગણ્યો. જ્યારે હુઝૂર પાસેથી આસિમે (આ પ્રકારની વાત) સાંભળી ત્યારે તેમને પણ ખેદ થયો. તેઓ પાછા ફર્યા ત્યારે ઉવયમિરે પૂછ્યું, આસિમ, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ શું કહ્યું : આસિમે જવાબ આપ્યો, તમારો સવાલ સારો ન હતો. જે મસ્અલો તમે પૂછ્યો હતો તે હુઝૂરને ગમ્યો નહીં. આ સાંભળીને ઉવયમિરે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! હું તો પૂછ્યા વગર નહીં રહું. તે પછી ઉવયમિર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયા. હુઝૂર તે વખતે લોકોની વચ્ચે બેઠા હતા. ઉવયમિરે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! બતાવો કે, જો કોઈ માણસ પોતાની પત્ની સાથે કોઈ પરપુરુષને જુએ તો શું તેને કત્લ કરી દે અથવા શું કરે ? જો તે કત્લ કરી દેશે તો શું આપ તેને કત્લ કરી દેશો ? હુઝૂરે કહ્યું : તારા અને તારી પત્ની વિષે વહી ઉતરી છે. તું જઈને તારી

પત્નીને બોલાવી લાવ. હઝરત સહલ કહે છે કે, હું લોકોની સાથે હતો, એવામાં બંને પુરુષ અને સ્ત્રીએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે પરસ્પર લિઆન કર્યું. જ્યારે બંને લિઆનમાંથી પરવાર્યા ત્યારે ઉવયમિરે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! જો હવે હું એને રાખીશ તો ખૂબ ટીકાપાત્ર બનીશ. આમ કહીને ઉવયમિરે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો હુકમ મળતા પહેલાં તે ઓરતને ત્રણ તલાક આપી દીધી. ઝુહરી કહે છે : એ બંનેનું કાર્ય લિઆન કરનારાઓની પ્રથા રૂપ બની ગયું હતું.

(૧૫/૫૫૦૮) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રિક્કાઆ કુર્ઝીની પત્ની રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવી. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! રિક્કાઆએ મને તલાક આપી દીધી હતી. તેણે તલાકે બાઈન આપી હતી. મેં ત્યાર પછી અબ્દુર્રહમાન

(૧૪/૫૫૦૭) ત્રણ તલાક આપી દીધી. લિઆનમાં લિઆનથી જ જુદાઈ થઈ જાય છે. તેમાં તલાક દેવાની જરૂર રહેતી નથી, પરંતુ જ્યારે પતિએ એકી સાથે ત્રણ તલાક આપી દીધી, ત્યારે નબીએ કરીમ (સલ.)એ તે માણસને એમ કહ્યું નહીં કે, ત્રણ તલાક એકી સાથે પડતી નથી, પછી ત્રણ તલાક બોલવાનો શું અર્થ ? એ પરથી સાબિત થાય છે કે, “ત્રણ તલાક” બોલવાથી ત્રણ તલાક થાય છે. ચારેય ઇમામોનું આ જ મતવ્ય છે. બીજી હદીસોમાં ત્રણ તલાક થવાની ચોખવટ છે. આગળ આવતી ૧૬ નંબરની હદીસમાં ત્રણ તલાક થવાનું સ્પષ્ટ રીતે જણાય છે.

ઈબ્ને ઝબીર કુર્ઝી સાથે નિકાહ કરી લીધા, પરંતુ તેની પાસે કાપડના પુમળા સિવાય કંઈ નથી. હુઝૂરે કહ્યું કે, કદાચ તું ઇચ્છે છે કે, બીજી વાર રિક્કાઆ પાસે પાછી ચાલી જાય. તું એવું કરી શકતી નથી, જ્યાં સુધી તે તારી મીઠાશ અને તું તેની મીઠાશ ચાખી ન લે.

(૧૬/૫૫૦૮) હઝરત આઈશા કહે છે કે, એક માણસે પોતાની પત્નીને ત્રણ તલાક આપી દીધી. ઓરતે બીજા પતિ સાથે નિકાહ કરી લીધા, પરંતુ તેણે પણ તલાક આપી દીધી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મસ્અલો પૂછવામાં આવ્યો કે, શું તે પહેલા પતિ માટે હલાલ છે ? હુઝૂરે કહ્યું : ના, જ્યાં સુધી પહેલાની જેમ બીજો પતિ પણ તેની મીઠાશ ચાખી ન લે.

પોતાની પત્નીઓને તલાક આપવાનો અધિકાર આપવાનું બયાન

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
‘કુલ લિઅઝવાજિક ઇન કુન્તુન્ન તુરિદનલ હયાત દુન્યા વ ઝિનતહા ફતઆલરન ઉમતિઅકુન્ન વ ઉસરિહકુન્ન સરાહન જમીલા’ કિવા હે નબી ! તમારી પત્નીઓને કહી દો કે, જો તમે ભૌતિક સુખ-સગવડ ઇચ્છતી હોય તો આવો, હું તમને સામાન આપી દઈ અને સારી

રીતે તમને વિદાય કરું

(૧૭/૫૫૧૦) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને જ્યારે ઓરતોને અધિકાર આપવાનો હુકમ આવ્યો ત્યારે હુઝૂરે સૌપ્રથમ મારાથી શરૂઆત કરી. આપે કહ્યું : હું તને એક વાત કહું છું, પરંતુ તમારે તમારા માં-બાપની સલાહ મંત્રણા વગર જલદીથી જવાબ ન આપવો જોઈએ. હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જાણતા હતા કે, મારા માં-બાપ મને કદાપિ હુઝૂરને છોડવાની સલાહ આપશે નહીં. તે પછી હુઝૂરે કહ્યું : અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : ‘યા અય્યુહ ન્નિય્યુ કુલ લિઅઝ્વાજિ ધન કુન્તુન્ન તુરિદનલ હયાત દુન્યા....’ મેં કહ્યું : એના માટે હું માં-બાપની શું સલાહ લઉં. હું તો ખુદા, રસૂલ અને આબિરતના ઘરને પસંદ કરું છું. હઝરત આઈશા કહે છે કે, તે પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની બધી પત્નીઓએ એવું જ કહ્યું જેવું મેં કહ્યું હતું.

(૧૮/૫૫૧૧) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને (તલાકનો) અધિકાર આપ્યો, પરંતુ અમે ખુદા અને તેના રસૂલને પસંદ કર્યાં. જો કે અમારા પર એની (તલાક તરીકે) કંઈ ગણતરી કરવામાં આવી નહીં.

(૧૯/૫૫૧૨) મસ્રૂક કહે છે : મેં

હઝરત આઈશાને (તલાકના) અધિકારનો મસ્અલો પૂછ્યો. તેમણે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને અધિકાર આપ્યો હતો, તો શું તેનાથી તલાક થઈ ગઈ હતી ? મસ્રૂક કહે છે : જ્યારે પત્ની મને પસંદ કરી લે તો પછી મને પરવા નથી, મેં તેને એકવાર અધિકાર આપ્યો હોય કે સો વાર.

જો કોઈ માણસ પોતાની પત્નીને કહે : મેં તને અલગ કરી દીધી અથવા છોડી દીધી અથવા તું આઝાદ છે અથવા તારી સાથે કંઈ સંબંધ નથી અથવા એ પ્રકારના બીજા કોઈ શબ્દો બોલે, જેનાથી તલાક મુરાદ હોય શકે તો નિશ્ચયત પર આધાર છે. અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું : ‘વ સરિફૂહુન્ન સરાહન જમીલા’ તેમને સારી રીતે વિદાય કરો. બીજી જગ્યાએ છે : ‘ઉસરિફુક્કુન્ન સરાહન જમીલા’ હું તમને સારી રીતે વિદાય કરું

બીજી એક આયતમાં છે : ‘ફઘમ્સાકુન બિમઅરફિન અવ તસરીહુન બિઘહસાન’ હિવા નિયમ અનુસાર રાખવું અથવા સારી રીતે આઝાદ કરવું. અન્ય જગ્યાએ છે : ‘અવ ફારિકૂહુન્ન બિમઅરફિન’ અથવા તેમને

નિયમ અનુસાર અલગ કરી દો
 હઝરત આઘશાનું કથન છે કે,
 હુઝૂરને એ વાતની જાણ હતી
 કે, મારા માં-બાપ હુઝૂરને
 છોડવાની સલાહ નહીં આપે. જે
 માણસે પોતાની પત્નીને કહ્યું
 કે, 'તું મારા પર હરામ છે' તો
 હસન બસરી કહે છે કે તેની
 નિર્યત પ્રમાણે હુકમ થશે.
 આલિમો કહે છે કે, જ્યારે ત્રણ
 તલાકો આપી દીધી ત્યારે ઓરત
 પુરૂષ માટે હરામ થઈ જાય છે.
 આલિમો એને 'હરામ નિતલાક'
 અથવા 'હરામ નિલ ફિરાક' કહે
 છે. હા, આ કથન તે માણસના
 કથન જેવું નથી જે ખોરાકને
 પોતાના માટે હરામ ઠેરવી લે છે.
 કારણ કે, હલાલ ખોરાકને હરામ
 કહેવામાં આવતો નથી અને
 તલાક પામેલ ઓરતને હરામ
 કહેવામાં આવે છે. ખુદા તઆલાએ
 તે ઓરતનો હુકમ બયાન કર્યો
 છે જેને ત્રણ તલાકો આપવામાં
 આવી હોય કે, પહેલા પતિ માટે
 એ ત્યાં સુધી હલાલ થઈ શકતી
 નથી જ્યાં સુધી બીજા પતિ
 સાથે નિકાહ ન કરી લે
 નાફિઅ કહે છે કે, ઇબ્ને ઉમરને
 તે ઓરતનો હુકમ પૂછવામાં

આવ્યો જેને ત્રણ તલાકો
 આપવામાં આવી હોય. તેમણે
 કહ્યું : જો એક અથવા બે
 તલાક હોત તો રસૂલુલ્લાહ
 (સલ.)એ કહ્યું હતું કે, તારા
 માટે પાછું જૈયવું જાઈતું હતું,
 પરંતુ જ્યારે તે ત્રણ તલાક આપી
 દીધી ત્યારે તે ઓરત તારા
 માટે હરામ થઈ ગઈ. અહીં સુધી
 કે, બીજા કોઈ માણસ સાથે
 નિકાહ કરે

(૨૦/૫૫૧૩) હઝરત આઈશા કહે
 છે કે, એક માણસે પોતાની પત્નીને તલાક
 આપી. ઓરતે બીજા માણસ સાથે નિકાહ
 કરી લીધા. તે કાપડના પુમળા જેવો હતો.
 ઓરતની ઈચ્છા અનુસાર સફળતા
 મળતી ન હતી. એટલે થોડા દિવસ પછી
 તેણે પણ તલાક આપી દીધી. ઓરત
 રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવી. તેણે કહ્યું
 કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારા પતિએ મને
 તલાક આપી દીધી ત્યારે મેં બીજા પતિ
 સાથે નિકાહ કરી લીધા. તે કાપડના
 પુમળા જેવો હતો. ફક્ત એકવાર મારી
 સાથે સંભોગ કરી શક્યો, પરંતુ હેતુમાં
 સફળ થઈ શક્યો નહીં. શું હું મારા પ્રથમ
 પતિ માટે હલાલ થઈ શકું છું ? રસૂલે
 પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : તું પ્રથમ પતિ
 માટે હલાલ થઈ શકતી નથી જ્યાં સુધી
 તે બીજો પતિ તારી મીઠાશ અને તું તેની
 મીઠાશ ચાખી ન લે.

આયત 'લિમ તુહરિમુ મા
અહલ્લ લ્લાહુ લક'ની તફસીર

(૨૧/૫૫૧૪) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, જો કોઈ માણસ પોતાની પત્નીને (પોતાના માટે) હરામ કરી લે તો કંઈ (વાંધો) નહીં. અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું હતું કે, તમારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સારી ચાલ ચાલવાની છે.

(૨૨/૫૫૧૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હઝરત ઝયનબની પાસે થોભતા હતા. ત્યાં મધ પીયા કરતા હતા. મેં અને હફસાએ પરસ્પર નક્કી કર્યું કે, આપણામાંથી જેની પાસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવે તે હુઝૂરને કહે કે, આપે મગાફિર (એક પ્રકારનો ગુંદર) ખાધો છે. અમને મગાફિરની ગંધ આવે છે. જેમ કે અમારામાંથી એકની પાસે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા ત્યારે કરાર અનુસાર તેણે કહ્યું : હુઝૂરે મગાફિર ખાધો છે. હુઝૂરે કહ્યું કે, મગાફિર તો નહીં, બલ્કે ઝયનબ પાસે મેં મધ પીધું હતું. હવે બીજીવાર કદાપિ એવું નહીં કરું. એ વખતે આ આયત ઉતરી : 'યા અય્યુહ ન્નિયયુ લિમ તુહરિમુ મા અહલ્લ લ્લાહુ લક....ઈન તતૂબા ઇલ લ્લાહિ.' 'તતૂબા'માં આઈશા અને હફસાને સંબોધન છે અને 'ઈન અસર્' ન્નિયયુ ઇલા બઅદિ

અઝવાજિહિ'થી હુઝૂર (સલ.)નું તે કથન મુરાદ છે જે આપે કહ્યું હતું કે, મેં મધ પીધું છે. ઈમામ બુખારી કહે છે કે, મગાફિર ગુંદર જેવી એક વસ્તુ હોય છે જે એવા જાડોમાં પેદા થાય છે જેમને ઊંટ ચરે છે. તેમાં કંઈક મીઠાશ પણ હોય છે. અરબી મહાવરામાં બોલવામાં આવે છે અગફર રિમ્સુ કિવા રિમ્સમાં ગુંદર આવી ગયો. મગાફિરનું એકવચન મુગફૂર છે. તેને મગાસીર પણ કહેવામાં આવે છે.

(૨૩/૫૫૧૬) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મધ અને હલવો પસંદ કરતા હતા. અસ્રની નમાઝ પઢીને જ્યારે પાછા ફરતા ત્યારે પત્નીઓ પાસે જતા અને કોઈ પત્ની સાથે 'સહવાસ' કરતા હતા. એનાથી સંભોગ મુરાદ નથી. એક વાર હફસા બિન્તે ઉમર પાસે આપ ગયા અને ત્યાં નિયમ કરતાં વધારે થોભ્યા. મને સુઈર્ષા થઈ. લોકોને જ્યારે એનું કારણ પૂછ્યું ત્યારે ખબર પડી કે, હઝરત હફસાને તેમની બિરાદરીના કોઈ માણસે ભેટ રૂપે મધની કુખી મોકલાવી હતી. હફસાએ તેમાંથી શરબત બનાવીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પીવડાવ્યું હતું. મેં કહ્યું કે, ખુદાની કસમ ! અમે હુઝૂરને અટકાવવાની કોઈ યુક્તિ કરીશું. જેમ કે મેં સૌદાને કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ટૂંક સમયમાં તમારી પાસે આવશે. જ્યારે તમારી પાસે આવે

ત્યારે તમે કહેજો કે, આપે મગાફિર ખાધો છે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) કહેશે : ના. તમે કહેજો કે, તો પછી આ ગંધ કેવી આવી રહી છે. નાહુટકે હુજૂર કહી દેશે કે, હફસાએ મને મધનું શરબત પીવડાવ્યું છે. તમે કહેજો કે, મધમાખીઓએ ઉર્ફત નામે ઝાડનો રસ પીધો હશે. હું પણ એમ જ કહીશ, સફિયા તમે પણ એમ જ કહેજો. હઝરત સૌદાનું વર્ણન છે કે, થોડીવાર પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) દરવાજા પર આવીને ઉભા રહ્યા. તમારા ભયથી મને વિચાર આવ્યો કે, હુજૂરને અવાજ દઈને તે જ વાત કહું જે તમે મને કહી હતી, પરંતુ હુજૂર પોતે જ મારી નજીક આવ્યા. મેં કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! આપે 'મગાફિર' ખાધો છે. આપે કહ્યું : ના. મેં કહ્યું : તો પછી આ ગંધ કેવી છે જે હું અનુભવી રહી છું ? આપે કહ્યું : હફસાએ મને શરબત પીવડાવ્યું હતું. મેં કહ્યું : તો એ મધમાખીઓએ ઉર્ફત નામે ઝાડનો રસ ચુસ્યો હશે. હઝરત આઈશા કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ચક્કર મારીને મારી પાસે આવ્યા ત્યારે મેં તે જ વાત કહી. સફિયા પાસે ગયા ત્યારે તેમણે પણ તે જ વાત કહી. પછી હુજૂર જ્યારે ચક્કર મારીને હફસા પાસે ગયા અને હફસાએ શરબત પીવા માટે કહ્યું ત્યારે આપે કહ્યું કે, મને એની જરૂર નથી. હઝરત આઈશા કહે છે : સૌદાએ કહ્યું : ખુદાની કસમ ! આપણે હુજૂરને શરબતથી વંચિત રાખ્યા. મેં કહ્યું કે, ચુપ રહો.

નિકાહ પહેલાં તલાક થઈ શકતી નથી

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'યા અય્યુહ લ્લાહીન આમનૂ ઇમા નકહતુમુલ મુઅમિનાતિ સુમ્મ તલ્લકતુમૂહુન્ન મિન કબ્લિ અન તમરસૂહુન્ન ફમા લકુમ અલયહિન્ન મિન ઇદતિન તઅતદૂનહા ફમતિહીહુન્ન વ સરિહૂહુન્ન સરાહન જમીલા' કિવા હે મુસલમાનો ! જ્યારે તમે મુસલમાન ઓરતો સાથે નિકાહ કરો અને સંબોગ પહેલાં તમે તેમને છોડી દો તો તે ઓરતો પર ઇદત નથી કે તમે તેને ગણો છો, બલ્કે તેમને સામાન આપીને સારી રીતે વિદાય કરો

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : અલ્લાહ તઆલાએ તલાકને નિકાહ પછી ઠેરવી છે. હઝરત અલી, સઇદ ઇબ્ને મુસરિયબ, ઉરવા, અબૂબક્ર ઇબ્ને અબ્દુર્રહમાન, ઉમૈદુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉત્બહ, અબાન ઇબ્ને ઉસ્માન, અલી ઇબ્ને હુસૈન, શુરૈહ, સઇદ ઇબ્ને જુબૈર, કાસિમ, સાલિમ, તાઉસ, હસન બસરી, ઇકરિમા, અતા, આમિર ઇબ્ને સઅદ, જાબિર ઇબ્ને જૈદ, નાફિઅ ઇબ્ને જુબૈર,

મુહમ્મદ ઇબ્ને કઅબ, સુલયમાન ઇબ્ને યસાર, મુજાહિદ, કાસિમ ઇબ્ને અબ્દુર્રહમાન, અમ્ર ઇબ્ને હકિમ અને શઅબી કહે છે કે, નિકાહ પહેલાં તલાક થતી નથી

જો કોઈના મુલ્મના કારણે કોઈએ પોતાની પત્નીને કહી દીધું કે, આ મારી બહેન છે તો કંઈ વાંધો નથી, તલાક નહીં પડે. કારણ કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, હઝરત ઇબ્રાહીમ (અલ.)એ સારા વિષે કહ્યું હતું કે, આ મારી બહેન છે. હઝરત ઇબ્રાહીમનું આ કથન દીનની દષ્ટિએ હતું

કોઈના પૂરી રાજવા અથવા મજબૂર કરવાના કારણે તલાક આપવી, નશો કરેલ માણસની તલાક, પાગલની તલાક, એ બંનેની તલાકનો હુકમ, ગલતીથી અથવા ભૂલથી તલાક આપવી, શિક્ક વગેરે કરવું, આ બધું સ્વીકારપાત્ર નથી. કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે : અમલોનો આધાર નિચ્ચત પર છે. દરેક માણસ માટે તે જ છે જેની તેણે નિચ્ચત કરી હોય શઅબીએ (ઉપરોક્ત કથનના સમર્થનમાં) આ આયત પઢી :

‘રબ્બના લાતુઆબિઝના ઇન નસીના અવ અખ્તરૂના’ ક્રિયા હે પરવરદિગાર ! જો અમે ભૂલચૂક કરીએ તો અમને શિક્ષા ન કરતો

જે માણસના દિમાગમાં વસવસો હોય તેનો ઇક્રાર સ્વીકારપાત્ર ઠરશે નહીં

જે માણસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સામે પોતે વ્યભિચારનો સ્વીકાર કર્યો હતો તેને હુઝૂરે કહ્યું હતું, શું તું પાગલ છે ?

હઝરત અલીએ જઈને હુઝૂર (સલ.)ને કહ્યું હતું કે, હમઝાએ મારા બંને ઊંઠોના પડખાં ચીરી નાખ્યા. હુઝૂર હઝરત હમઝાને વગોવવા લાગ્યા, પરંતુ હમઝા નશામાં ચકચૂર હતા. આંખો લાલ થઈ રહી હતી. તેઓ કહેવા લાગ્યા : તમે લોકો તો મારા પિતાના ગુલામ છો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જ્યારે સમજી ગયા કે, હમઝા નશામાં ચકચૂર છે ત્યારે બહાર નીકળી ગયા. અમે પણ હુઝૂરની સાથે નીકળી ગયા

હઝરત ઉસ્માનનું કથન છે કે, પાગલ અને નશો કરેલ માનવીની તલાક માન્ય રાજવામાં આવશે નહીં

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : બહેરી બુધ્ધિવાળાની અને તે માનવીની તલાક જાઇજા નથી જેના પર બળજબરી કરવામાં આવી હોય ઉકળા ઇબ્ને આમિર કહે છે : જે માણસના મગજમાં વસવસો હોય તેની તલાક જાઇજા નથી અતા કહે છે કે, જો કોઇ માણસ શરૂઆતમાં તલાકનો શબ્દ મોંમાથી કાઢે તો પણ તેને શરત સાથે સાંકળવાનો હક છે. નાફિઅ કહે છે કે, જો કોઇએ પોતાની પત્નીને એમ કહ્યું કે, જો તે બહાર નીકળે તો તેને તલાકે બાઇન છે. આ મસ્અલા અંગે ઇબ્ને ઉમર કહે છે : જો તે બહાર નીકળશે તો તલાકે બાઇન પડશે, નહીં તો નહીં પડે

મુહરી કહે છે કે, જો કોઇએ કહ્યું કે, જો મેં ફલાણું ફલાણું કામ ન કર્યું તો મારી પત્નીને ત્રણ તલાક છે. એનાથી તેની વાતનો હેતુ અને દિલની નિશ્ચય તેને પૂછવામાં આવશે કે, આ શરતરૂપી વાક્યથી શું મુરાદ છે ? હવે જો તે પોતાની મુરાદ કોઇ ખાસ મુદતને ઠેરવે અને જાહેર કરી દે કે, કસમ ખાતી વખતે મારી આ નિશ્ચય હતી

તો તેની દીનદારી અને ઇમાન પર છોડી દેવામાં આવશે અને તેનું સમર્થન કરવામાં આવશે ઇબ્રાહીમ નખઘ કહે છે કે, જો કોઇએ પોતાની પત્નીને કહ્યું કે, મને તારી જરૂર નથી તો એ વાતનો આધાર તેની નિશ્ચય પર છે. દરેક કોમની તલાક તેમની પોતાની ભાષામાં હોય છે કતાદા કહે છે કે, જો કોઇએ પત્નીને કહ્યું કે, જો તું સગર્ભા બની જાય તો તને ત્રણ તલાક છે તો તેણે દરેક પાક (માસિકહીન) અવસ્થામાં એકવાર તેની સાથે સહવાસ કરવો જોઇએ. આ દરમ્યાન જો ગર્ભ માલૂમ પડે તો તલાકે બાઇન થઇ જશે હસન બસરી કહે છે કે, જો પત્નીને કહ્યું કે, તારા પિયરમાં ચાલી જ તો તેનો આધાર તેની નિશ્ચય પર છે

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : જરૂરત વખતે તલાક જાઇજા છે અને ગુલામ આઝાદ કરવાનો હેતુ ખુદાને ખુશ કરવું છે

મુહરી કહે છે કે, જો પત્નીને કહ્યું કે, તું મારી પત્ની નથી તો નિશ્ચય પર આધાર છે. જો

તલાકની નિશ્ચય કરી છે તો
નિશ્ચય પ્રમાણે અમલ થશે

હઝરત અલી કહે છે : તમને
ખબર નથી કે, ત્રણ માણસોને
કાયદો લાગુ પડતો નથી. સારો
થતા પહેલાં પાગલને, પુખ્ત વયનો
થાય તે પહેલાંના બાળકને, જાગે
તે પહેલાં સૂતેલા માણસને

હઝરત અલી કહે છે : કમળેર
બુદ્ધિવાળા સિવાય બધાની
તલાક જાઘઝ છે

(૨૪/૫૫૧૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા
કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું :
મારી ઉમ્મત જ્યાં સુધી (હાથ પગથી)
અમલ ન કરે અથવા મોંથી વાત ન કરે
ત્યાં સુધી અલ્લાહ તઆલાએ મનના
વિચારોને તેના માટે માફ કર્યા છે. કતાદા
કહે છે : જો પોતાના મનમાં તલાક આપી
દે તો તલાક પડશે નહીં.

(૨૫/૫૫૧૮) હઝરત જાબિર કહે
છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મસ્જિદમાં હતા,
એવામાં અસ્લમ કબીલાનો એક માણસ
આવ્યો. તેણે કહ્યું કે, મેં વ્યભિચાર કર્યો
છે. હુઝૂરે તેના તરફથી મોં ફેરવી લીધું.
તે તે તરફ ગયો જે તરફ હુઝૂરે મોં ફેરવ્યું

(૨૪/૫૫૧૭) દારૂના નશામાં જો પતિએ તલાક
આપી દીધી તો ઇમામ અબૂ હનીફા (રહ.)ના
મત અનુસાર ચેતવણી અને સજા રૂપે તલાક
થઈ જાય છે.

હતું. તેણે ચાર વાર કસમ ખાઈને ઇકરાર
કર્યો. હુઝૂરે કહ્યું : શું તું પાગલ છે, શું
તારી શાદી થઈ ગઈ છે ? તેણે કહ્યું : જી
હા. હુઝૂરે તેને ઇદગાહમાં પ્રાણવાતક
પત્થરમાર કરવાનો હુકમ આવ્યો. જ્યારે
તેને પત્થરો વાગ્યા ત્યારે તે નાઠો અને
પથરાળ ભૂમિ પર જઈને પડ્યો. ત્યાં જ
તેને મારી નાખવામાં આવ્યો.

(૨૬/૫૫૧૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા
કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મસ્જિદમાં
હતા, એવામાં અસ્લમ કબીલાનો એક
માણસ આવ્યો. તેણે જોરથી કહ્યું : યા
રસૂલુલ્લાહ ! બદનસીબે (મેં) વ્યભિચાર
કર્યો છે. હુઝૂરે તેના તરફથી મોં ફેરવી
લીધું. તે માણસ હટીને તે બાજુ સામે
ગયો અને તે જ વાત કહી. હુઝૂરે મોં
ફેરવી લીધું. છેવટે ચોથી વાર જ્યારે તે
હટીને સામે આવ્યો અને ચાર વાર કસમ
ખાઈને ઇકરાર કર્યો ત્યારે રસૂલે પાક
(સલ.)એ તેને બોલાવીને કહ્યું : શું તું
પાગલ છે ? તેણે કહ્યું : ના. આપે કહ્યું :
તો એને લઈ જઈને પ્રાણવાતક પત્થરમાર
મારો. તે માણસ પરિણીત હતો. હઝરત
જાબિર કહે છે કે, પત્થર મારનારાઓમાં
હું પણ હતો. અમે બધાએ મદીનામાં
ઇદગાહમાં તેને પત્થરમાર માર્યો. જ્યારે
તેને પત્થર વાગ્યા ત્યારે નાઠો. અહીં સુધી
કે, અમે તેને પથરાળ ભૂમિમાં પકડીને
એટલા પત્થરો માર્યા કે તે મરી ગયો.

ખુલા કરવાનું બયાન

ખુલામાં તલાક કેવી રીતે થાય છે. ખુદા તઆલા ફરમાવે છે : 'વ લાયહિલ્લુ લકુમ અન તઅખુખૂ મિમ્મા આતયતુમૂહુન્ન શયઅન' કિંવા તમે જે કંઈ તે ઓરતોને આપ્યું તેમાંથી કંઈ પણ લેવું તમારા માટે હલાલ નથી

હઝરત ઉમરે બાદશાહ વગર પણ ખુલો જાછા રાખ્યો છે. હઝરત ઉસ્માને ખુલાના બદલામાં આ દોરા સિવાય જેનાથી માથાના વાળ બાંધવામાં આવે છે, દરેક વસ્તુ લેવાનું જાછા રાખ્યું છે

તાહિસે આયત 'ઇલ્લા અંચ્યાબાફા અલ્લાયુકીમા હુદૂદલ્લાહિ'નો એવો અર્થ વર્ણન કર્યો છે કે, જે કંઈ સદ્વર્તાવ અને સહવાસના હક્કો અલ્લાહ તઆલાએ એકબીજા પર ફર્જ કર્યા છે. જો પતિ પત્નીને એવો ભય હોય કે તેઓ એ ફર્જો અદા કરી શકશે નહીં (તો ખુલા કરવો જાછા છે). સદ્વર્તાવ ન દાખવવાનો અર્થ એવો નથી કે ઓરત પુરૂષને કહે કે, હું તારા કારણે જનાબતનું ગુસલ નહીં કરું, એ જાહિલોનું સૂત્ર છે

(૨૭/૫૫૨૦) હઝરત ઇબ્ને

અબ્બાસ કહે છે કે, સાબિત ઇબ્ને કૈસની પત્ની મુબારક સેવામાં હાજર થઈ. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું સદ્વર્તાવ અને દીનદારીની દૃષ્ટિએ સાબિતની ટીકા કરી શકતી નથી, પરંતુ હું ઇસ્લામની હાલતમાં કુફરને ખરાબ સમજું છું. હુઝૂરે કહ્યું : શું તું તેને તેનો બાગ પાછો આપી દેશે ? તેણે કહ્યું : જી હા. હુઝૂરે (સાબિતને) કહ્યું : બાગ લઈ લો અને એને તલાક આપીને છુટી કરી દો.

(૨૮/૫૫૨૧) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબયની બહેન-સાબિત ઇબ્ને કૈસની પત્ની રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈ. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું સદ્ગુણો અને દીનદારીની દૃષ્ટિએ સાબિતને વગોવતી નથી, પરંતુ મારામાં તેની સાથે રહેવાની શક્તિ નથી. હુઝૂરે કહ્યું : શું તું તે બાગ પાછો આપી દેશે ? તેણે કહ્યું : જી હા. જેથી તેણે બાગ પાછો આપી દીધો અને હુઝૂરે તલાક આપવાનો હુકમ આપ્યો.

(૨૯/૫૫૨૨) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, સાબિત ઇબ્ને કૈસની
.....
(૨૭/૫૫૨૦) અહીં કુફરનો અર્થ નગુણાપણું તથા શુક અદા ન કરવો, એમ થાય છે. નબીએ કરીમ (સલ.)નું ફરમાન છે કે, સ્ત્રીઓ મોટા ભાગે જહન્નમમાં જશે. કારણ કે, તેઓ પતિ સાથે નગુણાપણાનો વર્તાવ કરે છે. પતિનો આભાર માનતી નથી.

પત્નીએ હુજૂર (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું સાબિતને તેની દીનદારી અને સદ્ગુણોની દૃષ્ટિએ વગોવતી નથી, પરંતુ મને કુફ્રનો ભય છે. હુજૂરે કહ્યું : તું તેની બાગ પાછો આપી દે. તેણે કહ્યું કે, બહું સાફ. તે ઓરતે બાગ પાછો આપી દીધો. હુજૂરે સાબિતને તલાક આપવાનો હુકમ આપ્યો. હુકમ અનુસાર સાબિતે તે ઓરતને છુટી કરી દીધી.

(૩૦/૫૫૨૩) હઝરત ઇકરિમાએ તે ઓરતનું નામ જમીલા વર્ણન કર્યું છે.

પતિ-પત્ની વચ્ચે પરસ્પર મનભેદ અને મતભેદનું વર્ણન

શું જરૂરત સમયે હાકિમ ખુલા કરવાની સલાહ આપી શકે છે ? અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : ‘વ ઘન ખિફતુમ શિકાક બયનિહિમા ફબસૂ હકમમ્ મિન અહલિહિ....’

(૩૧/૫૫૨૪) હઝરત મિસ્વર ઇબ્ને મખરમા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું : બની મુગીરાએ મારી પાસે અલીના નિકાહની રજા માંગી હતી, પરંતુ હું રજા આપીશ નહીં.

લૌડીને ફક્ત વેચવાથી તલાક થઈ જતી નથી

(૩૨/૫૫૨૫) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન

હઝરત આઈશાએ કહ્યું : બરીરામાં ત્રણ વસ્તુઓ હતી. એક વસ્તુ તો એ હતી કે, તેને આઝાદ કરવામાં આવી. પતિની સાથે રહેવા-ન રહેવાનો તેને અધિકાર આપવામાં આવ્યો હતો. (બીજી એ કે) રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે : વારસાનો માલ તે માણસનો જ છે જે આઝાદ કરે અને (ત્રીજું એ કે) રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક દિવસ અંદર આવ્યા. હાંડલીમાં ગોશ્તનો ઉભરો આવી રહ્યો હતો, પરંતુ હુજૂરની સામે રોટલી અને ઘરનું સાધારણ શાક મૂકવામાં આવ્યું. હુજૂરે કહ્યું : જે હાંડલીમાં ગોશ્ત હતો તે હું જોતો નથી. કહેવામાં આવ્યું કે, જી હા, વાત એમ છે કે, તે ગોશ્ત બરીરાને સદકામાં મળ્યો હતો અને આપ સદકો ખાતા નથી. આપે કહ્યું : તેના માટે સદકો છે અને અમારા માટે તોહફો છે.

જે લૌડી ગુલામના નિકાહમાં હોય (અને તેને આઝાદ કરવામાં આવે તો) તેને અધિકાર છે. તે ચાહે તો ગુલામની સાથે રહે અથવા ન રહે

(૩૩/૫૫૨૬) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : મેં તેને (બરીરાના પતિને) ગુલામ જોયો હતો.

(૩૪/૫૫૨૭) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, તે મુગીરા હતો. જે ફલાણા કબીલાનો ગુલામ હતો. (કિંવા

બરીરાનો પતિ) મારી નજર સામે હજુ સુધી તે વાત છે કે, મુગીરા બરીરાની પાછળ મદીનાની શેરીઓમાં પાગલ જેવો રડતો ફરતો હતો.

(૩૫/૫૫૨૮) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, બરીરાનો પતિ હબસી ગુલામ હતો, જેનું નામ મુગીરા હતું. તે ફલાણા કબીલાનો ગુલામ હતો. મારી નજર સામે હજુ સુધી તે દૃશ્ય છે કે, મુગીરા બરીરાની પાછળ મદીનાની શેરીઓમાં પાગલ જેવો ફરતો હતો.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નું બરીરા સામે તેના પતિની બલામથ કરવાનું બયાન

(૩૬/૫૫૨૯) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, બરીરાનો પતિ ગુલામ હતો, જેનું નામ મુગીરા હતું. મારી નજર સામે હજુ સુધી તે દૃશ્ય છે કે, મુગીરા બરીરાની પાછળ પાગલ જેવો રડતો ફરતો હતો. તેની દાઢી પર તેના આંસુઓ વહેતાં હતાં. આ જોઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત અબ્બાસને કહ્યું કે, તમને નવાઈ લાગતી નથી કે, મુગીરાને બરીરા પ્રત્યે કેટલી મુહબ્બત છે અને બરીરાને મુગીરા પ્રત્યે કેટલી નફરત છે. પછી હુઝૂરે (બરીરાને) કહ્યું કે, જો તું તેની પાસે પાછી ચાલી જાત તો સારું હતું. બરીરાએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! શું આપ મને એનો હુકમ આપો છો ? હુઝૂરે

કહ્યું : આ ફક્ત ભલામથ છે. બરીરાએ કહ્યું : તો મને એની જરૂર નથી.

(૩૭/૫૫૩૦) હઝરત આઈશા કહે છે : મેં બરીરાને બરીદવાનો ઈરાદો કર્યો, પરંતુ તેના માલિકીએ વારસા-હક્ક અકબંધ રાખ્યા વગર વેચવાનો ઇન્કાર કર્યો. મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને એ અંગે વાત કરી. હુઝૂરે કહ્યું : તમે એને બરીદીને આજાદ કરી દો. કારણ કે, વારસા હક્ક તે જ માણસનો છે જે આજાદ કરે. હુઝૂર સામે થોડોક ગોશ્ત મૂકવામાં આવ્યો અને કહેવામાં આવ્યું કે, આ ગોશ્ત બરીરાને સદકામાં મળ્યો હતો. આખે કહ્યું : તેના માટે સદકો છે અને અમારા માટે તોહફો છે.

(૩૮/૫૫૩૧) શુઅબાએ (ઉપરોક્ત રિવાયતમાં) એટલું વધારે બયાન કર્યું છે કે, (આજાદ કર્યા પછી) બરીરાને પતિ સાથે રહેવા અથવા ન રહેવાનો અધિકાર આપવામાં આવ્યો હતો.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
‘**વ લાતન્કિહૂલ મુશરિકાતિ હતા યુઝ્મિન્ન વ લઅમતુ મ્મુઅમિનતુન ખયર મિમ્મુશરિકતિન વ લવ અઝ્જબલ્કુમ**’
કેવા મુશરિક ઓરતો સાથે જ્યાં સુધી તેઓ મુસલમાન ન થઈ જાય ત્યાં સુધી નિકાહ ન કરો.

ઇમાનદાર લોંડી કાફિર લોંડી કરતાં સારી છે, બલેને કાફિર લોંડી તમને સારી લાગે

(૩૯/૫૫૩૨) નાફિઅ કહે છે કે, જ્યારે હજરત ઇબ્ને ઉમરને ઇસાઈ અથવા યહૂદી ઓરત સાથે નિકાહ કરવાનો હુકમ પૂછવામાં આવતો તો તેઓ કહેતા હતા કે, અલ્લાહ તઆલાએ મુશ્શરિક ઓરતો સાથે નિકાહ કરવાનું હરામ ઠેરવ્યું છે. હું એનાથી વધારે બીજી કોઈ વસ્તુને શિર્ક સમજતો નથી કે કોઈ ઓરત હજરત ઇસાને કહે કે, તે મારો પાલનહાર છે. જો કે ઇસા ખુદાના બંદાઓમાંથી એક બંદા હતા.

મુસલમાન યથા પછી કાફિર ઓરતો સાથે નિકાહ કરવાનું બયાન અને તેમની ઇદતની વિગત

(૪૦/૫૫૩૩) હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને મુસલમાનો માટે મુશ્શરિકોના બે પ્રકાર હતા. એક તો હરબીઓ હતા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) તેમની સાથે લડતા હતા. તેઓ હુજૂર સામે લડતા હતા. બીજો પ્રકાર કરાર કરનારાઓનો હતો કે ન તો હુજૂર તેમની સાથે લડતા હતા અને ન તેઓ હુજૂર સાથે લડતા હતા. એવો નિયમ હતો કે, જો કોઈ ઓરત હરબીઓને છોડીને પતન ત્યાગીને આવતી હતી તો જ્યાં સુધી

તેને એક માસિક (હેઝ) આવતું ન હતું ત્યાં સુધી તેને નિકાહનો સંદેશ મોકલવામાં આવતો ન હતો. જ્યારે તે પાક થઈ જતી ત્યારે તેના માટે કોઈની સાથે નિકાહ કરવાનું હલાલ થઈ જતું. હવે જો નિકાહ પહેલાં તેનો પતિ પણ હિજરત કરીને ચાલ્યો આવતો તો ઓરતને તેની પાસે પાછી મોકલી દેવામાં આવતી હતી. જો કોઈ લોંડી કે ગુલામ હિજરત કરીને આવતાં હતાં ત્યારે (દારૂલ ઇસ્લામમાં આવીને) તેઓ આઝાદ થતાં હતાં. જે હક્કો બીજા મુહાજિરોના હતા તે જ તેમના પણ રહેતા હતા. તે પછી ઇબ્ને અબ્બાસે કરાર કરનારાઓનો તેવો જ ઉલ્લેખ કર્યો જેવો મુજાહિદે કર્યો છે કે જો કરાર કરવાવાળા મુશ્શરિકોની કોઈ લોંડી કે ગુલામ હિજરત કરીને આવતાં હતાં તો તેમને પાછા આપવામાં આવતાં ન હતાં, બલકે તેમની કીમત ચુકવવામાં આવતી હતી. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, કુરૈબા બિન્તે અબૂ ઉમર્યા હજરત ઉમર ઇબ્ને ખત્તાબના નિકાહમાં હતાં. હજરત ઉમરે તેમને તલાક આપી દીધી. તેમણે મુઆવિયા ઇબ્ને અબૂ સુફ્યાન સાથે નિકાહ કર્યા. ઈયાઝ ઇબ્ને અનમ ફિહરીના નિકાહમાં ઉમ્મુલ હકમ બિન્તે અબૂ સુફ્યાન હતાં. ઈયાઝે તેમને તલાક આપી દીધી. અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉસ્માન સકફીએ તેમની સાથે નિકાહ કરી લીધા.

જો કોઈ મુશ્શરિક અથવા ઇસાઈ

ઓરત કોઈ ઝિમ્મી અથવા
ઠરની કાફિરના નિકાહમાં હોય
અને મુસલમાન થઈ જાય તો
શું હુકમ છે ?

(૪૧/૫૫૩૪) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, જો ઇસાઈ ઓરત પોતાના પતિથી એક પળ વહેલી મુસલમાન થઈ જાય તો તે પતિ માટે હરામ થઈ જાય છે.

(જર/૫૫૩૫) અતાને પૂછવામાં આવ્યું કે, જો કરાર કરનાર ઓરતોમાંથી કોઈ ઓરત મુસલમાન થઈ જાય, પછી તેની ઇદતની અંદર જ તેનો પતિ મુસલમાન થઈ જાય તો તે પૂર્વવત તેની પત્ની રહેશે કે નહીં ? અતાએ કહ્યું : નહીં રહે. હા, જો ઓરત ઇચ્છે તો તેના પતિ સાથે નવા નિકાહ મુકરર થયેલી મહેર પ્રમાણે થઈ શકે છે.

(૪૩/૫૫૩૬) મુજાહિદનું કથન છે કે, જો પતિ ઓરતની ઈશ્વત્તી અંદર જ મુસલમાન થઈ જાય તો તેની સાથે નિકાહ કરી શકે છે. અદલાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું : લા હુન્ન હિલ્લુ લહુમ વ લા હુમ યહિલ્લૂન લહુન્ન કિવા ન એ ઓરતો તે પુરૂષો માટે હલાલ છે ન તો પુરૂષો એ ઓરતો માટે.

(૪૪/૫૫૩૭) કતાદા કહે છે કે, જો પારસી પતિ-પત્ની સાથે મુસલમાન થાય

તો તે પૂર્વવત પોતાના નિકાહ પર કાયમ રહેશે અને જો કોઈ એકબીજા કરતા પહેલાં મુસલમાન થઈ જાય અને બીજો મુસલમાન થવાનો ઇન્કાર કરે તો ઓરત બાઈન (અલગ) થઈ જશે. પછી કોઈ કારણ નથી કે, ઓરત પર પુરુષનું પ્રભુત્વ કાયમ રહી શકે.

(૪૫/૫૫૩૮) ઇબ્ને જુરૈજ કહે છે : મેં અતાને કહ્યું કે, જો કોઈ મુશ્રિક ઓરત મુસલમાન થઈને મુસલમાનોમાં આવી જાય તો તેના (કાફિર) પતિને કંઈક વળતર આપવામાં આવશે ? કારણ કે, અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : **وَأَتَتْهُمْ** **مِنْ** **أَنْفُسِكُمْ** કિવા તેમનો ખર્ચ આપી દો. અતાએ કહ્યું : ના, આ હુકમ ફક્ત રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને કરાર કરનારા કાફિરો વચ્ચે હતો.

(૪૬/૫૫૩૯) મુજાહિદ કહે છે :
આ હુકમ તે સુલોહમાં હતી જે રસૂલુલ્લાહ
(સલ.) અને મક્કાના કુરૈશીઓ વચ્ચે
થઈ હતી.

(૪૭/૫૫૪૦) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા કહે છે કે, મુસ્લિમ ઓરતો જ્યારે વતન છોડીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવતી હતી ત્યારે ખુદના હુકમ અનુસાર હુઝૂર તેમની કસોટી કરતા હતા. કારણ કે, અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُسْلِمَاتُ** આમનૂ ઇમા જાઅકુમુલ

મુઅમિનાતુ મુહાજિરાતિન ફતહિનહૂન્ન.... જેમકે જ્યારે ઓરતો મૌઠી ઇકરાર કરી લેતી ત્યારે હુઝૂર તેમને કહેતા કે, જુઓ, મેં તમારી બયઅત લઈ લીધી. હઝરત આઈશા કહે છે : ખુદાની કસમ ! કદી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના હાથે કોઈ સ્ત્રીના હાથને બયઅત લેતી વખતે સ્પર્શ કર્યા નથી, બલકે હુઝૂર તેમની મૌખિક બયઅત લેતા હતા. ખુદાની કસમ ! રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ઓરતોની તે બાબતોમાં જ બયઅત લેતા હતા જેના વચન લેવાનો અલ્લાહ તઆલાએ હુઝૂરને હુકમ આપ્યો હતો. જ્યારે હુઝૂર તેમની બયઅત લઈ લેતા ત્યારે તેમને કહેતા કે, મેં તમારી બયઅત લઈ લીધી.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'લિલ્લઝીન યુઅ્લૂન મિન નિસાઈહિમ તરબ્બુસુ અરબઅતિ અશહુરિન..... સમીઉન અલીમ'
કિવા જે લોકો પોતાની ઓરતો સાથે ઇલા કરે છે તેમણે ચાર માસ સુધી રાહ જોવાની છે

(૪૮/૫૫૪૧) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાની પત્નીઓ સાથે ઇલા કર્યા હતા. તે સમયે આપનો પગ દુખતો હતો. એટલે આપ માળ પર ૨૮ દિવસ રહ્યા. પછી ઉતર્યા. સહાબાએ કહ્યું કે, હુઝૂર તો એક મહીનાની કસમ ખાધી હતી. આપે કહ્યું : મહીનો ૨૮ દિવસનો પણ હોય છે.

(૪૮/૫૫૪૨) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, જે ઇલાનો અલ્લાહ તઆલાએ ઉલ્લેખ કર્યો છે તેમાં કોઈપણ માણસ માટે નિયમ અનુસાર રાખવા અથવા તલાકનો નિર્ણય કરવા સિવાય બીજું કંઈ જાઈઝ નથી. ખુદા તઆલાએ આ જ હુકમ આપ્યો છે. જ્યારે ચાર મહીના વીતી જાય ત્યારે ઇલા કરનારને માહિતગાર કરવાની જરૂર છે અથવા ઇલા કરનારે થોભવું જોઈએ, અહીં સુધી કે તલાક આપી દે. તલાક આપ્યા વગર તલાક પડતી નથી.

જો કોઈ માણસ ગુમ થઈ જાય તો તેના સ્ત્રી-બાળકો અને માલનો શું હુકમ છે ?

(૫૦/૫૫૪૩) ઇબ્ને મુસય્યિબ કહે છે : જે માણસ લડાઈના મેદાનમાં ગુમ થઈ જાય તો તેની પત્નીએ એક વરસ સુધી રાહ જોવી જોઈએ.

(૫૧/૫૫૪૪) ઇબ્ને મસ્જીદે એક લૌડી ખરીદી. તેની માલિક (કીમત લીધા વગર) ગાયબ થઈ ગયો. ઇબ્ને મસ્જીદે એક વરસ સુધી તેની તપાસ કરતા રહ્યા. જ્યારે તે ન મળ્યો ત્યારે એક એક બબ્બે દિરહમ ગરીબોને આપવાના શરૂ કર્યા. તેમણે કહ્યું કે, હે અલ્લાહ ! આ ફલાણા.....
(૫૦/૫૫૪૩) જો કોઈ માણસ ગુમ થઈ જાય તો તેની પત્ની તથા માલ અંગેનો ચુકાદો ઇસ્લામી અદાલત અથવા શરઈ પંચાયત આપશે. આવો કેસ શરઈ પંચાયતમાં મૂકવામાં આવે.

માણસ તરફથી છે. જો તે આવી ગયો તો એ મારા માટે થઈ જશે. તેનો હક્ક અદા કરવાનો મારા શિરે રહેશે. પછી કહ્યું : તમે લોકો પણ મળેલી વસ્તુનો ઉપયોગ આ રીતે કરો. ઇબ્ને અબ્બાસનું પણ આ જ કથન છે.

(પર/પપ૪૫) ઝુહરી કહે છે કે, જે કેદીની કેદ પકડાવાની જગ્યાની ખબર હોય તો તેની પત્ની નિકાહ કરી શકતી નથી અને તેનો માલ વહેંચી શકાતો નથી. પછી જ્યારે તેની બિલકુલ ખબર ન પડે ત્યારે તેનો હુકમ ગુમ થયેલા માણસના હુકમ જેવો છે.

(પ૩/પપ૪૬) યઝીદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ગુમ થયેલ બકરીઓનો હુકમ પૂછવામાં આવ્યો. આપે કહ્યું કે, તેમને પકડી લો. કારણ કે, તે ક્યાં તો તમારા કામમાં આવશે અથવા તમારા ભાઈના અથવા વડૂના. ગુમ થયેલા ઊંટોનો હુકમ પૂછવામાં આવ્યો ત્યારે હુઝૂર રોષે ભરાયા. ગાલ લાલ થઈ ગયા. આપે કહ્યું : તને તેમની શું પડી છે ? તેમની પાસે તેમના પગરખાં અને તેમની મશક છે. પાણી પીતાં રહેશે અને ઝાડો ખાતા રહેશે. અહીં સુધી કે તેમનો માલિક તેમને શોધી કાઢશે. હુઝૂરને પડેલી વસ્તુનો હુકમ પૂછવામાં આવ્યો ત્યારે આપે કહ્યું કે, તેના બંધન અને થેલીને બરાબર ઓળખી લો અને એક વરસ

સુધી તેની જાહેરાત કરો. જો એ દરમ્યાન તેનો કોઈ ઓળખનાર આવી જાય (તો આપી દો) નહીં તો તમારા માલ સાથે મેળવી દો.

ઝિહારનું વર્ણન. (પોતાની પત્નીને કહેવું કે, તારી પીઠ મારી માંની પીઠ સમાન છે, એ ઝિહાર કહેવાય છે) અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘કદ સમિઅ લ્લાહુ કવ્લ લ્લતિ તુજાદિલુક ફી ઝવજિહા.....ફમ લ્લમ યસ્તતિઅ ફઘત્આમુ સિત્તીન મિસ્કીનન’ ઇમામ માલિક કહે છે : ઝુહરીને ગુલામના ઝિહાર કરવાનો હુકમ પૂછવામાં આવ્યો. તેમણે કહ્યું : ગુલામનો ઝિહાર આઝાદ માણસના જેવો છે. માલિક કહે છે, તો ગુલામના શિરે બે મહીનાના રોઝા રહેશે

હસન બસરી કહે છે કે, આઝાદ અને ગુલામનું આઝાદ સ્ત્રી અને લૌંડી સાથે ઝિહાર કરવું બરાબર છે (એમાં કંઈ ફરક નથી)

ઇકરિમા કહે છે કે, જો લૌંડી સાથે ઝિહાર કરશે તો તે ગણાશે નહીં, તે જ ઝિહાર ગણનાપાત્ર છે જે પત્નીઓ સાથે કરવામાં આવે

ઇમામ બુખારી કહે છે : ‘લિમા

કાલૂ' એ 'ફીમા કાલૂ' અને 'ફી નકદિ મા કાલૂ'ના અર્થમાં વપરાય છે

તલાકમાં ઇશારો કરવાનું વર્ણન અને કેટલાક બીજા હુકમોની વિગત

હઝરત ઇબને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું : આંખોમાંથી આંસુઓ વહેવડાવવાના કારણે અલ્લાહ તઆલા અઝાબ નહીં આપે, બલ્કે એના (મોટેથી બોલવા) પર અઝાબ આપશે

કઅબ ઇબને માલિક કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મારા તરફ ઇશારો કર્યો હતો કિંવા અડધું (લેણું) વસૂલ કરી લે

હઝરત અસ્મા કહે છે કે, સૂર્યગ્રહણ વખતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) નમાઝ પઢી રહ્યા હતા. હઝરત આઈશા પણ નમાઝમાં હતાં. મેં આઈશાને કહ્યું કે, આ લોકોને શું થઈ ગયું છે ? હઝરત આઈશાએ પોતાના માથાથી સૂર્ય તરફ ઇશારો કર્યો. મેં કહ્યું : શું (આકાશમાં) કંઈ નવું બન્યું ? હઝરત આઈશાએ શિરથી ઇશારો કર્યો કિંવા હા. હઝરત અનસ

કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મુબારક હાથથી હઝરત અબૂબક તરફ ઇશારો કર્યો હતો કે, આગળ વધો.

ઇબને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હાથના ઇશારાથી બતાવ્યું હતું કે, કંઈ વાંધો નહીં

અબૂ કતાદા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઇહરામ બાંધનારાઓને શિકાર વિષે પૂછ્યું હતું, શું તમારામાંથી કોઈએ એને હુમલો કરવા માટે કહ્યું હતું અથવા ઇશારો કર્યો હતો ? સહાબાઓએ કહ્યું : ના. આપે કહ્યું : તો ખાઓ

(૫૪/૫૫૪૭) હઝરત ઇબને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઊંટ પર સવાર થઈને કઅબાનો તવાફ્ફ કર્યો હતો. જ્યારે આપ રૂકનની પાસે જતા હતા ત્યારે ઇશારો કરતા હતા અને તકબીર બોલતા હતા. હઝરત ઝયનબ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ નેવુની ગાંઠ વાળીને કહ્યું કે, યાજૂજ માજૂજની દીવાલમાં આટલું (કાણું) ખુલી ગયું છે.

(૫૫/૫૫૪૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, જુમ્હામાં એક પળ એવી છે કે, જે મુસલમાન નમાઝમાં ઉભો થઈને તે પળે ખુદા પાસે ભલાઈની દુઆ કરે છે

તો ખુદા તેને આપે છે. હુજૂરે આ પ્રમાણે કહેતી વખતે મુબારક હાથથી ઇશારો કર્યો. આંગળીઓના ટેરવાઓને વચ્ચેની આંગળી અને નાની આંગળીની વચ્ચે રાખીને બતાવ્યું. અમે કહ્યું કે, હુજૂર તે પળનું નાનકડાપણું વર્ણવી રહ્યા હતા.

(૫૬/૫૫૪૯) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં એક ચલ્હીએ એક છોકરી પર અત્યાચાર કર્યો. તેની જણસ લઈ લીધી અને માથું કચડી નાંખ્યું. છોકરીના વારસદારો તેને લઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયા. છોકરીમાં થોડોક શ્વાસ બાકી હતો. જીભ બંધ થઈ ગઈ હતી. હુજૂરે તેને કહ્યું કે, તને કોણે કતલ કરી ? હુજૂરે એક માણસનું નામ લઈને પૂછ્યું કે, શું તેણે મારી છે ? છોકરીએ માથાના ઇશારાથી કહ્યું કે, ના. હુજૂરે બીજા માણસનું નામ લઈને કહ્યું : શું તેણે કતલ કરી છે ? છોકરીએ ઇશારાથી કહ્યું કે, ના. હુજૂરે મૂળ કતલ કરનારનું નામ લઈને કહ્યું : શું તેણે કતલ કરી છે ? છોકરીએ ઇશારાથી કહ્યું : હા. હુજૂરે હુકમ આપ્યો. બે પત્થર વચ્ચે મૂકીને તેનું માથું કચડી નાંખવામાં આવ્યું.

(૫૭/૫૫૫૦) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પૂર્વ તરફ ઇશારો કરીને ફરમાવ્યું કે, આ બાજુથી તોફાન જાગશે.

(૫૮/૫૫૫૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબૂ અવફા કહે છે : અમે એક સફરમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે હતા. સૂર્યાસ્ત થયો ત્યારે હુજૂરે એક માણસને કહ્યું, તમે ઉતરીને મારા માટે સત્તૂ બનાવો. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! સાંજ પડવા દો. હુજૂરે ફરી કહ્યું કે, ઉતરીને સત્તૂ બનાવો. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! સાંજ તો થવા દો, હજુ તો સામે દિવસ છે. હુજૂરે ફરી કહ્યું કે, ઉતરીને સત્તૂ બનાવો. ત્રીજી વખતે તે માણસે ઉતરીને સત્તૂ બનાવ્યું. હુજૂરે પીને પૂર્વ તરફ હાથના ઇશારાથી કહ્યું : જ્યારે તમે આ બાજુથી રાત્રિને આવતાં જુઓ ત્યારે રોઝદારે રોઝો ખોલી નાખવો જોઈએ.

(૫૯/૫૫૫૨) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જીદ કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : બિલાલની અઝાનથી તમારામાંનો કોઈ સહરી ખાતાં અટકી જાય નહીં. કારણ કે, બિલાલ રાત્રે અઝાન આપે છે. જેથી જે માણસ તહજજુદ પઢી રહ્યો હોય તે આરામ કરી લે. અઝાન દેવાથી આ તરફ ઇશારો કરવાનો આશય નથી. કિંવા ફજ અથવા સવારનો આશય નથી.

(૬૦/૫૫૫૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, કંજુસ અને સખીનું ઉદાહરણ એવા બે માણસો જેવું છે જેમણે છાતીની નીચેથી

લઈને હાંસલીની પાંસળી સુધી બે કુર્તીઓ પહેરી હોય. સખી જ્યારે ખૈરાત કરે છે ત્યારે કુર્તી તેના શરીર પર લાંબો પહોળો થઈ જાય છે. અહીં સુધી કે, તેના પગની આંગળીઓના ટેરવા ઢાંકી દે છે અને પગલાં પર ઘસડાતો જાય છે. કંજુસ જ્યારે ખૈરાત કરવાનો ઇરાદો કરે છે ત્યારે બખ્તરની દરેક કડી પોતાની જગ્યાએ રહી જાય છે, તે હટતી નથી. તેને ખોલવા માટે તે ખૂબ પ્રયાસ કરે છે, પરંતુ તે ખુલતી નથી. તે પોતાની આંગળીથી પોતાના ગળા તરફ ઇશારો કરે છે.

લિઆન કરવાનું વર્ણન

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'વ લ્લાહીન યરમૂન અઝવાજહુમ

(દુ/૫૫૫૩) ઇમામ બુખારી (રહ.) અહીં એવું કહેવા માંગે છે કે, ઇશારો શરીઅતના હુકમોમાં મુઅતબર (ગણનાપાત્ર) છે, એટલે જો કોઈ ગુંગો માણસ ઇશારાથી પત્નીને તલાક આપી દે તો તલાક થઈ જાય છે, એવી રીતે ગુંગો માણસ ઇશારાથી પત્ની પર વ્યભિચારનો આરોપ મૂકે તો તેનો ફેસલો પણ લિઆન દ્વારા થશે. ઇમામ અબૂ હનીફા (રહ.)ની મત છે કે, ગુંગાના ઇશારાથી તલાક તો થઈ શકે છે, પરંતુ ગુંગાના ઇશારાથી પત્ની પર આરોપ પુરવાર ન થઈ શકે. કારણ કે, વ્યભિચારના આરોપમાં લિઆનની જરૂર પડે છે. કારણ કે, લિઆનમાં પતિ-પત્ની બંનેએ પાંચ પાંચ કસમો ખાવાની હોય છે અને બંનેમાંથી જે જુદા બોલતું હોય તેના પર લાનત કરવાની હોય છે. આ અંગે વધુ ખુલાસો ફિકહની કિતાબોમાં મળશે.

વ લમ યકુ લ્લહુમ શુહદાઈ ઇલ્લા અન્ફુસુહુમ....' કિંવા જે લોકો પોતાની પત્નીઓ પર વ્યભિચારનો આરોપ મૂકે છે અને તેમના પોતાના સિવાય તેમની પાસે ગવાહ ન હોય....

જો કોઈ ગુંગો માણસ પોતાની પત્ની પર વ્યભિચારનો આરોપ લખાણથી અથવા હાથના ઇશારાથી અથવા આંખ અને માથા વગેરેના ઇશારાથી મૂકે તો તેનો હુકમ મોંથી બોલનારા જેવો છે. કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તમામ ફર્જોમાં ઇશારાને જાઝઝ ઠેરવ્યો છે. કેટલાક આલિમોનો એ જ મત છે અને કેટલાક હિજાઝવાસીઓ પણ એ જ મત ધરાવે છે

અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : 'ફઅશારત ઇલયહિ કાલૂ કરફ નુકલિલમુ મન કાન ફીલ મહદિ સબિય્યા' મરયમ (અલ.)એ હઝરત ઇસા તરફ ઇશારો કર્યો. લોકોએ કહ્યું : અમે તે માણસ સાથે કેવી રીતે વાતચીત કરીએ જે પારણામાં બાળક છે

ઝહહાક કહે છે : 'રમ્ઝ'નો અર્થ ઇશારો થાય છે. કેટલાક લોકો કહે છે : જો ગુંગો ઇશારા

વગેરેથી વ્યભિચારનો આરોપ મૂકે તો તેના પર ન 'હદ' (શરધ શિક્ષા) ફટકારવામાં આવશે ન તેને લિઆનનો હુકમ થશે, પરંતુ એ જ લોકો એવો અભિપ્રાય ધરાવે છે કે, જો ગુંગો માણસ લખાણ અથવા હાથના ઇશારા અથવા આંખ અને માથાના ઇશારાથી તલાક આપે તો જાઘજ છે, જો કે તલાક અને તહોમત (આરોપ)માં કંઈ ફરક નથી. હવે જો ઉપરોક્ત અભિપ્રાય ધરાવનાર એવો મત ધરાવે છે કે, તહોમત વાત (મોટેથી બોલ્યા) વગર બીજી કોઈ રીતે થતી નથી તો તેમને કહેવામાં આવશે કે, તલાક પણ એવી જ રીતે શબ્દો વગર બીજી રીતે ન થવી જોઈએ, નહીં તો તલાક અને તહોમત બંને રદ છે.

ગુલામને આઝાદ કરવાનો પણ એ જ હુકમ છે. એવી જ રીતે બહેરો માણસ લિઆન કરશે

શઅબી અને કતાદા કહે છે : જો પત્નીને કહ્યું કે, 'અન્તિ તાલિકુન' અને આંગળીઓથી ઇશારો પણ કર્યો તો એ જ ઇશારો કરવાથી તલાકે બાધન થઈ જશે. ઇબ્રાહીમનો પણ

આ જ મત છે કે, જો ગુંગાએ પોતાના હાથથી તલાકનામું લખ્યું તો તલાક જરૂર થઈ જશે

હમ્માદ કહે છે : જો ગુંગો અને બહેરો પોતાના માથાથી ઇશારો કરે તો જાઘજ છે

(દૃ૧/૫૫૫૪) હઝરત અનસ ઇબ્ને માલિક (રદિ.) કહે છે : રસૂલે પાક (સલ.)એ કહ્યું : શું હું તમને અનસારીઓનું શ્રેષ્ઠ ઘર બતાવું ? સહાબાઓએ કહ્યું : બતાવો. આપે કહ્યું : બની નજજારનું છે. તેમના પછી તે લોકો છે જે તેમની પડોશમાં રહે છે કિંવા અબ્દે અશહલની ઔલાદ. તેમના પછી તે લોકો છે જે તેમની પડોશમાં રહે છે કિંવા હારિસની ઔલાદ. પછી તે લોકો છે જેઓ તેમની પડોશમાં વસે છે કિંવા સાઈદાની ઔલાદ. તે પછી હુઝૂરે મુકી બંધ કરીને ખોલી અને એવો ઇશારો કર્યો કે, જાણે કોઈ કંઈ ફેકે છે. પછી આપે કહ્યું : અનસારીઓના બધા ઘરોમાં ભલાઈ અને ખૂબી છે.

(દૃ૨/૫૫૫૫) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ સાઈદી સહાબી કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ કલિમાની આંગળીને વચ્ચેની આંગળી સાથે કરીને કહ્યું કે, હું અને કિયામત એવા પેદા થયાં છે કે, જાણે આ (આંગળી) તેની બરાબર છે.

(દૃ૩/૫૫૫૬) હઝરત ઇબ્ને ઉમર

કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું : મહીનો આટલો, આટલો અને આટલો હોય છે કિંવા ૩૦ દિવસનો. પછી કહ્યું કે, આટલો, આટલો અને આટલો પણ હોય છે કિંવા ૨૮ દિવસનો. સારાંશ એ છે કે, મહીનો કદી ત્રીસ દિવસનો હોય છે અને કદી ઓગણત્રીસ દિવસનો.

(૬૪/૫૫૫૭) હઝરત અબૂ મસ્ઉદ કહે છે : હુઝૂરે મુબારક હાથથી યમન તરફ ઇશારો કરીને બે વાર કહ્યું : ઇમાન તો ત્યાં છે. સાંભળો, કઠોરતા અને પાખાણ દૃઢ્યતા તે લોકોમાં છે જેઓ ઊંટોની પૂંછડીઓ પાસે (ઉભા રહીને) બરાડે છે. એ લોકો ત્યાંના વતનીઓ છે જ્યાં શયતાનના બે શીંગડાં નીકળે છે કિંવા રબીઆ અને મુદર કબીલો.

(૬૫/૫૫૫૮) હઝરત સહલ કહે છે : હુઝૂરે કલિમાની આંગળી અને વચ્ચેની આંગળી કંઈક ખોલીને કહ્યું : હું અને યતીમને ઉછેરનાર જન્તમાં આ પ્રમાણે હોઈશું.

જો કોઈ માણસ ઇશારાથી છોકરાનો ઇન્કાર કરે તો શું હુકમ છે ?

(૬૬/૫૫૫૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, એક માણસે મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મારે ત્યાં કાળો છોકરો પેદા થયો છે. (હું

ગોરો છું) હુઝૂરે કહ્યું : શું તારી પાસે ઊંટો છે ? તેણે કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : તેમનો કેવો રંગ છે ? તેણે કહ્યું : લાલ છે. આપે કહ્યું : તેમાં કોઈ માટી જેવા રંગનું પણ છે ? તેણે કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : તો એ ક્યાંથી આવ્યું ? તેણે કહ્યું : કોઈ (અસલની) નસે પોતાના તરફ ખેંચી લીધું હશે. આપે કહ્યું : તો કદાચ તારા એ છોકરાને પણ અસલની નસે પોતાના તરફ ખેંચી લીધું હશે (કિંવા બાપદાદામાં કોઈ કાળું થઈ ગયું હશે).

લિઆન કરનારને કસમ આપવાનું વર્ણન

(૬૭/૫૫૬૦) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, એક અનસારીએ પોતાની પત્ની પર વ્યભિચારનો આરોપ મૂક્યો. હુઝૂરે બંનેને કસમ ખવડાવીને છુટા કરી દીધાં.

પ્રથમ પુરુષ લિઆન કરે

(૬૮/૫૫૬૧) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, હિલાલ ઇબ્ને ઉમયાએ પોતાની પત્ની પર વ્યભિચારનો આરોપ મૂક્યો. તેમણે આવીને કસમ ખાધી. તે વખતે હુઝૂર કહી રહ્યા હતા, ખુદા સારી રીતે જાણે છે કે, તમારામાંથી એક માણસ જુઠો છે, તો શું તમારામાંથી કોઈ પોતાના શબ્દો પાછા ખેંચી શકે છે ? એ પછી ઓરતે ઉભા થઈને કસમ ખાધી.

લિઆન કરવું અને લિઆન પછી તલાક આપવાનું બયાન

(૬૮/૫૫૬૨) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ સાઈદી કહે છે : ઉવયમિર અજલાનીએ આસિમ ઇબ્ને અદી અનસારી પાસે જઈને કહ્યું : આસિમ, જુઓ, જો કોઈ માણસ પોતાની પત્ની પાસે કોઈ માણસને જુએ તો શું તેને કતલ કરી દે કે નહીં ? જો તે કતલ કરી દેશે તો શું તમે (બદલામાં) તેને કતલ કરી દેશો ? તમે જરા રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મારા માટે આ મસ્અલો પૂછી લો. આસિમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને આ મસ્અલો પૂછ્યો. હુઝૂરે આ બાબતને નાપસંદ કરી અને એને એબ ગણી. આસિમને આવા વલણથી દુઃખ થયું. તે પાછા ઘેર આવ્યા તો ઉવયમિરે આસિમ પાસે જઈને કહ્યું : આસિમ, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તમને શું કહ્યું ? આસિમે જવાબ આપ્યો, તમે મારા માટે કોઈ સારી વાત કરી નહીં. તમે જે મસ્અલો પૂછ્યો હતો તે હુઝૂરને નાપસંદ પડ્યો. ઉવયમિરે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! હું તો પૂછ્યા વગર નહીં રહું. આમ કહીને ઉવયમિર હુઝૂરની સેવામાં હાજર થયા. હુઝૂર (સલ.) તે વખતે લોકોની વચ્ચે બેઠા હતા. ઉવયમિરે કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! બતાવો, જો કોઈ માણસ પોતાની પત્ની પાસે કોઈ પરપુરૂષને જુએ તો શું તેને કતલ કરી દે કે નહીં ? જો તે કતલ કરી દે તો શું આપ તેને કતલ કરી

દેશો ? રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : તારી અને તારી પત્ની વિષે અલ્લાહ તઆલાએ ચુકાદો ઉતાર્યો છે. તું જઈને તેને લઈ આવ. હઝરત સહલ કહે છે : હું લોકોની સાથે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પાસે હતો, એવામાં બંનેએ પરસ્પર લિઆન કર્યું. જ્યારે બંને લિઆન કરીને પરવાર્યા ત્યારે ઉવયમિરે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હવે જો હું એને રાખીશ તો જુદો ઠરીશ. આમ કહીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો હુકમ મળતાં પહેલાં તેને ત્રણ તલાક આપી દીધી. ઝુહરી કહે છે : લિઆન કરનારાઓ માટે આ જ પધ્ધતિ ચાલુ થઈ ગઈ.

લિઆન મસ્જિદમાં કરવામાં આવે

(૭૦/૫૫૬૩) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક અનસારીએ મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! બતાવો કે, જો કોઈ માણસ પોતાની પત્ની સાથે કોઈ પરપુરૂષને જુએ તો શું તેને કતલ કરી દે કે નહીં ? અલ્લાહ તઆલાએ તેના પર લિઆન કરવાનો તે હુકમ ઉતાર્યો જે કુર્આનમાં આવેલ છે. હુઝૂરે ફરમાવ્યું : તારી અને તારી પત્નીના ચુકાદાની પધ્ધતિ અલ્લાહ તઆલાએ ઉતારી છે. સહલ કહે છે : હું હાજર હતો, એવામાં બંનેએ મસ્જિદમાં લિઆન કર્યું. જ્યારે લિઆનમાંથી પરવાર્યા ત્યારે

પુરૂષે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હવે જો હું તેને રાખીશ તો જુઠો ઠરીશ. જેથી તરત રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે તે ઓરતને છુટી કરી. હુઝૂરે કહ્યું : બસ આ બંને લિઆન કરનાર વચ્ચે જુદાઈ છે. ઝુહરી કહે છે : ત્યાર પછી એ રિવાજ થઈ ગયો કે, લિઆન કરનારાઓ વચ્ચે જુદાઈ કરી દેવામાં આવે.

તે ઓરત સગર્ભા બની અને તેના પુત્રને તેની માંના નામ સાથે બોલાવવામાં આવતો હતો. ઝુહરી કહે છે : પછી એ બાબત સુન્નાત બની ગઈ કે, ઓરત તે બાળકની અને બાળક તે ઓરતની ખુદાએ ઠેરવેલ ફર્જ અનુસાર વારસદાર બને છે.

કેટલીક રિવાયતોમાં એટલું વધુ છે કે, હુઝૂરે ફરમાવ્યું છે કે, જો લાલ રંગનો છોકરો કીંગણા કદ ખૂબસુરત પીળા રંગની જેમ પેદા થાય તો મારા ખયાલ મુજબ તે ઓરત સાચી છે અને પુરૂષે તેના પર તહોમત મૂકી છે અને છોકરો કાળી આંખોવાળો અને જાડી પિંડલીઓવાળો પેદા થાય તો મારા ખયાલ મુજબ તે પુરૂષ સાચો છે, પરંતુ છોકરો તેનાથી પણ ખરાબ શિકલનો પેદા થયો.

હદીસ 'લવ કુન્તુ રાજિમન બિગયરિ બરિયનતિન'ની વિગત

(૭૧/૫૫૬૪) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે લિઆન

કરવાનો ઉલ્લેખ કર્યો. આસિમ ઇબ્ને અદીએ પણ એ અંગે કંઈક કહ્યું : જ્યારે આસિમ પાછા ફર્યા ત્યારે તેમની કોમનો એક માણસ તેમની પાસે કંઈક ફરિયાદ કરવા આવ્યો. તે કહેવા લાગ્યો કે, મેં પત્ની સાથે પરપુરૂષને જોયો છે. આસિમ કહેવા લાગ્યા : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે લિઆન વિષે કંઈક કહ્યું હતું. એટલે એમાં જ સંડોવાયો. છેવટે આસિમ તે માણસને લઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવ્યા. તે માણસે પોતાની પત્નીની જે વાત જોઈ હતી તે કહી કે, એ માણસ પીળા રંગનો, પાતળો અને લાંબા વાળવાળો હતો અને જે માણસ પર વ્યભિચારનો આરોપ મૂક્યો હતો તે માણસ જાડી પિંડલીઓવાળો લાલ રંગનો જાડો માણસ હતો. હુઝૂરે કહ્યું : એય અલ્લાહ ! તું બતાવ. જ્યારે છોકરો પેદા થયો ત્યારે તે જ માણસની શિકલનો હતો, જેના પર સ્ત્રીના પતિએ વ્યભિચારનો આરોપ મૂક્યો હતો. છેવટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બંને વચ્ચે લિઆન કરાવ્યું. જે મજલિસમાં તે ઓરત હાજર હતી તે મજલિસમાં એક માણસે હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસને કહ્યું કે, આ તે જ ઓરત છે જેના વિષે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું હતું કે, જો હું સાક્ષીઓ વગર કોઈને પ્રાણધાતક પત્થરમાર કરત તો આ ઓરતને કરત. હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસે જવાબ આપ્યો : ના, તે ઓરત એવી હતી જે ઈસ્લામમાં

વ્યભિચાર જાહેર કરતી હતી.

જે ઓરત સાથે લિઆન કરવામાં આવે તેની મહેરનું વર્ણન

(૭૨/૫૫૬૫) સઈદ ઇબ્ને જુબેર કહે છે : મેં ઇબ્ને ઉમરને કહ્યું કે, જો કોઈ માણસ પોતાની પત્ની પર વ્યભિચારનો આરોપ મૂકે તો શું હુકમ છે ? ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અજલાન કબીલાના બે માણસો વચ્ચે જુદાઈ કરાવી દીધી હતી. આપે કહ્યું કે, ખુદા સારી રીતે જાણે છે કે, તમારામાંથી એક જુદું છે, તો શું તમારામાંથી કોઈ પોતાની વાત પાછી ખેંચી લે છે ? પરંતુ બંનેએ પોતાની વાત પાછી ખેંચવાની ઈન્કાર કર્યો. હુજૂરે ફરી કહ્યું : ખુદા સારી રીતે જાણે છે કે, તમારામાંથી કોઈ ન કોઈ જુદું છે. તો શું તમારામાંથી કોઈ તૌબા કરે છે ? છતાં પણ બંનેએ ઈન્કાર કર્યો. છેવટે હુજૂરે બંને વચ્ચે જુદાઈ કરાવી દીધી. કેટલીક રિવાયતોમાં એટલું વધુ છે કે, તે માણસે કહ્યું કે, મારા માલ (મહેર)નું શું થશે ? એક માણસે જવાબ આપ્યો : તમને માલ મળી શકતો નથી. કારણ કે, જો તમે સાચા છો તો તમે તેની સાથે સંભોગ કરી ચુક્યા છો અને જુદા હોય તો તો સાચે જ મળી શકતો નથી.

લિઆન કરનારાઓને એવું કહેવું જાણ છે કે, બેશક, તમારામાંથી

એક માણસ જુદો છે, તો શું તમારામાંથી કોઈ તૌબા કરે છે ?

(૭૩/૫૫૬૬) સઈદ ઇબ્ને જુબેર કહે છે : મેં ઇબ્ને ઉમરને લિઆન કરનારાઓનો હુકમ પૂછ્યો. ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બંને લિઆન કરનારાઓને કહ્યું હતું કે, તમારો હિસાબ તો અલ્લાહ તઆલા પાસે છે. તમારા બંનેમાંથી એક જુદા બોલે છે. (પતિને કહ્યું) હવે તમે એના પર કાબુ પેળવી શકો તેમ નથી. પતિએ કહ્યું કે, મારો માલ અપાવી દો. આપે કહ્યું : માલ તમારો નથી. જો તમે સાચું કહ્યું છે તો તમે સંભોગ કરી ચુક્યા છો અને જો જુદું કહ્યું છે તો માલ મળવો વધારે મુશ્કેલ છે. કેટલીક રિવાયતોમાં એટલું વધુ આવ્યું છે કે, હુજૂરે કહ્યું : તમારામાંથી એક માણસ જરૂર જુદો છે. તેને ખુદા સારી રીતે જાણે છે. તો શું તમારામાંથી કોઈ પોતાના શબ્દો પાછા ખેંચી શકે છે ? આ વાત હુજૂરે ત્રણવાર કહી હતી.

લિઆન કરનારાઓમાં જુદાઈ કરાવી દેવાનું બયાન

(૭૪/૫૫૬૭) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, એક માણસે પોતાની પત્ની પર વ્યભિચારનો આરોપ મૂક્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બંનેને કસમ આપી અને જુદાઈ કરાવી દીધી.

(૭૫/૫૫૬૮) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, એક અનસારી પુરુષ અને તેની સ્ત્રી વચ્ચે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લિઆન કરાવ્યું અને જુદાઈ કરાવી દીધી.

જે ઓરત સાથે લિઆન કરવામાં આવે તેનું બાળક તેની પાસે રાખવામાં આવે

(૭૬/૫૫૬૯) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક પુરુષ અને તેની ઓરત વચ્ચે લિઆન કરાવ્યું. પુરુષે છોકરાનો ઇન્કાર કર્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બંને વચ્ચે જુદાઈ કરાવી દીધી અને છોકરાને ઓરત સાથે કરી દીધો.

(૭૭/૫૫૭૦) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે બે લિઆન કરાવનારાઓની વાત નીકળી. આસિમ ઇબ્ને અદીએ પણ એ દરમ્યાન કંઈ વાત કહી. પછી પાછા ફરીને ઘેર આવ્યા ત્યારે તેમની કોમના એક માણસે આવીને કહ્યું : મેં મારી ઓરત સાથે એક માણસને જોયો છે. આસિમે કહ્યું : મેં આ બાબતમાં કંઈક વાત કરી હતી એટલે એ જ બનાવમાં સપડાયો. છેવટે આસિમ તે માણસને લઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પાસે આવ્યા. તે માણસે પોતાની પત્નીની તે વાત કહી જેમાં પત્નીને જોઈ હતી. એ માણસ પીળા રંગનો, પાતળો અને લાંબા વાળવાળો

હતો અને જે માણસ પર પત્ની સાથે વ્યભિચાર કરવાનો આરોપ મૂક્યો હતો તે માણસ ઘઉંવર્ણી, જાડી પિંડલીઓ-વાળો, ભરાવદાર અને વાંકડીયા વાળવાળો હતો. હુજૂરે કહ્યું : એય અલ્લાહ ! (સત્ય) જાહેર કરી દે. જ્યારે બાળક પેદા થયું ત્યારે તે માણસની શિકલનું હતું જે ના પર તે ઓરતના પતિએ વ્યભિચારનો આરોપ મૂક્યો હતો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પતિ-પત્ની વચ્ચે લિઆન કરાવ્યું. આ સાંભળીને એક માણસે ઇબ્ને અબ્બાસને તે જ મજલિસમાં કહ્યું : શું આ તે જ ઓરત છે જેના વિષે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું હતું કે, જો હું સાક્ષીઓ વગર કોઈ ઓરતને પ્રાણઘાતક પત્થરમાર કરત તો આ ઓરતને કરત. ઇબ્ને અબ્બાસે કહ્યું : ના, તે ઓરત તો ઇસ્લામમાં વ્યભિચારની ચેષ્ટા કરતી હતી.

જો કોઈ માણસ ત્રણ તલાક આપે અને ઓરત ઇદત પછી બીજા કોઈ સાથે નિકાહ કરી લે, પરંતુ બીજા પતિએ સંભોગ ન કર્યો હોય તો શું હુકમ છે ?

(૭૮/૫૫૭૧) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રિકાઆ કુર્જીએ એક ઓરત સાથે નિકાહ કર્યો. થોડાક દિવસ પછી તલાક આપી દીધી. ઓરતે બીજા માણસ સાથે નિકાહ કરી લીધા, પરંતુ પછી મુબારક

સેવામાં હાજર થઈને તેણે કહ્યું કે, તે સંભોગ કરતો નથી અને તેની પાસે કપડાના પુમળા સિવાય બીજું કંઈ નથી. હુઝૂરે કહ્યું : ના, જ્યાં સુધી તું તેની મીઠાશ અને તે તારી મીઠાશ ચાખી ન લે.

આયત 'વ લ્લાઇ યઇસ્ન મિનલ મહીદિ મિન નિસાઇકુમ ઇનિ તબ્તુમ'ની તફસીર

મુજાહિદ કહે છે કે, જો તમને એ ખબર ન હોય કે તે ઓરતોને માસિક આવે છે કે નહીં અથવા વૃદ્ધાવસ્થાના કારણે જેમને માસિક આવવાનું બંધ થઈ ગયું હોય અથવા જે હજુ પુખ્ત વયની ન હોય તે બધીઓની ઇદત ત્રણ મહીના છે

આયત 'ઊલાતુલ અહમાલિ અજલુહુન્ન અંરયદઅન્ હમલહુન્ન'ની તફસીર

(૭૯/૫૫૭૨) હઝરત ઉમ્મે સલમહ કહે છે કે, અસ્લમ કબીલાની એક ઓરત જેનું નામ સુબૈઆ હતું, તે સગર્ભા હતી, એવામાં તેના પતિનું અવસાન થયું. અબૂસ્સનાબિલે તેની પાસે નિકાહનો સંદેશ મોકલ્યો. તેણે નિકાહ કરવાનો ઇન્કાર કર્યો. તે પોતે (મનોમન) કહેવા લાગી કે, તારા માટે ખુદાની કસમ ! તેની સાથે નિકાહ કરવાનું ત્યાં સુધી જાઇઝ નથી

કે, જ્યાં સુધી બંને મુદતોમાંથી લાંબી મુદત પસાર ન થઈ જાય. લગભગ દસ જ દિવસ વીત્યા હતા કે, ગર્ભ પડી ગયો. તે હુઝૂર પાસે આવી. હુઝૂરે કહ્યું : હવે તું નિકાહ કરી લે.

(૮૦/૫૫૭૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્કીદે હઝરત ઝેદ ઇબ્ને અરકમને લખ્યું કે, તમે સુબૈઆ અસ્લમિયાને પૂછો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેને શું કત્વો આપ્યો હતો ? સુબૈઆએ કહ્યું કે, હુઝૂરે મને કત્વો આપ્યો હતો કે, સુવાવડ પછી નિકાહ કરી શકું છું.

(૮૧/૫૫૭૪) મિસ્વર ઇબ્ને મખરમા કહે છે કે, સુબૈઆ અસ્લમિયાના પેટે પતિના અવસાનના અમુક દિવસ પછી બાળક પેદા થયું. તે હુઝૂર પાસે આવી અને નિકાહની રજા માગી. હુઝૂરે તેને રજા આપી અને તેણે નિકાહ કર્યા.

આયત 'વલ મુતલ્લકાતુ યતરબ્બસ્ન બિઅન્કુસિહિન્ન સલાસત કુરૂઇન'ની તફસીર

ઇબ્રાહીમ નખશ કહે છે : જે માણસે ઇદતમાં નિકાહ કર્યા અને ઓરતને તેની પાસે આવીને ત્રણ માસિક (હેઝ) આવ્યા તો ઓરત પહેલા પતિથી બાઇન થઈ જશે અને બીજા પતિના હિસાબમાં તે ગણવામાં આવશે નહીં

મુહરી કહે છે કે, બીજા પતિના હિસાબમાં તેને ગણવામાં આવશે. મુહરીનું કથન સુફ્યાનને પસંદ છે

મઅમર કહે છે કે, જ્યારે ઓરતનો માસિકનો સમય નજીક આવે ત્યારે અરબીમાં કહેવામાં આવે છે ‘અફઝતિલ મઅતુ’ અને ‘તુહર’નો સમય નજીક આવે ત્યારે પણ એમ જ કહેવામાં આવે છે. જો ઓરતના પેટમાં ગર્ભ ન રહે તો કહેવામાં આવે છે : ‘મા કરઅત બિસલન કતુ’ ફાતિમા બિન્તે કૈસનો કિસ્સો અને આયત ‘વ ત ફૂ લ્લાહ રબ્બકુમ લા તુફિરૂહુન્ન મિન બુયૂતિહિન્ન....’ની તફસીર

(૮૨/૫૫૭૫) કાસિમ ઇબ્ને મુહમ્મદ અને સુલયમાન ઇબ્ને યસાર કહે છે કે, યહ્યા ઇબ્ને સઈદ ઇબ્ને આસે અબ્દુરહમાન ઇબ્ને હકમની પુત્રીને તલાક આપી. તે વખતે મદીનાનો ગવર્નર મરવાન હતો. અબ્દુરહમાન પોતાની પુત્રીને લઈ ગયા. ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હજરત આઈશાએ મરવાન પાસે સંદેશો મોકલ્યો કે, ખુદાથી ડરો અને ઓરતને તેના ઘેર પાછી મોકલી આપો. એક રિવાયતમાં આવ્યું છે કે, મરવાને એવો જવાબ આપ્યો હતો કે,

અબ્દુરહમાને મારી વાત માની નહીં. બીજી રિવાયતમાં છે કે, મરવાને હજરત આઈશાને જવાબ કહેવડાવ્યો કે, શું તમને ફાતિમા બિન્તે કૈસની હાલતની ખબર નથી ? હજરત આઈશાએ કહ્યું : ફાતિમાની વાત ન કરવી એ જ તારા માટે લાભદાયક છે. મરવાને કહ્યું કે, જો તમારા માટે ફાતિમાના બનાવમાં એવું અર્થઘટન કરવાની જોગવાઈ છે કે, તેની અને તેના પતિની વચ્ચે કંકાસ હતો તો એ બંને વચ્ચે પણ કંકાસ છે.

(૮૩/૫૫૭૬) હજરત આઈશાએ કહ્યું હતું : ફાતિમાને શું થઈ ગયું છે ? તે ખુદાથી કેમ ડરતી નથી ? હજરત આઈશાનો હેતુ એ છે કે, ફાતિમા એવું શા માટે કહે છે કે, તલાક પામેલ ઓરત માટે ન રહેવાનું મકાન જરૂરી છે, ન ખાવા-પીવાનો ખર્ચ.

(૮૪/૫૫૭૭) હજરત ઉરવા ઇબ્ને ઝુબેરે હજરત આઈશાને કહ્યું હતું : જુઓ, હકમની પુત્રીને તેના પતિએ તલાકે બાઈન આપી દીધી છે અને તે નીકળીને ચાલી ગઈ છે. હજરત આઈશાએ કહ્યું : તેણે ખોટું કયું. હજરત ઉરવાએ કહ્યું : શું તમે ફાતિમાની વાત સાંભળી નથી ? હજરત આઈશાએ કહ્યું : ખબરદાર ! તેના માટે આ વાતનો ઉલ્લેખ કરવાનું સાફ નથી.

તલાક પામેલ ઓરતને જો પતિના

ઘરમાં એ વાતનો ભય હોય કે, કોઈ વગર રજાએ ઘુસી આવશે અથવા તો પોતે પોતાના ઘર-વાળાંઓને વગોવતી હોય તો પતિના ઘરમાંથી નીકળીને ચાલ્યા જવું જાણ છે

(૮૫/૫૫૭૮) હઝરત ઉરવા કહે છે કે, હઝરત આઈશાએ ભારે રોષ વ્યક્ત કરતાં કહ્યું કે, ફાતિમા એક વેરાન મકાનમાં હતી. તેના એક ભાગના પડી જવાનો ભય હતો. એટલે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેને રજા આપી હતી.

આયત ‘લાયહિલ્લુ લહુન્ન અંચ્યકતુમ્ન મા ખલક લ્લાહુ ફી અરહામિહિન્ન’ની તફસીર. કિંવા ઓરતો માટે હલાલ નથી કે, જે ગર્ભ અથવા માસિક અલ્લાહ તઆલાએ તેમના ગર્ભાશયમાં પેદા કર્યું છે તેને છુપાવે

(૮૬/૫૫૭૯) હઝરત આઈશા કહે છે કે, (હજજતુલ વદાએ પછી) જ્યારે રસૂલુલ્લાહે (મક્કાથી) રવાના થવાનો ઇરાદો કર્યો ત્યારે જોયું કે, હઝરત સફિયા પોતાના તંબુના દરવાજા પાસે ઉદાસ ઉભાં છે. આપે કહ્યું : માયું મુંડન થએલ તો આપણને જરૂર જતાં અટકાવશે. શું તેં કુરબાનીના દિવસે તવાફે ઝિયારત કર્યા હતો ? હઝરત સફિયાએ કહ્યું કે, જી

હા. આપે કહ્યું : તો પછી ચાલ્યા કર.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘વ બુ ઊલતુહુન્ન અહક્કુ બિરદિહિન્ન’ કિંવા તેમના પતિ ઇદતની અંદર તેમને પાછા લેવાના વધારે અધિકારી છે. જો ઓરતને એક અથવા બે તલાક આપી હોય તો ફેવી રીતે પાછી ખેંચવામાં આવે ?

(૮૭/૫૫૮૦) હસન કહે છે કે, મઅકલ ઇન્ને યસારની બહેન એક માણસના નિકાહમાં હતી. તેણે તલાક આપી દીધી અને એનાથી જુદો થઈ ગયો. અહીં સુધી કે, જ્યારે ઇદત પસાર થઈ ગઈ ત્યારે પતિએ બીજીવાર સંદેશ મોકલ્યો. મઅકલને આ વાતથી સ્વમાનની દૃષ્ટિએ ખૂબ ગુસ્સો આવ્યો. તેઓ કહેવા લાગ્યા : તેણે પ્રથમ તો છોડી દીધી, જો કે તે પાછી ખેંચી શકતો હતો. હવે ફરી સંદેશ મોકલી રહ્યો છે. જેથી મઅકલ પોતાની બહેન અને તેના પતિ વચ્ચે અવરોધ રૂપ બની ગયા. તે વખતે અલ્લાહ તઆલાએ વ ઇઝા તલ્લકતુમુ ન્નિસાઅ ફબલગ્ન અજલહુન્ન ફલાતઅદુલૂહુન્ન અંચ્યન્કિહ્ન અઝવાજહુન્ન.... ઉતારી કિંવા જ્યારે તમે ઓરતોને તલાક આપી દો અને તે પોતાની ઇદતની મુદત સુધી પહોંચી જાય તો તેમને તેમના

પતિઓ સાથે નિકાહ કરતાં ન અટકાવો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમને બોલાવીને તેમની સામે ઉપરોક્ત આયત પઢી. મઅકલે સ્વમાન છોડીને અલ્લાહનો હુકમ માની લીધો.

(૮૮/૫૫૮૧) નાફિઅ કહે છે કે, ઇબ્ને ઉમરે માસિક (હેઝ)ની હાલતમાં પોતાની પત્નીને એક તલાક આપી દીધી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમને હુકમ આપ્યો કે, પાછી ખેંચી લે અને ત્યાં સુધી રોકી રાખે કે, તે પાક થઈ જાય. પછી બીજીવાર તેને માસિક આવે. પછી તે માસિકમાંથી પણ પાક થઈ જાય. હવે જો તલાક દેવાનો ઈરાદો હોય તો સંભોગ કર્યા વગર 'તુહર'ની હાલતમાં તેને તલાક આપી દે. આ જ તે ઇદત છે જે અલ્લાહ તઆલાએ ઓરતોની તલાક માટે મુકર્રર કરી છે. હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમરને જ્યારે આ મસ્અલો પૂછવામાં આવતો ત્યારે તે કહેતા કે, જો તમે તેને ત્રણ તલાકો આપી દીધી તો તે તમારા માટે હરામ થઈ ગઈ, અહીં સુધી કે બીજા કોઈ સાથે નિકાહ કરે. કેટલીક રિવાયતોમાં ઇબ્ને ઉમરની આટલી વાત વધારે છે કે, જો એક અથવા બે વાર તમે તેને તલાક આપી દો તો પાછી ખેંચવાનો હક્ક બાકી છે. કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને એનો હુકમ આપ્યો હતો.

માસિકવાળી ઓરત (ની

તલાક)ને પાછી ખેંચવી જાય છે

(૮૮/૫૫૮૨) યુનુસ ઇબ્ને જુબેર કહે છે : મેં ઇબ્ને ઉમરને (માસિકવાળી ઓરતની તલાક અંગે) પૂછ્યું. તેમણે કહ્યું : ઇબ્ને ઉમરે (પોતે) પણ માસિકની હાલતમાં પોતાની પત્નીને તલાક આપી દીધી હતી. હઝરત ઉમરે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને એનો હુકમ પૂછ્યો હતો. હુઝૂરે હુકમ આપ્યો હતો કે, તે પાછી ખેંચી લે. પછી ઇદત શરૂ થતા પહેલાં તલાક આપે. હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, મેં હુઝૂરને પૂછ્યું, તો શું આ તલાકથી ઇદત ગણાશે ? આપે કહ્યું : જો તે લાચાર બની જાય અથવા બેવકુફ બની જાય (તો શું થઈ શકે).

જે ઓરતનો પતિ મરી જાય તે ચાર માસ ને દસ દિવસ શોક પાળે. મુહરી કહે છે : જે યુવતીનો પતિ મરી ગયો હોય તેના માટે હું ખુશબુ લગાડવાનું જાયઝા સમજતો નથી. કારણ કે, તેના માટે ઇદત જરૂરી છે

(૮૦/૫૫૮૩) ઝેનબ બિન્તે અબૂ સલમાએ નીચેની ત્રણ હદીસો બયાન કરી છે. ઝેનબ કહે છે કે, જ્યારે ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત ઉમ્મે હબીબાના પિતા અબૂ સુફ્યાન ઇબ્ને હરબનું અવસાન થયું ત્યારે હું તેમની પાસે ગઈ. તેમણે એક મિશ્ર ખુશબુ મંગાવી. તેમાંથી થોડીક

ખુશબુ તો છોકરીને લગાડી. પછી પોતાના બંને ગાલ પર લગાડી. ત્યાર પછી કહ્યું : ખુદાની કસમ ! મને ખુશબુની જરૂર નથી, પરંતુ મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે કે, જે ઓરતનું ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન હોય તેના માટે જાઈઝ નથી કે, કોઈ મચ્ચિત માટે ત્રણ રાતથી વધારે શોક પાળે. હા, પતિ માટે ૪ માસ ને દસ દિવસ શોક પાળવો જોઈએ. જેનબ બિન્તે અબૂ સલમા કહે છે : ત્યાર પછી જ્યારે ઉમ્મુલ મુઅમિનીન જેનબ બિન્તે જહશના ભાઈનું અવસાન થયું ત્યારે હું તેમની પાસે ગઈ. તેમણે પણ ખુશબુ મંગાવીને લગાડી. તેમણે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! મને ખુશબુની જરૂર નથી, પરંતુ મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે, આપ ફરમાવતા હતા કે, જે ઓરતનું ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન હોય તેના માટે જાઈઝ નથી કે, કોઈ મચ્ચિત માટે ત્રણ રાતથી વધારે શોક પાળે. હા, પતિ માટે ચાર માસ ને દસ દિવસનો શોક પાળવો જોઈએ. જેનબ બિન્તે અબૂ સલમા કહે છે કે, હઝરત ઉમ્મે સલમા કહેતાં હતાં કે, એક ઓરતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારા જમાઈનું અવસાન થઈ ગયું અને એની (વિધવાની) આંખો દુખે છે. શું અમે તેને સુરમો લગાડી શકીએ છીએ ? હુઝૂરે બે કે ત્રણવાર કહ્યું : ના. પછી કહ્યું : એ

ઈદત ચાર માસ ને દસ દિવસની છે અને અંધકાર યુગમાં તમારો નિયમ હતો કે, વરસના અંતે લીંડીઓ ફેંકતી હતી. હુમૈદ કહે છે કે, મેં જેનબને પૂછ્યું કે, આ લીંડીઓ ફેંકવાનો શું અર્થ છે ? જેનબે જવાબ આપ્યો : કુફ્રના સમયમાં રિવાજ હતો કે, જ્યારે કોઈ ઓરતનો પતિ મરી જતો ત્યારે તે સાંકડા અને તુટેલા મકાનમાં ઈદત વીતાવવા બેસતી હતી. તે ઘણા જ ખરાબ કપડાં પહેરતી અને ખુશબુ લગાડતી ન હતી. જ્યારે એવી જ રીતે એક વરસ પસાર થઈ જતું ત્યારે કોઈ જાનવર ગધેડો, બકરી અથવા કોઈ પક્ષી લાવવામાં આવતું હતું. ઓરત પોતાના શરીરને તે લગાડતી હતી. તે જાનવર તરત મરી જતું હતું. પછી તે ઓરત ઘરમાંથી નીકળતી હતી. તેના હાથમાં થોડીક લીંડીઓ આપવામાં આવતી હતી. તે પોતાના માથા પરથી નીચેની તરફ તે લીંડીઓ ફેંકતી હતી. ત્યાર પછી તે જે ખુશબુ ઇચ્છતી તે લગાડતી હતી.

શું શોક પાળનારી ઓરત માટે સુરમો લગાડવો જાઘઝ છે ?

(૯૧/૫૫૮૪) હઝરત ઉમ્મે સલમા કહે છે : એક ઓરતના પતિનું અવસાન થયું. લોકોને તેની આંખોની ચિંતા થઈ. એટલે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે જઈને સુરમો લગાડવાની રજા માંગી. હુઝૂરે કહ્યું : તે સુરમો ન લગાડે. (અંધકાર

યુગમાં) તમારામાંની કેટલીક ઓરતો શોક પાળવા માટે પોતાના સૌથી ખરાબ કપડાં અથવા સૌથી ખરાબ ઘરમાં બેસતી હતી. જ્યારે એક વરસ થઈ જતું અને કુતરો પસાર થતો તો તેને લોડીઓ ફેંકીને મારતી હતી. તે ઓરત સુરમો લગાડી શકતી ન હતી, જ્યાં સુધી કે ચાર માસ ને દસ દિવસ પસાર ન થઈ જાય.

(૯૨/૫૫૮૫) જેનબ બિન્તે અબૂ સલમા કહે છે કે, ઉમ્મે હબીબા બયાન કરતાં હતાં કે, હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે મુસલમાન ઓરતનું ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઈમાન હોય તેણે કોઈ મથિતનો ત્રણ દિવસથી વધારે શોક ન પાળવો જોઈએ. હા, પતિ માટે ચાર માસ ને દસ દિવસ શોક પાળે.

(૯૩/૫૫૮૬) હઝરત ઉમ્મે અતિય્યા કહે છે કે, પતિ સિવાય બીજા કોઈના માટે અમને ત્રણ દિવસથી વધારે શોક પાળવાની મનાઈ કરવામાં આવી હતી.

શોક પાળનારી ઓરત માટે માસિકમાંથી પાક થતી વખતે ઊદ ખૂશ્બુનો ઉપયોગ જાઘઝ છે

(૯૪/૫૫૮૭) હઝરત ઉમ્મે અતિય્યા કહે છે : અમને મનાઈ કરવામાં આવતી હતી કે, કોઈ મથિતના માટે ત્રણ રાતથી વધારે શોક કરીએ. હા,

પતિ માટે ચાર માસ ને દસ દિવસનો શોક પાળવાનો હુકમ હતો. અમે સુરમો પણ લગાડી શકતાં ન હતાં. ખુશ્બુ પણ લગાડી શકતાં ન હતાં અને અસ્બ (યમનની રંગીન ચાદર) સિવાય બીજું કોઈ રંગેલું કપડું પણ પહેરી શકતા ન હતા. અમને રજા આપવામાં આવી હતી કે, માસિકમાંથી પાક થયા પછી જો કોઈ ગુસ્સા કરે તો કંઈક અંશે કુસ્તે ઝઠ્ઠાર વાપરી શકાતી હતી. અમને જનાઝા પાછળ જવાની મનાઈ કરવામાં આવી હતી.

શોક પાળનારી ઓરત અસ્બ વાપરી શકે છે

(૯૫/૫૫૮૮) હઝરત ઉમ્મે અતિય્યા કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે ઓરતનું ઈમાન અલ્લાહ અને કિયામતના દિવસ પર હોય તે પતિ સિવાય બીજા કોઈના માટે ત્રણ દિવસથી વધારે શોક ન પાળે. સુરમો ન લગાડે અને અસ્બ સિવાય બીજું કોઈ રંગીન કપડું ન પહેરે. ઉમ્મે અતિય્યાથી એવી પણ રિવાયત છે કે, હુજૂરે (ઉપરોક્ત કામોની) મનાઈ ફરમાવી છે અને એમ પણ કહ્યું છે કે, ખુશ્બુ પણ ન લગાડે. હા, જ્યારે પાકીનો સમય નજીક હોય અને પાક થઈ જાય ત્યારે ઊદ ખુશ્બુનો ઉપયોગ કરી શકે છે.

**અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'વ લ્લાહીન યુતવફફ્વન મિન્કુમ**

વ યાગ્ઞન અઘવાજં ચ્યતરબ્બરન
બિઅન્કુસિહિન્ન અરબઅત
અશ્હુરિ વ્વ અશરન' કિંવા જે
લોકો તમારામાંથી મરી જાય અને
પત્નીઓ મૂકી જાય, તેમની
પત્નીઓ ચાર માસ ને દસ
દિવસ થોભે

(૯૬/૫૫૮૮) ઉપરોક્ત આયતની
તફસીર અંગે મુજાહિદ કહે છે કે, આ
ઈદત યોગ્ય હતી. ઓરત એ મુદત પતિના
ઘરવાળાંઓ પાસે પસાર કરતી હતી.
ત્યાર પછી અલ્લાહ તઆલાએ
નીચેની આયત ઉતારી : 'વ
લ્લાહીન યુતવફ્ફલ્લ મિન્કુમ વ
યાગ્ઞન અઘવાજં વ્વસિરયત
લિઅઘવાજિહિમ મતાઅન ઇલલ
હવલિ ગયૂર ઇબ્રાજિન ફઘન
ખરજૂન ફલાજુનાહ અલયકુમ
ફીમા ફઅલ્લ ફી અન્કુસિહિન્ન
મિમ્મઅરફિન' કિંવા તમારામાંથી જે
લોકો મરી જાય અને પત્નીઓ મૂકી જાય,
તેમના પર પોતાની પત્નીઓ માટે એક
વરસના ખર્ચની વસિયત કરવી જરૂરી
છે. તેમને (ઘરમાંથી) કાઢવી ન જોઈએ.
જો તે પોતે નીકળી જાય તો તેમનું કૃત્ય,
જે નિયમ અનુસાર તેમણે કર્યું હોય તેનો
તમારા પર કોઈ ગુનોહ નથી. મુજાહિદ
કહે છે : (ઉપરોક્ત આયતમાં) અલ્લાહ
તઆલાએ વરસના બાકીના ભાગ કિંવા
સાત માસ ને વીસ દિવસને વસિયત

ઠેરવ્યા છે. તે ઓરત વસિયતની અંદર
ચાહે તો રહે અને ચાહે તો ચાલી જાય.
કારણ કે, ગયૂર ઇબ્રાજિન ફઘન
ખરજૂન ફલાજુનાહ અલયકુમ
પરથી એવું જ લાગે છે. જાણે કે,
મુજાહિદના ખયાલ મુજબ ઈદત નિયમ
અનુસાર જરૂરી છે અને બાકીના
સાત માસ ને વીસ દિવસનો ઓરતને
અધિકાર છે.

ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, આ આયતે
ઈદત પતિના ઘરમાં પસાર કરવાના
હુકમને મન્સૂખ કર્યો. હવે ઓરતને હક
છે કે, જ્યાં ચાહે ત્યાં ઈદતના દિવસો
પસાર કરે. અતા કહે છે કે, શબ્દ ગયૂર
ઇબ્રાજ પરથી એવું લાગે છે કે, જો
ઓરત ઈચ્છે તો પતિના ઘરવાળાંઓ સાથે
રહે અને પોતાની વસિયતની મુદતમાં
ચાહે તો રહે અને ચાહે તો ચાલી જાય.
કારણ કે, એના પછી અલ્લાહ તઆલાએ
ફરમાવ્યું છે; ફલા જુનાહ અલયકુમ
ફીમા ફઅલ્લ ફી અન્કુસિહિન્ન
અતા કહે છે કે, વારસાના હુકમથી
રહેવાનો હુકમ રદ થયો. હવે ઓરત જ્યાં
ઈચ્છે ત્યાં ઈદત પસાર કરી શકે છે. તેના
માટે રહેવાનું મકાન જરૂરી નથી.

(૯૭/૫૫૮૦) ઝેનબ બિન્તે ઉમ્મે
સલમા કહે છે કે, જ્યારે હઝરત ઉમ્મે
હબીબા પાસે તેમના પિતાના અવસાનની
ખબર આવી ત્યારે તેમણે ખૂશબુ મંગાવીને

બંને બાંયો પર લગાડી. તેમણે કહ્યું : મને ખૂશબુની જરૂર ન હતી. જો મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી આ ખબર સાંભળી ન હોત કે, જે ઓરતનું ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન હોય તેના માટે કોઈ મચિત પર ત્રણ દિવસથી વધારે શોક કરવો જાઈજ નથી. હા, પતિ માટે ચાર માસ ને દસ દિવસ શોક કરે.

ફારિદ નિકાહ અને હરામખોર ઓરતની મહેરનું બચાન

હસન બસરી કહે છે કે, જો અજાણપણે મહરમ ઓરત સાથે નિકાહ કરી લે તો બંને વચ્ચે જુદાઈ કરાવી દેવામાં આવશે. ઓરતે જે કંઈ લીધું હશે તે તેનું જ રહેશે, પરંતુ વધારે માલ લઈ શકશે નહીં. હસન બસરીનું છેલ્લું કથન એ છે કે, મહરમ ઓરતની મહેર આપવી જરૂરી છે

(૯૮/૫૫૯૧) હઝરત અબૂ મસ્ઝિદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કુતરાની કીમત, જયોતિષની મજૂરી અને હરામખોર ઓરતના મહેનતાણાની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૯૯/૫૫૯૨) હઝરત અબૂ જુહૈફા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ગુડનાર ગુડાવનાર, વ્યાજ લેનાર અને વ્યાજ દેનાર પર લઅનત મોકલી છે. કુતરાની

કીમત અને હરામખોર ઓરતના મહેનતાણાની મનાઈ ફરમાવી છે અને તસ્વીર બનાવનારાઓ પર લઅનત કરી છે.

(૧૦૦/૫૫૯૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લૌડીઓની ખર્ચાની મનાઈ ફરમાવી છે.

જે ઓરત સાથે સંભોગ કરવામાં આવ્યો હોય તેની મહેર શું હોવી જોઈએ ? સંભોગ કોને કહેવામાં આવે છે ? જો સંભોગ કર્યા પહેલાં તલાક આપી દેવામાં આવે તો શું હુકમ છે ?

(૧૦૧/૫૫૯૪) સઈદ ઇબ્ને જુબેર કહે છે : મેં ઇબ્ને ઉમરને કહ્યું કે, જો કોઈ માણસ પોતાની પત્ની પર વ્યભિચારનો આરોપ મૂકે તો શું હુકમ છે ? તેમણે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બે અજલાનીઓમાં તો જુદાઈ કરાવી દીધી હતી. આપે કહ્યું કે, ખુદા જાણે છે કે, તમારા બેમાંથી એક જુદું બોલે છે, તો શું તમારા બેમાંથી કોઈ તૌબા કરે છે ? પરંતુ બંનેએ ઇન્કાર કર્યો. હુઝૂરે ફરી કહ્યું : ખુદા જાણે છે કે, તમારા બેમાંથી એક જુદું છે, તો શું તમારા બેમાંથી કોઈ પોતાની વાત પાછી ખેંચી શકે છે ? પરંતુ બંનેએ ઇન્કાર કર્યો. છેવટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બંને વચ્ચે જુદાઈ કરાવી દીધી. કેટલીક રિવાયતોમાં ઉપરોક્ત હદીસ અંગે

એટલું વધુ છે કે, તે માણસે કહ્યું કે, હુઝૂર, મારો માલ અપાવી દો. આપે કહ્યું : તમારો માલ નથી. કારણ કે, જો તમે સાચા છો તો તમે એની સાથે સંભોગ કરી ચુક્યા છો અને જુઠા છો તો માલ મળવો મુશ્કેલ છે.

જે ઓરતની મહેર ફર્જ નથી તેને કપડાં વગેરે આપવાનું બચાવનું

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'લાજુનાહ અલયકુમ ઇન તલ્લકતુમુ ગ્નિસાઅ મા લમતમરસૂહુન્ન અવ તફરિદૂ લહુન્ન ફરીદતન વ મતિહિહુન્ન અલલ મૂસિઈ કદરૂહુ વ અલલ મુકતિરિ કદરૂહુ....' કિંવા તમારા પર કોઈ ગુનાહ નથી જો તમે ઓરતોને તલાક આપી દો જ્યાં સુધી તમે ઓરતોને હાથ ન લગાડ્યો હોય અથવા તેમના માટે મહેર મુકરર કરી ન હોય. કપડાં વગેરે તેમને આપી દો. ધનવાન પર તેની સ્થિતિ અનુસાર છે અને ગરીબ પર તેની સ્થિતિ અનુસાર....

બીજી આયતમાં છે : 'વ લિલ મુતલ્લકાતિ મતાઈન બિલ મઅરૂફિ હક્કન અલલ મુતકીન' કિંવા તલાક પામેલ ઓરતો માટે

સામાન છે. નિયમ અનુસાર આ હુકમ પરહેઝગારો માટે જરૂરી છે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તે ઓરત માટે સામાન વગેરેનો ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો જેની સાથે લિઆન કરવામાં આવ્યું હતું, જ્યારે કે તેના પતિએ તેને તલાક આપી હતી

(૧૦૨/૫૫૮૫) હઝરત ઈબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લિઆન કરનારાઓને કહ્યું હતું કે, તમારો હિસાબ તો અલ્લાહની પાસે છે. તમારામાંથી કોઈ એક જુદું બોલે છે. (પતિને કહ્યું) હવે તારો આ ઓરત પર કોઈ અધિકાર હોઈ શકતો નથી. તે માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારો માલ અપાવી દો. આપે કહ્યું : તારો માલ નથી. કારણ કે, જો તે એના પર સાચો આરોપ મૂક્યો છે તો તું એની સાથે સંભોગ પણ કરી ચુક્યો છે અને જો તે જુઠો આરોપ મૂક્યો છે તો પછી તો માલ મેળવવો ખૂબ મુશ્કેલ છે.

બિસ્મિલ્લાહિ રૈહમાનિ રૈહીમ

ભરણપોષણ

પત્ની માટે ખર્ચ કરવાનો સવાબ અને આયત 'વયસ્અ લૂનક માઝા યુન્ફિફૂન ફુલિલ અફ્વ....'ની તફરીર. હસન બસરી કહે છે : 'અફ્વ'થી તે માલ મુરાદ છે જે

જરૂરત કરતાં વધારે હોય

(૧૦૩/૫૫૮૬) હઝરત અબૂ મસ્ઉદ અનસારી 'મરફૂઅન' બયાન કરે છે કે, જ્યારે મુસલમાન સવાબની આશાએ સ્ત્રી-બાળકો માટે ખર્ચ કરે છે ત્યારે તેને ખૈરાતનો સવાબ મળે છે.

(૧૦૪/૫૫૮૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે : અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : હે માનવી ! તું બીજાઓને આપ, હું તને આપીશ.

(૧૦૫/૫૫૮૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : વિધવાઓ અને મોહતાજોની હાજત પૂરી કરવા માટે કોશિશ કરનાર અલ્લાહના રસ્તામાં જિહાદ કરનાર, આખી રાત ઈબાદત કરનાર અને હંમેશા રોજા રાખનારના જેવો છે.

(૧૦૬/૫૫૮૯) હઝરત સઅદ ઈબ્ને અબી વક્કાસ કહે છે : હું મક્કામાં બીમાર હતો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારી ખબર લેવા માટે આવતા હતા. (એક દિવસ) મેં કહ્યું : હુઝૂર, મારી પાસે માલ છે. શું હું મારો બધો માલ ખૈરાત કરવાની વસિયત કરી શકું છું ? આપે કહ્યું : ના. મેં કહ્યું : અડધો માલ ? આપે કહ્યું : ના. મેં કહ્યું : અચ્છા તો ૧/૩ ? આપે કહ્યું : ૧/૩ ખેર, પરંતુ ૧/૩ પણ ઘણો છે. જો તમે તમારા વારસદારોને માલદાર મૂકીને

મરો તે એના કરતાં સારું છે કે, તમે તેમને મોહતાજ મૂકીને મરો કે, તે લોકો સામે હાથ ફેલાવતા ફરે. તમે જે કંઈ ખર્ચ કરો તે તમારા માટે ખૈરાત હશે. અહીં સુધી કે, પત્નીના મોંમાં જે કોળિયો આપશો તે પણ તમારા માટે સવાબનું કારણ બનશે અને આશા તો એ છે કે, અલ્લાહ તઆલા (તમને જીવંત રાખશે અને) તમારી મારફતે કોઈને લાલ અને કોઈને નુકસાન પહોંચાડશે.

સ્ત્રી-બાળકોને ખર્ચ આપવાનું બયાન

(૧૦૭/૫૬૦૦) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : શ્રેષ્ઠ ખૈરાત તે છે જે માલદારી પછી હોય અને ઉંચો હાથ નીચા હાથ કરતાં સારો છે. તમે સૌ પ્રથમ તે માણસને આપો જેને આપવું તમારા પર જરૂરી છે અથવા જેની જવાબદારી તમારા શિરે છે. ઓરત કહે છે : ક્યાં તો મને ખાવાનું આપો, નહીં તો તલાક આપો. ગુલામ કહે છે : મને ખાવાનું આપો અને મારી પાસેથી કામ લો. પુત્ર કહે છે : મને ખાવાનું આપો, મને કોના પર છોડો છો ? લોકોએ હઝરત અબૂ હુરૈરાને કહ્યું : અબૂ હુરૈરા, શું આ (છેલ્લા વાક્યો) તમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યા છે ? તેમણે કહ્યું : ના, બલ્કે એ અબૂ હુરૈરાની થેલીમાંથી છે.

(૧૦૮/૫૬૦૧) હઝરત અબુ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, શ્રેષ્ઠ ખૈરાત તે છે જે માલદાર થયા પછી હોય અને તેને આપવાનું શરૂ કરો જેનું ભરણપોષણ તમારા પર જરૂરી છે.

માનવી પોતાના ઘરવાળાઓ માટે એક વારસનો ખર્ચ ભેગો કરીને રાખી શકે છે કે નહીં અને સ્ત્રી-બાળકોને કેટલું કેટલું આપવું જોઈએ ?

(૧૦૮/૫૬૦૨) હઝરત ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બની નઝીરના ખજૂરીઓના બાગને વેચીને પોતાના ઘરવાળાઓ માટે એક વારસનો ખર્ચ ભેગો કરીને રાખતા હતા.

(૧૧૦/૫૬૦૩) ઝુહરી કહે છે : માલિક ઇબ્ને ઔસ અને મુહમ્મદ ઇબ્ને જુબૈરે મને હદીસનો એક ભાગ કહ્યો હતો. મેં માલિક ઇબ્ને ઔસ પાસે જઈને (પૂરી) હદીસ પૂછી. માલિકે કહ્યું કે, એક દિવસ હું હઝરત ઉમર પાસે ગયો. એવામાં તેમની ચીકીદાર યરફા આવ્યાં. તે કહેવા લાગ્યો : ઉસ્માન, અબ્દુર્રહમાન, ઝુબૈર અને સઅદ અંદર આપવાની રજા માંગે છે. શું તેમના માટે હુકમ છે ? હઝરત ઉમરે કહ્યું : હા. ચીકીદારે તેમને રજા આપી અને ઉપર્યુક્ત સજજનો અંદર આવીને સલામ કરીને બેસી ગયા. ચીકીવાર પછી યરફા આવ્યો. તેણે કહ્યું :

શું અલી અને અબ્બાસને અંદર આપવાની રજા છે ? હઝરત ઉમરે કહ્યું : હા. ચીકીદારે બંને સજજનોને રજા આપી. બંને અંદર આવીને સલામ કરીને બેસી ગયા. હઝરત અબ્બાસે કહ્યું : અમીરૂલ મુઅમિનીન, મારો અને એમનો નિકાલ લાવો. હઝરત ઉસ્માન અને બીજા હાજરજનોએ પૂછા કહ્યું : અમીરૂલ મુઅમિનીન, એમનો નિકાલ લાવો અને એકને બીજાના ઝઘડાઓમાંથી છુટકારો આપો. હઝરત ઉમરે કહ્યું : ઉતાવળ ન કરો. હું તમને તે ખુદાની કસમ આપીને પૂછું છું જેના હુકમથી જમીન અને આત્માન કાયમ છે. શું તમને ખબર છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું, અમારો કોઈ વારસદાર નથી. અમે જે કંઈ વારસો છોડીએ તે ખૈરાત છે. હાજર રહેલાઓએ જવાબ આપ્યો : આ પ્રમાણે કહ્યું તો હતું. એ પછી હઝરત ઉમરે હઝરત અલી અને અબ્બાસ તરફ મોં કર્યું અને કહ્યું : હું તમને બંનેને ખુદાની કસમ આપું છું, શું તમે જાણો છો કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ આ પ્રમાણે કહ્યું છે ? બંને સહજૂહસ્થોએ કહ્યું : આપ (સલ.)એ ફરમાવ્યું તો હતું. હઝરત ઉમરે કહ્યું : તો હું તમારી સામે એની વિગત કહું છું. કારણ એ હતું કે, અલ્લાહ તઆલાએ પોતાના રસૂલને વિશિષ્ટ રીતે આ માલ આપ્યો. આપના સિવાય બીજા કોઈને આપ્યો નહીં. અલ્લાહ તઆલાએ

ફરમાવ્યું છે : **વ મા અફાઝ લ્લાહુ અલા રસૂલિહિ....** એટલે આ માલ ફક્ત રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો હતો, પરંતુ ખુદાની કસમ ! રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તમારા વગર ફક્ત પોતાના માટે તે માલ રાખ્યો નહીં, બલકે તમને પણ આપ્યો અને તમારી વચ્ચે એની વહેંચણી કરી. અહીં સુધી કે, તેમાંથી આ ભાગ બાકી રહ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એ માલમાંથી પોતાના ઘરવાળાઓનો આખા વરસનો ખર્ચ આપતા હતા. જે કંઈ બચતું હતું તેને એવી રીતે ખર્ચ કરતા હતા જેવી રીતે અલ્લાહનો બીજો માલ ખર્ચ થતો હતો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાની ઝિન્દગીમાં એના પર જ અમલ કર્યો હતો. હું તમને ખુદાની કસમ આપીને પૂછું છું, શું તમને એની ખબર છે ? હાજરજનોએ કહ્યું કે, જી હા. હજરત ઉમરે હજરત અલી મુર્તઝા અને હજરત અબ્બાસને કહ્યું કે, હું તમને ખુદાની કસમ આપીને પૂછું છું, શું તમને પણ એની ખબર છે ? બંને સજજનોએ કહ્યું કે, જી હા. હજરત ઉમરે કહ્યું કે, ત્યાર પછી જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વફાત થઈ ત્યારે હજરત અબૂબક્રે કહ્યું કે, હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો ખલીફા છું. એટલે હજરત અબૂબક્રે તે માલનો કબ્જો લીધો. જેવી રીતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ વ્યવસ્થા કરી હતી તેવી જ અબૂબક્રે વ્યવસ્થા કરી. તે પછી હજરત અલી અને હજરત અબ્બાસ તરફ

મો ફેરવીને કહ્યું : તે વખતે તમારા બંને સદ્ગૃહસ્થોનો એવો ખયાલ હતો કે, અબૂબક્ર આવા આવા છે. ખુદા જાણે છે કે, અબૂબક્ર અ. બાબતમાં સાચા, નેક, સમજદાર અને પ્રમાણિક હતા. પછી જ્યારે હજરત અબૂબક્રની વફાત થઈ ત્યારે મેં કહ્યું : હું રસૂલુલ્લાહ અને હજરત અબૂબક્રનો ખલીફા છું. એટલે મેં બે વરસ સુધી એનો કબ્જો લીધો અને જેવી રીતે હુઝૂર (સલ.) અને હજરત અબૂબક્ર (રદિ.) વ્યવસ્થા કરતા હતા તેવી જ વ્યવસ્થા હું કરતો રહ્યો. પછી તમે બંને મારી પાસે એકમત અને એકમન થઈને આવ્યા. અબ્બાસ, તમે તમારા ભત્રીજાના વારસાના દાવેદાર થઈને આવ્યા હતા અને એ (અલી) મારી પાસે પોતાની પત્નીનો વારસો માગતા હતા. મેં તમને બંનેને કહ્યું હતું કે, જો તમારી ઈચ્છા હોય તો હું તમને એ શરતે આપું છું કે, તમે ખુદાના વચનનો હવાલો આપીને કહો કે, અમે એ અંગે તે જ વ્યવસ્થા કરીશું જે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કરી હતી અને અબૂબક્રે કરી હતી અને જે મેં ખિલાફતના પ્રારંભમાં કરી છે, નહીં તો મારી સાથે એ અંગે વાતચીત ન કરો. તો બંનેએ કહ્યું કે, એ શરતે જ તમે અમને એ માલ આપો. મેં તમને ઉપરોક્ત શરતે માલ આપ્યો. હું તમને ખુદાની કસમ આપીને પૂછું છું, શું એ જ શરતે મેં તમને આપ્યો હતો ? હાજર રહેલાઓએ કહ્યું કે, જી

હા. હઝરત ઉમરે હઝરત અલી અને હઝરત અબ્બાસ તરફ મોં કરીને કહ્યું કે, હું તમને બંનેને ખુદાની કસમ આપીને પૂછું છું કે, શું એ શરતે જ મેં તમને આપ્યો હતો ? બંને સજ્જનોએ કહ્યું કે, બેશક. હઝરત ઉમરે કહ્યું : હવે તમે મારી પાસે એ સિવાય બીજો કોઈ ચુકાદો ઇચ્છો છો ? તે ખુદાની કસમ જેના હુકમથી જમીન અને આસ્માન કાયમ છે, હું એ સિવાય બીજો કોઈ ચુકાદો નહીં આપું. અહીં સુધી કે, કિયામત આવી જાય. જો તમે બંને એવી શક્તિ ન ધરાવતા હોય તો માલ મારા હવાલે કરી દો. હું તમારા તરફથી કામ કરીશ.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'વલ વાલિદાતુ યુદિ'અન
અવલાદહુન્ન હવલયુનિ
કામિલયુનિ લિમન અરાદ
અંચ્યુતિમ્મ રંદાઅત....' બીજી
આયત છે : 'વ હમ્લુહુ વ ફિસાલુહુ
સલાસૂન શહરન' ત્રીજી
જગ્યાએ છે : 'વ ઇન તઆસરતુમ
ફસતરદિઈ લહુ ઉશ્રા લિયુન્ફક
મૂસઅતિમ્ મિન સઅતિહિ.....'
મુહર્રી કહે છે કે, અલ્લાહ
તઆલાએ મનાઈ ફરમાવી છે
કે, કોઈ માં પોતાના બાળકને
નુકસાન પહોંચાડે. નુકસાન
પહોંચાડવાની રીત એ છે કે, માં

કહે કે, હું દૂધ પીવડાવતી નથી.
જો કે બાળકને ખોરાક આપવા
માટે માં જ શ્રેષ્ઠ છે. માં જ
બાળક પર ખૂબ મહેરબાન અને
દયાળુ હોય છે. એટલે જ્યારે
બાળકનો પિતા બાળક તરફથી
એની માંને એવો હક આપે જે
અલ્લાહે તેના પર ફર્જ કર્યો છે
તો પછી માંને ઇન્કાર કરવાનો
અધિકાર નથી અને ન પિતાને
એવો હક છે કે, બાળકના કારણે
તેની માંને નુકસાન પહોંચાડે
અને બીજી ઓરત પાસે દૂધ
પીવડાવવા માટે માંને દૂધ
પીવડાવવાની મનાઈ કરે. ખુલાસો
એ છે કે, જો માં-બાપ ખુશીથી
દૂધ પીવડાવવા માગે તો કંઈ
વાંધો નથી અને જો બાળકનું
દૂધ છોડાવવા માગે તો તેમાં
પણ કંઈ વાંધો નથી, એ
શરતે કે, એ દૂધ છોડાવવાનું
પરસ્પરની સલાહ-મંત્રણા અને
રાજીખૂશીથી હોય

જો પતિ ગાયબ હોય તો તેના
સ્ત્રી-બાળકોનો ખર્ચ ક્યાંથી
કરવામાં આવે ?

(૧૧૧/૫૬૦૪) હઝરત આઈશા કહે
છે કે, હિન્દ બિન્તે ઉત્બાએ આવીને કહ્યું
કે, યા રસૂલલ્લાહ ! અબૂ સુફ્યાન કંજુસ

માણસ છે, જો હું તેના માલમાંથી (ચોરીને) મારા બાળકોને ખવડાવું તો મને કોઈ ગુનોહ થશે ? હુજૂરે કહ્યું : ના, પરંતુ નિયમ અનુસાર થવું જોઈએ.

(૧૧૨/૫૬૦૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જો ઓરત પોતાના પતિની કમાઈમાંથી તેના હુકમ વગર કંઈ ખેરાત કરશે તો ખેરાત કરવાનો અડધો સવાબ તેને (પતિને) પણ મળશે.

પતિના ઘરમાં પત્નીનું કામ કરવું

(૧૧૩/૫૬૦૬) હઝરત અલી મુર્તઝા કહે છે કે, હઝરત ફાતિમાના હાથોમાં ઘંટીના કારણે નિશાનીઓ પડી હતી. તે એની ફરિયાદ કરવા રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પાસે ગયાં. કારણ કે, તેમને ખબર મળી હતી કે, થોડીક દોડાઓ અને ગુલામો આવ્યાં છે, પરંતુ હઝરત ફાતિમાની રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે મુલાકાત ન થઈ. તેમણે હઝરત આઈશાને એ અંગે વાત કરી. જ્યારે હુજૂર આવ્યા ત્યારે હઝરત આઈશાએ હુજૂરને કહ્યું. હુજૂર અમારી પાસે આવ્યા. તે વખતે અને અમારા બિછાનાઓ પર સૂઈ ગયાં હતાં. (હુજૂરને જાણેને) અમે ઉઠવાનો ઈરાદો કર્યો, પરંતુ આપે કહ્યું : તમારી જગ્યા પર રહો અને પોતે આવીને મારી અને હઝરત ફાતિમાની વચ્ચે બેસી ગયા.

અહીં સુધી કે, હુજૂરના કદમોની ઠંડક મેં મારા પેટ પર અનુભવી. પછી આપે કહ્યું : હું તમને એવી વાત બતાવું છું જે તમારી માંગણી કરતાં સારી છે. જ્યારે બિછાના પર જાન્યો ત્યારે ૩૩ વાર સુબ્હાનલ્લાહ, ૩૩ વાર અલ્હમ્દુલિલ્લાહ અને ૩૪ વાર અલ્લાહુ અકબર પઢો, એ જ તમારા માટે સેવક (નોકર) કરતાં સારું છે.

ઓરત માટે સેવકનું વર્ણન

(૧૧૪/૫૬૦૭) હઝરત અલી મુર્તઝા કહે છે કે, હઝરત ફાતિમા એક સેવક માગવા માટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે ગયાં. હુજૂરે કહ્યું : હું તમને એવી વાત બતાવું છું જે તમારા માટે સેવક કરતાં સારી છે. સૂતી વખતે ૩૩ વાર ખુદાની તસ્બીહ, ૩૩ વાર ખુદાની હમ્દ અને ૩૪ વાર અલ્લાહની મદહનાત બયાન કરો. ઉપરોક્ત રિવાયત બયાન કર્યા પછી સુફ્યાને કહ્યું કે, હુજૂરે ત્રણેમાંથી એકના વિષે ૩૪ વાર પઢવા માટે કહ્યું હતું. હઝરત અડી કહે છે : હુજૂરના ફરમાન પછી મેં કદી એનાં ત્યાગ કર્યા નથી. તેમને પૂછવામાં આવ્યું કે, સિદ્દીનની લડાઈની રાત્રે પણ તમે છોડ્યું નથી ? તેમણે કહ્યું : સિદ્દીનની લડાઈની રાત્રે પણ છોડ્યું નહીં.

ઘરના પુરુષનું પોતે ઘરવાળાં-ઓની સેવા કરવાનું બયાન

(૧૧૫/૫૬૦૮) હઝરત અસ્વદ ઇબ્ને યઝીદ કહે છે : મેં હઝરત આઈશાને પૂછ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ઘરમાં શું શું કરતા હતા ? તેમણે કહ્યું કે, ઘરવાળાં-ઓની સેવામાં રહેતા હતા અને અઝાન સાંભળીને બહાર જતા હતા.

જો પુરૂષ ખર્ચ ન આપે તો ઓરત માટે જાઘઝ છે કે, તેને ખબર કયા વગર નિયમ અનુસાર એટલો ખર્ચ લઈ લે જે તેના બાળકો માટે પુરતો હોય

(૧૧૬/૫૬૦૮) હઝરત આઈશા કહે છે કે, હિન્દ બિન્તે ઉત્બાએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અબૂ સુફ્યાન કંજુસ માણસ છે. મને એટલું આપતા નથી કે, મારા અને મારા બાળકો માટે પુરતું થઈ પડે. આ સિવાય બીજો કોઈ ઉપાય નથી કે, તેમની જાણ બહાર હું કંઈક લઈ લઉં. હુઝૂરે કહ્યું કે, એટલું લઈ લો જેટલું કે, નિયમ અનુસાર તમારા અને તમારી ઔલાદના માટે પુરતું થઈ પડે.

ઓરતે પોતાના પતિના માલની દેખરેખ રાખવી જોઈએ

(૧૧૭/૫૬૧૦) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ઊંટો પર સવાર થનારી (અરબ) ઓરતોમાં સૌથી શ્રેષ્ઠ ઓરતો કુરેશની છે. પોતાના નાના બાળકો પર ખૂબ

મહેરબાન હોય છે અને પતિના માલની સારી દેખરેખ રાખે છે.

ઓરતને પ્રણાલિકા મુજબ પહેરવેશ આપવો જોઈએ

(૧૧૮/૫૬૧૧) હઝરત અલી કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.) પાસે એક રેશમી (કપડાંની) જોડ લાવવામાં આવી. હુઝૂરે મને આપી. મેં પોતે પહેરી લીધી, પરંતુ મુબારક ચહેરા પર ગુસ્સાના ચિહ્નો જોઈને મેં તેને ફાડીને મારી ઓરતોમાં વહેંચી દીધી.

પતિની ઔલાદના ઉછેરમાં સ્ત્રીએ પુરૂષને મદદ કરવી જોઈએ

(૧૧૯/૫૬૧૨) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે : મારા પિતા મરતી વખતે સાત કે નવ છોકરીઓ મૂકી ગયા હતા. એટલે મેં એક બિનકુંવારી સ્ત્રી સાથે નિકાહ કર્યા. હુઝૂરે કહ્યું : જાબિર, શું તે નિકાહ કરી લીધા ? મેં કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : કુંવારી સાથે કે બિનકુંવારી સાથે ? મેં કહ્યું : બિનકુંવારી સાથે. આપે કહ્યું : કોઈ કુંવારી સાથે કેમ કર્યા નહીં કે, તું તેની સાથે રમત અને તે તારી સાથે રમત. તું તેની સાથે હસત અને તે તારી સાથે હસત. મેં કહ્યું : હુઝૂર, મારા પિતા અવસાન વખતે અમુક છોકરીઓ મૂકી ગયા હતા. મને ઠીક

લાગ્યું નહીં કે, તેમના જેવી બીજી એક છોકરી લઈ આવું. એટલે મેં બિનકુંવારી સ્ત્રી સાથે નિકાહ કર્યા. જેથી તેમનું વડીલપણું જાળવે અને તેમને કાબુમાં રાખે. આપે કહ્યું : ખુદા મુબારક કરે.

ગરીબ માણસ પોતાના ઘર-વાળાંઓને જ ખૈરાત કરે

(૧૨૦/૫૬૧૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, એક માણસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હું બરબાદ થઈ ગયો. આપે કહ્યું : કેમ, શું થયું ? તેણે કહ્યું કે, મેં રમઝાનમાં પત્ની સાથે સંભોગ કર્યો. આપે કહ્યું : એક ગુલામ આઝાદ કરો. તેણે કહ્યું : મારી પાસે તો નથી. આપે કહ્યું : તો બે મહીનાના સળંગ રોઝા રાખો. તેણે કહ્યું કે, મારામાં એની શક્તિ નથી. આપે કહ્યું : તો સાઠ મિસ્કીનોને ખાણું બવડાવો. તેણે કહ્યું કે, એ મારી પાસે નથી. એવામાં હુઝૂરની પાસે એક ગુણ આવી, જેમાં ખજૂર ભરેલું હતું. આપે કહ્યું : મસ્તલો પૂછનાર ક્યાં છે ? તેણે કહ્યું કે, હું હાજર છું. આપે કહ્યું : આ ખૈરાત કરી દે. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! શું મારાથી વધારે મોહતાજ માણસને ? તે ખુદાની કસમ છે જેણે આપને સાચો ધર્મ આપીને મોકલ્યા છે, મદીનાની બંને પથરાણ ભૂમિઓ વચ્ચે મારાથી વધારે મોહતાજ કોઈ ઘર નથી.

હુઝૂર આ સાંભળીને હસ્યા. જેથી મુબારક દાંત દેખાયા પછી આપે કહ્યું : તો હવે તમે જ ખાઈ લો.

જે બાળકનો પિતા મરી ગયો તેને દૂધ પીવડાવવાનું મહેનતાણું વારસદારના શિરે છે. શું દૂધ પીવડાવવાનો હક માં પર છે અને આયત 'દરબ લ્લાહુ મસલ રજુલય્નિ અહદુહુમા અન્કમુ લાયકદિર અલા શયઘન વ હુવ કલ્લુન અલા મવલાહુ'ની તફસીર

(૧૨૧/૫૬૧૪) હઝરત ઉમ્મે સલમા કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! જો હું અબૂ સલમાના છોકરાઓ માટે કંઈક ખર્ચ કરું તો મને કંઈ સવાબ મળશે ? કારણ કે, હું તેમને એમ તો છોડી શકતી નથી. તે મારી ઔલાદ છે. આપે કહ્યું : હા, જો તમે તેમના માટે ખર્ચ કરશો તો તમને તેનો સવાબ મળશે.

(૧૨૨/૫૬૧૫) હઝરત આઈશા કહે છે : હિન્દે મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અબૂ સુફયાન કંજુસ માણસ છે. જો હું તેમના માલમાંથી આટલો માલ લઈ લઉં જે મારા માટે પુરતો હોય તો શું મને કંઈ ગુનોહ થશે ? આપે કહ્યું કે, નિયમ અનુસાર લઈ લો.

હદીસ 'મન તરક કલ્લન અવ દિયાઅન ફઘલય્ય'ની તફસીર

(૧૨૩/૫૬૧૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પાસે જ્યારે કોઈ દેવાદાર માણસનો જનાઝો લાવવામાં આવતો તો આપ પૂછતા હતા કે, તેણે પોતાનું દેવું ચુકવવા જેટલો માલ છોડ્યો છે ? હવે જો કહેવામાં આવતું કે, દેવું ચુકવવા જેટલો તેણે માલ છોડ્યો છે, તો આપ તેની નમાઝ પઢતા, નહીં તો મુસલમાનોને કહી દેતા કે, તમે તમારા માણસની નમાઝ પઢો, પરંતુ જ્યારે અલ્લાહ તઆલાએ હુઝૂરને વિજયો નસીબ કર્યા ત્યારે આપે કહ્યું : હું મુસલમાનો સાથે તેમની જાત કરતાં પણ વધારે નજીકનો સંબંધ ધરાવનાર છું. એટલે જે મુસલમાનનું અવસાન થઈ જાય અને તે કંઈ દેવું મૂકીને મરે તો તે દેવું ચુકવવાની જવાબદારી મારી છે અને જે માણસ કંઈ માલ મૂકી જાય તે તેના વારસદારો માટે છે.

દૂધ પીવડાવનારીઓ આઝાદ ઓરતો વગેરેમાંથી હોવી જોઈએ

(૧૨૪/૫૬૧૭) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત ઉમ્મે હબીબા કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આપ મારી બહેન સાથે, જે અબૂ સુફ્યાનની પુત્રી છે, નિકાહ કરી લો. આપે કહ્યું : શું તમે એ પસંદ કરશો ? મેં કહ્યું : જી હા. આપ મારી એકલીના માટે તો નથી અને મારી સાથે ભાગીદાર બનવા માટે અન્યોની

સરખામણીમાં મારી બહેન જ સારી છે. આપે કહ્યું : તે મારા માટે હલાલ નથી. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! ખુદાની કસમ ! અમે તો પરસ્પર વાતચીત કરી રહ્યાં હતાં કે, આપ અબૂ સલમાની છોકરી દુર્રા સાથે નિકાહ કરી છો. આપે કહ્યું : શું ઉમ્મે સલમાની પુત્રી સાથે ? મેં કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! જો તે મારા ખોળામાં ઉછરી ન હોત તો પણ તે મારા માટે હલાલ નથી. કારણ કે, તે મારા રઝાઈ ભાઈની પુત્રી છે. મને અને અબૂ સલમાને સુવયબાએ દૂધ પીવડાવ્યું હતું. હવે તમે મને તમારી પુત્રીઓ અને બહેનો સાથે નિકાહ કરવા માટે ન કહેશો. હઝરત ઉરવા કહે છે : સુવયબાને અબૂ લહબે આઝાદ કરી હતી.

બિસ્મિલ્લાહિ રંહમાનિ રંહીમ

ખાનપાનના નિયમો

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'કુલૂ મિન તરિય્યાતિ મા રઝકનાકુમ' અને 'કુલૂ મિન તરિય્યાતિ મા કસબતુમ' અને 'કુલૂ મિન તરિય્યાતિ વ અમલૂ સાલિહા'

(૧૨૫/૫૬૧૮) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું : ભૂખ્યાને ખાણું ખવડાવો. બીમારની ખબર લો અને કેદીને છોડાવો.

(૧૨૬/૫૬૧૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના ઘર-વાળાંઓએ હુઝૂરના અવસાન સુધી કદી ત્રણ દિવસ (સળંગ) પેટ ભરીને ખાધું નથી. હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, મને ખૂબ ભૂખ લાગી હતી, એવામાં હું હઝરત ઉમરને મળ્યો. તેમને કુર્આનની કોઈ આયત સંભળાવવા માટે કહ્યું : હઝરત ઉમર ઘરમાં દાખલ થયા અને આયત ખોલીને બયાન કરી. ત્યાર પછી હું (ઉઠીને) થોડે જ દૂર ગયો હતો કે ભૂખની તકલીફના કારણે ઉંઘા મોંએ પડ્યો. થોડી જ વારે જ્યારે મોં ઉઠાવીને જોયું ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારા માથા પાસે ઉભા હતા. આપ ફરમાવી રહ્યા હતા : અબૂ હુરૈરા ! મેં કહ્યું : જ હુઝૂર ! હાજર છું. આપે મારો હાથ પકડીને ઉભો કર્યા અને મારી સ્થિતિ પારખી ગયા. ઘેર લાવીને દૂધનો એક પ્યાલો આપવાનો હુકમ કર્યો. મેં પ્યાલો ભરીને દૂધ પીધું. હુઝૂરે કહ્યું કે, અબૂ હુરૈરા, હજુ પીઓ. મેં બીજીવાર પીધું. હુઝૂરે કહ્યું : અબૂ હુરૈરા, હજુ પીઓ. મેં ત્રીજીવાર પીધું. અહીં સુધી કે, માફ પેટ ટાઈટ થઈ ગયું અને તીરની પાંખ જેવું થઈ ગયું. ત્યાર પછી હું હઝરત ઉમરને મળ્યો અને તેમને મારા બનાવની વાત કરીને કહ્યું કે, ઉમર, તમારા કરતાં સારા માણસને એ બાબતનો નિકાલ લાવનાર

બનાવ્યો. ખુદાની કસમ ! મેં તમને કુર્આનની આયત પઢવા માટે કહ્યું હતું, જો કે હું તમારા કરતા વધારે સારી રીતે એ આયતને પઢી શકતો હતો. હઝરત ઉમરે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! તમને મારા ઘરમાં લઈ જવા અને ખાણું ખવડાવવું મારા માટે લાલ ઊંટો કરતાં પણ વધારે સાફ હતું.

ખાણા પર બિસ્મિલ્લાહ બોલવાનું બયાન અને જમણા હાથે ખાવાનો હુકમ

(૧૨૭/૫૬૨૦) ઉમર ઇબ્ને અબૂ સલમા કહે છે : હું બાળક હતો અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની દેખરેખ હેઠળ હતો. ખાતી વખતે મારો હાથ રકાબીમાં ઘુમ્યા કરતો હતો. (કિંવા ધરાતો ન હતો) રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, છોકરા, બિસ્મિલ્લાહ પઢીને જમણા હાથે ખાઓ અને તમારી સામેથી ખાઓ. જેથી તે સમયથી મારી ખાવાની રીત આ પ્રમાણે થઈ ગઈ.

પોતાની સામેથી ખાવાનું બયાન

હઝરત અનસની રિવાયત છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ખાતા પહેલાં ખુદાનું નામ લો. દરેક માણસ પોતાની સામેથી ખાય

(૧૨૮/૫૬૨૧) હઝરત ઉમર ઇબ્ને અબૂ સલમા કહે છે કે, એક દિવસ મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે ખાણું ખાધું. હું રકાબીની ચારે તરફથી ખાવા લાગ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, તમારી સામેથી ખાઓ.

(૧૨૯/૫૬૨૨) હઝરત ઉમર ઇબ્ને અબૂ સલમા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું : બિસ્મિલ્લાહ કરો અને પોતાની સામેથી ખાઓ.

જો સાથે ખાનારો ખરાબ ન સમજે તો પ્યાલાની ચારે બાજુએ શોધવું જાઘઝ છે

(૧૩૦/૫૬૨૩) હઝરત અનસ કહે છે કે, એક દરજ્જાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને દાવત આપી. હું પણ હુઝૂરની સાથે ગયો. મેં જોયું કે, પ્યાલાની કોર પાસે હુઝૂર દૂધી શોધતા હતા. તે દિવસથી જ મને પણ દૂધી પ્રત્યે મુહબ્બત જાગી.

જમણા હાથે ખાણું ખાવાનું બયાન

(૧૩૧/૫૬૨૪) હઝરત ઉમર ઇબ્ને અબૂ સલમા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને કહ્યું હતું : તમારા જમણા હાથે ખાઓ.

(૧૩૨/૫૬૨૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) શક્ય તેટલી હદે વુઝૂ કરવામાં, જોડા પહેરવામાં અને

કાંસકી કરવામાં જમણા હાથનો ઉપયોગ કરતા હતા.

ઘરાઈને ખાવાનું બયાન

(૧૩૩/૫૬૨૬) હઝરત અનસ કહે છે કે, અબૂ તલહાએ ઉમ્મે સુલૈમને કહ્યું હતું કે, મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો અવાજ સાંભળ્યો ત્યારે કમજોર લાગતો હતો. જેના પરથી હું સમજી ગયો કે, હુઝૂરને ભૂખ લાગી છે. શું તમારી પાસે કંઈ છે ? ઉમ્મે સુલૈમે જવની અમુક રોટલીઓ કાઢી અને પોતાની ઓઢણી કાઢીને તેના એક છેડામાં રોટલીઓ બાંધીને કપડાની નીચે છુપાવી દીધી અને કપડાનો થોડો ભાગ ચાદર રૂપે મારા પર નાખીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે મોકલી. મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મસ્જિદમાં જોયા. આપની સાથે બીજા લોકો પણ બેઠા હતા. હું તેમની પાસે જઈને ઉભો થઈ ગયો. હુઝૂરે કહ્યું : તને અબૂ તલહાએ મોકલ્યો છે ? મેં કહ્યું : જી હા. હુઝૂરે હાજર રહેલાઓને કહ્યું : ઉઠો. જેથી રસૂલુલ્લાહ (અને બીજા લોકો) ચાલતા થયા. હું બધાની આગળ આગળ જઈ રહ્યો હતો. અહીં સુધી કે, હું અબૂ તલહા પાસે પહોંચી ગયો. અબૂ તલહા કહેવા લાગ્યા : ઉમ્મે સુલૈમ, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) લોકોને સાથે લઈને આવ્યા અને આપણી પાસે એટલું ખાણું નથી કે તેમના માટે પુરતું થઈ પડે. ઉમ્મે સુલૈમે કહ્યું : ખુદા અને

તેના રસૂલ જ સારી રીતે જાણે છે. અબૂ તલહા રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સામે ગયા અને હુજૂરને સાથે લઈને ઘરમાં દાખલ થયા. હુજૂરે કહ્યું : ઉમ્મે સુલૈમ, તમારી પાસે શું છે ? ઉમ્મે સુલૈમ તે જ રૂમાલ લઈ આવ્યાં. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ રોટલીઓ તોડવાનો હુકમ આપ્યો. ઉમ્મે સુલૈમે ચામડાની થેલીમાંથી કોઈ વસ્તુ નીચોવીને શાક જેવું બનાવ્યું. ત્યાર પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને જે પઢવાનું હતું તે પઢયા. આપે કહ્યું : દસ માણસોને (ખાવાની) રજા આપો. હુકમ અનુસાર દસ માણસોને રજા આપી. જ્યારે તેઓ ખાઈને ધરાઈને ચાલ્યા ગયા ત્યારે હુજૂરે કહ્યું : (બીજા) દસને બોલાવો. હુકમ અનુસાર બીજા દસને બોલાવ્યા. તેઓ પણ ધરાઈને ચાલ્યા ગયા ત્યારે હુજૂરે કહ્યું : બીજા દસને બોલાવો. છેવટે બધા માણસો ખાઈને ધરાઈ ગયા. તે વખતે એ લોકોની સંખ્યા એંસીની હતી.

(૧૩૪/૫૬૨૭) હઝરત અબ્દુરહમાન ઈબ્ને અબૂબક્ર કહે છે : એકવાર અમે બધા રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે ૧૩૦ માણસો હતા, એવામાં હુજૂરે કહ્યું : તમારામાંથી કોઈની પાસે કંઈ ખાવાનું છે ? સંજોગવશાત એક માણસ પાસે લગભગ એક સાઝ આટો હતો. હુકમ અનુસાર તેને ગુંદવામાં આવ્યો.

એવામાં એક કાફિર વિખરાયેલા વાળવાળો લાંબા કદનો બકરીઓ હાંકતો આવ્યો. હુજૂરે કહ્યું : શું વેચશો કે ભેટ આપશો ? તેણે કહ્યું : ના, વેચીશ. હુજૂરે તેની પાસેથી એક બકરી ખરીદી. હુકમ અનુસાર તેને તૈયાર કરવામાં આવી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કલેજી અલગ ભુંજવાનો હુકમ આપ્યો. ખુદાની કસમ ! ૧૩૦ માણસોમાંથી કોઈ માણસ એવો ન હતો જેને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કલેજનો કોઈ ટુકડો ન આપ્યો હોય. જે હાજર હતો તેને આપ્યો અને જે ગેરહાજર હતો તેના માટે અલગ મૂકી દીધો. ત્યાર પછી હુજૂરે તેને બે પ્યાલામાં નાંખ્યો અને અમે બધાએ ધરાઈને ખાધો. બંને પ્યાલાઓમાં થોડોક વધ્યો. જે મેં ઉંચકીને ઊંટ પર મૂકી દીધો.

(૧૩૫/૫૬૨૮) હઝરત આઈશા કહે છે : જ્યારે અમે બે કાળી વસ્તુઓ કિંવા ખજૂર અને પાણી પેટ ભરીને ખાધું ત્યારે હુજૂરની વફાત થઈ.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'લયસ અલલ અઅરજિ હરજુન વ લા અલલ અઅમા હરજુન.' બધા માણસોનું સાથે મળીને ખાણું ખાવાનું બચાવ અને બધાનું થોડો થોડો ખર્ચ કાઢીને એકત્ર કરવાનું જાઘગ્ર હોવું

(૧૩૬/૫૬૨૯) હઝરત સુવૈદ ઇબ્ને નુઅમાન કહે છે : અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે ખેંચે ગયા. 'સહબા' નામે જગ્યાએ હતા, એવામાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ખાણું મંગાવ્યું, પરંતુ સત્ત્વ સિવાય બીજું કંઈ રજૂ કરવામાં આવ્યું નહીં. અમે તેના જ નાના ટુકડા કર્યા અને ખાધું. પછી હુઝૂરે પાણી મંગાવ્યું. હુઝૂરે પોતે પણ કુલ્લી કરી અને અમે પણ કુલ્લીઓ કરી. તે પછી હુઝૂરે (નવું) વુઝૂ કર્યા વગર અમને મગરિબની નમાઝ પઢાવી.

ચપાતીનું વર્ણન અને ખવાન તથા દસ્તરખવાન પર ખાવાનો હુકમ

(૧૩૭/૫૬૩૦) હઝરત કતાદા કહે છે : અમે હઝરત અનસ પાસે હતા. તેમનો રસોઈઓ-બબરચી પણ હતો, એવામાં તેમણે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ વફાતની ઘડી સુધી કદી ચપાતી, રોટલી અને બકરીનો ભુંજેલો ગોશત ખાધો નથી.

(૧૩૮/૫૬૩૧) હઝરત અનસ કહે છે : મારી જાણ મુજબ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કદી તશતરીમાં (ચોક્કસ પ્રકારની ઈરાની પ્લેટમાં) ખાધું નથી. ન જ ચપાતી, રોટલી ખાધી અને ન કદી ખવાન (ભોજન માટે વપરાતી ઈરાની સાધન) પર ખાધું. લોકોએ હઝરત

કતાદાને પૂછ્યું, પછી લોકો કેવી રીતે ખાતા હતા ? તેમણે કહ્યું કે, દસ્તરખવાન પર મૂકીને.

(૧૩૯/૫૬૩૨) હઝરત અનસ કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત સદિયા સાથે એકાંતવાસ કર્યા ત્યારે હુઝૂરના વલીમાનું ખાણું ખાવા માટે મેં મુસલમાનોને બોલાવ્યા. ચામડાનું દસ્તરખવાન બીછાવવામાં આવ્યું. રસૂલે પાક (સલ.)એ તેના પર ખજૂર, પનીર અને ઘી મૂકાવ્યું. હઝરત અનસથી એક રિવાયત એવી પણ છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત સદિયા સાથે એકાંતવાસ કર્યા પછી 'હૈસ' (એક પ્રકારનો હલવો) તૈયાર કરીને ચામડાના દસ્તરખવાન પર મૂકાવ્યો હતો.

(૧૪૦/૫૬૩૩) વહબ ઇબ્ને કેસાન કહે છે : સીરિયાવાળા ઇબ્ને જુબેરને ખિસ્યાણા પાડવા માટે બે કમરબંધ-વાળીનો પુત્ર કહેતા હતા. હઝરત અસ્મા (જેમનો ઇલકાબ બે કમરબંધવાળી હતો)એ એક દિવસ તેમને કહ્યું કે, બેટા, તું જાણે છે કે, બે કમરબંધ શું હતાં ? વાત એમ હતી કે, મારું એક કમરબંધ હતું. મેં તેને ફાડીને બે ટુકડા કર્યા. એક ટુકડાથી (૧૩૮/૫૬૩૧) નબીએ કરીમ (સલ.)ના દસ્તરખવાન પર માત્ર એક શાક રહેતું હતું. વિવિધ વાનગીઓ અથવા નિતનવા અથાણા રહેતા ન હતાં.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની મશકતનું મો બાંધ્યું અને બીજા દુકકાથી આપના દસ્તરખ્વાનને બાંધ્યું. વહબ ઇબ્ને કેસાન કહે છે : એ પછી જ્યારે સીરિયાવાળાઓ હઝરત ઇબ્ને ઝુબેરને ખિસ્યાશા પાડવા માટે બે કમરબંધવાળીનો પુત્ર કહેતા હતા ત્યારે ઇબ્ને ઝુબેર કહેતા હતા : હા, ખુદાની કસમ ! એ અવાજ ખરાબી જાહેર કરવા માટે છે, પરંતુ મારા પરથી એ ખિસ્યાશાપણું દૂર થનારું છે.

(૧૪૧/૫૬૩૪) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, ઇમ્મે હુકૈદે કંઈક ઘી, પનીર અને ઘોનો ગોશત રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે મોકલ્યો. આપે એ બધી વસ્તુઓ મંગાવી. એ બધી વસ્તુઓ આપના દસ્તરખ્વાન પર ખાવામાં આવી, પરંતુ ઘોના ગોશત પ્રત્યે અણગમો દાખવીને બધો નહીં. જો એ વસ્તુઓ હરામ હોત તો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના દસ્તરખ્વાન પર ન ખાવામાં આવત અને આપ તેને ખાવાનો હુકમ ન આપત.

સત્તૂનું વર્ણન

(૧૪૨/૫૬૩૫) હઝરત સુવૈદ ઇબ્ને નુઅમાન કહે છે કે, બધા લોકો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે સહબા સ્થળે હતા, એવામાં નમાઝનો વખત થઈ ગયો. હુઝૂરે ખાવાનું મંગાવ્યું, પરંતુ સત્તૂ સિવાય કંઈ મળ્યું નહીં. હુઝૂરે તેના જ ફાકા માર્યા. બીજા લોકોએ પણ ફાક્યું.

પછી પાણી મંગાવીને આપે પણ કુલ્લી કરી અને બીજા લોકોએ પણ કુલ્લી કરી. તે પછી (નવું) વુજૂ કર્યા વગર હુઝૂરે નમાઝ પઢી અને અમે પણ નમાઝ પઢી. ‘સહબા’ સ્થળ પૈગરથી સોળ માઈલના અંતરે છે.

જ્યાં સુધી હુમૂરની સામે ખાણનું નામ લેવામાં આવતું નહીં અને આપને એવી ખબર ન પડતી કે એ શું ખાણું છે ત્યાં સુધી આપ તેને ખાતા ન હતા

(૧૪૩/૫૬૩૬) હઝરત સયદુલ્લાહ ખાલિદ ઇબ્ને વલીદ બયાન કરે છે કે, હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે મારી માસી ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત મયમૂના (ર.ક.) પાસે ગયો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમની પાસે એક ભુંજેલી યો જોઈ, જે તેમની બહેન હુકૈદા બિન્તે હારિસ નજદથી લાવ્યાં હતાં. હઝરત મયમૂનાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં ઘો રજૂ કરી. આપનો નિયમ હતો કે, જ્યાં સુધી ખાણનો પ્રકાર અને નામ આપની સામે બયાન કરવામાં આવતું ન હતું ત્યાં સુધી આપ તેના તરફ હાથ લંબાવતા ન હતા, પરંતુ આ વખતે હુઝૂરે ઘો તરફ હાથ લંબાવ્યો. હાજર રહેલી ઓરતોમાંથી એક ઓરતે કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને બતાવો કે, તમે હુઝૂરની સામે શું વસ્તુ રજૂ કરી છે ? યા રસૂલુલ્લાહ ! એ ઘો

છે. આ સાંભળતાં જ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તરત હાથ ખેંચી લીધો. મેં કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! શું થો હરામ છે ? આપે કહ્યું : ના, પરંતુ મારો કોમ (કુરૈશ)ની ધરતી પર એ પેદા થતી ન હતી એટલે મને સૂઝ ચઢે છે. છેવટે મેં તેને મારા તરફ ખેંચીને ખાધી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારા તરફ જોતા રહ્યા.

એક માણસનું ખાણું બે માણસ માટે પુરતું થઈ પડે છે

(૧૪૪/૫૬૩૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : બે માણસોનું ખાણું ત્રણ માણસો માટે અને ત્રણનું ખાણું ચારના માટે પુરતું છે.

મુઅમિન એક આંતરડામાં ખાય છે

(૧૪૫/૫૬૩૮) નાફિઅ કહે છે કે, હઝરત ઇબ્ને ઉમર ત્યાં સુધી ખાતા ન હતા જ્યાં સુધી પોતાની સાથે કોઈ મિસ્કીનને ખવડાવવા ન હતા. એક ફિવસ ખાણું બવડાવવા માટે હું તેમની પાસે એક માણસને લઈ ગયો. તે માણસે ખૂબ ખાધું. ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું : નાફિઅ, ફરી

(૧૪૩/૫૬૩૬) ઇમામ અમ્મઅમ (રહ.)ના ગત અનુસાર થો ખાવાની મનાઈ છે. અબૂ દ્રવુદ (રહ.)ની રિવાયતમાં એની મનાઈ છે. એટલે પહેલાં અંગેલી પરવાનગી રદ ગણાશે.

એને મારી પાસે લાવશો નહીં. મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે, આપ ફરમાવતા હતા કે, મુઅમિન એક આંતરડામાં અને કાફિર સાત આંતરડાઓમાં ખાય છે.

મુઅમિન એક આંતરડામાં ખાય છે. હઝરત અબૂ હુરૈરાથી એ અંગે રિવાયત છે

(૧૪૬/૫૬૩૯) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મુઅમિન એક આંતરડામાં ખાય છે અને કાફિર સાત આંતરડાઓમાં ખાય છે.

(૧૪૭/૫૬૪૦) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કાફિર સાત આંતરડાઓમાં ખાય છે અને માફૂ અલ્લાહ અને તેના રસૂલ પર ઇમાન છે.

(૧૪૮/૫૬૪૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મુસલમાન એક આંતરડામાં અને કાફિર સાત આંતરડાઓમાં ખાય છે.

(૧૪૯/૫૬૪૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, એક માણસ ખૂબ ખાતી હતો. મુસલમાન થયા પછી થોડું ખાવા લાગ્યો.

(૧૪૫/૫૬૩૮) મુઅમિનની શાન અને કશા એ છે કે, તે થોડું ખાય. કારણ કે, તેનું જીવન આપિરત માટે છે. તે જીવવા માટે ખાય છે.

હુઝૂર (સલ.)ને તેની વાત કરવામાં આવી. આપે કહ્યું : મુઅમિન એક આંતરડામાં ખાય છે અને કાફિર સાત આંતરડાઓમાં ખાય છે.

ટેકો લગાડીને ખાવાનું બચાવન

(૧૫૦/૫૬૪૩) હઝરત અબૂ જુહૈફા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : હું ટેકો લગાડીને ખાતો નથી.

(૧૫૧/૫૬૪૪) હઝરત અબૂ જુહૈફા કહે છે કે, હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પાસે હતો, એવામાં હુઝૂરે એક માણસને, જે આપની પાસે હતો, કહ્યું હતું કે, હું ટેકો લગાડીને ખાતો નથી.

ગોશ્તને ભુંજવાનું બચાવન

અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : 'ફળાસ બિજજસિન હનીઝ' તે ભુંજેલો વાછરડો લઇને આવ્યો

(૧૫૨/૫૬૪૫) હઝરત ખાલિદ ઇબ્ને વલીદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં એક ભુંજેલી ઘો રજુ કરવામાં આવી. આપે તેને ખાવા માટે હાથ લંબાવ્યો. આપને કહેવામાં આવ્યું કે, એ ઘો છે. તરત હુઝૂરે હાથ ખેંચી લીધો. મેં પૂછ્યું, શું એ હરામ છે ? આપે કહ્યું : ના, પરંતુ મારી કોમની જમીનમાં એ પેદા થતી નથી. મને એનાથી સૂગ થઈ છે. પછી મેં તેને ખાધી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જોઈ રહ્યા હતા.

ખઝીરા નદ્ર કહે છે : 'ખઝીરા' ખજૂરમાંથી અને 'હરીરા' દૂધમાંથી બને છે

(૧૫૩/૫૬૪૬) હઝરત ઇત્બાન ઇબ્ને માલિક સહાબી બદરી અનસારી કહે છે : મેં મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું અંધ થઈ ગયો છું અને મારી કોમને નમાઝ પઢાવું છું, પરંતુ જ્યારે વરસાદ પડે છે અને મારી અને તેમની વચ્ચેનું નાશું વહે છે તો હું તેમની મસ્જિદમાં જઈ શકતો નથી અને તેમને નમાઝ પઢાવી શકતો નથી. એટલે હું ઈચ્છું છું કે, આપ આવીને મારા ઘરમાં નમાઝ પઢો. જેથી હું તેને નમાઝની જગ્યા મુકરર કરી લઉં. હુઝૂરે કહ્યું : ઇન્શાઅલ્લાહ હું એવું કરીશ. ઇત્બાન કહે છે : બીજા દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હઝરત અબૂબક્રને સાથે લઈને દિવસ ચઢતા આવ્યા અને અંદર આવવાની રજા માંગી. મેં રજા આપી. હુઝૂર અંદર આવ્યા અને બેઠા વગર મને કહ્યું : તમે મારી પાસે ક્યાં નમાઝ પઢાવવા માંગો છો ? મેં ઘરના એક ખૂણા તરફ ઈશારો કર્યો. હુઝૂરે ઊભા થઈને અલ્લાહુ અકબર કહ્યું : અમે, પાછળ સફ બનાવી. હુઝૂરે બે રકઅત પઢીને સલામ ફેરવી. અમે હુઝૂરના માટે 'ખઝીરા' તૈયાર કર્યો હતો. તે ખાવા માટે આપને રોકી રાખ્યા. ત્યાર પછી ઘણા મહોલ્લા-વાસીઓ મારા ઘરમાં ભેગા થઈ ગયા.

તેમનામાંથી એક માણસે કહ્યું કે, માલિક ઈબ્ને દુખયશિન ક્યાં છે ? બીજાએ કહ્યું કે, તે મુનાફિક છે. ખુદા અને ખુદાના રસૂલ સાથે તેને મુહબ્બત નથી. હુઝૂરે કહ્યું કે, આ પ્રમાણે ન બોલો. શું તમને ખબર નથી કે, તેણે માત્ર અલ્લાહની ખુશી ખેળવવા માટે 'લા ઇલાહ ઇલ્લાહ' કહ્યું છે. તેણે કહ્યું કે, ખુદા અને ખુદાના રસૂલ વધુ જાણે છે, પરંતુ અમે જોઈએ છીએ કે, તેનું વલણ અને ભલી લાગણી મુનાફિકો માટે છે. આપે કહ્યું કે, જે માણસ અલ્લાહને રાજી રાખવા માટે 'લા ઇલાહ ઇલ્લાહ' કહે છે તેના પર અલ્લાહ તઆલાએ દોઝખ હરામ કરી દીધી છે.

પનીરનું વર્ણન

(૧૫૪/૫૬૪૭) હઝરત અનસ કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત સીફિયા સાથે એકાંતવાસ કર્યા ત્યારે હુઝૂરે દસ્તરખ્વાન પર ખજૂર, પનીર અને ઘી મૂકાવ્યું હતું.

(૧૫૫/૫૬૪૮) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, મારી માસી (હઝરત મયમૂના)એ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં થોડીક ઘી, પનીર અને દૂધ રજૂ કર્યું. હુઝૂરના દસ્તરખ્વાન પર ઘી મૂકવામાં આવી. જો એ હરામ હોત તો તે આપના દસ્તરખ્વાન પર ન મૂકવામાં આવત. હુઝૂરે દૂધ પીધું અને પનીર ખાધી.

(૧૫૬/૫૬૪૯) હઝરત સહલ ઈબ્ને સઅદ કહે છે : અમે જુમ્હાના દિવસે ખુશ થતા હતા. કારણ કે, જુમ્હાના દિવસે એક વૃધ્ધા સ્તાળુના મૂળ લાઈને એક હાંડલીમાં નાખીને જવના થોડાક દાણા તેમાં મેળવીને રાંધતી હતી. અમે નમાઝ પઢીને તેની મુલાકાતે જતા હતા. તે ઉપરોક્ત ખાણું અમારી સામે લાવતી હતી. એ જ કારણે અમે જુમ્હાના દિવસે ખુશ થતા હતા. જુમ્હાના દિવસે અમે નમાઝ પછી જ ખાણું ખાતા હતા. નમાઝ પછી જ કપલૂલા કરતા હતા. ખુદાની કસમ ! તેમાં ન ચરબી રહેતી હતી ન ચીકાશ.

બેચીને ગોશત ખાવાનું વર્ણન

(૧૫૭/૫૬૫૦) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બકરીના ખસાનો ગોશત બેચીને ખાધો. પછી નવું વુઝૂ કર્યા વગર ઉભા થઈને નમાઝ પઢી.

(૧૫૮/૫૬૫૧) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ગોશતવાળું હાડકું હાંડલીમાંથી કાઢીને તેની ગોશત બેચીને ખાધો. પછી (નવું) વુઝૂ કર્યા વગર નમાઝ પઢી.

હાથ (આગળના પગ)નો ગોશત દાંતો વડે બેચીને ખાવાનું વર્ણન

(૧૫૯/૫૬૫૨) હઝરત અબૂ કત્રાદા

કહે છે : અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે મક્કા તરફ ગયા હતા. એક દિવસ હું બીજા સહાબાઓની સાથે મક્કાના રસ્તામાં એક પડાવ પર બેઠો હતો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અમારા કરતાં આગળ ઉતર્યા હતા. બીજા સહાબીઓ ઇહરામની હાલતમાં હતા, ફક્ત મારો જ ઇહરામ ન હતો, એવામાં લોકોની નજર એક જંગલી ગધેડા પર પડી. હું કામમાં મશગૂલ હતો. જોડો સીવી રહ્યો હતો. લોકોએ મને એની ખબર આપી નહીં, પરંતુ તેમની ઈચ્છા એવી જ હતી કે, હું જોઈ લઉં. થોડીવાર પછી મેં ગરદન ફેરવીને જોયું તો જંગલી ગધેડો દેખાયો. મેં તરત ઉઠીને ઘોડા પર સાજ મૂક્યું અને સવાર થઈ ગયો, પરંતુ કોરડો અને ભાલો ભૂલી ગયો. સાથીઓને જ્યારે મેં કહ્યું કે, મને કોરડો અને ભાલો આપો ત્યારે તેમણે કહ્યું કે, ખુદાની કસમ ! અમે તેનો શિકાર કરવામાં તને કંઈ મદદ નહીં કરીએ. એથી મને ગુસ્સો આવ્યો. મેં પોતે ઉતરીને બંને વસ્તુઓ લઈને સવાર થઈને જંગલી ગધેડા પર હુમલો કર્યો અને તેને ઘાયલ કરી દીધો. જ્યારે તેને લઈને આવ્યો ત્યારે તે મરી ગયો હતો. બધા લોકો તેના પર તૂટી પડ્યા અને ખાવા લાગ્યા, પરંતુ ખાધા પછી તેમને શંકા જાગી કે, ઇહરામની હાલતમાં તેનું ખાવું જાઈઝ હતું કે નહીં. છેવટે અમે ત્યાંથી નીકળ્યા. મેં આગળનો એક પગ અલગ

રાખ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે જઈને એ અંગે હુકમ પૂછ્યો. આપે કહ્યું : શું તમારી પાસે તેમાંનું કંઈક છે ? મેં તે જ આગળનો પગ હુજૂરને આપ્યો. આપે દાંતો વડે ખેંચીને તે ખાધો, જો કે તે વખતે આપ ઇહરામની હાલતમાં હતા.

છરી વડે ગોશ્ત કાપવાનું બયાન

(૧૬૦/૫૬૫૩) હઝરત અમ્ર ઇબને ઉમય્યા કહે છે : મેં જોયું કે, હુજૂરના મુબારક હાથમાં બકરીનો ખભો હતો. આપ તેને (છરી વડે) કાપી રહ્યા હતા. એવામાં હુજૂરને નમાઝ માટે બોલાવવામાં આવ્યા. આપે તે ખભાને અને છરીને, જેનાથી ખભો કાપી રહ્યા હતા, ફેંકી દીધાં અને (નવું) વુજૂ કર્યા વગર ઉભા થઈને નમાઝ પઢી.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કોઈ ખાણને કદી બુરૂ ગણ્યું નથી

(૧૬૧/૫૬૫૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કદી કોઈ ખાણને ખરાબ કહ્યું નથી. જો હુજૂરને પસંદ પડતું તો ખાઈ લેતા હતા અને પસંદ ન પડતું તો છોડી દેતા હતા.

જવને ફુંકવાનું વર્ણન

(૧૬૨/૫૬૫૫) અબૂ હાઝિમ કહે છે : મેં હઝરત સહલને પૂછ્યું, શું તમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં મેદાની રોટલી જોઈ હતી ? તેમણે કહ્યું : ના. મેં

કહ્યું કે, તમે જવને દબાવ્યા પછી ચાળવાનું પસંદ કરતા હતા ? તેમણે કહ્યું : ના, બલકે અમે તેને ફુંકતા હતા.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને સહાબાઓ શું ખાતા હતા ?

(૧૬૭/૫૬૫૬) હઝરત અબૂ હુરૈર! કહે છે કે, એક દિવસ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સહાબાઓને ખજૂર વહેંચ્યું. દરેક માણસને સાત ખજૂરો આપી. મને સાત આપી. તેમાં એક ખરાબ ખજૂર હતું, પરંતુ તેના કરતા વધારે પસંદ મને બીજું કોઈ ખજૂર ન હતું. કારણ કે, તે ચાવવામાં સામત હતું.

(૧૬૪/૫૬૫૭) હઝરત સઅદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે હું સાતમી માણસ હતો. અમારી પાસે બ્રાવળના પાંદડાંઓ સિવાય બીજું કંઈ ખાવાનું ન હતું. પરિસ્થિતિ એટલે સુધી વણસી ગઈ હતી કે, અમારામાંથી કેટલાકને એવી હાજત થતી હતી, જેથી કે બકરીને શલ્ય છે, હવે બની અસદ મને ઈસ્લામના હુકમો અંગે કપકારે છે. (તેઓ કહે છે કે, આ પ્રમણો નમાઝ ખોટી છે. આ ઈસ્લામનો હુકમ નથી.) જો તેમની ચાલ સાચી હોય તો મારી મહેનત બેકાર ગઈ અને હું નુકસાનમાં રહ્યો.

(૧૬૫/૫૬૫૮) અબૂ હાજિમ કહે છે : મેં સહલ ઈબને સઅદને પૂછ્યું, શું

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મેદાની રોટલી (કદી) ખાધી હતી ? તેમણે કહ્યું : જ્યારથી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ખુદાએ પયગમ્બર બનાવીને મોકલ્યા ત્યારથી લઈને અવસાનની વડી સુધી હુઝૂરે મેદાને જોયો પણ નથી. મેં કહ્યું : શું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં તમારી પાસે ચાળણીઓ હતી ? તેમણે કહ્યું : જ્યારથી ખુદાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પયગમ્બર બનાવીને મોકલ્યા ત્યારથી લઈને વફાતની વડી સુધી આપે કદી ચાળણી જોઈ નથી. મેં કહ્યું : તો પછી તમે ચાળ્યા વગર જવ કેવી રીતે ખાતા હતા ? તેમણે કહ્યું : અમે જવને દબીને ફુંક મારતા હતા. જે કંઈ ઊડી જતું તે ઊડી જતું હતું અને જે બાકી રહેતું હતું તેને અમે ગુંધીને પકડીને ખાતા હતા.

(૧૬૬/૫૬૫૯) હઝરત અબૂ હુરૈર! એક કોમ પાસેથી પસાર થયા. જેમની પાસે ભુંજેલી બકરી મૂકેલી હતી. લોકોએ તેમને ખાવા માટે કહ્યું. સૌંદે ખાવાનો ઈન્કાર કર્યો. તેમણે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) દુનિયામાંથી ચાલ્યા ગયા. તેમણે જવની રોટલી વણ (કદી) ધરાઈને ખાધી નથી.

(૧૬૭/૫૬૬૦) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કદી ‘ખુવાન’ પર ખાધું નથી અને ન તશતરીમાં (ઘીરાની પ્લેટમાં) ખાધું, ન જ આપના માટે કદી

ચપાટી પકાવવામાં આવી. કતાદાને પૂછવામાં આવ્યું કે, પછી લોકો કેવી રીતે ખાતા હતા ? તેમણે કહ્યું કે, દસ્તરખ્વાન પર ખાતા હતા.

(૧૬૮/૫૬૬૧) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જ્યારથી મદીનામાં આવ્યા ત્યારથી આપના ઘરવાળાંઓએ કદી સળંગ ત્રણ દિવસ સુધી ઘઉંની રોટલી ધરાઈને ખાધી નથી. અહીં સુધી કે, હુઝૂરની વફાત થઈ ગઈ.

દૂધ, લોટ અને મધ મેળવીને હલવો બનાવવાનું બયાન

(૧૬૮/૫૬૬૨) હઝરત ઉરવા કહે છે કે, જ્યારે હઝરત આઈશાના ઘરવાળાંઓમાંથી કોઈનું અવસાન થઈ જતું, ઓરતો ભેગી થતી અને (દફનવિધિ પછી) બધી ચાલી જતી, ફક્ત ઘરવાળાંઓ અને ખાસ ખાસ લોકો રહી જતા હતા ત્યારે હઝરત આઈશા એક હાંડલીમાં દૂધ અને લોટનો પાતળો હલવો બનાવતાં. પછી 'સરીદ' તૈયાર કરીને ઉપરોક્ત હલવો તેના પર નાખતાં હતાં અને કહેતાં

.....
(૧૬૮/૫૬૬૧) અલ્લાહના સિવાય બીજા કોઈના નામ પર જાનવર ઝબહ કરવું શિર્ક છે. જો કોઈ માણસ પોતાનો પ્રથમ પગાર, પ્રથમ નકો અથવા જાનવર બરકતની નિયતે અલ્લાહના રસ્તામાં આપી દે તો તેની ગુંજાઈશ છે. આશા છે કે, તેમાં બરકત થાય, પરંતુ તેને કોઈ મહીના અથવા દિવસ સાથે જોડી દેવી ન જોઈએ.

હતાં : ખાઓ. મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે, આપ કહેતા હતા કે, 'તલબીના' (દૂધ અને લોટનો પાતળો હલવો) બીમારના દિલને રાહત આપે છે અને ગમને કંઈક અંશે દૂર કરે છે.

'સરીદ'નું વર્ણન (સરીદ સુપ-રસામાં ભીંજવેલી રોટલીને કહેવામાં આવે છે)

(૧૭૦/૫૬૬૩) હઝરત અબૂ મૂસા અશ્શરી કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : પુરૂષોમાં ઘણા મહાન લોકો થઈ ગયા છે અને સ્ત્રીઓમાં મરયમ બિન્તે ઇમ્માન અને ફિરઓનની પત્ની આસિયા સિવાય બીજા કોઈ મહાન ઓરત થઈ નથી. આઈશાની ફઝીલત બીજા ઓરતો પર એવી છે જેમકે 'સરીદ'ની ફઝીલત બીજા ખાણાઓ પર છે.

(૧૭૧/૫૬૬૪) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : આઈશાની ફઝીલત ઓરતો પર એવી છે જેમકે સરીદની ફઝીલત બીજા વાનગી પર છે.

(૧૭૨/૫૬૬૫) હઝરત અનસ કહે છે કે, એક વાર હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે હુઝૂરના એક દરજ્જા ગુલામના ઘેર ગયો. દરજ્જાએ હુઝૂરની સામે એક પ્યાલો લાવીને મૂક્યો. જેમાં સરીદ હતું. પ્યાલો

મૂકીને તે પોતાના કામમાં પરોવાઈ ગયો. મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પ્યાલામાં દૂધીના ટુકડા શોધી રહ્યા હતા. હું પણ શોધીને દૂધીના ટુકડા હુઝૂર સામે મૂકવા લાગ્યો. તે વખતથી આજ દિન સુધી હું દૂધીને દિલથી પસંદ કરું છું.

ભૂંજેલું અને ખભાના ગોશ્તનું વર્ણન

(૧૭૩/૫૬૬૬) હઝરત કતાદા કહે છે : અમે હઝરત અનસની પાસે ગયા હતા. તે વખતે તેમનો બબરથી ઉભો હતો. હઝરત અનસે કહ્યું : ખાઓ, પરંતુ હું જાણતો નથી કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ વફાતના સમય સુધી ચપાટી જોઈ હોય અથવા કદી પોતાની આંખથી બકરીનું બચ્ચું જોયું હોય.

(૧૭૪/૫૬૬૭) હઝરત અમ્ર ઇબ્ને ઉમય્યા કહે છે : મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બકરીના ખભાનો ગોશ્ત કાપી રહ્યા હતા. એવામાં આપને નમાઝ માટે બોલાવવામાં આવ્યા. આપ છરી ફેંકીને ઉભા થઈ ગયા અને (નવું) વુઝૂ કર્યા વગર નમાઝ પઢી લીધી.

આગળના બુઝુર્ગો પોતાના મકાનોમાં અને સફર માટે ખોરાક, ગોશ્ત વગેરે એકત્ર કરતા હતા

(૧૭૫/૫૬૬૮) હઝરત આઈશા

અને હઝરત અરમા કહે છે : અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સફર માટે ખાણું તૈયાર કર્યું હતું.

(૧૭૬/૫૬૬૯) હઝરત આબિસ કહે છે : મેં હઝરત આઈશાને પૂછ્યું, શું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કુરબાનીનો ગોશ્ત ત્રણ દિવસ કરતાં વધારે રાખવાની મનાઈ ફરમાવી છે ? તેમણે કહ્યું : હુઝૂરે આ હુકમ ફક્ત તે વરસે આપ્યો હતો જે વરસે લોકો ભૂખ્યા હતા. હુઝૂરની ઈચ્છા હતી કે, માલદાર માણસો ગરીબોને ખાણું ખવડાવે. (તે સમયે) અમે બકરીના પગ અલગ સાચવીને મૂકતા હતાં અને પંદર દિવસ પછી તે ખાતાં હતાં. કોઈએ કહ્યું કે, તમારા માટે એવી શું મજબૂરી હતી ? હઝરત આઈશા હસ્યાં. તેમણે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના ઘરવાળાઓએ હુઝૂરની વફાત સુધી ઘઉંની રોટલી શાક સાથે ત્રણ દિવસ સળંગ પેટ ભરીને ખાધી નથી.

(૧૭૭/૫૬૭૦) હઝરત જાબિર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં અમે મદીના સુધી પહોંચવા માટે કુરબાનીનો ગોશ્ત રાખી મૂકતા હતા.

‘હૈસ’નું વર્ણન (ખજુર, પનીર અને ઘી મેળવીને હલવો બનાવવામાં આવતો હતો તેને ‘હીસ’ કહેતા હતા

(૧૭૮/૫૬૭૧) હઝરત અનસ ઇબ્ને માલિકનું બયાન છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ અબૂ તલહાને કહ્યું કે, મારું કામકાજ કરવા માટે કોઈ છોકરો શોધો. અબૂ તલહા મને પોતાની પાછળ સવારી પર બેસાડીને લઈ ગયા. હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની ખિદમત-સેવા કરવા લાગ્યો. હુજૂર જે જગ્યાએ (સવારી પરથી) ઉતરતા હતા ત્યારે હું સાંભળતો હતો કે, આપ ઘણી વાર આ પ્રમાણે દુઆ કરતા હતા કે, એય અલ્લાહ ! હું તારી પનાહ માંગું છું પરેશાની અને ગમથી, શારીરિક કમજોરી અને શરીરની સુસ્તીથી, કંજુસાઈ અને હતાશાથી, દેવાના ભાર અને લોકોની ઉઘરાણીથી. હઝરત અનસ કહે છે : હું હુજૂરની સેવા કરતો રહ્યો. અહીં સુધી કે, જ્યારે અમે ખૈબરથી પાછા ફરવા તૈયાર થયા અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હઝરત સફિયા બિન્તે હુયયને લઈને આવ્યા. કારણ કે, હુજૂરે હઝરત સફિયાને ખાસ પોતાના માટે રાખ્યા હતાં. મેં જોયું હતું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાની પાછળ હઝરત સફિયા માટે પોતાની ચાદરનો ઘેરાવ કર્યો હતો. તેમને પોતાની પાછળ (ઝિંટ પર) સવાર કર્યા હતાં. જ્યારે અમે સહબા સ્થળે પહોંચ્યા ત્યારે હુજૂરે હૈસ તૈયાર કરાવીને ચામડાના દસ્તરખ્વાન પર મૂકાવ્યું. મને લોકોને બોલાવવા માટે માટે મોકલ્યો. મેં થોડાક માણસોને બોલાવ્યા. બધાએ આવીને

ખાણું ખાધું. આ ખાણું હકીકતમાં હુજૂરના એકાંતવાસનું હતું. ત્યાર પછી ત્યાંથી રવાના થયા. જ્યારે ઉદદ પહાડ સામે આવ્યો ત્યારે કહ્યું : આ પહાડને અમારી સાથે મુહબ્બત છે અને અમને એની સાથે મુહબ્બત છે. ત્યાર પછી મદીનાની બિલકુલ નજીક પહોંચી ગયા ત્યારે આપે કહ્યું : એય અલ્લાહ ! જેવી રીતે હઝરત ઇબ્રાહીમે મક્કાને હરમ ઠેરવ્યું તેવી રીતે હું એના બંને પહાડોની વચ્ચેના ભાગને હરમ ઠેરવું છું. એય અલ્લાહ ! મદીનાવાળાઓના 'મુદ' અને 'સાઅ'માં બરકત આપ.

ચાંદીના વાસણમાં ખાવા (ની મનાઈ)

(૧૭૮/૫૬૭૨) હઝરત અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને અબૂ લયલા (અને બીજા સહાબા) હઝરત હુઝયફાની પાસે હતા, એવામાં હઝરત હુઝયફાએ પાણી માંગ્યું. એક પારસીએ તેમને આપ્યું. જ્યારે તેમના હાથમાં પ્યાલો આપ્યો ત્યારે હઝરત હુઝયફાએ પ્યાલો ફેંકી દીધો. તેમણે કહ્યું કે, જો મેં બે-એક વાર મનાઈ ન કરી હોત કે હું સોના-ચાંદીના વાસણમાં પાણી પીતો નથી તો પ્યાલાને ન ફેંકત. મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે કે, આપ કહેતા હતા કે, રેશમ અને જાડું રેશમ ન પહેરો. સોના-ચાંદીના વાસણોમાં પાણી ન પીઓ. સોના-ચાંદીના

પ્યાલાઓમાં ન ખાઓ. કારણ કે, એ સામાન દુનિયામાં કાફિરો માટે છે અને આખિરતમાં તમારા માટે છે.

વાનગીનું વર્ણન

(૧૮૦/૫૬૭૩) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી કહે છે કે, હુઝૂરે અકરમ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કુર્આન પઢનાર મુસલમાન તુરંજ જેવો છે, જેનો સ્વાદ પણ સારો હોય છે અને ખૂશબૂ પણ સારી હોય છે. કુર્આન ન પઢનાર મુસલમાન ખજૂર જેવો છે, જેનો સ્વાદ તો સારો હોય છે અને ખૂશબૂ નથી હોતી અને કુર્આન ન પઢનાર મુનાફિક હઝલ જેવો છે, જેનો સ્વાદ કડવો હોય છે અને ખૂશબૂ નથી હોતી. કુર્આન પઢનાર મુનાફિક એલ્વો (થોરપો) જેવો છે જેનો સ્વાદ કડવો હોય છે અને ખૂશબૂ સારી હોય છે.

(૧૮૧/૫૬૭૪) હઝરત અનસ કહે છે કે, હુઝૂરે અકરમ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, આઈશાની ફઝીલત ઓરતો પર એવી છે જેમ કે સરીદની ફઝીલત બીજા ખાણાઓ પર છે.

(૧૮૨/૫૬૭૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂરે અકરમ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : સફર અઝાબનો એક ટુકડો છે. જે તમારામાંથી કેટલાકને સૂતાં અને ખાતાં અટકાવે છે. એટલે માણસ જે કામ અર્થે જ્યાં ગયો છે ત્યાંથી પોતાની જરૂરત પૂરી કરીને પરવારે ત્યારે તરત પોતાના

ઘેર પાછો ફરે.

શાફ

(૧૮૩/૫૬૭૬) કાસિમ ઇબ્ને મુહમ્મદે બયાન કર્યું હતું કે, બરીરામાં ત્રણ વાતો હતી. (જેનાથી શરીઅતના ત્રણ હુકમો જાણવા મળ્યા.) હઝરત આઈશાએ તેને ખરીદીને આઝાદ કરવાનો ઇરાદો કર્યો હોય, પરંતુ તેના માલિકોએ કહ્યું હતું કે, વારસાનો હક્ક અમારા માટે રહેશે. હઝરત આઈશાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને એ વાત કરી. આપે કહ્યું : જો તમે ચાહો તો એનો સ્વીકાર કરી શકો છો. કારણ કે, વારસો તો ગમે તે પ્રકારે આઝાદ કરનારનો જ હક્ક છે. બરીરાને આઝાદ કરવામાં આવી ત્યારે તેને અધિકાર આપવામાં આવ્યો કે, ચાહે તારા પતિની પાસે રહે અથવા તેને છોડી દે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક દિવસ હઝરત આઈશાના ઘેર ગયા. આગ પર એક હાંડલી મૂકેલી હતી, જેમાં ઉભરો ચઢી રહ્યો હતો. હુઝૂરે ખાવાનું મંગાવ્યું, પરંતુ આપની સામે રોટલી અને ઘરનું શાક રજુ કરવામાં આવ્યું. તેમણે કહ્યું કે, ગોશત મને દેખાતો નથી. લોકોએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! ગોશત છે, પરંતુ તે બરીરાને સદકામાં મળ્યો છે. તેણે અમને હદયામાં આપ્યો છે. આપે કહ્યું : તે એના માટે સદકો છે અને અમારા માટે હદિયો છે.

હલવા અને મધનું વર્ણન

(૧૮૪/૫૬૭૭) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હલવો અને મધ પસંદ કરતા હતા.

(૧૮૫/૫૬૭૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હું મારું પેટ ભરવા માટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પાછળ રહેતો હતો. તે સમય એવો હતો કે, મને ખાવા માટે ખમીરી રોટલી અને પહેરવા માટે રેશમી પોષાક મળતો ન હતો અને ન ફલાણો પુરૂષ અને ફલાણી સ્ત્રી મારી સેવા કરતાં હતાં. હું મારું પેટ પત્થરના ટુકડાઓ સાથે લગાડી દેતો હતો અને કેટલાક લોકોને કહેતો હતો કે, મને કુર્આનની આયત સંભળાવો, જો કે તે આયત મને સારી રીતે યાદ હતી. એનાથી માત્ર એટલો આશય હતો કે, તે મને પોતાની સાથે લઈ જઈને ખાણું ખવડાવે. મિસ્કીનો માટે સૌથી શ્રેષ્ઠ માણસ હઝરત જઅફર ઇબ્ને અબૂ તાલિબ હતા. અમને પોતાની સાથે લઈ જતા હતા અને જે કંઈ તેમના ઘરમાં હોય તે અમને ખવડાવતા હતા. અહીં સુધી કે, (કોઈ વાર) ખાલી ઉક્કા (મધ-ઘીથી ભરેલું વાસણ) કાઢીને મૂકી દેતા હતા અને ફાડીને અમને આપી દેતા હતા. તેમાં જે કંઈ હોય તે અમે ચાટતા હતા.

દૂધીનું વર્ણન

(૧૮૬/૫૬૭૯) હઝરત અનસ કહે છે કે, એકવાર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)

પોતાના આઝાદ કરેલ ગુલામ જે દરજ્જા હતો તેને ત્યાં ગયા. હુઝૂરની સેવામાં દૂધી રજૂ કરવામાં આવી. આપ તેને ખાવા લાગ્યા. જેથી જ્યારથી મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને દૂધી ખાતા જોયા છે ત્યારથી હું પણ દૂધીને પસંદ કરું છું.

શું માણસ પોતાના ભાઈઓ (ની દઅવત) માટે શ્રેષ્ઠ વાનગી તૈયાર કરી શકે છે ?

(૧૮૭/૫૬૮૦) હઝરત અબૂ મસ્હીદ અનસારી કહે છે કે, એક અનસારી હતો જેનું નામ અબૂ શુઅબ હતું. તેનો એક ગુલામ કસાઈ હતો. અબૂ શુઅબે પોતાના ગુલામને કહ્યું : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ચાર માણસો સાથે દઅવત આપવા માંગું છું. તમે વાનગીઓ તૈયાર કરો. જેમ કે તેણે હુઝૂરને ચાર માણસો સાથે દઅવત આપી, પરંતુ તેમની સાથે વધુ એક માણસ થઈ ગયો. રસૂલુલ્લાહે અબૂ શુઅબને કહ્યું કે, તમે અમને પાંચ માણસોને દઅવત આપી હતી. જેમાં પાંચમો હું છું. આ માણસ અમારી સાથે આવ્યો છે. જો તમે ઇચ્છો તો એને પણ રજા આપો અને ન ઇચ્છો તો ન આપો. અબૂ શુઅબે કહ્યું : કેમ નહીં, મેં તેને રજા આપી.

જો કોઈ કોઈને દઅવત આપે અને પછી પોતે પોતાના કામમાં લાગી જાય તો શું હુકમ છે ?

(૧૮૮/૫૬૮૧) હઝરત અનસ કહે છે : હું બાળક હતો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે જતો હતો. (એક દિવસ) હુઝૂર પોતાના ગુલામ, જે દરજ્જા હતો, તેને ત્યાં ગયા. તે માણસ પ્યાલો લાવ્યો. જેમાં કંઈક ખાવાનું હતું. તેના ઉપર દૂધી હતી. રસૂલુલ્લાહ (ખાતી વખતે પ્યાલામાં) દૂધી શોધવા લાગ્યા. મેં આ જોઈને દૂધી શોધીને હુઝૂરની સામે એકત્ર કરવાનું શરૂ કર્યું. તે ગુલામ પોતાના કામમાં લાગી ગયો હતો. હઝરત અનસ કહે છે : જ્યારથી મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ઉપરોક્ત અમલ કરતા જોયા છે ત્યારથી હું દૂધી પસંદ કરું છું.

સુપ રસ્તાનું વર્ણન

(૧૮૮/૫૬૮૨) હઝરત અનસ કહે છે કે, એક દરજ્જાએ ખાણું તૈયાર કર્યું અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને દઅવત આપી. હું પણ હુઝૂરની સાથે ગયો. હુઝૂરની સામે જવની રોટલી, દૂધીવાળો રસો અને ગોશત રજુ કરવામાં આવ્યો. મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પ્યાલામાં ચારે તરફ દૂધી શોધી રહ્યા હતા. તે જ દિવસથી હું દૂધી પસંદ કરવા લાગ્યો છું.

સૂકા ગોશતનું વર્ણન

(૧૮૮/૫૬૮૩) હઝરત અનસ કહે છે : મેં જોયું કે, જ્યારે હુઝૂરની સેવામાં દૂધી અને સૂકો ગોશત નાખેલો રસો રજુ

કરવામાં આવ્યો ત્યારે આપ દૂધીને શોધીને ખાવા લાગ્યા.

(૧૮૧/૫૬૮૪) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ (કુરબાનીનો ગોશત ત્રણ દિવસથી વધારે એકત્ર કરવાની) તે વરસે મનાઈ કરી હતી, જ્યારે કે લોકો ભૂખે મરી રહ્યા હતા. આપ ઇચ્છતા હતા કે, માલદાર માણસો ગરીબોને ખવડાવે. અમે બકરીના પાયા સાચવી રાખતા હતા અને પંદર દિવસ પછી તેને ખાતા હતા. મુહમ્મદના ઘર-વાળાંઓએ ઘઉંની રોટલી શાક સાથે ત્રણ દિવસ (સળંગ) પેટ ભરીને ખાધી નથી.

દસ્તરખ્વાન પર સાથીની સામે કોઈ ખાણું ઘરવાનું બયાન

છબ્બે મુબારકનું કથન છે : જો કોઈ કોઈને એક દસ્તરખ્વાન પર કંઈક ખાણું આપે તો કંઈ વાંધો નથી. હા, એક દસ્તરખ્વાનને ઈયકીને બીજા દસ્તરખ્વાન પર ન મૂકે

(૧૮૨/૫૬૮૫) હઝરત અનસ કહે છે : એક દરજ્જાએ કંઈક ખાવાનું તૈયાર કર્યું અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને દઅવત આપી. હું પણ દઅવતમાં હુઝૂરની સાથે ગયો. દરજ્જાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સામે જવની રોટલી, દૂધી અને સૂકો ગોશત નાખેલો રસો રજુ કર્યો. મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પ્યાલામાં ચારે તરફ

દૂધી શોધી રહ્યા હતા. હું હુઝૂરની સામે દૂધી ભેગી કરવા લાગ્યો અને તે જ દિવસથી દૂધી પસંદ કરવા લાગ્યો.

ચીભડા સાથે તાજુ ખજુર ખાવાનું બયાન

(૧૮૩/૫૬૮૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઝઅફર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ચીભડા સાથે તાજુ ખજુર ખાતા હતા.

સૂકા રદી ખજુરનું વર્ણન

(૧૮૪/૫૬૮૭) અબૂ ઉસ્માન કહે છે : હું હઝરત અબૂ હુરૈરાની પાસે સાત દિવસ મહેમાન રહ્યો. હઝરત અબૂ હુરૈરા, તેમના પત્ની અને તેમના સેવક વારા ફરતી એક તૃત્યાંશ રાત્રિ સુધી નમાઝ પઢતા હતા. એક માણસ નમાઝ પઢીને બીજાને જગાડતો હતો. હઝરત અબૂ હુરૈરા કહેતા હતા કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સહાબાને સાત સાત ખજુરો વહેંચી. જેમાંથી એક સૂકી રદી હતી.

(૧૮૫/૫૬૮૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને ખારેકો વહેંચી. મારા ભાગ પાંચ ખારેકો આવી. ચાર સારી અને એક સૂકી રદી. આ રદી સૂકી ખારેક મારી દાઢમાં ખૂબ સખ્ત લાગી.

તાજુ ખજુર અને ખારેકનું વર્ણન

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'વ હુઝાની ઇલયકિ બિજિઝઝ ણ્ણલતિ તુસાકિત અલયકિ રતબન જનિયા' કિંવા ખજુરની ડાળી હલાવ જેથી તારી ઉપર તાજુ ખજુર પડે

(૧૮૬/૫૬૮૯) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વક્ત થઈ ત્યારે અમે બે કાળી વસ્તુઓ કિંવા ખારેક અને પાણીથી તૃપ્ત થયાં.

(૧૮૭/૫૬૯૦) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, મદીનામાં એક યહૂદી હતો, જે ખજુરની ફસલ કાપવાના વાયદે મને કર્ઝ આપતો હતો. હઝરત જાબિરની જમીન રૂમાના રસ્તા પર હતી. હઝરત જાબિર કહે છે : એક દિવસ હું (કર્ઝ ચુકવ્યા વગર) બેસી રહ્યો. તે વરસ પાછી ગયું. ખજુર કાપવાના સમયે તે યહૂદી મારી પાસે આવ્યો, પરંતુ મેં કંઈ કાપ્યું ન હતું. તેને આવતા વરસ સુધી મહેતલ આપવા માટે કહ્યું : તેણે ઇન્કાર કર્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પણ એની ખબર પડી. હુઝૂરે સહાબાને કહ્યું : ચાલો, યહૂદી પાસે જાબિર માટે મહેતલ માંગીએ. જેથી બધા સદ્ગૃહસ્થો મારી ખજુરાવાડીમાં આવ્યા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) યહૂદી સાથે વાતચીત કરવા લાગ્યા. યહૂદી એમ જ કહેતો રહ્યો કે, અબૂલ કાસિમ, હું મહેતલ નહીં આપું.

હુજૂરે જ્યારે આવી હાલત જોઈ ત્યારે ઉઠીને ખજુરાવાડીનો એક ચક્કર માર્યો. પછી પાછા ફરીને યહૂદીને કહ્યું, પરંતુ યહૂદીએ ઇન્કાર કર્યો. મેં ઉઠીને થોડુંક તાજુ ખજુર હુજૂર સામે મૂક્યું. હુજૂરે તે ખાધું, પછી કહ્યું : જાબિર, તારૂં છાપરૂં ક્યાં છે. મેં બતાવ્યું : આપે કહ્યું : મારા માટે એ બીછાવી દે. મેં બિસ્તરો બીછાવી દીધો. આપ અંદર જઈને સૂઈ ગયા. આપ જાગ્યા ત્યારે મેં એક મુઠ્ઠી બીજું ખજુર આપ્યું. તેમાંથી આપે થોડુંક ખાધું. પછી ઉઠીને યહૂદીને કહ્યું. તેણે ફરી ઇન્કાર કર્યો. હુજૂર બીજીવાર તે ખજુરમાં જઈને ઉભા રહ્યા, જે ઝાડો પર હતું. તે પછી કહ્યું : જઈને મેવો તોડી લે અને કર્ઝ ચુકવ. પછી પોતે અલગ ઉભા થઈ ગયા. મેં ખજુર કાપીને કર્ઝ ચુકવ્યું. તેટલું જ ખજુર બાકી પણ રહ્યું. મેં જઈને હુજૂરને ખુશખબરી સંભળાવી. આપે કહ્યું કે, હું પોતે ગવાહી આપું છું કે, હું અલ્લાહનો રસૂલ છું. બુખારી કહે છે : ‘અર્શ’ અને ‘ઉરૈશ’નો અર્થ છે બુનિયાદ અને બાંધકામ. ઇબ્ને અબ્બાસે ‘મઅરૂશાતુન’ની તફસીર અંગે બયાન કર્યું છે કે, દ્રાક્ષ વગેરેના વેલાઓ જે છાપરા વગેરે પર ચઢાવવામાં આવે છે. ‘ઉરૈશિહા’નો અર્થ છે એની બુનિયાદ અને બાંધકામ.

ખજુરનો ગર્ભ ખાવાનું બયાન

(૧૮૮/૫૬૮૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ

ઇબ્ને ઉમર કહે છે : અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની પાસે બેઠા હતા, એવામાં હુજૂરની સેવામાં ખજુરનો ગર્ભ રજુ કરવામાં આવ્યો. હુજૂરે કહ્યું કે, ઝાડોમાં એક ઝાડ એવું છે, જેની બરકત મુસલમાનની બરકત જેવી છે. મને વિચાર આવ્યો કે, હુજૂરની મુરાદ ખજુરનું ઝાડ છે. મને થયું કે, કહી દઉં કે તે ખજુરનું ઝાડ છે, પરંતુ ગરદન ફેરવીને જોયું તો ખબર પડી કે, દસ માણસોમાં હું સૌથી નાનો છું. એટલે ચુપ રહ્યો. થોડીવાર પછી હુજૂરે કહ્યું કે, તે ખજુરનું ઝાડ છે.

અજવા ખજુરનું વર્ણન (મદીનાનું શ્રેષ્ઠ ખજુર)

(૧૮૮/૫૬૮૨) હઝરત સઅદ ઇબ્ને અબી વક્કાસ કહે છે : હુજૂરે કહ્યું : જે માણસ દરરોજ સવારે સાત ‘અજવા’ ખજુર ખાશે તેને તે દિવસે ન કોઈ ઝેર અસર કરશે, ન જાદુ.

બબ્બે ખજુર સાથે મેળવીને ખાવાનું બયાન

(૨૦૦/૫૬૮૩) જબલા ઇબ્ને સુહૈમ કહે છે કે, એક વરસ અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઝુબેરના શાસનકાળમાં દુકાળ પડ્યો. અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઝુબેર અમારું મુકર્રર કરેલું ખજુર આપતા હતા. અમે ખજુર ખાતા હોય ત્યારે અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર અમારી પાસેથી પસાર થતા અને કહેતા

કે, બબ્બે ખજૂર સાથે મેળવીને ન ખાઓ. કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બબ્બે ખજૂર સાથે મેળવીને ખાવાની મનાઈ ફરમાવી છે. પછી કહેતા : હા, જો માણસ પોતાના ભાઈને રજા આપે તો ઠીક. શુઅબા કહે છે : રજાવાળું વાક્ય ઇબ્ને ઉમરનું છે (રસૂલુલ્લાહનું ફરમાન નથી).

ખજૂરના ઝાડની બરકત

(૨૦૧/૫૬૮૪) ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ઝાડોમાં એક ઝાડ એવું છે જેની બરકત મુસલમાનની બરકત જેવી હોય છે. તે ખજૂરનું ઝાડ છે.

ચીભડાનું વર્ણન

(૨૦૨/૫૬૮૫) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને જઅફર કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ચીભડા સાથે તાજુ ખજૂર ખાતા જોયા.

બે રંગ અથવા બે વાનગીઓને મેળવીને ખાવાનું બચાન

(૨૦૩/૫૬૮૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને જઅફર કહે છે કે, મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ચીભડા સાથે તાજુ ખજૂર મેળવીને ખાઈ રહ્યા હતા.

મહેમાનોની દસ દસની ટુકડીને ખાવા માટે બોલાવવી અને દસ દસ માણસોનું ખાવા માટે બેસવું

(૨૦૪/૫૬૮૭) હઝરત અનસ કહે છે કે, મારી માં ઉમ્મે સુલૈમે એક મુદ્દ જવ લઈને તેનો જાડો આટો કિંવા દળિયો બનાવીને ‘ખતીફા’ (એક પ્રકારનું ખાણું) તૈયાર કર્યું. તેમાં (ધીની) કુખી નીચોવી. પછી મને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે મોકલ્યો. હું સેવામાં હાજર થયો. હુજૂર સહાબાઓની વચ્ચે બેઠા હતા. મેં હુજૂરને દઢવત આપી. આપે કહ્યું : શું આ લોકોની પણ છે જે મારી સાથે છે ? મેં પાછા આવીને કહ્યું કે, હુજૂર પૂછે છે કે, જે લોકો મારી સાથે છે શું તેમની પણ દઢવત છે ? અબૂ તલહા આ સાંભળીને તરત બહાર નીકળ્યા. તેમણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! ઉમ્મે સુલૈમે થોડીક વસ્તુ તૈયાર કરી છે. હુજૂર અંદર આવ્યા. ખાવાનું સામે મૂકવામાં આવ્યું. આપે કહ્યું : દસ દસ માણસોને અંદર મારી પાસે બોલાવો. હુકમ અનુસાર (દસ માણસો) અંદર આવ્યા અને ખાણું ખાઈને ધરાઈ ગયા ત્યારે હુજૂરે કહ્યું : બીજા દસને બોલાવો. હઝરત અનસે આ પ્રમાણે ૪૦ માણસો ગણ્યા. ત્યાર પછી હુજૂરે પોતે ખાધું અને ઉભા થઈ ગયા. હું ખાણાને જોવા લાગ્યો કે, કંઈ ઓછું પણ થયું છે કે નહીં ?

લસણ અને અમુક લીલોતરી મકરૂહ છે

(૨૦૫/૫૬૮૮) અબ્દુલ અઝીઝ કહે

છે : મેં હઝરત અનસને પૂછ્યું, તમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી લસણ વિષે શું સાંભળ્યું છે ? આપે કહ્યું : જે માણસે લસણ ખાધું હોય તે અમારી મસ્જિદ પાસે ન આવે.

(૨૦૬/૫૬૮૮) હઝરત જાબિર કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું : જે માણસે લસણ અથવા કાંદા ખાધા હોય તે અમારી મસ્જિદથી દૂર રહે.

પીલૂડીના ફળોનું વર્ણન

(૨૦૭/૫૭૦૦) હઝરત જાબિર કહે છે કે, અમે હુઝૂરની સાથે ‘મર્રઝઝુહરાન’માં પીલૂડીના ફળો તોડી રહ્યા હતા. હુઝૂરે કહ્યું : તમારે કાળાં તોડવા જોઈતાં હતાં. તે ઘણા સારા હોય છે. પૂછવામાં આવ્યું કે, શું આપ બકરીઓ ચરાવતા હતા ? આપે કહ્યું : હા, દરેક નબીએ બકરીઓ ચરાવી છે.

ખાદા પછી કોગળા કરવા

(૨૦૮/૫૭૦૧) હઝરત સુવૈદ ઇબ્ને નુઅમાન કહે છે : અમે હુઝૂરની સાથે ખેબર ગયા હતા. (પાછા ફરતી વખતે) જ્યારે સહબા સ્થળે પહોંચ્યા ત્યારે આપે ખાવાનું મંગાવ્યું, પરંતુ ફક્ત સત્તૂ રજૂ કરવામાં આવ્યું. અમે સત્તૂ જ ખાધું. ખાદા પછી આપે કુલ્લી કરી. અમે પણ કુલ્લીઓ કરી. પછી આપ નમાઝ માટે ઉભા થયા. અમુક રિવાયતોમાં આ પ્રમાણે

શબ્દો છે કે, અમે સત્તૂ ફાક્યું અને ખાધું. પછી હુઝૂરે પાણી મંગાવીને કુલ્લી કરી. અમે પણ કુલ્લી કરી. હુઝૂરે (નવું) વુઝૂ કર્યા વગર અમને મગારિબની નમાઝ પઢાવી.

રૂમાલથી સાફ કરતા પહેલા આંગળીઓ ચાટવા અને યુસવાનું બયાન

(૨૦૯/૫૭૦૨) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, હુઝૂરે કહ્યું : જ્યારે તમારામાંથી કોઈ ખાણું ખાઈ ચૂકે તો હાથ સાફ કરતાં પહેલાં તેને ચાટી લે.

રૂમાલનું વર્ણન

(૨૧૦/૫૭૦૩) હઝરત સઈદે હઝરત જાબિરને આગ વડે રાંધવામાં આવેલી વસ્તુ ખાધા પછી વુઝૂ કરવાનો હુકમ પૂછ્યો. હઝરત જાબિરે કહ્યું કે, વુઝૂ જરૂરી નથી. કારણ કે, પ્રથમ તો અમને એવું ખાણું ઓછું મળતું હતું અને કદી મળતું હતું ત્યારે રૂમાલ અમારી પાસે ન હતા. હથેળીઓ, કાંડાઓ અને પગો સાથે હાથ પૂછી લેતા હતા. અને (નવું) વુઝૂ કર્યા વગર નમાઝ પઢી લેતા હતા.

ખાદા રહ્યા પછી શું બોલવું જોઈએ ?

(૨૧૧/૫૭૦૪) હઝરત અબૂ ઉમામહ કહે છે કે, જ્યારે હુઝૂરની સામેથી દસ્તરખવાન ઉંચકી લેવામાં આવતું

હતું ત્યારે આપ કહેતા હતા : અલ્હમ્દુ
લિલ્લાહિ હમ્દન કસીરન
તયિયબન મુબારકન ફીહિ ગયર
મુકફિયિયન વ લા મુવદ્દિયન વ
લા મુસ્તગનિન અન્હુ રબ્બના
ખુદાનો શુક્ર છે ખૂબ સાફ, સ્વચ્છ અને
બરકતપૂર્ણ. એવો શુક્ર નહીં, જે એકવાર
પુરતો થઈ પડે અને છોડી દેવામાં આવે
અને તેની કોઈ જરૂરત ન રહે.

(૨૧૨/૫૭૦૫) હઝરત અબૂ
ઉમામહ કહે છે કે, જ્યારે હુઝૂર ખાઈ
લેતા ત્યારે પઢતા : અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ
લ્લાહી કફાના વ અરવાના ગયર
મકફિયિયન વ લા મકફૂરિન
કયારેક આ પ્રમાણે પઢતા : લકલ હમ્દુ
રબ્બના ગયર મકફિયિયન વ લા
મુવદ્દિયન વ લા મુસ્તગનિન અન્હુ
રબ્બના

**સેવક (નોકર) સાથે ખાવાનું
બયાન**

(૨૧૩/૫૭૦૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા
કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે,
જો તમારામાંથી કોઈની પાસે તેનો નોકર
ખાવાનું લાવે અને તેને પોતાની સાથે ન
બેસાડવા માગે તો ઓછામાં ઓછા
એક-બે કોળિયા તેને ખવડાવે. કારણ કે,
નોકર જ ખાણું રાંધવામાં અને તેની
ગરમીમાં રહ્યો છે.

ખાણું ખાઈને શુક્ર કરનાર સબ્ર
કરનાર રોઝાદાર જેવો છે. આ
રિવાયત હઝરત અબૂ હુરૈરાએ
મરફૂઅ બયાન કરી છે

જો કોઈને ખાણું ખાવા
બોલાવવામાં આવે અને તે
બીજા માણસને કહે કે, આ
માણસ પણ મારી સાથે છે તો
ખાઈ જાય છે

(૨૧૪/૫૭૦૭) હઝરત અનસ કહે
છે કે, જો તમે કોઈ મુસલમાનની પાસે
જાઓ અને તહોમત પાત્ર ન હોય તો
તમે તેનું ખાણું ખાઓ અને તેનું પાણી
પીઓ.

(૨૧૫/૫૭૦૮) હઝરત અબૂ મસ્ઊદ
અનસારી કહે છે કે, એક અનસારી હતો.
જેની કુન્નિયત અબૂ શુઅબ હતી. તેનો
એક કસાઈ ગુલામ હતો. અબૂ શુઅબ
રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવ્યો. હુઝૂર
તે વખતે સહાબાઓની વચ્ચે બેઠા હતા.
મુબારક ચહેરા પર ભૂખના ચિન્હો
દેખાતાં હતાં. અબૂ શુઅબે તરત પોતાના
ગુલામ પાસે જઈને કહ્યું : એટલું ખાવાનું
બનાવો જે પાંચ માણસો માટે પૂરતું હોય.
બનવાજોગ છે કે, હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને
દઅવત આપું. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાંચમા
માણસ હશે. ગુલામે થોડુંક ખાણું તૈયાર
કર્યું. અબૂ શુઅબે મુબારક સેવામાં હાજર
થઈને દઅવત આપી. જે સદ્ગૃહસ્થોને

દબાવત આપવામાં આવી હતી તેમની સાથે બીજો એક માણસ પણ થઈ ગયો. હુજૂરે કહ્યું : અબૂ શુઐબ, એક માણસ અમારી સાથે ચાલ્યો આવ્યો છે. જો તમે ઇચ્છો તો તેને રજા આપો અને ન ઇચ્છો તો ન રજા આપો. અબૂ શુઐબે કહ્યું : ના, હું રજા આપું છું હુજૂર.

જો ઇશાની નમાઝની તૈયારી હોય અને ખાવાનું પણ તૈયાર હોય તો ખાધા પહેલાં નમાઝ ન પઢે

(૨૧૬/૫૭૦૮) હઝરત અમ્ર ઇબ્ને ઉમથ્યા કહે છે : મેં જોયું છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના હાથમાં બકરીનો ખભો હતો. આપ તેને કાપી રહ્યા હતા. એવામાં આપને નમાઝ માટે બોલાવવામાં આવ્યા. આપે ખભો અને તે છરી જેનાથી કાપી રહ્યા હતા તે ફેંકી દીધી અને નવું વુજૂ કર્યા વગર નમાઝ માટે ઉભા થઈ ગયા.

(૨૧૭/૫૭૧૦) હઝરત અનસ કહે છે : હુજૂર (સલ.)એ કહ્યું કે, જ્યારે સાંજનું ખાણું તૈયાર હોય અને નમાઝની તકબીર થાય તો પ્રથમ સાંજનું ખાણું ખાઈ લો. નાફિઅ કહે છે કે, એકવાર હઝરત ઇબ્ને ઉમર સાંજનું ખાણું ખાઈ રહ્યા હતા અને ઇમામની કિર્અત પણ સાંભળી રહ્યા હતા.

(૨૧૮/૫૭૧૧) હઝરત આઈશા કહે

છે કે, જ્યારે નમાઝની તકબીર થાય અને સાંજનું ખાણું પણ તૈયાર હોય તો પ્રથમ ખાણું ખાઈ લો.

**અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'ફરમા તદમ્તુમ ફન્તશિર'**

(૨૧૮/૫૭૧૨) હઝરત અનસ કહેતા હતા : હું પરદાના હુકમનો સૌથી વધુ જાણકાર છું. ઉબય ઇબ્ને કઅબ મને એનો હુકમ પૂછતા હતા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત ઝેનબ બિન્તે જહશ સાથે મદીનામાં નિકાહ કર્યા હતા. સવારે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) નિકાહના પોખાકમાં હતા ત્યારે દિવસ ચઢતાં હુજૂરે લોકોને ખાણું ખાવા માટે બોલાવ્યા. જ્યારે લોકો (ખાણું ખાઈને) ઉઠી ગયા ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને બીજા થોડાક માણસો બેસી રહ્યા. થોડીવાર પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ઉભા થયા અને ચાલતા થયા. હઝરત આઈશાના રૂમના દરવાજા સુધી જ પહોંચ્યા હતા, એવામાં લોકોના પાછા ચાલ્યા જવાનો વિચાર આવ્યો. આપ પાછા ફર્યા. હું પણ હુજૂરની સાથે પાછો ફર્યો, પરંતુ માણસો પોતાની જગ્યાએ બેઠા હતા. હુજૂર ફરી પાછા ચાલ્યા ગયા. હું પણ સાથે થઈ ગયો. હઝરત આઈશાના રૂમના દરવાજા સુધી પહોંચીને હુજૂર ફરી પાછા ફર્યા. હું પણ પાછો ફર્યો. તે વખતે લોકો ચાલ્યા ગયા હતા. તરત હુજૂરે મારી અને પોતાની

વચ્ચે પરદો નાખી દીધો અને પરદાનો હુકમ ઉતર્યો.

બિસ્મિલ્લાહિ રહમાનિ રહીમ અકીકા

જો બાળકનો અકીકો ન કરવામાં આવે તો જન્મ દિવસે નામ રાખવાનું બયાન અને તહનીક (તાળવે કોઈ વસ્તુ લગાડવા)ની રીત

(૨૨૦/૫૭૧૩) હજરત અબૂ મૂસા કહે છે કે, મારે ત્યાં છોકરો પેદા થયો ત્યારે હું તેને લઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે ગયો. આપે તેનું નામ ઇબ્રાહીમ રાખ્યું. (ચાવીને) તેના તાળવા સાથે ખજૂર લગાડ્યું અને બરકતની દુઆ કરીને મને આપ્યો. આ છોકરો હજરત અબૂ મૂસાના છોકરાઓમાં સૌથી મોટો હતો.

(૨૨૧/૫૭૧૪) હજરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે એક બાળકને 'તહનીક' માટે લાવવામાં આવ્યો. બાળકે હુજૂર પર પેશાબ કર્યો. આપે તેના પર પાણી વહેવડાવ્યું.

(૨૨૨/૫૭૧૫) હજરત અરમા બિન્તે સિદ્દીકે અકબર કહે છે : મક્કામાં અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઝુબેર મારા પેટમાં હતા. ગર્ભાવસ્થાની મુદત પૂરી થવા આવી હતી, એવામાં હું મક્કાથી નીકળીને મદીના આવી અને કુબામાં

ઉતરી. ત્યાં જ સુવાવડ થઈ. હું અબ્દુલ્લાહને લઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે ગઈ અને હુજૂરના ખોળામાં બાળકને મૂકી દીધું. આપે એક ખજૂર મંગાવીને તેને ચાવીને પોતાના મોંમાંથી બાળકના મોંમાં કંઈક નાંખ્યું. બાળકના પેટમાં સૌ પ્રથમ હુજૂરનું થૂંક પહોંચ્યું. ત્યાર પછી આપે (ચાવેલું) ખજૂર તેના તાળવા સાથે લગાડ્યું અને બરકતની દુઆ કરી. મુસલમાનોને ત્યાં આ સૌ પ્રથમ બાળક હતું જે ઇસ્લામી હાલતમાં પેદા થયું. મુસલમાનોને એનાથી ભારે ખુશી થઈ. કારણ કે, મુસલમાનોને એમ કહી દેવામાં આવ્યું હતું કે, યહૂદીઓએ તમારા પર જાદૂ કર્યો છે. તમને ઔલાદ નહીં થાય.

(૨૨૩/૫૭૧૬) હજરત અનસ કહે છે કે, અબૂ તલહાનો એક છોકરો બીમાર હતો. અબૂ તલહા ક્યાંક બહાર ગયા હતા, એવામાં તે છોકરાનું અવસાન થયું. અબૂ તલહા જ્યારે પાછા ફર્યા ત્યારે ઉમ્મે સુલૈમને પૂછ્યું, છોકરાને કેમ છે ? ઉમ્મે સુલૈમે કહ્યું કે, આરામમાં છે. આમ કહીને સાંજનું ખાણું સામે લાવીને મૂક્યું. અબૂ તલહાએ ખાણું ખાધું. પછી પત્ની સાથે સહવાસ કર્યો. તે પછી ઉમ્મે સુલૈમે કહ્યું કે, છોકરાને દ્દનાવો. આ સાંભળીને અબૂ તલહા રસૂલુલ્લાહ પાસે ગયા અને વિગત કહી. હુજૂરે કહ્યું : શું તમે આજે રાત્રે સહવાસ કર્યો છે ? અબૂ તલહાએ કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : એય અલ્લાહ ! એ

બંનેને બરકત આપ. છેવટે ઉમ્મે સુલૈમને છોકરો થયો. હઝરત અનસ કહે છે : અબૂ તલહાએ મને કહ્યું : આ છોકરાને સંભાળીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે લઈ જાઓ. હું છોકરાને હુઝૂર પાસે લાવ્યો. ઉમ્મે સુલૈમે બાળકની સાથે થોડુંક ખજૂર પણ મોકલ્યું. હુઝૂરે બાળકને લઈને કહ્યું : શું એની સાથે કોઈ વસ્તુ છે ? સહાબાએ કહ્યું : જી હા, થોડુંક ખજૂર છે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ખજૂર લઈને ચાવ્યું. થોડોક ભાગ પોતાના મોંમાંથી કાઢીને બાળકના મોંમાં આપ્યો અને તેના તાળવા સાથે લગાડયો. તેનું નામ અબ્દુલ્લાહ રાખ્યું.

(૨૨૪/૫૭૧૭) રિવાયતના બીજા સિલસિલાથી પણ હઝરત અનસથી આ હદીસ રિવાયત થઈ છે.

અકીકામાં બાળક પરથી તકલીફ દૂર કરવી

(૨૨૫/૫૭૧૮) હઝરત સલમાન ઇબ્ને આમિર કહે છે કે, છોકરો પેદા થવાની સાથે તેનો અકીકો (સુન્નત) છે. અમુક રિવાયતોમાં આ હદીસ મરફૂઅ છે. અમુક રિવાયતોમાં આ શબ્દો છે કે, હુઝૂરે કહ્યું કે, છોકરાના પેદા થવાની સાથે અકીકો થવો જોઈએ. તમે એના

તરફથી લોહી વહેવડાવો અને એના પરથી તકલીફ દૂર કરો.

(૨૨૬/૫૭૧૯) ઇબ્ને સીરીને હબીબ ઇબ્ને શહીદને કહ્યું કે જઈને હસન બસરીને પૂછો કે, તમે અકીકાવાળી હદીસ કોની પાસેથી સાંભળી છે ? હબીબે પૂછ્યું : હસન બસરીએ કહ્યું : સમુરા ઇબ્ને જુન્દુબ પાસેથી.

‘ફરઅ’

(૨૨૭/૫૭૨૦) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું : ન ‘ફરઅ’ કોઈ વસ્તુ છે ન અતીરા. ‘ફરઅ’ ઊંટણીના એવા બચ્ચાને કહેતા હતા જેને અંધકાર યુગમાં મૂર્તિઓ પર ચઢાવવામાં આવતું હતું. તે કુરબાની હતી જે રજબમાં કરવામાં આવતી હતી.

અતીરા

(૨૨૮/૫૭૨૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : ન કોઈ વસ્તુ ‘ફરઅ’ છે, ન ‘અતીરા’. ફરઅ ઊંટણીના એવા બચ્ચાને કહેતા હતા જેને અંધકાર યુગમાં મૂર્તિઓ પર ચઢાવવામાં આવતું હતું. અતીરા તે કુરબાની હતી જે રજબમાં કરવામાં આવતી હતી.

બુખારી શરોફ

સંપાદક :
ઈમામ બુખારી (રહ.)

અનુવાદક :
ઈબ્રાહીમ

ભાગ ૨૩

બુખારી શરીફ

ભાગ-૨૩

બિસ્મિલ્લાહિ રંહમાનિ રંહીમ

ઝબીહા, શિકાર અને શિકાર કરતી વખતે બિસ્મિલ્લાહ પઢવાનું બયાન અને આયતો ‘હુસ્મિત અલયકુમુલ મયતતુ...’ અને ‘યા અરયુહલ્લઝીન આમનૂ લયબ્લુવન્નકુમુ લ્લાહુ બિશયઘ મિન સ્સયદિ’ની તફસીર

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, ‘યા અરયુહ લ્લઝીન આમનૂ અવફૂ બિલ ઉકૂદિ’માં ‘ઉકૂદ’થી હરામ અને હલાલના વચનો મુરાદ છે. ‘ઇલ્લા મા યુલ્લા અલયકુમ’થી ફુક્કર મુરાદ છે. ‘યજિરમન્નકુમ’ તે તમને તૈયાર કરે. ‘શનઆનુ’ દુશ્મનાવટ. ‘મુન્બનિકતુન’ એવું જાનવર જેને ગળું દાબીને મારવામાં આવ્યું હોય. ‘અલમવકૂઝતુ’ લાકડીથી મારવામાં આવે. ‘તૂકિઝૂહા’ તે મરી જાય.

(૧/૫૭૨૨) હઝરત અદી ઇબ્ને હાતિમ કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને

પાંખ વગરના તીરના શિકારનો હુકમ પૂછ્યો. આપે કહ્યું : જો તીરના ધારથી મરે તો ખાઈ લો અને પહોળાઈથી મરે તો તે મુડદું છે. હઝરત અદી કહે છે : મેં હુઝૂરને કુતરાના શિકારનો હુકમ પૂછ્યો. આપે કહ્યું : જો કુતરો શિકારને તમારા માટે અટકાવી રાખે તો ખાઈ લો. કારણ કે, કુતરાનું પકડવું ઝબ્હના બદલામાં છે. જો તમે તમારા કુતરાની સાથે બીજા કુતરાને જુઓ અને ભય હોય કે તેણે તમારા કુતરાની સાથે તો શિકાર પકડ્યો નથી અને તેની સાથે મળીને શિકાર કર્યો છે તો ન ખાઓ. કારણ કે, તમે તમારા કુતરા પર બિસ્મિલ્લાહ પઢી છે, બીજા કુતરા પર પઢી નથી.

પાંખ વગરના તીરના શિકારનો હુકમ

(૨/૫૭૨૩) ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, ગલોલથી મરેલા જાનવરનો હુકમ તે જાનવરના જેવો છે જેને લાકડીથી અથવા પથ્થરથી મારવામાં આવ્યું હોય. સાલિમ, કાસિમ, મુજાહિદ, ઇબ્રાહીમ, અતા અને હસન બસરીની નજરમાં એ મકરૂહ છે.

હસન બસરીની દૃષ્ટિએ ગામડા અને શહેરોમાં ગલોલબાજી કરવી મકરૂહ છે. બીજી જગ્યાઓએ કંઈ વાંધો નથી.

(૩/૫૭૨૪) હઝરત અદી ઇબ્ને હાતિમ કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને વગર પાંખના તીરના શિકારનો હુકમ પૂછ્યો. આપે કહ્યું કે, જો તીરની ધારથી મરે તો ખાઈ લો અને પહોળાઈથી મરે તો મુડદું છે, તેને ન ખાઓ. મેં કહ્યું કે, હું કુતરાને છોડું છું. આપે કહ્યું કે, જ્યારે તમે કુતરાને છોડ્યો અને તેના પર બિસ્મિલ્લાહ પઢી તો ખાઓ. મેં કહ્યું કે, જો તે (શિકારમાંથી) કંઈક ખાઈ લે તો ? આપે કહ્યું કે ન ખાઓ. કારણ કે, તેણે તમારા માટે શિકાર કર્યા નથી, બલકે પોતાના માટે કર્યા છે. મેં કહ્યું કે, હું મારો કુતરો છોડું છું તો તેની સાથે (કદી) બીજા કુતરાને પણ જોઉં છું. આપે કહ્યું : તો ન ખાઓ. કારણ કે, તમે તમારા કુતરાને છોડતી વખતે બિસ્મિલ્લાહ પઢી છે, બીજા કુતરા પર પઢી નથી.

જો (તીરની) પાંખની પહોળાઈથી શિકાર મરે તો તેનો શું હુકમ છે ?

(૪/૫૭૨૫) હઝરત અદી ઇબ્ને હાતિમ કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે કેળવેલા કુતરાઓને શિકાર માટે છોડીએ છીએ (તેમના શિકારનો શું હુકમ છે ?) આપે કહ્યું : જે શિકાર તમારા

માટે રોકી રાખે તેને ખાઈ લો. મેં કહ્યું કે, જો કુતરાઓ શિકારને મારી નાખે તો ? આપે કહ્યું : ભલેને મારી નાખે. મેં કહ્યું કે, અમે પાંખ વગરના તીર શિકાર પર ચલાવીએ છીએ. આપે કહ્યું : જો (અણી અથવા ધારથી) શિકારને ફાડી નાખે તો ખાઈ લો અને જો તીરની પહોળાઈથી જાનવર માર્યું જાય તો ન ખાઓ.

કમાન (કામઠા) વડે શિકાર કરવાનું બયાન

હસન બસરી અને ઇબ્રાહીમ કહે છે કે, જો શિકારને મારે અથવા તેનાથી શિકારના હાથપગ કપાઈને અલગ થઈ જાય તો જુદા થયેલા અવયવને ન ખાય, બાકીને ખાઈ લે. ઇબ્રાહીમે એમ પણ કહ્યું છે કે, જો શિકારની ગરદન અને કમ્મર પર ઘા વાગે તો પણ ખાઈ લો.

ઝેદ કહે છે કે, હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્હીદની ઔલાદનો એક જંગલી ગધેડો ભડક્યો (પકડવાનું મુશ્કેલ બની ગયું), હઝરત અબ્દુલ્લાહે કહ્યું : જે રીતે શક્ય હોય તે રીતે એને મારો અને એનું જે અવયવ પડી જાય તેને ન ખાઓ અને બાકીને ખાઓ.

(૫/૫૭૨૬) હઝરત અબૂ સઅલબા ખુશની કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! અમે ‘અહલે કિતાબ’ની જમીન પર રહીએ છીએ. શું અમે તેમના વાસણોમાં ખાઈ શકીએ છીએ ? હું મારી શિકારની જગ્યામાં મારી પોતાની કમાન (કામઠા) વડે પણ શિકાર કરું છું; કેળવેલા કુતરા મારફતે પણ અને તે કુતરા મારફતે પણ જે કેળવેલો હોતો નથી, એમાંથી કયો શિકાર મારા માટે જાઈજ છે ? આપે કહ્યું : ‘અહલે કિતાબ’ના વાસણોનો તમે જે ઉલ્લેખ કર્યો તો જો તમને એ સિવાય બીજા વાસણો મળી આવે તો એમના વાસણોમાં ન ખાઓ, નહીં તો તે ધોઈને તેમાં જ ખાઈ લો. કમાનથી શિકાર કરતી વખતે જો તમે બિસ્મિલ્લાહ પઢી લીધી હોય તો ખાઈ લો. કેળવેલા કુતરા મારફતે જો તમે શિકાર કર્યો હોય અને જો બિસ્મિલ્લાહ પઢી હોય તો ખાઈ લો. જો એવા કુતરા મારફતે શિકાર કર્યો હોય, જે કેળવેલો ન હોય અને હલાલ કરી શકતા હોય તો ખાઈ લો.

હાથથી પત્થર મારીને અથવા ગિલોલ મારીને શિકાર કરવાનું બયાન

(૬/૫૭૨૭) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મુગફફલે એક માણસને (શિકારને) કાંકરી મારતાં જોયો. તેમણે કહ્યું : કાંકરી ન મારો. કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ

શિકારને કાંકરી મારવાની મનાઈ ફરમાવી છે. આપે ફરમાવ્યું છે કે, એનાથી શિકાર મરી શકતો નથી અને ન તે ઘાયલ થાય છે. નાહક તેનાથી દાંત તૂટે છે અથવા આંખ ફુટે છે, પરંતુ હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મુગફફલે તે માણસને કાંકરી મારતાં જોયો ત્યારે કહ્યું : મેં તમારી સામે હદીસ બયાન કરી છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કાંકરી મારવાની મનાઈ ફરમાવી છે, પરંતુ તમે માનતા નથી, કાંકરી મારો છો તો હવે હું તમારી સાથે વાત નહીં કરું.

શિકાર અને પશુઓ માટે કુતરાઓ પાળવા સિવાય બીજા કુતરાઓ રાખવાનો શું હુકમ છે ?

(૭/૫૭૨૮) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, જે માણસ કુતરો રાખે અને તે ન તો શિકાર કરનારો હોય અને ન જાનવરોનું રક્ષણ કરનારો હોય તો દરરોજ તેના અમલમાંથી બે કીરાત (સવાબ) ઓછો થતો જશે.

(૮/૫૭૨૯) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે માણસ શિકારી કુતરા અને જાનવરોનું રક્ષણ કરનાર કુતરા સિવાય બીજો કુતરા પાળશે તો તેના સવાબમાંથી દરરોજ બે કીરાતનો ઘટાડો થતો રહેશે.

(૮/૫૭૩૦) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ શિકારી કુતરાઓ અને જાનવરોનું રક્ષણ કરનાર કુતરાઓ સિવાય બીજો કોઈ કુતરો પાળશે તો દરરોજ તેના અમલો (નો સવાબ) બે કીરાત ઓછો થતો રહેશે.

જો કુતરો શિકારને ખાઈ લે તો શું હુકમ છે ? આયત 'યસ્અલૂનક માઝા ઉહિલ્લ લહુમ.....'ની તફસીર

(૧૦/૫૭૩૧) ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : જો કુતરાએ શિકારમાંથી કંઈ ખાઈ લીધું તો તેણે શિકારને ખરાબ કરી દીધો. કારણ કે, તેણે શિકારને પોતાના માટે પકડ્યો છે. અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : **تُؤْتِلُ الْمُمْسِكُ الْفَتْرَةَ** એટલે કુતરાને મારવામાં આવે અને શીખવવામાં આવે, અહીં સુધી કે, ખાવાની આદત છોડી દે.

(૧૧/૫૭૩૨) જો શિકારને કુતરો ખાઈ લે તો ઇબ્ને ઉમરે તેને મકરૂહ ઠેરવ્યો છે. અત્તા કહે છે કે, જો કુતરાએ લોહી પી લીધું અને ગોશત ન ખાધો હોય તો તમે ખાઈ શકો છો.

(૧૨/૫૭૩૩) હઝરત અદી ઇબ્ને હાતિમ કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! અમે આ જ કુતરાઓ

મારફતે શિકાર કરીએ છીએ (તો શું હુકમ છે ?) આપે કહ્યું : કેળવેલા કુતરાઓને છોડતી વખતે જો તમે બિસ્મિલ્લાહ પઢી લીધી હોય તો ખાઈ લો. ભલેને તેમણે શિકારને મારી નાખ્યો હોય. હા, જો કુતરાએ ખાઈ લીધું હોય (તો ન ખાઓ) કારણ કે, મને શંકા છે કે, કુતરાએ પોતાના માટે શિકાર કર્યો હશે અને જો તેની સાથે બીજા કુતરાઓએ મળીને શિકાર કર્યો હોય તો પણ ન ખાઓ.

જો શિકારીની સામેથી શિકાર બે-ત્રણ દિવસ ગાયબ રહે તો શું હુકમ છે ?

(૧૩/૫૭૩૪) હઝરત અદી ઇબ્ને હાતિમ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જ્યારે તમે કુતરાને (શિકાર પાછળ) છોડો અને બિસ્મિલ્લાહ પઢી લો અને કુતરો શિકારને પકડીને મારી નાખે તો તમે ખાઈ લો. કુતરો પોતે ખાઈ લે તો ન ખાઓ. કારણ કે, તે વખતે કુતરાએ પોતાના માટે શિકાર પકડ્યો છે. જો તે કુતરાની સાથે બીજા કુતરાઓ થઈ જાય, જેમના પર બિસ્મિલ્લાહ ન પઢવામાં આવી હોય, તે બધા શિકારને પકડીને મારી નાખે તો પણ ન ખાઓ. કારણ કે, તમને ખબર નથી કે કોણે શિકારને માર્યો છે. જો તમે કોઈ શિકારને માર્યો (અને તે નાસી ગયો) ફરી એક બે દિવસ પછી મળ્યો. તમારા તીરની નિશાની સિવાય

તેના પર કોઈ ઘા નથી તો ખાઈ લો. જો તે પાણીમાં પડી ગયો હોય, તો ન ખાઓ. હઝરત અદીએ રસૂલલ્લાહ (સલ.)ને કહ્યું હતું : યા રસૂલલ્લાહ ! હું શિકારને તીર માડું છું. પછી તેની પાછળ બે ત્રણ દિવસ ફરું છું પછી તે મુદ્દું મળે છે. તેમાં માડું તીર પણ ખોસાયેલું હોય છે (એનો શું હુકમ છે ?) આપે કહ્યું : મન માને તો ખાઈ લો.

જો શિકારની સાથે બીજો કુતરો પણ મોજુદ હોય તો (શું હુકમ છે ?)

(૧૪/૫૭૩૫) હઝરત અદી કહે છે : મેં કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! હું મારા કુતરાને બિસ્મિલ્લાહ પઢીને છોડું છું. આપે કહ્યું : જો તમે તમારા કુતરાને બિસ્મિલ્લાહ પઢીને છોડ્યો હોય અને તેણે શિકારને પકડીને મારી નાખ્યો હોય અને પોતે પણ ખાઈ લીધું તો તમે ન ખાઓ. કારણ કે, તેણે પોતાના માટે શિકાર કર્યો છે. હઝરત અદી કહે છે : મેં કહ્યું : હું મારા કુતરાને છોડું છું અને તેની સાથે બીજા કુતરાઓને પણ જોઉં છું. મને ખબર નથી પડતી કે, કયા કુતરાએ શિકાર પકડ્યો છે. આપે કહ્યું : ન ખાઓ. કારણ કે, તમે તમારા કુતરાને છોડતી વખતે બિસ્મિલ્લાહ પઢી છે, બીજા કુતરા પર પઢી નથી. મેં હુઝૂરને પાંખ વગરના તીરના શિકારનો હુકમ પૂછ્યો.

આપે કહ્યું : જો તીરની ધારથી જાનવર મરે તો ખાઈ શકો છો અને જો તીરની પહોળાઈથી મરે તો ન ખાઓ. કારણ કે, તે મુદ્દું છે.

શિકાર અંગે આવેલી હદીસો

(૧૫/૫૭૩૬) હઝરત અદી કહે છે : મેં હુઝૂરે પાકને કહ્યું કે, અમે લોકો આ જ કુતરાઓ મારફતે શિકાર કરીએ છીએ. આપે કહ્યું : જો કેળવેલા કુતરાઓને તમે છોડ્યા હોય અને છોડતી વખતે બિસ્મિલ્લાહ પઢી હોય તો શિકારને ખાઈ શકો છો. કારણ કે, તેમણે તમારા માટે શિકાર કર્યો છે. હા, જો કુતરો તેમાંથી ખાઈ લે તો તમે ન ખાઓ. કારણ કે, મને શંકા છે કે, તેણે પોતાના માટે શિકાર કર્યો હશે. જો તમારા કુતરાઓ સાથે બીજા કુતરાઓ પણ થઈ જાય તો તે શિકારને ન ખાઓ.

(૧૬/૫૭૩૭) હઝરત અબૂ સઅલબા ખુશની કહે છે : મેં હુઝૂરને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! અમે 'અહલે કિતાબ'ની જમીનમાં રહીએ છીએ. શું તેમના વાસણોમાં ખાઈ શકીએ છીએ ? હું શિકારની જગ્યામાં કદી મારી કમાનથી, કદી કેળવેલા કુતરાઓથી અને કદી બિનકેળવેલાઓથી શિકાર કરું છું. હુઝૂરે જાઈઝ રીત જણાવતાં કહ્યું કે, તમે જે 'અહલે કિતાબ'ની જમીનમાં તેમના વાસણોમાં ખાવાનો ઉલ્લેખ કર્યો છે, તો

જો તમને એ વાસણો સિવાય બીજા વાસણો મળી જાય તો તેમના વાસણોમાં ન ખાઓ. નહીં તો તેમના વાસણો ધોઈને તેમાં જ ખાઈ લો. શિકારની જગ્યાની તમે જે વાત કરી છે તો જે શિકાર તમે કમાનથી કર્યો હોય અને તેના પર બિસ્મિલ્લાહ પઢી હોય તેને ખાઈ શકો છો. જે કેળવેલા કુતરા વડે શિકાર કર્યો હોય અને તેના પર બિસ્મિલ્લાહ પઢી હોય તેને પણ ખાઈ શકો છો અને જો બિનકેળવેલ કુતરા વડે શિકાર કર્યો હોય, પછી તેને ઝબ્ઝ કર્યો હોય તો તેને પણ ખાઈ શકો છો.

(૧૭/૫૭૩૮) હઝરત અનસ કહે છે : મરઝ ઝહરાન સ્થળેથી અમે એક સસલાને નસાડયું. લોકો તેની પાછળ દોડયા, પરંતુ થાકીને અટકી ગયા. પછી હું તેની પાછળ દોડ્યો. અહીં સુધી કે, પકડીને અબૂ તલહા પાસે લાવ્યો. અબૂ તલહાએ તેના બંને નિતંબ અને જાંઘો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મોકલી આપી. હુજૂરે તે કબૂલ કરી.

(૧૮/૫૭૩૯) હઝરત અબૂ કતાદા કહે છે કે, એક સફરમાં હું હુજૂરની સાથે હતો. મક્કાના એક રસ્તામાં હું મારા અમુક સાથીઓ કરતાં પાછળ રહી ગયો. બીજાઓનો ઇહરામ હતો. મારો ઇહરામ ન હતો. મેં એક જંગલી ગધેડો જોયો. તરત ઘોડા પર ચઢી ગયો અને સાથીઓને

કહ્યું કે, મને કોરડો આપો. સાથીઓએ ન આપ્યો. મેં તેમની પાસે ભાલો માંગ્યો. તેમણે ભાલો દેવાનો પણ ઇન્કાર કર્યો. છેવટે મેં પોતે ભાલો લઈને જંગલી ગધેડા પર હુમલો કરીને તેને મારી નાખ્યો. તે જંગલી ગધેડાનો ગોશ્ત કેટલાક સહાબાઓએ તો ખાધો અને કેટલાકે ન ખાધો. જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે પહોંચ્યા ત્યારે મસ્અલો પૂછ્યો. હુજૂરે કહ્યું : આ એક ખોરાક હતો, જે અલ્લાહ તઆલાએ તમને આપ્યો હતો.

(૧૯/૫૭૪૦) કેટલીક રિવાયતોમાં ઉપરોક્ત હદીસના અંતમાં એટલું વધુ છે કે, હુજૂરે કહ્યું : શું તમારી પાસે તેનો કોઈ ગોશ્ત છે ?

પહાડો પર શિકાર કરવો

(૨૦/૫૭૪૧) હઝરત અબૂ કતાદા કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે મક્કા અને મદીનાની વચ્ચેના રસ્તામાં હતો. બીજા લોકોનો ઇહરામ હતો. મારો ઇહરામ ન હતો. હું ઘોડા પર સવાર થઈ પહાડો પર ચઢતો ફરતો હતો. અચાનક જોઉં છું કે, લોકો ગરદન ઉંચકી ઉંચકીને કોઈ વસ્તુને જોઈ રહ્યા છે. હું પણ તે બાજુ જોવા લાગ્યો તો એક જંગલી ગધેડો દેખાયો. મેં પૂછ્યું, આ શું છે ? તેમણે જવાબ આપ્યો : અમે જાણતા નથી. મેં કહ્યું કે, જંગલી ગધેડો છે. તેમણે કહ્યું : તમે પોતે જોઈ લીધો. (સવારી પર બેસતી

વખતે) હું મારો કોરડો ભૂલી ગયો હતો. સાથીઓને કહ્યું કે, મને મારો કોરડો આપી દો. તેમણે કહ્યું કે, અમે તને મદદ કરી શકતા નથી. નાછુટકે મેં પોતે ઉતરીને કોરડો લીધો અને જંગલી ગધેડા પાછળ ઘોડો દોડાવ્યો. થોડી જ વારમાં તેનો શિકાર કરીને સાથીઓ પાસે આવ્યો. તેમને કહ્યું કે, ઉઠીને હવે તો તેને ઉંચકીને લાવો. તેઓ કહેવા લાગ્યા કે, અમે તો તેને અડકીશું પણ નહીં. નાછુટકે હું પોતે ઉંચકીને તેમની પાસે લાવ્યો. કેટલાકે તેને ખાધો અને કેટલાકે ન ખાધો. મેં તેમને કહ્યું : વારુ, હું તમારા માટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પૂછીશ. હું હુઝૂર પાસે ગયો અને બધી વિગત કહી. આપે કહ્યું : શું તમારી પાસે તેમાંથી કંઈ બાકી છે ? મેં કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું કે, ખાઓ, એ એક ખોરાક હતો જે અલ્લાહ તઆલાએ તમને આપ્યો હતો.

આયત ‘ઉહિલ્લ લકુમ સયદુલ બહિ’ની તફસીર

હઝરત ઉમરે કહ્યું છે કે, દરિયાઈ શિકાર તે છે જેનો જાળ વગેરેથી શિકાર કરવામાં આવે અને દરિયાઈ ખાણું તે છે જે દરિયાની બહાર આવીને આપમેળે પડે છે

અબૂબક્ર સિદ્દીક કહે છે કે, જે માછલી આપમેળે મરીને પાણી પર આવી પડે તે હલાલ છે

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, ‘ઉહિલ્લ લકુમ સયદુલ બહિ વ તઆમુહુ’માં ‘તઆમ’થી દરિયાનું મરેલું જાનવર મુરાદ છે કિંવા એ જાનવર હલાલ છે. હા, જેને તમે પોતે સૂગના કારણે ન ખાઓ (તે જુદી વાત છે). ઇબ્ને અબ્બાસે એમ પણ કહ્યું કે, યહૂદીઓ જામ માછલી ખાતા નથી અને આપણે ખાઈએ છીએ.

અબૂ શુરૈહ સહાબી કહે છે કે, દરિયાની દરેક વસ્તુ ઝબ્હ કરેલી હોય છે (કિંવા દરિયાનું મરેલું જાનવર પણ ઝબ્હી હા જેવું હલાલ છે).

અતા કહે છે : પરંતુ પક્ષીને મારી દષ્ટિએ ઝબ્હ કરવું બોધ્યો ઇબ્ને જુરૈજ કહે છે : મેં અતાને પૂછ્યું કે, શું નહેરો અને તળાવોનો શિકાર પણ દરિયાના શિકારનો હુકમ ધરાવે છે ? તેમણે કહ્યું : હા, ત્યાર પછી આ આયત તિલાવત કરી : ‘હઝા અઝઝુન ફુરાતુન વ હઝા મિલ્હુન ઉજાજ વ મિન કુલિલ તઅક્લૂન લહમન તરિચ્યા’

હઝરત ઇમામ હસન દરિયાઈ કુતરાઓના ચામડાની ઝીન પર સવાર થયા હતા.

શઅબીનું કથન છે કે, જો મારા ઘરવાળાંઓ દેડકો ખાય તો હું તેમને ખવડાવીશ.

હઝરત હસન બસરીની નજરમાં કાયબો ખાવામાં કંઈ વાંધો નથી ઇબ્ને અબ્બાસનું કથન છે કે, દરિયાઈ શિકાર ખાઓ, ભલેને ઇસાઈ, ચહૂદી કે પારસીએ શિકાર કર્યો હોય

અબૂ દરદા કહે છે : માછલીઓ અને સૂર્ય વડે શરાબ પાક અને હલાલ થાય છે તેને મુર્રી કહેવામાં આવે છે. (શરાબને તડકામાં મૂકીને મીઠું અને માછલી નાખવામાં આવે છે. થોડાક દિવસમાં તે શરાબ રહેતી નથી. એને મુર્રી કહેવામાં આવે છે) એ હલાલ છે.

(૨૧/૫૭૪૨) હઝરત જાબિર કહે છે કે, 'ખબત'ના ગઝવા માટે અમે રવાના થયા. અબૂ ઉબયદાને અમારા સરદાર બનાવવામાં આવ્યા હતા. ત્યાં અમને ખૂબ ભૂખ લાગી. સંજોગોવશાત્ દરિયામાંથી એક મરેલી માછલી બહાર આવીને પડી. આટલી મોટી માછલી કદી જોવામાં આવી ન હતી. તે માછલીને અંબર તરીકે ઓળખવામાં આવતી હતી. અમે તેને અડધા મહીના સુધી ખાધી. અબૂ ઉબયદાએ તેનું એક હાડકું લઈને

ઉભું કર્યું તો સવાર તેની નીચેથી નીકળી ગયો.

(૨૨/૫૭૪૩) હઝરત જાબિર કહે છે : અમને ત્રણસો સવારોને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કુરૈશીઓના કાફલાની તપાસ અર્થે મોકલ્યા. અબૂ ઉબયદા અમારા સરદાર હતા. ત્યાં તેમને સખ્ત ભૂખ લાગી. અહીં સુધી કે, પાંદડાંઓ ખાઈ ગયા. એ જ કારણે એ લશ્કરનું નામ 'ખબત'નું લશ્કર રાખવામાં આવ્યું છે. અયાનક એક માછલી દરિયાની બહાર પડી. તે માછલીને અંબર નામે ઓળખતા હતા. અમે તેને અડધા મહીના સુધી ખાધી. તેની ચરબી અમારા શરીર પર ચોપડી. અહીં સુધી કે, અમારા શરીર બરાબર થઈ ગયા. હઝરત અબૂ ઉબયદાએ તેની એક પાંસળી ઉભી કરી. તેની નીચેથી એક સવાર નીકળી ગયો. અમારામાંના એક માણસે તીવ્ર ભૂખના કારણે ત્રણ ઊંટણીઓ ઝબ્હ કરી નાખી હતી. ત્યાર પછી બીજી ત્રણ ઝબ્હ કરી હતી. છેવટે અબૂ ઉબયદાએ તેને મનાઈ કરી.

તીડો ખાવાનું વર્ણન

(૨૩/૫૭૪૪) હઝરત ઇબ્ને અબૂ (૨૧/૫૭૪૨) દરિયાના જાનવરો અંગે આગળ ફૂટનોટ આવી ગઈ છે. હનફી મત પ્રમાણે વિવિધ પ્રકારની માછલીઓ સિવાય પાણીમાંનું અન્ય કોઈ જાનવર ખાવાનું જાઈઝ નથી.

અવફા કહે છે કે, અમે રસૂલલ્લાહ (સલ.)ની સાથે સાત અથવા છ જિહાદો કરી. હુઝૂરની સાથે અમે તીડો ખાતા હતા.

મરેલા જાનવરો અને પારસીઓના વાસણોનું વર્ણન

(૨૪/૫૭૪૫) હઝરત અબૂ સઅલબા ખુશની કહે છે : મેં મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! અમે 'અહલે કિતાબ'ની જમીન પર છીએ, શું અમે તેમના વાસણોમાં ખાઈ શકીએ છીએ ? શિકારની જગ્યામાં હું કમાન વડે શિકાર કરું છું; (કદિ) કેળવેલા કુતરા મારફતે, (કદી) બિનકેળવેલા કુતરા વડે (શું એ જાઈ જ છે ?) આપે કહ્યું : તમે 'અહલે કિતાબ'ની જમીન પર હોવાનો ઉલ્લેખ કર્યો, તેમના વાસણોમાં ન ખાઓ. હા, જો મજબૂરી હોય અને બીજા વાસણો ન મળે તો તેમને ધોઈને તેમાં જ ખાઈ લો. શિકારની જગ્યામાં હોવાનો તમે જે ઉલ્લેખ કર્યો, તો જો તમે શિકાર કર્યો અને બિસ્મિલ્લાહ પઢી લીધી તો ખાઈ શકો છો. કેળવેલા કુતરા મારફતે પણ જો બિસ્મિલ્લાહ પઢ્યા પછી શિકાર કર્યો તો ખાઈ શકો છો. જો બિનકેળવેલા કુતરા મારફતે શિકાર કર્યો અને ઝબ્હ કર્યો તો તેને પણ ખાઈ શકો છો.

(૨૫/૫૭૪૬) હઝરત સલમહ ઈબ્ને

અકવઅ કહે છે કે, જ્યારે ખૈબરના વિજય પછી સાંજ પડી અને લોકોએ આગ સળગાવી ત્યારે હુઝૂરે કહ્યું : તમે કઈ વસ્તુની નીચે આગ સળગાવી છે ? સહાબાએ કહ્યું : પાળેલા ગધેડાઓની ગોશ્ત છે. આપે કહ્યું : હાંડલીઓમાં જે કંઈ છે તે ફેંકી દો અને હાંડલીઓને તોડી નાખો. આ સાંભળીને એક માણસે ઉભા થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! શું હાંડલીઓમાં જે કંઈ છે તેને અમે ફેંકીને હાંડલીઓ ધોઈ શકીએ છીએ ? આપે કહ્યું : એમ કરી લો.

ઝબીહા પર બિસ્મિલ્લાહ પઢવાનું બયાન અને ઘરાદાપૂર્વક બિસ્મિલ્લાહ છોડનારનો દુકમ

ઘબ્બને અબ્બાસ કહે છે : જે માણસ (ઝબ્હ કરતી વખતે) બિસ્મિલ્લાહ પઢવાનું ભૂલી ગયો હોય તો કંઈ વાંધો નથી. અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'વ લાતઅકુલૂ મિમ્મા લમ યુઝકરિ સ્મુ લ્લાહિ વ ઇન્નહુ લફિસ્કુન' કિંવા જેના પર ખુદાનું નામ ન લેવામાં આવ્યું હોય તેને ન ખાઓ. કારણ કે, બેશક, એ વાત 'ફિસ્ક' છે અને ભૂલનારને ફાસિક કહેવામાં આવતો નથી. અલ્લાહ તઆલાએ બીજી એક જગ્યાએ ફરમાવ્યું છે : 'ઇન્ન

રશયાતીન લયૂહૂન ઇલા અવલિયાઈહિમ....'

(૨૬/૫૭૪૭) હઝરત રાફિઅ ઇબ્ને ખદીજ કહે છે કે, અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે જૂલહુલયફા સ્થળે હતા, એવામાં લોકોને ખૂબ ભૂખ લાગી. ત્યાં અમારા હાથમાં થોડાક ઊંટો અને બકરીઓ આવી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સૌની પાછળ લોકોની સાથે હતા. અમે ઉતાવળમાં હાંડલીઓ ચઢાવી દીધી. હુઝૂર અમારી પાસે આવ્યા અને હાંડલીઓ ઉંધી વાળવાનો હુકમ આપ્યો. હુકમ અનુસાર હાંડલીઓ ઉંધી વાળી દેવામાં આવી. ત્યાર પછી હુઝૂરે વહેંચણી કરી. દસ બકરીઓને એક ઊંટની બરાબર ઠેરવી. અચાનક એક ઊંટ નાસી છુટ્યું. લોકોની પાસે ઘોડા થોડા હતા. છતાં પણ લોકોએ ઊંટનો પીછો કર્યો, પરંતુ ઊંટે બધાને થકવી નાંખ્યા. એક માણસે ઊંટને તીર માર્યું. ઊંટ અટકી ગયું. હુઝૂરે કહ્યું : આ પશુઓમાં કેટલાક જંગલી હોય છે, જેમ કે જંગલી જાનવરોમાં જંગલીપણું હોય છે. એટલે એમની સાથે તમે એ રીતે જ વર્તો. રાફિઅ કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમને ભય છે કે, કાલે દુશ્મન સાથે મુકાબલો થશે અને છરીઓ અમારી પાસે નથી. શું અમે ખપાયથી ઝબ્દ કરી લઈએ ? આપે કહ્યું : જેનાથી લોહી વહે અને અલ્લાહનું નામ લેવામાં આવ્યું હોય તેને ખાઈ શકો છો, પરંતુ દાંત અને

નાખથી ઝબ્દ ન થવું જોઈએ. તમને એનું કારણ કહ્યું છે. દાંત તો હાડકું છે અને નખ હબસીઓની છરીઓ છે.

મૂર્તિઓ પર અને તે પત્થરો પર જેને કઅબાની આજુબાજુ મૂર્તિઓની જેમ મૂકવામાં આવ્યા હતા તેના પર કુરબાની ચઢાવવાનું વર્ણન

(૨૭/૫૭૪૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, વહી ઉતરતા પહેલાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની મુલાકાત એદ ઇબ્ને અમ્ર ઇબ્ને નુફેલ સાથે 'બલ્દહ' સ્થળની ડાબી બાજુએ થઈ. હુઝૂરે એદની સામે દસ્તરખ્વાન મૂક્યું, જેના પર ગોશત હતો. એદે ખાવાનો ઇન્કાર કર્યો. તેણે કહ્યું : તમારી (કુરેશીની) મૂર્તિઓ પર ઝબ્દ થયેલ જાનવરોનો ગોશત હું ખાતો નથી અને જેના પર ખુદાનું નામ ન લેવામાં આવ્યું હોય તેને અમે ખાતા નથી.

હદીસ 'હલ્યાબહ અલા ઇસ્મિ લ્લાહિ'નું સ્પષ્ટીકરણ

(૨૮/૫૭૪૯) હઝરત જુન્દુબ ઇબ્ને સુફ્યાન બ્રજલી કહે છે : અમે એક દિવસ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે કુરબાની કરી હતી. અમે જોયું હતું કે, લોકો નમાઝ પહેલાં જ પોતાની કુરબાનીઓ કરી ચૂક્યા હતા. હુઝૂરે પણ નમાઝ પઢીને જોયું કે, લોકો નમાઝ પહેલાં જ

કુરબાનીઓ ઝબ્દ કરી ચૂક્યા છે. આપે ફરમાવ્યું કે, જે માણસે નમાઝ પહેલાં કુરબાની કરી હોય તે તેના બદલામાં બીજી કુરબાની કરે. જે માણસે અમારા નમાઝ પઢતાં સુધી કુરબાની ન કરી હોય તે ખુદાનું નામ લઈને કુરબાની કરે.

ખપાય, પત્થર અને લોખંડથી ઝબ્દ કરવું

(૨૯/૫૭૫૦) હઝરત કઅબ કહે છે કે, અમારી એક લોંડી સલ્બ પહાડ પર બકરીઓ ચરાવતી હતી. તેણે એક બકરીને મરતી જોતા એક પત્થર તોડીને તેનાથી બકરીને ઝબ્દ કરી. મેં ઘર-વાળાંઓને કહ્યું કે, હમણાં તે ન ખાઓ. હું જઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પૂછી આવું. ત્યાર પછી મેં હુઝૂરની સેવામાં હાજર થઈને મસ્મૂલો પૂછ્યો. હુઝૂરે ખાવાનો હુકમ આપ્યો.

(૩૦/૫૭૫૧) હઝરત કઅબ કહે છે કે, મારી એક લોંડી બજારવાળા ડુંગર પર જે સલ્બ પહાડની હારમાળા છે, બકરીઓ ચરાવતી હતી. અચાનક તેમાંની એક બકરી મરવા લાગી. લોંડી તરત જઈ પહોંચી. તેણે એક પત્થર તોડીને તેનાથી ઝબ્દ કરી. લોંડીએ રસૂલે પાકને એ અંગે વાત કરી. હુઝૂરે ખાવાનો હુકમ આપ્યો.

(૩૧/૫૭૫૨) હઝરત શાફિઅ ઇબ્ને અદિજ કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમારી પાસે છરીઓ નથી.

આપે કહ્યું : જે વસ્તુઓ વડે લોંડી વહે અને બિસ્મિલ્લાહ તેના પર પઢવામાં આવી હોય તેને ખાઈ શકો છો, પરંતુ દાંત અને નખ ન હોવા જોઈએ. કારણ કે, નખ તો હબસીઓની છરીઓ છે અને દાંત તો હાડકું છે. હઝરત શાફિઅ કહે છે : એક ઊંટ નારી, ગધું હતું. એક માણસે તીર મારીને તેને અટકાવ્યું. હુઝૂરે કહ્યું કે, જંગલી પ્રાણીઓની જેમ આ ઊંટોનાં પણ જંગલી હોય છે, એટલે જેનાથી તમે મજબૂર થઈ જાઓ તેની સાથે એવું જ કરો.

લોંડી અને ઓસ્તનું ઝબ્દ કરેલું ખાનવર

(૩૨/૫૭૫૩) હઝરત કઅબ ઇબ્ને માલિક કહે છે : એક એરતે એક બકરી પત્થરથી ઝબ્દ કરી હતી. હુઝૂરને મસ્મૂલો પૂછવામાં આવ્યો. આપે ખાવાનો હુકમ આપ્યો.

(૩૩/૫૭૫૪) હઝરત સઅદ ઇબ્ને મુઅઝ કહે છે કે, કઅબ ઇબ્ને માલિકની એક લોંડી સલ્બ પહાડમાં બકરીઓ ચરાવતી હતી. અચાનક એક બકરી મરવા લાગી. લોંડીએ એને પથરથી ઝબ્દ કરી. હુઝૂરને તેની હુકમ પૂછવામાં આવ્યો. આપે કહ્યું : તેને ખાઈ શકો છો.

દાંત, હાડકા અને નખથી ઝબ્દ કરવામાં ન આવે

(૩૪/૫૭૫૫) હઝરત રાફિઅ ઇબ્ને ખદીજ કહે છે : હુઝૂરે ફરમાવ્યું હતું : ખાઓ કિંવા નખ અને દાંત સિવાય જો કોઈ બીજી વસ્તુથી ઝબ્દ કરીને લોહી વહેવડાવવામાં આવ્યું હોય તો તેને ખાઈ શકો છો.

આદિવાસી અરબો વગેરેનું ઝબ્દ કરેલું જાનવર

(૩૫/૫૭૫૬) હઝરત આઈશા કહે છે : કેટલાક માણસોએ મુબારક સેવામાં વિનંતી કરી કે, કેટલાક લોકો અમારી પાસે ગોશ્ત લાવે છે. અમને ખબર નથી હોતી કે, તેના પર ખુદાનું નામ લેવામાં આવ્યું છે કે નહીં. આપે કહ્યું : તમે તેના પર ખુદાનું નામ લઈ લો. પછી ખાઈ લો. હઝરત આઈશા કહે છે : તે સમયે લોકોના કુફ્રનો સમય નજીકમાં જ વીત્યો હતો.

હરબી અહલે કિતાબના ઝબીહાનો હુકમ. તેમના ઝબ્દ કરેલા જાનવરોની ચરબીનું બચાન

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'અલ્યબ ઉહિલ્લ લકુમ તસ્ચિબાતુ વ તઆમુ લ્લાઝીન ઊતૂલ કિતાબ હિલ્લુ લ્લકુમ વ તઆમુકુમ હિલ્લુ લ્લહુમ' કિંવા આજે તમારા માટે સાફ-સ્વચ્છ વસ્તુઓ હલાલ કરી દેવામાં આવી છે.

‘અહલે કિતાબ’નું ખાણું તમારા માટે હલાલ છે અને તમારું ખાણું તેમના માટે હલાલ છે.

(૩૬/૫૭૫૭) ઝુહરી કહે છે કે, અરબસ્તાનના ઇસાઈઓનું ઝબ્દ કરેલું જાનવર ખાવામાં કંઈ વાંધો નથી. હા, જો તમે સાંભળી લો કે, તે ઝબીહા પર ગયરૂલ્લાહનું નામ લે છે તો ન ખાઓ અને જો તેનું નામ ન લે તો ખાઓ. ખુદાએ તેને હલાલ કરી દીધું છે, જો કે તે તેમના કુફ્રને જાણે છે. હઝરત અલીથી પણ એક રિવાયત છે. હસન બસરી અને ઇબ્રાહીમ કહે છે કે, ખત્ના વગરના માણસના હાથના ઝબીહામાં કંઈ વાંધો નથી. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, આયત વ તઆમુ લ્લાઝીન ઊતૂલ કિતાબ હિલ્લુ લ્લકુમમાં ‘તઆમ’થી ‘ઝબીહા’ મુરાદ છે.

(૩૭/૫૭૫૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મુગફફલ કહે છે : અમે ખૈબરના કિલ્લાને ઘેરો ઘાલ્યો હતો, એવામાં એક માણસે ઉપરથી એક થેલી ફેંકી, જેમાં ચરબી હતી. હું તેને લેવા માટે દોડ્યો, પરંતુ મોં ફેરવીને જોયું તો રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મોજુદ હતા. હું શરમાઈ ગયો.

જે પશુઓ નાસી છુટે તેમનો હુકમ જંગલી જાનવરોનો છે. ઇબ્ને મસ્છીદની નાઝરે નાસી છુટનાર પશુઓનો શિકાર જાઘઝ

છે. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : જે જાનવર તમારા કબજામાંથી નીકળી જાય તેનો હુકમ શિકાર જેવો છે. જે ઊંટ કુવામાં પડી જાય તેને જે રીતે બને તે રીતે ઝબ્દ કરો; જે અવયવનું ઝબ્દ કરવું શક્ય હોય. હઝરત અલી મુત્રીયા, હઝરત ઇબ્ને ઉમર અને હઝરત આઇશાનો પણ એ જ મત છે

(૩૮/૫૭૫૮) હઝરત રાફિઅ ઇબ્ને ખદીજ કહે છે : મેં કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! કાલે અમારો મુકાબલો દુશ્મનો સાથે થશે. અમારી પાસે છરીઓ નથી. આપે કહ્યું : જલદી ઝબ્દ કરો. જે વસ્તુ વડે લોહી વહે અને તેના પર ખુદાનું નામ લેવામાં આવ્યું હોય તેને ખાઈ શકી છો, પરંતુ નખ અને દાંત ન હોવા જોઈએ. એનું કારણ હું બયાન કરું છું. દાંત તો એક હાડકું છે અને નખ તો હબસીઓની છરીઓ છે. હઝરત રાફિઅ કહે છે : લૂંટમાં થોડાક ઊંટો અને બકરીઓ અમારા હાથમાં આવી હતી. તેમાંથી એક ઊંટ નાસી છુટ્યું. એક માણસે તીર મારીને તેને અટકાવ્યું. હુઝૂરે કહ્યું કે, જંગલી જાનવરોની જેમ આ ઊંટોમાં કેટલાક જંગલી હોય છે. એટલે જો તમે મજબૂર થઈ જાઓ તો એમ જ કરો.

ઊંટ વગેરેને ઝબ્દ કરવાનું

બયાન

ઇબ્ને જુરૈજ કહે છે કે, અતાએ કહ્યું કે, કુરબાની અને ઝબ્દ તે જ સ્વીકારપાત્ર છે જે ઝબ્દની જગ્યા (ફિવા ગળા)માં હોય. મેં કહ્યું કે, જે જાનવરોને ઝબ્દ કરવામાં આવે છે તેમને 'નહર' કરવું જાઇજ છે ? તેમણે કહ્યું : હા, ખુદાએ તો ગાયને ઝબ્દ કરવાનો જ ઉલ્લેખ કર્યો છે, પરંતુ જો તમે તે જાનવરોને નહર કરી લો જેને ઝબ્દ કરવામાં આવે છે તો જાઇજ છે, બલ્કે મારી દષ્ટિએ નહર કરવું જ સાફ છે. કારણ કે, ઝબ્દથી ગરદનની નસો કપાઈ છે. (જાનવરને વધારે તકલીફ થાય છે) મેં કહ્યું : તમે તો નસો કાપવામાં અતિશયોક્તિ કરો છો અને અહીં સુધી કહો છો કે, હરામ મગજ કાપવામાં આવે. તેમણે કહ્યું : મારો એવો ખ્યાલ નથી. કારણ કે, નાફિઅ કહેતા હતા કે, ઇબ્ને ઉમરે 'નખ' (હરામ મગજ) ઝબ્દ કરવાની મનાઈ ફરમાવી છે. ઇબ્ને ઉમર કહેતા હતા કે, હાડકા સુધી પહોંચતા પહેલાં જ છોડી દેવું જોઈએ, અહીં સુધી કે, તે જાનવર મરી જાય

આયત 'વ ઇજ કાલ મૂસા

લિક્ષિમિહિ ઇબ્ન લલાહ
યઅમુરુકુમ અન તઝબહૂ
બકરતન'ની તફસીર

ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, છાતી
અને ગળાની વચ્ચે ઝબ્હ કરવામાં
આવે

ઇબ્ને ઉમર, અનસ અને ઇબ્ને
અબ્બાસ કહે છે કે, જો માથાને
કાપીને અલગ કરી દેવામાં આવે
તો પણ કંઈ વાંધો નથી

(૩૯/૫૭૬૦) હઝરત અસ્મા
બિન્તે સિદ્દીકે અકબર કહે છે : અમે
રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં મદીનામાં
એક ઘોડાને નહર કરીને ખાધો હતો.

(૪૦/૫૭૬૧) હઝરત અસ્મા બિન્તે
સિદ્દીકે અકબર કહે છે : અમે રસૂલુલ્લાહ
(સલ.)ના સમયમાં મદીનામાં એક ઘોડાને
ઝબ્હ કરીને ખાધો હતો.

(૪૧/૫૭૬૨) હઝરત અસ્મા કહે
છે : અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં
એક ઘોડાને નહર કર્યો અને ખાધો હતો.

‘મુસ્લા’, ‘મસ્બૂરા’ અને
‘મુજસ્સમા’ નાખાઈ છે

(‘મુસ્લા’ તે જાનવર છે જેના
નાક, કાન અને હાથ-પગ જીવતાં
જીવત જ કાપી લેવામાં આવે.
‘મસ્બૂરા’ તે પાળેલું જાનવર

જેને એક જ જગ્યાએ બાંધીને
તીરોથી વીંધી નાખવામાં આવે.
‘મુજસ્સમા’ તે પક્ષી જેને તીરોથી
વીંધીને મારી નાખવામાં આવે)

(૪૨/૫૭૬૩) હિશામ ઇબ્ને ઝેદ
કહે છે : હું હઝરત અનસ સાથે હકમ
ઇબ્ને અય્યૂબ પાસે ગયો. ત્યાં હઝરત
અનસે જોયું કે, કેટલાક છોકરાઓએ એક
મરઘીને બાંધીને તીરોથી વીંધી નાખી છે.
તેમણે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ
ચારપગાંઓને ‘મસ્બૂરા’ બનાવવાની
મનાઈ ફરમાવી છે.

(૪૩/૫૭૬૪) હઝરત ઇબ્ને ઉમર
યહ્યા ઇબ્ને સઈદ પાસે ગયા હતા. ત્યાં
તેમણે જોયું કે, યહ્યાનો એક છોકરો એક
મરઘીને બાંધીને તેને તીરો વડે વીંધી રહ્યો
છે. તેમણે જઈને તે મરઘીને છોડી દીધી.
પછી મરઘી અને છોકરાને પોતાની સાથે
લાવીને કહ્યું : આ છોકરાને ઠપકો આપો
કે, એ આ પક્ષીને જીવલેણ તીરો વડે
વીંધી રહ્યો છે. કારણ કે, મેં રસૂલુલ્લાહ
(સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે કે, હુઝૂર
ચારપગાં વગેરેને કતલ કરવા માટે તીરોથી
વીંધવાની મનાઈ ફરમાવતા હતા.

(૪૪/૫૭૬૫) હઝરત સઈદ ઇબ્ને
જુબેર કહે છે : હું હઝરત ઇબ્ને ઉમરની
સાથે હતો. અચાનક કેટલાક છોકરાઓ
પાસેથી પસાર થયા. જેમણે એક મરઘી
બાંધી રાખી હતી અને તેને તીરો મારી

રહ્યા હતા. હઝરત ઇબ્ને ઉમરને જોઈને તે છોકરાઓ આમતેમ નાસી છૂટ્યા. ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું : આવું કોણે કર્યું ? રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ આવું કામ કરનાર પર લઅનત કરી છે. ઇબ્ને ઉમર એમ પણ કહેતા હતા કે, જાનવરને 'મુસ્લા' બનાવનાર પર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લઅનત કરી છે.

(૪૫/૫૭૬૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને યઝીદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લૂંટમાર કરવાની અને 'મુસ્લા' કરવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

મરઘીના ગોશ્તનું વર્ણન

(૪૬/૫૭૬૭) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી કહે છે : મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મરઘી ખાઈ રહ્યા હતા. એક રિવાયત આ પ્રમાણે છે : ઝહદમ કહે છે : અમે હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી પાસે હતા. કારણ કે, અમારી અને અશઅરી લોકો વચ્ચે મૈત્રી અને ભાઈચારો હતો. થોડીવાર પછી હઝરત મૂસા સામે ખાણું લાવવામાં આવ્યું જેમાં મરઘીનો ગોશ્ત હતો, ટુકડીમાં એક લાલવર્ણનો માણસ બેઠો હતો. તે ખાણાની નજીક પણ ગયો નહીં. હઝરત અબૂ મૂસાએ કહ્યું કે, આ બાજુ આવો. કારણ કે, મેં પોતે જોયું હતું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મરઘીનો ગોશ્ત ખાઈ રહ્યા હતા. તે માણસ કહેવા લાગ્યો કે, મેં મરઘીને ગંદકી ખાતી જોઈ

હતી. ત્યારથી મેં કસમ ખાઈ લીધી છે કે, મરઘીનો ગોશ્ત નહીં ખાઉં. એ જ કારણસર મને સૂગ આવે છે. અબૂ મૂસાએ કહ્યું : નજીક આવો. હું તમને હદીસ બયાન કરું છું. એકવાર હું થોડાક અશઅરી માણસોની સાથે હુઝૂર પાસે ગયો. હુઝૂર તે વખતે ગુસ્સામાં હતા. આપે ઝંકાતના થોડાક ઊંટો વહેંચ્યા હતા. અમે હુઝૂર પાસે સવારી માંગી, આપે સવારી ન આપવાની કસમ ખાઈ લીધી અને કહ્યું : મારી પાસે તમારા સવાર થવા માટે કોઈ સવારી નથી. થોડીવાર પછી લૂંટના ઊંટો હુઝૂર પાસે લાવવામાં આવ્યાં. આપે કહ્યું : અશઅરી લોકો ક્યાં છે ? અશઅરી માણસો ક્યાં છે ? છેવટે હુઝૂરે અમને પાંચ ઊંટો સફેદ ખુંઘવાળા આપ્યાં. અમે થોડીવાર થોભ્યા. પછી મેં મારા સાથીઓને કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ પોતાની કસમને ભૂલી ગયા. ખુદાની કસમ ! જો આપણે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને તેમની કસમ યાદ નહીં અપાવીએ તો કદી સફળ નહીં થઈએ. આમ વિચારીને ફરી હુઝૂર પાસે આવીને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે આપની પાસે સવારી માંગી હતી અને આપે સવારી ન દેવાની કસમ ખાધી હતી. અમને લાગે છે કે, આપ આપની કસમને ભૂલી ગયા છો. આપે કહ્યું : અલ્લાહે તમને સવારી આપી છે. ખુદાની કસમ ! જ્યારે ખુદાનો હુકમ થાય છે ત્યારે હું જ્યારે પણ કસમ ખાઉં છું અને તેના

કરતાં કોઈ સારી રીત દેખાઈ છે ત્યારે હું સારી રીત અપનાવું છું અને કસમને તોડી નાખું છું.

ઘોડાઓના ગોશ્તનું વર્ણન

(૪૭/૫૭૬૮) હઝરત અસ્મા કહે છે : અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં એક ઘોડાને નહર કરીને ખાધો હતો.

(૪૮/૫૭૬૯) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ખૈબરના દિવસે ગધેડાના ગોશ્તની મનાઈ ફરમાવી હતી અને ઘોડાઓના ગોશ્તની રજા આપી હતી.

પાલતુ ગધેડાઓના ગોશ્તનો હુકમ

(૪૯/૫૭૭૦) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ખૈબરની લડાઈના દિવસે પાલતુ ગધેડાઓનો ગોશ્ત ખાવાની મનાઈ ફરમાવી હતી.

(૫૦/૫૭૭૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પાલતુ ગધેડાઓના ગોશ્તની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૫૧/૫૭૭૨) હઝરત અલી મુર્તઝા કહે છે કે, ખૈબરના દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મુત્ત્યા અને પાલતુ ગધેડાઓના ગોશ્તની મનાઈ ફરમાવી હતી.

(૫૨/૫૭૭૩) હઝરત જાબિર ઇબ્ને

અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, ખૈબરની લડાઈના દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ગધેડાઓનો ગોશ્ત (ખાવા)ની મનાઈ ફરમાવી હતી અને ઘોડાઓના ગોશ્તની રજા આપી હતી.

(૫૩/૫૭૭૪) હઝરત બરા અને હઝરત ઇબ્ને અબી અવફા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પાલતુ ગધેડાઓના ગોશ્તની મનાઈ ફરમાવી હતી.

(૫૪/૫૭૭૫) હઝરત અબૂ સઅલબા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પાલતુ ગધેડાઓના ગોશ્તને હરામ ઠેરવ્યો છે.

(૫૫/૫૭૭૬) ઝુહરી કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પંજાવાળા પ્રાણીના ગોશ્તની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૫૬/૫૭૭૭) હઝરત અનસ કહે છે કે, એક માણસે હુઝૂર (સલ.) પાસે આવીને કહ્યું કે, હુઝૂર, ગધેડાઓ ખવાઈ ગયા. પછી બીજીવાર એક માણસે આવીને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! ગધેડાઓ ખવાઈ ગયા. ત્રીજીવાર ફરી તેણે કહ્યું કે, હુઝૂર, ગધેડાઓ ખલાસ થઈ ગયા. તે વખતે હુઝૂરે એક જાહેરાતદારને હુકમ આપ્યો. તેણે લોકોમાં જાહેરાત કરી કે, ખુદા અને રસૂલ તમને પાલતુ ગધેડાઓનો ગોશ્ત ખાવાની મનાઈ કરે છે. એ નાપાક છે. આ હુકમ સાંભળતાં જ ઉભરાતી હાંડલીઓને ઉંધી

વાળીને ફેંકી દેવામાં આવી.

(૫૭/૫૭૭૮) હઝરત અમ્ર ઇબ્ને દિનાર કહે છે : મેં હઝરત જાબિર ઇબ્ને જેઠને કહ્યું કે, લોકો માને છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પાલતુ ગધેડાઓના ગોશ્તની મનાઈ ફરમાવી છે. હઝરત જાબિરે જવાબ આપ્યો કે, હકમ ઇબ્ને અમ્ર ગિફારી બસરામાં અમારી સામે એ જ કહેતા હતા, પરંતુ (ઇલ્મના) આ દરિયાએ કિંવા હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસે તેમની વાતનો ઇન્કાર કર્યો અને આ આયત પઢી : **કુલ લાઅજિદુ ફીમા ઊહિય ઇલય્ય મુહર્મન....**

પંજવાળા પ્રાણીઓના ગોશ્તનો હુકમ

(૫૮/૫૭૭૯) હઝરત અબૂ સઅલબા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ દરેક પંજવાળા પ્રાણીઓના ગોશ્તની મનાઈ ફરમાવી છે.

મુદડાના ચામડાનો હુકમ

(૫૯/૫૭૮૦) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક મરેલી બકરી પાસેથી પસાર થયા. આપે કહ્યું : તમે આ ચામડાને કામમાં લાવ્યા નહીં ? લોકોએ કહ્યું કે, એ મરેલી છે. આપે કહ્યું : તેનું ખાવું હરામ છે.

(૬૦/૫૭૮૧) હઝરત ઇબ્ને

અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક મરેલી બકરી પાસેથી પસાર થયા. આપે કહ્યું : એના માલિક એના ચામડાને કામમાં કેમ લાવ્યા નહીં ?

મુશ્ક (કસ્તૂરી)નું વર્ણન

(૬૧/૫૭૮૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ અલ્લાહના રસ્તામાં ધાયલ થયો હશે તે જ્યારે કિયામતના દિવસે આવશે ત્યારે તેના ઝખ્મોમાંથી લોહી તો સાધારણ લોહીના રંગનું નીકળતું હશે અને ખુશ્બૂ મુશ્કના જેવી હશે.

(૬૨/૫૭૮૩) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી કહે છે કે, સારા અને ખરાબ સાથીનો દાખલો મુશ્ક ઉંચકનાર અને ભટ્ટી ફુંકનાર જેવો છે. મુશ્ક ઉંચકનાર ક્યાં તો તમને આપશે અથવા તમે તેની પાસેથી ખરીદી લેશો અથવા તમને તેની પાસેથી ખુશ્બુ જ મળશે અને ભટ્ટી ફુંકનાર ક્યાં તો તમારા કપડાં સળગાવી દેશે અથવા તમને તેના તરફથી દુર્ગંધ જ મળશે.

સસલાના ગોશ્તનો હુકમ

(૬૩/૫૭૮૪) હઝરત અનસ કહે છે : અમે મર્જ ઝહરાન સ્થળે હતા, એવામાં મેં એક સસલાને ભડકાવ્યું. તે નાસી છુટ્યું. લોકો તેની પાછળ દોડયા, પરંતુ થાકીને અટકી ગયા. હું તેને પકડીને

અબૂ તલહા પાસે લાવ્યો. અબૂ તલહાએ તેને ઝબ્ક કરીને બે જાંઘો હુજૂર પાસે મોકલી. હુજૂરે તેનો સ્વીકાર કર્યો.

ઘોના ગોશ્તનો હુકમ

(૬૪/૫૭૮૫) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે : હુજૂર (સલ.)એ કહ્યું હતું : હું એને ખાતો નથી, પણ હરામ પણ ઠેરવતો નથી.

(૬૫/૫૭૮૬) હઝરત ખાલિદ ઇબ્ને વલીદ કહે છે કે, હું હુજૂર (સલ.)ની સાથે ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત મયમૂનાના ઘેર ગયો. આપની સામે એક ભુંજેલી ઘો રજુ કરવામાં આવી. હુજૂરે તેના તરફ મુબારક હાથ લંબાવ્યો. એક ઓરતે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહને એવું તો બતાવી દો કે, હુજૂર કઈ વસ્તુ ખાવા માંગે છે. લોકોએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આ ઘો છે. હુજૂરે તરત જ હાથ ખેંચી લીધો. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! શું આ હરામ છે ? આપે કહ્યું : ના, પરંતુ મારી કોમની ધરતી (મક્કામાં)માં એ પેદા થતી નથી. મને એ ગમતી નથી. હઝરત ખાલિદ કહે છે : આ સાંભળીને મેં પોતે ખેંચીને ખાવાનું શરૂ કર્યું અને હુજૂર જોઈ રહ્યા હતા.

જો ચીજેલા અથવા પીગળેલા ઘીમાં ઉંદર પડી જાય તો શું હુકમ છે ?

(૬૬/૫૭૮૭) હઝરત ઉમ્મુલ મુઅમિનીન મયમૂના કહે છે કે, એક ઉંદરડી ઘીમાં પડીને મરી ગઈ હતી. હુજૂરને મસ્અલો પૂછવામાં આવ્યો. આપે કહ્યું : ઉંદરડીને અને તેની આજુબાજુના ઘીને કાઢીને ફેંકી દો અને બાકીનું ખાઈ લો.

(૬૭/૫૭૮૮) ઝુહરીને પૂછવામાં આવ્યું કે, તેલ અથવા ઘીમાં, પછી તે થીજેલું હોય કે પીગળેલું, જો કોઈ સજીવ વસ્તુ જેમકે ઉંદર વગેરે પડીને મરી જાય તો શું હુકમ છે ? તેમણે કહ્યું : અમને હદીસ મળી છે કે, એક ઉંદરડી ઘીમાં પડી ગઈ હતી. હુજૂરે હુકમ આપ્યો કે, ઉંદરડીને અને તેની આજુબાજુના ઘીને કાઢીને ફેંકી દેવામાં આવે અને બાકીનું ખાવામાં આવે.

(૬૮/૫૭૮૯) હઝરત મયમૂના (રદિ.) કહે છે : હુજૂરને પૂછવામાં આવ્યું કે, ઉંદરડી ઘીમાં પડી ગઈ હોય તો શું હુકમ છે ? આપે કહ્યું : ઉંદરડીને અને તેની આજુબાજુના ઘીને કાઢીને ફેંકી દો અને બાકીનું ખાઈ લો.

ચારપગાં વગેરેના મોં પર કંઈ ચીતરવું અથવા દામ દેવો મના છે

(૬૯/૫૭૯૦) હઝરત સાલિમ કહે છે કે, હઝરત ઇબ્ને ઉમર ચહેરા પર નિશાની પાડવાને નાપસંદ કરતા હતા.

આપ કહેતા હતા કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મોં પર મારવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૭૦/૫૭૯૧) હઝરત અનસ કહે છે કે, હું મારા ભાઈને લઈને 'તહનીક' કરાવવા માટે ગયો. હુજૂર તે વખતે પોતાના ઊંટોના તબેલામાં હતા. મેં જોયું કે, આપ એક બકરીને દામ દઈ રહ્યા હતા અને લગભગ કાન પર દામ દઈ રહ્યા હતા.

જો માલે ગનીમતમાંથી લોકોના હાથમાં થોડાંક જાનવરો આવે, ભલે તે ઊંટો હોય કે બકરીઓ, અને અમુક માણસો પોતાના સાથીઓને પૂછ્યા વગર થોડાંક જાનવરોને ઝબ્હ કરી લે તો તેને ખાવું ન જોઈએ. તાઈસ અને ઇકરિમાએ ચોરના ઝબીહા વિષે કહ્યું હતું કે, તેને ફેંકી દો

(૭૧/૫૭૯૨) હઝરત રાફિઅ ઇબ્ને ખદીજ કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! કાલે અમારો દુશ્મન સાથે મુકાબલો થશે અને આપણી પાસે છરીઓ નથી. આપે કહ્યું : જલદી ઝબ્હ કરી લો. જે વસ્તુથી લોહી વહે અને અલ્લાહનું નામ લેવામાં આવ્યું હોય તેને ખાઈ શકો છો, એ શરતે કે દાંત અને નખ ન હોય. એનું કારણ પણ હું તમને બયાન કરું છું. દાંત તો એક હાડકું છે અને નખ

હબસીઓની છરીઓ છે. હઝરત રાફિઅ કહે છે : કેટલાક લોકો જલદી જલદી આગળ વધ્યા અને તેમના હાથમાં માલે ગનીમત આવ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાછળના માણસો સાથે હતા. તેમણે તરત ઝબ્હ કરીને હાંડલીઓ ચઢાવી દીધી, પરંતુ હુજૂરે હાંડલીઓ ઉલટાવી દેવાનો હુકમ આપ્યો. હુકમ અનુસાર હાંડલીઓ ઉંધી વાળી દેવામાં આવી. ત્યાર પછી હુજૂરે લોકોને માલે ગનીમતના જાનવરો વહેંચ્યા. એક ઊંટને દસ બકરીઓ બરાબર ઠેરવ્યું. પછી આગળના માણસોનું એક ઊંટ નાસી છુટ્યું. લોકો પાસે ઘોડાઓ ન હતા. એટલે ઊંટ પકડાયું નહીં. નાછુટકે એક માણસે ઊંટને તીર માર્યું અને તેને ખુદાએ અટકાવી દીધું. હુજૂરે કહ્યું કે, જંગલી જાનવરોની જેમ આ પશુઓમાં પણ કેટલાંક જંગલી હોય છે, જેથી જે જાનવરો એવું કરે તેની સાથે એવું જ કરો.

જો લોકોનું કોઈ ઊંટ નાસી છુટે અને કોઈ બીજો માણસ માલિકોના ભલા માટે ઊંટને તીર મારીને મારી નાખે તો જાઘઝ છે

(૭૨/૫૭૯૩) હઝરત રાફિઅ કહે છે કે, એક સફરમાં અમે હુજૂર (સલ.)ની સાથે હતા, એવામાં એક ઊંટ નાસી છુટ્યું. એક માણસે તેને તીર મારીને

અટકાવી દીધું. હુઝૂરે કહ્યું : જંગલી જાનવરોના જેમ એમાં પણ જંગલી હોય છે. એટલે જો મજબૂર થઈ જાઓ તો એવું જ કરો. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપણે જિહાદોમાં અને સફરોમાં હોઈએ છીએ અને છરીઓ હોતી નથી. આપે કહ્યું : જે વસ્તુના કારણે લોહી વહે અને (ઝખ્મ કરતી વખતે) અલ્લાહનું નામ લેવામાં આવ્યું હોય તેને ખાઈ શકો છો, પરંતુ દાંત અને નખથી ઝખ્મ કરવામાં ન આવે. કારણ કે, દાંત તો એક હાડકું છે અને નખ હબસીઓની છરીઓ છે.

જે માણસ ભૂખથી લાચાર અને બેચેન હોય તેના ખાવાનું બચાવ

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :

‘યા અય્યુહ લ્લઝીન આમનૂ કુલૂ મિન તરિયજાતિ મા રઝકનાકુમ’ બીજી આયતમાં છે : ‘ફમનિ દ્તૂર્ ફી મખ્મસતિન ગયર મુતજાનિફિ લિલ્લિસ્મિન’ ત્રીજી આયતમાં છે : ‘ફકુલૂ મિમ્મા મુકિર સ્મુ લ્લાહિ અલયહિ ઇન કુન્તુમ બિઆયાતિહિ મુઅ્મિનીન’ ચોથી આયતમાં છે : ‘કુલ લા અજિદુ ફીમા ઊહિય ઇલય્ય મુહર્મન....’ ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : ‘મસ્કૂહન’નો અર્થ છે વહેવડાવવામાં આવ્યું. અલ્લાહ તઆલાએ બીજી એક

જગ્યાએ ફરમાવ્યું છે : ફકુલૂ મિમ્મા રઝકકુમુ લ્લાહુ હલાલન તરિયજા’ (૧) મુસલમાનો, અમે તમને જે રોજી આપી છે તેમાંથી પાક-સાફ વસ્તુઓ ખાઓ. (૨) જે માણસ ભૂખથી લાચાર અને બેચેન હોય અને ગુનાહ તરફ ન પ્રેરાય. (૩) જો ખુદાની આયતો પર તમારું ઇમાન હોય તો જેના પર ખુદાનું નામ લેવામાં આવ્યું હોય તેને ખાઓ. (૪) તમે કહી દો કે, જે વહી મારી પાસે આવી છે તેમાંથી કોઈ વસ્તુને હરામ જોતો નથી, ફુક્કરના માંસ અને વહેતા લોહી વગેરે સિવાય. (૫) જે કંઈ અલ્લાહ તઆલાએ તમને રોજી આપી છે તેમાંથી હલાલ અને પાક વસ્તુઓ ખાઓ.

બિસ્મિલ્લાહિ રહમાનિ રહીમ

કુરબાની

સુન્નત કુરબાનીનું વર્ણન

ઇબ્ને ઉમરનું કથન છે કે, કુરબાની સુન્નત છે અને સારૂં કામ છે

(૭૩/૫૭૮૪) હઝરત બરા ઇબ્ને આઝિબ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું : આજે જે સૌ પ્રથમ કામ

આપણે કરીશું તે એ છે કે, આપણે નમાઝ પઢીને પાછા જઈને કુરબાની કરીશું. જે માણસ આવું કરશે તે અમારી સુન્નતો પામશે. જે માણસે નમાઝ પહેલાં ઝબ્દ કર્યું હોય તે કુરબાની નથી, બલકે સામાન્ય ગોશ્ત છે, જે એ માણસે પોતાના ઘરવાળાંઓ માટે પહેલેથી તૈયાર કરી લીધો. આ સાંભળીને અબૂ બુરદા ઇબ્ને નિયાર ઉભા થયા. કારણ કે, તેમણે નમાઝ પહેલાં કુરબાની કરી હતી. તેમણે કહ્યું કે, હુઝૂર, મારી પાસે એક વરસથી નાની વયની બકરી છે. આપે કહ્યું : એની જ કુરબાની કરી દો, પરંતુ તમારા પછી બીજા કોઈના માટે એ પુરતી નહીં થઈ પડે. હઝરત બરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું હતું કે, જે માણસ નમાઝ પછી કુરબાની કરશે તેની કુરબાની પૂરી થશે અને તે મુસલમાનોની પધ્ધતિને પામશે.

(૭૪/૫૭૮૫) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ નમાઝ પહેલાં કુરબાની કરે છે તે પોતાના (બાપા) માટે કુરબાની કરે છે અને જે માણસ નમાઝ પછી કુરબાની કરે છે તેની કુરબાની પૂરી થાય છે. મુસલમાનોની પ્રણાલિકા તેને મળે છે.

ઘમામનું લોકોને કુરબાનીના જાનવરો વહેંચવું

(૭૫/૫૭૮૬) ઉકબા ઇબ્ને આમિર

કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સહાબાઓને કુરબાનીના જાનવરો વહેંચ્યાં. મારા ભાગે એક વરસથી ઓછી વયની બકરી આવી. મેં કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! મારા ભાગે એક વરસથી ઓછી વયની બકરી આવી છે. આપે કહ્યું : તેની કુરબાની કર.

મુસાફિર અને ઓરતો માટે કુરબાનીનો શું હુકમ છે ?

(૭૬/૫૭૮૭) હઝરત આઈશા કહે છે કે, મક્કામાં દાખલ થતાં પહેલાં ‘સરિફ’ સ્થળે મને હેઝના દિવસો શરૂ થઈ ગયા હતા. હું રડી રહી હતી કે, એવામાં રસૂલે પાક (સલ.) આવ્યા. આપે કહ્યું : શું તને હેઝ આવ્યું છે. શું વાત છે ? મેં કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : આ વાત તો અલ્લાહ તઆલાએ હઝરત આદમ (અલ.)ની પુત્રીઓ માટે મુકર્રર કરી દીધી છે. બીજા હાજીઓ જે કરે તે તમે પણ કરો, પરંતુ કઅબાનો તવાફ ન કરશો. હઝરત આઈશા કહે છે : જ્યારે હું મિનામાં ગઈ ત્યારે મારી પાસે ગાયનો થોડોક ગોશ્ત લાવવામાં આવ્યો. મેં પૂછ્યું કે, આ શું છે ? લોકોએ કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાની પત્નીઓ તરફથી કુરબાની કરી છે.

કુરબાનીની ઇદના દિવસે ગોશ્તની ઇચ્છા રાખવી

(૭૭/૫૭૮૮) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ કુરબાનીની ઈદના દિવસે ફરમાવ્યું હતું કે, જે માણસે નમાઝ પહેલાં કુરબાની કરી લીધી હોય તે બીજીવાર કરે. આ સાંભળીને એક માણસે ઉભા થઈને કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! આજના દિવસે ગોશતની ઈચ્છા થાય છે. મેં કુરબાની કરવામાં જલદી કરી. જેથી મારા પડોશીઓને ખવડાવું. હવે મારી પાસે એક વરસનું બચ્ચું છે. જે બે તાજી બકરીઓ કરતાં સારું છે. તે માણસને રજા આપવામાં આવી. હઝરત અનસ કહે છે : મને ખબર નથી કે, આ રજા બીજાઓ માટે પણ હતી કે નહીં ? ત્યાર પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પાછા ફરીને બે દુંબા ઝબ્ડ કર્યા. લોકોએ ઉભા થઈને પરસ્પર બકરીઓ વહેંચી અથવા તેમના હિસ્સા કર્યા.

કેટલાક લોકો કહે છે કે, કુરબાનીનો હુકમ બકરા ઈદના દિવસે છે

(૭૮/૫૭૮૮) હઝરત અબૂબક્ર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, સમય ચક્કર મારીને ફરી તે જ હાલત પર આવી ગયો જેવો કે તે દિવસે હતો જ્યારે કે અલ્લાહ તઆલાએ આસ્માન અને જમીન બનાવ્યાં હતાં. વરસ બાર મહીનાનું છે, જેમાં ચાર હરામ મહીનાઓ છે. ત્રણ તો સળંગ આવે છે. કિંવા

ઝીલકઅદ, ઝીલહજજ અને મુહર્રમ. એક મહીનો (જમાદિલ આખર) અને શઅબાનની વચ્ચે છે કિંવા રજબ. આ કયો મહિનો છે ? અમે કહ્યું : ખુદા અને રસૂલ જ સારી રીતે જાણે છે. આપ યુપ રહ્યા. અહીં સુધી કે, અમને વિચાર આવ્યો કે, હુઝૂર એનું બીજું કંઈ નામ રાખશે. પછી કહ્યું કે, શું ઝિલહજજ નથી ? અમે કહ્યું : છે. આપે કહ્યું : આ કયું શહેર છે ? અમે કહ્યું કે, ખુદા અને રસૂલ વધારે જાણે છે. આપ યુપ રહ્યા. અમને વિચાર આવ્યો કે, કદાચ હુઝૂર એનું બીજું કંઈ નામ રાખશે. પછી આપે કહ્યું : શું આ મક્કા શહેર નથી ? પછી કહ્યું : આ કયો દિવસ છે ? અમે કહ્યું કે, ખુદા અને રસૂલ જ સારી રીતે જાણે છે. આપ યુપ થઈ ગયા. અમને વિચાર આવ્યો કે, કદાચ હુઝૂર એનું બીજું કંઈ નામ રાખશે. આપે કહ્યું : શું કુરબાનીનો દિવસ નથી ? અમે કહ્યું : છે. પછી આપે કહ્યું કે, જેવી રીતે આજનો દિવસ તમારા આ શહેર અને આ મહિનામાં હરામ છે એવી રીતે જ તમારો જાનમાલ અને આબરૂ (એકબીજા) માટે હરામ છે. ટૂંક સમયમાં જ તમે તમારા પાલનહાર સામે જશો. તે તમને તમારા અમલોની પૂછપરછ કરશે. જુઓ, મારા પછી બીજીવાર ગુમરાહ થઈ જશો નહીં કે જેથી એકબીજાની ગરદનો કાપવા માંડો. સાંભળો, હાજરજનો આ સંદેશ તે લોકો સુધી પહોંચાડી દે જેઓ

હાજર નથી. બનવાજોગ છે કે જે માણસને સંદેશ પહોંચાડવામાં આવે તે બીજાઓની સરખામણીમાં વધારે સમજદાર હોય. તે પછી કહ્યું : જુઓ, શું મેં અલ્લાહનો સંદેશ પહોંચાડી દીધો ?

ઇદગાહમાં કુરબાની કરવાનું બયાન

(૭૮/૫૮૦૦) નાફિઅ કહે છે કે, હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કુરબાનીની જગ્યામાં કુરબાની કરતા હતા. કિંવા રસૂલુલ્લાહની કુરબાનીની જગ્યામાં કુરબાની કરતા હતા.

(૮૦/૫૮૦૧) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ઇદગાહમાં જબ્હ પણ કરતા હતા અને નહર પણ.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બે શીંગડાવાળા ઘેટાઓની કુરબાની કરી હતી

(૮૧/૫૮૦૨) હઝરત અબૂ ઉમામા ઇબ્ને સહલ કહે છે : અમે મદીનામાં કુરબાનીના જાનવરને તાજું કરતા હતા અને બીજા મુસલમાની પણ કુરબાનીના જાનવરને તાજા કરતા હતા.

(૮૨/૫૮૦૩) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બે દુંબાઓની કુરબાની કરતા હતા અને હું પણ બે દુંબાઓની કુરબાની કરું છું.

(૮૩/૫૮૦૪) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઇદગાહમાંથી પાછા ફરતે બે શીંગદાર કાબરથીતરા ઘેટાંઓની પોતાના હાથે કુરબાની કરી હતી.

(૮૪/૫૮૦૫) ઉકબા ઇબ્ને આમિર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સહાબાઓને વહેંચવા માટે મને થોડીક બકરીઓ આપી હતી (જેથી સહાબાઓ તેમની કુરબાની કરે) એક બચ્ચું બાકી રહ્યું. મેં હુઝૂરને વાત કરી. આપે કહ્યું : તમે એની કુરબાની કરો.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અબૂ બુરદાને કહ્યું હતું કે, બકરીના એક વરસથી નાના બચ્ચાની કુરબાની કરો. તમારા પછી કોઇના માટે એ પુરતી નહીં થઇ પડે

(૮૫/૫૮૦૬) હઝરત બરા કહે છે કે, મારા મામા અબૂ બુરદાએ નમાઝ પહેલાં કુરબાની કરી હતી. હુઝૂરે કહ્યું : તમારી બકરી તો ગોશત (ખાવા)ની બકરી થઈ (કુરબાની ન થઈ). અબૂ બુરદાએ કહ્યું કે, હુઝૂર મારી પાસે ઘરમાં પાળેલું બકરીનું એક બચ્ચું છે. આપે કહ્યું : તેને જ જબ્હ કરી દો, પરંતુ તમારા સિવાય બીજા કોઈ માટે એ પુરતું નહીં થઈ પડે. પછી આપે કહ્યું : જે માણસ નમાઝ પહેલાં જબ્હ કરે છે તે પોતાના ખાવા માટે જબ્હ કરે છે અને જે માણસ નમાઝ પછી જબ્હ

કરે છે તેની કુરબાની પૂરી થાય છે અને મુસલમાનોની પ્રશાલિકા તેને પ્રાપ્ત થાય છે.

(૮૬/૫૮૦૭) હજરત અબૂ બુરદા કહે છે કે, મેં નમાઝ પહેલાં કુરબાની કરી હતી. હુઝૂરે કહ્યું : તેના બદલામાં બીજી કુરબાની કરો. મેં કહ્યું કે, હુઝૂર મારી પાસે તો બકરીનું એક વરસથી નાનું બચ્ચું બાકી છે, જે મારી નજરમાં બે વરસની બકરી કરતાં સારી છે. આપે કહ્યું : તેના બદલામાં એની જ કરી દો, પરંતુ તમારા પછી બીજા કોઈ માટે એ પુરતું નહીં થઈ પડે.

કુરબાનીનું જાનવર પોતાના હાથે ઝબ્દ કરવાનું બયાન

(૮૭/૫૮૦૮) હજરત અનસ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બે કાબર-ચીતરા દુંબા પોતાના હાથે ઝબ્દ કર્યા હતા. મેં જોયું હતું કે, હુઝૂર પોતાનો પગ તેમના મોં તરફ મૂકીને 'બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અકબર' બોલતા હતા.

બીજાની કુરબાનીના જાનવરને ઝબ્દ કરવાનું બયાન

(૮૮/૫૮૦૯) ઊંટની કુરબાની કરતી વખતે એક માણસે હજરત ઇબ્ને ઉમરને મદદ કરી હતી.

(૮૯/૫૮૧૦) હજરત અબૂ મૂસાએ પોતાની છોકરીઓને પોતાના હાથે

કુરબાનીઓ કરવાનો હુકમ આપ્યો હતો.

(૯૦/૫૮૧૧) હજરત આઈશા કહે છે : હું સરિફ સ્થળે રહી રહી હતી, એવામાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા. આપે કહ્યું : શું માસિક આવ્યું ? મેં કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : આ વાત તો અલ્લાહ તઆલાએ આદમની પુત્રીઓ માટે મુકરર કરી દીધી છે. બીજા હાજીઓ જે કરે તે તમે પણ કરો, પરંતુ બચતુલ્લાહનો તવાફ ન કરશો. હજરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાની પત્નીઓ તરફથી એક ગાયની કુરબાની કરી હતી.

નમાઝ પછી કુરબાનીનો હુકમ

(૯૧/૫૮૧૨) હજરત બરા કહે છે : મેં પોતે સાંભળ્યું કે, પ્રવચન દરમ્યાન રસૂલુલ્લાહ (સલ.) કહી રહ્યા હતા કે, આજના દિવસે સૌ પ્રથમ આપણે નમાઝ પઢીને પાછા જઈને કુરબાની કરીશું. જે માણસ એવું કરશે તે અમારી પધ્ધતિ અપનાવશે. જે માણસે (નમાઝ પહેલાં) કુરબાની કરી તે કુરબાની નથી, બલ્કે સામાન્ય ગોશ્ત છે, જે પોતાના ઘરવાળાંઓ માટે તેમણે તૈયાર કર્યો છે. આ સાંભળીને અબૂ બુરદાએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મેં નમાઝ પહેલાં કુરબાની કરી લીધી છે. હવે મારી પાસે બકરીનું એક વરસનું બચ્ચું બાકી છે, જે મારી નજરમાં બે વરસની બકરીના કરતાં પણ સારું છે. આપે કહ્યું : તેના બદલામાં

એને જ ઝબ્હ કરો, પરંતુ તમારા પછી બીજા કોઈને એની રજા નથી.

જેણે નમાઝ પહેલાં જાનવર ઝબ્હ કર્યું તે ફરીથી ઝબ્હ કરે

(૯૨/૫૮૧૩) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, જે માણસે નમાઝ પહેલાં કુરબાની કરી લીધી હોય તે બીજીવાર કરે. એક માણસે પોતાની જરૂરિયાતોનો ઉલ્લેખ કરીને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આજના દિવસે ગોશ્તની ઈચ્છા થાય છે અને મારી પાસે એક વરસની બકરી છે, જે ગોશ્તની બે બકરીઓ કરતાં પણ મારી નજરમાં સારી છે. હુઝૂરે તેની લાચારી માન્ય રાખી અને તેને રજા આપી, પરંતુ એવી ખબર પડી નહીં કે, પરવાનગી દરેક માટે હતી કે નહીં. તે પછી હુઝૂરે પાછા ફરીને બે દુંબા ઝબ્હ કર્યા અને લોકોએ બકરીઓ ઝબ્હ કરી.

(૯૩/૫૮૧૪) હઝરત જુન્દુબ ઇબ્ને સુફ્યાન કહે છે : કુરબાનીના દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હું હાજર હતો. હુઝૂરે કહ્યું હતું કે, જે માણસે નમાઝ પહેલાં કુરબાની કરી હોય તે બીજીવાર કુરબાની કરે અને જે માણસે ન કરી હોય તે હવે કરી લે.

(૯૪/૫૮૧૫) હઝરત બરા કહે છે કે, હુઝૂરે એક દિવસ કહ્યું : જે માણસ અમારી નમાઝની જેમ નમાઝ પઢતો હોય

અને અમારા કિબ્લા તરફ મોં કરતો હોય તે નમાઝ પહેલાં કુરબાની ન કરે. આ સાંભળીને અબૂ બુરદાએ ઉભા થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મેં તો ઉતાવળમાં કુરબાની કરી લીધી છે, પરંતુ એક વરસની એક બકરી મારી પાસે છે, જે મારી નજરમાં બે વરસની બે બકરીઓ કરતાં સારી છે. શું હું તેની કુરબાની કરું ? આપે કહ્યું : હા, પરંતુ તમારા પછી બીજા કોઈ માટે એની પરવાનગી નથી.

કુરબાનીના જાનવરના મોં પર પગ મૂકવાનું બયાન

(૯૫/૫૮૧૬) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બે કાબર-ચીતરા શીંગડાવાળા દુંબાઓની કુરબાની કરી હતી. તેમના ગાલ પર મુબારક કદમ મૂકીને પોતાના હાથથી તેમને ઝબ્હ કર્યા હતા.

ઝબ્હ કરતી વખતે તકબીર પઢવાનું બયાન

(૯૬/૫૮૧૭) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બે કાબરચીતરા શીંગડાવાળા દુંબા પોતાના હાથથી ઝબ્હ કર્યા હતા અને 'બિસ્મિલ્લાહિ અલ્લાહુ અકબર' પઢ્યા હતા. તેમના ગાલ પર પોતાનો પગ મૂક્યો હતો.

**જો પોતાની કુરબાનીનું જાનવર
ઝબ્હ કરવા માટે મક્કા મોકલી
આપે તો તેના પર કોઈ વસ્તુ
હરામ થઈ જતી નથી**

(૯૭/૫૮૧૮) મસ્જુક કહે છે : મેં હઝરત આઈશાની સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું : ઉમ્મુલ મુઅમિનીન, એક માણસ છે, જે પોતે મિસરમાં બેસી રહે છે અને કુરબાનીનું જાનવર કઅબા પાસે મોકલી આપે છે. તે વસિયત કરે છે કે, તેની કુરબાનીના જાનવરના ગળામાં હાર નાંખવામાં આવે અને તે દિવસથી જ તે ઇહરામની હાલતમાં રહે છે. અહીં સુધી કે, (હાજી) લોકો ઇહરામ ખોલી નાખે. મસ્જુક કહે છે : મેં પરદાની પાછળથી હઝરત આઈશાની તાળીનો અવાજ સાંભળ્યો. તેમણે કહ્યું : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની કુરબાનીના જાનવરો માટે હાર વણતી હતી. હુઝૂર કુરબાનીના જાનવરો કઅબા મોકલતા હતા, પરંતુ લોકોના પાછા ફરતાં સુધી હુઝૂરના માટે તે વસ્તુઓમાંથી કોઈ વસ્તુ મના થતી ન હતી જે પુરૂષો માટે પોતાની પત્નીઓ તરફથી હલાલ છે.

**કુરબાનીનો ગોશ્ત ખાવા
અને પ્રવાસ-ભાથા રૂપે ભેગો
કરવાનું બયાન**

(૯૮/૫૮૧૯) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ

(સલ.)ના સમયમાં અમે મદીના સુધીના પ્રવાસ-ભાથા માટે કુરબાનીનો ગોશ્ત રાખતા હતા.

(૯૯/૫૮૨૦) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે : હું સફરમાં ગયો હતો. જ્યારે પાછો ફર્યો ત્યારે મારી સામે ગોશ્ત લાવીને મૂકવામાં આવ્યો અને કહેવામાં આવ્યું કે, આ અમારી કુરબાનીનો ગોશ્ત છે. મેં કહ્યું કે, હું એને નહીં ચાખું. અલગ મૂકો. ત્યાર પછી હું ઉઠીને મારા અખ્યાદી ભાઈ અબૂ કતાદા ઇબ્ને નુઅમાન પાસે ગયો. તેમને મસ્અલો પૂછ્યો. અબૂ કતાદાએ કહ્યું : તમારા પછી આ હુકમ નવો પેદા થયો છે. અબૂ કતાદા બદરી હતા.

(૧૦૦/૫૮૨૧) હઝરત સલમહ ઇબ્ને અકવમ કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, તમારામાંથી જે માણસે કુરબાની કરી હોય તેના ઘરમાં કુરબાનીના ગોશ્તનો કોઈ ભાગ ત્રીજા દિવસ પછી ન રહેવો જોઈએ, પરંતુ જ્યારે આગામી વરસ આવ્યું ત્યારે લોકોએ કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! શું આ વરસે પણ તેવું જ કરીએ જેવું ગયા વરસે અમે કર્યું હતું ? આપે કહ્યું : ખાઓ, ખવડાવો અને ભેગું કરીને રાખો. તે વરસે લોકો તંગીમાં સપડાયાં હતા. એટલે મેં ઇચ્છ્યું હતું કે, તમે તેમની મદદ કરો.

(૧૦૧/૫૮૨૨) હઝરત આઈશા કહે

છે : અમે કુરબાનીનો ગોશ્ત મીઠું ભેળવીને મદીનામાં રાખતા હતા. પછી રસૂલુલ્લાહની સેવામાં રજુ કરતા હતા, પરંતુ હુઝૂરે કહ્યું કે, ત્રણ દિવસથી વધારે ન ખાઓ, પરંતુ આ જરૂરી હુકમ ન હતો, બલકે હુઝૂરની મુરાદ ફક્ત એટલી હતી કે, અમે મોહતાજોને ખવડાવીએ.

(૧૦૨/૫૮૨૩) અબૂ ઉબૈદ કહે છે : બકરા ઇદના દિવસે નમાઝમાં હઝરત ઉમર ફારૂકની સાથે હું પણ હતો. તેમણે ખુત્બા પહેલાં નમાઝ પઢી હતી. પછી ખુત્બો પઢ્યો હતો. તેમણે કહ્યું હતું : લોકો ! રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તમને આ બંને ઇદોના દિવસે રોઝો રાખવાની મનાઈ ફરમાવી છે. એક તો રોઝાઓનો ઇફતારનો દિવસ છે અને બીજો દિવસ તે છે જેમાં તમે તમારી કુરબાનીઓનો ગોશ્ત ખાઓ છો. અબૂ ઉબૈદ કહે છે : પછી હું ઉસ્માન ઝીન્નૂરૈન સાથે ઇદમાં શામિલ હતો. તે જુમ્હૂરના દિવસ હતો. હઝરત ઉસ્માને ખુત્બા પહેલાં નમાઝ પઢી હતી. પછી ખુત્બો પઢ્યો હતો. તેમણે કહ્યું હતું : લોકો ! આજના દિવસે બે ઇદો ભેગી થયેલી છે. મદીનાની આજુબાજુ રહેનારાઓમાંથી જે માણસ જુમ્હૂરની રાહ જોવા ઇચ્છે તે રાહ જુએ અને જે માણસ પાછો જવા માંગે તો હું તેને રજા આપું છું. અબૂ ઉબૈદ કહે છે : ત્યાર પછી હું ઇદના દિવસે હઝરત અલી મુર્તઝા સાથે રહ્યો છું. તેમણે પણ ખુત્બા

પહેલાં નમાઝ પઢી હતી. પછી ખુત્બો સંભળાવ્યો હતો. તેમણે કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ત્રણ દિવસથી વધારે તમને તમારી કુરબાનીઓનો ગોશ્ત ખાવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૧૦૩/૫૮૨૪) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, ત્રણ દિવસ કુરબાનીઓનો ગોશ્ત ખાઓ. હઝરત અબ્દુલ્લાહ જ્યારે મિનાથી નીકળતા હતા ત્યારે (ત્રણ દિવસ પછી) કુરબાનીનો ગોશ્ત ખાતા ન હતા, બલકે ઝયતૂનના તેલ સાથે રોટલી ખાતા હતા.

ગિસ્મિલ્લાહિ રહમાનિ રહીમ પીણાઓ

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘ઇન્નમલ ખમરૂ વલ મયસિરૂ વલ અન્સાબુ વલ અઝલામુ રિજસુ મિમન અમલિ શયતાનિ ફજતનિબૂહુ લઅલ્લકુમ તુફલિહૂન’ બેશક, જુગાર, શરાબ, મૂર્તિઓ અને ફાલના તીરો શયતાનના નાપાક કામો છે. તમે એમનાથી બચો, જેથી તમારું ભલું થાય.

(૧૦૪/૫૮૨૫) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું : જેણે દુનિયામાં શરાબ પીધી, પછી

તૌબા નહીં કરી તેને આખિરતમાં શરાબ નહીં મળે.

(૧૦૫/૫૮૨૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : જે રાત્રે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને બયતુલ મુકદ્દસ લઈ જવામાં આવ્યા હતા તે રાત્રે હુજૂર સામે બે પ્યાલાઓ લાવવામાં આવ્યા. એક દૂધનો અને બીજો શરાબનો. હુજૂરે બંનેને જોઈને દૂધ લઈ લીધું. હઝરત જિબ્રિલે કહ્યું કે, તે ખુદાનો શુક છે જેણે પ્રકૃતિ (ફિતરત)નો માર્ગ બતાવ્યો. જો આપ શરાબ લઈ લેત તો આપની ઉમ્મત ગુમરાહ થઈ જાત.

(૧૦૬/૫૮૨૭) હઝરત અનસે કહ્યું હતું : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી એક હદીસ સાંભળી છે કે, મારા સિવાય બીજું કોઈ તમને તે હદીસ બયાન નહીં કરે. હુજૂરે કહ્યું હતું કે, કિયામતની નિશાનીઓમાંથી એ પણ છે કે, અજ્ઞાનતા વ્યાપક થઈ જશે. ઇસ્લમ ઓછો થઈ જશે. વ્યભિચાર ખુલ્લેઆમ થશે. શરાબ પીવામાં આવશે. પુરૂષો ઓછા થઈ જશે. સ્ત્રીઓ વધી જશે. અહીં સુધી કે, એક પુરૂષ પચાસ સ્ત્રીઓનો સરપરસ્ત હશે.

(૧૦૭/૫૮૨૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : વ્યભિચારી ઇમાનની હાલતમાં વ્યભિચાર કરતો નથી. દારૂ પીનાર ઇમાનની હાલતમાં દારૂ પીતો નથી અને ચોર

ઇમાનની હાલતમાં ચોરી કરતો નથી. કેટલીક રિવાયતોમાં આટલું વધારે છે કે, ચીલઝડપ કરનાર જ્યારે કોઈ કીમતી વસ્તુની ચીલઝડપ કરે છે અને લૂંટતી વખતે લોકો તેને નજર ઉંચકીને જુએ છે તો તે આ કામ ઇમાનની હાલતમાં કરતો નથી.

શરાબ દ્રાક્ષની હોય છે

(૧૦૮/૫૮૨૯) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, જ્યારે શરાબ હરામ થઈ ત્યારે મદીનામાં શરાબ બિલકુલ થતી ન હતી.

(૧૦૯/૫૮૩૦) હઝરત અનસ કહે છે કે, જ્યારે શરાબ અમારા માટે હરામ કરવામાં આવી ત્યારે અમને (મદીનામાં) દ્રાક્ષની શરાબ મળતી પણ ન હતી. સામાન્ય રીતે શરાબ કાચી અથવા સૂકા ખજૂરની બનતી હતી.

(૧૧૦/૫૮૩૧) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે : હઝરત ઉમરે મિમ્બર પર કહ્યું હતું : લોકો ! શરાબ હરામ હોવાનો હુકમ જ્યારે ઉતર્યો ત્યારે પાંચ વસ્તુઓની શરાબ બનતી હતી. દ્રાક્ષ, સૂકું ખજૂર, મધ, ઘઉં અને જવ. શરાબ એવી વસ્તુ છે જે બુધ્ધિ સાથે ભળી જઈને તેને ઢાંકી દે છે.

શરાબના હરામ હોવાનો હુકમ જ્યારે ઉતર્યો ત્યારે શરાબ કાચા ખજૂર અને

ખારેકોની બનતી હતી

(૧૧૧/૫૮૩૨) હઝરત અનસ કહે છે : હું અબૂ તલહા, અબૂ ઉબૈદા અને ઉબય ઇબ્ને કઅબને કાયા ખજુર અને ખારેકોની શરાબ પીવડાવી રહ્યો હતો, એવામાં એક માણસે આવીને કહ્યું કે, શરાબ હરામ કરી દેવામાં આવી. અબૂ તલહાએ મને કહ્યું કે, અનસ ઉઠીને શરાબ વહેવડાવી દો. મેં વહેવડાવી દીધી.

(૧૧૨/૫૮૩૩) હઝરત અનસ કહે છે : હું કોમને કિવા મારા કાકાઓને કાયા ખજુરની શરાબ પીવડાવી રહ્યો હતો. કારણ કે, હું સૌથી નાનો હતો. એવામાં કોઈએ કહ્યું કે, શરાબ હરામ થઈ ગઈ. હાજરજનોએ મને કહ્યું કે, શરાબ ઢોળી દો. અમે ઢોળી દીધી. રાવી કહે છે : મેં હઝરત અનસને પૂછ્યું, તે લોકોની શરાબ કેવી હતી ? તેમણે કહ્યું : તે સમયે તાજા ખજુર અને ખારેકોની શરાબ બનતી હતી.

(૧૧૩/૫૮૩૪) હઝરત અનસ કહે છે : જે સમયે શરાબ હરામ થઈ તે સમયે તે કાયા ખજુર અને ખારેકોમાંથી બનતી હતી.

મધની શરાબને 'બિત્ત' નામે ઓળખતા હતા

(૧૧૪/૫૮૩૫) મઅન કહે છે : મેં માલિક ઇબ્ને અનસને મધ અને દ્રાક્ષની

શરાબનો હુકમ પૂછ્યો. તેમણે કહ્યું : જો નશો લાવનારી ન હોય તો કંઈ વાંધો નથી.

(૧૧૫/૫૮૩૬) ઇબ્ને દરાવરદી કહે છે : અમે દ્રાક્ષની શરાબનો હુકમ પૂછ્યો ત્યારે તેમણે કહ્યું કે જો નશો લાવનારી ન હોય તો કંઈ વાંધો નથી.

(૧૧૬/૫૮૩૭) હઝરત આઈશા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મધની શરાબનો હુકમ પૂછવામાં આવ્યો જેને યમન-વાસીઓ પીતા હતા, ત્યારે તેમણે કહ્યું કે, જે નશો લાવનારું શરબત હોય તે હરામ છે.

(૧૧૭/૫૮૩૮) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મધની શરાબ કિવા 'નબીઝ'નો હુકમ પૂછવામાં આવ્યો. આપે કહ્યું : નશો લાવનારું શરબત હરામ છે.

(૧૧૮/૫૮૩૯) હઝરત અનસ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : દૂધીની તામણી અને ચીકણા વાસણમાં ખજુરની ચાસણી ન બનાવો. હઝરત અબૂ હુરૈરાએ લીલી બરણી અને ખજુરીના થડની ગાંઠને પણ એ જ હુકમમાં દાખલ કર્યા છે.

શરાબ એવા શરબતને કહેવામાં આવે છે જે બુદ્ધિને ટાંકી દે કિંવા બુદ્ધિ પર વર્ચસ્વ જમાવી દે

(૧૧૮/૫૮૪૦) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હઝરત ઉમર ફારૂકે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના મિમ્બર પર ખુલ્લો પઢ્યો. તેમણે કહ્યું : શરાબના હરામ હોવાનો હુકમ જ્યારે ઉતર્યો ત્યારે શરાબ પાંચ વસ્તુઓની બનતી હતી. દ્રાક્ષ, ખારેક, મધ, ઘઉં અને જવ. શરાબ તે છે જે બુધ્ધિને ઢાંકી દે. ત્રણ હુકમો એવા છે કે, અમે ઇચ્છતા હતા કે હુઝૂર અમારાથી એવા સમયે જુદા થાત જ્યારે કે એને વિગતવાર વર્ણન કરી દેત. દાદા (ના વારસા)નો હુકમ, કલાલહનો હુકમ અને વ્યાજના અમુક પ્રકરણોની વિગત. અબૂ હથ્યાને શઅબીને કહ્યું કે, અબૂ ઉમર, સિન્દમાં એક શરાબ ચોખાની બનતી હતી. શઅબીએ જવાબ આપ્યો કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં એ બનતી ન હતી.

(૧૨૦/૫૮૪૧) હઝરત ઉમર ફારૂકે કહ્યું હતું કે, શરાબ પાંચ વસ્તુઓની બનાવવામાં આવે છે. સૂકી દ્રાક્ષ, ખારેક, ઘઉં, જવ અને મધ.

જે શરાબને હલાલ ગણાવે છે અને તેને બીજા નામે ઓળખાવે છે

(૧૨૧/૫૮૪૨) હઝરત અબૂ માલિક અશ્શરી કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) કહેતા હતા કે, મારી ઉમ્મતમાં કેટલાક લોકો એવા હશે જે વ્યભિચારને, શરાબને,

રેશમી પોશાકને અને નાયગાનના વાજાંત્રોને હલાલ સમજશે. કેટલાક લોકો એક પહાડની તળેટીમાં ઉતરશે અને ભરવાડ તેમના જાનવરો સાંજે પાછા લાવશે. એક મોહતાજ તેમની પાસે પોતાની જરૂરત માટે જશે ત્યારે તેઓ કહેશે કે, કાલે આવજે, પરંતુ રાત્રે જ ખુદા તેમને તબાહ કરી નાખશે. તેમના પર પહાડ ફેંકશે, બાકીના લોકોની શિકલો કિયામત સુધી વાંદરા અને ડુક્કર જેવી કરી દેશે.

સાધારણ વાસણોમાં, ખાસ કરીને પત્થર વગેરેની કુંદીમાં ‘નબીઝ’ (ચાસણી) બનાવવાનો હુકમ

(૧૨૨/૫૮૪૩) હઝરત સહલ કહે છે કે, અબૂ ઉસૈદ સાઈદીએ પોતાની શાદીમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને દઅવત આપી. (હુઝૂર ગયા) અબૂ ઉસૈદની પત્ની દુલ્હન હોવાની સ્થિતિમાં બધાની સેવા કરી રહી હતી. તેમણે કહ્યું કે, તમને ખબર છે કે, મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને શું વસ્તુ પીવડાવી હતી ? મેં રાત્રે થોડીક ખારેકો કુંડીમાં ભીંજવી હતી (તેનું જ પાણી પીવડાવ્યું હતું).

મનાઘ પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બધા વાસણોના ઉપયોગની રજા આપી હતી

(૧૨૩/૫૮૪૪) હઝરત જાબિર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમુક વાસણોના ઉપયોગની મનાઈ ફરમાવી હતી, પરંતુ અનસારીઓએ કહ્યું કે, હુઝૂર, અમને તો એના વગર ચાલે એમ નથી. આપે કહ્યું : તો એવી હાલતમાં મનાઈ નથી.

(૧૨૪/૫૮૪૫) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અમ્ર ઇબ્ને આસ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જ્યારે વાસણોમાં (ખારેકની) ચાસણી બનાવવાની મનાઈ કરી ત્યારે મુબારક સેવામાં વિનંતી કરવામાં આવી કે, હુઝૂર, અમારામાંથી દરેકને મશક મળતી નથી, તે વખતે હુઝૂરે ચીકણા ન હોય તેવા વાસણના ઉપયોગની રજા આપી.

(૧૨૫/૫૮૪૬) હઝરત અલી મુર્તઝા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ દૂધીની તામણી અને ચીકણા વાસણ (માં ચાસણી બનાવવા)ની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૧૨૬/૫૮૪૭) હઝરત આઈશા કહે છે : અમને ઘરવાળાંઓને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ દૂધીની તામણી અને ચીકણા વાસણમાં નબીઝ (ચાસણી) બનાવવાની મનાઈ ફરમાવી હતી.

(૧૨૭/૫૮૪૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબૂ ઔફા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લીલા મટકાના ઉપયોગની મનાઈ ફરમાવી છે. શયબાની કહે છે કે,

મેં કહ્યું : તો શું સફેદ મટકામાં નબીઝ પીવામાં આવે ? હઝરત અબ્દુલ્લાહે કહ્યું કે, ના.

બે નશો લાવનારી ન હોય તો ખજૂરની ચાસણી પીવી જાય છે

(૧૨૮/૫૮૪૯) હઝરત સહલ કહે છે કે, અબૂ ઉસૈદ સાઈદીએ પોતાની શાદીમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને દખલત આપી. તેમની પત્ની દુલ્હન હોવાની હાલતમાં પોતે સેવા કરી રહી હતી. જેમકે તેમણે પોતે જ કહ્યું : શું તમને ખબર છે કે, મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) માટે શું વસ્તુ ભીંજવી હતી ? મેં હુઝૂર માટે ખજૂર ભીંજવું હતું.

‘બાઝિક’ અને દરેક નશા-વાળા શરબતનું વર્ણન

(બાઝિક દ્રાક્ષના એવા રસને કહેતા હતા જેને એટલો પકવવામાં આવતો હતો કે, બે તૃત્યાંશ સૂકાઈ જતો હતો અને નશો ઉત્પન્ન થતો હતો)

(૧૨૯/૫૮૫૦) હઝરત ઉમર, અબૂ ઉબૈદા અને મુઆઝ (રદિ.)ની દષ્ટિએ ‘તિલા’ પીવું જાઈઝ છે, એ શરતે કે બે તૃત્યાંશ ગાયબ થઈ જાય. (તિલા એક પ્રકારની ચાસણી છે, જેને પકાવતાં પકાવતાં બે તૃત્યાંશ સૂકવી નાખવામાં

આવતી હતી, પરંતુ તે નશો લાવનારી ન હતી).

(૧૩૦/૫૮૫૧) હઝરત બરા અને અબૂ જુહૈફાએ તે શરબત પીધું હતું, જેને પકવીને અડધું સૂકવી નાખવામાં આવ્યું હતું.

(૧૩૧/૫૮૫૨) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસે કહ્યું : જો દ્રાક્ષનો નીચોડ તાજો હોય તો હું પી લઈશ.

(૧૩૨/૫૮૫૩) હઝરત ઉમર ફારૂકે કહ્યું હતું કે, મને ઉબૈદુલ્લાહ પાસેથી શરાબની ગંધ આવે છે. હું એને પૂછપરછ કરીશ. જો નશો લાવનારી વસ્તુ એણે પીધી હશે તો હું એને કોરડા મારીશ.

(૧૩૩/૫૮૫૪) અબૂલ જુવયરિય્યા કહે છે : મેં હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસને 'બાઝિક'નો હુકમ પૂછ્યો. તેમણે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બાઝિક થતાં પહેલાં જ કહ્યું હતું કે, જે નશો લાવનારી વસ્તુ છે તે હરામ છે. અબૂલ જુવયરિય્યાએ કહ્યું : બાઝિક તો ઉમદા પાક હલાલ શરાબ છે. ઇબ્ને અબ્બાસે કહ્યું કે, હલાલ પાક પછી હરામ ખબીસ જ બાકી રહે છે.

(૧૩૪/૫૮૫૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હલવો અને મધ પસંદ કરતા હતા.

કેટલાક લોકોનું કથન છે કે,

કાયા અને પાકા ખજૂરને મેળવીને (નબીઝ) ન બનાવવું જોઈએ. જો (તેમના મેળવવાથી) નબીઝ નશો લાવનારું બની જાય. બે જાતના શાકને એક સાથે મેળવવાં ન જોઈએ

(૧૩૫/૫૮૫૬) હઝરત અનસ કહે છે : હું અબૂ તલહા, અબૂ દુજાના અને સુહૈલ ઇબ્ને બયદાને કાયા અને સૂકા ખજૂરની મિશ્ર શરાબ પીવડાવી રહ્યો હતો. કારણ કે, હું સૌથી નાનો હતો, એવામાં શરાબ હરામ કરી દેવામાં આવી. મેં તરત શરાબ ફેંકી દીધી. તે સમયે અમે એને જ શરાબ કહેતા હતા.

(૧૩૬/૫૮૫૭) હઝરત જાબિર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ દ્રાક્ષ અને ખારેક (ને મેળવીને નબીઝ બનાવવા)ની મનાઈ ફરમાવી છે અને કાયા અને પાકા ખજૂરને (મેળવીને નબીઝ બનાવવા)ની પણ મનાઈ ફરમાવી છે.

(૧૩૭/૫૮૫૮) હઝરત અબૂ કતાદા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સૂકા અને પાકા ખજૂરને મેળવીને અને ખારેક અને દ્રાક્ષને મેળવીને (નબીઝ) બનાવવાની મનાઈ ફરમાવી છે. બલ્કે દરેકને અલગ અલગ પલાળવામાં આવે.

દૂધ પીવાનો હુકમ

અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું

છે : 'મિમ બયનિ ફરસિં વ્ય દમિ લ્લબનન ખાલિસન સાઘગ લિલશારિબીન' કિંવા અમે છાણ અને લોહીમાંથી કાઢીને સ્વચ્છ અને સ્વાદિષ્ટ દૂધ તમને પીવડાવીએ છીએ

(૧૩૮/૫૮૫૮) હજરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, મેં અરાજની રાત્રે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે દૂધનો એક પ્યાલો અને શરાબનો એક પ્યાલો લાવવામાં આવ્યો હતો.

(૧૩૮/૫૮૬૦) હજરત ઉમ્મે ફઝલ (રદિ.) કહે છે કે : અરફાના દિવસે લોકોને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના રોજા વિષે શંકા જાગી. છેવટે મેં હુઝૂર (સલ.) પાસે દૂધનો એક પ્યાલો મોકલ્યો. આપે દૂધ પીધું.

(૧૪૦/૫૮૬૧) હજરત જાબિર (રદિ.) કહે છે કે, અબૂ હુમૈદ 'નકીઅ' નામે સ્થળેથી દૂધનો એક પ્યાલો લઈને આવ્યા. હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું કે, તમે એને શા માટે ઢાંક્યો નહીં ? એના પર એક આડું લાકડું જ મૂકી દીધું હોત.

(૧૪૧/૫૮૬૨) હજરત જાબિર (રદિ.) કહે છે કે, અબૂ હુમૈદ અનસારી 'નકીઅ' નામે સ્થળેથી એક વાસણમાં દૂધ લઈને હુઝૂર (સલ.)ની પાસે આવ્યા. હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું : તમે એને શા માટે ઢાંક્યું નહીં ? એક આડું લાકડું જ એના પર મૂક્યું હોત.

(૧૪૨/૫૮૬૩) હજરત બરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અબૂબક્ર (રદિ.)ને સાથે લઈને મક્કાથી નીકળ્યા. હજરત અબૂબક્ર (રદિ.)નું નિવેદન છે કે, અમે એક ભરવાડ પાસેથી પસાર થયા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને તરસ લાગી હતી. એટલે મેં પ્યાલો ભરીને દૂધ દોહ્યું. હુઝૂર તે પીધું. મને ખુશી થઈ. સુરકા ઇબ્ને જુઅસુમ ઘોડા પર સવાર થઈને અમારી પાસે આવી પહોંચ્યો હતો. હુઝૂર તેના માટે બદદુઆ કરી. તેણે વિનંતી કરી કે, તમે મારા માટે બદદુઆ ન કરો. હું પાછો ચાલ્યો જઈશ. હુઝૂર (તેની ઇચ્છા અનુસાર) કામ કર્યું.

(૧૪૩/૫૮૬૪) હજરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, નવજન્મેલ પુષ્કળ દૂધ આપનારી ઊંટણી પણ કેવો સારો સદકો છે અને નવજન્મેલ પુષ્કળ દૂધ આપનારી બકરી પણ કેવી સારી ખેરાત છે, જે સવારે એક વાસણ ભરી દે અને સાંજે બીજું વાસણ ભરી દે.

(૧૪૪/૫૮૬૫) હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ દૂધ પીને કોગળા કર્યા. આપે કહ્યું : એમાં ચીકાશ હોય છે. હંજરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, મારી સામે બોરડીનું ઝાડ (સિદ્રતુલ મુન્તહા)

લાવવામાં આવ્યું. મેં જોયું કે ત્યાંથી ચાર નહેરો વહે છે. બે નહેરો ખુલ્લી અને બે નહેરો ઢંકાયેલી. ખુલ્લી બે નહેરો તો નાઈલ અને કુરાત છે અને ઢંકાયેલી બે નહેરો જન્નતમાં હતી. મારી સામે ત્રણ પ્યાલા પણ લાવવામાં આવ્યા હતા. એકમાં દૂધ હતું, બીજામાં મધ અને ત્રીજામાં શરાબ. મેં દૂધવાળો પ્યાલો લીધો અને દૂધ પી લીધું. મને કહેવામાં આવ્યું કે, તમે અને તમારી ઉમ્મતે પ્રાકૃતિક ધર્મ મેળવી લીધો.

મીઠુ પાણી માંગવું

(૧૪૫/૫૮૬૬) હઝરત અનસ ઇબ્ને માલિક (રદિ.) કહે છે કે, મદીનામાં સૌથી વધુ ખજુરીઓના બાગો અબૂ તલહા અનસારીના હતા. તેમનો બીરહા નામે બાગ સૌથી શ્રેષ્ઠ હતો. આ બાગ મસ્જિદની સામે હતો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ત્યાં જઈને તેનું સરસ પાણી પીતા હતા. હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે આયત લગ તનાલૂલ બિર્ હતા તુન્ફિઝૂ મિમ્મા તુહિબૂન ઉતરી ત્યારે અબૂ તલહાએ ઉભા થઈને કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! અલ્લાહ તઆલા તો ફરમાવે છે કે, જ્યાં સુધી તમે તમારો પ્રિય માલ અલ્લાહના રસ્તામાં ખર્ચ નહીં કરો ત્યાં સુધી તમને નેકી મળી શકતી નથી. મને બીરહા (નામે બાગ) સૌથી વધુ પસંદ છે. હું તેને ખૈરાત રૂપે આપું

છું. અલ્લાહ પાસેથી હું એના સવાબની આશા રાખું છું. હે અલ્લાહના રસૂલ ! આપ એનો જે ઉપયોગ કરવા ચાહો તે કરી શકો છો. હુજૂરે કહ્યું : વાહ વાહ ! એ તો લાભદાયક માલ છે. મારો મત એવો છે કે, તમે તમારા સગાસ્નેહીઓને વહેંચી દો. અબૂ તલહાએ કહ્યું કે, હુજૂર ! હું એ પ્રમાણે જ કરીશ. જેથી અબૂ તલહાએ તે બાગ પોતાના સ્નેહીજનો અને કાકાના છોકરાઓને વહેંચી દીધો.

પાણી મેળવીને દૂધ પીવું

(૧૪૬/૫૮૬૭) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.) મારા ઘેર આવ્યા અને દૂધ પીધું. મેં હુજૂર માટે એક બકરી દોહીને કુવાનું પાણી દૂધમાં મેળવીને આપની સેવામાં રજુ કર્યું હતું. હુજૂરે પ્યાલો લઈને દૂધ પીધું હતું. તે વખતે હુજૂરની ડાબી બાજુએ હઝરત અબૂબક્ર (રદિ.) અને જમણી બાજુ એક આદિવાસી હતો. હુજૂરે પોતાનું વધેલું (દૂધ) આદિવાસીને આપીને કહ્યું કે, જમણી બાજુવાળો અગ્રસ્થાને છે.

(૧૪૭/૫૮૬૮) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોતાના સાથી (હઝરત અબૂબક્ર)ને સાથે લઈને એક અનસારી પાસે ગયા અને કહ્યું : જો તમારી પાસે વાસી પાણી મશકમાં હોય

તો પીવડાવો, નહીં તો અમે મોં લગાડીને પી લઈએ. તે માણસ પોતાના બાગમાં પાણી સિંચી રહ્યો હતો. તેણે કહ્યું કે, હે અલ્લાહના રસૂલ ! મારી પાસે વાસી પાણી છે. ઝુંપડી પાસે ચાલો. જેથી તે માણસ બંને સદ્ગૃહસ્થોને સાથે લઈ ગયો અને પ્યાલામાં પાણી કાઢ્યું. પછી પોતાના ઘરની બકરીનું દૂધ દોહીને તેમાં મેળવ્યું. પ્રથમ હુઝૂરે તે પીધું, પછી તે માણસે પીધું જે હુઝૂરની સાથે હતા.

હલવા અને મધ મેળવીને પીણું બનાવવું

(૧૪૮/૫૮૬૯) ઝુહરી કહે છે કે, કોઈ ભયંકર મુસીબત વખતે પણ માનવીનો પેશાબ પીવો જાઈએ નથી. કારણ કે, એ નાપાક છે. અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે, સ્વચ્છ ને સાફ વસ્તુઓ તમારા માટે હલાલ કરવામાં આવી છે.

(૧૪૯/૫૮૭૦) હઝરત ઇબ્ને મસ્જીદ (રહિ.)એ નશા અંગે કહ્યું હતું કે, હરામ વસ્તુમાં અલ્લાહ તઆલાએ તમારા માટે શિક્ષા (રોગમુક્તિ) રાખી નથી.

(૧૫૦/૫૮૭૧) હઝરત આઈશા (રહિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને હલવો અને મધ પસંદ હતું.

ઉભા થઈને પીવું

(૧૫૧/૫૮૭૨) નઝઝાલ કહે છે કે,

‘રહબા’ નામે સ્થળના દરવાજા પાસે હઝરત અલી (રહિ.)ની સેવામાં પાણી રજુ કરવામાં આવ્યું. તેમણે તે ઉભા થઈને પીધું. તેમણે કહ્યું કે, કેટલાક લોકો ઉભા ઉભા પાણી પીવાને મકરૂહ ગણે છે. મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને આ પ્રમાણે જ કરતા જોયા છે જે રીતે તમે મને કરતાં જોયો.

(૧૫૨/૫૮૭૩) નઝઝાલ ઇબ્ને સબ્રા કહે છે કે, હઝરત અલી (રહિ.) ઝુહરની નમાઝ પઢીને કુફાના ચીતરા પર લોકોનો ફેસલો કરવા બેસી ગયા. અહીં સુધી કે, અસ્રની નમાઝનો વખત થઈ ગયો. તે વખતે તેમની સામે પાણી મૂકવામાં આવ્યું. તેમણે પીને હાથ-મોં પણ ધોયું અને કદાચ શિર અને પગ પણ ધોયા હતા. પછી વધેલું પાણી ઉભા થઈને પીધું અને કહ્યું : લોકો ઉભા થઈને પાણી પીવાને મકરૂહ ગણે છે, પરંતુ મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને આ પ્રમાણે જ કરતા જોયા છે જેવી રીતે મેં કર્યું છે.

(૧૫૩/૫૮૭૪) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રહિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઝમઝમનું પાણી ઉભા થઈને પીધું હતું.

ઊંટ પર ઉભા થઈને પાણી પીવું

(૧૫૪/૫૮૭૫) હઝરત ઉમ્મે ફઝલ

(રદિ.) કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે દૂધનો એક પ્યાલો મોકલ્યો. હુઝૂર અરફાતના દિવસે સાંજના સમયે ઊંટ પર ઉભા હતા. તેમણે મુબારક હાથમાં પ્યાલો લઈને દૂધ પીધું.

પીઘા પછી જમણી બાજુવાળા માણસને આપવામાં આવે

(૧૫૫/૫૮૭૬) હઝરત અનસ ઇબ્ને માલિક (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં પાણી મેળવેલું દૂધ રજુ કરવામાં આવ્યું. તે વખતે હુઝૂરની જમણી બાજુએ એક આદિવાસી અને ડાબી બાજુએ હઝરત અબૂબક્ર (રદિ.) હતા. આપે (વધેલું) આદિવાસીને આપ્યું અને ફરમાવ્યું : જમણી બાજુવાળાનો પ્રથમ હક્ક છે, જમણી બાજુવાળાનો પ્રથમ હક્ક છે.

શું જમણી બાજુવાળા માણસની રજા લેવામાં આવે ? શું તેનાથી મોટા માણસને (જે ડાબી બાજુ બેઠો હોય તેને) વધેલું આપવામાં આવે ?

(૧૫૬/૫૮૭૭) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં કોઈ પીવાની વસ્તુ રજુ કરવામાં આવી. આપે તેમાંથી કંઈક પીધું. તે વખતે હુઝૂરની જમણી બાજુએ એક છોકરો અને ડાબી બાજુએ વયોવૃદ્ધ લોકો બેઠા

હતા. હુઝૂરે છોકરાને કહ્યું : શું તમે મને રજા આપો છો કે, (વધેલું) આ લોકોને આપી દઈ ? છોકરાએ કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! આપના તરફથી મળનારા હિસ્સા માટે હું મારા પર કોઈને પ્રાધાન્ય આપીશ નહીં. છેવટે હુઝૂરે તે પ્યાલો છોકરાના હાથમાં મૂકી દીધો.

હોઝમાં મોં નાખીને પાણી પીવું

(૧૫૭/૫૮૭૮) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોતાના એક સાથીને સાથે લઈને એક અનસારી પાસે ગયા. હુઝૂરે અને હુઝૂરના સાથીએ અનસારીને સલામ કરી. અનસારીએ સલામનો જવાબ આપ્યો. એ માણસ તે વખતે બાગમાં પાણી સિંચી રહ્યો હતો. તે માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારા માંબાપ કુરબાન, આ ગરમ વખત છે ડિંવા આપ પાણી પી લો. હુઝૂરે કહ્યું : જો તમારી પાસે મશકમાં વાસી પાણી હોય તો આપો. નહીં તો અમે હોઝમાં મોં નાખીને પાણી પી લઈશું. અનસારીએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારી પાસે વાસી પાણી મોજુદ છે. તે ઝુંપડી પાસે ગયો. અનસારીએ એક પ્યાલામાં પાણી નાખ્યું અને તેમાં પોતાના ઘરની બકરીનું દૂધ મેળવ્યું. હુઝૂરે તે પીધું. પછી તેણે પ્યાલામાં પાણી નાંખીને તેમાં બકરીનું દૂધ દોહીને મેળવ્યું અને રસૂલુલ્લાહ

(સલ.)ના સાથીએ તે પીધું.

નાના માણસોએ મોટાઓની સેવા કરવી

(૧૫૮/૫૮૭૯) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે : હું મારા કાકાઓને ઉભો ઉભો શરાબ પીવડાવતો હતો. કારણ કે, હું સૌથી નાનો હતો. એવામાં કોઈ માણસે કહ્યું કે, શરાબ હરામ થઈ ગઈ. અબૂ તલહાએ કહ્યું કે, શરાબ વહેવડાવી દો. અમે વહેવડાવી દીધી. હઝરત અનસ (રદિ.)ને પૂછવામાં આવ્યું કે, તે સમયે લોકો કઈ શરાબ પીતા હતા ? તેમણે જવાબ આપ્યો : તાજા ખજૂરની અને કાચા ખજૂરની.

વાસણો ઢાંકવા

(૧૫૯/૫૮૮૦) હઝરત જાબિર ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જ્યારે સાંજ પડે ત્યારે તમારા બાળકોને રોકી રાખો. કારણ કે, તે વખતે જિન્નાત આમ તેમ ફરે છે. પછી જ્યારે એક પ્રહર રાત્રિ પસાર થઈ જાય ત્યારે બાળકોને છોડી મૂકો. બિસ્મિલ્લાહ પઢીને દરવાજાઓ બંધ કરો. કારણ કે, શયતાન બંધ દરવાજાને ખોલી શકતો નથી. બિસ્મિલ્લાહ પઢીને તમારી મશકોનું મોં બંધ કરો. બિસ્મિલ્લાહ પઢીને વાસણોને ઢાંકો, ભલેને તેના પર એક આડું

લાકડું જ મૂકી દો અને દીવો ઓલવી નાખો.

(૧૬૦/૫૮૮૧) હઝરત જાબિર (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, સૂતી વખતે દીવો ઓલવી નાખો. દરવાજાઓ બંધ કરી દો. મશકોનું મોં બાંધી દો. ખાનપાન (ની વસ્તુઓ)ને ઢાંકી દો, ભલેને એક આડું લાકડું જ તેમના પર મૂકી દો.

મશકોનું મોં વાળીને પાણી પીવું

(૧૬૧/૫૮૮૨) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મશકોનું મોં વાળીને તેમાંથી પાણી પીવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૧૬૨/૫૮૮૩) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, મેં પોતે સાંભળ્યું છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ મશકોના મોઢીયા વાળીને પાણી પીવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

મશકના મોઢીયામાંથી પાણી પીવું

(૧૬૩/૫૮૮૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મશકના મોઢીયાથી પાણી પીવાની અને પડોશીને તેની દીવાલમાં લાકડું ખોસતાં અટકાવવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૧૬૪/૫૮૮૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા

(રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ મશકના મોઢીયાથી પાણી પીવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૧૬૫/૫૮૮૬) ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મશકના મોઢીયાથી પાણી પીવાની મનાઈ કરી છે.

વાસણમાં શ્વાસ લેવાની મનાઈ

(૧૬૬/૫૮૮૭) હઝરત અબૂ કતાદા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : તમારામાંનો કોઈ માણસ પાણી પીતી વખતે વાસણમાં શ્વાસ ન લે અને પેશાબ કરતી વખતે ગુપ્ત અંગને જમણા હાથ વડે ન પકડે. જો તે હાથ લગાડે તો પણ જમણો હાથ ન લગાડે.

બે અથવા ત્રણ શ્વાસ વડે પાણી પીવું

(૧૬૭/૫૮૮૮) હઝરત અનસ (રદિ.) વાસણમાં બે અથવા ત્રણ શ્વાસ લેતા હતા. તેમનો ખ્યાલ હતો કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પણ ત્રણ શ્વાસ લેતા હતા.

સોનાના વાસણોમાં પીવું

(૧૬૮/૫૮૮૯) હઝરત હુઝૈફા મદાઈનના ગવર્નર હતા. એકવાર તેમણે પાણી મંગાવ્યું. જમીનદારે ચાંદીના એક પ્યાલામાં પાણી આપ્યું. હઝરત હુઝૈફાએ

પ્યાલો ફેંકી દીધો અને કહ્યું : મેં માત્ર એટલા માટે ફેંક્યો છે કે તેને મેં મનાઈ કરી છે, પરંતુ તેણે માન્યું નહીં. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને રેશમ, મખમલ જેવું જાડું રેશમનો ઉપયોગ અને સોના ચાંદીના વાસણોમાં પીવાની મનાઈ કરી છે અને ફરમાવ્યું છે કે, આ વસ્તુઓ કાફિરો માટે દુનિયામાં છે અને તમારા માટે આખિરતમાં છે.

ચાંદીના વાસણોનો હુકમ

(૧૬૯/૫૮૯૦) ઇબ્ને અબી લયલા કહે છે કે, અમે હઝરત હુઝૈફાની સાથે (મદાઈન) ગયા હતા. હઝરત હુઝૈફાએ કહ્યું હતું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે : સોના અને ચાંદીના વાસણોમાં ન પીઓ. રેશમ અને મખમલ જેવું જાડું રેશમ ન પહેરો. કોરણ કે, એ વસ્તુઓ દુનિયામાં કાફિરો માટે છે અને આખિરતમાં તમારા માટે છે.

(૧૭૦/૫૮૯૧) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, જે માણસ ચાંદીના વાસણોમાં પીએ છે તે પોતાના પેટમાં દોઝખની આગ ગટગટ કરીને ભરે છે.

(૧૭૧/૫૮૯૨) હઝરત બરા ઇબ્ને આઝિબ (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ અમને સાત વસ્તુઓનો હુકમ આપ્યો હતો અને સાત વસ્તુઓની મનાઈ ફરમાવી

હતી. અમને હુકમ આપ્યો હતો : બીમારની ખબરગીરી કરવાનો, જનાઝાની સાથે જવાનો, છોંકનારની છોંકનો જવાબ આપવાનો, દઅવત (ભોજન નિમંત્રણ) આપનારની દઅવત કબૂલ કરવાનો, સલામનો રિવાજ ફેલાવવાનો, મઝલૂમની મદદ કરવાનો અને કસમ પૂરી કરવાનો. અમને મનાઈ ફરમાવી હતી : સોનાની વીંટીઓ પહેરવાની, ચાંદીના વાસણોમાં પીવાની, પાતળું રેશમ અને જાડું રેશમ પહેરવાની. રેશમી ગાદી ઘોડાની પૂંઠ પર, જે કાપડના બાનો આડો તાર રેશમનો હોય અને રેશમ પહેરવાની (આ બધા પ્રકારના કાપડ છે).

પ્યાલાઓમાં પીવું

(૧૭૨/૫૮૮૩) હઝરત ઉમ્મુલ ફઝલ કહે છે : અરફાતના દિવસે લોકોને શંકા જાગી કે, હુઝૂર (સલ.)નો રોઝો છે કે નહીં ? મેં હુઝૂર પાસે એક પ્યાલો દૂધ મોકલ્યું. આપે તે પી લીધું.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નું પ્યાલા અને વાસણોમાંથી પીવું

(૧૭૩/૫૮૮૪) હઝરત અબૂ દરદા (રદિ.) કહે છે : મને અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને સલામે કહ્યું હતું : શું હું તમને તે પ્યાલામાં પીવડાવું જેમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પીધું હતું.

(૧૭૪/૫૮૮૫) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.) સામે એક ઓરતનો ઉલ્લેખ થયો. હુઝૂરે અબૂ ઉસૈદ સાઈદીને હુકમ આપ્યો કે, તેને બોલાવો. હુકમ અનુસાર ઓરત આવી ને બની સાઈદાના કિલ્લામાં ઉતરી. હુઝૂર તેની પાસે ગયા. જ્યારે અંદર પ્રવેશ્યા ત્યારે જોયું કે, ઓરતે માથું નીચે નમાવ્યું છે. હુઝૂરે જ્યારે તેની સાથે વાતચીત કરી ત્યારે તેણે કહ્યું : હું તમારાથી ખુદાનો આશ્રય ઇચ્છું છું. હુઝૂરે કહ્યું : હું મારા તરફથી તમને આશ્રય આપું છું. લોકોએ ઓરતને કહ્યું કે, શું તું જાણે છે કે, એ કોણ હતા ? ઓરતે કહ્યું : ના. લોકોએ કહ્યું : એ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હતા. તને નિકાહનો સંદેશ પહોંચાડવા આવ્યા હતા. તેણે કહ્યું કે, હું બદનસીબ હતી. એ જ દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને સહાબાઓ આવીને બની સાઈદાના સભાખંડમાં બેસી ગયા. આપે ફરમાવ્યું : સહલ, મને પાણી પીવડાવો. મેં હુઝૂર માટે આ પ્યાલો કાઢ્યો અને પાણી પીવડાવ્યું. છેવટે ઉમર ઇબ્ને અબ્દુલ અઝીઝે હઝરત સહલ પાસેથી તે પ્યાલો ભેટ રૂપે માંગી લીધો. હઝરત સહલે તેમને તે ભેટ આપી દીધો.

(૧૭૫/૫૮૮૬) આસિમ અહવલ કહે છે : મેં હઝરત અનસ (રદિ.) પાસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો પ્યાલો જોયો હતો. પ્યાલો તૂટી ગયો હતો. ત્યારે હઝરત

અનસે ચાંદીના તારથી તેને બાંધ્યો હતો. રાવી કહે છે કે, તે ખાલો પહોળો અને શ્રેષ્ઠ લાકડાનો હતો. હઝરત અનસે કહ્યું હતું કે, મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને આ ખાલામાં આટલી આટલી વાર કરતાં પણ વધારે પાણી પીવડાવ્યું હતું. ઇબ્ને સીરીન કહે છે : એ ખાલામાં લોખંડનું વર્તુળ હતું. હઝરત અનસે ઇરાદો કર્યો કે, તેની જગ્યાએ સોના અથવા ચાંદીનું વર્તુળ લગાડે, પરંતુ હઝરત અબૂ તલહાએ કહ્યું કે, તે વસ્તુને ન બદલો જેને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કાયમ કરી છે. જેથી હઝરત અનસે તેને તે પ્રમાણે જ રહેવા દીધું.

બરકતપૂર્ણ પાણી પીવું

(૧૭૬/૫૮૮૭) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે હતો. અસ્રની નમાઝનો વખત થઈ ગયો હતો. થોડાક વધેલા પાણી સિવાય બીજું પાણી અમારી પાસે ન હતું. તેને જ એક વાસણમાં એકત્ર કરીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે લાવવામાં આવ્યું. હુજૂરે મુબારક હાથ વાસણમાં નાખીને આંગળીઓ પહોળી કરી અને ફરમાવ્યું : પુઝૂ કરનારાઓ આવો, ખુદાના તરફથી બરકત થશે. હઝરત જાબિર કહે છે : મેં જોયું કે, પાણી હુજૂર (સલ.)ની આંગળીઓની વચ્ચેથી ફૂટીને નીકળી રહ્યું

હતું. લોકોએ તેનાથી પુઝૂ કર્યું અને તેમાંથી જ પીધું. મેં મારા પેટમાં જે પાણી નાંખ્યું હતું તેમાં હું ઘટાડો જોતો ન હતો. જેનાથી મને લાગ્યું કે, એ બરકત છે. સાલિમ કહે છે : મેં જાબિરને પૂછ્યું કે, તે દિવસે તમે કુલ કેટલા માણસો હતા ? તેમણે કહ્યું કે, ચૌદસો. કેટલીક રિવાયતોમાં પંદરસોની સંખ્યા આવી છે.

નિસ્મિલ્લાહિ રૈહમાનિ રૈહીમ

બીમારી

બીમારી કરુફારો (ઉતાર) હોય છે. આયત ‘મય્યઅમલુ સૂઅં ય્યુજૂઝ નિહિ’

(૧૭૭/૫૮૮૮) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે મુસીબત મુસલમાન પર આવે છે તેના કારણે ખુદા મુસલમાનના ગુનાહ દૂર કરે છે. અહીં સુધી કે, જે કાંટો વાગે છે તેનાથી પણ ગુનાહ દૂર થાય છે.

(૧૭૮/૫૮૮૯) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી અને હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મુસલમાન પર જે તકલીફ, બીમારી, ચિંતા, ગમ, મુસીબત, રંજ અને દુઃખ આવે છે, અહીં સુધી કે જે કાંટો પગમાં તેને વાગે છે તેના પ્રમાણમાં તેના ગુનાહો અલ્લાહ દૂર કરે છે.

(૧૭૮/૫૮૦૦) હઝરત કઅબ (રદિ.) કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મુસલમાનનો દાખલો એવો છે જાણે ખેતીની લીલીછમ હરિયાળી કે, હવા તેને એક બાજુ નમાવી દે છે, ફરી તેને બરાબર કરી દે છે. મુનાફિકનો દાખલો એવો છે જાણે સનોબરનું ઝાડ, જે એકદમ મૂળમાંથી ઉખડી જાય છે.

(૧૮૦/૫૮૦૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મુઅમિનનું ઉદાહરણ એવું છે જાણે ખેતીની લીલીછમ હરિયાળી કે જ્યારે હવા આવે છે ત્યારે તેને નમાવી દે છે અને જ્યારે હવા થંભી થાય છે ત્યારે હરિયાળી ફરી ઉભી થઈ જાય છે, એ જ પ્રમાણે મુસલમાન મુસીબતથી નમે છે અને ગુનેહગારનું ઉદાહરણ એવું છે જાણે સનોબરનું ઝાડ, જે ખૂબ સખત અને સીધું હોય છે, પરંતુ અલ્લાહ જ્યારે ઇચ્છે છે ત્યારે તેને તોડી નાખે છે.

(૧૮૧/૫૮૦૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ પ્રત્યે અલ્લાહ ભલાઈ કરવા માગે છે તેને તે મુસીબતમાં સપડાવે છે.

બીમારીની ઉગ્રતા

(૧૮૨/૫૮૦૩) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : મેં કોઈને જોયો નથી કે, તેની બીમારી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની

બીમારી કરતાં ઉગ્ર હોય.

(૧૮૩/૫૮૦૪) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જીદ (રદિ.) કહે છે કે, હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની બીમારીની હાલતમાં મુબારક સેવામાં હાજર થયો. હુઝૂરને ખૂબ તાવ હતો. મેં કહ્યું : આપને ખૂબ તાવ છે. એનું કારણ એ છે કે, આપના માટે બેવડી સવાબ છે. આપે ફરમાવ્યું : બેશક, મુસલમાન પર જે તકલીફ આવે છે તેના કારણે અલ્લાહ તેના ગુનાહ એવા ખંખેરી નાંખે છે જેવી રીતે કે ઝાડ પરથી પાંદડાં ખંખેરાઈ જાય છે.

સૌથી વધુ સખત મુસીબતમાં નબીઓ છે. તેમના પછી તે માણસ છે જે સૌથી વધુ શ્રેષ્ઠ છે અને તેના પછી તે માણસ છે જે સૌથી વધુ શ્રેષ્ઠ છે. આમ કમાનુસાર (મુસીબતનું પ્રમાણ હોય છે)

(૧૮૪/૫૮૦૫) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જીદ (રદિ.) કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયો. આપને તાવ હતો. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આપને સખત તાવ આવ્યો છે. આપે ફરમાવ્યું : હા, મને ઓટલો તાવ આવે છે જેટલો તમારામાંના બે માણસોને આવે છે. મેં કહ્યું કે, એનું કારણ એ છે કે, આપના માટે બેવડી સવાબ છે.

આપે કહ્યું : હા, એવું જ છે. મુસલમાન પર જે તકલીફ આવે છે, ભલેને તે કાંટો જ હોય અથવા તેના કરતાં વધુ (તકલીફ) હોય તો તેના કારણે અલ્લાહ તઆલા તેના ગુનાહો દૂર કરે છે, જેવી રીતે કે ઝાડ પરથી પાંદડા ખરી પડે છે.

બીમારની ખબરગીરી વાજિબ છે.

(૧૮૫/૫૮૦૬) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : બીમારની ખબર લો, ભૂખ્યાને ખાણું ખવડાવો અને કેદીને મુક્ત કરો.

(૧૮૬/૫૮૦૭) હઝરત બરા ઇબ્ને આઝિબ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને સાત વાતોનો હુકમ આપ્યો હતો અને સાત વાતોની મનાઈ કરી હતી. સોનાની વીંટી, રેશમ, જાડું રેશમનું કાપડ, રેશમી ગાદી ઘોડાની પૂંઠ પર, જે કપડાનો બાનો આડો તાર રેશમનો હોય, પહેરવાની મનાઈ કરી હતી અને જનાઝાની સાથે જવાનો, બીમારની ખબર લેવાનો અને સલામનો રિવાજ ફેલાવવાનો હુકમ કર્યો હતો.

બેભાન માણસની ખબર લેવી

(૧૮૭/૫૮૦૮) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે કે, એક વાર હું બીમાર પડ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને હઝરત અબૂબક્ર (રદિ.)

પગપાળા મારી ખબર લેવા માટે આવ્યા. મને બેભાન જોઈને હુઝૂરે વુઝૂ કર્યું અને વુઝૂનું પાણી મારા પર છાંટ્યું. મને તરત ભાન આવ્યું. મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવેલા છે. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હું મારા માલનું શું કરું ? હું મારા વિષે શું ફેસલો કરું ? હુઝૂરે મને કોઈ જવાબ આપ્યો નહીં, અહીં સુધી કે વારસાવાળી આયત ઉતરી.

ખૈયની બીમારીવાળાનો સવાબ

(૧૮૮/૫૮૦૯) અતા ઇબ્ને અબી રબાહ કહે છે : મને હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)એ કહ્યું : શું હું તમને એક જન્મતી ઓરત બતાવું ? મેં કહ્યું : બતાવો. તેમણે કહ્યું : આ હબસી ઓરત રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવી અને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મને ખૈય આવે છે અને હું પડી જાઉં છું. માફે શરીર ખુલી જાય છે. આપ ખુદ પાસે દુઆ માંગો. આપે કહ્યું કે, જો તું ઇચ્છે તો સબ્ર કર. તને જન્મત મળશે અને જો તું ઇચ્છે તો હું તારા માટે ખુદ પાસે સાજા થવાની દુઆ માંગુ. ઓરતે કહ્યું કે, હુઝૂર, હું સબ્ર કરું છું, પરંતુ માફે શરીર ખુલી જાય

.....
(૧૮૭/૫૮૦૮) વાયુ દિમાગમાં ભરાઈ જાય છે અને તેના કારણે બેભાન થઈ જવાય છે તેને કહેવામાં આવે છે. બીજી એક બેભાન અવસ્થા શયતાનની અસરથી થાય છે, તેમાં જુદી સ્થિતિ સર્જાય છે.

છે. હુઝૂર, ખુદા પાસે દુઆ કરો કે, મારું શરીર ન ખૂલે. હુઝૂરે તેના માટે દુઆ કરી. અત્તા કહે છે : મેં તે લાંબા કદની કાળા રંગની ઓરત કિંવા ઉમ્મે ઝુફરને જોઈ હતી કે કઅબાના પરદાને તેણે ટેકો બનાવ્યો હતો.

અંધ બની જનારનો સવાબ

(૧૮૮/૫૮૧૦) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એ ફરમાવ્યું કે, અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : હું જ્યારે મારા બંદાને તેની બે પ્યારી વસ્તુઓ કિંવા બંને આંખોના અંધ બની જવાની મુસીબતમાં સપડાવું છું અને તે સબ્ર કરે છે તો હું તેની આંખોના બદલામાં તેને જન્મત આપું છું.

સ્ત્રીઓ પુરૂષોની બીમારપુર્સી કરી શકે છે. હઝરત ઉમ્મે દરદાએ મસ્જિદવાળાઓમાંથી એક અનસારી પુરૂષની બીમારપુર્સી કરી હતી

(૧૮૦/૫૮૧૧) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મદીના આવ્યા ત્યારે હઝરત અબૂબક્ર અને હઝરત બિલાલ (રદિ.)ને તાવ આવ્યો. હું બંનેની પાસે ગઈ અને પૂછ્યું કે, પિતા ! આપની તબિયત કેમ છે ? બિલાલ ! તમને કેમ છે ? હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : જ્યારે હઝરત

અબૂબક્ર (રદિ.)ને તાવ આવતો હતો ત્યારે કહેતા હતા : “દરેક માણસ સવારે આરામથી પોતાના ઘરવાળાઓમાં હોય છે, જો કે મૃત્યુ તેના જોડાના બંધન કરતાં પણ વધારે નજીક છે.” બિલાલનો તાવ જ્યારે ઉતરતો હતો ત્યારે તેઓ કહેતા હતા : “કાશ ! મને ખબર હોત કે મક્કાની ખીણમાં કોઈ રાત્રી પસાર કરી શકીશ અને મારી આજુબાજુ ‘ઇઝખિર’ અને ‘જલીલ’ (નામે ઘાસ) હશે અથવા કોઈ દિવસ હું મજન્નાના પાણી પાસે ઉતરીશ અથવા મારી સામે ‘શામા’ અને ‘તફીલ’ નામે ડુંગરો હશે.” હઝરત આઈશા કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે જઈને એનો ઉલ્લેખ કર્યો. હુઝૂરે કહ્યું : એય અલ્લાહ ! જેવી મક્કાની મુહબ્બત અમને છે તેવી જ મદીનાની મુહબ્બત અમને આપ અથવા એના કરતાં પણ વધારે મદીનાની મુહબ્બત આપ. એય અલ્લાહ ! મદીનાની આબોહવાને નીરોગી બનાવી દે. એના ‘મુદ’ અને ‘સાઅ’માં બરકત આપ. અહીંના તાવને જુલફામાં પહોંચાડી દે.

બાળકોની બીમારપુર્સી

(૧૮૧/૫૮૧૨) હઝરત ઉસામા ઇબ્ને ઝૈદ (રદિ.) કહે છે કે, હું, સઅદ અને ઉબય્ય રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે હતા, એવામાં હુઝૂર (સલ.)ની પુત્રીએ સંદેશ મોકલ્યો અને કહ્યું કે, મારા

છોકરાનો છેલ્લો શ્વાસ ચાલે છે. આપ આવો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમને સલામ કહેવડાવી અને કહ્યું : જે કંઈ ખુદાએ લઈ લીધું તે તેનું જ હતું, જે કંઈ તેણે આપ્યું તે તેનું જ છે. તેની પાસે દરેક વસ્તુની મુદત મુકર્રર છે. જેથી તમારે ધીરજ રાખવી જોઈએ અને સવાબની આશા રાખવી જોઈએ. આપની પુત્રીએ બીજીવાર હુજૂરને કસમ દઈને કહેવડાવી મોકલ્યું કે, આપ જરૂર આવો. છેવટે હુજૂર (સલ.) ઉભા થઈ ગયા અને અમે પણ ઉભા થઈ ગયા. છોકરો હુજૂરના ખોળામાં મૂકવામાં આવ્યો. છોકરાની હાલત તે વખતે સકાંતની હતી. આ સ્થિતિ જોઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની આંખોમાંથી અશ્રુઓ વહેતા થઈ ગયાં. સઅદે કહ્યું કે, હુજૂર, આ શું વાત છે ? આપે ફરમાવ્યું : એ (દિલી) રહમત છે, જે અલ્લાહ તઆલાએ પોતાના બંદાઓમાંથી જે માનવીના દિલમાં ઈચ્છી ત્યાં મૂકી દીધી છે. ખુદા પોતાના બંદાઓમાંથી તેના પર જ રહમ કરે છે જે બીજાઓ પર રહમ કરે છે.

આદિવાસીઓની બીમારપુર્સી કરવી

(૧૯૨/૫૮૧૩) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક આદિવાસીની ખબર લેવા માટે ગયા. હુજૂરનો નિયમ હતો કે જ્યારે

કોઈ બીમારની ખબર લેવા માટે જતા હતા ત્યારે કહેતા હતા કે, કંઈ વાંધો નહીં, ઈન્શાઅલ્લાહ આ બીમારી ગુનાહોથી પાક કરનારી બનશે. (નિયમ અનુસાર તેને પણ આ પ્રમાણે કહ્યું.) આદિવાસીએ કહ્યું : તમે કહો છો કે, આ બીમારી ગુનાહોથી પાક કરનારી છે, એવું નથી. બલકે આ તાવ તો એક અતિ વૃધ્ધ માનવીને ખૂબ જોરમાં આવ્યો છે, જે એને કબ્રસ્તાનની મુલાકાત કરાવશે. હુજૂરે કહ્યું : હા, તો પણ એવું જ થશે.

મુશ્રિક બીમારની ખબર લેવી

(૧૯૩/૫૮૧૪) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, એક યહૂદીનો છોકરો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવા કરતો હતો. તે બીમાર પડ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) તેની ખબર લેવા માટે ગયા. આપે ફરમાવ્યું કે, મુસલમાન થઈ જા. તે મુસલમાન થઈ ગયો. સઈદ ઈબ્ને મુસય્યબ કહે છે કે, જ્યારે અબૂ તાલિબના અવસાનનો સમય નજીક આવ્યો ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) તેમની પાસે ગયા.

જો બીમારની ખબર લેવા માટે કોઈ આવે અને નમાઝનો વખત આવી પડે તો બીમાર ખબર લેવા આવનારાઓને જમાઅત સાથે નમાઝ પઢાવે

(૧૯૪/૫૮૧૫) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન

હજરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, કેટલાક લોકો હુજૂર (સલ.)ની ખબર લેવા માટે આવ્યા. આપે તેમને બેઠા બેઠા નમાઝ પઢાવી. તે લોકો ઉભા થઈને નમાઝ પઢવા લાગ્યા. હુજૂરે તેમને ઈશારો કર્યો કે, બેસી જાઓ. પછી નમાઝમાંથી પરવારીને ફરમાવ્યું : ઇમામ તો તે હોય છે જેનું અનુકરણ કરવામાં આવે. એટલે જ્યારે તે રૂકૂઅમાં જાય ત્યારે તમે પણ રૂકૂઅમાં જાઓ, તે શિર ઉઠાવે તો તમે પણ શિર ઉઠાવો. જો તે બેસીને નમાઝ પઢે તો તમે પણ બેસીને નમાઝ પઢો. હુમૈદી કહે છે : આ હદીસ મન્સૂખ છે. ઇમામ બુખારી કહે છે : કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ છેલ્લી નમાઝ બેસીને પઢી હતી અને લોકો નમાઝમાં પાછળ ઉભા હતા.

બીમાર પર હાથ મૂકવો

(૧૮૫/૫૮૧૬) હજરત સઅદ કહે છે : હું એકવાર મક્કામાં સખ્ત બીમાર પડ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારી ખબર લેવા માટે આવ્યા. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું માલ તો છોડી રહ્યો છું, પરંતુ એક છોકરી સિવાય અન્ય કોઈ વારસદાર છોડી જતો નથી. શું હું બે તૃત્યાંશ માલ (ખૈરાત કરવા)ની વસિયત કરી શકું છું ? ત્રીજો ભાગ (છોકરી માટે) છોડી દઈશ. આપે કહ્યું : ના. મેં કહ્યું : તો હું અડધાની વસિયત કરી જાઉં અને

અડધો વારસા રૂપે મૂકી જાઉં ? આપે કહ્યું : ના. મેં કહ્યું, તો હું એક તૃત્યાંશની વસિયત કરી જાઉં અને બે તૃત્યાંશ છોડી જાઉં ? આપે કહ્યું : એક તૃત્યાંશ ઠીક છે, પરંતુ એક તૃત્યાંશ પણ ઘણો છે. પછી મુબારક હાથ મારી પેશાની પર મૂક્યો અને પેશાની તથા પેટ પર ફેરવીને ફરમાવ્યું : એય અલ્લાહ ! સઅદને સાજો કરી દે. એની હિજરતને સંપૂર્ણ કર. સઅદ કહે છે : આજ સુધી હું તેની ઠંડક મારા કાળજામાં અનુભવું છું.

(૧૮૬/૫૮૧૭) હજરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જીદ (રદિ.) કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયો. હુજૂરને તાવ હતો. મેં મારા હાથ વડે મુબારક શરીરને સ્પર્શ કર્યો. મેં કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! આપને ભારે ઉગ્ર તાવ આવે છે. આપે ફરમાવ્યું : હા, મને એટલો તાવ આવે છે જેટલો તમારામાંના બે માણસોને આવે છે. મેં કહ્યું કે, એનું કારણ એ છે કે, આપના માટે બેવડો સવાબ છે. આપે ફરમાવ્યું : બેશક, પછી કહ્યું : મુસલમાન પર બીમારી વગેરેની જે તકલીફ આવે છે તેનાથી ખુદા તઆલા તેના ગુનાહ ખંભેરી નાંખે છે, જેવી રીતે કે ઝાડ પરથી પાંદડાં ખંભેરાઈ જાય છે.

બીમારને શું કહેવામાં આવે અને બીમાર શું જવાબ

આપે ?

(૧૯૭/૫૮૧૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસૂદ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)ની બીમારી વખતે હું મુબારક સેવામાં હાજર થયો. મુબારક શરીર પર હાથ મૂક્યો. હુઝૂરને ઉગ્ર તાવ હતો. મેં કહ્યું : આપને ખૂબ ઉગ્ર તાવ છે અને એનું કારણ એ છે કે, આપના માટે બેવડો સવાબ છે. આપે કહ્યું : હા, મુસલમાન પર જે તકલીફ આવે છે તેનાથી તેના ગુનાહ ખંખેરાઈ જાય છે જેવી રીતે કે ઝાડના પાંદડાં ખંખેરાઈ જાય છે.

(૧૯૮/૫૮૧૯) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે : હુઝૂરે અકરમ (સલ.) એક માણસની બીમારીની ખબર લેવા માટે ગયા. આપે કહ્યું : કંઈ વાંધો નહીં, (આ બીમારી ગુનાહોથી) પાક કરનારી છે ઇન્શાઅલ્લાહ. તે માણસે કહ્યું : એવું નથી, બલ્કે આ તાવ એક અતિ વૃદ્ધ માણસને ચઢ્યો છે, અહીં સુધી કે, એને કબ્રસ્તાન દેખાડશે. હુઝૂરે કહ્યું : હા, તો પછી એમ જ થશે.

સવારી પર, પગપાળા અને ગધેડા પર આગળ પાછળ સવાર થઇને બીમારની ખબર લેવા માટે જવું

(૧૯૯/૫૮૨૦) હઝરત ઉસામા ઇબ્ને ઝૈદ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર

(સલ.)એ ગધેડા પર કાઠડો મૂકાવી. કાઠડા પર ચાદર મૂકાવી. પછી તેના પર સવાર થયા. મને પાછળ બેસાડયો અને સઅદ ઇબ્ને ઉબાદાની ખબર લેવા માટે રવાના થયા. આ બનાવ બદરની લડાઈ પહેલાંનો છે. રસ્તામાં એક સભા પાસેથી પસાર થયા, જેમાં અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબય ઇબ્ને સલૂલ હતો. સભામાં જુદા જુદા લોકો બેઠા હતા. મુસ્લિમો, કાફિરો, મૂર્તિપૂજકો અને યહૂદીઓ. એ જ સભામાં અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને રવાહા પણ હતા. સભાજનો પર જ્યારે ગધેડાની (પગથી ઉડેલી) ધૂળ છવાઈ ગઈ ત્યારે અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબયે ચાદરથી પોતાનું નાક ઢાંક્યું અને કહેવા લાગ્યો કે અમારા પર ધૂળ ન ઉડાવો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સલામ કરીને અટકી ગયા અને ઉતરીને હાજરજનોને ઇસ્લામનું આમંત્રણ આપ્યું. કુર્આનમાંથી થોડુંક પઢયા. અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબય કહેવા લાગ્યો કે, હે માનવી ! જે તું કહી રહ્યો છે તે જો સાચું છે તો એનાથી સાફ કંઈ નથી, પરંતુ અમારી સભાઓમાં આવીને અમને તકલીફ ન આપ. તારા ઘેર પાછો ફર. જે માણસ તારી પાસે આવે તેને નસીહત સંભળાવ. અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને રવાહાએ કહ્યું : ના, યા રસૂલુલ્લાહ ! આપ અમારી સભાઓમાં આવીને નસીહત કરો. એ પસંદ કરતો નથી, અમે તો પસંદ કરીએ છીએ. છેવટે મુસ્લિમો, કાફિરો અને યહૂદીઓ

16

એકબીજાને ગાળો દેવા લાગ્યા. સંભવ હતો કે, મારામારી થઈ જાય. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બધાને યુપ રાખતા રહ્યા. જ્યારે બધા યુપ થઈ ગયા ત્યારે હુઝૂર પોતાના જાનવર પર સવાર થઈને સઅદ ઇબ્ને ઉબાદા પાસે ગયા. આપે કહ્યું કે, સઅદ, શું તમે અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબયની વાત સાંભળી નથી ? સઅદે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! માફ કરો અને દરગુજર કરો. ખુદાએ જે કંઈ આપવાનું હતું તે આપને આપી દીધું, પરંતુ આ ગામના લોકોએ સર્વાનુમતે એને તાજ પહેરાવવાનો અને સરદાર બનાવવાનો ઇરાદો કર્યો હતો, પરંતુ જ્યારે ખુદાએ આપને સાચો ધર્મ આપ્યો અને તે નિષ્ફળ ગયો ત્યારે તેને અટેખાઈ આવી. એ જ કારણસર તેણે આ કૃત્ય કર્યું જે આપે જોયું.

(૨૦૦/૫૮૨૧) હઝરત જાબિર (રદિ.) કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારી ખબર લેવા માટે આવ્યા, પરંતુ તેઓ ન ખચ્ચર પર સવાર હતા, ન ઘોડા પર.

શું બીમાર કહી શકે છે કે, હું બીમાર છું, હાથ, મારા માથામાં દર્દ છે. મને ખૂબ તકલીફ છે

હઝરત અય્યૂબ (અલ.)એ કહ્યું હતું : 'રબિબ ઇબ્ની મસ્સનિયદ્ દુર્દ વ અન્ત અરહમુ રાહિમીન'

(૨૦૧/૫૮૨૨) હઝરત કઅબ ઇબ્ને ઉજરા કહે છે : હું હાંડલીની નીચે આગ સળગાવી રહ્યો હતો, એવામાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારી પાસેથી પસાર થયા. આપે ફરમાવ્યું : શું માથાના જંતુ (જૂ) તને તકલીફ આપે છે ? મેં કહ્યું કે, જી હા. હુઝૂરે હજામને બોલાવીને મારું માથું મુંડાવી નાખ્યું. પછી મને ફિદયો આપવાનો હુકમ આપ્યો.

(૨૦૨/૫૮૨૩) કાસિમ ઇબ્ને મુહમ્મદ કહે છે કે, હઝરત આઈશા (રદિ.)એ કહ્યું : હાય મારું શિર (દર્દના કારણે ફાટી રહ્યું છે) રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું : જો હું જીવતો રહ્યો અને તારું અવસાન થઈ ગયું તો ખુદા પાસે તારા માટે મગફિરત માંગીશ. હઝરત આઈશાએ કહ્યું કે, હાય અફસોસ, મને લાગે છે કે, તમે મારું મૃત્યુ ઇચ્છો છો. જો એવું બન્યું તો છેલ્લા વારાના દિવસે આપ આપની કોઈ પત્ની સાથે મજા માણતા હશો. હુઝૂરે કહ્યું : (એવું નથી) મેં એ માત્ર એટલા માટે કહ્યું હતું કે, તો કહ્યું હતું કે, હાય મારા માથામાં દર્દ છે. મારો ઇરાદો હતો કે, અબૂબક્ર અને તેમના પુત્રને બોલાવી મંગાવું અને તેમને મારા અનુગામી બનાવું. એવું ન બને કે કહેનારા (મારા પછી) કોઈ બીજી વાત કહે અને તમન્ના કરનારા (ખિલાફતની) તમન્ના કરવા લાગે, પરંતુ પછી મેં કહ્યું કે, ખુદા એવું નહીં કરે અને મુસલમાનો પણ એવું

નહીં થવા દે.

(૨૦૩/૫૯૨૪) હજરત ઈબ્ને મસ્હીદ કહે છે કે, હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયો. મેં હાથથી સ્પર્શ કરીને જોયું તો હુજૂરને તાવ હતો. મેં કહ્યું : આપને ખૂબ ઉગ્ર તાવ છે. આપે કહ્યું : હા, એટલો હોય છે જેટલો તમારામાંના બે માણસોને હોય છે. મેં કહ્યું : હુજૂરના માટે બેવડો સવાબ છે. આપે કહ્યું : હા, મુસલમાન પર જે તકલીફ અને બીમારી વગેરે આવે છે તેનાથી ખુદા તઆલા તેના ગુનાહ ખંખેરી નાખે છે, જેવી રીતે કે ઝાડના પાંદડાં ખંખેરાઈ જાય છે.

(૨૦૪/૫૯૨૫) હજરત સઅદ (રદિ.) કહે છે કે, હજજતુલ વદાઅ વખતે હું ખૂબ બીમાર હતો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારી ખબર લેવા માટે આવ્યા. મેં કહ્યું કે, હુજૂર, મારી બીમારી જે સ્થિતિ પર પહોંચી ગઈ છે તેને આપ જોઈ રહ્યા છો. હું માલદાર છું, પરંતુ વારસદારોમાં માત્ર એક જ પુત્રી છે. શું હું મારો બે તૃત્યાંશ માલ ખૈરાત કરી શકું છું ? આપે કહ્યું : ના. મેં કહ્યું : અડધો ? આપે કહ્યું : ના. મેં કહ્યું કે, એક તૃત્યાંશ ? આપે કહ્યું : એક તૃત્યાંશ પણ બહુ છે. કારણ કે, જો તમે તમારા વારસદારોને દોલતમંદ મૂકીને મરી જાઓ તો એ તેના કરતાં સાડું છે કે, તમે તેમને નાદાર છોડી જાઓ અને

તે લોકો પાસે ભીખ માંગતા ફરે. ખુદાને ખુશ કરવા માટે તમે જે કંઈ ખર્ચ કરશો, અહીં સુધી કે જે કોળીયો તમારી પત્નીના મોંમાં આપશો તેનો પણ તમને સવાબ મળશે.

બીમાર કહી શકે છે કે, મારી પાસેથી ઉઠી જાઓ

(૨૦૫/૫૯૨૬) હજરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વફાત (અવસાન)નો સમય નજીક આવ્યો ત્યારે ઘરમાં ઘણા લોકો એકત્ર થયા હતા, જેમાં હજરત ઉમર ફારૂક (રદિ.) પણ હતા. હુજૂરે કહ્યું : આવી, હું તમને એક લખાણ લખી આપું, જેથી એના પછી તમે ગુમરાહ ન બનો. હજરત ઉમર (રદિ.) કહેવા લાગ્યા કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પર બીમારીનું જોર છે અને તમારી પાસે કુર્આન મૌજુદ છે. એટલે આપણા માટે કુર્આન પુરતું છે. આ સાંભળીને ઘરમાં ભેગા થયેલા લોકોમાં મતભેદ ઉભો થયો અને (કંઈક) જઘડી થયો. કેટલાક લોકો કહેવા લાગ્યા કે, કાગળ લઈ જાઓ, જેથી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) તમને લખાણ લખી આપે અને તે પછી તમે ગુમરાહ ન બનો. કેટલાક લોકો તે જ વાત કહી રહ્યા હતા જે હજરત ઉમરે કહી હતી. જ્યારે હુજૂર પાસે શોરબકોર અને જઘડી વધવા લાગ્યો ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું : (મારી

પાસેથી) ઉઠી જાઓ. ઉબૈદુલ્લાહ કહે છે કે, હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહેતા હતા કે, લોકોનો મતભેદ અને શોરબકોર મોટી અને ભારે મુસીબત હતી જેણે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને લખાણ લખવા ન દીધું.

બીમાર બાળકને દુઆ કરાવવા માટે લઘ જવું

(૨૦૬/૫૮૨૭) હજરત સાઈબ (રદિ.) કહે છે કે, મને મારી માસી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે લઈ ગયાં. તેમણે કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! મારો ભાણેજ બીમાર છે. હુજૂરે મારા માથા પર હાથ ફેરવ્યો અને બરકતની દુઆ કરી. પછી વુજૂ કર્યું. મેં હુજૂરના વુજૂનું વધેલું પાણી પીધું અને હુજૂરની પીઠ પાછળ ઉભો થઈ ગયો. મેં જોયું કે નુબુવ્વતની મહોર કબુતરના ઈડાની જેમ હુજૂરના બંને ખભાઓ વચ્ચે હતી.

બીમાર માટે મૃત્યુની તમન્ના કરવાની મનાઈ છે

(૨૦૭/૫૮૨૮) હજરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જો કોઈને કંઈ તકલીફ હોય તો તેના કારણે મૃત્યુની તમન્ના ન કરે, પરંતુ ખૂબ જ મજબૂરી હોય તો કહે : ઐય અલ્લાહ ! જો જીવન મારા માટે સાફ હોય તો મને જીવંત રાખ અને મૃત્યુ મારા માટે સાફ હોય તો મૃત્યુ મોકલી દે.

(૨૦૮/૫૮૨૯) હજરત કૈસ ઇબ્ને અબી હાજિમ કહે છે કે, અમે હજરત ખબ્બાબની ખબર લેવા માટે ગયા. તેમણે પોતાના પેટ પર સાત ડામ મૂકાવ્યા હતા. તેઓ કહેવા લાગ્યા : અમારા આગલા સાથીઓ ચાલ્યા ગયા. દુનિયાએ તેમને કંઈ નુકસાન પહોંચાડ્યું નહીં. અમને એટલો માલ મળ્યો કે માટી સિવાય તેને મૂકવાની બીજી કોઈ જગ્યા અમને મળતી નથી. જો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને મૃત્યુ માંગવાની મનાઈ ન ફરમાવી હોત તો હું મૃત્યુની દુઆ કરત. કૈસ કહે છે : ફરી બીજીવાર જ્યારે અમે હજરત ખબ્બાબની પાસે ગયા ત્યારે તેઓ પોતાની દિવાલ બનાવી રહ્યા હતા. તેઓ કહેવા લાગ્યા કે, મુસલમાન જે કંઈ ખર્ચ કરશે તેનો તેને સવાબ મળશે, તે માલ સિવાય જે આ માટી (ઇમારત) પર ખર્ચ કરે.

(૨૦૯/૫૮૩૦) હજરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે : હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કોઈ માણસ પોતાના અમલોના કારણે જન્મતમાં નહીં જાય. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપ પણ નહીં ? તેમણે કહ્યું : હું પણ નહીં, પરંતુ જો અલ્લાહ તઆલા પોતાના ફઝલ અને રહમતથી ઢાંકી દે તો ઠીક. એટલે તમે મધ્યમ માર્ગ અપનાવો. ખુદાની નિકટતા ઇચ્છો. કોઈ માણસ તે પછી નેક હોય કે બુરો, મૃત્યુની ઇચ્છા વ્યક્ત ન કરે. નેક તો એટલા માટે મૃત્યુની ઇચ્છા ન કરે કે સંભવ છે કે તે

પોતાની નેકીમાં વધારો કરી લે અને બુરો માણસ એટલા માટે ઈચ્છા ન કરે કે કદાચ તે તૌબા કરી લે.

(૨૧૦/૫૮૩૧) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારો ટેકો લઈને ફરમાવી રહ્યા હતા : એય અલ્લાહ ! મને બખ્શી દે. મારા પર રહમ કર અને ઉચ્ચ દરજ્જાવાળા સાથીઓ સાથે મને કરી દે.

ખબર લેવા આવનાર બીમાર માટે દુઆ કરે

(૨૧૧/૫૮૩૨) આઈશા બિન્તે સઅદ પોતાના પિતાથી રિવાયત કરે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું : એય અલ્લાહ ! સઅદને તંદરૂસ્તી અર્પણ કર.

(૨૧૨/૫૮૩૩) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો નિયમ હતો કે જ્યારે કોઈ બીમાર પાસે જતા ત્યારે કહેતા : હે માનવીઓના પાલનહાર ! સખ્તીને દૂર કર. તંદરૂસ્તી આપ. તું તંદરૂસ્તી આપનાર છે. એવી તંદરૂસ્તી આપ જે કોઈ બીમારી બાકી ન રહેવા દે. તંદરૂસ્તી હકીકતમાં તારી આપેલી જ તંદરૂસ્તી છે.

ખબર લેવા આવનારના વુઝૂનું વધેલું પાણી બીમાર પર છાંટવું

(૨૧૩/૫૮૩૪) હઝરત જાબિર

ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે : હું બીમાર હતો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા. વુઝૂ કરીને (વધેલું પાણી) મારા પર છાંટ્યું. મને તરત ભાન આવ્યું. મેં કહ્યું : હુઝૂર, ‘કલાલા’ સિવાય કોઈ મારો વારસદાર નથી. આવી સ્થિતિમાં વારસાનો શું હુકમ છે ? તે વખતે વારસાની આયત ઉતરી.

આફત અને તાવને દૂર કરવાની દુઆ કરવી

(૨૧૪/૫૮૩૫) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) (મદીનામાં) આવ્યા ત્યારે હઝરત અબૂબક્ર અને બિલાલ (રદિ.)ને તાવ આવ્યો. હું (ખબર લેવા માટે) બંને પાસે ગઈ. મેં કહ્યું : પિતા ! આપની તબિયત કેમ છે ? બિલાલ ! તમને કેમ છે ? હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : જ્યારે હઝરત અબૂબક્ર (રદિ.)ને તાવ આવતો હતો ત્યારે તેઓ કહેતા હતા : “દરેક માનવી પોતાના ઘરવાળાંઓ સાથે સવારમાં આરામથી હોય છે, એમ છતાં કે મૃત્યુ તેના જોડાના બંધન કરતાં પણ વધારે નજીક હોય છે.” હઝરત બિલાલ (રદિ.)ને જ્યારે તાવ ઉતરતો હતો ત્યારે ઉંચા સાદે કહેતા હતા : “કાશ ! મને ખબર હતી કે શું કોઈ રાત્રિ હું મક્કાની ખીણમાં પસાર કરી શકીશ અને મારી આજુબાજુ ઈઝબિર અને જલીલ નામે

ધાસ હશે. શું કોઈ દિવસ મજનના પાણી પર હું ઉતરીશ ? શું મારી સામે 'શામા' અને 'તક્ષીલ' (નામે ડુંગરો) હશે ?" હજરત આઈશા કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે જઈને આ વાતનો ઉલ્લેખ કર્યો. આપે દુઆ કરી : એય અલ્લાહ અમને જેટલી મક્કા પ્રત્યે મુહબ્બત હતી તેટલી બલકે તેથી વધુ મદીનાની મુહબ્બત અમને આપ. એય અલ્લાહ ! મદીનાની આબોહવા ઠીક કરી દે. અહીંના સાઅ અને મુદમાં અમારા માટે બરકત આપ. અહીંના તાવને જુહફામાં પહોંચાડી દે.

તબીબી સેવા

અલ્લાહ તઆલાએ જે બીમારી ઉતારી છે તેના માટે દવા પણ ઉતારી છે

(૨૧૫/૫૮૩૬) હજરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, અલ્લાહ તઆલાએ કોઈ બીમારી એવી ઉતારી નથી જેની દવા ન ઉતારી હોય.

શું પુરૂષ સ્ત્રીનો અને સ્ત્રી પુરૂષનો ઇલાજ કરી શકે છે ?

(૨૧૬/૫૮૩૭) હજરત રૂબાયિઅ બિન્તે મુઅવ્વિઝ (રદિ.) કહે છે : અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે જિહાદ માટે જતાં હતાં. ત્યાં લોકોને પાણી પીવડાવતાં હતાં. તેમની સરભરા કરતાં હતાં. શહીદ

થયેલાઓને અને ઘવાયેલાઓને મદીના તરફ લાવતાં હતાં.

શિક્ષા (રોગમુક્તિ) ત્રણ વસ્તુઓમાં છે

(૨૧૭/૫૮૩૮) હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહેતા હતા કે, શિક્ષા ત્રણ વસ્તુઓમાં છે. મધનું શરબત, જુલ્લાબ લેવામાં અથવા વધારાનું લોહી બદનથી બહાર કાઢવામાં અને આગથી ડામ દેવામાં. હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, હું મારી ઉમ્મતને ડામ મૂકાવવાની મનાઈ કરું છું. ઇબ્ને અબ્બાસે આ હદીસ મરફૂઅ બયાન કરી હતી.

(૨૧૮/૫૮૩૯) હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, શિક્ષા ત્રણ વસ્તુઓમાં છે. જુલ્લાબ લેવામાં અથવા વધારાનું લોહી બદનથી બહાર કાઢવામાં, મધનું શરબત પીવામાં અને આગથી ડામ દેવામાં, પરંતુ હું મારી ઉમ્મતને ડામ દેવાની મનાઈ કરું છું.

મધથી ઇલાજ કરવો

અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : 'ફીહિ શિક્ષાઉન લિન્નાસ' એમાં લોકો માટે શિક્ષા (રોગમુક્તિ) છે

(૨૧૯/૫૮૪૦) હજરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને

હલવો અને મધ પસંદ હતું.

(૨૨૦/૫૮૪૧) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જો તમારા કોઈ ઇલાજમાં શિક્ષા છે તો જુલ્લાબ લેવામાં અથવા મધનું શરબત પીવામાં અથવા આગથી ડામ મૂકાવવામાં છે. એમાંથી જે કોઈપણ બીમારીને અનુકુળ આવે, પરંતુ ડામ મૂકવાને હું પસંદ કરતો નથી.

(૨૨૧/૫૮૪૨) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવીને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારા ભાઈને પેટની બીમારી છે. હુજૂરે ફરમાવ્યું કે, તેને મધ પીવડાવો. ફરી બીજી વાર તે આવ્યો. હુજૂરે ફરી એ જ પ્રમાણે કહ્યું કે, તેને મધ પીવડાવો. તે ત્રીજી વાર આવ્યો, ત્યારે પણ એમ જ કહ્યું કે, તેને મધ પીવડાવો. જ્યારે ચોથી વાર તે ફરી પાછો આવ્યો ત્યારે તેણે કહ્યું કે, હું એ પ્રમાણે કરી ચૂક્યો. આપે ફરમાવ્યું કે, ખુદા સાચો છે અને તારા ભાઈનું પેટ જુદું છે. તેને મધ પીવડાવો. હુકમ અનુસાર તેને મધ પીવડાવ્યું અને બીમાર સારો થઈ ગયો.

ઊંટના દૂધથી ઇલાજ કરવો

(૨૨૨/૫૮૪૩) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, કેટલાક માણસોને કંઈક બીમારી હતી. તેમણે કહ્યું કે, યા

રસૂલુલ્લાહ ! અમને રહેવાની જગ્યા અને ખાવા માટે ખાણું બતાવો. (હુજૂરે તેમની ઈચ્છા પૂરી કરી.) જ્યારે તેઓ તંદરૂસ્ત થઈ ગયા ત્યારે તેઓ કહેવા લાગ્યા : મદીનાની આબોહવા સારી નથી. હુજૂરે તેમને હર્રા નામે સ્થળે જઈને ઊંટો પાસે રહેવાનો હુકમ આપ્યો અને કહ્યું કે, ઊંટોનું દૂધ પીયા કરો. જ્યારે બધા તંદરૂસ્ત થઈ ગયા ત્યારે ચરાવનારને મારી નાખીને ઊંટોને હાંકીને લઈ ગયા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમની પાછળ માણસો મોકલ્યા. જ્યારે તેઓ પકડાઈને આવ્યા ત્યારે હુજૂરે તેમના હાથપગ કપાવીને આંખોમાં સળિયો ફેરવાવ્યો. (તેમને તડકામાં ગરમ રેતી પર નંખાવ્યા. જેથી તડપી તડપીને મરી જાય.) મેં જોયું કે, કેટલાક લોકો જમીનને ચાટતા ચાટતા મરી ગયા હતા.

ઊંટોના પેશાબ વડે ઇલાજ કરવો

(૨૨૩/૫૮૪૪) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે : (ઉરૈનાના) કેટલાક માણસોને મદીનાની આબોહવા માફક ન આવી. હુજૂરે તેમને હુકમ આપ્યો કે, ગોવાળ પાસે જઈને રહે અને ઊંટોનું દૂધ અને પેશાબ પીએ. હુકમ અનુસાર તે લોકો ગોવાળ પાસે જઈને રહેવા લાગ્યા. ઊંટોનું દૂધ અને પેશાબ પીને તેમની તબિયત સારી થઈ ગઈ. જ્યારે તબિયત

સારી થઈ ગઈ ત્યારે ગોવાળને કતલ કરીને ઊંટોને હાંકીને લઈ ગયા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ખબર પડી ત્યારે આપે તેમની પાછળ માણસો મોકલીને તેમને પકડી મંગાવ્યા. તેમના હાથપગ કપાવીને આંખોમાં સળિયો ફેરવાવ્યો. મુહમ્મદ ઈબ્ને સીરીન કહે છે કે, આ બનાવ શરીઅતના શિક્ષાત્મક કાયદાઓના ઉત્તરવા પહેલાંનો છે.

કલોજી

(૨૨૪/૫૮૪૫) હઝરત ખાલિદ ઈબ્ને સઅદ કહે છે : અમે (એક સફરમાં) નીકળ્યા. ગાલિબ ઈબ્ને અબ્જર પણ સાથે હતા. રસ્તામાં તેઓ બીમાર પડ્યા. જ્યારે મદીના આવ્યા ત્યારે તેઓ બીમાર જ હતા. ઈબ્ને અબી અતીક તેમની ખબર લેવા માટે આવ્યા ત્યારે તેઓ કહેવા લાગ્યા : આ કલોજી લઈને તેના પાંચ અથવા સાત દાણા વાટો. તેને ઝયતૂનના તેલમાં મેળવીને થોડાક ટીપાં નાકના એક નસ્કોરામાં અને થોડાક ટીપાં નાકના બીજા નસ્કોરામાં નાંખી. કારણ કે, હઝરત આઈશા કહેતાં હતાં કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કલોજીમાં 'સામ' સિવાય દરેક બીમારીની શિક્ષા છે. મેં પૂછ્યું કે 'સામ'નો શું અર્થ છે ? આપે કહ્યું : મૃત્યુ.

(૨૨૫/૫૮૪૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે : હુજૂર (સલ.)એ

ફરમાવ્યું : કલોજીમાં મૃત્યુ સિવાય દરેક બીમારીની શિક્ષા (રોગમુક્તિ) છે.

બીમારને દૂધ, મધ અને લોટ મેળવીને બનાવેલો હરીરો (રાબ) પીવડાવવો

(૨૨૬/૫૮૪૭) હઝરત ઉરવા કહે છે કે, હઝરત આઈશા (રદિ.) બીમારને અને મથિત પર ગમગીન થનારાઓને (મથિતના ઘરવાળાંઓને) રાબ પીવડાવવાનો હુકમ આપતાં હતાં. તે કહેતાં હતાં કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે : હરીરો (રાબ) પીવડાવવાથી બીમારના દિલને રાહત મળે છે અને કંઈક અંશે ગમને દૂર કરે છે.

(૨૨૭/૫૮૪૮) હઝરત આઈશા (રદિ.) રાબ પીવાનો હુકમ આપતાં હતાં. તે કહેતાં હતાં કે, રાબ જો કે અગમ્ય હોય છે, પરંતુ ફાયદાકારક છે.

નાકમાં દવા નાખવી

(૨૨૮/૫૮૪૯) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ વધારાનું લોહી ખેંચાવવાનું મહેનતાણું આપ્યું હતું અને નાકમાં દવા નાંખી હતી.

વધારાનું લોહી ખેંચાવવું

(૨૨૯/૫૮૫૦) હઝરત ઉમ્મે કૈસ કહે છે : હુજૂરે અકરમ (સલ.) ફરમાવતા

હતા : વધારાનું લોહી ખેંચાવો, કારણ કે, તેમાં સાત બીમારીઓની દવા છે. ગળાના સોજા માટે એની તપકીર લેવામાં આવે છે. નીમોનિયા માટે એને ગળામાં નાખવામાં આવે છે. ઉમ્મે કેસ કહે છે : હું મારા છોકરાને લઈને હુજૂર (સલ.) પાસે ગઈ હતી. છોકરો ખાણું ખાતો ન હતો. તેણે હુજૂર પર પેશાબ કર્યો હતો. હુજૂરે પાણી મંગાવીને તેના પર છાંટ્યું હતું.

વધારાનું લોહી ક્યારે ખેંચવામાં આવે ? હઝરત અબૂ મૂસા (રદિ.)એ રાત્રે વધારાનું લોહી ખેંચાવ્યું હતું

(૨૩૦/૫૮૫૧) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ રોજાની હાલતમાં વધારાનું લોહી ખેંચાવ્યું હતું.

સફરમાં અને ઇદરામની હાલતમાં વધારાનું લોહી ખેંચાવવું ઇબ્ને બુજયનાએ હુજૂર (સલ.)થી આ અંગે સિવાયત કરી છે

(૨૩૧/૫૮૫૨) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઇદરામની હાલતમાં વધારાનું લોહી ખેંચાવ્યું હતું.

બીમારી માટે લોહી ખેંચાવવું

(૨૩૨/૫૮૫૩) હઝરત અનસ (રદિ.)ને લોહી ખેંચવાનું કામ કરનારને મહેનતાણું આપવાનો મસ્અલો પૂછવામાં આવ્યો તો તેમણે કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લોહી ખેંચાવ્યું હતું. અબૂ તયબાએ ખેંચ્યું હતું. અબૂ તયબાને બે સાઅ અનાજ આપ્યું હતું. તેના માલિકોને ભલામણ કરી હતી. હુકમ અનુસાર તેના કરવેરામાં ઘટાડો કર્યો હતો. આપે ફરમાવ્યું હતું કે, જે વસ્તુઓ વડે તમે ઇલાજ કરો છો તેમાં શ્રેષ્ઠ વધારાનું લોહી ખેંચાવવું અને હિન્દી ઊદનો ઉપયોગ કરવો છે. એમ પણ ફરમાવ્યું હતું કે, ગળાના સોજામાં બાળકોના ગળાને દબાવીને તેમને તકલીફ ન આપો, બલ્કે એ માટે કંડી માટીનો ઉપયોગ કરો.

(૨૩૩/૫૮૫૪) આસિમ ઈબ્ને ઉમર ઈબ્ને કતાદા કહે છે કે, હઝરત જાબિર ઈબ્ને અબ્દુલ્લાહ મુકન્નઅની ખબર લેવા માટે ગયા. તેમણે કહ્યું : જ્યાં સુધી તમે વધારાનું લોહી નહીં ખેંચાવો ત્યાં સુધી હું અહીંથી નહીં જાઉં. કારણ કે, મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે કે તેઓ ફરમાવતા હતા કે, એમાં શિક્ષા છે.

માથામાંથી વધારાનું લોહી ખેંચાવવું

(૨૩૪/૫૮૫૫) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને બુજયના કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ

(સલ.) મક્કાના રસ્તામાં 'લહયે જમલ' નામે સ્થળે હતા. ત્યાં તેમણે શિરની મધ્યમાંથી વધારાનું લોહી ખેંચાવ્યું હતું. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ શિરમાંથી વધારાનું લોહી ખેંચાવ્યું હતું.

માથું દુખે ત્યારે અને આદાશીશી વખતે વધારાનું લોહી ખેંચાવવું

(૨૩૫/૫૮૫૬) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક પાણી (ની જગ્યા) પાસે ઇહરામની હાલતમાં શિરના દર્દ માટે શિરમાંથી વધારાનું લોહી ખેંચાવ્યું હતું. તે પાણીનું નામ 'લહયે જમલ' હતું. એક રિવાયતમાં છે કે, આદાશીશી દર્દ વખતે હુઝૂર (સલ.)એ ઇહરામની હાલતમાં વધારાનું લોહી ખેંચાવ્યું હતું.

(૨૩૬/૫૮૫૭) હઝરત જાબિર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, તમારી દવાઓમાંથી જો કોઈમાં શિક્ષા છે તો તે મધના શરબતમાં અથવા વધારાનું લોહી ખેંચાવવામાં અથવા આગથી ડામ દેવામાં છે, પરંતુ હું ડામ દેવાને પસંદ કરતો નથી.

ઇહરામની હાલતમાં તકલીફના કારણે માથું મુંડાવવું

(૨૩૭/૫૮૫૮) હઝરત કઅબ ઇબ્ને ઉજરા કહે છે કે, હુદયબિય્યાની

સુલેહના સમયે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મારી પાસે આવ્યા. હું હાંડલીમાં નીચે આગ સળગાવી રહ્યો હતો. જૂ મારા માથા પરથી ઉતરીને મારા ચહેરા પર આવી રહી હતી. આપે કહ્યું : શું માથાના જંતુ (જૂ) તમને તકલીફ આપે છે ? મેં કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : તો માથું મુંડાવો. પછી ત્રણ દિવસના રોઝા રાખો અથવા દ મિસ્કીનોને ખવડાવો અથવા કોઈ જાનવરની કુરબાની કરો.

પોતાને ડામ દેવો, બીજાને ડામ દેવો અને ડામ ન દેવાની ફઝીલત

(૨૩૮/૫૮૫૯) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જો તમારી દવાઓમાંથી કોઈમાં શિક્ષા છે તો વધારાનું લોહી ખેંચાવવામાં અથવા આગથી ડામ દેવામાં છે, પરંતુ હું ડામ દેવાને પસંદ કરતો નથી.

(૨૩૯/૫૮૬૦) આમિર કહે છે : ઇમ્રાન ઇબ્ને હુથેને કહ્યું હતું : નઝર લાગવા અને વીંછીના કરડવાનું મંતર (જાઈઝ) છે. મેં આ વાત સંઈદ ઇબ્ને જુબેરને કહી. તેમણે કહ્યું : મને ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહેતા હતા કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું : મારી સામે આગલી ઉમ્મતો લાવવામાં આવી. એક કે બબ્બે પયગમ્બરો મારી

સામેથી પસાર થવા લાગ્યા. તેમની સાથે એક એક ટોળું હતું. કેટલાક પયગમ્બરો એવા પણ પસાર થયા જેમની સાથે કોઈ ન હતું. છેવટે મને એક મોટી મેદની દેખાઈ. મેં કહ્યું કે, જિબ્રીલ, આ કોણ લોકો છે ? શું મારી ઉમ્મત છે ? પરંતુ મને કહેવામાં આવ્યું કે, એ હઝરત મૂસા (અલ.) અને તેમની કોમ છે. પછી મને કહેવામાં આવ્યું કે, તમે આસ્માનના કિનારા તરફ જુઓ. મેં તે બાજુ નજર ઉઠાવી તો જોયું કે, એક ઘણું મોટું ટોળું છે, જેનાથી આકાશના કિનારાઓ ભરાઈ ગયા છે. પછી મને કહેવામાં આવ્યું કે, ફલાણી ફલાણી જગ્યાએ જુઓ. મેં જોયું તો એક જંગી મેદની દેખાઈ, જેનાથી આસ્માનનો કિનારો ભરાઈ ગયો હતો. મને કહેવામાં આવ્યું કે, આ તમારી ઉમ્મત છે. એમાંના સિત્તેર હઝાર વગર હિસાબે જન્મતાં દાખલ થશે. તે પછી હુજૂર ઘરમાં ચાલ્યા ગયા. તેમણે એવી સ્પષ્ટતા નહીં કરી કે, એ સિત્તેર હઝાર કોણ લોકો હશે. લોકો પરસ્પર વાતો કરવા લાગ્યા કે, આપણે ખુદાને માન્યો. તેના રસૂલનું અનુકરણ કર્યું. એટલે તે લોકો આપણે હોઈશું અથવા આપણી ઔલાદ હશે. કારણ કે, આપણે તો અંધકાર યુગમાં પેદા થયા, પરંતુ આપણી ઔલાદ તો ઈસ્લામમાં પેદા થઈ. આ ખબર હુજૂરને પહોંચી ગઈ. તેઓ તરત બહાર આવ્યા અને ફરમાવ્યું : તેઓ તે લોકો છે જેઓ

ઝાળકુંક કરતા નથી. અપશુકનમાં માનતા નથી અને બીમારીમાં ડામ મૂકાયતા નથી. માત્ર પોતાના ખુદા પર ભરોસો રાખે છે. ઉક્કાશાએ આ સાંભળીને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! શું હું તેમનામાંથી છું ? આપે કહ્યું : હા. બીજા એક માણસે ઉભા થઈને કહ્યું : શું હું પણ તેમનામાંથી છું ? આપે કહ્યું : હા. અન્ય એક માણસે ઉભા થઈને કહ્યું : શું હું પણ તેમનામાંથી છું ? આપે ફરમાવ્યું : ઉક્કાશા આ બાબતમાં તારા કરતાં આગળ નીકળી ગયો.

આંખ આવવાના કારણે આંખમાં સુરમો અથવા ઇસ્મડ પથ્થરનો સુરમો લગાડવો

(૨૪૦/૫૮૬૧) હઝરત ઉમ્મે સલમહ કહે છે કે, એક સ્ત્રીના પતિનું અવસાન થઈ ગયું. તેની આંખો પણ દુખતી થઈ ગઈ. લોકોએ હુજૂર (સલ.)ને એ અંગે વાત કરી અને સુરમો લગાડવાની રજા પણ માંગી. એમ પણ કહ્યું કે, તેની આંખો માટે ભય છે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : તમારામાંની કેટલીક સ્ત્રીઓ (એક વરસ સુધી) ખરાબ પોષાક અને ખરાબ ઘરમાં ઈદત માટે બેસતી હતી. પછી જ્યારે કુતરો પસાર થતો હતો ત્યારે તે સ્ત્રી લીંડીઓ ફેંકીને મારતી હતી. તે વખતે તો ચાર માસ અને દસ દિવસની ઈદત ન હતી.

રક્તપિત્ત

(૨૪૧/૫૮૬૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એકની બીમારી ઉડીને બીજાને લાગતી નથી. અપશુકનની કોઈ હકીકત નથી. હામા કોઈ વસ્તુ નથી અને સફરનો મહીનો (નામુબારક) નથી, પરંતુ રક્તપિત્તાવાળાથી એવા નાસો જેવા વાઘથી નાસો છો.

જમીનની છત્રી જે ચોમાસામાં ઉગે છે (ખુમ્બી) તે આંખ માટે શિક્ષા છે

(૨૪૨/૫૮૬૩) હઝરત સઈદ ઇબ્ને જેદ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જમીનની છત્રી (એક પ્રકાર) જે ચોમાસામાં ઉગે છે એનું પાણી આંખ માટે શિક્ષા છે.

બીમારના ગળામાં દવા નાંખવી

(૨૪૩/૫૮૬૪) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)ની વફાત થઈ ત્યારે હઝરત અબૂબક (રદિ.)એ આવીને ચુંબન કર્યું. હઝરત આઈશા કહે છે : બીમારી દરમ્યાન અમે હુઝૂરના ગળામાં દવા નાખી હતી. હુઝૂર ઈશારાથી કહી રહ્યા હતા કે, મારા ગળામાં દવા ન નાખો, પરંતુ અમે વિચાર્યું કે, એનું કારણ માત્ર આ જ છે કે બીમાર દવાને ખરાબ સમજે છે. હુઝૂર જ્યારે ભાનમાં આવ્યા ત્યારે ફરમાવ્યું : શું મેં તમને ગળામાં

દવા નાખવાની મનાઈ કરી ન હતી ? અમે કહ્યું : અમે એનું કારણ માત્ર એવું સમજ્યા હતા કે, બીમાર દવાથી નફરત કરે છે. આપે કહ્યું : ઠીક ત્યારે ઘરમાં કોઈ માણસ એવો બાકી ન રહે જેના ગળામાં મારી સામે દવા નાખવામાં ન આવે. હા, અબ્બાસ (એમાંથી) બાકાત છે. કારણ કે, એ તમારી સાથે મોજુદ ન હતા.

(૨૪૪/૫૮૬૫) હઝરત ઉમ્મે કૈસ કહે છે : હું મારા પુત્રને લઈને મુબારક સેવામાં હાજર થઈ. ગળાના સોજાના કારણે મેં તેના ગળાની માલિશ કરી હતી. આપે ફરમાવ્યું : તમે તમારા બાળકોનું ગળું શા માટે મસજો છો ? તે ખૂશબુદાર કાળી લાકડીનો ઉપયોગ કરો જેમાં સાત બીમારીઓની શિક્ષા છે. તેમાંની એક નીમોનિયા છે. ગળાના સોજા માટે તેની તપકીર લેવામાં આવે અને નીમોનિયા માટે તેને ગળામાં નાંખવામાં આવે. ઝુહરી કહે છે : હુઝૂર બે વાતો તો કહી દીધી અને પાંચ વાતો ન કહી. સુફ્યાન કહે છે : ગળા માલિશ કરવાનો અર્થ આંગળીથી બાળકનું તાળવું ઉચું કરવાનો છે.

(૨૪૫/૫૮૬૬) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે હુઝૂર (સલ.)ની બીમારી વધી ગઈ અને વેદના વધી ગઈ ત્યારે હુઝૂર (સલ.)એ

બધી પત્નીઓ પાસે મારા ઘરમાં બીમારીની મુદત પસાર કરવાની રજા માંગી. દરેકે રજા આપી. હુજૂર બે માણસોની વચ્ચે સહારો લઈને પગ ઘસડીને બહાર આવ્યા. બંને માણસોમાં એક અબ્બાસ હતો અને બીજા એક અન્ય માણસ હતો. જ્યારે હુજૂર મારા ઘરમાં આવ્યા અને બીમારી વધી ગઈ ત્યારે ફરમાવ્યું : મારા પર સાત મશકો વડે પાણી વહાવડાવો. તેમના મોં ખુલ્લાં ન હોય જેથી હું લોકોને કંઈક વસિયત કરી શકું. અમે હુજૂરને એક ટબમાં બેસાડ્યા, જે હઝરત હફસાનો હતો. અમે મશકોમાંથી પાણી નાખવાનું શરૂ કર્યું. અહીં સુધી કે હુજૂર હાથના ઈશારાથી કહેવા લાગ્યા કે બસ કરો. ત્યાર પછી હુજૂર બહાર નીકળ્યા. લોકોને નમાઝ પઢાવી અને ખુત્બો પઢ્યા.

ગળાનો સોજો કિંવા તાળવું આવી જવું

(૨૪૬/૫૮૬૭) ઉક્કાશાની બહેન હઝરત ઉમ્મે કૈસ બિન્તી મુહમ્મિન કહે છે કે, હું મારા છોકરાને લઈને મુબારક સેવામાં હાજર થઈ. છોકરાનું તાળવું આવી ગયું હતું. મેં આંગળીથી તેને ઊંચક્યું હતું. હુજૂરે કહ્યું : તમે તમારા બાળકોનું તાળવું પંજાઓથી શા માટે ઊંચકો છો. આ ખૂશ્બુદાર ઊદનો ઉપયોગ કરો. એમાં સાત બીમારીઓની શિક્ષા છે. જેમાંની એક

નીમોનિયાની બીમારી પણ છે.

પેટની બીમારી

(૨૪૭/૫૮૬૮) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસે મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મારા ભાઈને પેટની બીમારી છે. આપે ફરમાવ્યું : તેને મધ પીવડાવો. હુકમ અનુસાર તે માણસે જઈને મધ પીવડાવ્યું. તેણે હાજર થઈને કહ્યું : મેં મધ પીવડાવ્યું હતું, પરંતુ તેનાથી બીમારી વધી ગઈ. આપે ફરમાવ્યું : અલ્લાહ સાચો છે અને તારા ભાઈનું પેટ જુદું છે.

‘હદીસે લા સફર’નું વર્ણન

સફર પેટની એક બીમારી છે (જેને અરબો ચેપી રોગોમાં ગણતા હતા, પરંતુ સાચું એ છે કે, ‘સફર’થી સફર માસ મુરાદ છે કિંવા સફર મહીનો મનહૂસ નથી)

(૨૪૮/૫૮૬૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, એકની બીમારી ઊડીને બીજાને લાગતી નથી. ન તો ‘સફર’ નામે બીમારી ઊડીને લાગે છે અને ન ‘હામા’ની કોઈ હકીકત છે. એક આદિવાસીએ કહ્યું કે, હુજૂર ! પછી એનું શું કારણ છે કે, મારા ઊંટો રેતીમાં હરણની જેમ (સ્વચ્છ ચામડીના) હોય છે, પરંતુ એક

ખુજલીવાળું ઊંટ તેમાં પ્રવેશે છે તો તેમને પણ ખુજલીવાળા બનાવે છે. હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : પહેલા ઊંટને કોણે બીમારી લગાડી હતી ?

નીમોનિયા

(૨૪૯/૫૮૭૦) ઉક્કાશાની બહેન હઝરત ઉમ્મે કૈસ બિન્તે મુહબિન કહે છે કે, હું મારા બાળકને લઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે ગઈ. બાળકનું તાળવું આવી ગયું હતું. મેં તેનું તાળવું ઉચક્યું હતું. હુજૂરે કહ્યું કે, ખુદાથી ડરો. પંજાઓથી બાળકોનું તાળવું શા માટે ઉચકો છો ? આ ખૂશબુદાર લાકડું-ઊંદનો ઉપયોગ કરો. તેમાં સાત બીમારીઓની શિક્ષા છે, જેમાંથી એક નીમોનિયા પણ છે.

(૨૫૦/૫૮૭૧) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, (નીમોનિયાની બીમારીમાં) અબૂ તલહા અને અનસ ઇબ્ને નદરે મને ડામ દીધો હતો. અબૂ તલહાએ પોતાના હાથે ડામ દીધો હતો. હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક અનસારી કુટુંબને રજા આપી હતી કે વીંછીના ઝેર અને કાનની બીમારી માટે ઝાળફૂંક કરે. હઝરત અનસ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જીવંત હતા, એવામાં જ મને નીમોનિયાના કારણે ડામ દેવામાં આવ્યો હતો. અબૂ તલહા, અનસ ઇબ્ને નદર અને ઝેદ ઇબ્ને સાબિત મોજુદ હતા અને

અબૂ તલહાએ ડામ દીધો હતો.

લોહી બંધ કરવા માટે ચટાઈ સળગાવીને (રાખ) ભરવી

(૨૫૧/૫૮૭૨) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ સાઈદી (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે ખૌદ (લોખંડી ટોપ) તૂટીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના મુબારક શિરમાં ઘુસી ગયો અને મુબારક ચહેરો લોહીલુહાણ થઈ ગયો. આગળનો દાંત શહીદ થઈ ગયો ત્યારે હઝરત અલી (રદિ.) ઢાલમાં પાણી લાવતા હતા અને હઝરત ફાતિમા (રદિ.) મુબારક ચહેરા પરથી લોહી ધોઈ રહ્યાં હતાં, પરંતુ જ્યારે તેમણે જોયું કે, લોહી વધતું જ જાય છે ત્યારે ચટાઈ લઈને તેને બાળીને ઘા પર તેની રાખ મૂકી દીધી. જેથી લોહી બંધ થઈ ગયું.

તાવ દોઝખનો જોશ છે

(૨૫૨/૫૮૭૩) હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : તાવ દોઝખનો જોશ છે. એને પાણીથી ઓલવો.

(૨૫૩/૫૮૭૪) નાફિઅ કહે છે કે, હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહેતા હતા કે, એય અલ્લાહ ! અમારાથી (તાવના) અઝાબને દૂર કર.

(૨૫૪/૫૮૭૫) હઝરત ફાતિમા બિન્તે મુન્જિર કહે છે કે, જ્યારે કોઈ

તાવવાળી ઓરત હજરત અસ્મા (રદિ.) પાસે દુઆ કરાવવા માટે આવતી ત્યારે તેઓ પાણી લઈને તેના ગરેવાનમાં છાંટતાં હતાં. તે કહેતાં હતાં કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અમને હુકમ આપતા હતા કે, તાવને પાણીથી ઠંડો કરીએ.

(૨૫૫/૫૮૭૬) હજરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : તાવ જહન્નમની એક જવાળા છે. તેને પાણીથી ઠંડો કરો.

(૨૫૬/૫૮૭૭) હજરત રાફિઅ ઇબ્ને ખદીજ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ફરમાવતા હતા : તાવ જહન્નમની એક જવાળા છે. તેને પાણીથી ઠંડો કરો.

માફક ન આવતી હોય એવી જગ્યાએથી ચાલ્યા જવું

(૨૫૭/૫૮૭૮) હજરત અનસ ઇબ્ને માલિક (રદિ.) કહે છે કે, ઉકલ અને ઉરૈના (કબીલાઓના) લોકો રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવ્યા. તેમણે ઇસ્લામનો કલિમો પઢીને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે જાનવરોવાળા છીએ, ખેતી કરનારા નથી. અમને મદીનાની આબોહવા માફક નથી. હુઝૂરે તેમને હુકમ આપ્યો કે (હર્રા નામે સ્થળે) જઈને ઊંટો પાસે રહો. ત્યાં જઈને ઊંટનું દૂધ અને પેશાબ પીઓ. હુકમ અનુસાર તે લોકો ચાલ્યા ગયા અને હર્રા નજીક પહોંચ્યા

પછી (તંદરૂસ્ત થઈને) કાફિર થઈ ગયા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના ગોવાળને કતલ કરી નાંખ્યો અને ઊંટોને હાંકીને લઈ ગયા. હુઝૂરને ખબર પડી ત્યારે લોકોને તેમની પાછળ મોકલીને (ગિરફતાર કરાવીને) હાથ કપાવીને આંખોમાં સળિયો ફેરવાવીને (પથરાળ ભૂમિ) હર્રાના એક કિનારા પર નંખાવી દીધા. તે લોકો એ જ સ્થિતિમાં મરી ગયા.

પ્લેગ

(૨૫૮/૫૮૭૯) હજરત સઅદ કહે છે કે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જો તમે કોઈ જગ્યાએ પ્લેગ હોવાનું સાંભળો, તો ત્યાં ન જાઓ અને જો કોઈ જગ્યાએ પ્લેગ હોય અને તમે ત્યાં હાજર હોય તો ત્યાંથી નીકળીને નાસી ન જાઓ.

(૨૫૯/૫૮૮૦) હજરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, હજરત ઉમર ફારૂક (રદિ.) સીરિયા જવા નીકળ્યા. જ્યારે ‘સર્ગ’ નામે સ્થળે પહોંચ્યા ત્યારે સૈન્યના સરદાર હજરત અબૂ ઉબૈદા અને તેમના સાથી મળ્યા. તેમને કહ્યું કે, સીરિયામાં પ્લેગ ફેલાયેલો છે. હજરત ઉમરે કહ્યું : ‘પહેલા મુહાજિરો’ (મુહાજિરીને અવ્વલીન)ને બોલાવો. હજરત ઉમરે તેમની સાથે સલાહ મંત્રણા કરી અને કહ્યું કે, સીરિયામાં પ્લેગ ફેલાયેલો છે. (આપણે ત્યાં જવું જોઈએ કે નહીં ?) લોકોમાં મતભેદ ઉભો થયો.

કેટલાક લોકો કહેવા લાગ્યા કે, તમે એક કામ માટે નીકળ્યા છો. અમારા અભિપ્રાય મુજબ (કામ પુરું કર્યા વગર) તમે પાછા ફરો એ ઠીક નથી. કેટલાકે કહ્યું કે, તમારી સાથે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સહાબીઓ અને અન્ય માણસો છે. અમારા મત પ્રમાણે તેમને તમે પ્લેગ તરફ આગળ ધપાવો, એ ઠીક નથી. હઝરત ઉમર (રદિ.)એ કહ્યું : મારી પાસેથી ઉઠી જાઓ. તે પછી હુકમ કર્યા કે, અનસારીઓને બોલાવો. મેં અનસારીઓને બોલાવ્યા. હઝરત ઉમર (રદિ.)એ તેમની સલાહ લીધી. તેમણે પણ મુહાજિરોનો માર્ગ અપનાવ્યો. મુહાજિરોના મતભેદોની જેમ તેમનામાં પણ મતભેદો ઉભા થયા. હઝરત ઉમર (રદિ.)એ કહ્યું : મારી પાસેથી ઉઠી જાઓ. પછી કહ્યું : અહીં કુરૈશના મહાનુભાવો પૈકી મક્કાના મુહાજિરો મોજુદ હોય તો તેમને બોલાવો. મેં તેમને બોલાવ્યા. તેમાંના બે માણસોમાં પણ મતભેદ ઉભો ન થયો. બધાએ સર્વાનુમતે કહ્યું કે, અમને એ જ યોગ્ય લાગે છે કે, તમે લોકોને પાછા લઈ જાઓ અને મુસીબત તરફ તેમને ન લઈ જાઓ. આ સાંભળીને હઝરત ઉમરે ઊંચા સાદે કહ્યું કે, હું સવારે પાછો ફરનાર છું એટલે તમે પણ પાછા ચાલો. હઝરત અબૂ ઉબૈદાએ કહ્યું : શું તમે ખુદાની મરજીથી નાસી છુટવા માટે પાછા ફરવા માગો છો ? હઝરત ઉમરે

કહ્યું : અબૂ ઉબૈદા ! જો તમારા સિવાય બીજો કોઈ માણસ આ વાત કરત તો હું તેને શિક્ષા કરત. હા, અમે ખુદાની તકદીરથી ખુદાની તકદીર તરફ જઈએ છીએ. અમને એ બતાવો કે, જો તમે તમારા ઊંટોને લઈને એક ખીણમાં ઉતારો. જેનો એક છેડો લીલોછમ અને હરિયાળો હોય અને બીજો સૂકો ઉજ્જડ, તો જો તમે લીલાછમ છેડા પર તમારા ઊંટોને ચરાવશો તો શું તે ખુદાના હુકમથી નહીં ચરાવો ? અથવા સૂકા છેડા પર ચરાવશો તો શું એ ખુદાના હુકમથી નહીં હોય ? ત્યાર પછી હઝરત અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને ઔફ પણ આવી પડ્યા, જે કોઈ જરૂરત અંગે કયાંક ગયા હતા. તેઓ કહેવા લાગ્યા : મને એ અંગે માહિતી છે. મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે. આપ ફરમાવતા હતા કે, જ્યારે તમે કોઈ જગ્યા પર પ્લેગ હોવાનું સાંભળો ત્યારે ત્યાં ન જાઓ અને જો કોઈ જગ્યાએ પ્લેગ હોય અને તમે ત્યાં હાજર હોય તો ત્યાંથી નીકળીને ન જાઓ. આ સાંભળીને હઝરત ઉમરે અલ્લાહનો આભાર માન્યો અને ત્યાંથી પાછા ફર્યા.

(૨૬૦/૫૮૮૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને આમિર કહે છે કે, હઝરત ઉમર (રદિ.) સીરિયા જવા માટે નીકળ્યા. જ્યારે ‘સર્ગ’ નામે સ્થળે પહોંચ્યા ત્યારે તેમને ખબર મળી કે સીરિયામાં પ્લેગ ફેલાયેલો છે. હઝરત અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને ઔફ

(રદિ.)એ હઝરત ઉમર (રદિ.)ને કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, જ્યારે તમને ખબર પડે કે કોઈક જગ્યાએ પ્લેગ છે તો ત્યાં ન જાઓ અને જો કોઈ સ્થળે પ્લેગ હોય અને તમે ત્યાં હાજર હોય તો ત્યાંથી નીકળીને નાસો નહીં.

(ર૬૧/૫૮૮૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મદીનામાં ન દજજાલ આવશે ન પ્લેગ.

(ર૬૨/૫૮૮૩) હઝરત હફસા બિન્તે સીરીન કહે છે : મને હઝરત અનસ (રદિ.)એ કહ્યું કે, કઈ બીમારીના કારણે યઘ્યાનું અવસાન થયું ? મેં કહ્યું : પ્લેગથી. હઝરત અનસે કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, પ્લેગ દરેક મુસલમાન માટે શહાદત છે.

(ર૬૩/૫૮૮૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કોલેરાથી મૃત્યુ પામેલો માનવી શહીદ છે અને પ્લેગથી અવસાન પામેલો માનવી પણ શહીદ છે.

પ્લેગમાં ધીરજ રાખનારનો સવાબ

(ર૬૪/૫૮૮૫) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પ્લેગ વિષે પૂછ્યું. આપે ફરમાવ્યું : એ ખુદાનો અઝાબ છે.

જે માનવી માટે ખુદા ઇચ્છે છે તેને એ થાય છે, પરંતુ મુસ્લિમો માટે અલ્લાહે એને રહમત બનાવ્યો છે. જો કયાંક પ્લેગ થયો હોય અને માનવી ધીરજ રાખીને પોતાના શહેરમાં થોભે અને વિશ્વાસ રાખે કે જે કંઈ ખુદાએ લખ્યું છે તે જ મારા પર આવશે તો તેને શહીદનો સવાબ મળશે.

કુઆન અને 'કુલ અઊમુ બિરબિલ ફલક' અને 'કુલ અઊમુ બિરબિલ ન્નાસ'થી ઝાળફૂંક કરવી

(ર૬૫/૫૮૮૬) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, જીવલેણ બીમારીમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોતાના ઉપર સૂરએ ફલક અને સૂરએ નાસ પઢીને ફૂંક મારતા હતા, પરંતુ જ્યારે બીમારી વધી ગઈ ત્યારે હું (પઢીને) આપને ફૂંક મારતી હતી. મુબારક હાથની બરકતના કારણે હુઝૂર (સલ.)નો હાથ પકડીને તેમના શરીર પર ફેરવતી હતી. મઅમર કહે છે : મેં ઝુહરીને પૂછ્યું કે, હુઝૂર (સલ.) કેવી રીતે ફૂંક મારતા હતા ? તેમણે જવાબ આપ્યો. બંને હાથો પર ફૂંક મારીને મુબારક ચહેરા પર ફેરવી લેતા હતા.

સૂરએ હમ્દ પઢીને ફૂંક મારવી

(ર૬૬/૫૮૮૭) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, કેટલાક

સહાબીઓ એક અરબ કબીલા પાસે જઈને ઉતર્યા, પરંતુ કબીલાવાળાઓએ તેમની મહેમાનગીરી કરી નહીં. એ દરમિયાન કબીલાના સરદારને સાપ કરડ્યો. કબીલાવાળાઓએ કહ્યું : શું તમારી પાસે કોઈ દવા અથવા મંત્ર પઢનાર છે ? સહાબીઓએ કહ્યું : હા, છે, પરંતુ તમે અમારી મહેમાનદારી કરી નહીં, એટલે જ્યાં સુધી તમે અમારું મહેનતાણું મુકર્રર નહીં કરો ત્યાં સુધી અમે કામ નહીં કરીએ. છેવટે કબીલાવાળાઓએ સહાબીઓ માટે બકરીઓનું એક ઘણ મહેનતાણા રૂપે મુકર્રર કર્યું. એક સહાબી સૂરએ હમ્દ પઢીને (જખ્મ પર) થૂકતા જતા હતા, એટલે સુધી કે તે માણસ સારો થઈ ગયો. કબીલાવાળાઓ બકરીઓ લઈને આવ્યા. સહાબીઓએ કહ્યું કે, જ્યાં સુધી અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પૂછી ન લઈએ ત્યાં સુધી નહીં લઈએ. જેથી હુઝૂરને પૂછવામાં આવ્યું. હુઝૂરે સ્મિત વેર્યું અને કહ્યું કે, તમને શું ખબર કે એ મંત્ર છે ? બકરીઓ લઈ લો અને મારો પણ એમાં ભાગ મુકર્રર કરો.

મંત્રમાં બકરીઓના ઘણની શરત મુકર્રર કરવી

(૨૬૭/૫૮૮૮) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, કેટલાક

સહાબીઓ એક પાણી પાસેથી પસાર થયા. ત્યાં એક માણસને સાપ કરડ્યો હતો. પાણી પાસે રહેનારાઓમાંના એક માણસે સહાબીઓને કહ્યું : શું તમારામાંનો કોઈ મંત્ર પઢવાનું જાણે છે ? કારણ કે, પાણી પાસે એક માણસને સાપ કરડ્યો છે. આ સાંભળીને એક સહાબી ગયા અને બકરીઓની શરત મુકર્રર કરીને સૂરએ હમ્દ પઢી. તે માણસ સારો થઈ ગયો. સહાબી બકરીઓ લઈને આવ્યા. બીજા સહાબીઓને આ બાબત (બકરીઓ લાવવાની) ખરાબ લાગી. તેમણે કહ્યું : તમે કુર્આનની મજૂરી લીધી. છેવટે તેઓ મદીના આવ્યા અને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આ માણસે કુર્આનની મજૂરી લીધી છે. આપે ફરમાવ્યું : જે વસ્તુઓનું તમે મહેનતાણું લો છો તે બધી વસ્તુઓ કરતાં કુર્આન મહેનતાણાનું વધારે હકદાર છે.

ખરાબ નજરનો મંત્ર છે

(૨૬૮/૫૮૮૯) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને હુકમ આપ્યો હતો કે, નજર લાગવાનો મંત્ર પઢવામાં આવે.

(૨૬૯/૫૮૯૦) હઝરત ઉમ્મે સલમા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ

(સલ.)એ મારા ઘરમાં એક છોકરીના ચહેરા પર ડાઘ જોઈને ફરમાવ્યું : એના પર ઝાળફુંક કરો. કારણ કે, એને નજર લાગેલી છે.

નજર લાગવી હકીકતમાં સાચી વાત છે

(૨૭૦/૫૯૯૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ છુંદણા પાડીને રંગ ભરવાની

મનાઈ ફરમાવી છે અને ફરમાવ્યું છે કે, નજર લાગવું સત્ય છે.

સાપ અને વીંછીનો મંત્ર

(૨૭૧/૫૯૯૨) અસ્વદ્ કહે છે : મેં હઝરત આઈશા (રદિ.)ને વીંછીના ડંખના મંત્રનો હુકમ પૂછ્યો. તેમણે કહ્યું : દરેક ઝેરીલા જાનવરના કરડવાના મંત્રની રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ રજા આપી છે.

❖ લાગ-૨૩ સમાપ્ત ❖

બુખારી શરોફ

સંપાદક :
ઈમામ બુખારી (રહ.)

અનુવાદક :
ઈબ્રાહીમ

ભાગ ૨૪

બુખારી શરીફ

ભાગ-૨૪

બિસ્મિલ્લાહિ રંહમાનિ રંહીમ

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો મંત્રોચ્ચાર

(૧/૫૮૮૩) અબ્દુલ અઝીઝ કહે છે : હું અને સાબિત હઝરત અનસ (રદિ.) પાસે ગયા. સાબિતે હઝરત અનસને કહ્યું : અબૂ હમ્ઝા, હું બીમાર છું. હઝરત અનસે કહ્યું : શું હું તમારા માટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો મંત્ર ન પઢું ? સાબિતે કહ્યું : શા માટે નહીં ? હઝરત અનસ પઢયા : અલ્લાહુમ્મ રબ્બ ન્નાસિ મુઝહિબલ બાસિ ઇશ્ફ અન્ત શશાફી લા શાફી ઇલ્લા અન્ત શિફાઅન લાયુગાદિર સુકમન કિંવા એય માનવીઓની પરવરિશ કરનાર અને સખ્તી દૂર કરનાર ખુદા ! તું તંદરૂસ્તી આપ. તું તંદરૂસ્તી આપનાર છે. તારા સિવાય કોઈ તંદરૂસ્તી આપનાર નથી. એવી તંદરૂસ્તી આપ કે કોઈ બીમારી બાકી ન રહે.

(૨/૫૮૮૪) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) નીચેની દુઆ પોતાના અમુક ઘરવાળાઓ માટે પઢીને પોતાનો જમણો હાથ ફેરવતા હતા :

અલ્લાહુમ્મ રબ્બ ન્નાસિ અઝહિબલ બાસિ વ શિફહિ વ અન્ત શશાફી લા શિફાઅ ઇલ્લા શિફાઈક શિફાઅન લાયુગાદિર સુકમન કિંવા એય લોકોનું પોષણ કરનાર ખુદા ! તકલીફ દૂર કર અને એવી તંદરૂસ્તી આપ કે કોઈ બીમારી બાકી ન રહે. કારણ કે, તું જ તંદરૂસ્તી આપનાર છે. તારી આપેલ તંદરૂસ્તી સિવાય બીજી કોઈ તંદરૂસ્તી નથી.

(૩/૫૮૮૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આ મંત્ર પઢતા હતા : ઇમ્સાહિલ બાસિ રબ્બુ ન્નાસિ બિયદિફ શિશાફી લા કાશિફ લહુ ઇલ્લા અન્ત કિંવા હે લોકોના પાલનહાર ! તકલીફ દૂર કર. રોગમુકિત તારા હાથમાં છે. તારા સિવાય એને (રોગને) દૂર કરનાર કોઈ નથી.

(૪/૫૮૮૬) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બીમાર વિષે (આ શબ્દો) બોલતા હતા કે, બિસ્મિલ્લાહિ તુરબતુ અદિના વરીકતુ બઅદિના યશફા

સકીમુના ખુદાના નામ સાથે (હું મંત્ર પઢું છું) આ અમારી જમીનની માટી છે. અમારામાંના અમુકના હોઠથી અમારામાંનો બીમાર સાજો થાય છે.

(૫/૫૮૯૭) હઝરત આઈશા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.) મંત્રોચ્ચાર વખતે બોલતા હતા : **તુરબતુ અઈના વરીકતુ બઅદિના લિયશફા સકીમુના બિઘઝાનિ રઘિબના** આ અમારી જમીનની માટી છે. અમારામાંથી કેટલાકના હોઠ અલ્લાહના હુકમથી અમારા બીમારને સાજો કરે છે.

મંત્ર વખતે ફુંક મારવી

(૬/૫૮૯૮) હઝરત અબૂ કતાદા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) કહેતા હતા : સાડું સ્વપ્ન અલ્લાહ તઆલાના તરફથી છે અને પરેશાન કરનારું સ્વપ્ન શયતાન તરફથી છે. એટલે જો તમારામાંથી કોઈ માણસ ખરાબ સ્વપ્ન જુએ તો જાગ્યા પછી ત્રણવાર થૂંકે અને તે સ્વપ્નની ખરાબીથી પનાહ માગે. તે સ્વપ્ન નુકસાન નહીં પહોંચાડે. અબૂ સલમા કહે છે : પહેલાં હું સ્વપ્નને મારા માટે પહાડ કરતાં વધારે ભારે માનતો હતો, પરંતુ આ હદીસ સાંભળ્યા પછી હવે મને એની પરવા રહી નથી.

(૭/૫૮૯૯) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જ્યારે બિસ્તરા પર આવતા ત્યારે

પોતાની બંને હથેળીઓ પર 'કુલ હુવ લ્લાહુ' અને 'મુઅવ્વઝતૈન' પઢીને ફુંક મારીને ચઢેરા પર અને શરીરના તે ભાગ પર, જ્યાં સુધી હાથ પહોંચતો હતો, ફેરવતા હતા, પરંતુ જ્યારે હુઝૂર બીમાર પડ્યા ત્યારે મને એવું કરવાનો હુકમ આપતા હતા.

(૮/૬૦૦૦) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે કે, સહાબાઓની એક ટુકડી સફરમાં નીકળી. (સફર દરમ્યાન) એક અરબી કબીલા પાસે તેમણે પડાવ નાખ્યો. તેમની પાસે ખાવાનું માંગ્યું, પરંતુ તેમણે યજમાનગીરી કરવાનો ઈન્કાર કર્યો. અચાનક તે કબીલાના સરદારને સાપ કરડયો. કબીલાવાળાઓએ તેના ઇલાજ માટે ખૂબ કોશિશ કરી, પરંતુ કોઈ વસ્તુ ફાયદાકારક પુરવાર ન થઈ. ત્યાંહુટકે એક માણસ કહેવા લાગ્યો કે, આ લોકો જે અહીં ઉતર્યા છે, જો એમની પાસે જાઓ તો બનવાજોગ છે કે તેમની પાસે કોઈ વસ્તુ હોય. કબીલાવાળાઓએ સહાબાઓ પાસે જઈને કહ્યું કે, અમારા સરદારને સાપ કરડયો છે. અમે દરેક ઇલાજ કર્યો, પરંતુ કોઈ ઇલાજ કારગત ન નીવડ્યો. શું તમારામાંથી કોઈની પાસે કંઈ ઇલાજ છે ? એક સહાબીએ કહ્યું : હા, હું મંત્ર જાણું છું, પરંતુ અમે તમારી પાસે ખાવાનું માગ્યું હતું અને તમે આપ્યું નહીં. એટલે ખુદાની કસમ ! હું તમારા માટે મંત્ર નહીં પઢું જ્યાં સુધી કે મારા માટે

મહેનતાણું મુકરર ન કરો. કબીલાવાળા-ઓએ બકરીઓનું એક ધણ (ટોળું) દેવાની શરતે સહાબીઓ સાથે સુલેહ કરી લીધી. સહાબી આવીને ‘અલ્લમ્દુલિલ્લાહિ રબ્બિલ આલમીન’ પઢીને કુંક મારવા લાગ્યા. છેવટે હાલત એવી બની ગઈ કે જાણે તેના પગની રસ્સી ખોલી દેવામાં આવી હોય. તે એવી રીતે ચાલવા ફરવા લાગ્યો કે, તેને કંઈ તકલીફ જ ન હતી. કબીલાવાળાઓએ મુકરર કરેલું મહેનતાણું સહાબીઓને પૂરેપૂરું આપી દીધું. અમુક સહાબીઓએ કહ્યું કે, એને વહેંચી લો, પરંતુ જે માણસ મંત્ર પઢ્યો હતો તેણે કહ્યું કે, એવું ન કરો. આપણે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે જઈએ છીએ. હુઝૂરને એ વાત કરીશું. જોઈએ, હુઝૂર આપણને શું હુકમ આપે છે. જેમ કે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે જઈને વિગત કહી. હુઝૂરે કહ્યું : તમને કેવી રીતે ખબર પડી કે, એ મંત્ર છે, તમે યોગ્ય કર્યું. એ વહેંચી લો અને મારો પણ એક ભાગ મુકરર કરો.

બીમારીમાં મંત્રોચ્ચાર કરનારે પોતાનો જમણો હાથ ફેરવવો

(૯/૬૦૦૧) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અમુક ઘર-વાળાંઓ માટે આ દુઆ પઢીને તેના શરીર પર પોતાનો જમણો હાથ ફેરવતા હતા : અઝહિબિલ બાસ રબ્બ

ન્નાસિ વ શિફ અન્ત શશાફી લા શિફાઝ ઇલ્લા શિફાઈક શિફાઝન લાયુગાદિર સુકમન.

સ્ત્રીનું પુરુષ માટે મંત્રોચ્ચાર કરવું

(૧૦/૬૦૦૨) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જીવલેણ બીમારીમાં ‘મુઅવ્વઝાત’ પઢીને પોતાના શરીર પર કુંક મારતા હતા, પરંતુ જ્યારે બીમારી સખ્ત થઈ ગઈ ત્યારે હું ‘મુઅવ્વિઝાત’ પઢીને હુઝૂરનો હાથ બરકત માટે લઈને મુબારક શરીર પર ફેરવતી હતી.

જેઓ મંત્રોચ્ચાર કરતા નથી

(૧૧/૬૦૦૩) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, એક દિવસ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બહાર નીકળ્યા. આપે કહ્યું કે, આગલી ઉમ્મતોને મારી સામે લાવવામાં આવી. કેટલાક નબીઓ સાથે એક માણસ, કેટલાક સાથે બે માણસ અને કેટલાક સાથે આખી ટુકડી હતી. એક પયગમ્બર સાથે કોઈ ટુકડી ન હતી. એક પયગમ્બર સાથે કોઈ માણસ ન હતો, પરંતુ મેં એક મોટી ટુકડી જોઈ, જેણે આસ્માનના કિનારાઓને ઢાંકી દીધા હતા. મને આશા જાગી કે, આ મારી ઉમ્મત હશે, પરંતુ મને ખબર પડી કે, એ મૂસા (અલ.) અને તેમની ઉમ્મત

છે. ત્યાર પછી મને કહેવામાં આવ્યું કે, નજર ઉઠાવીને જુઓ. મેં નજર ઉઠાવી તો એક ઘણી જ મોટી ટુકડી દેખાઈ, જે આસ્માનના કિનારાઓ પર છવાઈ ગઈ હતી. મને કહેવામાં આવ્યું કે, હવે ફલાણી ફલાણી જગ્યાએ જુઓ. મેં જોયું તો એક મોટી ટુકડી દેખાઈ, જે આસ્માનના કિનારો પર છવાઈ ગઈ હતી. મને કહેવામાં આવ્યું કે, આ તમારી ઉમ્મત છે. એમાંના સિત્તેર હજાર માણસો એવા છે જે હિસાબ વગર જન્મતમાં જશે. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : એ પછી લોકો વિખેરાઈ ગયા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એ બતાવ્યું નહીં કે તે લોકો કોણ હશે. કેટલાક લોકો કહેવા લાગ્યા : તે લોકો અમે તો નહીં હોઈએ. કારણ કે, અમે શિર્કની હાલતમાં પેદા થયા. ફક્ત ખુદા અને રસૂલ પર ઇમાન લાવ્યા છે, બલકે તે અમારી ઔલાદ હશે. હુઝૂરને પણ એની ખબર પડી ગઈ. આપે કહ્યું : તે લોકો એવા છે જેઓ અપશુકન લેતા નથી. મંત્રોચ્ચાર કરતા નથી. ડામ મૂકાવતા નથી. ફક્ત પોતાના પાલનહાર પર ભરોસો કરે છે. આ સાંભળીને ઉક્કાશા ઇબ્ને મુહબિને ઉભા થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું એમાંથી હોઈશ ? આપે કહ્યું : હા. બીજા એક માણસે ઉભા થઈને કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! હું પણ એમાંથી

હોઈશ ? આપે કહ્યું : ઉક્કાશા (આ બાબતમાં) તમારા કરતાં આગળ નીકળી ગયા.

અપશુકન

(૧૨/૬૦૦૪) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે : રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : એકની બીમારી ઉડીને બીજાને લાગતી નથી. અપશુકન કોઈ વસ્તુ નથી. નહુસત ત્રણ વસ્તુઓમાં છે, ઓરત, મકાન અને ઘોડો.

(૧૩/૬૦૦૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું : અપશુકન કોઈ વસ્તુ નથી. સારા

(૧૧/૬૦૦૩) સામાન્ય લોકોનો અલ્લાહ પર ભરોસો રાખવાનો અર્થ એ છે કે, તેઓ કારણોને અપનાવીને અલ્લાહ પર ભરોસો કરે. ખાસ લોકોનો અલ્લાહ પર ભરોસો (તવક્કુલ) રાખવાનો અર્થ એ છે કે, તેઓ કારણોની પરવા કરતા નથી, બલકે કદી કારણોનો સંપૂર્ણ ત્યાગ કરે છે.

આ હદીસમાં દામ ન દેવાની અને જાદુ-મંત્ર ન કરવાની ફઝીલત છે, જો કે સઅદ ઇબ્ને મઆઝ (રદિ.)ને નબીએ કરીમ (સલ.)એ દામ દીધો હતો એવી જ રીતે નજર લાગે ત્યારે અથવા ઝેરી જાનવર કરડી ખાય ત્યારે ઝાળવા તથા ફુંક મારવાનો હુકમ પણ આપ્યો છે. એ શરીઅતના કાયદાને અનુરૂપ હોવા જોઈએ. એમાં બિનઈસ્લામી શબ્દોનો અથવા પદ્ધતિનો ઉપયોગ ન થવો જોઈએ. સારું કરનાર તો માત્ર અલ્લાહ તઆલા છે. દવા અને ઈલાજ તો માત્ર સાધન છે.

શુકન ફાલ છે. સહાબાએ કહ્યું કે, ફાલ શું છે ? આપે કહ્યું : એવી નેક વાત જે તમારામાંના કેટલાક લોકો સાંભળે છે.

ફાલ

(૧૪/૬૦૦૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : અપશુકન કોઈ વસ્તુ નથી. સારા શુકન ફાલ છે. સહાબાઓએ કહ્યું કે, હુઝૂર, ફાલ શું છે ? આપે કહ્યું : એવી નેક વાત જે તમારામાંના કેટલાક લોકો સાંભળે છે.

(૧૫/૬૦૦૭) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : એકની બીમારી ઉડીને બીજાને લાગતી નથી. અપશુકનની કોઈ હકીકત નથી અને નેક ફાલ કિંવા સારી વાત મને ગમે છે.

‘હામા’ કોઈ વસ્તુ નથી (‘હામા’ અરબ લોકો એવા જાનવરને કહેતા હતા જે તેમના ખસાલ પ્રમાણે મુદડાના માથામાંથી નીકળીને અવકાશમાં ઉડતું હતું).

(૧૬/૬૦૦૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : એકની બીમારી બીજાને લાગતી નથી. અપશુકન કોઈ વસ્તુ નથી. ‘હામા’ કોઈ વસ્તુ નથી. સફર (માસની નહુસત) કંઈ નથી.

જયોતિષ (ગેબની વિદ્યાનો

દાવો કરવો)

(૧૭/૬૦૦૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : બની હુઝૈલની બે ઓરતો વચ્ચે પરસ્પર ઝઘડો થયો. એકે બીજાના પેટ પર પથ્થર માર્યા. તે સગર્ભા હતી. પેટમાં બાળક મરી ગયું. લોકો હુઝૂર પાસે કેસ લાવ્યા. હુઝૂરે ચુકાદો આપ્યો કે, પેટના બચ્ચાના બદલામાં એક ગુલામ અથવા લોડી આપવામાં આવે. કતલ કરનારી ઓરતના પતિએ કહ્યું : હુઝૂર, તે બાળકનો બદલો હું કેવી રીતે આપું જેણે (દુનિયામાં) આવીને ન ખાધું, ન પીધું, ન વાત કરી, ન અવાજ કાઢ્યો. આવા બાળકનો બદલો તો ન હોવો જોઈએ. હુઝૂરે કહ્યું : આ જયોતિષીઓના ભાઈઓમાંથી છે.

(૧૮/૬૦૧૦) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, બે સ્ત્રીઓ વચ્ચે ઝઘડો થયો. એકે બીજાને પથ્થર માર્યો. તેની ગર્ભપાત થઈ ગયો. હુઝૂરે ચુકાદો આપ્યો કે, એક ગુલામ અથવા લોડી આપવામાં આવે. જેના વિરૂધ્ધ ચુકાદો આપવામાં આવ્યો હતો તેણે કહ્યું : હુઝૂર, આ બાળકનો બદલો હું કેવી રીતે આપું જેણે ન ખાધું, ન પીધું, ન બોલ્યો, ન રડ્યો. એવાનું ખૂન તો માફ હોવું જોઈએ. હુઝૂરે કહ્યું : એ જયોતિષીઓના ભાઈઓમાંથી છે.

(૧૯/૬૦૧૧) હઝરત અબૂ મસ્જિદ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કુતરાની

કીમત લેવાની, વ્યસિચારી સ્ત્રીના વળતર લેવાની અને જ્યોતિષની મીઠાઈ લેવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

(૨૦/૬૦૧૨) હઝરત આઈશા કહે છે : કેટલાક લોકોએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને જ્યોતિષીઓ વિષે પૂછ્યું. આપે કહ્યું : તેમની વાતની કોઈ હકીકત નથી. લોકોએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! કદી આ લોકો કોઈ વાત કહે છે અને તે બને છે. આપે કહ્યું કે, તે વાત ખુદાના તરફથી બને છે, જેને કોઈ જિન્નાત લઈને નાસી છુટે છે અને પોતાના મિત્ર જ્યોતિષના કાનમાં લાવીને ઠસાવી દે છે. પછી એ લોકો તેની સાથે સો જુદી વાતો મેળવીને કહે છે.

જાદુ

અલ્લાહ તઆલાએ નીચેની જુદી જુદી આયતોમાં ફરમાવ્યું છે : ‘વ લાકિન્ન શયાતીન કફર યુઅલિમૂન ન્નાસ સિસહર વ મા ઉન્નિલ અલલ મલકયનિ બિનાબિલ હારત વ મારત.....’ ‘લાયુફલિહુ સ્સાહિર હયસુ અતા.....’ ‘અફતઅતૂન સિસહર વ અન્તુમ તુબ્સિરન’ ‘યુખયલુ ઇલયહિ મિન સિહરિહિ અન્નહા તસ્આ’ ‘વ મિન શરિન્નફ્ફાસાતિ ફીલ ઉકદિ’ ‘નફ્ફાસાત’ જાદુ કરનારીઓ. ‘તુસ્હરન’ તમને અંધ બનાવવામાં

આવે છે

(૨૧/૬૦૧૩) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પર બની ગુરૂકના એક માણસ લબીદ ઇબ્ને અઅસમે જાદુ કર્યો હતો. હુઝૂરની એવી હાલત થઈ ગઈ હતી કે, નહીં કરેલા કામને સમજતા હતા કે, મેં કરી લીધું. એક દિવસ હુઝૂર મારી પાસે હતા, એવામાં આપે બે વાર દુઆ માંગી. પછી આપે કહ્યું : આઈશા, શું તને ખબર છે કે, ખુદાને જે વાત મેં પૂછી હતી તે તેણે બતાવી દીધી. બે માણસો મારી પાસે આવીને બેઠા એક માથા પાસે અને બીજો પગ પાસે. એકે બીજાને કહ્યું : આ માણસને શું બીમારી છે ? તેણે કહ્યું : એના પર જાદુ કરવામાં આવ્યો છે. પહેલાએ કહ્યું : કોણે કર્યો છે ? બીજાએ કહ્યું : લબીદ ઇબ્ને અઅસમે. પહેલાએ કહ્યું : કઈ વસ્તુમાં કર્યો છે ? બીજાએ કહ્યું : કાંસકીમાં અને કાંસકીથી ખરેલા વાળમાં અને નર ખજૂરના કણસલામાં. પહેલાએ કહ્યું : એ ક્યાં મૂક્યું છે ? બીજાએ કહ્યું કે, ઝીઅરવાન સ્થળે કુવામાં. ત્યાર પછી હુઝૂર અમુક સહાબાઓને સાથે લઈને તે કુવા પાસે ગયા. (જાદુની વસ્તુઓ કુવામાંથી કાઢી) પછી પાછા આવીને કહ્યું : આઈશા, તે કુવાનું પાણી એવું હતું કે, જાણે મહેદીનું પાણી. ત્યાંની ખજૂરીઓના ઉપરના ભાગનો દેખાવ એવો હતો કે જાણે જિન્નાતના માથાં.

મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપ તેને કઢાવીને લાવ્યા કેમ નહીં ? આપે કહ્યું : મને અલ્લાહે સાજો તો કર્યો. હવે મને ઠીક લાગ્યું નહીં કે, જે વાતમાં ખરાબી હોય તેને લોકોમાં ફેલાવું. ત્યાર પછી હુજૂરે તેને દબાવી દેવાનો હુકમ આપ્યો અને હુકમનું પાલન કરવામાં આવ્યું.

શિર્ક અને જાદુ નાશ કરનારી વસ્તુઓ છે

(૨૨/૬૦૧૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : નાશ કરનારી વસ્તુઓ કિંવા શિર્ક અને જાદુથી બચો.

શું જાદુને ઉતારવામાં આવે ?

(૨૩/૬૦૧૫) કતાદા કહે છે : મેં સંઈદ ઇબ્ને મુસયિબને કહ્યું : જો કોઈ માણસ પર જાદુ કરવામાં આવ્યો હોય અથવા તે (જાદુના કારણે) પોતાની પત્ની સાથે સંભોગ ન કરી શકે તો શું તેના જાદુની ગાંઠ ખોલી નાખવામાં આવે અથવા તેનો ઇલાજ જાદુથી કરવામાં આવે ? સંઈદે કહ્યું કે, એમાં કંઈ વાંધો નથી. એનો હેતુ તો સુધારવાનો છે. ફાયદાકારક વસ્તુની મનાઈ નથી.

(૨૪/૬૦૧૬) હઝરત આઈશા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પર જાદુ કરવામાં આવ્યો હતો. અહીં સુધી કે, આપને એમ લાગતું હતું કે, હું મારી પત્નીઓના

ઘરોમાં જઈ આવ્યો છું, જો કે આપ જઈ આવ્યા ન હતા. સુફ્યાન કહે છે : આ જાદુ ખૂબ ભયંકર હોય છે. એક દિવસ હુજૂરે ઉઘમાંથી જાગીને કહ્યું : આઈશા, શું તમને ખબર છે કે, ખુદાને મેં જે કંઈ પૂછ્યું હતું તે તેણે મને બતાવ્યું. મારી પાસે બે માણસો આવ્યા હતા. એક માથા પાસે બેઠો અને બીજો પગ પાસે. માથા પાસે બેસનારાએ કહ્યું : આ માણસને શું થયું છે ? બીજાએ કહ્યું કે, એના પર જાદુ કરવામાં આવ્યો છે. પહેલાએ કહ્યું : કોણે કર્યો છે ? બીજાએ કહ્યું કે, બની જુરૈકના લબીદ ઇબ્ને અઅસમ નામના એક માણસે. એ માણસ યહૂદીઓનો મિત્ર હતો અને મુનાફિક હતો. પહેલાએ કહ્યું : કંઈ વસ્તુમાં કર્યો છે ? બીજાએ કહ્યું કે, કાંસકીમાં અને કાંસકીથી ખરેલા વાળમાં. પહેલાએ કહ્યું કે, એ વસ્તુઓ કયાં છે ? બીજાએ કહ્યું કે, નર ખજુરના કણસલામાં, જે ‘રઊફ’ની નીચે ઝીઅરવાનના કુવામાં છે. રાવી કહે છે : પછી હુજૂર તે કુવા પાસે ગયા અને તે વસ્તુ કઢાવી. આપે કહ્યું કે, આ જ કુવો મને સ્વપ્નમાં બતાવવામાં આવ્યો હતો. એ કુવાનું પાણી મહેદીના પાણી જેવું હતું. ત્યાં ખજુરીના ઝાડો એવા લાગતા હતાં જાણે શયતાનના માથાં. હઝરત આઈશા કહે છે : મેં કહ્યું કે, પછી આપે તેની જાહેરાત કેમ ન કરી ? આપે કહ્યું : ખુદાએ તો મને તંદરૂસ્તી આપી. હવે હું ઇચ્છતો નથી કે,

કોઈની શરારતની જાહેરાત કરું.

(૨૫/૬૦૧૭) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પર જાદુ કરવામાં આવ્યો હતો. અહીં સુધી કે, આપ ન કરેલા કામને સમજતા હતા કે, કરી નાખ્યું છે. એક દિવસ હુજૂર મારી પાસે હતા, એવામાં આપે એક-બે વાર અલ્લાહ તઆલા પાસે દુઆ માંગી. પછી આપે કહ્યું : આઈશા, શું તમને ખબર છે કે, અલ્લાહ તઆલાને મેં જે વસ્તુ પૂછી હતી તે તેણે બતાવી દીધી. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! તે શું વાત છે ? આપે કહ્યું : (સ્વાપ્નમાં) મારી પાસે બે માણસો આવ્યા. એક માથા પાસે આવીને બેઠો અને બીજો પગ પાસે. એકે બીજાને કહ્યું કે, આ માણસને શું બીમારી છે ? તેણે જવાબ આપ્યો કે, એના પર જાદુ કરવામાં આવ્યો છે. પહેલાએ કહ્યું : કોણે જાદુ કર્યો છે ? બીજાએ કહ્યું કે, લબીદ ઇબ્ને અઅસમ યહૂદીએ જે બની ઝુરૈકમાંથી છે. પહેલાએ કહ્યું : કઈ વસ્તુમાં જાદુ કર્યો છે ? બીજાએ કહ્યું : કાંસકીમાં, કાંસકીથી ખરેલા વાળમાં અને નર ખજુરના કણસલામાં. પહેલાએ કહ્યું કે, એ વસ્તુઓ ક્યાં છે ? બીજાએ કહ્યું કે, ઝીઅરવાનના કુવામાં. હઝરત આઈશા કહે છે : ત્યાર પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) થોડાક સહાબાઓને લઈને તે કુવા પાસે ગયા. તે કુવા પાસે ખજુરીનું ઝાડ હતું. પાછા આવીને મને કહ્યું : ખુદાની

કસમ ! તે કુવાનું પાણી મહેદીના પાણી જેવું હતું અને ખજુરીઓના ઝાડો એવા હતાં જાણે જિન્નાતના માથાં. મેં કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! શું આપે તે કાઢી લીધી ? આપે કહ્યું : ના, મને તો અલ્લાહ તઆલાએ તંદરૂસ્તી આપી દીધી. હવે મને વિચાર આવ્યો કે, લોકોમાં બુરાઈ ફેલાવું (તેનો શું અર્થ ?) તે પછી હુજૂરે તેને દબાવી દેવાનો હુકમ આપ્યો. હુકમનું પાલન કરવામાં આવ્યું.

અમુક વાણી જાદુ (સમાન) છે

(૨૬/૬૦૧૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે : પૂર્વ તરફથી બે માણસોએ આવીને (મદીનામાં) પ્રવચનો કર્યા. લોકો તેમના ભાષા-લાલિત્યથી નવાઈ પામ્યા. હુજૂરે કહ્યું : અમુક વાણી જાદુ (સમાન) હોય છે.

જાદુનો ઉપાય ‘અજવા’ ખજુરથી કરવો

(૨૭/૬૦૧૯) હઝરત સઅદ કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે માણસ દરરોજ સવારે થોડુંક અજવા ખજુર ખાશે તેને તે દિવસે ન ઝેર નુકસાન કરશે, ન જાદુ.

(૨૮/૬૦૨૦) હઝરત સઅદ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, જે માણસ સવારે સાત અજવા ખજુર ખાઈ લેશે તેને તે દિવસે ન કોઈ ઝેર નુકસાન

પહોંચાડશે અને ન જાદુ.

‘હામા’ કોઈ વસ્તુ નથી

(૨૮/૬૦૨૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એકની બીમારી બીજાને લાગતી નથી. સફર (મનહુસ) નથી. હામા પાયા વગરની વસ્તુ છે. આ સાંભળીને એક ગામડીયાએ કહ્યું : પછી આ શું વાત છે કે, ઊંટો રેતીમાં તો એવા લાગે છે જાણે હરણ, પરંતુ એક ખુજલીવાળું ઊંટ તેમની સાથે મળીને તેમને પણ ખુજલીવાળા કરી દે છે. હુઝૂરે કહ્યું : પહેલા ઊંટને કોણે બીમારી લગાડી ? હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું : જે માણસના જાનવરો બીમાર હોય તે પોતાના જાનવરો તે માણસના ઘાટ પર પાણી પીવડાવવા માટે ન લાવે જેના જાનવરો તંદરૂસ્ત હોય. હઝરત અબૂ હુરૈરાએ પહેલી હદીસનો ઇન્કાર કર્યો છે. અબૂ સલમહ કહે છે : અમે કહ્યું, શું તમે પહેલી હદીસ રિવાયત કરી નથી ? (તમે શા માટે ઇન્કાર કરો છો ?) હઝરત અબૂ હુરૈરા હબસી ભાષામાં કંઈક બોલ્યા (જેનો અર્થ એ હતો કે, મેં પહેલી હદીસ રિવાયત કરી નથી). અબૂ સલમહ કહે છે કે, આ સિવાય હઝરત અબૂ હુરૈરા (ભાગ્યે જ) કોઈ હદીસ ભૂલ્યા હોય.

એકની બીમારી બીજાને લાગતી નથી

(૩૦/૬૦૨૨) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : એકની બીમારી બીજાને લાગતી નથી. અપશુકન કોઈ વસ્તુ નથી. નહુસ્ત માત્ર ત્રણ વસ્તુઓમાં છે. સ્ત્રીમાં, ઘોડામાં અને મકાનમાં.

(૩૧/૬૦૨૩) અબૂ સલમહ અબૂ હુરૈરાની રિવાયતથી કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એકની બીમારી બીજાને લાગતી નથી. અબૂ સલમાએ અબૂ હુરૈરાની રિવાયતથી એમ પણ બયાન કર્યું કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : બીમાર જાનવરોવાળો તંદરૂસ્ત જાનવરોવાળાના ઘાટ પર પોતાના જાનવરો ન લઈ જાય. કેટલીક રિવાયતોમાં એ પ્રમાણે આવ્યું છે કે, હુઝૂરે ફરમાવ્યું : એકની બીમારી બીજાને લાગતી નથી. એ પરથી એક ગામડીયાએ ઉભા થઈને કહ્યું : પછી એનું શું કારણ છે કે, રેતીમાં ઊંટો હરણ જેવા સ્વચ્છ હોય છે, પરંતુ એક ખુજલીવાળું ઊંટ આવીને તેમને પણ ખુજલીવાળાં કરી દે છે ? હુઝૂરે કહ્યું : પહેલાને કોણે ખુજલી લગાડી હતી ?

(૩૨/૬૦૨૪) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એકની બીમારી બીજાને લાગતી નથી. અપશુકન જેવું કંઈ નથી. હા, ‘નેક ફાલ’ મને ગમે છે. સહાબાએ

કહ્યું : હુજૂર, નેક કાલ શું વસ્તુ છે ?
આપે કહ્યું : સારી વાત.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ઝેર આપવું

(૩૩/૬૦૨૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, જ્યારે ખૈબર જીતી લીધું ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં ઝેર ભેરવેલી બકરીનો ગોશ્ત (યહૂદીઓ તરફથી ભેટ રૂપે) રજુ કરવામાં આવ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે યહૂદીઓ અહીં હોય તેમને ભેગા કરીને મારી પાસે લાવો. હુકમ અનુસાર યહૂદીઓને ભેગા કરવામાં આવ્યા. હુજૂર (સલ.)એ તેમને કહ્યું કે, હું તમને એક વાત પૂછું છું. શું તમે મને સાચું કહશો ? યહૂદીઓએ કહ્યું : હા. હુજૂરે કહ્યું : તમારા પિતાનું શું નામ છે ? યહૂદીઓએ કહ્યું : ફલાણું નામ છે. હુજૂરે કહ્યું : તમે જુદું બોલો છો. તમારો પિતા તો ફલાણો માણસ છે. યહૂદીઓએ કહ્યું કે, તમે સાચું કહ્યું. હુજૂરે કહ્યું : હું તમને બીજી એક વાત પૂછું છું. શું તમે સાચું બોલશો ? યહૂદીઓએ કહ્યું : હા, જો જુદું બોલીશું તો તમે સમજી જશો, જેવી રીતે હમણા સમજી ગયા. હુજૂરે કહ્યું કે, દોઝખી કયા લોકો છે ? યહૂદીઓએ કહ્યું કે, અમે દોઝખમાં થોડા દિવસ રહીશું. પછી અમારા બદલામાં તમે લોકો એમાં (હંમેશા) રહેશો. હુજૂરે કહ્યું : દૂર હઠો, ખુદાની કસમ ! અમે તમારા બદલામાં

એમાં કદાપિ નહીં હોઈએ. એ પછી હુજૂરે કહ્યું કે, જો હું તમને પૂછું તો સાચું બતાવશો ? યહૂદીઓએ કહ્યું : હા. હુજૂરે કહ્યું : શું તમે બકરીના આ ગોશ્તમાં ઝેર ભેળવ્યું છે ? યહૂદીઓએ કહ્યું : હા. આપે કહ્યું : તમે શા માટે આવું કર્યું ? અમે વિચાર્યું હતું કે, જો તમે જુદા હશો તો અમને તમારાથી છુટકારો મળી જશે અને પયગમ્બર હશો તો તમને નુકસાન નહીં પહોંચે.

ઝેર પીવું, ઝેરથી ઇલાજ કરવો, ઝેરની અસરથી બહીવું અને હરામ દવાથી ઇલાજ કરવો

(૩૪/૬૦૨૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે : હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ પોતાને પહાડ પરથી ફેંકીને આપઘાત કરશે તે હંમેશા હંમેશા દોઝખની આગમાં પડશે. હંમેશા તેમાં જ પડી રહેશે. જે માણસ ઝેર પીને આપઘાત કરશે તેના હાથમાં ઝેર રહેશે. તે તેને દોઝખની આગમાં હંમેશા હંમેશા પીતો રહેશે. જે માણસ લોખંડના હથિયારથી આપઘાત કરશે તે હંમેશા હંમેશા દોઝખની આગમાં પોતાના પેટમાં તેને ભોંકયા કરશે.

(૩૫/૬૦૨૭) હઝરત સઅદ કહે છે : રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ સવારે સાત અજવા ખજૂર ખાશે તેને તે દિવસે ન ઝેર નુકસાન પહોંચાડશે, ન જાદુ.

ગધેડીઓનું દૂધ

(૩૬/૬૦૨૮) હઝરત અબૂ સઅલબા ખુશની કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ દરેક અણીદાર પ્રાણી (નો ગોશત) ખાવાની મનાઈ ફરમાવી છે. (કિંવા જે પ્રાણી દાંતથી શિકાર કરે છે તેનો ગોશત ખાવાની મનાઈ ફરમાવી છે). યૂનુસ કહે છે : મેં ઝુહરીને પૂછ્યું કે, ગધેડીના દૂધથી વુઝૂ કરવું અથવા તેને પીવું જાઈજ છે, પ્રાણીનું પિત્તુ ખાવું હલાલ છે, ઊંટનો પેશાબ પીવો જાઈજ છે કે નહીં ? ઝુહરીએ જવાબ આપ્યો કે, મુસલમાન ઊંટના પેશાબથી (રસૂલુલ્લાહના સમયમાં) ઇલાજ કરતા હતા. એમાં કંઈ વાંધાજનક જોતા ન હતા. ગધેડીના દૂધના હુકમ વિષે અમને કોઈ પરવાનગી અથવા મનાઈનો હુકમ મળ્યો નથી. હા, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ગધેડીના ગોશતની મનાઈ ફરમાવી છે. પ્રાણીના પિત્તાનો હુકમ એ છે કે, અબૂ સઅલબાની રિવાયત છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ દરેક દાંતથી શિકાર કરનાર પ્રાણી (નો ગોશત) ખાવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

જો વાસણમાં માખ પડે તો શું હુકમ છે ?

(૩૭/૬૦૨૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જો તમારામાંથી કોઈના વાસણમાં માખી પડે તો માખીને ડુબકી

મરાવીને પછી કાઢવી જોઈએ. કારણ કે, માખીની એક પાંખમાં શિક્ષા (રોગ મુક્તિ) હોય છે અને બીજામાં બીમારી.

બિસ્મિલ્લાહિ રંહમાનિ રંહીમ

પોષાક

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'કુલ મન હરંમ ઝીનત લ્લાહિ લ્લતી અખરજ લિઘબાદિહિ' કિંવા એય રસૂલ ! તમે કહી દો કે, ખુદા તઆલાએ જે શણગાર (પોષાક) બનાવ્યો છે તેને કોણ હરામ ઠેરવી શકે છે ?

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, ખોટા ખર્ચ અને ધમંડ વગર ખાઓ, પીઓ, પહેરો અને ખેરાત કરો.

ઇબ્ને અબ્બાસે કહ્યું હતું : મન ફાવે તે ખાઓ અને મન ફાવે તે પહેરો, પરંતુ કુમુલખર્ચી અને ધમંડને તમારા તરફ રસ્તો ન મળવો જોઇએ.

(૩૮/૬૦૩૦) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ ધમંડથી પોતાના કપડાં ખેંચીને ચાલે છે તેના તરફ અલ્લાહ તઆલા (રહમતની નજરથી) જોતો નથી.

જો કોઈ માણસ તેહબંદને

ઘસડીને ચાલે અને ઘમંડનો આશય ન હોય તો શું હુકમ છે ?

(૩૮/૬૦૩૧) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, જે માણસ ઘમંડપૂર્વક પોતાનું કપડું ખેંચીને ચાલશે તેના તરફ ખુદા તઆલા કિયામતના દિવસે (રહમતની નજરથી) નહીં જુએ. આ સાંભળીને હઝરત અબૂબક્ર સિદીકે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! જો હું ખાસ ધ્યાન ન રાખું તો મારા તેહબંદનો એક છોડી લટકી પડે છે. હુઝૂરે કહ્યું : તમે એવા લોકોમાંથી નથી જેઓ આવું કૃત્ય ઘમંડપૂર્વક કરે છે.

(૪૦/૬૦૩૨) હઝરત અબૂબક્ર કહે છે : અમે રસૂલલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર હતા, એવામાં સૂર્યગ્રહણ થયું. તરત હુઝૂર તેહબંદ ખેંચીને ઉઠ્યા અને મસ્જિદમાં ગયા. લોકો પણ મસ્જિદ તરફ ગયા. હુઝૂરે બે રકઅત પઢાવી, એટલામાં સૂર્ય સ્પષ્ટ થઈ ગયો. નમાઝ પછી હુઝૂરે અમારા તરફ મોં કરીને ફરમાવ્યું કે, ચંદ્ર અને સૂર્ય ખુદાની (કુદરતની) નિશાનીઓ છે. જ્યારે તમે એને ગ્રહણ થતાં જુઓ ત્યારે નમાઝ પઢો અને ખુદા પાસે દુઆ માંગતા રહો, અહીં સુધી કે, ખુદા ગ્રહણ દૂર કરે.

પાલવ સમેટીને ચાલવું

(૪૧/૬૦૩૩) હઝરત અબૂ જુહૈફા કહે છે : મેં બિલાલને જોયા કે, તેમણે ભાલો લાવીને ખોસ્યો. પછી નમાઝની તકબીર કહી. પછી મેં રસૂલલ્લાહ (સલ.)ને જોયા કે, કપડાં પહેરી પાલવ સમેટીને બહાર આવ્યા. ભાલા તરફ મોં કરીને બે રકઅત નમાઝ પઢી. (નમાઝ દરમ્યાન) માણસો અને પશુઓ હુઝૂરની સામેથી ભાલા પાસેથી પસાર થઈ રહ્યા હતાં.

જે કપડાં ઘુટીથી નીચે હોય તે આગમાં છે

(૪૨/૬૦૩૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, ઘુટીના નીચે જેટલું કપડું હોય તેટલું દોઝખમાં જશે.

જે માણસ ઘમંડપૂર્વક કપડું ખેંચીને ચાલે તેનો શું હુકમ છે ?

(૪૩/૬૦૩૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ અતડાઈને તેહબંદ ખેંચીને ચાલશે તેના તરફ અલ્લાહ તઆલા કિયામતના દિવસે (રહમતની નજરથી) નહીં જુએ.

(૪૪/૬૦૩૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એક માણસ વાળમાં કાંસડી કરીને ઉત્તમ પોષાક પહેરીને પોતાના શરીરનો

શણગાર જોઈ જોઈને અતડાતો જઈ રહ્યો હતો, એવામાં અલ્લાહ તઆલાએ તેને જમીનમાં ધસાવી દીધો. તે કિયામત સુધી જમીનમાં ટક્કરો ખાતો ધસતો ચાલ્યો જશે.

(૪૫/૬૦૩૭) હઝરત ઈબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એક માણસ પોતાનું તેહબંદ ઘસડતો જઈ રહ્યો હતો, એવામાં જમીને તેને ધસાવી દીધો. તે કિયામત સુધી જમીન સાથે અથડાતો ધસતો ચાલ્યો જશે.

(૪૬/૬૦૩૮) એક રિવાયતમાં છે કે, હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર પોતાના મકાનના દરવાજા પાસે ઉભા રહીને કહી રહ્યા હતા કે, હઝરત અબૂ હુરૈરા કહેતા હતા કે, મેં ઉપરોક્ત હદીસ રસૂલે પાક (સલ.) પાસેથી સાંભળી છે.

(૪૭/૬૦૩૯) શુઅબા કહે છે કે, મુહારિબ પોતાની કચેરી તરફ ઘોડા પર સવાર થઈને જઈ રહ્યા હતા. એ દરમ્યાન મારી તેમની સાથે મુલાકાત થઈ. મેં તેમને ઉપરોક્ત હદીસ પૂછી. તેમણે કહ્યું : મને ઈબ્ને ઉમર કહેતા હતા કે, હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે : જે માણસ ઘમંડપૂર્વક પોતાનું કપડું ખેંચીને ચાલશે તેના તરફ કિયામતના દિવસે અલ્લાહ તઆલા (રહમતની નઝરથી) નહીં જુએ. મેં મુહારિબને પૂછ્યું, હુજૂરે તેહબંદનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો ? તેમણે કહ્યું : તેહબંદ

અને કુરતાનો કોઈ ખાસ ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો.

ઝાલરવાળું તેહબંદ

મુહરી, અબૂબક્ર ઇબ્ને મુહમ્મદ, હમઝા અને મુઆવિયા બધાએ ઝાલરવાળું તેહબંદ પહેર્યું હતું

(૪૮/૬૦૪૦) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : હું બેઠી હતી અને રસૂલે પાક (સલ.) પાસે હઝરત અબૂબક્ર હાજર હતા, એવામાં રિક્કાઆની પત્નીએ મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું રિક્કાઆના નિકાહમાં હતી. રિક્કાઆએ મને બાઈન તલાક આપી દીધી ત્યાર પછી મેં અબ્દુર્રહમાન ઈબ્ને ઝુબેર સાથે નિકાહ કર્યો, પરંતુ ખુદાની કસમ ! હુજૂર, તેની પાસે તો ઝાલર જેવી વસ્તુ હતી. ઓરતે પોતાની ચાદરની ઝાલર પકડીને બતાવી. તે વખતે ખાલિદ ઈબ્ને સઈદ દરવાજા પાસે ઉભા રહીને ઓરતની વાત સાંભળી રહ્યા હતા. તેમને અંદર આવવાની રજા આપવામાં આવી ન હતી. ત્યાંથી જ કહેવા લાગ્યા : અબૂબક્ર, તમે એ ઓરતને રોકતા નથી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે આવી વાતી જોર જોરથી કહી રહી છે, પરંતુ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સ્મિત ફરકાવ્યા સિવાય બીજું કંઈ કહ્યું નહીં. તે પછી કહ્યું : કદાચ તારી એવી ઈચ્છા છે કે, રિક્કાઆ પાસે પાછી ફરે, પરંતુ એવું

નહીં બની શકે, જ્યાં સુધી તે તારી મીઠાશ અને તું તેની મીઠાશ આપી ન લે. જેથી (તલાક પામેલ ઓરત માટે) ત્યાર પછી એ જ પ્રજાલિકા પડી ગઈ.

ચાદરોનું વર્ણન

હઝરત અનસ કહે છે : એક ગામડીયાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની ચાદર ખેંચી હતી

(૪૯/૬૦૪૧) હઝરત અલી મુર્તઝા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોતાની ચાદર મંગાવીને ઓઢીને પગપાળા ચાલતા થયા. હું અને ઝેદ ઇબ્ને હારિસા પાછળ થઈ ગયા. અહીં સુધી કે, હુઝૂર તે સ્થળે ગયા જ્યાં હમઝા હાજર હતા. અંદર દાખલ થવાની રજા માંગી. લોકોએ રજા આપી.

કુર્તો પહેરવાનું વર્ણન

(અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :) 'ઇઝહબૂ બિકમીસી હાઝા ફઅલ્ફહૂ અલા વજિહ અબી યઅ્તિ બસીરા' કિંવા યૂસુફ (અલ.)એ કહ્યું હતું કે, મારો આ કુર્તો લઈ જઈને મારા પિતાના ચહેરા પર નાખી દો, જેથી તેઓ દષ્ટિવાળા થઈને આવે

(૫૦/૬૦૪૨) હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! ઇહરામવાળો માણસ

ક્યા ક્યા કપડાં પહેરે ? આપે કહ્યું : ઇહરામવાળો માણસ કુરતો ન પહેરે, પાયજામો ન પહેરે, મોઝા ન પહેરે. હા, જો મોજરી ન મળે તો મોઝા પહેરી લે, પરંતુ ઘુટીની નીચેથી કાપી લે.

(૫૧/૬૦૪૩) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, જ્યારે અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબયના જનાઝાને કબરમાં દાખલ કરી દેવામાં આવ્યો હતો ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા. કબરમાંથી જનાઝો કઢાવીને પોતાના બંને પગ પર મૂકીને કંઈક થૂંક તેના પર મૂક્યું અને પોતાનો કુર્તો તેને પહેરાવ્યો. વલ્લાહુ અઅલમ.

(૫૨/૬૦૪૪) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, જ્યારે અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબયનું અવસાન થયું ત્યારે તેનો પુત્ર રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવ્યો. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મને આપનો કુર્તો આપો. હું (મારા પિતાને) એનું કફન આપીશ. તેમની (જનાઝાની) નમાઝ પઢાવો અને તેમના માટે અલ્લાહ તઆલા પાસે મગફિરતની દુઆ માંગો. હુઝૂરે પોતાનો કુર્તો તેને આપી દીધો. આપે કહ્યું : જ્યારે તમે (જનાઝાની તૈયારી કરીને) પરવારો ત્યારે મને ખબર આપજો. હુકમ અનુસાર પરવારીને તેણે હુઝૂરને ખબર આપી. હુઝૂર તેની નમાઝ પઢવા માટે આવ્યા, પરંતુ હઝરત ઉમરે

નાખ્યું. આપે મોં ધોયું. હાથ ધોયા તે વખતે આપે ઊની ઝભ્ભો પહેર્યા હતો. (બાંયો સાંકડી હતી એટલે) ઉપર ચઢાવી શક્યા નહીં. છેવટે અંદરથી હાથ કાઢીને બંને કોણીઓ ધોઈ. પછી માથાનો મસહ કર્યો. મેં મોઝા કાઢવાનો પ્રયાસ કર્યો ત્યારે આપે કહ્યું કે, રહેવા દો. મેં પગ પાક કરીને પહેરી છે. તે પછી આપે મોઝાઓ પર મસહ કર્યા.

કબા (ઝભ્ભો) અને 'ફર્જ' પહેરવી

(૫૬/૬૦૪૮) મિસ્વર ઇબ્ને મખરમા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ થોડાક ઝભ્ભાઓ વહેંચ્યા, પરંતુ મખરમાને કોઈ ઝભ્ભો નહીં આપ્યો. મખરમાએ મને કહ્યું : બેટા ! મારી સાથે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે ચાલ. હું તેમની સાથે ગયો. દરવાજા પાસે જઈને મખરમાએ કહ્યું : અંદર જઈને હુજૂરને બોલાવો. મેં હુજૂરને બહાર આવવા માટે વિનંતી કરી. આપ બહાર આવ્યા. એક ઝભ્ભો લઈને આવ્યા હતા. બહાર આવીને કહ્યું : મેં તમારા માટે આ રાખ્યો હતો. મખરમાએ તેને જોઈને પસંદ કરી લીધો.

(૫૭/૬૦૪૯) ઉકબા ઇબ્ને આમિર કહે છે : હુજૂર (સલ.)ને ભેટ રૂપે એક રેશમી ફર્જ (ઝભ્ભો) આપવામાં આવી. આપે તેને પહેરીને નમાઝ પઢી, પરંતુ

નમાઝમાંથી પરવારીને કંઈક ખરાબ સમજીને જોરથી તેને ઉતારી ફેંકી. આપે કહ્યું : પરહેઝગારો માટે એ ઠીક નથી.

કાનટોપી પહેરવી

મુઅતમિર કહે છે : મને મારા પિતા કહેતા હતા કે, મેં હઝરત અનસને પીળી રેશમી કાનટોપી પહેરેલા જોયા હતા

(૫૮/૬૦૫૦) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, એક માણસે કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ ! ઇહરામ બાંધનાર કયો પોષાક પહેરે ? આપે કહ્યું : કુર્તો, પાઘડી, પાયજામો, કાનટોપી અને મોઝા ન પહેરો. હા, જો મોજરીઓ ન મળે તો મોઝાઓને ઘુટીની નીચેથી કાપીને પહેરો. એવો પોષાક ન પહેરો જેમાં કેશર અને 'વરસ' (એક પ્રકારની પીળી ખૂશ્બુ) લાગેલું હોય.

પાયજામો

(૫૯/૬૦૫૧) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસને તેહબંદ ન મળે તે પાયજામો પહેરી લે અને જેને મોજરીઓ ન મળે તે મોઝા પહેરી લે.

(૬૦/૬૦૫૨) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, એક માણસે ઉલા થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે ઇહરામની હાલતમાં કયો પોષાક પહેરીએ ? આપ

અમને શું હુકમ આપો છો ? આપે કહ્યું :
કુર્તી, પાયજામો, પાઘડી, કાનટોપી અને
મોઝા ન પહેરો. હા, જો કોઈની પાસે
મોજરીઓ ન હોય તો તે ઘુટીઓની
નીચેથી મોઝાઓને કાપીને પહેરી લો.
એવો પોષાક ન પહેરો જેમાં કેશર
અથવા વરસ લગાડેલું હોય.

પાઘડીઓ

(૬૧/૬૦૫૩) હઝરત ઈબ્ને ઉમર
(રદિ.)થી રિવાયત છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ
ફરમાવ્યું કે, ઇંદરામ બાંધનાર કુર્તી,
પાઘડી, પાયજામો અને કાનટોપી ન
પહેરે. એવું કપડું ન પહેરે જેમાં કેશર
અને વરસ હોય અને મોઝા ન પહેરે.
હા, જો મોજરીઓ ન મળે તો મોઝાઓને
ઘુટીની નીચેથી કાપી નાખે.

માથા પર ચાદર બાંધવી

ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે,
રસૂલુલ્લાહ (સલ.) શિર પર
કાળું શિર બંધ બાંધીને આવ્યા
હતા. હઝરત અનસ કહે છે :
રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ શિર પર
ચાદરનો છેડો બાંધ્યો હતો

(૬૨/૬૦૫૪) હઝરત આઈશાની
રિવાયત છે કે, કેટલાક મુસલમાનો હબસા
હિજરત કરી ગયા. હઝરત અબૂબક્રે પણ
હિજરતની તૈયારી કરી લીધી. રસૂલુલ્લાહ
(સલ.)એ હઝરત અબૂબક્રને કહ્યું કે, તમે

થોભો. કારણ કે, મને આશા છે કે, મને
પણ હિજરતની રજા મળી જશે. હઝરત
અબૂબક્રે કહ્યું કે, મારા પિતા કુરબાન, શું
આપને એવી આશા છે ? આપે કહ્યું :
હા. હઝરત અબૂબક્ર આ સાંભળીને
રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સંગાથ માટે થોભી
ગયા. ચાર માસ સુધી તે બંને ઊંટણીઓને
જે તેમની પાસે હતી, બાવળના પાંદડાં
ખવડાવતા રહ્યા. એક દિવસ અમે અમારા
ઘરમાં બેઠાં હતાં. બરાબર બપોરનો
સમય હતો, એવામાં એક માણસે હઝરત
અબૂબક્રને કહ્યું કે, જુઓ, રસૂલુલ્લાહ
(સલ.) અત્યારે સામેથી મોં લપેટીને
આવી રહ્યા છે. આ સમય એવો હતો કે,
નિયમ અનુસાર હુઝૂર આ સમયે આવતા
ન હતા. હઝરત અબૂબક્રે કહ્યું : એમના
પર મારા માંબાપ કુરબાન, ખુદાની
કસમ ! અત્યારે કોઈ ખાસ જરૂરત અંગે
આવ્યા છે. ત્યાર પછી હુઝૂર આવ્યા.
અંદર આવવાની રજા માગી. રજા
આપવામાં આવી. આપ અંદર આવ્યા.
દાખલ થયા પછી હઝરત અબૂબક્રને
કહ્યું : જે લોકો તમારી પાસે છે તેમને
બહાર મોકલી આપો. હઝરત અબૂબક્રે
કહ્યું કે, મારા પિતા કુરબાન, માત્ર
હુઝૂરના ઘરવાળાં જ છે. આપે કહ્યું :
મને જવાની રજા મળી ગઈ છે. હઝરત
અબૂબક્રે કહ્યું કે, મારા માંબાપ કુરબાન,
હું પણ આપનો સંગાથ ઈચ્છું છું. યા
રસૂલુલ્લાહ ! આ બંને ઊંટણીઓમાંથી

આપ એક લઈ લો. આપે કહ્યું : કીમતથી લઈ લઈશ. હજરત આઈશા કહે છે : અમે બંને સજ્જનો માટે સામાન તૈયાર કર્યા. એક થેલામાં ખાવાનું ભર્યું. હજરત અસ્માએ પોતાના કમરબંધ (નાળા)નો એક ટુકડો કાપીને થેલાનું મોં બાંધ્યું. એટલા માટે તેમનું નામ 'ઝાતુ ન્નિતાક' પડ્યું હતું. તે પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને અબૂબક્ર (રદિ.) સૌર નામે ગુફા પાસે પહોંચ્યા. ત્યાં ત્રણ રાત્રિઓ થોભ્યા. હજરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબૂબક્ર તે સમયે ઊગતી વયના કિશોર હતા, પરંતુ હોશિયાર અને ચબરાક હતા. જે કંઈ સાંભળતા તેને સારી રીતે સમજતા અને યાદ રાખતા હતા. રાત્રિના અંત ભાગમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને હજરત અબૂબક્ર પાસે જતા અને સવારે કુરૈશીઓ પાસે આવી પહોંચતા હતા. જેથી ખબર પડે કે, રાત્રે હું અહીં જ રહ્યો છું. દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને હજરત અબૂબક્ર સાથે દગ્લા અને છેતરપિંડીની જે ખબર સાંભળતા હતા તે અંધારૂં થતાં જઈને કહી આવતા હતા. આમિર ઈબ્ને હુહયરા હજરત અબૂબક્રનો એક આઝાદ કરેલો ગુલામ હતો. આખો દિવસ તે બકરીઓ ચરાવતો હતો. ઈશાના વખતે જ્યારે રાત્રિનો એક કલાક પસાર થઈ જતો ત્યારે બકરીઓ પાછી વાળીને બંને સજ્જનો પાસે લઈ જઈને દૂધ દોહીને તેમને આપતો હતો. હજરત અબૂબક્ર અને રસૂલુલ્લાહ

(સલ.) બંને રાત્રે એ દૂધ પર જ ગુજારો કરતા હતા. પછી સવારના અંધારામાં જ આમિર બકરીઓને અવાજ દઈને લઈ જતો હતો. સળંગ ત્રણ રાત્રિઓ તેણે આવી યુક્તિ વાપરી.

જોદ (લોખંડી ટોપ)

(૬૩/૬૦૫૫) હજરત અનસ કહે છે : મક્કાના વિજયના વરસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મક્કામાં દાખલ થયા. તે વખતે હુજૂરનાં મુબારક શિર પર ખોદ હતો.

યાદર, ચમની ચિત્રકામવાળી યાદર અને તે યાદરનું વર્ણન જે આખા શરીર પર લપેટવામાં આવતી હતી. (પ્રથમને બુરદા, બીજીને હિબ્લા અને ત્રીજીને શમ્લા કહેવામાં આવે છે).

(૬૪/૬૦૫૬) હજરત ખબ્બાબ કહે છે કે, હુજૂર (સલ.) પોતાની બુરદા યાદરના ટેકે બેઠા હતા, એવામાં અમે જઈને ફરિયાદ કરી.

(૬૫/૬૦૫૭) હજરત અનસ કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે પગપાળા જઈ રહ્યો હતો. હુજૂરે તે વખતે જાડી ધારવાળી એક નજરાની ચાદર ઓઢી હતી. એવામાં એક ગામડીયાએ આવીને ચાદર પકડીને એવા જોરથી ખેંચી કે મુબારક ગરદનની એક બાજુએ નિશાની પડી ગઈ. ચાદર ખેંચ્યા પછી

ગામડીયાએ કહ્યું : મુહમ્મદ, તમારી પાસે અલ્લાહનો જે માલ છે તેમાંથી મને કંઈ આપવાનો હુકમ આપો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ગરદન ફેરવીને તેના તરફ જોયું અને હસ્યા. પછી તેને કંઈક બખ્શિશ આપવાનો હુકમ આપ્યો.

(૬૬/૬૦૫૮) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક ઓરત બુરદા લઈને મુબારક સેવામાં હાજર થઈ. તમે જાણો છો કે, બુરદા કેવી હોય છે ? લોકોએ કહ્યું : હા, બુરદા એવી ચાદર હોય છે જેની કિનારી વણેલી હોય છે. ઓરતે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપના પહેરવા માટે મેં આ ચાદર મારા હાથે વણી છે. રસૂલે પાકને ચાદરની જરૂરત હતી. તે ચાદર લઈ લીધી અને તેનું તેહબંદ બાંધીને બહાર આવ્યા. હાજરજનોમાંથી એક માણસે તે ચાદરને હાથ લગાડીને કહ્યું કે, આ મને પહેરવા માટે આપો. હુજૂરે કહ્યું : અચ્છા. પછી થોડીવાર મજલિસમાં બેસી ગયા અને પાછા જઈને ચાદર લપેટીને તે માણસને મોકલી આપી. લોકોએ તે માણસને કહ્યું કે, તને ખબર હતી કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) માગનારને ઈન્કાર કરતા નથી. આમ છતાં, તે હુજૂર પાસે ચાદર માંગી, એ સારું કર્યું નહીં. તે માણસે જવાબ આપ્યો : ખુદાની કસમ ! મેં એટલા માટે આ ચાદર માંગી છે કે, મૃત્યુ પછી એ મારૂ કફન બને. હઝરત સહલ કહે છે કે, તે ચાદર તેના કફનમાં

કામ આવી.

(૬૭/૬૦૫૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, મારી ઉમ્મતમાંથી સિત્તેર હઝાર માણસો એવા જન્મતમાં દાખલ થશે જેમના ચહેરા ચંદ્ર જેવા ચમકતા હશે. આ સાંભળીને ઉક્કાશા ઇબ્ને મુહમ્મિને પોતાની ચાદર ઊંચકીને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! ખુદા તઆલા પાસે દુઆ માંગો કે, મને પણ ખુદા તઆલા તેમનામાંથી બનાવી દે. હુજૂરે કહ્યું કે, એય અલ્લાહ ! એને તેમનામાંથી બનાવી દે. તે પછી બીજા એક અનસારીએ ઉભા થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! દુઆ કરો કે, અલ્લાહ તઆલા મને પણ તેમનામાંથી બનાવી દે. આપે કહ્યું : ઉક્કાશા તારા પહેલાં આવી ઈચ્છા વ્યક્ત કરી ચુક્યો.

(૬૮/૬૦૬૦) કતાદા કહે છે : મેં હઝરત અનસને પૂછ્યું કે, રસૂલુલ્લાહને કયું કપડું વધારે પસંદ હતું ? તેમણે કહ્યું કે, યમની છાપકામવાળી ચાદર.

(૬૯/૬૦૬૧) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને યમની છાપકામવાળી ચાદર પહેરવાનું ખૂબ ગમતું હતું.

(૭૦/૬૦૬૨) હઝરત આઈશા કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)ની જ્યારે વફાત થઈ ત્યારે એક યમની છાપકામવાળી ચાદરથી હુજૂરને ઢાંકવામાં આવ્યા.

કાળી ઊની ચાદર અને કાળી છાપકામવાળી ઊની ચાદર

(૭૧/૬૦૬૩) હઝરત આઈશા અને હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વફાત થવા લાગી ત્યારે તીવ્ર તાવથી હુઝૂર મુબારક ચહેરા પર કાળી ઊની ચાદર મૂકાવતા હતા અને ગભરાઈને ફરી હકાવી દેતા હતા. એવી સ્થિતિમાં જ કહ્યું : યહૂદીઓ અને ઇસાઈઓ પર ખુદાની લઅનત, તેમણે પોતાના નબીઓની કબરોને મસ્જિદો બનાવી લીધી. હુઝૂરનો હેતુ હકીકતમાં પોતાની ઉમ્મતને યહૂદીઓ અને ઇસાઈઓનો આવા કૃત્યથી ડરાવવાનો અને બચાવવાનો હતો.

(૭૨/૬૦૬૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હઝરત આઈશાએ અમને એક ચાદર અને એક જાડું તેહબંદ કાઢીને બતાવ્યું. તેમણે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અવસાન સમયે આ જ બે કપડાં પહેર્યા હતાં.

(૭૩/૬૦૬૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક વાર છાપકામવાળી કાળી ઊની ચાદર પહેરીને નમાઝ પઢાવી. નમાઝ દરમ્યાન ચાદરની ડીઝાઈન પર નજર પડી. સલામ ફેરવીને કહ્યું : આ ડીઝાઈનવાળી ઊની ચાદર

લઈ જઈને અબૂ જહમને આપી દો. એણે મને હમણા નમાઝ પ્રત્યે ગાફિલ બનાવી દીધો. અબૂ જહમનો જાડો ધાબળો લાવીને મને આપો.

ચાદરને એવી રીતે લપેટીને ઓઢવી કે હાથ-પગ બહાર નીકળી ન શકે

(૭૪/૬૦૬૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ‘મુલામસત’ અને ‘મુનાબજત’ પ્રકારના ખરીદ-વેચાણની મનાઈ ફરમાવી છે. બે નમાઝીની મનાઈ કરી છે. એક નમાઝ તો સંવારના સૂર્ય ચઢતા પહેલાં અને બીજી નમાઝ અસ્ર પછી સૂર્યાસ્ત પહેલાં. એની પણ મનાઈ ફરમાવી છે કે, માણસ બે પગ ઉંચા કરીને નિતંબ પર બેસે અને ફક્ત એક કપડું પહેર્યું હોય. આવી રીતે બેસવાથી સામેથી બિલકુલ નગ્ન દેખાય છે. એ વાતની પણ મનાઈ કરી છે કે, ચાદર એવી રીતે લપેટીને ઓઢે કે, હાથ-પગ બંધાઈ જાય.

(૭૫/૬૦૬૭) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બે પ્રકારના વેચાણ અને બે પ્રકારના પોશાકની મનાઈ ફરમાવી છે. હુઝૂરે વેચાણમાં ‘મુલામસત’ અને ‘મુનાબજત’ કરવાની મનાઈ ફરમાવી છે. મુલામસત તો એ છે કે, માણસ (ખરીદનાર) બીજા (વેચનાર)ના કપડાને રાત્રે અથવા

દિવસે સ્પર્શ કરે એટલે સોદો થઈ જાય. 'મુનાબઝત'ની અર્થ એ છે કે, એક માણસ બીજાના તરફ પોતાનું કપડું ફેંકે. તે પણ પોતાનું કપડું એના તરફ ફેંકે. માત્ર આવા કૃત્યથી પરસ્પર ખરીદ-વેચાણ થઈ જાય. ખરીદનાર તે વસ્તુને ન તો નજરથી જુએ અને ન તો મોંથી રાજાબુશી જાહેર કરે. જે બે પોષાકોની મનાઈ ફરમાવી છે તેમાંથી એક તો ચોક્કસ યાદરનો પોષાક. કિંવા કપડાને ખભા પર એવી રીતે નાખવું કે શરીરનો એક ભાગ બિલકુલ ખુલ્લો થઈ જાય અને બીજી રીત જેની મનાઈ કરવામાં આવી છે તે પગ ઉંચા કરીને બેસવાની છે કિંવા બંને પગ ઉંચા કરીને નિતંબ પર એવી રીતે બેસવું કે, ગુપ્ત ભાગ બિલકુલ નગ્ન થઈ જાય.

એક કપડું લપેટવું

(૭૬/૬૦૬૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બે પોષાકોની મનાઈ ફરમાવી છે. એક તો એ કે, માણસ એક કપડામાં લપેટાઈને એવી રીતે બેસે કે, તેનો ગુપ્ત ભાગ ખુલ્લો થઈ જાય. બીજું એ કે, એક કપડાને ચારે તરફ લપેટી લે અને એક ભાગ બિલકુલ ઉઘાડો રહી જાય. હુજૂરે 'મુલામસત' અને 'મુનાબઝત'ની પણ મનાઈ ફરમાવી છે.

(૭૭/૬૦૬૯) હઝરત અબૂ સઈદ

ખુદરી કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ મનાઈ ફરમાવી છે કે, માણસ એક કપડામાં લપેટાઈને એવી રીતે બેસે કે, તેનો ગુપ્ત ભાગ ખુલ્લો થઈ જાય અથવા 'સમ્મા' રૂપે માણસ પોતાના શરીર પર કપડું લપેટી લે.

કાળી ડિઝાઈનવાળી યાદર

(૭૮/૬૦૭૦) હઝરત ઉમ્મે ખાલિદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે થોડાક કપડાં રજૂ કરવામાં આવ્યાં. જેમાંથી એક નાનકડી કાળી ઊની યાદર પણ હતી. હુજૂરે ફરમાવ્યું કે, તમારો શું અભિપ્રાય છે ? આ ઊની યાદર આપણે કોને પહેરાવીએ ? લોકો ચુપ રહ્યા. આપે કહ્યું કે, ઉમ્મે ખાલિદને મારી પાસે લાવો. મને સવારી પર બેસાડીને લઈ જવામાં આવી. હુજૂરે પોતાના મુબારક હાથે મને ઊની યાદર પહેરાવી. આપે કહ્યું કે, ખુદા કરે કે, જુની થઈને ફાટે. તે ઊની યાદર પર કંઈક લીલી-પીળી ડિઝાઈન પણ હતી. હુજૂરે હબસી ભાષામાં કહ્યું કે, એની ડિઝાઈન સરસ છે.

(૭૯/૬૦૭૧) હઝરત અનસ કહે છે : ઉમ્મે સુલૈમને ત્યાં છોકરો પેદા થયો ત્યારે તેમણે મને કહ્યું કે, અનસ, આ છોકરાની દેખરેખ રાખો. એને તકલીફ ન પહોંચે. સવારે એને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે લઈ જજો, જેથી કોઈ મીઠી વસ્તુ ચાવીને હુજૂર એના મોંમાં આપે. હું સવારે

છોકરાને લઈને મુબારક સેવામાં હાજર થયો. હુજૂર તે વખતે બાગમાં હતા. આપે એક કાળી ઊની ચાદર ઓઢી હતી. તે ઊંટોને ડામ દઈ રહ્યા હતા જે જીતમાં આપની પાસે આવ્યાં હતાં.

લીલા (રંગના) કપડાં

(૮૦/૬૦૭૨) ઇકરિમા કહે છે કે, રિફાઆએ પોતાની પત્નીને તલાક આપી દીધી. અબ્દુર્રહમાન ઇબને જુબેરે તેની સાથે નિકાહ કર્યા. ઓરત લીલી ઓઢણી ઓઢીને હજરત આઈશા પાસે આવી અને તેમને (પતિના મારવાના) પોતાની ચામડી પરના લીલા ચિહ્નો બતાવ્યાં. ઓરતો એકબીજીને મદદ કરતી રહે છે. જેથી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જ્યારે અંદર ગયા ત્યારે હજરત આઈશાએ કહ્યું : મુઅમિન ઓરતો જે તકલીફો ઉઠાવી રહી છે એવી તકલીફો મેં જોઈ નથી. આ ઓરતની ચામડી પર કપડાં કરતાં પણ વધારે લીલાશ છે. ઇકરિમા કહે છે : મેં એવું પણ સાંભળ્યું છે કે, તે ઓરત રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈ અને અબ્દુર્રહમાન પણ પોતાના બંને પુત્રોને સાથે લઈને, જે બીજી પત્નીના હતા, હાજર થયા. ઓરતે કહ્યું કે, મારો કંઈ દોષ નથી. ફક્ત વાત એટલી છે કે, એનાથી મારી ઈચ્છા પૂરી થતી નથી. તેણે પોતાના કપડાનો છેડો પકડીને બતાવ્યું, બસ એની આવી હાલત છે. અબ્દુર્રહમાને

કહ્યું કે, હુજૂર એ ખોટું કહે છે. હું એને એવી વીંઝી નાંખુ છું જેમકે રંગતી વખતે ચામડાને વીંઝવામાં આવે છે, પરંતુ વાત ફક્ત એવી છે કે, એ માથાફરે છે, રિફાઆને ઈચ્છે છે. હુજૂરે કહ્યું : જો આવી વાત છે તો રિફાઆ માટે તું ત્યાં સુધી હલાલ થઈ શકતી નથી જ્યાં સુધી એ મીકાશ ચાખી ન લે. પછી કહ્યું કે, આ તારા પુત્રો છે ? અબ્દુર્રહમાને કહ્યું : જી હા. હુજૂરે ઓરતને કહ્યું : બસ એ જ કારણસર તારો આ વહેમ છે. ખુદાની કસમ ! આ છોકરાઓ અબ્દુર્રહમાનને એટલા મળતા આવે છે કે, કાગડો કાગડાને પણ એટલો મળતો આવતો નથી.

સફેદ કપડાં

(૮૧/૬૦૭૩) હજરત સઅદ કહે છે કે, ઉહદની લડાઈના દિવસે હુજૂર (સલ.)ની જમણી અને ડાબી બાજુએ મેં બે માણસોને સફેદ કપડાં પહેરેલા જોયા હતા, જેમને મેં ન પહેલાં જોયા હતા, ન પાછળથી કદી જોયા.

(૮૨/૬૦૭૪) હજરત અબૂઝર કહે છે : હું મુબારક સેવામાં હાજર થયો. તે વખતે હુજૂર સફેદ કપડું ઓઢીને સૂઈ રહ્યા હતા. (હું પાછો ફર્યો) પછી બીજીવાર હાજર થયો ત્યારે હુજૂર (સલ.) જાગી ગયા હતા. આપે કહ્યું : જે માણસ 'લા ઘલાહ ઘલ્લ લ્લાહ'ને માનતો હોય અને એ જ હાલતમાં મરી

દરમ્યાન કહ્યું હતું કે, હુજૂરે અનવર (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, જે માણસ દુનિયામાં રેશમ પહેરશે તે આખિરતમાં નહીં પહેરી શકે.

(૮૮/૬૦૮૧) હઝરત ઉમર કહે છે : રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ દુનિયામાં રેશમ પહેરશે તે આખિરતમાં નહીં પહેરી શકે.

(૮૦/૬૦૮૨) ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે : મને હઝરત ઉમરે કહ્યું હતું કે, હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : દુનિયામાં ફક્ત તે માણસ રેશમ પહેરે છે જેનો આખિરતમાં કોઈ હિસ્સો નહીં હોય.

રેશમી કપડાને ફક્ત હાથ વડે સ્પર્શ કરવો

(૮૧/૬૦૮૩) હઝરત બરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં ભેટ રૂપે એક રેશમી કપડું રજુ કરવામાં આવ્યું. અમે તેને હાથ વડે સ્પર્શ કરવા લાગ્યા અને નવાઈ પામવા લાગ્યા. હુજૂરે કહ્યું : શું તમને એનાથી નવાઈ લાગે છે ? અમે કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : જન્મતમાં સઅદ ઇબ્ને મુઆઝના રૂમાલ એના કરતાં સારા હશે.

રેશમી બીછાનું અબીદા કહે છે કે, તે પહેરવા સમાન છે

(૮૨/૬૦૮૪) હઝરત હુઝયફા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને સોના,

ચાંદીના વાસણોમાં ખાવા પીવાની અને રેશમી કપડું અથવા દરિયાઈનો પોષાક પહેરવાની અને તેના પર બેસવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

‘કસી’ કપડાનો હુકમ (‘કસ’ ઇજ્તિમાં એક જગ્યાનું નામ છે. જાડું રેશમ અને રેશમને મેળવીને ત્યાં એક કપડું બનાવવામાં આવતું હતું, જેને સામાન્ય રીતે ‘કસી’ કાપડ કહેવામાં આવે છે

(૮૩/૬૦૮૫) અબૂ બુરદા કહે છે : અમે હઝરત અલી મુર્તઝાને પૂછ્યું કે, એકદમ લાલ કેવું કપડું હોય છે ? આપે કહ્યું : મિસ્ર અથવા સીરિયાથી અમારી પાસે થોડાક કપડાં આવ્યાં, જેમના પર રેશમના ચકોતરા બન્યા હતાં, જેને ઓરતો પોતાના પતિઓ માટે બનાવે છે. જેમકે ઝાલરવાળી ચાદરો ઓરતો બનાવે છે. તેમાં ‘મીસરા’ (સાજ પર મૂકવાનું કપડું) પણ હતું. જરીરે યઝીદની રિવાયતથી બયાન કર્યું છે કે, ‘કસી’ કપડું ડિનારીવાળું રેશમી કપડું હતું, જેને મિસ્રાથી લાવવામાં આવતું હતું. ‘મીસરા’ પ્રાણીઓના ચામડાઓને કહેવામાં આવે છે.

(૮૪/૬૦૮૬) હઝરત બરા ઇબ્ને આઝિબ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને લાલ ‘મયાસિર’ અને ‘કસી’

કપડાની મનાઈ ફરમાવી છે.

ખુજલીના લીધે પુરુષો માટે રેશમ પહેરવું જાઘઝ છે

(૯૫/૬૦૮૭) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, જુબેર અને અબ્દુર્રહમાનને ખુજલી હતી. એટલે હુજૂરે તેમને રેશમ પહેરવાની રજા આપી હતી.

ઓરતો માટે રેશમ પહેરવું જાઘઝ છે

(૯૬/૬૦૮૮) હઝરત અલી (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને એક જોડ રેશમી કપડાં આપ્યાં. હું તેને પહેરીને બહાર નીકળ્યો, પરંતુ મુબારક ચહેરા પર ગુસ્સાના ચિન્હો જોઈને મેં તેને ફાડીને મારી ઓરતોને વહેંચી દીધાં.

(૯૭/૬૦૮૯) હઝરત અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, હઝરત ઉમરે એક જોડ રેશમી કપડાં વેચાતા જોયાં ત્યારે તેમણે વિનંતી કરી કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! જો આપ અને ખરીદી લો અને જે દિવસે (સલ્તનતોના) પ્રતિનિધિઓ આવે અથવા જુમ્આના દિવસે આપ પહેરી તો સારું. હુજૂરે કહ્યું કે, એને તે માણસ પહેરે છે જેનો આખિરતમાં કોઈ હિસ્સો નથી. આ બનાવ પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત ઉમરને એક જોડ રેશમી કપડાં મોકલ્યાં અને તેમને આપ્યાં. હઝરત ઉમરે કહ્યું : આપે

આ જોડ મને આપી, જો કે હું સાંભળી ચુક્યો છું કે, આપે એના વિષે શું કહ્યું હતું. આપે કહ્યું કે, મેં તમને ફક્ત એટલા માટે મોકલ્યાં છે કે ક્યાં તો એને વેચી દો અથવા (તમારી ઓરતોને) પહેરવા આપી દો.

(૯૮/૬૦૯૦) હઝરત અનસ કહે છે : મેં હુજૂર (સલ.)ની પુત્રી હઝરત ઉમ્મે કુલસૂમને એક રેશમી ચાદર પહેરેલાં જોયાં.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોષાક અને બીછાના અંગે શ્રેષ્ઠની ઇચ્છા કરતા ન હતા

(૯૯/૬૦૯૧) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : હું એક વરસ સુધી એ વાતની રાહ જોતો રહ્યો કે, હઝરત ઉમરને તે બંને ઓરતો વિષે પૂછું જેમણે સંપ કરીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને તકલીફ આપી હતી, પરંતુ ધાકનો માર્યો પૂછી શક્યો નહીં. એક દિવસ હઝરત ઉમર એક પડાવ પાસે ઉતરીને પીલુડીના ઝાડોમાં (હાજત માટે) ગયા. જ્યારે બહાર આવ્યા ત્યારે મેં પૂછ્યું, તેમણે કહ્યું : તે બંને ઓરતો આઈશા અને હફસા હતાં. તે પછી કહ્યું : અમે અંધકાર યુગમાં ઓરતોને કોઈ વસ્તુ સમજતા ન હતા, પરંતુ જ્યારે ઇસ્લામનું આગમન થયું અને અલ્લાહ તઆલાએ એમનો ઉલ્લેખ કર્યો ત્યારે અમે પણ અમારા ઉપરનો એમનો

હક્ક સમજ્યા, પરંતુ તે છતાં અમે કોઈ બાબતમાં એમને દરમ્યાનગીરી કરવા દેતા ન હતા. એક દિવસ મારી અને મારી પત્ની વચ્ચે કલેશ થયો. તેણે મારી સાથે સખ્તાઈપૂર્વક વાત કરી. મેં કહ્યું કે, ત્યાં જ રહે (મારી પાસે ન આવ). પત્નીએ કહ્યું કે, તમે મને આવી વાત કહો છો, જો કે તમારી પુત્રી પોતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને તકલીફ આપે છે. આ સાંભળીને હું હક્ક પાસે ગયો અને તેને કહ્યું કે, હું તને ખુદા અને રસૂલની નાફરમાનીના ખરાબ પરિણામથી ડરાવું છું. મેં તે અઝાબ અને મુસીબતથી ડરાવી જે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને તકલીફ દેવાથી આવે છે. પછી હું હઝરત ઉમ્મે સલમા પાસે ગયો. તેમણે પણ (હક્કસાવાળી વાત) કહી. હઝરત ઉમ્મે સલમાએ કહ્યું કે, ઉમર, મને નવાઈ ઉપજે છે કે, તમે અમારા બધા કામોમાં તો દરમ્યાનગીરી કરતા થઈ ગયા હતા. હવે એ સિવાય બીજું કંઈ રહ્યું નથી કે, તમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને તેમની પત્નીઓ વચ્ચે પણ દખલગીરી કરતા થઈ જાઓ. ઉમ્મે સલમાએ મને નિરૂત્તર બનાવી દીધો. હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, એક અનસારી હતો કે, જ્યારે તે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે હાજર ન રહેતો અને હું હાજર રહેતો ત્યારે જે વાત થતી તે હું તેને જઈને કહી દેતો અને જો હું ગેરહાજર રહેતો અને તે હાજર રહેતો ત્યારે જે બનાવ બનતો

તે મને આવીને કહી દેતો. તે સમયે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની આજુબાજુની વસાહતો તો ઠીક થઈ ગઈ હતી. ફક્ત સીરિયામાં ગસ્સાનનો રાજવી રહી ગયો હતો, જેના આવી પડવાની અમને દહેશત રહેતી હતી. એક દિવસ અચાનક અનસારી આવ્યો. તે કહેવા લાગ્યો કે, એક મોટો બનાવ બની ગયો. મેં કહ્યું કે, શું ગસ્સાનનો રાજવી આવી પડ્યો ? તેણે કહ્યું કે, એનાથી પણ મોટો બનાવ છે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાની પત્નીઓને તલાક આપી દીધી. હું તરત રસૂલુલ્લાહ (સલ.) તરફ ગયો. મેં જોયું કે, બધી ઓરતોના કમરાઓમાંથી રડવાનો અવાજ આવી રહ્યો છે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પોતાના મેડા પર ચઢી ગયા હતા. મેડાના દરવાજા પાસે એક સેવક હાજર હતો. મેં સેવકને જઈને કહ્યું કે, મારા માટે અંદર જવાની રજા માગો. જ્યારે હું અંદર ગયો ત્યારે જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક ચટાઈ પર સૂતેલા છે. મુબારક પડખા પર તેની નિશાનીઓ પડી ગઈ છે. માથાના નીચે ચામડાનો એક તકિયો મૂક્યો છે, જેમાં ખજૂરીની છાલ ભરેલી હતી. કાયાં ચામડાઓ લટકતાં હતાં. ‘કરઝ’ નામે ઝાડના થોડાક પાંદડાઓ મૂક્યાં છે. મેં નામદાર હુઝૂર (સલ.)ને તે જ વાત કહી જે હક્ક અને ઉમ્મે સલમાને મેં કહી હતી. ઉમ્મે સલમાનો જવાબ પણ કહી દીધો. હુઝૂર હસ્યા. મેડા

પર ૨૯ રાતો રહ્યા. પછી નીચે ઉતર્યા.

(૧૦૦/૬૦૮૨) હઝરત ઉમ્મે સલમા કહે છે : એક રાત્રે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જાગીને કહેવા લાગ્યા : **લા ઇલાહ ઇલ્લલ્લાહ**, આજે રાત્રે કેટલી આફતો ઉતરી છે અને કેવા કેવા રહમતના ખજાનાઓ ઉતર્યા છે. કોઈ છે કે, કમરાઓવાળીઓને જગાડે (જેથી તહજ્જુદની નમાઝ પડે). દુનિયામાં ઘણી કપડાં પહેરનારીઓ કિયામતના દિવસે નગ્ન હશે. ઝૂહરી કહે છે કે, હિન્દાની બાંયોમાં આંગળીઓની નજીક બટન લાગેલા હતા.

નવા કપડાં પહેરતી વખતે દુઆ માંગવામાં આવે

(૧૦૧/૬૦૮૩) હઝરત ઉમ્મે ખાલિદ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)ની સેવામાં થોડાક કપડાં રજુ કરવામાં આવ્યા. જેમાં એક કાળી ઊની ચાદર પ્રણ હતી. આપે કહ્યું : તમારો શું અભિપ્રાય છે, આપણે આ ઊની ચાદર કોને પહેરાવીએ ? લોકો ચુપ રહ્યા. હુઝૂરે કહ્યું : ઉમ્મે ખાલિદને બોલાવો. હું હુઝૂરની સેવામાં હાજર થઈ. રસૂલે પાક (સલ.)એ તે ઊની ચાદર મને પોતાના હાથથી પહેરાવીને બે વાર કહ્યું : જુની થઈને ફાટે. પછી ઊની ચાદરની ડીઝાઈન જોઈને હાથથી મારા તરફ ઇશારો કર્યા અને કહેવા લાગ્યા કે, ઉમ્મે ખાલિદ, એ સુંદર છે. ઉમ્મે ખાલિદ,

એ સુંદર છે.

પુરૂષો માટે કેશર લગાડવું કેવું છે ?

(૧૦૨/૬૦૮૪) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પુરૂષને કેશર લગાડવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

કેશરથી રંગેલું કપડું પહેરવાનો શું હુકમ છે ?

(૧૦૩/૬૦૮૫) હઝરત ઈબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ઇહરામ-વાળાને કેશર અથવા ‘વર્સ’થી રંગેલા કપડાં પહેરવાની મનાઈ ફરમાવી છે.

લાલ કપડું પહેરવું

(૧૦૪/૬૦૮૬) હઝરત બરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.) મધ્યમ કદના હતા. એક દિવસ મેં લાલ કપડાં પહેરેલા આપને જોયાં. એનાથી સાડું દૃશ્ય મેં કદી જોયું નથી.

લાલ ‘મીસરા’નો ઉપયોગ કરવો

(૧૦૫/૬૦૮૭) હઝરત બરા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને સાત વસ્તુઓનો હુકમ આપ્યો છે. બીમારની ખબર લેવાનો. જનાઝાની સાથે જવાનો. છીંકનારની છીંકનો જવાબ આપવાનો (વગેરે) અને હુઝૂરે અમને મનાઈ ફરમાવી છે રેશમ, દીબાજ, કસી અને

ઇસ્તબરક પહેરવાની અને લાલ 'મીસરા' વાપરવાની.

ચામડાની મોજરીઓ પહેરવી

(૧૦૬/૬૦૮૮) અબૂ સલમા કહે છે : મેં હઝરત અનસને પૂછ્યું, શું રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મોજરીઓ સહિત નમાઝ પઢતા હતા ? તેમણે કહ્યું : હા.

(૧૦૭/૬૦૮૮) ઉબૈદ ઇબ્ને જુરૈજે અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમરને કહ્યું કે, હું જોઉં છું કે, તમે ચાર વાતો એવી કરો છો જે બીજાઓને કરતાં હું જોતો નથી. ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું : ઇબ્ને જુરૈજ, તે કઈ વાતો છે ? ઇબ્ને જુરૈજે કહ્યું : તમે રૂકનોમાં ફક્ત બે યમાની રૂકનોને ચુંબન કરો છો. ડબલ પડવાળી મોજરી પહેરો છો. પીળા રંગનો ખિઝાબ લગાડો છો. જ્યારે તમે મક્કામાં હોય ત્યારે બીજા લોકો તો ચાંદ જોઈને જ ઇહરામ બાંધી લે છે, પરંતુ તમે જ્યાં સુધી તરવિયાનો દિવસ (૮ ઝીલહજ્જ) ન આવે ત્યાં સુધી ઇહરામ બાંધતા નથી. ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું : યમાની રૂકનોને સ્પર્શ કરવાનું અને ચુંબન દેવાનું કારણ તો એ છે કે, મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ફક્ત આ બે જ યમાની રૂકનોને ચુંબન કરતા જોયા છે. ડબલ પડવાળી મોજરી પહેરવાનું કારણ એ છે કે, મેં પોતે જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ફક્ત ડબલ પડવાળી મોજરીઓ પહેરતા હતા, જેના પર વાળ ન હતા.

વુઝૂ કરીને તેમાં પગ મૂકતા હતા. એટલે હું પણ એને જ પહેરવાનું પસંદ કરું છું. પીળા ખિઝાબની વાત એમ છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પીળો ખિઝાબ લગાડતા હતા. એટલે હું પણ પીળો ખિઝાબ લગાડવાનું પસંદ કરું છું. ઇહરામનું કારણ એ છે કે, મેં જોયું છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) તે વખતે ઇહરામ બાંધતા હતા જ્યારે આપની ઊંટણી આપને લઈને ઉભી થઈ જતી હતી.

(૧૦૮/૬૧૦૦) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ મનાઈ ફરમાવી છે કે, ઇહરામવાળો કેશર અથવા વર્સથી રંગલું કપડું પહેરે. આપે ફરમાવ્યું છે કે, જેની પાસે મોજરીઓ ન હોય તે મોઝાઓને ઘૂંટીની નીચેથી કાપીને પહેરી લે.

(૧૦૮/૬૧૦૧) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, જેની પાસે તેહબંદ ન હોય તે પાયજામો પહેરી લે. જેની પાસે મોજરીઓ ન હોય તે મોઝા પહેરી લે.

પ્રથમ જમણા પગમાં મોજરી પહેરવી

(૧૧૦/૬૧૦૨) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાક થવામાં, કાંસકી કરવામાં અને મોજરી પહેરવામાં જમણી તરફથી શરૂ કરવાનું પસંદ કરતા હતા.

પ્રથમ ડાબી મોજરી ઉતારવામાં આવે

(૧૧૧/૬૧૦૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જ્યારે કોઈ માણસ બુટ પહેરે તો પ્રથમ જમણા પગમાં પહેરે અને કાઢે તો પ્રથમ ડાબા પગમાંથી કાઢે. ગમે તેમ પણ જમણા પગમાં પ્રથમ બુટ પહેરવા જોઈએ, પછી કાઢવા જોઈએ.

એક મોજરી પહેરીને ન ચાલે

(૧૧૨/૬૧૦૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, તમારામાંથી કોઈ એક બુટ પહેરીને ન ચાલે. ક્યાં તો બંને ઉતારી નાખે, ક્યાં તો બંને પહેરી લે.

એક બુટમાં બે તરમા (ચામડાની દોરી) લગાડવા પણ બાદમાં છે અને એક પણ

(૧૧૩/૬૧૦૫) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના બુટમાં બે ચામડાની દોરી હતી.

(૧૧૪/૬૧૦૬) ઈસા ઇબ્ને તુહમાન કહે છે કે, હઝરત અનસે અમને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના બુટ કાઢીને બતાવ્યા. બંનેમાં બે ચામડાની દોરી હતી. સાબિત બુનાનીએ કહ્યું કે, એ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના બુટ છે.

ચામડાનો લાલ તંબુ

(૧૧૫/૬૧૦૭) અબૂ જુહયફા કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયો. તે વખતે હુઝૂર ચામડાના લાલ તંબુમાં હતા. હઝરત બિલાલે વુઝૂનું પાણી પકડ્યું હતું. લોકો વુઝૂના વપરાયેલા પાણીને લેવા માટે તૂટી પડતા હતા. જેના હાથમાં આવતું હતું તે પોતાના મોં પર ચોપડતો હતો. જેના હાથમાં આવતું ન હતું તે બીજાના હાથની ભીનાશ લઈને જ ચોપડતો હતો.

(૧૧૬/૬૧૦૮) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અનસારીઓને બોલાવ્યા અને ચામડાના એક તંબુમાં તેમને ભેગા કર્યા.

ચટાઈ વગેરે પર બેસવું

(૧૧૭/૬૧૦૯) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) રાત્રે ચટાઈ ઉભી કરીને કમરા જેવી બનાવીને નમાઝ પઢતા હતા. દિવસે તેને બીછાવીને બેસતા હતા, પરંતુ લોકોએ આવવાનું શરૂ કરી દીધું અને હુઝૂરની નમાઝની ઇકતિદા કરીને નમાઝ પઢવા લાગ્યા. અહીં સુધી કે, માણસોની સંખ્યા વધવા લાગી. છેવટે હુઝૂરે લોકો તરફ મોં કરીને કહ્યું : લોકો, અમલો એટલા શરૂ કરો જેટલી કે શક્તિ હોય. કારણ કે, ખુદા તઆલા નહીં થાકે, તમે થાકી જશો. ખુદાની નજરમાં શ્રેષ્ઠ અમલ તે છે જે હંમેશા કરવામાં આવે,

લલેને ઓછા પ્રમાણમાં હોય.

એવું કપડું પહેરવાનું વર્ણન જેમાં સોનાનું બટન ટાંકેલું હોય

(૧૧૮/૬૧૧૦) મિસ્વર ઇબ્ને મખરમા કહે છે : મને મારા પિતા મખરમાએ કહ્યું : બેટા, મને ખબર પડી છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે અમુક ઝભ્ભાઓ આવ્યા છે અને આપ તેની વહેંચણી કરી રહ્યા છે. તું મને હુજૂર પાસે લઈ જા. હું મારા પિતાને લઈ ગયો, પરંતુ હુજૂર મકાનમાં હતા. પિતાએ મને કહ્યું : બેટા, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મારી પાસે બોલાવી લાવ. મેં આ વાતને ખરાબ ગણી. મેં કહ્યું : તમારા માટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને બોલાવી લાવું ? પિતાએ કહ્યું : તેઓ ઘમંડી નથી. જેથી મેં હુજૂરને બોલાવ્યા. આપ બહાર આવ્યા અને રેશમનો એક ઝભ્ભો પણ લાવ્યા, જેના બટન સોનાના હતા. આપે કહ્યું : મખરમા, અમે તમારા માટે એને અલગ મુકયો હતો. પછી તે ઝભ્ભો મારા પિતાને આપી દીધો.

સોનાની વીંટીઓ

(૧૧૯/૬૧૧૧) હઝરત બરા ઇબ્ને આઝિબ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને સાત વસ્તુઓની મનાઈ ફરમાવી હતી. સોનાની વીંટી અથવા કડાની, રેશમ, ઇસ્તબરક, દીબાજ અને

કસી પહેરવાની, લાલ 'મિસરા' વાપરવાની અને ચાંદીના વાસણોની. સાત વસ્તુઓનો હુકમ આપ્યો હતો. બીમારની ખબર લેવાનો, જનાઝાઓ સાથે જવાની, છીંકનારાઓને છીંકનો જવાબ આપવાનો, સલામનો જવાબ આપવાનો, દઅવત આપનારની દઅવત કબૂલ કરવાનો, કસમ પૂરી કરવાનો અને મઝલૂમ-પીડિતની મદદ કરવાનો.

(૧૨૦/૬૧૧૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સોનાની વીંટીની મનાઈ ફરમાવી હતી.

(૧૨૧/૬૧૧૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સોનાની વીંટી બનાવી હતી. તેનો નગીનો આપ હથેળી તરફ ફેરવી નાખતા હતા. લોકોએ આ જોઈને પોતે પણ સોનાની વીંટીઓ બનાવી. હુજૂરે તે વીંટી ફેંકી દીધી અને ચાંદીની વીંટી બનાવી.

ચાંદીની વીંટી

(૧૨૨/૬૧૧૪) હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સોનાની વીંટી બનાવી હતી. તેનો નગીનો હથેળી તરફ રાખતા હતા. તેના પર 'મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ' કોતરેલું હતું, પરંતુ જ્યારે લોકોએ પણ તેવી જ વીંટીઓ બનાવી ત્યારે હુજૂરે તેને ફેંકીને કહ્યું : હવે હું તેને કદી નહીં પહેરું. પછી

આપે ચાંદીની મહોર બનાવી. લોકોએ પણ ચાંદીની વીંટીઓ બનાવી. ઇબ્ને ઉમર કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પછી હજરત અબૂબક્રે તે મહોર પહેરી, પછી હજરત ઉમરે પહેરી. તે પછી હજરત ઉસ્માને પહેરી. અહીં સુધી કે, હજરત ઉસ્માનના હાથથી તે 'અરીસ' નામે કુવામાં પડી ગઈ.

(૧૨૩/૬૧૧૫) હજરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સોનાની મહોર પહેરતા હતા, પરંતુ હુજૂરે તેને ફેંકીને કહ્યું : હવે હું એને કદાપિ નહીં પહેરું. આ જોઈને લોકોએ પણ પોતાની વીંટીઓ ફેંકી દીધી.

(૧૨૪/૬૧૧૬) હજરત અનસ કહે છે કે, મેં એક દિવસ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના હાથમાં ચાંદીની વીંટી જોઈ. પછી લોકોએ પણ ચાંદીની વીંટીઓ બનાવીને પહેરી લીધી. આ જોઈને હુજૂરે વીંટી ફેંકી દીધી. લોકોએ પણ પોતાની વીંટીઓ ફેંકી દીધી.

વીંટીનો નગીનો

(૧૨૫/૬૧૧૭) હજરત અનસને
(૧૨૪/૬૧૧૬) પુરૂષ માટે ચાંદીની વીંટી પહેરવી જાઈએ છે, જે પોણા ચાર ગ્રામથી વધારે ન હોય. આ હદીસમાં ચાંદીની વીંટી ફેંકવાનો ઉલ્લેખ છે. લોકોએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વીંટીના નકશીકામ જેવું નકશીકામ કરાવીને વીંટી બનાવી, એટલે રોજે ભરાઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એ ઉતારી નાખી.

પૂછવામાં આવ્યું કે, શું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ વીંટી બનાવી હતી ? આપે કહ્યું : એક રાત્રે હુજૂરે ઈશાની નમાઝ અડધી રાત સુધી વાર લગાડીને પઢી. પછી અમારા તરફ જોયું. હુજૂરની વીંટીની તે ચમક હજુ સુધી મારી નજર સામે છે. હુજૂરે કહ્યું : લોકો નમાઝ પઢીને સૂઈ ગયા અને તમે જ્યાં સુધી નમાઝની રાહ જોતા રહેશો ત્યાં સુધી નમાઝમાં જ રહેશો.

(૧૨૬/૬૧૧૮) હજરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વીંટી ચાંદીની હતી. તેનો નગીનો પણ ચાંદીનો જ હતો.

લોખંડની વીંટી

(૧૨૭/૬૧૧૯) હજરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક ઓરત મુબારક સેવામાં હાજર થઈ. તેણે કહ્યું કે, હું આપને મારી જાતનો અધિકાર સોંપવા હાજર થઈ છું. આ પ્રમાણે કહીને ઘણીવાર સુધી ઉભી રહી. હુજૂરે તેને નીચેથી ઉપર સુધી જોઈ (કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં). જ્યારે ઉભાં ઉભાં તેને વાર લાગી ત્યારે એક માણસે કહ્યું કે, જો આપને એની જરૂરત ન હોય તો મારી સાથે નિકાહ કરી દો. આપે કહ્યું : તારી પાસે મહેરમાં દેવા માટે કંઈક છે ? તેણે કહ્યું કે, નથી. આપે કહ્યું કે, જઈને જુઓ. તે માણસ જઈને થોડીવારમાં પાછો ફર્યો. તેણે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! મારી પાસે કંઈ નથી.

આપે કહ્યું : જઈને તપાસ કરો, ભલેને લોખંડની એક વીંટી જ મળી આવે. હુકમ અનુસાર તે માણસ જઈને થોડી વારમાં પાછો ફર્યો. તેણે કહ્યું કે, હુજૂર, કંઈ મળ્યું નહીં, લોખંડની વીંટી પણ મળી નહીં. એ માણસે તે વખતે તેહબંદ બાંધ્યું હતું, પૂરી ચાદર ન હતી. તે કહેવા લાગ્યો : હુજૂર, હું માફ આ તેહબંદ મહેરમાં આપી દઈશ. હુજૂરે કહ્યું : જો આ તેહબંદ તું તેને પહેરાવી દઈશ તો તારા શરીર પર કંઈ નહીં રહે અને પોતે પહેરી લઈશ તો તે નગ્ન રહેશે. આ સાંભળીને તે માણસ અલગ થઈને બેસી ગયો. જ્યારે હુજૂરે તેને જતાં જોયો ત્યારે બોલાવવાનો હુકમ આપ્યો. તેને બોલાવવામાં આવ્યો. હુજૂરે કહ્યું : તને કુર્આનનો કયો ભાગ યાદ છે ? તેણે ગણીને બતાવ્યું, ફલાણી ફલાણી સૂરતો. આપે કહ્યું : જે કુર્આન તને યાદ છે તેના (શીખવવાના) બદલામાં મેં તને એનો માલિક બનાવી દીધો.

વીંટીનું કોતરકામ

(૧૨૮/૬૧૨૦) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ થોડાક ઈરાન-વાસીઓને કાગળ મોકલવાનો ઈરાદો
(૧૨૭/૬૧૧૮) તાંબા, પિત્તળ, લોખંડ વગેરેની વીંટી તથા ઘરેણાં પહેરવાની બીજી હદીસમાં મનાઈ છે. જો કલાઈ ચઢાવેલી હોય તો જાઈજ છે. અહીં હેતુ માત્ર એ છે કે, નજીવી કિંમતની પણ કોઈ વસ્તુ હોય તો મહેરમાં આપી દો.

કર્યો. આપને કહેવામાં આવ્યું કે, તે લોકો મહોર વગરનો કાગળ કબૂલ કરતા નથી. આ સાંભળીને હુજૂરે ચાંદીની એક મહોર બનાવી, જેના પર ‘મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ’ કોતરાયેલું હતું. હુજૂરની આંગળીમાં તે વીંટીની જે સફેદી અને ચમક હતી તે હજુ સુધી મારી આંખોની સામે ઘુમી રહી છે.

(૧૨૮/૬૧૨૧) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ચાંદીની એક મહોર બનાવી હતી અને મુબારક હાથમાં તે રહી હતી. પછી સિદ્દીકે અકબરના હાથમાં રહી, પછી હઝરત ઉમરના હાથમાં રહી. પછી હઝરત ઉસ્માનના હાથમાં રહી. છેવટે હઝરત ઉસ્માનના હાથે તે અરીસના કુવામાં પડી ગઈ. એ વીંટી પર ‘મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ’ કોતરાયેલું હતું.

છેલ્લી આંગળીમાં વીંટી પહેરવી

(૧૩૦/૬૧૨૨) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક વીંટી બનાવી. આપે કહ્યું : અમે એક વીંટી બનાવી છે અને તેમાં (મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ) કોતરાયું છે. એટલે (એ) કોતરકામ કોઈ કોતરાવે નહીં. હઝરત અનસ કહે છે : હુજૂરની છેલ્લી આંગળીમાં તેની ચમક હજુ સુધી મારી આંખોની સામે ફરી રહી છે.

મહોર મારવા અથવા કાગળ

લખવા માટે વીંટી બનાવવી

(૧૩૧/૬૧૨૩) હઝરત અનસ કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ રોમનોને કાગળ લખવાનો ઇરાદો કર્યો ત્યારે કહેવામાં આવ્યું કે, તે લોકો મહોર વગરનો કાગળ પઢતા નથી. હુઝૂરે ચાંદીની એક મહોર બનાવી અને તેના પર 'મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ' કોતરાવ્યું. હુઝૂરના હાથમાંની તેની સફેદી હજુ સુધી મારી આંખો સામે ફરી રહી છે.

વીંટીનો નગીનો હથેળી તરફ રાખવો

(૧૩૨/૬૧૨૪) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સોનાની વીંટી બનાવી હતી. આપ પહેરતી વખતે તેનો નગીનો હથેળી તરફ રાખતા હતા. (હુઝૂરની વીંટી જોઈને) સોનાની બીજી વીંટીઓ પણ તૈયાર કરવામાં આવી. હુઝૂરે મિમ્બર પર ચઢીને અલ્લાહ તઆલાના વખાણ કર્યા પછી કહ્યું : મેં વીંટી બનાવી હતી, પરંતુ હવે તેને નહીં પહેરું. આમ કહીને હુઝૂરે વીંટી ફેંકી દીધી. લોકોએ વીંટીઓ ફેંકી દીધી.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, આ કોતરકામ કોઈ માણસ પોતાની વીંટી પર ન કોતરાવે

(૧૩૩/૬૧૨૫) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક મહોર બનાવી, તેમાં 'મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ' કોતરાવ્યું. આપે કહ્યું : મેં ચાંદીની એક વીંટી બનાવી છે અને તેમાં 'મુહમ્મદ રસૂલુલ્લાહ' કોતરાવ્યું છે. કોઈ માણસ આ કોતરકામ ન કરાવે.

(૧૩૪/૬૧૨૬) હઝરત અનસ કહે છે કે, જ્યારે હઝરત અબૂબક્રને ખલીફા બનાવવામાં આવ્યા ત્યારે તેમણે મારા માટે (હુકમો) લખ્યા. આપની વીંટીના કોતરકામની ત્રણ લાઈનો હતી. પહેલી લાઈનમાં 'મુહમ્મદ', બીજીમાં 'રસૂલ' અને ત્રીજીમાં શબ્દ 'અલ્લાહ' લખ્યો હતો. ઇમામ બુખારી કહે છે કે, કેટલીક રિવાયતોમાં એટલું વધુ આવ્યું છે કે, તે વીંટી રસૂલુલ્લાહના હાથમાં રહેતી હતી. હુઝૂર પછી હઝરત અબૂબક્રના હાથમાં રહી. તેમના પછી હઝરત ઉમરના હાથમાં રહી. જ્યારે હઝરત ઉસ્માન ખલીફા બન્યા ત્યારે એક દિવસ અરીસ નામે કુવા પર બેસીને આંગળીમાંથી વીંટી કાઢીને તેઓ તેની સાથે રમત રમી રહ્યા હતા, એવામાં કુવામાં પડી ગઈ. લોકોએ હઝરત ઉસ્માન સાથે ત્રણ દિવસ શોધખોળ કરી. પાણી ખેંચી નાખ્યું, પરંતુ વીંટી નહીં મળી.

સ્ત્રીઓ માટે વીંટી પહેરવાનું જાઝઝ હોવું. હઝરત આઈશા

પાસે સોનાની વીંટીઓ હતી

(૧૩૫/૬૧૨૭) હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે ઇદની નમાઝમાં હાજર થયો. હુઝૂરે ખુત્બા પહેલાં નમાઝ પઢી. કેટલીક રિવાયતોમાં છે કે, ખુત્બા પછી હુઝૂર ઓરતો તરફ ગયા. ઓરતો પોતાની બાલીઓ અને વીંટીઓ બિલાલના કપડામાં નાખવા લાગી.

સામાન્ય હાર અને મુશ્ક વગેરે બીજી ખૂશખૂશોનો હાર પહેરવો

(૧૩૬/૬૧૨૮) હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, ઇદના દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ઇદગાહ ગયા. બે રકઅત નમાઝ પઢી. ન એ પહેલાં કોઈ નમાઝ પઢી ન એ પછી. ત્યાર બાદ ઓરતો તરફ ગયા. તેમને ખૈરાત કરવાનો હુકમ આપ્યો. હુકમ અનુસાર પોતાની બાલીઓ અને હાર ખૈરાતમાં આપવા લાગી.

પહેરવા માટે કોઈનો હાર માંગીને લેવો

(૧૩૭/૬૧૨૯) હજરત આઈશા કહે છે કે, હજરત અસ્માનો હાર ખોવાઈ ગયો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એની તપાસ માટે માણસો મોકલ્યા. એવામાં નમાઝનો વખત થઈ ગયો. ત્યાં વુજૂનું પાણી ન હતું. લોકો પાસે પણ ન હતું. નાછુટકે

વુજૂ વગર જ લોકોએ નમાઝ પઢી લીધી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને એ અંગે વાત કરી. તે વખતે અલ્લાહ તઆલાએ તયમ્મુમની આયત ઉતારી. હિશામ કહે છે કે, હજરત આઈશાએ તે હાર હજરત અસ્મા પાસેથી માંગીને લીધો હતો.

બાલીઓ પહેરવી

(૧૩૮/૬૧૩૦) ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઓરતોને ખૈરાત કરવાનો હુકમ આપ્યો હતો. મેં જોયું કે, ઓરતો પોતાના કાન અને ગળા તરફ હાથ ધપાવી રહી હતી.

(૧૩૯/૬૧૩૧) હજરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઇદના દિવસે બે રકઅત નમાઝ પઢી. આગળ પાછળ કોઈ નમાઝ પઢી નહીં. પછી ઓરતો પાસે ગયા. બિલાલ સાથે હતા. હુઝૂરે ઓરતોને ખૈરાત કરવાનો હુકમ આપ્યો. હુકમ અનુસાર ઓરતો બાલીઓ ઉતારીને બિલાલના કપડામાં નાખવા લાગી.

બાળકો માટે સુગંધિત હાર

(૧૪૦/૬૧૩૨) હજરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, એક દિવસ હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે મદીનાના એક બજારમાં હતો. જ્યારે હુઝૂર પાછા ફર્યા ત્યારે હું પણ પાછો ફર્યો. પાછા ફરતી વખતે હુઝૂરે ત્રણવાર કહ્યું : બાળક કયાં

છે ? હસન ઇબ્ને અલીને બોલાવો. હઝરત હસન તરત ચાલીને આવ્યા. તે વખતે તેમની ગરદનમાં ખૂશ્બૂનો હાર પડ્યો હતો. હુઝૂરે હાથ ફેરવ્યો. હઝરત હસને પણ હાથ ફેલાવ્યા અને હુઝૂરને વળગી પડ્યા. રસૂલે પાક (સલ.) એ ફરમાવ્યું : એય અલ્લાહ ! હું એની સાથે મુહબ્બત કરું છું તું પણ એની સાથે મુહબ્બત કર અને જે એની સાથે મુહબ્બત કરે તેની સાથે પણ મુહબ્બત કર. અબૂ હુરૈરા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ના આ ફરમાન પછી મને હઝરત હસન કરતાં વધારે બીજા કોઈ પ્રત્યે મુહબ્બત ન હતી.

સ્ત્રીઓનું રૂપ ધારણ કરનારા પુરૂષો અને પુરૂષોનું રૂપ ધારણ કરનારી સ્ત્રીઓ

(૧૪૧/૬૧૩૩) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એ તે પુરૂષો પર લગનત કરી છે જે ઓરતોનું રૂપ ધારણ કરે છે અને તે સ્ત્રીઓ પર જે પુરૂષોનું રૂપ ધારણ કરે છે.

પુરૂષો જેવી દેખાતી સ્ત્રીઓ અને સ્ત્રીઓ જેવા દેખાતા પુરૂષોને ઘરમાં દાખલ ન થવા દેવા

(૧૪૨/૬૧૩૪) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એ

સ્ત્રીઓ જેવા દેખાતા પુરૂષો અને પુરૂષો જેવી દેખાતી સ્ત્રીઓ પર લગનત કરી છે. આપે કહ્યું છે કે, તેમને તમારા ઘરોમાંથી કાઢી મૂકો. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : હુઝૂરે ફલાણી ઓરતને કાઢી મૂકી હતી અને હઝરત ઉમરે ફલાણી ઓરતને કાઢી મૂકી હતી.

(૧૪૩/૬૧૩૫) હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.) મારી પાસે હતા. તે વખતે મકાનમાં એક હીજડી પણ હતી. હીજડાએ મારા ભાઈ અબ્દુલ્લાહને કહ્યું કે, જો તમે કાલે તાઈફ પર વિજય મેળવો તો હું તમને ગયલાનની પુત્રી બતાવીશ. જે ચાર કરચલીઓ સાથે સામે આવે છે અને પીઠ ફેરવે છે ત્યારે આઠ કરચલીઓ દેખાય છે (કિંવા તે ખૂબ જાડી અને મુલાયમ શરીરવાળી છે) આ સાંભળીને હુઝૂરે કહ્યું કે, એ લોકો તમારી પાસે ન આવે.

મૂછો કતરાવવી

ઇબ્ને ઉમર એટલી બારીક મૂછો કપાવતા હતા કે, ચામડીની સફેદી દેખાતી હતી. તેઓ હોઠની આજુબાજુના વાળ કતરાવતા હતા

(૧૪૪/૬૧૩૬) ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.) એ ફરમાવ્યું કે, મૂછો કતરાવવી જન્મસિધ્ધ સુન્નત છે.

(૧૪૫/૬૧૩૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) થી રિવાયત છે કે, પાંચ વસ્તુઓ પ્રકૃતિજન્ય (કિતરી) છે. ખત્ના કરવી, ડુંટી નીચેના વાળ સાફ કરવા, બગલના વાળ લેવા, નખ કાપવા અને મૂછો કતરાવવી.

નખ કાપવા

(૧૪૬/૬૧૩૮) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.) એ ફરમાવ્યું : ડુંટી નીચેના વાળ સાફ કરવા, નખ કાપવા અને મૂછો કતરાવવી પ્રકૃતિજન્ય (કિતરી) બાબતો છે.

(૧૪૭/૬૧૩૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.) એ ફરમાવ્યું : પાંચ વસ્તુઓ પ્રકૃતિજન્ય (કિતરી) છે. ખત્ના કરવી, ડુંટી નીચેના વાળ સાફ કરવા, મૂછો કતરાવવી, નખ કાપવા અને બગલના વાળ લેવા.

(૧૪૮/૬૧૪૦) ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર પાક (સલ.) એ ફરમાવ્યું કે, મુશ્શિકોનો વિરોધ કરો. દાઢીઓ વધારો અને મૂછો કપાવો. હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) જ્યારે હજજ અથવા ઉમરો કરતા ત્યારે દાઢીને મુંઠકીમાં પકડતા હતા. જેટલી વધારે હોય તેને કતરાવી નાખતા હતા.

દાઢીઓ વધારવાનો હુકમ

(૧૪૯/૬૧૪૧) હઝરત ઇબ્ને ઉમર

કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.) એ ફરમાવ્યું કે, દાઢીઓ વધારો અને મૂછો કતરાવો.

સફેદ વાળને ખિઝાબ લગાડવો

(૧૫૦/૬૧૪૨) ઇબ્ને સીરીન કહે છે : મેં હઝરત અનસને પૂછ્યું કે, શું રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એ ખિઝાબ લગાડ્યો હતો ? તેમણે કહ્યું : હુઝૂરના વાળ જ ઘણી ઓછી સંખ્યામાં સફેદ થયા હતા.

(૧૫૧/૬૧૪૩) હઝરત અનસ (રદિ.) ને જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ના ખિઝાબ અંગે પૂછવામાં આવ્યું ત્યારે તેમને કહ્યું : લગાડવા લાયક વાળ જ થયા ન હતા. જો હું ધારત તો હુઝૂરની દાઢીના વાળ ગણી શકતો હતો.

(૧૫૨/૬૧૪૪) ઉસ્માન ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે : મને મારા ઘરવાળાંઓએ હઝરત ઉમ્મે સલમહ પાસે એક પ્યાલો પાણી લઈને મોકલ્યો. ઉમ્મુલ મુઅમિનીન ચાંદીનું એક ઘુંઘરું કાઢીને લાવ્યાં, જેમાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ના મુબારક વાળ હતા. સામાન્ય નિયમ હતો કે, જ્યારે કોઈ માણસને નઝર લાગતી અથવા બીમારી લાગુ પડતી તો તે હઝરત ઉમ્મે સલમા પાસે (પાણીનો) એક પ્યાલો મોકલતા હતા. મેં ઘુંઘરુંમાં જોયું તો તેમાં લાલ વાળ હતા.

(૧૫૩/૬૧૪૫) ઉસ્માન ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે : હું હઝરત ઉમ્મે

સલમહ પાસે ગયો. ઉમ્મુલ મુઅમિનીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના ખિજાબ લગાડેલા થોડાક વાળ કાઢીને બતાવ્યા.

(૧૫૪/૬૧૪૬) ઇબ્ને મવહબ કહે છે કે, હઝરત ઉમ્મે સલમા (રદિ.)એ મને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના લાલ વાળ બતાવ્યા હતા.

ખિજાબ લગાડવો

(૧૫૫/૬૧૪૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : નામદાર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, યહૂદીઓ અને ઇસાઈઓ ખિજાબ લગાડતા નથી. તમે તેમની વિરૂધ્ધ કરો.

વાંકડિયા વાળ

(૧૫૬/૬૧૪૮) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નું મુબારક કદ ન તો ખૂબ લાંબુ હતું, ન ઠીંગણું. આપનો રંગ ન તો ખૂબ સફેદ હતો, ન ઘઉંવર્ણો. આપના વાળ ન તો ખૂબ વાંકડિયા હતા, ન બિલકુલ સીધા. ચાળીસ વરસ પૂરા થયા પછી અલ્લાહ તઆલાએ આપને નબી બનાવીને મોકલ્યા હતા. હુઝૂર મક્કામાં દસ વરસ થોભ્યા અને દસ વરસ મદીનામાં. ૬૦ વરસની વય પૂરી થઈ ત્યારે હુઝૂરની વક્ત થઈ ગઈ, પરંતુ હુઝૂરના શિર અને દાઢીમાં વીસ વાળ પણ સફેદ થયા ન હતા.

(૧૫૭/૬૧૪૯) હઝરત બરા ઇબ્ને

આઝિબ (રદિ.) કહે છે કે, મેં લાલ કપડાં પહેરેલ કોઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) કરતાં વધારે ખૂબસૂરત જોયો નથી. એક રિવાયતમાં છે કે, હુઝૂરના માથાના વાળ ખભા સુધી પહોંચતા હતા. કેટલીક રિવાયતોમાં છે કે, કાનની બુટી (ટીશી) સુધી પહોંચતા હતા.

(૧૫૮/૬૧૫૦) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એક રાત્રે મેં સ્વપ્નમાં જોયું કે, હું બયતુલ્લાહમાં છું. ત્યાં મેં એક માણસને જોયો કે, જેનો રંગ એવો ઘઉંવર્ણો હતો જેવો કે તમારામાંથી કોઈ સરસ ઘઉંવર્ણના માણસને જોયો હોય. માથાના વાળ પણ એવા ખૂબસૂરત હતા જેમકે તમે કોઈના ખૂબ સુંદર વાળ જોયા હોય. તે માણસે વાળમાં કાંસકી કરી હતી. વાળમાંથી પાણી ટપકતું હતું. બે માણસોના ખભાના ટેકે તે માણસ તવાફ કરી રહ્યો હતો. મેં પૂછ્યું કે, એ કોણ છે ? ખબર પડી કે, મસીહ ઇબ્ને મરયમ છે. પછી મેં બીજા એક માણસને જોયો, જે ખૂબ વાંકડિયા વાળવાળો અને જમણી આંખે કાણો હતો. તેની જમણી આંખ ફુલેલી દ્રાક્ષ જેવી લાગતી હતી. મેં પૂછ્યું કે, આ કોણ છે ? ખબર પડી કે, મસીહ દજજાલ છે.

(૧૫૯/૬૧૫૧) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના વાળ ખભા

સુધી પહોંચતા હતા.

(૧૬૦/૬૧૫૨) હઝરત અનસ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે, હુઝૂર (સલ.)ના વાળ ખભા સુધી પહોંચતા હતા.

(૧૬૧/૬૧૫૩) કતાદા કહે છે કે, મેં હઝરત અનસ (રદિ.)ને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના વાળ વિષે પૂછ્યું ત્યારે કહ્યું : હુઝૂરના વાળમાં કંઈક વળાંક હતો, ન બિલકુલ સીધા હતા, ન વાંકડિયા. બંને કાન અને ખભાની વચ્ચે હતા.

(૧૬૨/૬૧૫૪) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના બંને હાથ માંસથી ભરપૂર હતા. હુઝૂર પછી મેં કોઈના આવા હાથ જોયા નથી. હુઝૂરના વાળમાં કંઈક વળાંક હતો. ન બિલકુલ વાંકડિયા હતા, ન બિલકુલ સીધા.

(૧૬૩/૬૧૫૫) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)નું શિર મોટું અને બંને પગ માંસથી ભરપૂર હતા. એવો માણસ ન મેં હુઝૂર પહેલાં જોયો, ન હુઝૂર પછી. હુઝૂરની બંને હથેળીઓ પહોળી હતી.

(૧૬૪/૬૧૫૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના બંને પગ માંસથી ભરપૂર અને ચહેરો ખૂબસૂરત હતો. હુઝૂર પછી મેં એવો માણસ જોયો નથી. હઝરત અનસથી રિવાયત છે કે, હુઝૂરના બંને પગ અને

બંને હથેળીઓ માંસથી ભરપૂર હતી. હઝરત જાબિરની રિવાયતમાં છે કે, હુઝૂરની બંને હથેળીઓ અને બંને પગ માંસથી ભરપૂર હતા. હુઝૂર પછી કોઈને મેં એવો જોયો નથી.

(૧૬૫/૬૧૫૭) મુજાહિદ કહે છે કે, અમે હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) પાસે બેઠા હતા, એવામાં લોકોએ દજજાલની વાત કરી. ઇબ્ને અબ્બાસે કહ્યું કે, તેની બંને આંખો વચ્ચે લખ્યું હશે (કે આ માણસ) કાફિર છે. ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.) પાસેથી મેં ઉપરોક્ત કથન તો સાંભળ્યું નથી, પરંતુ આપને આ પ્રમાણે કહેતા સાંભળ્યા છે કે, ઇબ્રાહીમ (અલ.)ને જોવા હોય તો તમે તમારા સાથીને જોઈ લો. મૂસા (અલ.) ઘઉંવર્ણા અને વાંકડિયા વાળ-વાળા માણસ હતા. લાલ ઊંટ પર સવાર હતા, જેની લગામ ખજૂરીની છાલની રસ્સીની હતી. મારી આંખો સામે તે દશ્ય ઘુમી રહ્યું છે કે, હઝરત મૂસા (અલ.) ખીણમાં ઉતરી રહ્યા છે, અને લબ્બૈક બોલી રહ્યા છે.

માથાના વાળને ગુંદરથી ચોંટાડવા

(૧૬૬/૬૧૫૮) હઝરત ઉમર (રદિ.) કહેતા હતા કે, જે માણસ વાળ ગુંથવા માગે તે વાળ મુંડાવી નાખે. તમે તે વાળ સાથે સરખામણી ન કરો જે હજજના

સમયે ગુંદરથી ચોટાડવામાં આવે છે. ઇબ્ને ઉમર કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના વાળ ગુંદરથી ચોટેલાં જોયા હતા.

(૧૬૭/૬૧૫૮) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) વાળ ચોટાડીને 'લબ્બૈક' કહી રહ્યા હતા. આપ કહી રહ્યા હતા : **લબ્બૈક અલ્લાહુમ્મ લબ્બૈક લબ્બૈક લાશરીક લક લબ્બૈક ઈબ્નલ હમ્દ વ નિનઅમત લક વલ મુલ્ક લાશરીક લક** બસ હુઝૂર આટલા શબ્દોથી વધારે બોલતા ન હતા.

(૧૬૮/૬૧૬૦) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત હફ્સા (રદિ.) કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આ શું વાત છે કે, લોકોએ તો ઉમરો કર્યા પછી ઇહરામ ખોલી નાખ્યો અને આપે ખોલ્યો નહીં ? આપે કહ્યું : હું ગુંદરથી માથાના વાળ ચોટાડી ચૂક્યો છું અને કુરબાનીના જાનવરને હાર પહેરાવી ચૂક્યો છું, એટલે કુરબાની કરતા પહેલાં ઇહરામ નહીં ખોલું.

સૈંદો પાડવો

(૧૬૯/૬૧૬૧) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : જે બાબતોનો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને કોઈ હુકમ મળ્યો ન હતો તેમાં હુઝૂર અહલે કિતાબને અનુરૂપ થવાનું પસંદ કરતા હતા. જેમકે અહલે કિતાબ વાળને એમ જ રહેવા દેતા

હતા અને મુશરિકો સૈંદો પાડતા હતા. રસૂલુલ્લાહ પણ (પહેલાં) પેશાનીના વાળ એમ જ રહેવા દેતા હતા, પરંતુ પાછળથી સૈંદો પાડતા હતા.

(૧૭૦/૬૧૬૨) હઝરત આઈશા કહે છે : મારી નજર સામે તે દૃશ્ય છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ શિરના સૈંદામાં સફેદ ખૂશ્બૂ ભરી હતી અને આપ ઇહરામની હાલતમાં હતા.

વાળની લટો

(૧૭૧/૬૧૬૩) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, એક રાત હું મારી માસી હઝરત મયમૂના (રદિ.)ના ઘેર રહ્યો. હુઝૂર (સલ.) પણ તે રાત્રે ત્યાં જ હતા. રાત્રે હુઝૂર ઉઠીને નમાઝ પઢવા ઉભા થયા. હું પણ ઉઠીને ડાબી બાજુએ જઈને ઉભો થઈ ગયો. રસૂલે પાક (સલ.)એ મારી લટો પકડીને જમણી બાજુએ કરી લીધો.

(૧૭૨/૬૧૬૪) કેટલીક રિવાયતોમાં આ પ્રમાણે શબ્દો આવ્યા છે કે, હુઝૂરે મારું માથું પકડીને જમણી બાજુએ કરી દીધો.

માથાના વાળ થોડાક મુંડાવવા અને થોડાક રાખવા

(૧૭૩/૬૧૬૫) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) 'કઝઅ'ની મનાઈ ફરમાવતા હતા. ઉબૈદુલ્લાહ કહે

છે : મેં પૂછ્યું, કઝઅનો શું અર્થ ? તેમણે કહ્યું : જ્યારે છોકરાનું માથું મુંડાવવામાં આવે ત્યારે થોડાક વાળ ત્યાં, થોડાક ત્યાં અને થોડાક ત્યાં રહેવા દેવામાં આવે કિંવા પેશાની પર અને બંને કાનપટીઓ પર રહેવા દેવામાં આવે. ઉબૈદુલ્લાહને પૂછવામાં આવ્યું કે, છોકરો અને છોકરી બંનેનો એ જ હુકમ છે ? તેમણે કહ્યું : મને ખબર નથી. તેમણે ફક્ત બાળક વિષે કહ્યું હતું. મેં બીજીવાર પૂછ્યું ત્યારે તેમણે કહ્યું : જો પેશાની અને ગરદનના વાળ છોકરા માટે રહેવા દેવામાં આવે તો કંઈ વાંધો નથી, પરંતુ ‘કઝઅ’નો એ જ અર્થ છે કે, ફક્ત પેશાની અને માથાની બંને બાજુએ વાળ રહેવા દેવામાં આવે.

(૧૭૪/૬૧૬૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ‘કઝઅ’ની મનાઈ ફરમાવી છે.

ઓરત પોતાના હાથે પોતાના પતિને ખૂશ્બૂ લગાડી શકે છે

(૧૭૫/૬૧૬૭) હઝરત આઈશા કહે છે : મેં ઇહરામ બાંધવા માટે મારા હાથે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ખૂશ્બૂ લગાડી હતી. તવાફે ઝિયારત પહેલાં મિનામાં પણ હુજૂરને ખૂશ્બૂ લગાડી હતી.

માથા અને દાઢીમાં ખૂશ્બૂ લગાડવી

(૧૭૬/૬૧૬૮) હઝરત આઈશા કહે

છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને સૌથી શ્રેષ્ઠ ખૂશ્બૂ લગાડતી હતી. અહીં સુધી કે, ખૂશ્બૂની ચમકનો હુજૂરની દાઢી અને માથામાં મને અનુભવ થતો હતો.

કાંસકી કરવી

(૧૭૭/૬૧૬૯) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક માણસે બાકોરા મારફતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના ઘરમાં ડોકિયું કર્યું. હુજૂર તે વખતે લોખંડના કાંસકા વડે પોતાનું માથું ખંજવાળી રહ્યા હતા. આપે ફરમાવ્યું : જો મને ખબર હોત કે તું જોઈ રહ્યો હતો તો લોખંડનો કાંસકો જ તારી આંખોમાં ભોંકી દેત. રજા માંગવાનો હુકમ જોવા માટે જ તો આપવામાં આવ્યો છે.

માસિકવાળી ઓરત પોતાના પતિના વાળમાં કાંસકી કરી શકે છે

(૧૭૮/૬૧૭૦) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : મને માસિક આવતું હતું અને હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના વાળમાં કાંસકી કરતી હતી.

કાંસકી કરવી

(૧૭૯/૬૧૭૧) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) વુજૂ અને કાંસકીમાં શક્ય એ રીતે જમણી બાજુથી શરૂ કરવાનું પસંદ કરતા હતા.

મુશક (કસ્તુરી)

(૧૮૦/૬૧૭૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : (અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :) રોઝા સિવાય માનવીનો દરેક અમલ તેના માટે જ છે. રોઝાનો સવાબ હું પોતે (મારા હાથે) આપીશ. રોઝાદારના મોની દુર્ગંધ ખુદાને મુશક (કસ્તુરી)ની સુગંધ કરતાં પણ વધારે પસંદ છે.

કદ ખૂશબૂ મુસ્તહબ છે ?

(૧૮૧/૬૧૭૩) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : જે ખૂશબૂ મને સારી લાગતી હતી તે ઇહરામ વખતે હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને લગાડતી હતી.

ખૂશબૂ લગાડવાની મનાઈ નથી

(૧૮૨/૬૧૭૪) સુમામા ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, હઝરત અનસ (રદિ.) ખૂશબૂ પાછી આપતા ન હતા. તેઓ કહેતા હતા કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ખૂશબૂ પાછી આપતા ન હતા.

ઝરીરા ('ઝરીરા' એક પ્રકારની ખૂશબૂનું નામ)

(૧૮૩/૬૧૭૫) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, હજજતુલ વદાઅમાં ઇહરામ બાંધતી અને ખોલતી વખતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) 'ઝરીરા' નામે ખૂશબૂ લગાડતા હતા.

ખૂબસુરતી માટે દાંતોમાં ગાળા બનાવવા

(૧૮૪/૬૧૭૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્ગિદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તે ઓરતો પર લઅનત કરી છે જે ખૂબસુરતી માટે શરીર કોચાવીને ગળી ભરે છે અથવા શરીર કોચાવીને ગળી ભરાવે છે અથવા દાંતોમાં ગાળા બનાવે છે અથવા પોતાના ચહેરા પરથી વાળ વીણાવે છે અને ખુદા તઆલાએ પેદા કરેલી વસ્તુમાં ફેરફાર કરે છે. ઇબ્ને મસ્ગિદ કહે છે : જેના પર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લઅનત કરી છે તેના પર હું શા માટે લઅનત ન કરું ? કારણ કે, અલ્લાહ તઆલાએ કુર્આનમાં ફરમાવ્યું છે : **مَا آتَاكُم مِّن رَّسُولٍ فَاخْلُوه** **وَمَا نَهَاكُم مِّن شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوا** કિંવા નબી તમને જે હુકમ આપે તેને લઈ લો અને જેની મનાઈ કરે તેને ન કરો.

વાળ સાથે બનાવટી વાળ લગાડવા

(૧૮૫/૬૧૭૭) હઝરત હુમૈદ ઇબ્ને અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને ઔફ કહે છે કે, મુઆવિયા ઇબ્ને અબૂ સુફ્યાને જે વરસે હજજ કરી હતી તે વરસે મિમ્બર પર ઉભા થઈને ગુલામના હાથમાંથી વાળનો ગુચ્છ લઈને કહી રહ્યા હતા કે, તમારા આલિમો કયાં છે ? મેં પોતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે, આપ આવા

ગુચ્છની મનાઈ કરતા હતા અને ફરમાવતા હતા કે, જ્યારે બની ઇસ્રાઈલની ઓરતોએ આ પ્રમાણે બનાવવાનું શરૂ કર્યું તે વખતે બની ઇસ્રાઈલ તબાહ થઈ ગયા. હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બનાવટી વાળ લગાડનાર, બનાવટી વાળ લગાડાવનાર, છુંદણ પાડીને ગળી ભરનાર અને છુંદણ પાડીને ગળી ભરાવનાર પર લઅનત કરી છે.

(૧૮૬/૬૧૭૮) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, એક અનસારી છોકરીની શાદી થઈ, પરંતુ તે બીમાર પડી ગઈ અને માથાના વાળ ખરી ગયા. લોકોએ ઇરાદો કર્યો કે, તેના વાળમાં બનાવટી વાળ લગાડે. હુઝૂર (સલ.)ને મસઅલો પૂછવામાં આવ્યો. હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ખુદા તઆલાએ લઅનત કરી છે વાળ લગાડનારી અને વાળ લગાડાવનારી પર.

(૧૮૭/૬૧૭૯) હઝરત અસ્મા બિન્તે સિદ્દીકે અકબર (રદિ.) કહે છે કે, એક ઓરતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, મેં મારી છોકરીના નિકાહ કર્યા હતા. નિકાહ પછી તે બીમાર પડી ગઈ અને માથાના વાળ ખરી પડ્યા. એના પતિની ઇચ્છા છે કે, હું એના વાળમાં બનાવટી વાળ લગાડું. શું હું હવે બનાવટી વાળ લગાડી શકું

છું ? આ સાંભળીને હુઝૂરે બનાવટી વાળ લગાડનારી અને બનાવટી વાળ લગાડાવનારી પર લઅનત કરી છે.

(૧૮૮/૬૧૮૦) હઝરત અસ્મા બિન્તે સિદ્દીકે અકબર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બનાવટી વાળ લગાડનારી અને બનાવટી વાળ લગાડાવનારી પર લઅનત કરી છે.

(૧૮૮/૬૧૮૧) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લઅનત કરી છે બનાવટી વાળ લગાડનારી, બનાવટી વાળ લગાડાવનારી, બીજી ઓરતને છુંદણ પાડીને ગળી ભરનાર અને છુંદણ પડાવીને ગળી ભરાવનાર પર. નાફિઅ કહે છે કે, છુંદણથી મુરાદ માત્ર ચહેરાનાં છુંદણ છે.

(૧૮૦/૬૧૮૨) સઈદ ઇબ્ને મુસયિબ કહે છે કે, મુઆવિયા મદીનામાં છેલ્લીવાર આવ્યા. અમારી સામે ખુત્બો પઢયા. તેમણે વાળનો એક ગુચ્છો કાઢીને કહ્યું કે, હું માનતો હતો કે, યહૂદીઓ સિવાય કોઈ આવું કામ કરતું નથી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એને 'ઝૂર' કહ્યું છે. કિંવા વાળમાં બનાવટી વાળ લગાડનારીને 'ઝૂર' કહ્યું છે.

**ચહેરા પરથી વાળ
બેંચનારીઓનું વર્ણન**

(૧૮૧/૬૧૮૩) અલકમા કહે છે કે,

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસગિદે છુંદણ પાડનારીઓ, છુંદણ પડાવનારીઓ, ખૂબસુરતી માટે દાંતોમાં ગાળા બનાવનારીઓ અને ચહેરા પરથી વાળ ખેંચનારીઓ પર, જે અલ્લાહે પેદા કરેલી પ્રકૃતિમાં ફેરફાર કરે છે, લઅનત કરી ત્યારે ઉમ્મે યાકૂબે કહ્યું કે, આ શું વાત છે ? હઝરત અબ્દુલ્લાહ કહ્યું કે, જેના પર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લઅનત કરી છે તેના પર હું શા માટે લઅનત ન કરું, જો કે કિતાબુલ્લાહમાં છે. ઉમ્મે યાકૂબે કહ્યું : મને તો બે પુઠાઓની વચ્ચે (કુર્આનમાં) એ આયત મળી નહીં. ઇબ્ને મસગિદે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! જો તું તેને પઢત તો તને મળી જાત. **મા આતાફુમુ રસૂલુ ફુજુલુ વ મા નહાફુમ અન્હુ ફન્તહુ**

બનાવટી વાળ લગાડાવનારીનો હુકમ

(૧૮૨/૬૧૮૪) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બનાવટી વાળ લગાડનારી, બનાવટી વાળ લગાડાવનારી, છુંદણ પાડનારી અને છુંદણ પડાવનારી પર લઅનત કરી છે.

(૧૮૩/૬૧૮૫) હઝરત અસ્મા કહે છે કે, એક ઓરતે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારી પુત્રીને શીતળા નીકળ્યા છે અને તેના વાળ ખરી ગયા છે. મેં તેને પરણાવેલી છે. શું હું તેના

વાળમાં બનાવટી વાળ લગાડું ? આપે કહ્યું : ખુદાએ વાળ લગાડનારી અને લગાડાવનારી પર લઅનત કરી છે.

(૧૮૪/૬૧૮૬) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ખુદા તઆલાએ છુંદણ પાડનાર, છુંદણ પડાવનાર, વાળ લગાડનાર અને લગાડાવનારી પર લઅનત કરી છે. મુરાદ એ છે કે, હુઝૂરે પોતે લઅનત કરી છે.

(૧૮૫/૬૧૮૭) હઝરત ઇબ્ને મસગિદે કહે છે કે, અલ્લાહે લઅનત કરી છે છુંદણ પાડનારીઓ પર, પડાવનારીઓ પર, ચહેરા પરથી વાળ ખેંચનારીઓ પર, ખૂબસુરતી માટે દાંતોમાં ગાળા બનાવનારીઓ પર. આ બધી ઓરતો અલ્લાહે પેદા કરેલી વસ્તુને બગાડે છે. જેના પર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લઅનત કરી છે તેના પર હું શા માટે લઅનત ન કરું ?

છુંદણ પાડનારીઓ

(૧૮૬/૬૧૮૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ છુંદણ પાડવાની મનાઈ કરી છે. આપે ફરમાવ્યું છે કે, નજર લાગવી, એ સાચું છે.

(૧૮૭/૬૧૮૯) અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસગિદની રિવાયતથી અલકમાએ ઉપરની (૧૮૫ નંબર) હદીસ બયાન કરી છે.

(૧૮૮/૬૧૯૦) અબૂ જુહૈફા કહે છે

કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લોહી અને કુતરાની કીમતની, વ્યાજ લેનાર અને વ્યાજ આપનારના કામની અને છુંદણા પડાવનારીના કામની મનાઈ ફરમાવી છે.

છુંદણા પડાવનારી

(૧૮૮/૬૧૮૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, એક છુંદણા પાડનારી ઓરતને હઝરત ઉમર (રદિ.) સામે રજૂ કરવામાં આવી. હઝરત ઉમરે ઉભા થઈને કહ્યું કે, હું તમને ખુદાની કસમ આપીને પૂછું છું કે, કોણે છુંદણા પાડવા વિષે (મનાઈનો) હુકમ સાંભળ્યો છે ? અબૂ હુરૈરાએ કહ્યું : મેં ઉભા થઈને કહ્યું : મેં સાંભળ્યું છે. હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, તમે શું સાંભળ્યું છે ? મેં કહ્યું કે, મેં પોતે સાંભળ્યું છે કે, હુઝૂર ફરમાવતા હતા : ઓરતો, શરીર પર છુંદણા પાડો નહીં અને પડાવી નહીં.

(૨૦૦/૬૧૮૨) હઝરત ઈબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ વાળ લગાડનારી, વાળ લગાડાવનારી, છુંદણા પાડનારી અને છુંદણા પડાવનારી પર લઅનત કરી છે.

(૨૦૧/૬૧૮૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસ્ઊદ (રદિ.)એ કહ્યું : ખુદાએ લઅનત કરી છે શરીર પર છુંદણા પાડનારીઓ પર, છુંદણા પડાવનારીઓ પર, ચહેરા પરથી વાળ ખેંચનારીઓ પર, ખૂબસુરતી માટે દાંતોમાં ગાળા બનાવનારીઓ પર. એ બધી ખુદાએ પેદા

કરેલી સૂરતને બગાડે છે. જેના પર રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લઅનત કરી છે તેના પર હું શા માટે લઅનત ન કરું, જો કે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની તાબેદારીનો હુકમ કુર્આનમાં છે.

તસ્વીરો (ફોટોઓ-છબીઓ)

(૨૦૨/૬૧૮૪) અબૂ તલહા કહે છે કે, હુઝૂર પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે ઘરમાં કુતરો અથવા તસ્વીરો હોય છે તેમાં (રહમતના) ફરિશ્તાઓ દાખલ થતા નથી.

ક્રિયામતના દિવસે છબીકારોને શું અઝાબ હશે ?

(૨૦૩/૬૧૮૫) હઝરત અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : ખુદાની નજરમાં સૌથી વધુ સખ્ત અઝાબને પાત્ર છબીકારો છે.

(૨૦૪/૬૧૮૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે લોકો આ છબીઓ બનાવે છે તેમને ક્રિયામતના દિવસે અઝાબ આપવામાં આવશે. તેમને કહેવામાં આવશે કે, જે વસ્તુઓ તમે બનાવી છે તેમાં જીવ પણ નાખો.

તસ્વીરો તોડી નાખવી

(૨૦૫/૬૧૮૭) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, જે વસ્તુમાં કોસ

(સલીબ)ની તસ્વીરો હોય તેને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) રહેવા દેતા ન હતા, તોડી નાખતા હતા.

(૨૦૬/૬૧૯૮) અબૂ ઝુરઆ કહે છે : હઝરત અબૂ હુરૈરાની સાથે હું મદીનામાં એક ઘરમાં દાખલ થયો. અબૂ હુરૈરાએ મકાનની છત પર જોયું કે, એક છબીકાર છબી બનાવી રહ્યો છે. તેઓ કહેવા લાગ્યા કે, મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે, આપ કહેતા હતા કે, અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : એનાથી વધારે જાલિમ કોણ છે જે મારી બનાવેલી તસ્વીરો જેવી તસ્વીર બનાવવા માગે છે. તે એક દાણો જ બનાવે, એક રજકણ જ બનાવે. તે પછી હઝરત અબૂ હુરૈરાએ પાણીનું એક વાસણ મંગાવ્યું અને બગલો સુધી પોતાના હાથ ધોયા. મેં કહ્યું કે, અબૂ હુરૈરા, આ શું વાત છે ? (તમે બગલો સુધી હાથ કેમ ધોયાં ?) શું એ અંગે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી કોઈ હદીસ સાંભળી છે ? તેમણે કહ્યું : આ જગ્યા સુધી જણસ પહોંચે છે. (હદીસમાં આવ્યું છે કે, વુજૂના કારણે કિયામતના દિવસે હાથ પગ રોશન અને ચમકદાર રહેશે).

તસ્વીરોને પાયમાલ કરવી જોઈએ

(૨૦૭/૬૧૯૯) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક સફરમાંથી પાછા આવ્યા. મેં

તસ્વીરવાળો પરદો ઘરના દરવાજા પર લટકાવ્યો હતો. હુઝૂરે તેને જોયો તો ફાડી નાખ્યો. આપે કહ્યું : સૌથી વધારે અઝાબ તે લોકોને થશે જેઓ અલ્લાહે પેદા કરેલી વસ્તુની બરાબરી કરે છે. હઝરત આઈશા કહે છે : છેવટે અમે તેને ફાડીને એક અથવા બે તકિયા બનાવ્યા.

(૨૦૮/૬૨૦૦) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.) એક વાર સફરમાંથી પાછા આવ્યા. મેં એક તસ્વીરવાળો પરદો દરવાજા પર લટકાવ્યો હતો. હુઝૂરે મને તે ઉતારવાનો હુકમ આપ્યો. મેં તેને ઉતારી નાખ્યો. હું અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક વાસણમાંથી ગુસ્લ કરતાં હતાં.

તસ્વીરો પર બેસવું મકરૂહ છે

(૨૦૯/૬૨૦૧) હઝરત આઈશા કહે છે : મેં તસ્વીરોવાળો એક ગાદલો ખરીદ્યો હતો. રસૂલુલ્લાહ (ગાદલો જોઈને) દરવાજા પાસે ઉભા રહ્યા. અંદર દાખલ થયા નહીં. મેં કહ્યું કે, મારાથી જે ગુનોહ થયો હોય તેનાથી હું તૌબા કરું છું. આપે કહ્યું : આ ગાદલો કેવો છે ? મેં કહ્યું કે, હુઝૂરના બેસવા અને ટેકો લગાડવા માટે મેં એને ખરીદ્યો છે. આપે કહ્યું : એ તસ્વીરો બનાવનારાઓને કિયામતના દિવસે અઝાબ આપવામાં આવશે. તેમને કહેવામાં આવશે કે, જે વસ્તુ તમે બનાવી છે તેને જીવંત પણ કરો. જે ઘરમાં એ

તસ્વીરો હોય છે તેમાં ફરિશ્તાઓ દાખલ થતા નથી.

(૨૧૦/૬૨૦૨) અબૂ તલહા કહે છે : હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ફરિશ્તાઓ તે ઘરમાં દાખલ થતા નથી જ્યાં તસ્વીરો હોય છે. બુસ્ર (રાવી)નું બયાન છે કે, જેદ બીમાર પડ્યા. અમે તેમની ખબર લેવા માટે ગયા ત્યારે અમે જોયું કે, તેમના દરવાજા પર તસ્વીરો-વાળો પરદો લટકે છે. મેં ઉબૈદુલ્લાહને કહ્યું, આ ઉબૈદુલ્લાહ હજરત મયમૂનાના દત્તક હતા, શું જેદે પહેલા દિવસે આપણને તસ્વીરો વિષે હદીસ સંભળાવી ન હતી ? ઉબૈદુલ્લાહે કહ્યું : શું તમે સાંભળ્યું નહીં કે, તેમણે કપડાની ડીઝાઈનને બાકાત રાખી હતી ?

તસ્વીરો સામે હોય તો નમાઝ મફરૂહ છે

(૨૧૧/૬૨૦૩) હજરત અનસ કહે છે કે, હજરત આઈશા (રદિ.) પાસે એક પરદો હતો, જે તેમણે ઘરમાં એક બાજુએ લટકાવ્યો હતો. રસૂલે અકરમ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મારી સામેથી એને દૂર હટાવો. નમાઝમાં એની તસ્વીરો મારી સામે આવે છે.

જે ઘરમાં તસ્વીરો હોય છે તેમાં ફરિશ્તાઓ દાખલ થતા નથી

(૨૧૨/૬૨૦૪) હજરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે : (એક વાર) હજરત જિબ્રઈલ (અલ.)એ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને (ચોક્કસ સમયે) આવવાનો વાવદો કર્યો, પરંતુ વાર લાગી અને ન લાગ્યા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને તેમનું ન આવવું ખરાબ લાગ્યું. જ્યારે બહાર નીકળ્યા અને હજરત જિબ્રઈલ (અલ.) સાથે મુલાકાત થઈ ત્યારે હુઝૂરે તેમને ફરિયાદ કરી. હજરત જિબ્રઈલે કહ્યું કે, જે ઘરમાં સજીવ વસ્તુની છબી અથવા કુતરો હોય છે તેમાં અમે દાખલ થતા નથી.

જે ઘરમાં તસ્વીર હોય તેમાં દાખલ થવું નહીં

(૨૧૩/૬૨૦૫) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હજરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, મેં એક તસ્વીરવાળો ગાદલો ખરીદ્યો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જ્યારે એને જોયો ત્યારે દરવાજા પાસે ઉભા થઈ ગયા. અંદર દાખલ થયા નહીં. મેં મુબારક ચહેરા પર નાપસંદગીના ચિહ્નો જોઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારાથી જે કંઈ કસુર થયો હોય તેનાથી હું ખુદા અને રસૂલ સામે તૌબા કરું છું. આપે કહ્યું કે, આ ગાદલો કેવો છે ? મેં કહ્યું : હુઝૂરને બેસવા અને ટેકો લગાડવા માટે મેં ખરીદ્યો છે. આપે કહ્યું : આ તસ્વીરો બનાવનારાઓને કિયામતના દિવસે અજાબ દેવામાં આવશે. તેમને કહેવામાં આવશે કે, જે વસ્તુઓ

તમે બનાવી હતી તેને જીવતી પણ કરો. હુઝૂરે કહ્યું કે, જે ઘરમાં તસ્વીરો હોય છે તેમાં ફરિશ્તાઓ દાખલ થતા નથી.

તસ્વીરકાર પર લઅનત છે

(૨૧૪/૬૨૦૬) અબૂ જુહૈફા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ લોહી અને કુતરાની કીમતની અને વ્યભિચારી સ્ત્રીની ફી ખાવાની મનાઈ ફરમાવી છે. વ્યાજ લેનાર, વ્યાજ આપનાર, શરીર પર છુંદણ પાડનારી, છુંદણ પડાવનારી અને તસ્વીરકાર પર લઅનત કરી છે.

(૨૧૫/૬૨૦૭) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસે દુનિયામાં કોઈ તસ્વીર બનાવી હશે તેને કિયામતના દિવસે મજબૂર કરવામાં આવશે કે, તેમાં જીવ પણ નામે અને તે જીવ નાખી શકશે નહીં.

ચારપગા પર આગળ-પાછળ સવાર થવું

(૨૧૬/૬૨૦૮) હઝરત ઉસામા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક ગધેડા પર સાજ મૂકાવીને તેના પર “ફદકી ચાદર” મૂકાવીને સવાર થયા અને મને પોતાની પાછળ સવારી પર બેસાડી દીધો.

ત્રણ માણસોનું એક ચારપગા પર સવાર થવું

(૨૧૭/૬૨૦૯) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જ્યારે મક્કામાં આવ્યા ત્યારે અબ્દુલ મુત્તલિબ ખાનદાનના છોકરાઓની સામેથી આવ્યા. હુઝૂરે એકને પોતાની આગળ અને બીજાને પોતાની પાછળ સવારી પર બેસાડ્યો.

સવારીવાળો બીજાને પોતાની આગળ બેસાડી શકે છે. કેટલાક લોકો કહે છે કે, સવારીનો માલિક આગળ બેસવાનો વધારે હકદાર છે. હા, જો તે રજા આપે તો બીજો માણસ આગળ બેસી શકે છે

(૨૧૮/૬૨૧૦) અથ્થૂબ કહે છે કે, હઝરત ઈકરિમા સામે વાત નીકળી કે, જો એક સવારી પર ત્રણ માણસો સવાર હોય તો તેમાંથી એક ઝાલિમ છે. હઝરત ઈકરિમાએ કહ્યું : ઈબ્ને અબ્બાસ મને કહેતા હતા કે, હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે ગયો. હુઝૂરે કુસમને પોતાની આગળ અને ફઝલને પોતાની પાછળ સવારી પર બેસાડ્યો અથવા કુસમને પાછળ અને ફઝલને પોતાની આગળ બેસાડ્યો. ઈકરિમાએ કહ્યું : હવે બતાવો કે, એમાંથી કયો માણસ ખરાબ હતો અને કયો સારો હતો ?

(૨૧૯/૬૨૧૧) હઝરત મુઆઝ ઈબ્ને જબલ કહે છે કે, એકવાર હું

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે સવાર હતો. મારી અને હુઝૂરની વચ્ચે કાઠડાની છેલ્લી લાકડી સિવાય બીજું કંઈ અવરોધરૂપ ન હતું, એવામાં હુઝૂરે કહ્યું : મુઆઝ ! મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હાજર છું, હાજર છું. (આ પ્રમાણે બોલીને હુઝૂર ચુપ થઈ ગયા) થોડીવાર ચાલ્યા પછી ફરી કહ્યું : મુઆઝ ! મેં કહ્યું કે, જ હાજર છું; સેવામાં હાજર છું. (ફરી હુઝૂર ચુપ થઈ ગયા) થોડીવાર ચાલ્યા પછી ફરી કહ્યું : મુઆઝ ઇબ્ને જબલ ! મેં કહ્યું કે હુઝૂર, હાજર છું, સેવામાં હાજર છું. આપે કહ્યું : શું તમે જાણો છો કે, ખુદાનો હક તેના બંદાઓ પર શું છે ? મેં કહ્યું કે, ખુદા અને રસૂલ જ સારી રીતે જાણે છે. ખુદાનો બંદાઓ પર એ જ હક છે કે, તેની ઇબાદત કરવામાં આવે. તેની સાથે કોઈને ભાગીદાર ન બનાવે. પછી થોડીવાર ચાલ્યા પછી ફરમાવ્યું : મુઆઝ ઇબ્ને જબલ ! મેં કહ્યું કે, હાજર છું, સેવામાં હાજર છું. આપે કહ્યું : શું તમને ખબર છે કે, ખુદા પર બંદાઓનો હક શું છે, એ શરતે કે તેઓ કામ (ખુદાની ઇબાદત) કરે ? મેં કહ્યું કે, ખુદા અને રસૂલ જ સારી રીતે જાણે છે. આપે કહ્યું : ખુદા પર બંદાઓનો હક એ છે કે, તેમને અઝાબ ન આપે.

પુરૂષની પાછળ સ્ત્રીનું સવાર થવું

(૨૨૦/૬૨૧૨) હઝરત અનસ કહે છે કે, અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે ખૈબરથી પાછા ફર્યા. હું અબૂ તલહાની પાછળ હતો. અબૂ તલહા આગળ હતા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે આપના એક પત્ની સવાર હતાં. એવામાં હુઝૂરની ઊંટણીને ઠોકર વાગી. મેં કહ્યું કે, ઓરતને સંભાળો. આમ કહીને હું તરત ઉતરી પડ્યો. હુઝૂરે કહ્યું : એ તમારી માં છે. છેવટે મેં કાઠડી બાંધ્યો. હુઝૂર સવાર થઈ ગયા. જ્યારે મદીનાની નજીક પહોંચ્યા ત્યારે આપે ફરમાવ્યું : **આઈબૂન તાઈબૂન આબિદૂન તિરઘિબના હામિદૂન** અમે સફરમાંથી પાછા ફર્યા. તૌબા કરીએ છીએ. ખુદાની ઇબાદત કરીએ છીએ અને અમારા પાલનહારના વખાણ કરીએ છીએ.

ચત્તાપાટ સૂવું અને એક પગને બીજા પગ પર મૂકવો

(૨૨૧/૬૨૧૩) અબ્બાદ ઇબ્ને તમીમના કાકા કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મસ્જિદમાં સૂતેલા જોયા કે હુઝૂરે એક પગ બીજા પગ પર મૂક્યો હતો.

બિસ્મિલ્લાહિ રહમાનિ રહીમ

અદબ (સંસ્કાર)

આયત વ વસ્સયનલ ઇન્સાન બિવાલિદયહિ

(૨૨૨/૬૨૧૪) હઝરત અબ્દુલ્લાહ

ઇબ્ને મસ્ઝીદ (રદિ.) કહે છે : મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પૂછ્યું કે, ખુદા તઆલાને કયો અમલ વધારે પસંદ છે ? આપે કહ્યું : સમયસર નમાઝ પઢવી. મેં કહ્યું કે, એના પછી ? આપે કહ્યું : માં-બાપ સાથે સદ્વર્ત્તાવ કરવો. મેં કહ્યું કે, એના પછી ? આપે કહ્યું : અલ્લાહના રસ્તામાં જિહાદ કરવી. હુજૂરે મને બસ આટલું જ કહ્યું. જો હું વધારે પૂછત તો આપ વધારે બયાન કરત.

સારા વર્તાવનો સૌથી વધારે હકદાર કોણ છે ?

(૨૨૩/૬૨૧૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, એક માણસે મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મારી પાસેથી સારા વર્તાવનું સૌથી વધારે હકદાર કોણ છે ? આપે કહ્યું : તારી માં. તેણે કહ્યું કે, તે પછી ? આપે કહ્યું કે, તારી માં. તેણે કહ્યું કે, તે પછી ? આપે કહ્યું : તારી માં. તેણે કહ્યું : પછી ? આપે કહ્યું : તારા પિતા.

માંબાપની રજા વગર જિહાદ ન કરે

(૨૨૪/૬૨૧૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અમ્ર કહે છે : એક માણસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પૂછ્યું કે, જિહાદ કરું ? આપે કહ્યું કે, તારા માંબાપ છે ? તેણે કહ્યું : હા. આપે કહ્યું : તેમની જ

જિહાદ કર (સેવા કર).

કોઈ માણસ પોતાના માંબાપને ગાળ ન આપે

(૨૨૫/૬૨૧૭) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અમ્ર કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મોટા ગુનાહોમાં ભયંકર ગુનોહ એ છે કે, કોઈ માણસ પોતાના માંબાપ પર લઅનત કરે. પૂછવામાં આવ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! માણસ પોતાના માંબાપ પર કેવી રીતે લઅનત કરી શકે છે ? આપે કહ્યું : એક માણસ બીજાના બાપને ગાળ આપે છે અને તે એના બાપને ગાળ આપે છે. આ તેની માંને ગાળ આપે છે. તે એની માંને ગાળ આપે છે.

માંબાપ સાથે સારો વર્તવા કરવાથી દુઆ કબૂલ થાય છે

(૨૨૬/૬૨૧૮) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ત્રણ માણસો જઈ રહ્યા હતા. (રસ્તામાં) તેમના પર વરસાદ વરસ્યો. તેઓ પહાડની એક ગુફામાં ચાલ્યા ગયા. અચાનક ગુફાના મુખ પર પહાડમાંથી એક પથ્થર તૂટીને આવી પડ્યો અને મુખ બંધ થઈ ગયું. એક માણસ બીજાઓને કહેવા લાગ્યો કે, જુઓ, જે નેક અમલો તમે માત્ર ખુદાના માટે કર્યા છે તેને રજૂ કરીને ખુદા પાસે દુઆ માંગો. આશા છે

કે, ખુદા એ પત્થરને હઠાવી દેશે. જેથી એક માણસે કહેવાનું શરૂ કર્યું : એય અલ્લાહ ! મારા માંબાપ ખૂબ વૃધ્ધ હતાં. મારા નાના નાના બાળકો પણ હતાં. જેમની દેખરેખ હું જ રાખતો હતો. સાંજે જ્યારે હું પાછો આવતો અને દૂધ દોહતો ત્યારે બાળકો પહેલાં મારા માંબાપને પીવડાવતો હતો. એક દિવસ અચાનક હું કામ અંગે દૂર ચાલ્યો ગયો અને સાંજ પહેલાં પાછો આવી શક્યો નહીં. પાછો આવ્યો ત્યારે જોયું કે, બંને સૂઈ ગયા છે. મેં નિયમ અનુસાર દૂધ દોહું અને દૂધ લઈને માંબાપના શિર પાસે ઉભો થઈ ગયો. તેમને જગાડવાનું પણ ઠીક લાગતું ન હતું. બાળકો મારા પગ પાસે ટળવળી રહ્યાં હતાં. હું તેમને પ્રથમ આપવાનું પસંદ કરતો ન હતો. સવાર સુધી મારી અને બાળકોની આ જ હાલત રહી. એય અલ્લાહ ! જો તું જાણે છે કે, મેં તને ખુશ કરવા માટે આ કામ કર્યું છે તો તું અમારા માટે એટલું ખોલી દે કે અમે આસ્માન જોઈ શકીએ. અલ્લાહ તઆલાએ એટલું ખોલી દીધું કે તેમને આસ્માન દેખાવા લાગ્યું. બીજાએ કહ્યું કે, એય અલ્લાહ ! મારા કાકાની એક પુત્રી હતી. મને તેના પ્રત્યે અસીમ પ્રેમ હતો. જેટલો કે પુરૂષોને સ્ત્રીઓ પ્રત્યે હોઈ શકે છે. મેં તેની સાથે સંભોગની માંગણી કરી. તેણે સો અશરફી લીધા વગર ઇન્કાર કર્યો. મેં કોશિશ કરીને સો

અશરફી ભેગી કરી. અશરફીઓ લઈને હું તેને મળ્યો. તેના બંને પગો વચ્ચે બેઠો જ હતો, એવામાં તેણે કહ્યું કે, ખુદાના બંદા ! ખુદાથી ડર. મહોર ન તોડ. હું આ સાંભળીને તરત ઉભો થઈ ગયો. એય અલ્લાહ ! જો તારી જાણ મુજબ મેં આ કામ તારી ખુશી માટે કર્યું છે તો અમારા માટે આ પત્થરને હઠાવી દે. ખુદા તઆલાએ કંઈક હઠાવી દીધો. ત્રીજાએ કહ્યું કે, એય અલ્લાહ ! મેં ધાનના એક માપની મજૂરીથી એક માણસને મજૂર રાખ્યો. જ્યારે મજૂર કામ કરી ચુક્યો ત્યારે તેણે કહ્યું : મારો હક્ક આપી દો. મેં તેનો હક્ક તેને આપવાનો ઇરાદો કર્યો, પરંતુ તે મોં ફેરવીને છોડીને ચાલ્યો ગયો. મેં તેનાથી ખેતી કરવાનું શરૂ કર્યું. અહીં સુધી કે, તે ધાનમાંથી જ બળદ અને ગોવાળ પણ મારી પાસે થઈ ગયો. અચાનક એક દિવસ તે મારી પાસે આવ્યો. તે કહેવા લાગ્યો કે, ખુદાથી ડર અને મારો હક્ક મારીને મારા પર જુલ્મ ન કર. મેં કહ્યું કે, જઈને આ ગાય, બળદ અને ગોવાળને લઈ લે. તેણે કહ્યું કે, ખુદાથી ડર અને મજાક ન કર. મેં કહ્યું કે, હું તારી મજાક કરતો નથી. તું જઈને આ ગાય, બળદ અને ગોવાળને લઈ લે. તે માણસ બધી વસ્તુઓ લઈને ચાલ્યો ગયો. એય અલ્લાહ ! તારી જાણ મુજબ મેં આ કામ જો તારી ખુશી મેળવવા માટે કર્યું છે તો જેટલો પત્થર બાકી રહી ગયો

છે તેને પણ હઠાવી દે. અલ્લાહ તઆલાએ તે પત્થર હઠાવી દીધો.

માંબાપની નાફરમાની મોટો ગુનોહ છે

(૨૨૭/૬૨૧૯) મુગીરાથી રિવાયત છે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, અલ્લાહ તઆલાએ તમારા માટે માંબાપની નાફરમાની કરવાનું, કંજુસાઈ કરવાનું, લીખ માંગવાનું અને છોકરીઓને જીવતી દાટી દેવાનું હરામ ઠેરવ્યું છે અને નકામી ચર્ચા, અતિશય પૂછપરછ અને માલ બરબાદ કરવાને મકરૂહ ઠેરવ્યું છે.

(૨૨૮/૬૨૨૦) હઝરત અબૂબક્રહ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : શું હું તમને બતાવું કે સૌથી વધુ મોટો ગુનોહ કયો છે ? અમે કહ્યું કે, બતાવો. આપે કહ્યું : ખુદાની સાથે કોઈને ભાગીદાર બનાવવો. માંબાપની નાફરમાની કરવી. આ વાત કરતી વખતે હુજૂર ટેકો લગાડીને બેઠા હતા. તેને હઠાવીને બેસીને બે વાર કહ્યું : અને જુઠી સાક્ષી આપવી. આ શબ્દો હુજૂર ઘણી વાર સુધી બોલતા રહ્યા. અહીં સુધી કે, અમે વિચાર કર્યો કે, આપ ચુપ નહીં રહે.

(૨૨૯/૬૨૨૧) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મોટા ગુનાહો પૂછવામાં આવ્યા. આપે કહ્યું : ખુદાની સાથે ભાગીદાર બનાવવો. કોઈને કતલ કરવો. માંબાપની નાફરમાની કરવી. તે

પછી કહ્યું : હું તમને સૌથી મોટો ગુનોહ બતાવું છું, જુઠી સાક્ષી આપવી (સૌથી મોટો ગુનોહ છે).

કાફિર પિતા સાથે સારો વર્તાવ કરવો

(૨૩૦/૬૨૨૨) હઝરત અસ્મા બિન્તે સિદ્દીકે અકબર (રદિ.) કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં મારી માં મારી પાસે કંઈક લેવા માટે આવ્યાં. મેં રસૂલે પાક (સલ.)ને પૂછ્યું કે, હું એમની સાથે સારો વર્તાવ કરું ? આપે કહ્યું : હા.

પોતાના પતિની હાજરીમાં ઓરતનો પોતાની માં સાથે સારો વર્તાવ કરવો

(૨૩૧/૬૨૨૩) હઝરત અસ્મા કહે છે : જે સમયે કુરૈશીઓ સાથે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના કરાર હતા તે સમયે મારી મુશ્રિક માં આવ્યાં (અને મારી પાસે કંઈક માંગણી કરી). મેં હુજૂરને પૂછ્યું કે, મારી માં આવ્યાં છે અને કંઈક સારા વર્તાવની આશા રાખે છે. શું હું તેની સાથે સારો વર્તાવ કરું ? આપે કહ્યું : હા, તારી માં સાથે સારો વર્તાવ કર.

(૨૩૨/૬૨૨૪) અબૂ સુફ્યાનનું બયાન છે કે, મને હિરકલે બોલાવ્યો હતો. મેં તેને કહ્યું હતું કે, તે કિંવા નબી અમને નમાઝ પઢવાનો, ખૈરાત કરવાનો, ચારિત્ર્યવાન રહેવાનો અને કૌટુંબિક

સંબંધો જાળવવાનો હુકમ આપે છે.

મુશ્કિત ભાઈ સાથે સારો વર્તવા કરવો

(૨૩૩/૬૨૨૫) ઇબ્ને ઉમર કહે છે : હઝરત ફારૂકે આઝમે એક જોડ રેશમી કપડાં વેચાતા જોયા. તેમણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપ એને ખરીદી લો. જુમ્હાના દિવસે એને તે દિવસે એને પહેરો જે દિવસે કોમોના પ્રતિનિધિઓ આવે. આપે કહ્યું : એને તે માણસ પહેરે છે જેનો આખિરતમાં કોઈ હિસ્સો નથી. પછી હુઝૂરની સેવામાં તેમાંથી થોડાક જોડ કપડાં રજુ કરવામાં આવ્યા. હુઝૂરે હઝરત ઉમરને એક જોડ કપડાં મોકલ્યાં. હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, આપે જે કંઈ ફરમાવ્યું છે તેને સાંભળ્યા પછી હવે હું એને કેવી રીતે પહેરી શકું છું ? આપે કહ્યું : મેં તમને પહેરવા નથી આપ્યાં, બલ્કે એટલા માટે આપ્યાં છે કે, ક્યાં તો એને વેચી દો અથવા કોઈને પહેરવા આપી દો. હઝરત ઉમરનો એક ભાઈ મુસલમાન થતા પહેલાં મક્કામાં રહેતો હતો, તેને તેમણે તે કપડાં મોકલી આપ્યાં.

બિરાદરી સાથે સદ્વર્તવા કરવાનો સવાબ

(૨૩૪/૬૨૨૬) હઝરત અબૂ અધ્દુબ અન્સારી કહે છે કે, એક માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મને કોઈ એવો

અમલ બતાવો જેનાથી હું જન્મતમાં દાખલ થઈ જાઉં. આ સાંભળીને લોકો કહેવા લાગ્યા કે, એને શું થઈ ગયું છે ? હુઝૂરે કહ્યું કે, એને જરૂર છે. પછી આપે કહ્યું કે, ખુદાની ઇબાદત કર. એની સાથે કોઈને ભાગીદાર ન બનાવ. બરાબર નમાઝ પઢ. ઝકાત આપ. બિરાદરી સાથે સારો વર્તવા કર. ઊંટણીની લગામ છોડી દે. ઇમામ બુખારી કહે છે. (છેલ્લા વાક્ય પરથી) એવું લાગે છે કે, હુઝૂર તે વખતે ઊંટણી પર સવાર હતા.

સગાઈ તોડવાનો ગુનોહ

(૨૩૫/૬૨૨૭) હઝરત જુબેર ઇબ્ને મુતઈમ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, સગાઈ તોડનાર જન્મતમાં નહીં જાય.

સગાઓ સાથે સદ્વર્તવા કરવાથી રોજીમાં વધારો થાય છે

(૨૩૬/૬૨૨૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસને બહોળી રોજી અને લાંબી ઉમર આનંદજનક લાગતી હોય તે બિરાદરી સાથે સારો વર્તવા કરે.

(૨૩૭/૬૨૨૯) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસને બહોળી રોજી અને લાંબી ઉમર આનંદજનક લાગતી હોય તે બિરાદરી સાથે સારો વર્તવા કરે.

જે માણસ બિરાદરી સાથે સંબંધ
જાળવી રાખે છે તેને ખુદા
પોતાની સાથે કરી લે છે

(૨૩૮/૬૨૩૦) હઝરત અબૂ હુરૈરા
કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે,
જ્યારે અલ્લાહ તઆલાએ મખ્લૂકને પેદા
કરી ત્યારે માનવીઓ વચ્ચેની પરસ્પરની
સગાઈએ કહ્યું કે, એય અલ્લાહ ! શું આ
દરજાએ તે માણસનો છે જે સગાઈ
તોડવાથી તારી પનાહ માગે છે ? ખુદાએ
કહ્યું કે, હા, શું તું એ વાતથી ખુશ નથી
કે, હું તેની સાથે સંબંધ રાખું જે તારી
સાથે સંબંધ રાખે અને તેની સાથે સંબંધ
તોડું જે તારી સાથે સંબંધ તોડે ? સગાઈએ
કહ્યું કે, હું રાજી છું. ખુદા તઆલાએ
કહ્યું : બસ એ હુકમ તારા માટે છે. આ
હદીસ બયાન કરીને રસૂલે પાક (સલ.)એ
ફરમાવ્યું : જો તમે (એની પુરાવો)
ઈચ્છતા હોય તો આ આપત પદો : ફહલ
અસરતુમ ઇન તવલ્લયતુમ અન
તુફસિદૂ ફીલ અર્દિ વ તુફતિહી
અરહામકુમ.

(૨૩૯/૬૨૩૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા
કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે,
'રહમ' શબ્દ 'રહમાન'થી બન્યો છે.
એટલે અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે
કે, જે તારી સાથે સંબંધ રાખશે તેની સાથે
હું સંબંધ રાખીશ અને જે તારી સાથે
સંબંધ તોડશે તેની સાથે હું તોડીશ.

(૨૪૦/૬૨૩૨) હઝરત આઈશા
કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું
કે, 'રહમ' 'રહમાન'માંથી બન્યો છે.
એટલે (ખુદાએ ફરમાવ્યું છે કે,) જે એની
સાથે સંબંધ જોડશે તેની સાથે હું જોડીશ
અને જે એની સાથે તોડશે તેની સાથે હું
તોડીશ.

**બિરાદરીનો હક્ક અદા કરવામાં
આવે**

(૨૪૧/૬૨૩૩) હઝરત અમ્ર ઇબ્ને
આસ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ કંઈ
પણ છુપાવ્યા વગર ખુલ્લમ ખુલ્લા
ફરમાવ્યું કે, મારા પિતાના ખાનદાન-
વાળાઓ મારા સગા અને દોસ્ત નથી,
બલ્કે મારો દોસ્ત તો ખુદા અને નેક
મુસલમાન છે, બલ્કે ફક્ત તેમની સગાઈ
છે, એટલે હું તેને લીલીછમ રાખીશ કિંવા
તેનો હક્ક અદા કરતો રહીશ.

**બદલો ચુકવનાર કુટુંબપોષક
નથી**

(૨૪૨/૬૨૩૪) હઝરત અબ્દુલ્લાહ
ઇબ્ને અમ્ર (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર
(સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ઉપકારનો બદલો
ઉપકારથી આપનાર બિરાદરીનો હક્ક
અદા કરનાર નથી, બલ્કે બિરાદરીનો
હક્ક અદા કરનાર તે માણસ છે કે જ્યારે
તેની સાથે સંબંધ તોડી નાખવામાં આવે
ત્યારે તે તેને જોડે.

જે માણસે શિક્કની હાલતમાં બિરાદરી સાથે સદ્વર્તાવ કર્યો હોય, પછી તે મુસલમાન થઈ જાય તો શું હુકમ છે ?

(૨૪૩/૬૨૩૫) હકીમ ઇબ્ને હિઝામ કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અંધકાર યુગમાં હું જે નેકીઓ કિંવા કુટુંબપોષણ, ગુલામોને આઝાદ કરવા અને ખૈરાત-સદકી (વગેરે) કરતો હતો તેનો સવાબ શું મને મળશે ? આપે કહ્યું : આગલા સારા કામોના કારણે તો તમે મુસલમાન થયા છો.

બીજાના બાળકો સાથે રમવું, તેમને પ્યાર કરવો અને તેમની સાથે દિલ્લગી કરવી જાઘઝ છે

(૨૪૪/૬૨૩૬) હઝરત ઉમ્મે ખાલિદ કહે છે : હું મારા પિતાની સાથે મુબારક સેવામાં હાજર થઈ. તે વખતે મેં પીળો કુર્તો પહેર્યો હતો. હુઝૂરે કહ્યું : વાહ, વાહ. હું નુબુવ્વતની મહોર સાથે રમત રમવા લાગી, પરંતુ મારા પિતાએ મને ધમકાવી. હુઝૂરે કહ્યું કે, એને રહેવા દો. પછી ત્રણ વાર કહ્યું : જુનું થઈને ફાટ્ટે (કિંવા તારી ઉમર લાંબી થાય) જેમકે ઉમ્મે ખાલિદની ઉમર લાંબી થઈ.

બાળક પ્રત્યે નરમ વલણ દાખવવું, તેને પ્યાર કરવો અને ગળે લગાડવું

(૨૪૫/૬૨૩૭) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પુત્ર ઇબ્રાહીમને લઈને પ્યાર કર્યો અને સુંઘ્યો હતો.

(૨૪૬/૬૨૩૮) ઇબ્ને અબી નુઅમ કહે છે : હું હાજર હતો, એવામાં હઝરત ઇબ્ને ઉમરને એક માણસે મચ્છર મારવાનો હુકમ પૂછ્યો. તેમણે કહ્યું : તું ક્યાંનો રહેવાસી છે ? તેણે કહ્યું કે, ઈરાકનો. તેમણે કહ્યું : જુઓ, આ માણસ મને મચ્છર મારવાનો હુકમ પૂછે છે, જો કે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના પુત્રને આ લોકોએ શહીદ કરી દીધો. મેં પોતે સાંભળ્યું કે, હુઝૂર ફરમાવતા હતા કે, એ બંને દુનિયામાં મારાં ખુશબુદાર કુલ છે.

(૨૪૭/૬૨૩૯) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, એક ઓરત પોતાની બે છોકરીઓને લઈને મારી પાસે કંઈક માંગવા આવી, પરંતુ એક ખજૂર સિવાય મારી પાસેથી તેને કંઈ મળ્યું નહીં. મેં તેને તે જ આપી દીધું. તેણે પોતાની બંને છોકરીઓને વહેંચી દીધું. પછી ઉઠીને ચાલી ગઈ. જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા ત્યારે મેં બીના કહી. આપે કહ્યું : જે માણસ એ છોકરીઓના કારણે તકલીફમાં પડે અને તેમની સાથે સારો વર્તવા કરે તો છોકરીઓ તેના માટે દોઝખથી બચાવ (નું સાધન) બની જશે.

(૨૪૮/૬૨૪૦) હઝરત અબૂ કતાદા

(રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અબૂલ આસની પુત્રી ઉમામાને મુબારક ખભા પર બેસાડીને બહાર નીકળ્યા અને એ જ હાલતમાં નમાઝ પઢાવી. જ્યારે હુઝૂર રૂકૂઅ કરતા હતા ત્યારે ઉતારીને મૂકી દેતા હતા અને શિર ઉઠાવતા હતા ત્યારે ફરી તેને પણ ઉંચકી લેતા હતા.

(૨૪૯/૬૨૪૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત હસન ઇબ્ને અલીને પ્યાર કર્યા. અકરઅ ઇબ્ને હાબિસ તે વખતે હુઝૂર પાસે બેઠા હતા. તેઓ કહેવા લાગ્યા કે, મારા દસ પુત્રો છે, પરંતુ મેં કોઈને પ્યાર કર્યો નથી. હુઝૂરે તેમના તરફ જોઈને કહ્યું કે, જે માણસ રહમ કરતો નથી તેના પર રહમ કરવામાં આવતી નથી.

(૨૫૦/૬૨૪૨) હઝરત આઈશા કહે છે કે, એક ગામડીયાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, તમે લોકો બાળકોને પ્યાર કરો છો. અમે તો કરતા નથી. આપે કહ્યું : જ્યારે ખુદા તઆલાએ તારા દિલમાંથી રહમ કાઢી નાખી છે ત્યારે હું શું કરી શકું ?

(૨૫૧/૬૨૪૩) હઝરત ઉમર ફારૂક કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે કેટલાક કેદીઓને લાવવામાં આવ્યા. તેમાં એક ઓરત પણ હતી. ઓરતની છાતીમાં દૂધ ભરેલું હતું. કેદીઓમાં તેને તેનું બાળક મળી આવ્યું. તરત તેણે બાળકને લઈને

પેટ સાથે લગાડ્યું. તેને દૂધ પીવડાવ્યું. આ જોઈને હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું : શું તમારા ખયાલ મુજબ આ ઓરત પોતાના બાળકને આગમાં નાખી દેશે ? અમે કહ્યું : ના, જો કે તે એ વાતની શક્તિ ધરાવે છે કે બાળકને ફેંકી દે. આપે કહ્યું : એ જેટલો પોતાના બાળક પ્રત્યે પ્રેમ ધરાવે છે તેના કરતાં વધારે અલ્લાહ પોતાના બંદાઓ પ્રત્યે પ્રેમ રાખે છે.

(૨૫૨/૬૨૪૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, અલ્લાહ તઆલાએ રહમતના સો ભાગ કર્યા, તેમાંથી નવ્વાણું ભાગ તો પોતાની પાસે રહેવા દીધા અને એક ભાગ જમીન પર ઉતાર્યો. તે એક ભાગમાંથી મખ્લૂક (સજીવ વસ્તુઓ) એકબીજા પર રહમ કરે છે. અહીં સુધી કે, ઘોડી પોતાના બાળક પરથી પોતાની ખરી ઉંચકી લે છે, જેથી તેને તકલીફ ન પડે.

પોતાના ભૂખ્યા રહેવાના ભયે પોતાના બાળકને મારી નાખવું

(૨૫૩/૬૨૪૫) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસઊદ (રદિ.) કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! સૌથી મોટો ગુનોહ કયો છે ? આપે કહ્યું કે, તમે ખુદાની સાથે કોઈને ભાગીદાર બનાવો, જો કે તેણે જ તમને પેદા કર્યા છે. મેં કહ્યું કે, એ પછી કયો ? આપે કહ્યું કે, તમે એ ભયથી તમારા બાળકને મારી નાખો કે તે તમારી

સાથે ખાવામાં ભાગીદાર બની જશે. મેં કહ્યું કે, એ પછી કયો ? આપે કહ્યું : પડોશીની પત્ની સાથે વ્યભિચાર કરવો. અલ્લાહ તઆલાએ પોતાના રસૂલનું સમર્થન આ આપતથી કર્યું : **وَلَا تَزِنُ لِمَنْ يَكُونُ بِكَ عَدُوًّا وَلَا يَكُونُ بِكَ عَدُوًّا وَلَا يَكُونُ بِكَ عَدُوًّا وَلَا يَكُونُ بِكَ عَدُوًّا** આખર.....

બાળકને ગોદમાં લેવું

(૨૫૪/૬૨૪૬) હઝરત આઈશા કહે છે : રસૂલે પાક (સલ.)એ એક બાળકને ગોદમાં લઈને તેની 'તહનીક' કરી. બાળકે હુઝૂર પર પેશાબ કર્યો. આપે પાણી મંગાવીને તેના પર વહેવડાવ્યું.

બાળકને જાંઘ પર મૂકવું

(૨૫૫/૬૨૪૭) ઉસામા ઇબ્ને ઝૈદ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મને લઈને પોતાની જાંઘ પર બેસાડતા હતા. બીજી જાંઘ પર હઝરત હસનને બેસાડતા હતા. પછી બંને જાંઘોને સાથે કરીને કહેતા હતા : એય અલ્લાહ ! તું આ બંને પર રહમ કર. હું પણ એમના પર રહમ કરું છું.

સામેની વ્યક્તિનું માન જાળવવું અને ખયાલ કરવો ઇમાનનો ભાગ છે

(૨૫૬/૬૨૪૮) હઝરત આઈશા કહે છે : મને કોઈ ઓરતની એટલી સુઈર્ષા થઈ નહીં જેટલી હઝરત ખદીજાની થઈ,

જો કે મારી શાદીના ત્રણ વરસ પહેલાં તેમનું અવસાન થઈ ગયું હતું. એનું કારણ એવું હતું કે, હું હુઝૂરે પાક (સલ.) પાસેથી સાંભળતી હતી કે, આપ તેમને યાદ કરતા હતા. અલ્લાહ તઆલાએ હુઝૂરને હુકમ આપ્યો હતો કે, ખદીજાને ખુશખબરી આપી દો કે તેમના માટે જન્મતમાં મોતીઓનું મકાન છે. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બકરી ઝબ્હ કરીને તેનો ગોશ્ત ખદીજાની સખીઓ (સહેલીઓ)ને મોકલતા હતા.

યતીમની પરવરિશ કરનારનો સવાબ

(૨૫૭/૬૨૪૯) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) કલિમાની આંગળી અને વચ્ચેની આંગળીને સાથે રાખીને ફરમાવતા હતા કે, હું અને યતીમનો સરપરસ્ત જન્મતમાં આ પ્રમાણે સાથે હોઈશું.

વિધવાઓની જરૂરતો પૂરી કરનારનું વર્ણન

(૨૫૮/૬૨૫૦) સફવાન ઇબ્ને સુલૈમે મરફૂઅન બયાન કર્યું છે કે, વિધવાઓ અને મિસ્કીનોની જરૂરતો પૂરી કરવાની કોશિશ કરનાર અલ્લાહના રસ્તામાં જિહાદ કરનાર, હંમેશા રોઝા રાખનાર અને આખી રાત નમાઝ પઢનાર જેવો છે.

(૨૫૯/૬૨૫૧) હઝરત અબૂ

હુરૈરાએ પણ ઉપરોક્ત હદીસ મરફૂઅન બયાન કરી છે.

મિસ્કીનોની હાજત પૂરી કરવાની કોશિશ કરનાર

(૨૬૦/૬૨૫૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા (ર.દિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, વિધવાઓ અને મિસ્કીનોની હાજત પૂરી કરવાની કોશિશ કરનાર અલ્લાહના રસ્તામાં જિહાદ કરનાર, હંમેશા રોઝા રાખનાર અને હંમેશા આળસ વગર આખી રાત નમાઝ પઢનારના જેવો છે.

માણસો અને ચારપગાંઓ પર રહમ કરનાર

(૨૬૧/૬૨૫૩) માલિક ઇબ્ને હુવયરિસ કહે છે : અમે બધા સરખી વયના યુવાનો હુજૂર (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયા અને ૨૦ દિવસ સુધી હુજૂર પાસે રહ્યા. હુજૂરને વિચાર આવ્યો કે, અમને અમારા ઘરવાળાઓને મળવાની ઇચ્છા થઈ છે. એટલે હુજૂરે અમારા ઘરવાળાઓની હાલત પૂછી. અમે કહી દીધી. હુજૂર નરમદિલ અને મહેરબાન હતા એટલે ફરમાવ્યું કે, ઘરવાળાંઓ પાસે ચાલ્યા જાઓ. તેમને મસ્જિદાઓ શીખવો અને (શરીઅતના) હુકમો આપો. જેવી રીતે તમે મને નમાઝ પઢતાં જોયો છે તેવી રીતે નમાઝ પઢો. જ્યારે નમાઝનો

વખત થઈ જાય ત્યારે તમારામાંથી કોઈ અઝાન આપે અને જે મોટો હોય તે ઇમામત કરે.

(૨૬૨/૬૨૫૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એક માણસ રસ્તામાં જઈ રહ્યો હતો. તેને ખૂબ તરસ લાગી. ત્યાં એક કૂવો મળ્યો. તે માણસ કૂવામાં ઉતરીને પાણી પીને બહાર નીકળ્યો. તે નીકળ્યો એવો જ એક કુતરો જીભ કાઢીને તરસના કારણે માઠી ચાટતો દેખાયો. તે માણસ કહેવા લાગ્યો કે, તરસના કારણે જે તકલીફ મને થઈ હતી તે જ આ કુતરાને હશે. આમ વિચારીને તરત કૂવામાં ઉતર્યા અને મોઝામાં પાણી ભરીને મોં વડે પકડીને (બહાર નીકળીને) કુતરાને પીવડાવ્યું. ખુદા તઆલાએ તેની કદર કરી. તેને બખ્શી દીધો. સહાબાએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! શું ચારપગાંઓ સાથે સદ્વર્ત્તાવ કરવાથી પણ અમને સવાબ મળશે ? આપે કહ્યું : દરેક તરસ્યા જીવને પાણી પીવડાવવામાં સવાબ છે.

(૨૬૩/૬૨૫૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા (ર.દિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) નમાઝમાં ઉભા હતા. અમે પણ હુજૂરની સાથે નમાઝ પઢી રહ્યા હતા, એવામાં એક ગામડીયાએ નમાઝ પઢતી વખતે કહ્યું કે, એય અલ્લાહ ! મારા પર અને મુહમ્મદ પર રહમ કર. અમારી સાથે

બીજા કોઈ પર રહમ ન કર. સલામ ફેરવ્યા પછી હુઝૂરે ગામડીયાને કહ્યું : (તેં અલ્લાહની) વિશાળ (રહમત)ને તંગ બનાવી.

(૨૬૪/૬૨૫૬) હઝરત નુઅમાન ઇબ્ને બશીર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, તમે મુસલમાનોને પરસ્પર રહમ, પ્રેમ અને દોસ્તી કરવામાં એક શરીર સમાન જોશો કે જો શરીરનું કોઈ ખાસ અવયવ બીમાર હોય છે તો બાકીનું શરીર પણ જાગરણ અને તાવમાં સાથે હોય છે.

(૨૬૫/૬૨૫૭) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે માણસ કોઈ ઝાડ વાવે અને તેમાંથી કોઈ માણસ અથવા પશુ કંઈક ખાય તો તે માણસને ખૈરાત (કરવાનો સવાબ) મળે છે.

(૨૬૬/૬૨૫૮) હઝરત જરીર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે : હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ રહમ કરતો નથી તેના પર રહમ કરવામાં આવતી નથી.

પડોશી સાથે સદ્વર્ત્તાવ કરવાની નસીહત અને આયત 'વ અબુદુલ્લાહ વ લાતુશિરકૂ બિહિ શયઅન વ બિલ વાલિદયનિ ઇહસાના'ની તફસીર

(૨૬૭/૬૨૫૯) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જિબ્રઈલ મને પડોશી વિષે સતત નસીહત કરતા રહ્યા. અહીં સુધી કે મને વિચાર આવ્યો કે (કદાચ) વારસામાં એને ભાગીદાર બનાવી દેશે.

(૨૬૮/૬૨૬૦) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જિબ્રઈલ મને પડોશી વિષે સતત નસીહત કરતા રહ્યા. અહીં સુધી કે મને વિચાર આવ્યો કે, (કદાચ) વારસામાં તેને ભાગીદાર બનાવશે.

જે માણસના ત્રાસથી તેનો પડોશી સુરક્ષિત ન હોય તેનો ગુનોહ

(૨૬૯/૬૨૬૧) અબૂ શુરૈહ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : ખુદાની કસમ ! મુઅમિન નથી; ખુદાની કસમ ! મુઅમિન નથી; ખુદાની કસમ ! મુઅમિન નથી. આપને પૂછવામાં આવ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! કોણ ? આપે ફરમાવ્યું : તે માણસ જેનો પડોશી તેના ત્રાસથી સુરક્ષિત ન હોય.

કોઈ ઓરત પોતાની પડોશીને તુચ્છ ન સમજે

(૨૭૦/૬૨૬૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એય મુસ્લિમ ઓરતો ! કોઈ

પડોશણ પોતાની પડોશણને તુચ્છ ન સમજે, ભલેને બકરીની એક ખરી (ભેટ રૂપે) મોકલે.

જે માણસનું ઇમાન ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર હોય તે પોતાના પડોશીને તકલીફ ન આપે

(૨૭૧/દરદ૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન ધરાવતો હોય તે પોતાના મહેમાનની સરભરા કરે. જે માણસ અલ્લાહ અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન રાખતો હોય તે પોતાના પડોશીને તકલીફ ન આપે. જે માણસ ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન ધરાવતો હોય તે ભલાઈની વાત કરે અથવા ચુપ રહે.

(૨૭૨/દરદ૪) અબૂ શુરૈહ અદવી કહે છે કે, જ્યારે રસૂલે પાક (સલ.)એ વાત કરી હતી ત્યારે મેં મારા બંને કાન વડે સાંભળી હતી અને આંખોથી જોઈ હતી. હુઝૂરે ફરમાવ્યું હતું જે માણસનું ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન હોય તે પોતાના પડોશીની સરભરા કરે. જે માણસ ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન ધરાવતો હોય તે પોતાના મહેમાનની સુંદર સરભરા કરે. સહાબાએ પૂછ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! સુંદર સરભરાનો શું અર્થ ? આપે કહ્યું : એક

રાત-દિવસ અને ત્રણ દિવસ મહેમાનદારી છે. એ પછી ખૈરાત છે. જે માણસનું ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન હોય તે ભલાઈની વાત કરે અથવા ચુપ રહે.

પડોશ અંગે દરવાજાઓની નિકટતા ગણનાપાત્ર છે

(૨૭૩/દરદ૫) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મારા બે પડોશીઓ છે. હું કોને ભેટ મોકલું ? આપે ફરમાવ્યું : જેનો દરવાજો વધારે નજીક હોય.

દરેક નેક વાત ખૈરાત છે

(૨૭૪/દરદ૬) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, દરેક નેક વાત ખૈરાત છે.

(૨૭૫/દરદ૭) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, દરેક મુસલમાન પર ખૈરાત કરવી વાજિબ છે. સહાબાએ કહ્યું કે, જો માલ ન હોય તો ? આપે કહ્યું : પોતાના હાથે મહેનત-મજૂરી કરે. પોતાના કામમાં પણ લે અને ખૈરાત કરે. સહાબાએ કહ્યું કે, જો એની શકિત ન હોય તો ? આપે કહ્યું : તો મજલૂમ (પીડિત) અને મોહતાજને મદદ કરે. સહાબાએ કહ્યું કે, જો તે એવું ન કરી શકે તો ? આપે કહ્યું : તે નેક કામ કરવાનો

હુકમ આપે. સહાબાએ કહ્યું કે, જો એવું પણ ન કરી શકે તો ? આપે કહ્યું : તો બુરાઈ ન કરે. એ જ તેની ખૈરાત છે.

મીઠી વાત કહેવી

(૨૭૬/૬૨૬૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા (ર.દિ.) કહે છે : હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, મીઠી વાત કરવી ખૈરાત છે.

(૨૭૭/૬૨૬૯) હઝરત અદી ઇબ્ને હાતિમ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ દોઝખનો ઉલ્લેખ કર્યો. તેનાથી પનાહ માંગી અને મોં ફેરવી લીધું. ફરી દોઝખનો ઉલ્લેખ કર્યો. તેનાથી પનાહ માંગી અને મોં ફેરવી લીધું. પછી આપે કહ્યું : દોઝખથી બચો, ભલેને ખજુરનો એક ટુકડો આપીને હોય અને એ પણ ન મળે તો મીઠી વાત કરીને જ બચે.

દરેક કામમાં નરમી કરવી

(૨૭૮/૬૨૭૦) હઝરત આઈશા (ર.દિ.) કહે છે કે, કેટલાક યહૂદીઓ મુબારક સેવામાં હાજર થયા. તેમણે કહ્યું : અસ્સામુ અલયકુમ (તમે નાશ પામો) હું સમજી ગઈ. એટલે મેં જવાબ આપ્યો : વ અલયકુમુ સ્સામુ વ લ્લઅનતુ (તમારા પર મૃત્યુ અને લઅનત પડે) હુઝૂરે કહ્યું : આઈશા !

નરમી કરો. અલ્લાહ તઆલા દરેક કામમાં નરમી પસંદ કરે છે. મેં કહ્યું : શું હુઝૂરે તેમના શબ્દો સાંભળ્યા નહીં ? આપે કહ્યું : મેં પણ તો અલયકુમ કહ્યું હતું.

(૨૭૯/૬૨૭૧) હઝરત અનસ કહે છે : એક આદિવાસીએ મસ્જિદમાં પેશાબ કર્યો. લોકો તેને મારવા ઉઠ્યા. હુઝૂરે કહ્યું કે, એનો પેશાબ બંધ ન કરો. પછી એક ડોલ પાણી મંગાવીને તેના પર વહેવડાવી દીધું.

એક મુસલમાન બીજાની મદદ કરે

(૨૮૦/૬૨૭૨) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : એક મુસલમાન બીજા મુસલમાન માટે એવો છે જેમકે ઇમારતનો પાયો. જેનો દરેક ભાગ એકબીજાને મજબૂત બનાવે છે. પછી હુઝૂરે આંગળામાં આંગળા નાખીને બતાવ્યું. હુઝૂરનો નિયમ હતો કે, જ્યારે બેઠેલા હોય અને કોઈ સવાલ કરનાર આવતો ત્યારે આપ અમારા તરફ મોં કરીને ફરમાવતા કે, ભલામણ કરો, સવાબ મળશે. અલ્લાહ તઆલા પોતાના નબીની જાહે જે ચાહે છે તે ફેસલો કરાવી દે છે.

બુખારી શરોફ

સંપાદક :
ઈમામ બુખારી (રહ.)

અનુવાદક :
ઈબ્રાહીમ

ભાગ ૨૫

બુખારી શરીફ

ભાગ-૨૫

બિસ્મિલ્લાહિ રૈહમાનિ રૈહીમ

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'મંચ્યશ્ફઅ શફાઅતન હસનતં
ચ્યકુ લ્લ હુ નસીબુ મિનહા.....'
જે સારી ભલામણ કરશે તેને
પણ તેના સવાબમાંથી એક ભાગ
મળશે. 'કિફલ'નો અર્થ છે ભાગ.
અબૂ મૂસા કહે છે : હબસી
ભાષામાં 'કિફલયનિ'નો અર્થ છે
બેવડો સવાબ

(૧/૬૨૭૩) હઝરત અબૂ મૂસા
(રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)
પાસે જ્યારે કોઈ સવાલ કરનાર અથવા
મોહતાજ આવતો ત્યારે આપ કહેતા કે,
ભલામણ કરો, તમને પણ સવાબ
આપવામાં આવશે. અલ્લાહ તઆલા
પોતાના રસૂલની જીભે જે ચાહે તે ફેસલો
કરાવે છે.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ન પોતે ગાળ
આપતા હતા અને ન ગાળનો
જવાબ મોટેભાગે આપતા હતા

(૨/૬૨૭૪) મસ્ફક કહે છે કે અમે
હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબને અમ્ર (રદિ.)
પાસે ગયા જ્યારે કે અમીર મુઆવિયા

સાથે કુકામાં દાખલ થયા. તે વખતે
રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની વાત નીકળી.
હઝરત અબ્દુલ્લાહ કહેવા લાગ્યા કે,
હુઝૂર ન પોતે ગાળ આપતા હતા, ન
ગાળનો જવાબ મોટેભાગે આપતા હતા.
હુઝૂરે ફરમાવ્યું છે કે, તમારામાં સૌથી
સારો તે માણસ છે જે સૌથી સારી
આદતવાળો હોય.

(૩/૬૨૭૫) હઝરત આઈશા
(રદિ.) કહે છે કે, કેટલાક યહૂદીઓ
મુબારક સેવામાં હાજર થયા. તેમણે
કહ્યું : અસ્સામુ અલયકુમ તમારું મૃત્યુ
થાય. મેં કહ્યું : અલયકુમ વ
લઅનકુમુ લ્લાહુ વ ગદિબુ લ્લાહિ
અલયકુમ તમારું મૃત્યુ થાય અને
ખુદાની લઅનત અને ગઝબ પડે. હુઝૂરે
સાંભળીને કહ્યું કે, આઈશા, નરમી કર.
કડક વાત અને બેહુદા બકવાસથી બચ.
મેં કહ્યું : શું હુઝૂરે તેમની વાત સાંભળી
નથી ? આપે કહ્યું : શું તમે મારો જવાબ
સાંભળ્યો નથી ? મેં જે જવાબ આપ્યો
હતો તે તેમની બાબતમાં કબૂલ થશે અને
તેમની બદદુઆ મારા વિષે કબૂલ નહીં
થાય.

(૪/૬૨૭૬) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ગાળો આપનાર, બુરું બોલનાર અને લઅનત કરનાર ન હતા. નારાજ થાય ત્યારે (બસ) એટલું કહી દેતા હતા કે, એને શું થઈ ગયું છે, એની શિકલ પર માટી પડે.

(૫/૬૨૭૭) હઝરત આઈશા કહે છે કે, એક માણસે સેવામાં હાજર થવાની રજા માંગી. હુઝૂરે તેને જોઈને કહ્યું કે, આ માણસ એની કોમમાં ખરાબ ભાઈ છે અને એના કબીલામાં ખરાબ પુત્ર છે, પરંતુ જ્યારે તે હુઝૂર પાસે આવીને બેઠો ત્યારે હુઝૂર હસતા મુખે અને સારી રીતે વર્ત્યા. તે માણસ જ્યારે ચાલ્યો ગયો ત્યારે મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! જ્યારે તમે એ માણસને જોયો હતો ત્યારે આવું આવું કહ્યું હતું. પછી આપ હસતા મુખે અને સારી રીતે તેની સાથે વર્ત્યા. આપે કહ્યું : આઈશા, તમે મને ક્યારે બેહુદા બકનાર જોયો હતો ? ખુદાની નજરમાં કિયામતના દિવસે દરજ્જામાં સૌથી ખરાબ માણસ તે હશે જેની બુરાઈથી બચવા માટે લોકોએ તેને પડતો મૂક્યો હોય.

સદ્ગુણ અને સખાવતનો હુકમ અને કંજુસાઈની બુરાઈ

(૬/૬૨૭૮) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સૌથી વધારે સખી હતા અને રમઝાનમાં તો અસાધારણ સખી બની જતા હતા.

(૭/૬૨૭૯) જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના નબી હોવાની હઝરત અબૂઝરને ખબર મળી ત્યારે પોતાના ભાઈને કહેવા લાગ્યા કે, સવાર થઈને મક્કા જાઓ. તેમની વાતી સાંભળીને આવો. અબૂઝરના ભાઈએ (મક્કાથી) પાછા આવીને કહ્યું : મેં તેમને જોયા કે સારી આદતો અપનાવવાનો હુકમ આપે છે.

(૮/૬૨૮૦) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સૌથી વધુ ખૂબસૂરત, સૌથી વધુ સખી અને સૌથી વધુ બહાદુર હતા. એક રાત્રે મદીના-વાસીઓ (દુશ્મનના આગમનથી) ગભરાઈ ગયા. તેઓ અવાજની દિશામાં ગયા. સામેથી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવતા દેખાયા. જેઓ સૌ પ્રથમ (ભયંકર) અવાજની દિશામાં ગયા હતા (અને પાછા આવી રહ્યા હતા) આપ કહેવા લાગ્યા કે, ગભરાઓ નહીં; ગભરાઓ નહીં. તે વખતે હુઝૂર અબૂ તલહાના ઘોડા પર સવાર હતા. ઘોડા પર જીન ન હતું. હુઝૂરની ગરદન સાથે તલવાર બાંધેલી હતી. હુઝૂરે કહ્યું હતું કે, આ ઘોડો તો એક સમુદ્ર છે.

(૯/૬૨૮૧) હઝરત જાબિર (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર પાસે જ્યારે પણ કંઈ માંગવામાં આવ્યું ત્યારે આપે કદી ના કહ્યું નહીં.

(૧૦/૬૨૮૨) મસ્જુદ કહે છે : એમે અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અમ્ર પાસે એવા સમયે બેઠા હતા જ્યારે તેમણે કહ્યું હતું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ગાળ આપનાર અથવા ગાળનો જવાબ વધારીને આપનાર ન હતા. આપ કહેતા હતા કે, તમારામાં શ્રેષ્ઠ લોકો તે જ છે જેમની આદતો સૌથી સારી છે.

(૧૧/૬૨૮૩) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, એક ઓરત કિનારી-વાળી ચાદર લઈને મુબારક સેવામાં હાજર થઈ. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! હું આ ચાદર આપને પહેરાવીશ. હુઝૂરને જરૂરત હતી, એટલે પહેરી લીધી. એક સહાબીએ પહેરેલી જોઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આ ઘણી જ ખૂબસુરત છે. મને પહેરવા માટે આપો. આપે કહ્યું : વારૂ. જ્યારે હુઝૂર ઉઠીને ચાલ્યા ગયા ત્યારે સહાબીઓએ તે માણસને ઠપકો આપ્યો કે જ્યારે તને ખબર હતી કે, હુઝૂરને એની જરૂર છે અને એ પણ તને ખબર હતી કે, હુઝૂર કોઈ માંગનારને પાછો કાઢતા નથી છતાં, તે ચાદર માંગી. આ સાંઠું કયું નહીં. તે માણસે જવાબ આપ્યો : જ્યારે હુઝૂરે એને પહેરી લીધી ત્યારે મને એના બરકતવાળી હોવાનો ખયાલ આવ્યો. બનવાજોગ છે કે, માંઝું કફન એનું જ બને.

(૧૨/૬૨૮૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા

(રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, યુગ નજીક થઈ જશે કિંવા બેબરકત બની જશે. ઇલમ ઓછો થઈ જશે. લોકો પર કંજુસાઈ લાદવામાં આવશે અને ખૂનામરકી વ્યાપક થઈ જશે.

(૧૩/૬૨૮૫) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે : મેં હુઝૂર (સલ.)ની દસ વરસ સેવા કરી. હુઝૂરે મને કદી ઉફ કહ્યું નથી અને કદી એમ પણ કહ્યું નહીં કે, તો આ કામ કેમ કર્યું ? અને કેમ ન કર્યું ?

(૧૪/૬૨૮૬) અસ્વદ કહે છે : મેં ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હઝરત આઈશા (રદિ.)ને પૂછ્યું કે, હુઝૂર (સલ.) ઘરમાં શું કરતા હતા ? તેમણે કહ્યું કે, ઘરવાળાંઓની સેવામાં પ્રવૃત્ત રહેતા હતા, પરંતુ જ્યારે નમાઝનો વખત થઈ જતો ત્યારે ઉઠીને નમાઝ માટે ચાલ્યા જતા હતા.

મુહબ્બતની શરૂઆત ખુદાના તરફથી થાય છે

(૧૫/૬૨૮૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જ્યારે ખુદા કોઈ બંદા પ્રત્યે મુહબ્બત રાખે છે ત્યારે જિબ્રઇલને અવાજ દે છે કે, અલ્લાહ તઆલા ફલાણા બંદા પ્રત્યે મુહબ્બત રાખે છે. તું પણ એના પ્રત્યે મુહબ્બત રાખ. હુકમ અનુસાર જિબ્રઇલ પણ તેના પ્રત્યે મુહબ્બત રાખે છે. પછી જિબ્રઇલ બધા આસ્માન-

વાળાઓને અવાજ દે છે કે, ખુદા તઆલા ફલાણા માણસ પ્રત્યે મુહબ્બત રાખે છે તમે પણ તેના પ્રત્યે મુહબ્બત રાખો. હુકમ અનુસાર આસ્માનવાળાઓ પણ તેના પ્રત્યે મુહબ્બત રાખે છે. ત્યાર પછી જમીન પર તે માણસોને લોકપ્રિય બનાવવામાં આવે છે.

ખુદાના માટે મુહબ્બત રાખવી

(૧૬/૬૨૮૮) હઝરત અનસ કહે છે : હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કોઈ પણ માણસને ઇમાનની મજા ત્યાં સુધી આવતી નથી જ્યાં સુધી કોઈ માણસ પ્રત્યે મુહબ્બત રાખે તો ફક્ત ખુદાના માટે રાખે. ખુદાએ જ્યારે તેને કુફ્રમાંથી

(૧૫/૬૨૮૭) અલ્લાહ તઆલા જે માણસને પસંદ કરે છે, તેને લોકપ્રિય બનાવી દે છે એટલે લોકો જે માનવી પ્રત્યે પ્રેમ ધરાવે છે, તે એ વાતની નિશાની છે કે, અલ્લાહ તઆલા તેના પ્રત્યે પ્રેમ ધરાવે છે, પરંતુ આ વાત મુસ્લિમ અને સાચા ઇમાનદારને લાગુ પડે છે.

જો કોઈ કાફિર પ્રત્યે લોકો મુહબ્બત ધરાવતા હોય તો તે શયતાનના તરફથી છે. જે શયતાનને પ્રિય હશે તેના પ્રત્યે એવા લોકો પ્રેમ દાખવશે જેમનો સંબંધ શયતાન સાથે હશે. એ જ પ્રમાણે શયતાનના કારણે જ ગુમરાહ અને જાહિલ પ્રત્યે ક્યારેક લોકોના દિલમાં પ્રેમ ઉભરાય છે.

અલ્લાહવાળો હોવાની નિશાની એ છે કે, અલ્લાહ તઆલાના હુકમોનો તાબેદાર હોય અને નબીએ કરીમ (સલ.)ની સુન્નતો પર અમલ કરતો હોય. આલિમો અને દીનદાર લોકો જેના તરફ મુહબ્બત ધરાવતા હોય, તે ખરા અર્થમાં લોકપ્રિયતાનો માપદંડ છે.

છુટકારો આપ્યો ત્યારે ફરી કુફ્ર તરફ પાછા ફરવા કરતાં આગમાં દાખલ થવાનું આસાન સમજે. ખુદા અને રસૂલ તેની નઝરમાં આખી દુનિયા કરતાં વધારે પ્રિય હોય.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :

‘યા અય્યુહ લ્લાહીન આમનૂ લા યસ્બરૂ કવમુ મિમ્ન કવમિન અસા અંસ્યફૂનૂ બયર મિમ્હુમ....’

કિંવા એય મુસલમાનો ! તમારામાંથી કોઈ કોમ બીજી કોમની ઠેકડી ન ઉડાવે. શક્ય છે કે, તે કોમ ઠેકડી ઉડાવનારી કોમ કરતાં સારી હોય

(૧૭/૬૨૮૯) અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અમ્મા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ લોકોના હવા છોડવાના કારણે હસવાની મનાઈ ફરમાવી છે. આપે એમ પણ કહ્યું છે કે, તમારામાંથી કેટલાક લોકો પોતાની પત્નીઓને ઢોરની જેમ મારે છે અને પછી તેમની સાથે આલિંગન કરવાનો પણ વિચાર આવે છે.

(૧૮/૬૨૯૦) હઝરત ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે : રસૂલે પાક (સલ.)એ મિનામાં ફરમાવ્યું હતું : શું તમે જાણો છો કે, આ કયો દિવસ છે ? સહાબાએ કહ્યું કે, ખુદા અને તેના રસૂલ જ સારી રીતે જાણે છે. આપે કહ્યું : આ હુરમત-વાળો (માનપ્રદ) દિવસ છે. પછી કહ્યું : શું તમે જાણો છો કે, આ કયું શહેર છે ?

સહાબાએ કહ્યું કે, ખુદા અને રસૂલ જ સારી રીતે જાણે છે. આપે કહ્યું : આ હુરમતવાળું (માનપ્રદ) શહેર છે. પછી કહ્યું : શું તમને ખબર છે કે આ કયો મહીનો છે ? સહાબાએ કહ્યું કે, ખુદા અને રસૂલ જ સારી રીતે જાણે છે. આપે કહ્યું : આ હુરમતવાળો માનપ્રદ મહીનો છે. જેવી રીતે આજનો દિવસ આ મહીના અને આ શહેરમાં હુરમતવાળો છે તેવી જ રીતે અલ્લાહ તઆલાએ તમારી અંદર પરસ્પર એકબીજાના જાનમાલ અને આબરૂ એકબીજા પર હરામ કરી દીધા છે.

ગાળ દેવાની અને લઅનત કરવાની મનાઈ

(૧૮/૬૨૮૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જીદ (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, મુસલમાનને ગાળ દેવી એ ખુદાની નાફરમાની છે અને તેને જાનથી મારી નાખવો એ કુફ છે.

(૨૦/૬૨૮૨) હઝરત અબૂઝર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જો કોઈ માણસ કોઈના ઉપર ફાસિક અથવા કાફિર હોવાનો આરોપ મૂકે અને હકીકતમાં તે એવો ન હોય તો એ આરોપ તેના પર પાછો ફરે છે.

(૨૦/૬૨૮૨) કોઈ મુસ્લિમને કાફિર કહેવું, બહુ ખરાબ વાત ગણાય. કારણ કે, એનાથી પોતાને જ કાફિર કહેવાનું પુરવાર થાય છે, એટલા માટે કે પોતે મુસ્લિમ છે.

(૨૧/૬૨૮૩) હઝરત અનસ ઇબ્ને માલિક કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) બિભત્સ બોલનાર, લઅનત કરનાર અને ગાળો આપનાર ન હતા. ગુસ્સામાં બસ એટલું કહી દેતા હતા કે, તેના શિર પર માટી, તેને શું થઈ ગયું છે ?

(૨૨/૬૨૮૪) હઝરત સાબિત ઇબ્ને ઝહહાક (રદિ.) કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ ઇસ્લામ સિવાય બીજા કોઈ મઝહબની કસમ ખાશે તો તે એવો જ હશે જેવું તેણે કહ્યું અને જે વસ્તુનો માણસ માલિક ન હોય તે વસ્તુની ભેટ આપવી પણ ખરી નથી. જે વસ્તુથી કોઈ આપઘાત કરશે, ડિયામતમાં તેને તે જ વસ્તુથી અઝાબ આપવામાં આવશે. કોઈ મુઅમિન પર લઅનત કરવી કત્લ કરવાના હુકમમાં છે અને કોઈ મુસલમાનને કાફિર કહેવો પણ કત્લ કરવા બરાબર છે.

(૨૩/૬૨૮૫) સુલયમાન ઇબ્ને સુરદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે બે માણસોની ગાળ ગલોચ થઈ. એક માણસને એટલો ગુસ્સો આવ્યો કે, ચહેરો લાલ થઈ ગયો અને ગરદનની નસો ફુલી ગઈ. હુઝૂરે કહ્યું કે, મને એવી વાતની

(૨૨/૬૨૮૪) કસમ તેની ખાવામાં આવે છે, જેના પ્રત્યે મહાનતાનો ભાવ હોય. મુસ્લિમની નજરમાં અલ્લાહ સિવાય કોઈ મહાન નથી. દરેક વસ્તુ નાશવંત છે, માત્ર અલ્લાહ જ અમર છે, બાકી રહેનાર છે, એટલે કસમ માત્ર અલ્લાહની જ ખાઈ શકાય છે.

ખબર છે કે જો આ માણસ તે વાત કહી દે તો એનો ગુસ્સો ચાલ્યો જશે. હુઝૂરનું આ ફરમાન બીજા એક માણસે તે માણસને જઈને કહી દીધું અને તેને કહ્યું કે, શયતાનથી ખુદાની પનાહ માંગ. તે કહેવા લાગ્યો કે, ચાલતો થા. શું મને કોઈ બીમારી છે અથવા હું પાગલ છું (કે અગિયું બિલ્લાહ પઢું).

(૨૪/૬૨૮૬) હઝરત ઉબાદા ઇબ્ને સામિત (રદિ.) કહે છે કે, એક દિવસ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) લોકોને લયલતુલ કદ્રની ખબર આપવા માટે બહાર નીકળ્યા. બે મુસલમાનો પરસ્પર ઝઘડી રહ્યા હતા. હુઝૂરે કહ્યું : હું તમને (લયલતુલ કદ્રની) ખબર આપવા માટે નીકળ્યો હતો, પરંતુ ફલાણા ફલાણા માણસો ઝઘડતા હતા. હવે લયલતુલ કદ્ર ઉઠાવી લેવામાં આવી. કદાચ તમારા માટે એ જ સારું છે. હવે તમે નવમી, સાતમી અને પાંચમી તારીખોએ એની શોધખોળ કરો.

(૨૫/૬૨૮૭) મુઅઝ્ઝર કહે છે : મેં અબૂઝર ગિફારી (રદિ.)ને એક ચાદર પહેરેલી હાલતમાં જોયા. તેમના ગુલામને પણ એક ચાદર પહેરેલી હાલતમાં જોયો. મેં કહ્યું કે, જો તમે આ ચાદર પણ લઈને પહેરી લેત તો તમારી પૂરી જોડ થઈ જાત અને એને બીજું કોઈ કપડું પહેરાવી દેત. તેઓ કહેવા લાગ્યા : (રસૂલુલ્લાહના

સમયમાં) મારી એક માણસ (બિલાલ) સાથે દલીલબાજી થઈ. તેની માં બિનઅરબ હતી. મેં તેને માંની ગાળ આપી હતી. તેણે જઈને હુઝૂર (સલ.)ને એ વાત કરી. હુઝૂરે મને કહ્યું : શું તો ફલાણા માણસોને ગાળ આપી હતી ? મેં કહ્યું : હા. આપે કહ્યું : શું માંની ગાળ આપી હતી ? મેં કહ્યું : હા. આપે કહ્યું : તારામાં હજુ સુધી અંધકાર યુગની આદત છે. મેં કહ્યું કે અત્યારે ઘડપણમાં પણ ? આપે કહ્યું : હા. આ ગુલામ તમારા ભાઈ છે. અલ્લાહ તઆલાએ એમને તમારા કબજામાં સોંપ્યા છે. એટલે જે માણસના કબજામાં ખુદા તઆલાએ તેનો ભાઈ સોંપ્યો હોય તેણે જોઈએ કે, જે વસ્તુ પોતે ખાય છે તે તેને પણ ખવડાવે અને જે પોતે પહેરે છે તે તેને પણ પહેરાવે. એટલું ભારે કામ તેના પર ન નાખે જેનાથી તે દબાઈ જાય અને જો એવું કામ તેને બતાવે જેનાથી તેના પર ભાર પડતો હોય તો પોતે પણ તેની મદદ કરે.

શું લોકોને લાંબો અથવા ઠીંગણો વગેરે કહેવું જાઘઝ છે ?

રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું હતું કે, 'ઝૂલયદૈન' (લાંબા હાથવાળો) શું કહી રહ્યો હતો ? એનાથી તેમની બુરાઈ કરવાનો હેતુ ન હતો

(૨૬/૬૨૮૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, એકવાર હુઝૂરે અમને ઝુહરની

બે રકઅત પઢાવી. સલામ ફેરવીને મસ્જિદના આગળના ભાગમાં એક લાકડીના ટેકે ઉભા થઈ ગયા. હાજર-જનોમાં અબૂબક્ર અને ઉમર પણ હતા, પરંતુ ભયના કારણે હુજૂર સાથે વાતચીત કરી શક્યા નહીં. જે લોકો ઉતાવળીયા હતા તેઓ નીકળીને જવા લાગ્યા. તેઓ કહેવા લાગ્યા કે, નમાઝમાં કસર થઈ ગઈ છે. હાજરજનોમાં એક માણસ હતો, જેને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ઝૂલયદૈન કહેતા હતા. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! શું આપ ભૂલી ગયા કે નમાઝ ખરેખર ઓછી થઈ ગઈ ? આપે કહ્યું : ન હું ભૂલ્યો અને ન જ નમાઝમાં કસર થઈ છે. તેણે કહ્યું : ના, હુજૂર ભૂલી ગયા છે. આપે કહ્યું : ઝૂલયદૈને સાચું કહ્યું. આ પ્રમાણે કહ્યા પછી ઉભા થઈને બે રકઅત પઢી. સલામ ફેરવીને અલ્લાહુ અકબર કહ્યું અને સાધારણ સજદાની જેમ અથવા તેના કરતાં કંઈક લાંબો સજદો કર્યો. પછી શિર ઉઠાવીને અલ્લાહુ અકબર કહ્યું અને સાધારણ સજદાની જેમ અથવા તેના કરતાં કંઈક લાંબો સજદો કર્યો. પછી શિર ઉઠાવીને અલ્લાહુ અકબર કહ્યું.

**નિંદાનું વર્ણન અને આયત
'વલાયતબ બઅદુકુમ
બઅદન....'ની તફસીર**

(૨૭/૬૨૮૯) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ

(સલ.) બે કબરો પાસેથી પસાર થયા. આપે કહ્યું : એ બંનેને અઝાબ થઈ રહ્યો છે અને કોઈ મોટી વાતના કારણે અઝાબ થઈ રહ્યો નથી. એક માણસ તો પેશાબથી બચવાની કાળજી રાખતો ન હતો અને બીજો ચાડીઓ કરતો રહેતો હતો. પછી આપે ખજુરીની લીલી કાળી મંગાવીને વચ્ચેથી ચીરીને એક ટુકડો એક કબર પર અને બીજો ટુકડો બીજી કબર પર ખોસી દીધો. આપે કહ્યું : આશા છે કે, જ્યાં સુધી એ સૂકાય નહીં ત્યાં સુધી તેમને ઓછો અઝાબ થશે.

હદીસ 'ખયરુ દુવરિલ અનસાર'નું સ્પષ્ટીકરણ

(૨૮/૬૩૦૦) હઝરત અબૂ ઉસૈદ સાઈદી કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, અનસારના ખાનદાનોમાં બની નજજારનું ખાનદાન શ્રેષ્ઠ છે.

તોફાનીઓ અને તહોમત મૂકનાર લોકોની નિંદા (ગીબત) ખામઝ છે

(૨૮/૬૩૦૧) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : એક માણસે મુબારક સેવામાં હાજર થવાની રજા માંગી. હુજૂરે કહ્યું કે, રજા આપો, પરંતુ એ પોતાની કોમમાં ખરાબ ભાઈ છે. તે માણસ અંદર દાખલ થયો. હુજૂરે તેની સાથે ખૂબ નરમીથી વાત કરી. મેં કહ્યું કે, યા

રસૂલલ્લાહ ! હુઝૂરે પહેલાં તો જે વાત કરી હતી તે કરી હતી. હવે તેની સાથે નરમીથી વત્યા ! આપે કહ્યું, આઈશા, તે માણસ સૌથી ખરાબ માણસ છે. એની દુષ્ટ વાણીના ભયથી લોકોએ એને પડતો મૂક્યો છે.

ચાડી ખાવી મોટો ગુનોહ છે

(૩૦/૬૩૦૨) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મદીનાના એક બાગની બહાર નીકળ્યા ત્યારે કબરોમાં બે માણસોનો અવાજ સાંભળ્યો, જેમને અઝાબ થઈ રહ્યો હતો. આપે કહ્યું : એમને અઝાબ થઈ રહ્યો છે અને કોઈ મોટી વાતના કારણે અઝાબ થઈ રહ્યો નથી, પરંતુ તે વાત બુરી છે. એક માણસ તો પોતાના પેશાબથી બચતો ન હતો અને બીજો ચાડીઓ ખાતો ફરતો હતો. ત્યાર પછી હુઝૂરે પાંદડાં વગરની એક ડાળી મંગાવીને બે ટુકડા કરીને એક ટુકડો એક કબરમાં અને બીજો ટુકડો બીજા કબરમાં ખોસી દીધો. આપે કહ્યું : સંભવ છે કે, જ્યાં સુધી એ સૂકાય નહીં ત્યાં સુધી એમના જ અઝાબમાં ઘટાડો થશે.

ચાડી ખાવી હરામ છે

અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : ‘હમ્માઝિન મરશાઇન બિનમીમિન’ કિંવા ચાડી ખાનાર જે ચાડીઓ ખાતો ફરે છે

બીજી આયતમાં છે : ‘વયલુન લિકુલ્લિ હુમઝતિન લુમઝતિન’ કિંવા દરેક ચાડી ખાનાર, એબ ટુંદનાર માટે ખરાબી છે

(૩૧/૬૩૦૩) હમ્મા કહે છે : અમે હઝરત હુઝયફા સાથે હતા. તેમને કહેવામાં આવ્યું કે, ફલાણો માણસ હઝરત ઉસ્માન પાસે જઈને ચાડી ખાય છે. તેમણે કહ્યું : મેં પોતે હુઝૂરે પાક પાસેથી સાંભળ્યું છે કે, ચાડી ખાનાર જન્મતમાં નહીં જાય.

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘વજતનિબૂ કવલાઝ ઝૂરિ’ જુઠી વાતથી બચો

(૩૨/૬૩૦૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે માણસ જુઠું બોલવાનું, તે મુજબ વર્તવાનું અને જહાલત (અજ્ઞાનતા)ને છોડતો નથી તો પછી અલ્લાહને તેના ખાનપાન છોડવાની જરૂર નથી.

બેધારી નીતિવાળો માણસ

(૩૩/૬૩૦૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, કિયામતના દિવસે ખુદાની પાસે સૌથી ખરાબ તમે તે બેધારી નીતિવાળા માણસને જોશો જે આ લોકો પાસે એક મોં લઈને આવે છે અને બીજા લોકો પાસે બીજું મોં લઈને જાય છે.

પોતાના મિત્રને એવી વાતની ખબર આપવી જે તેના વિષે કોઈએ કહી હોય

(૩૪/૬૩૦૬) હઝરત ઈબ્ને મસ્જીદ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ એકવાર થોડોક માલે ગનીમત વહેંચ્યો. એ પરથી એક અનસારીએ કહ્યું કે, મુહમ્મદ (સલ.)એ આ વહેંચણીમાં ખુદાને ખુશ રાખવાની કાળજી રાખી નથી. મેં જઈને હુજૂરને આ વાત કહી દીધી. સાંભળતાં જ હુજૂરનો ચહેરો લાલ થઈ ગયો. આપે કહ્યું : ખુદા મૂસા પર રહમ કરે. તેમને આના કરતાં પણ વધારે તકલીફ આપવામાં આવી હતી, પરંતુ તેમણે સંયમ જાળવ્યો.

કોઈના હદ ઉપરાંત વખાણ કરવા મકરૂહ છે

(૩૫/૬૩૦૭) હઝરત અબૂ મૂસા અશશરી (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક માણસને બીજા માણસના પુષ્કળ વખાણ કરતાં સાંભળ્યા. આપે કહ્યું : તમે તે માણસને તબાહ કરી દીધો.

(૩૬/૬૩૦૮) હઝરત અબૂબક્રહ (રદિ.) કહે છે કે, એકવાર હુજૂર (સલ.) સામે એક માણસની વાત નીકળી. એક માણસે તેની પ્રશંસા કરી. હુજૂર (સલ.)એ અનેકવાર કહ્યું : અરે ! તે તારા મિત્રની ગરદન કાપી નાખી. જો કોઈ કોઈના

જરૂરી વખાણ કરે અને એવો ખ્યાલ હોય કે, તેમાં આવા ગુણો છે તો કહે કે, હું તેને આવી આવી જાણું છું. હા, સાચી હકીકત જાણનાર અલ્લાહ જ છે. એ ખુદાની સામે તેને બેએબ ન કહે.

પોતાની માહિતી પ્રમાણે કોઈની પ્રશંસા કરવી

(૩૭/૬૩૦૯) સઅદે કહ્યું હતું : મેં સાંભળ્યું નથી કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને સલામ સિવાય બીજા કોઈ જમીન પર ચાલનાર (જીવંત) માનવી માટે કહ્યું હોય કે, એ જન્મતી છે.

(૩૮/૬૩૧૦) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જ્યારે તેહબંદનો હુકમ બયાન કર્યો ત્યારે હઝરત અબૂબક્રે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મારું તેહબંદ એક બાજુથી પડી જાય છે. આપે કહ્યું : તમે એવા લોકોમાંથી નથી (જેઓ ગર્વના કારણે એવું કરે છે).

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : ‘ઇન્ન લ્લાહ યઅમુરુ બિલ અદલિ વલ ઇહસાનિ’ અલ્લાહ તઆલા ઇન્સાફ અને નેકી કરવાનો હુકમ આપે છે. ‘ઇન્નમા બગ્યુકુમ અલા અન્ફુસિકુમ’ બળવાની મુસીબત ખુદ તમારી જાત પર પડશે. ‘મન બુગિય અલયહિ લયન્સુરુન્નહુ

લ્લાહ' જેના પર મુલ્મ કરવામાં આવે છે તેને ખુદા મદદ કરે છે. ફિત્નાખોરી છોડવી જોઈએ, ભલેને મુસલમાન અંગે હોય કે કાફિરો અંગે

(૩૮/૬૩૧૧) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : એટલી વાર સુધી હુઝૂર (સલ.) થંભી જતા કે આપને વિચાર આવતો કે, હું મારી પત્નીઓના ઘરે જઈ આવ્યો છું, જો કે આપ જઈ આવ્યા ન હતા. એક દિવસ મને કહ્યું કે, આઈશા, અલ્લાહ તઆલાને મેં એક બનાવ પૂછ્યો હતો. હવે ખુદાએ મને તે બતાવ્યો. બે માણસો (સ્વપ્નમાં) મારી પાસે આવ્યા હતા. એક પગ પાસે બેસી ગયો અને બીજો માથા પાસે. પગ પાસે બેસનારાએ માથા પાસે બેસનારાને કહ્યું કે, આ માણસની શી સ્થિતિ છે ? તેણે કહ્યું કે, એના પર જાદુ કરવામાં આવ્યો છે. પહેલાએ કહ્યું : કોણે કર્યો છે ? બીજાએ કહ્યું : લબીદ ઇબ્ને અઅસમે. પહેલાએ કહ્યું : કઈ વસ્તુમાં કર્યો છે ? બીજાએ કહ્યું કે, તાજા ખજૂરના કણસલાના ગિલાફમાં, કાંસકી અને કાંસકીથી ખરેલા વાળમાં રઊકાના નીચાણવાળા ભાગ ઝીઅરવાનના કુવામાં. જેથી હુઝૂર ત્યાં ગયા અને જાદુની વસ્તુઓ કાઢવાનો હુકમ આપ્યો. તે વસ્તુઓ કાઢવામાં આવી. પછી કહ્યું કે, આ તે જ કુવો છે જે મને સ્વપ્નમાં બતાવવામાં આવ્યો હતો જેની

ખજૂરીઓની ઉપરનો ભાગ જિન્નાતના માથાઓ જેવો લાગતો હતો અને તેનું પાણી મહેદીના પાણી જેવું હતું. હઝરત આઈશા કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! તમે એની જાહેરાત કેમ કરી દીધી નહીં (કે તે જાદુગર લોકોમાં બદનામ થઈ જાત.) આપે કહ્યું : આઈશા, અલ્લાહ તઆલાએ મને તંદુરસ્તી આપી દીધી. હવે હું લોકોમાં ફિત્નો જગાડવાનું ખરાબ ગણું છું. હઝરત આઈશા કહે છે : લબીદ ઇબ્ને અઅસમ બની ગુરૂંક કબીલાનો હતો. આ કબીલો યહૂદીઓનો મિત્ર હતો.

પરસ્પર ઈર્ષ્યા કરવી અને એકબીજા તરફ પીઠ ફેરવીને બેસવાની મનાઈ છે

અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે : 'વ મિન શરિ હાસિદિન ઇઝા હસદ' કિવા હું પનાહ માંગું છું ઇર્ષ્યાખોરની ગુરાઈથી જ્યારે તે ઈર્ષ્યા કરે

(૪૦/૬૩૧૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : શંકાથી બચો. શંકા ઘણી જુઠી વાત હોય છે. લોકોની એબ ન શોધો. પરસ્પર ઈર્ષ્યા ન કરો. પરસ્પર દ્વેષ ન રાખો. એક બીજા તરફ પીઠ ફેરવીને ન બેસો. બંધા ખુદાના બંદાઓ ભાઈ ભાઈ બની જાઓ.

(૪૧/૬૩૧૩) હઝરત અનસ કહે છે કે, હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, પરસ્પર દ્વેષ ન રાખો. ઈર્ષ્યા ન કરો. બીજાના તરફ પીઠ ફેરવીને ન બેસો. બધા ખુદાના બંદાઓ ભાઈ ભાઈ બની જાઓ. કોઈ મુસલમાન માટે જાઈઝ નથી કે, પોતાના ભાઈને ત્રણ દિવસથી વધારે છોડી દે.

ખુદા તઆલા ફરમાવે છે : ‘યા અય્યુહ લ્લાહીન આમનૂજ તનિબૂ કસીરન મિનઝ ઝન્નિ.....’ હે મુસલમાનો ! ઘણી કુશંકાઓથી બચો

(૪૨/૬૩૧૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, કુશંકાથી બચો. કુશંકા ઘણી જુદી વાત છે. કોઈની એબ અને સ્થિતિની શોધખોળ ન કરો. કોઈને છેતરવા માટે ભાવ ન વધારો. પરસ્પર ઈર્ષ્યા ન કરો. દ્વેષ ન રાખો. પરસ્પર કોઈની તરફ પીઠ ફેરવીને ન બેસો. ખુદાના બંદાઓ ભાઈ ભાઈ બની જાઓ.

કયા પ્રકારનો ખ્યાલ (શંકા) કરવો જાઘઝ છે ?

(૪૩/૬૩૧૫) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, મને લાગતું નથી કે, ફલાણા ફલાણા માણસો આપણા મજહબની કોઈ વાત જાણતા હોય. લૈસ કહે છે : તે બંને

માણસો મુનાફિક હતા.

(૪૪/૬૩૧૬) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, એક દિવસ રસૂલે પાક (સલ.) અમારી પાસે આવ્યા. આપે કહ્યું : આઈશા, મને લાગતું નથી કે, ફલાણા ફલાણા માણસો આપણા આ દીનને જાણતા હોય, જેના પર આપણે છીએ.

મુસલમાને પોતાની એબ ટાંકવી બોધાએ

(૪૫/૬૩૧૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મારી બધી ઉમ્મતના ગુનાહો માફ થશે, પરંતુ તે લોકોના નહીં થાય જેઓ પોતાના છુપાયેલા ગુનાહો જાહેર કરે છે. આ વાત પણ જાહેર કરવામાં દાખલ છે કે, માણસ રાત્રે કોઈ કામ કરે. ખુદા તેને છુપાવે, પરંતુ સવારે તે કહી દે કે, મેં રાત્રે આવું આવું કર્યું છે. ખુદાએ તો તેનો ગુનોહ આખી રાત છુપાવ્યો અને સવારે એ પોતે ખુદાએ નાખેલા પરદાને ચીરે છે.

(૪૬/૬૩૧૮) સફવાન ઇબ્ને મુહરિઝ કહે છે કે, એક માણસે હઝરત ઇબ્ને ઉમરને ગુપસુપવાળી હદીસ પૂછી. ઇબ્ને ઉમરે કહ્યું : મેં હુજૂર (સલ.) પાસેથી સાંભળ્યું છે, આપ ફરમાવતા હતા કે, તમારામાંથી કેટલાક લોકો પોતાના પાલનહારની એટલા નજીક થઈ જશે કે, અલ્લાહ તઆલા પોતાની રહમતનો

પરદો તેમના પર નાખશે અને બે વાર કહેશે : તે આવું આવું કર્યું હતું ? બંદો કહેશે : જી હા. જ્યારે અલ્લાહ તઆલા તેની પાસે કબૂલ કરાવી લેશે ત્યારે કહેશે : દુનિયામાં મેં તારા ગુનાહો ઢાંક્યા અને આજે હું તને માફ કરું છું.

ઘમંડનું વર્ણન

મુજાહિદ કહે છે : ‘સાનિય ઇત્ફિહિ’માં ‘ઇત્ફ’થી ગરદન મુરાદ છે કિંવા ઘમંડથી ગરદન ફેરવનાર

(૪૭/૬૩૧૮) હારિસા ઇબ્ને વહબ ખુઝાઈ કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : હું તમને બતાવું છું કે, જન્નતી માણસો કોણ હશે ? તે ગરીબ લોકો જન્નતી હશે, જેઓ લોકોની નજરમાં તુચ્છ હશે, પરંતુ જો તેઓ ખુદાના ભરોસા પર કસમ ખાઈ બેસે તો ખુદા તેમની કસમ સાચી ઠેરવે છે અને દોઝખી માણસો તે છે જેઓ ઉધ્ધત, હરામખોર અને ઘમંડ-વાળા છે.

(૪૮/૬૩૨૦) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, મદીનાની કેટલીક લૌડીઓ હુઝૂર (સલ.)નો હાથ પકડીને જ્યાં ઇચ્છતી ત્યાં લઈ જતી હતી.

વાતચીત અને સલામ છોડી દેવી

(૪૯/૬૩૨૧) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન

હઝરત આઈશા (રદિ.)ને ખબર મળી કે, કોઈ વેચાણ અથવા ભેટ વિષે હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઝુબેરે કહ્યું કે, તે એનાથી દૂર રહે, નહીં તો હું તેમને એની વ્યવસ્થા કરતાં અટકાવીશ. આ સાંભળીને હઝરત આઈશાએ કહ્યું : શું ખરેખર તેણે આ પ્રમાણે કહ્યું છે ? લોકોએ કહ્યું : હા. તેમણે કહ્યું : હું કસમ ખાઉં છું કે, ઇબ્ને ઝુબેર સાથે કદાપિ વાત નહીં કરું. જ્યારે જુદાઈની મુદત ખૂબ લાંબી થઈ ગઈ ત્યારે ઇબ્ને ઝુબેરે હઝરત આઈશા પાસે ભલામણ મોકલી, પરંતુ ઉમ્મુલ મુઅમિનીને ભલામણ સ્વીકારી નહીં. તેમણે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! હું એના માટે કદી ભલામણ સ્વીકારું નહીં અને મારી કસમ તોડું નહીં. ઇબ્ને ઝુબેરે નાછુટકે મિસ્વર મખરમા અને અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને અસ્વદને કહ્યું કે, હું તમને ખુદાની કસમ આપું છું, તમે મને તેમની પાસે અંદર લઈ જાઓ. કારણ કે, તેમના માટે જાઈઝ નથી કે, મારું સગપણ તોડવાની કસમ ખાઈ બેસે. મિસ્વર અને અબ્દુર્રહમાન, ઇબ્ને ઝુબેરને પોતાની ચાદરોમાં છુપાવીને લઈ ગયા અને હઝરત આઈશા પાસે અંદર દાખલ થવાની રજા માંગી. તેમણે કહ્યું કે, અસ્સલામુ અલયકિ વ રહમતુ લ્લાહિ વ બરકાતુહુ, શું અમે અંદર આવીએ ? હઝરત આઈશાએ કહ્યું : આવો. તેમણે કહ્યું : અમે બધાં આવીએ ? હઝરત

આઈશાએ કહ્યું : બધા આવી જાઓ. હજરત આઈશાને ખબર ન હતી કે, ઈબ્ને જુબેર પણ તેમની સાથે છે. ખેર, જ્યારે અંદર ગયા ત્યારે ઈબ્ને જુબેર ઉમ્મુલ મુઅમિનીન પાસે પરદામાં ચાલ્યા ગયા અને ગળે વળગીને કસમો દેવા લાગ્યા અને રડવા લાગ્યા. હજરત મિસ્વર અને અબ્દુર્રહમાન પણ ઉમ્મુલ મુઅમિનીનને કસમો દેવા લાગ્યા કે, ઈબ્ને જુબેર સાથે વાત કરો. એમની મજબૂરીનો સ્વીકાર કરો. તમને ખબર છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સંબંધો તોડી નાખવાની મનાઈ ફરમાવી છે. આપ (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, કોઈ મુસલમાન માટે જાઈઝ નથી કે પોતાના મુસલમાન ભાઈ સાથે ત્રણ દિવસથી વધારે સલામ-કલામ છોડી દે. જ્યારે બંને સજ્જનોએ સગાઈ સંબંધની ખૂબ યાદ અપાવી અને આગ્રહ કર્યો ત્યારે હજરત આઈશા પણ તેમને સગાઈ-સંબંધની યાદ દેવડાવવા લાગ્યાં અને રડવા લાગ્યાં. તેઓ કહેવા લાગ્યાં : મૈ મન્નત માની છે અને મન્નત ખૂબ સખ્ત છે, પરંતુ બંને સજ્જનો સતત વિનવતા રહ્યા. અહીં સુધી કે, ઉમ્મુલ મુઅમિનીને ઈબ્ને જુબેર સાથે વાતચીત કરી અને પોતાની મન્નત માટે ૪૦ જેટલા ગુલામો આઝાદ કર્યા, પરંતુ પાછળથી પોતાની મન્નતને યાદ કરતાં હતાં અને એટલા રડતાં હતાં કે ઓઢણી ભીંજાઈ જતી હતી.

(૫૦/૬૩૨૨) હજરત અનસ કહે

છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે : પરસ્પર દ્વેષ ન રાખો. ઈર્ષા ન કરો. એકબીજાના તરફ પીઠ ફેરવીને ન બેસો. ખુદાના બંદાઓ ભાઈ ભાઈ બનીને રહો. કોઈ મુસલમાન માટે જાઈઝ નથી કે, ત્રણ દિવસ કરતાં વધારે સંબંધ તોડેલા રાખે.

(૫૧/૬૩૨૩) હજરત અબૂ અય્યૂબ અનસારી (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, કોઈ માણસ માટે જાઈઝ નથી કે, પોતાના ભાઈને ત્રણ દિવસ કરતાં વધારે છોડી દે કે જેથી જ્યારે બંને સામસામે આવે ત્યારે આ તેના તરફથી મોં ફેરવી લે અને તે એના તરફથી. બંનેમાં સારો માણસ તે છે જે સલામની શરૂઆત કરે છે.

નાફરમાન અને ગુનેહગાર માણસ સાથેના સંબંધો તોડી નાખવા જાઝઝ છે

(૫૨/૬૩૨૪) જ્યારે કઅબ ઈબ્ને માલિક રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે (તબૂકની લડાઈમાં) જઈ શક્યા નહીં ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મુસલમાનોને તેમની સાથે વાતચીત કરવાની મનાઈ ફરમાવી. કઅબ (રદિ.)એ આ વાતચીત છોડી દેવાની મુદત પચાસ દિવસ બતાવી છે.

(૫૩/૬૩૨૫) હજરત આઈશા કહે

છે : રસૂલે પાક (સલ.)એ મને કહ્યું : હું તમારી ખુશી અને નાખુશીની હાલત જાણું છું. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપ કેવી રીતે જાણો છો ? આપે કહ્યું કે, જ્યારે ખુશ હોવ છો ત્યારે કહો છો, મુહમ્મદના પાલનહારની કસમ ! અને નાખુશ હોવ છો ત્યારે કહો છો, ઇબ્રાહીમના પાલનહારની કસમ ! મેં કહ્યું : બેશક, હું આપનું નામ છોડી દઉં છું.

શું પોતાના મિત્ર સાથે દરરોજ એક વાર મુલાકાત કરવી જોઈએ કે સવાર-સાંજ બે વાર મુલાકાત કરવી જોઈએ ?

(૫૪/૬૩૨૬) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : હું જ્યારથી સમજતી થઈ ત્યારથી મારા માંબાપને આ જ ધર્મ પર જોયાં. કોઈ દિવસ એવો પસાર થતો ન હતો કે, રસૂલે પાક (સલ.) સવાર-સાંજ બે વાર અમારા ઘેર ન આવતા હોય. એક દિવસ અમે હઝરત અબૂબક (રદિ.)ના કમરામાં બપોરની સખ્ત ગરમીમાં બેઠા હતાં, એવામાં એક કહેનારાએ કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા, પરંતુ આ સમય એવો હતો કે નિયમ અનુસાર હુજૂર આ સમયે આવતા ન હતા. હઝરત અબૂબકે કહ્યું : હુજૂર અત્યારે કોઈ કામ અર્થે આવ્યા છે. જેમકે હુજૂરે કહ્યું કે, મને અહીંથી ચાલ્યા

જવાની રજા મળી ગઈ.

કોઈની મુલાકાત માટે જવું અને તેની પાસે જાણું ખાવું

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના સમયમાં હઝરત સલમાન ફારસી હઝરત અબૂ દરદાની મુલાકાત માટે ગયા અને તેમની પાસે જ જાણું ખાધું

(૫૫/૬૩૨૭) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક અનસારીના કુટુંબની મુલાકાત માટે ગયા. તેમને ત્યાં જ ખાણું ખાધું. જ્યારે પાછા ફરવાનો ઇરાદો કર્યા ત્યારે મકાનમાં એક ખાસ જગ્યાએ છંટકાવ કરવાનો હુકમ આપ્યો. હુકમ અનુસાર ત્યાં એક ચટાઈ બીછાવીને તેના પર પાણી છાંટવામાં આવ્યું. હુજૂરે તેના પર નમાઝ પઢી અને તે લોકો માટે દુઆ કરી.

કોમોના પ્રતિનિધિઓના આગમન વખતે પોતાનો ઠાઠમાઠ જાહેર કરવો

(૫૬/૬૩૨૮) યહ્યા ઇબ્ને અબૂ ઇસ્હાક કહે છે કે, સાલિમે મને પૂછ્યું કે, 'ઇસ્તબરક' કયું કપડું હોય છે ? મેં કહ્યું : જે 'દિબાજ' કરતાં જાડું અને સાઈં હોય છે. કારણ કે, અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહેતા હતા કે, એક માણસ પાસે હઝરત ઉમર (રદિ.)એ 'ઇસ્તબરક'ના એક જોડ કપડાં જોયાં. તે હુજૂર પાસે લાવ્યા અને

કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! એને ખરીદી લો. જે દિવસે કોમોના પ્રતિનિધિઓ હુજૂરની સેવામાં આવે તે દિવસે એને પહેરો. આપે કહ્યું કે, રેશમ તે જ માણસ પહેરે છે જેનો આખિરતમાં કોઈ હિસ્સો નથી. આ વાત એમ જ વીતી ગઈ. ત્યાર પછી હુજૂરે હઝરત ઉમરને એક જોડ કપડાં મોકલ્યાં. હઝરત ઉમર તે કપડાં લઈને આવ્યા. તેમણે કહ્યું : તે દિવસે આપે તો મને તે વાત કહી હતી અને હવે મને આ મોકલ્યાં છે ? આપે કહ્યું : મેં તમારી પાસે એ એટલા માટે મોકલ્યાં છે કે, એને વેચીને તમે કીમત લઈ લો. ઇબ્ને ઉમર આ હદીસના કારણે જ ડીઝાઈનવાળાં કપડાં પસંદ કરતાં હતાં.

ભાઈચારો અને પરસ્પર કોલ-કરાર કરવા

(૫૭/૬૩૨૮) અબૂ જુહૈફા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સલમાન ફારસી અને અબૂ દરદા વચ્ચે ભાઈચારો કરાવ્યો હતો.

(૫૮/૬૩૩૦) અબ્દુરહમાન ઇબ્ને ઔફ (રદિ.) કહે છે : જ્યારે અમે મદીના આવ્યા ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મારી અને સઅદ ઇબ્ને રબીઅ વચ્ચે ભાઈચારો કરાવ્યો.

(૫૯/૬૩૩૧) હઝરત અનસ કહે છે કે, જ્યારે અબ્દુરહમાન ઇબ્ને ઔફ અમારી પાસે (મક્કાથી) આવ્યા ત્યારે

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમની અને સઅદ ઇબ્ને રબીઅની વચ્ચે ભાઈચારો કરાવ્યો. (જ્યારે તેમણે નિકાહ કર્યા ત્યારે તેમને) આપે કહ્યું : વલીમો કરો, ભલેને એક જ બકરીનો હોય.

(૬૦/૬૩૩૨) આસિમ કહે છે : મેં હઝરત અનસને પૂછ્યું કે, તમને આ હદીસ મળી છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું હતું કે, ઇસ્લામમાં કોલ-કરાર નથી ? તેમણે કહ્યું : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મારા મકાનમાં કુરૈશીઓ અને અનસારીઓ વચ્ચે કોલ-કરાર કરાવ્યા હતા.

સ્મિત અને હસવાનું વર્ણન

હઝરત ફાતિમા (રદિ.)એ કહ્યું હતું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ યુપયાપ મને એક વાત કહી હતી જેના કારણે હું હસી પડી છબ્બે અબ્બાસ (રદિ.)એ કહ્યું કે, ખુદા જ હસાવે છે અને રડાવે છે

(૬૧/૬૩૩૩) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, રિકાઆએ પોતાની પત્નીને તલાકે બાઈન આપી દીધી. તેણે અબ્દુરહમાન ઇબ્ને ઝુબેર સાથે નિકાહ કરી લીધા. પછી તેણે હુજૂર પાસે આવીને કહ્યું કે, હું રિકાઆ પાસે હતી. તેણે મને ત્રણ તલાકો આપી દીધી. ત્યાર પછી મેં

અબ્દુરહમાન ઇબ્ને ઝુબેર સાથે નિકાલ કર્યા. તે ઓરતે પોતાની ચાદરનો છેડો પકડીને બતાવ્યું, યા રસૂલલ્લાહ ! તેની પાસે તો આના સિવાય કંઈ નથી. તે વખતે હઝરત અબૂબક રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે બેઠા હતા. ખાલિદ ઇબ્ને સઈદ ઇબ્ને આસ દરવાજા પાસે અંદર આવવાની રજાની રાહ જોતા હતા. ખાલિદે હઝરત અબૂબકને કહ્યું કે, તમે એ ઓરતને રોકતા નથી કે જે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે આવી વાતો જોરજોરથી કહી રહી છે, પરંતુ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સ્મિત ફરકાવવા સિવાય બીજું કંઈ કહી રહ્યા ન હતા. છેલ્લે હુજૂરે કહ્યું : કદાચ તું એવું ઇચ્છે છે કે, રિક્કાઆ પાસે પાછી ફરે. એવું બની શકે નહીં, જ્યાં સુધી કે તું તેની મીઠાશ અને તે તારી મીઠાશ ચાખી ન લે.

(દર/દુઝઝ) હઝરત સઅદ કહે છે કે, હઝરત ઉમર ફારૂક (રદિ.)એ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થવાની રજા માંગી. તે વખતે હુજૂરની પાસે કુરેશીની થોડીક ઓરતો (ઉમ્મહાતુલ મુઅમિનીન) બેઠી હતી અને મોટા સાદે હુજૂર પાસે વધારે ખર્ચ માંગી રહી હતી, પરંતુ જ્યારે હઝરત ઉમરે હાજર થવાની રજા માંગી ત્યારે બધી જલદી જલદી પરદામાં ચાલી ગઈ. હુજૂરે હઝરત ઉમરને રજા આપી. હઝરત ઉમર દાખલ થયા ત્યારે હુજૂર હસી રહ્યા હતા.

હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, મારા માં-બાપ કુરબાન, ખુદા આપને હસતા રાખે. રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મને તે ઓરતો અંગે નવાઈ લાગી જે હમણા મારી પાસે હતી, પરંતુ તમારો અવાજ સાંભળીને જલદી જલદી પરદામાં ચાલી ગઈ. હઝરત ઉમરે કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! તેમણે તમારાથી વધુ ડરવું જોઈએ. ત્યાર પછી ઓરતો તરફ વાતનું રૂખ ફેરવીને કહેવા લાગ્યા કે, તમારી જાત સાથે દુશ્મની રાખનારીઓ ! તમે મારાથી ડરો છો, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)થી ડરતી નથી ? ઓરતોએ જવાબ આપ્યો : તમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) કરતાં વધારે સખ્ત અને ઉગ્ર સ્વભાવવાળા છો. હુજૂરે કહ્યું : ઇબ્ને ખતાબ ! તે ખુદાની કસમ છે જેના કબજામાં મારો જાન છે, જ્યારે પણ રસ્તામાં તમને શયતાન મળ્યો ત્યારે તેણે તમારો રસ્તો છોડીને બીજો રસ્તો પકડ્યો.

(દુઝઝ/દુઝઝ) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જ્યારે તાઈફમાં હતા ત્યારે આપે કહ્યું : કાલે સવારે ઇન્શાઅલ્લાહ આપણે પાછા ચાલ્યા જઈશું. કેટલાક સહાબીઓએ કહ્યું : અમે તો જીત્યા વગર નહીં જઈએ. હુજૂરે કહ્યું : અચ્છા, તો સવારે લડાઈ માટે ચાલો. જેથી સવારે લડાઈ માટે ગયા. ભારે લડાઈ થઈ. ઘણા ઘાયલ થયા. હુજૂરે કહ્યું : ઇન્શાઅલ્લાહ

આપણે કાલે પાછા જઈશું. આ સાંભળીને સહાબીઓ ચુપ રહ્યા. સહાબાની ચુપકીદી જોઈને હુઝૂર (સલ.) હસી પડયા.

(૬૪/૬૩૩૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, એક માણસે મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું તબાહ થઈ ગયો. રમઝાનમાં મારી પત્ની પાસે જઈ પડયો. આપે કહ્યું : કોઈ ગુલામ આઝાદ કરી દે. તેણે કહ્યું કે, મારી પાસે તો નથી. આપે કહ્યું : બે મહીનાના સળંગ રોઝા રાખ. તેણે કહ્યું કે, મારામાં એની શક્તિ નથી. આપે કહ્યું : તો સાઠ મિસ્કીનોને ખાણું ખવડાવ. તેણે કહ્યું : મારી એ શક્તિ નથી. એવામાં હુઝૂર પાસે ખજૂરનો એક કરંડિયો લાવવામાં આવ્યો. આપે કહ્યું : મસ્અલો પૂછનાર ક્યાં છે ? આ ખૈરાત કરી દે. તેણે કહ્યું : મારાં કરતાં વધારે મોહતાજ માણસને આપું ? ખુદાની કસમ ! મહીનાના બંને પથરાળ છેડાઓ વચ્ચે કોઈ કુટુંબ અમારા કરતાં ગરીબ નથી. આ સાંભળીને હુઝૂર હસી પડયા, અહીં સુધી કે, મુબારક દાંત દેખાયા. આપે કહ્યું : તો આવી સ્થિતિમાં તમે જ ખાઈ લો.

(૬૫/૬૩૩૭) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે : એકવાર હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે પગપાળા જઈ રહ્યો હતો, તે વખતે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જાડી

કિનારવાળી નજરાની ચાદર ઓઢી હતી. એવામાં એક આદિવાસી આવી પહોંચ્યો. તેણે ચાદર પકડીને જોરથી ખેંચી. જેથી મુબારક ગરદનની એક બાજુએ ચાદરના છેડાની નિશાની પડી ગઈ. પછી કહેવા લાગ્યો કે, મુહમ્મદ, તમારી પાસે ખુદાનો જે માલ છે તેમાંથી મને થોડોક આપવાનો હુકમ કરો. હુઝૂરે તેના તરફ મોં ફેરવીને જોયું. હસીને તેને કંઈક બખ્શિશ આપવાનો હુકમ આપ્યો.

(૬૬/૬૩૩૮) હઝરત જરીર કહે છે : જ્યારથી હું મુસલમાન થયો ત્યારથી હુઝૂરે મને કદી પાસે જતાં અટકાવ્યો નહીં. જ્યારે પણ મને જોયો ત્યારે મારા તરફ જોઈને હસ્યા. એકવાર મેં કહ્યું કે, હું ઘોડા પર બરાબર બેસી શકતો નથી. હુઝૂરે મારી છાતી પર મુબારક હાથ ફેરવ્યો. આપે કહ્યું : એય અલ્લાહ ! એને બરાબર બેસાડ અને એને સારી સમજ ધરાવનાર આગેવાન બનાવ.

(૬૭/૬૩૩૯) હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.) કહે છે : ઉમ્મે સુલૈમે કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! ખુદા સાચી વાતથી શરમાતો નથી, જો ઓરતને સ્વપ્નદોષ થાય તો શું તેના પર ગુસ્સા વાજીબ છે ? આપે કહ્યું : હા, એ શરતે કે પાણી જોવામાં આવે. મેં હસીને કહ્યું : શું ઓરતને પણ સ્વપ્નદોષ થાય છે ? હુઝૂરે કહ્યું : (જો એવું ન થાત તો) બાળક એના જેવી શિકલનું કેમ થાય છે ?

(૬૮/૬૩૪૦) હઝરત આઈશા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હસતા હતા. મેં કદી જોયું નથી કે, આપ ખડખડાટ હસતા હોય અને ગળામાંનો કાકડો દેખાયો હોય.

(૬૯/૬૩૪૧) હઝરત અનસ કહે છે : જુમ્હાના દિવસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મદીનામાં ખુત્બો પઢી રહ્યા હતા, એવામાં એક માણસે હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! દુકાળ પડ્યો. આપ અલ્લાહ તઆલા પાસે વરસાદની દુઆ માંગો. તે વખતે આકાશમાં અમને કોઈ વાદળ દેખાતું ન હતું. હુજૂરે આસમાન તરફ નજર ઉઠાવી અને વરસાદની દુઆ માંગી. તરત વાદળ ઘેરાયું. એક ટુકડો બીજા ટુકડા સાથે જોડાયો અને એટલો વરસાદ પડ્યો કે મદીનાના નાળાં ઉભરાઈ ગયાં. આગામી જુમ્હા સુધી સળંગ વરસાદ વરસતો રહ્યો. બિલકુલ બંધ પડ્યો નહીં. આગામી જુમ્હાના ફરી તે જ માણસે અથવા બીજા કોઈ માણસે ઉભા થઈને કહ્યું : તે વખતે પણ હુજૂર ખુત્બો પઢી રહ્યા હતા, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે ડુબી ગયા. ખુદા પાસે દુઆ કરો કે, વરસાદ બંધ પડે. આ સાંભળીને હુજૂર હસ્યા. આપે બે-ત્રણ વાર કહ્યું : એય અલ્લાહ ! અમારી આસપાસ વરસાવ, અમારા ઉપર ન વરસાવ. તરત વાદળ ફેલાઈને જમણે-ડાબે જવા લાગ્યું. આજુબાજુ વરસતું હતું અને મદીના પર વરસતું ન હતું. આ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો મુઅજિઝો

હતો, જે અલ્લાહ તઆલાએ લોકોને બતાવ્યો હતો.

જુહું બોલવાની મનાઈ છે

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'ઇતકુ લ્લાહ વ ફૂનૂ મઅ સ્સાદિકીન' ખુદાથી ડરો અને સાચાઓ સાથે રહો

(૭૦/૬૩૪૨) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જિદ (રદિ.) કહે છે : હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, સાચું બોલવું એ નેકીનો રસ્તો બતાવે છે અને નેકી જન્મતમાં પહોંચાડી દે છે. માણસ સાચું બોલતાં બોલતાં સિદ્દીક બની જાય છે. જુહું બોલવું એ નાફરમાનીનો રસ્તો બતાવે છે. નાફરમાની દોઝખમાં લઈ જાય છે. માનવીને જુહું બોલતાં બોલતાં ખુદાને ત્યાં કઝઝાબ લખી દેવામાં આવે છે.

(૭૧/૬૩૪૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મુનાફિકની ત્રણ નિશાનીઓ છે. વાત કરે ત્યારે જુહું બોલે. વાયદો કરે ત્યારે તેને પૂરો ન કરે. જો તેની પાસે અમાનત મૂકવામાં આવે તો તેમાં ખયાનત કરે.

(૭૨/૬૩૪૪) હઝરત સમુરા ઇબ્ને જુન્દુબ (રદિ.) કહે છે : હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મેં આજે રાત્રે (સ્વપ્નમાં) બે માણસો જોયા હતા. જેમણે મને કહ્યું કે, જે માણસના હોઠ તમે

ચીરાયેલા જોયા તે જુઠો માણસ હતો. તે જુઠી વાત કહેતો હતો. તે જુઠી વાત તેની પાસેથી ફેલાઈને આખી દુનિયામાં પહોંચી જતી હતી. તેની સાથે આવું કૃત્ય ક્રિયામત સુધી કરવામાં આવશે.

નેક રસ્તો

(૭૩/૬૩૪૫) હઝરત હુઝયફા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે સૌથી વધુ વાતચીત, ચાલ-ઢાલ અને ઇસ્લામી રીતમાં સામ્ય ધરાવનાર ઇબ્ને ઉમ્મે અબ્દ છે. જ્યારથી ઘરમાંથી નીકળે છે ત્યારથી લઈને ઘરમાં પાછા ફરતા સુધી હુઝૂરની રીત-રસમ સાથે સૌથી વધુ સામ્ય ધરાવે છે. હવે અમને એ ખબર નથી કે જ્યારે ઘરવાળાઓમાં એકલો હોય છે ત્યારે શું કરે છે.

(૭૪/૬૩૪૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્ઊદ (રદિ.) કહે છે : સૌથી શ્રેષ્ઠ વાત કુર્આન છે અને સૌથી શ્રેષ્ઠ રીત રસૂલુલ્લાહની રીત છે.

તકલીફ વખતે સબ્ર કરવું

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'ઇન્નમા યુવફફ રસાબિરૂન અજરહુમ બિગયરિ હિસાબ' કિવા સબ્ર કરનારાઓને તેમનો સવાબ બેહિસાબ પૂરેપૂરો આપવામાં આવશે

(૭૫/૬૩૪૭) હઝરત અબૂ મૂસા

અશઅરી કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : અલ્લાહ તઆલા કરતાં વધારે કોઈ માણસ તકલીફ વખતે સબ્ર કરનાર હોય શકતો નથી. લોકો કહે છે કે, ખુદા તઆલાનો પુત્ર છે, પરંતુ અલ્લાહ તઆલા તેમને રાહત અને રોજી આપે છે.

(૭૬/૬૩૪૮) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્ઊદ (રદિ.) કહે છે : એક વાર હુઝૂર (સલ.)એ નિયમ અનુસાર થોડોક માલે ગનીમત વહેંચ્યો. એ પરથી એક અનસારી કહેવા લાગ્યો : ખુદાની કસમ ! આ વહેંચણીનો હેતુ ખુદાને ખુશ કરવાનો નથી. મેં કહ્યું : આ વાત હું હુઝૂર પાસે જઈને જરૂર કહીશ. જેથી હું મુબારક સેવામાં ગયો. હુઝૂર તે વખતે સહાબાઓની સાથે બેઠા હતા. મેં ધીમેથી બનેલી બીના કહી દીધી. હુઝૂરને તે ખબર ગમી નહીં. ચહેરો બદલાઈ ગયો અને રોષે ભરાયા. મેં વિચાર કર્યો, જો મેં ન કહ્યું હોત તો સાઝ થાત. પછી આપે કહ્યું : મૂસા (અલ.)ને એના કરતાં પણ વધારે તકલીફ આપવામાં આવી, પરંતુ તેમણે ધીરજ રાખી.

લોકોને પરંપરાગત (નામ લઇને) ઘુલ્કારવા નહીં

(૭૭/૬૩૪૯) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક કામ કર્યું. લોકોને પણ એની રજા

આપી, પરંતુ કેટલાક લોકો એનાથી દૂર રહ્યા. હુઝૂરને ખબર પડી તો પ્રવચન કર્યું. ખુદાના વખાણ કર્યા પછી કહ્યું : લોકોને શું થઈ ગયું છે કે, જે કામ હું કરું છું તેનાથી અબગા રહે છે. ખુદાની કસમ ! હું ખુદાને તેમના કરતાં વધારે જાણું છું અને તેમના પ્રમાણમાં ખુદાથી વધારે કરું છું.

(૭૮/૬૩૫૦) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પરદાનશીન છોકરી કરતાં પણ વધારે શરમાળ હતા. જો કોઈ અણગમતી વસ્તુ જોતા તો મુબારક ચહેરો જોઈને અમે સમજી જતા હતા.

જે માણસ મુસલમાનને અર્થઘટન વગર કાફિર કહે તે પોતે કાફિર થઈ જાય છે

(૭૯/૬૩૫૧) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ પોતાના ભાઈને કહે કે, એય કાફિર ! તો બંનેમાંથી એકને કુફ્ર લાગુ પડે છે.

(૮૦/૬૩૫૨) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે માણસ પોતાના ભાઈને કાફિર કહે તો બેમાંથી એકને કુફ્ર લાગુ પડે છે.

(૮૧/૬૩૫૩) હઝરત સાબિત ઇબ્ને

ઝહહાક કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : જે માણસ ઇસ્લામ સિવાય બીજા કોઈ મઝહબની જુઠી કસમ ખાશે તો તે તેવો જ થઈ જશે જેવું તેણે કહ્યું. જે માણસ કોઈ વસ્તુથી આપઘાત કરશે તેને દોઝખની આગમાં તે જ વસ્તુથી અઝાબ દેવામાં આવશે. મુઅમિન પર લઅનત કરવી તેને કતલ કરવા બરાબર છે. જે માણસ કોઈ મુઅમિનને કાફિર કહે છે તે જાણે કે તેને કતલ કરે છે.

જે માણસ કોઈને કોઈ ખાસ કારણસર અથવા પોતાની અજ્ઞાનતાના કારણે કાફિર કહી દે તેને કાફિર કહી શકતા નથી

(૮૨/૬૩૫૪) હઝરત ઉમર (રદિ.)એ હાતિબ વિષે કહ્યું 'હતું કે, એ મુનાફિક છે. હુઝૂરે કહ્યું : તમને શું ખબર ? બનવાજોગ છે કે, અલ્લાહ તઆલા બદરવાળાઓની હાલતથી માહિતગાર હોય. એટલે તેણે કહ્યું હોય કે, મેં તમને બખ્શી દીધા.

(૮૩/૬૩૫૫) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે કે, મુઆઝ ઇબ્ને જબલ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સાથે નમાઝ પઢીને પોતાની કોમને નમાઝ પઢાવતા હતા. એક વાર (ઇશાની) નમાઝમાં તેમણે સૂરએ બકરહ પઢી. એક માણસે (જમાઅતથી અલગ થઈને) ટૂંકી

નમાઝ પઢી લીધી. હઝરત મુઆઝે કહ્યું : એ મુનાફિક છે. તે માણસને પણ ખબર પડી. તેણે મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું : યા રસૂલલ્લાહ ! અમે લોકો અમારા હાથે કારભાર કરીએ છીએ અને પાણી વહન કરનાર ઊંટો વડે પાણી સિંચીએ છીએ, પરંતુ મુઆઝે રાત્રે નમાઝમાં સૂરએ બકરહ પઢી. મેં અલગ થઈને મારી ટૂંકી નમાઝ પઢી લીધી ત્યારે એમણે કહ્યું કે, તું મુનાફિક છે. હુઝૂર (સલ.)એ આ સાંભળીને ત્રણ વાર કહ્યું : મુઆઝ, શું તું ફિત્નાખોરી કરે છે. તમે લોકો સૂરએ **વ શશમ્સિ** અને **સઘિબહિ સ્મ રઘિબક** વગેરે પઢો.

(૮૪/૬૩૫૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જો તમારામાંથી કોઈ માણસ કસમ ખાય અને કસમ ખાતી વખતે ‘લાત’ અને ‘ઉઝઝા’ની કસમ ખાવા ચાહે તો તે ‘લા ઘલાહ ઘલ્લ લ્લાહ’ કહી દે. જે માણસ પોતાના સાથીને કહે કે, આલો, જુગાર રમીએ તો તેણે જોઈએ કે (જુગાર રમવાના બદલે) ખૈરાત કરે.

(૮૫/૬૩૫૭) હઝરત ઈબ્ને ઉમર કહે છે કે, હઝરત ઉમર (રદિ.) કાફલામાં હતા. તેઓ પોતાના પિતાની કસમ ખાઈ રહ્યા હતા. હુઝૂરે ઉંચા સાદે કહ્યું કે, ખબરદાર ! અલ્લાહ તઆલા બાપ-દાદાની કસમો ખાવાની મનાઈ ફરમાવે

છે. એટલે જે માણસ કસમ ખાવા માંગે તે ખુદાની કસમ ખાય અથવા ચુપ રહે.

ખુદાની બાબતમાં ગુસ્સો અને સખ્તી કરવી જાઘઝ છે

ખુદા તઆલા ફરમાવે છે :
‘**જહિદિલ ફુફ્ફાર વલ મુનાફિકીન વ ગલુઝ અલયહિમ.....**’ કાફિર અને મુનાફિકો સાથે જિહાદ કરો અને તેમના પર સખ્તી કરો

(૮૬/૬૩૫૮) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, એક દિવસ હુઝૂર (સલ.) મારી પાસે આવ્યા. તે વખતે ઘરમાં એક પરદો લટકતો હતો, જેના પર તસ્વીરો હતી. તે જોઈને મુબારક ચહેરાનો રંગ બદલાઈ ગયો. પરદો લઈને ફાડી નાખ્યો. આપે કહ્યું કે, કિયામતના દિવસે સૌથી સખ્ત અઝાબ તે લોકોને થશે જેઓ આ તસ્વીરો બનાવે છે.

(૮૭/૬૩૫૯) હઝરત અબૂ મસ્ઉદ (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસ મુબારક સેવામાં હાજર થયો. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! ફલાણો માણસ કિર્અત લાંબી પઢે છે એટલે હું ફજરની નમાઝથી વંચિત રહું છું (શામિલ થતો નથી). આ સાંભળીને હુઝૂરને એટલો બધો ગુસ્સો આવ્યો કે એનાથી વધારે ગુસ્સાની હાલતમાં મેં હુઝૂરને કોઈ વઅઝ વખતે જોયા નથી. આપે કહ્યું : લોકો !

તમારામાંથી કેટલાક લોકો (ઇસ્લામ પ્રત્યે) નફરત જન્માવે છે. જે માણસ લોકોને નમાઝ પઢાવતો હોય તે ટૂંકી નમાઝ પઢે. કારણ કે, મુક્તદીઓમાં બીમાર, વૃધ્ધ અને હાજતમંદ પણ હોય છે.

(૮૮/૬૩૬૦) હઝરત અબ્દુલ્લાહ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) નમાઝ પઢી રહ્યા હતા, એવામાં આપે મસ્જિદમાં કિબ્લા તરફ થૂંક જોયું. મુબારક હાથ વડે તેને ખુરશીને રોષે ભરાયા. આપે કહ્યું : જ્યારે તમે લોકો નમાઝમાં હોય ત્યારે અલ્લાહ મોની સામે હોય છે એટલે કોઈ માણસ નમાઝમાં મોની સામે ન થૂંકે.

(૮૮/૬૩૬૧) ઝેદ ઇબ્ને ખાલિદ જુહની કહે છે કે, એક માણસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પડેલી વસ્તુનો હુકમ પૂછ્યો. આપે કહ્યું : એક વરસ સુધી એની જાહેરાત કરો. પછી તેની થેલી અને બંધનને ઓળખી રાખો. વરસ પૂરું થયા પછી તેને ઉપયોગમાં લો. (એ દરમ્યાન) જો તેનો માલિક આવી પડે તો તેને આપી દો. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! ખોવાયેલી બકરીઓની શું હુકમ છે ? આપે કહ્યું કે, તેમને પકડી લો. કારણ કે, તે ક્યાં તો તમારા માટે છે અથવા તમારા ભાઈ માટે અથવા વડે માટે. તેણે કહ્યું કે, હુજૂર, ખોવાયેલા ઊંટોનો શું હુકમ છે ? આ વાત સાંભળીને હુજૂર રોષે ભરાયા.

મુબારક ચહેરો લાલ થઈ ગયો. પછી કહ્યું : તને તેમની શું પડી છે, તેમની મશક અને જોડો તેમની પાસે છે. (તેમને પકડવાની જરૂરત નથી) અહીં સુધી કે તે પોતે માલિકને મળી જાય.

(૮૦/૬૩૬૨) હઝરત ઝેદ ઇબ્ને સાબિત (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક વરસે રમઝાનમાં ચટાઈનો એક નાનકડો રૂમ બનાવ્યો. તેમાં નમાઝ પઢવા માટે (ઘરમાંથી) બહાર નીકળ્યા. નમાઝ પઢવામાં મશગૂલ હતા, એવામાં ઘણા માણસો આવીને પાછળ નમાઝમાં શામિલ થઈ ગયા. પછી એક રાત્રે બધા લોકો (મસ્જિદમાં) આવ્યા, પરંતુ હુજૂરે વિલંબ કર્યો અને બહાર આવ્યા નહીં. લોકોએ અવાજ દીધો. દરવાજા પર કાંકરીઓ મારી. છેવટે હુજૂર ગુસ્સામાં બહાર નીકળ્યા. આપે કહ્યું કે, તમે લોકો તમારા અમલ પર બરાબર કાયમ રહ્યા. (તમારો શોખ જોઈને) મને વિચાર આવ્યો કે, તમારા પર (તરાવીહની નમાઝ) ફર્જ થઈ જશે એટલે તમારે તમારા ઘરમાં નમાઝ પઢવી જોઈએ. કારણ કે, માનવી માટે ફર્જ નમાઝ સિવાય શ્રેષ્ઠ નમાઝ ઘરમાં હોય છે.

ગુસ્સાથી બચવું

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'વ લલગીન યજતનિબૂન

કબાઇરલ ઇસ્મિ વલ ફવાહિશિ
વ ઇમા મા ગદિબૂહુમ યગફિરૂન.
અલ્લાહીન યુઝ્ફૂન ફી સસારિ
વ દરિય વલ કાઝીમીનલ ગરઝ
વલ આફિન આનિ ન્નાસિ વ
લ્લાહુ યુદિબ્બુલ મુહસિનીન....’

(૯૧/૬૩૬૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા
કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ
ફરમાવ્યું : પહેલવાન તે નથી જે લોકોને
પછાડે છે, બલકે પહેલવાન તે છે જે ગુસ્સા
વખતે પોતાના પર કાબુ રાખે છે.

(૯૨/૬૩૬૪) હઝરત સુલયમાન
ઇબને સુરદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)
સામે બે માણસો વચ્ચે ગાળગલોચ થઈ.
અમે પણ હુઝૂરની પાસે બેઠા હતા. એકને
એટલો ગુસ્સો આવ્યો કે, તેનો ચહેરો
લાલ થઈ ગયો. તેણે બીજાને ગાળ આપી.
હુઝૂરે કહ્યું કે, મને એક એવા શબ્દની
ખબર છે કે જો આ માણસ તે શબ્દ કહી
દે તો એનો ગુસ્સો ઉતરી જશે. લોકોએ
તે માણસને કહ્યું : જે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)
કહી રહ્યા છે તે શું તું સાંભળી રહ્યો
નથી ? તે કહેવા લાગ્યો : હું પાગલ નથી
(કે અગિયું બિલ્લાહિ મિન શયતાનિ
રજીમ પહું).

(૯૩/૬૩૬૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા
કહે છે કે, એક માણસે હુઝૂરને કહ્યું કે,
મને કંઈક નસીહત કરો. આપે કહ્યું કે,
ગુસ્સે ન થાઓ. તેણે વારંવાર આ જ

માંગણી કરી, પરંતુ હુઝૂરે દરેકવાર
એમ જ કહ્યું કે, ગુસ્સે ન થા.

લજબા અને શરમ કરવી

(૯૪/૬૩૬૬) હઝરત ઇમ્રાન ઇબને
હુથેન કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ
ફરમાવ્યું : લજબાથી ભલાઈ જ પેદા થાય
છે. બુશૈર ઇબને કઅબે કહ્યું કે, હિકમતમાં
લાખ્યું છે કે, લજબાથી પ્રભાવ અને સંતોષ
જન્મે છે. ઇમ્રાન ઇબને હુથેન કહ્યું કે, હું
તમને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની હદીસ
સંભળાવું છું અને તમે તમારી કિતાબની
વાત સંભળાવો છો !

(૯૫/૬૩૬૭) હઝરત ઇબને ઉમર
(રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)
કોઈક સ્થળેથી પસાર થઈ રહ્યા હતા.
એક માણસ (પોતાના ભાઈ પર) ગુસ્સે
થયો હતો. તે કહી રહ્યો હતો કે, તું શરમ
અનુભવે છે ! જાણે તે કહેવા માંગતો
હતો કે આ શરમે તને નુકસાન પહોંચાડ્યું.
હુઝૂરે કહ્યું : બસ કર, શરમ ઇમાનનો
ભાગ છે.

(૯૬/૬૩૬૮) હઝરત અબૂ સઈદ
ખુદરી (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ
(સલ.) પરદાનશીન છોકરી કરતાં પણ
વધારે શરમાળ હતા.

**જ્યારે શરમ ન રહે ત્યારે જે
મન ફાવે તે કર**

(૯૭/૬૩૬૯) હઝરત અબૂ મસીદ

(રદિ.)એ કહ્યું હતું કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : આગળના નબીઓની વાતોમાંથી જે વાતો લોકો સુધી પહોંચી છે તેમાંથી એક વાત એ પણ છે કે, જ્યારે શરમ ન રહે ત્યારે મને ફાવે તે કર.

દીનના મસ્જિદો સમજવામાં સાચી વાતથી શરમાવું ન જોઈએ

(૯૮/૬૩૭૦) હઝરત ઉમ્મે સલમહ (રદિ.) કહે છે કે, ઉમ્મે સુલૈમે મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! ખુદા સાચી વાતથી શરમાતો નથી, જો સ્ત્રીને સ્વપ્નદોષ થઈ જાય તો શું તેના પર ગુસ્સા વાજિબ છે ? આપે કહ્યું : હા, એ શરતે કે પાણી દેખાય.

(૯૮/૬૩૭૧) હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, એકવાર રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, મુઅમિન એવા લીલાછમ ઝાડ જેવો છે જેના પાંદડાં ખરતાં નથી. લોકો કહેવા લાગ્યા કે, ફલાણું ઝાડ છે, ફલાણું ઝાડ છે. મેં ઈરાદો કર્યો કે, બતાવી દઉં કે તે ખજુરનું ઝાડ છે, પરંતુ હું ઉગતી વયનો છોકરો હતો. મને શરમ આવી. હુઝૂરે કહ્યું કે, તે ખજુરનું ઝાડ છે.

(૧૦૦/૬૩૭૨) હઝરત અનસ (રદિ.) કહી રહ્યા હતા કે, એક ઓરત

પોતાની જાતના અધિકારો ભેટ આપવા માટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવી. તેણે કહ્યું : શું હુઝૂરને મારી જરૂર છે ? આ સાંભળીને હઝરત અનસની છોકરીએ કહ્યું : તે ઘણી બેશરમ ઓરત હતી. હઝરત અનસે કહ્યું : તે તારા કરતાં સારી હતી કે, તેણે પોતાની જાતના અધિકારો રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને ભેટ આપવાનો ઈરાદો કર્યો હતો.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.) લોકો પર ઓછો બોજ નાખવાનું અને તેમના માટે આસાની પેદા કરવાનું પસંદ કરતા હતા. આપે કહ્યું હતું કે, આસાની કરો, સખ્તી ન કરો

(૧૦૧/૬૩૭૩) હઝરત અનસ કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, આસાની કરો, સખ્તી ન કરો. આશ્વાસન અને દિલાસો આપો. નફરત ન જન્માવો.

(૧૦૨/૬૩૭૪) હઝરત અબૂ મૂસા કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મને અને હઝરત મુઆઝને યમનના ગવર્નર બનાવીને મોકલ્યા ત્યારે અમને કહ્યું કે, નરમી કરજો. સખ્તી ન કરશો. લોકોને ખુશખબરી આપજો. નફરત ન જન્માવશો. પરસ્પર મેળ રાખજો. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે એવી ભૂમિ તરફ જઈ રહ્યા છે જ્યાં મધની શરાબ બનાવવામાં આવે છે. તેને 'બિત્ત' કહેવામાં આવે છે. જવની શરાબ થાય

છે તેને 'મિઝર' કહેવામાં આવે છે. આપે કહ્યું : દરેક નશો લાવનારી વસ્તુ હરામ છે.

(૧૦૩/૬૩૭૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને જ્યારે પણ બે વાતોમાંથી એક વાત પસંદ કરવાનો અધિકાર આપવામાં આવ્યો આપે તે જ વાત પસંદ કરી જે બંનેમાંથી આસાન હોય, એ શરતે કે તેમાં ગુનોહ ન હોય. જો તેમાં ગુનોહ હોય તો આપ તેનાથી દૂર રહેતા હતા. હુઝૂરે પોતાની જાત માટે કદી કોઈ વસ્તુનો બદલો લીધો નહીં. હા, જો અલ્લાહે હરામ ઠેરવેલી વસ્તુનો પરદો ચીરવામાં આવતો તો આપ તેનો બદલો જરૂર લેતા હતા.

(૧૦૪/૬૩૭૬) અઝરક ઇબ્ને કેસ કહે છે કે, અહવાઝમાં એક નહેરનું પાણી સૂકાઈ ગયું હતું. અમે તેના કિનારા પર હતા, એવામાં અબૂ બર્જા અસ્લમી ઘોડા પર સવાર થઈને આવ્યા. ઘોડો છોડી મૂક્યો અને પોતે નમાઝ પઢવા લાગ્યા. ઘોડો છુટીને ચાલ્યો ગયો. અબૂ બર્જા નમાઝ છોડીને તેની પાછળ ગયા. તેને પકડી લાવીને ફરી નમાઝ પઢી. અમારામાં એક માણસ એવો પણ હતો જેનું વલણ (ખારજીઓ તરફ ઢળતું) હતું. તે કહેવા લાગ્યો : આ વૃધ્ધને જુઓ, ઘોડાના કારણે નમાઝ છોડી દીધી. અબૂ બર્જાએ આગળ વધીને કહ્યું કે, જ્યારથી

હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)થી અલગ થયો છું ત્યારથી કોઈએ મારી સાથે સખ્તી અને ઉગ્રતા બતાવી નથી. મારું મકાન દૂર છે. જો હું નમાઝ પઢતો રહેત અને ઘોડાને છોડી દેત તો સાંજ સુધી ઘેર ન પહોંચી શકત. ત્યાર પછી અબૂ બર્જાએ કહ્યું : મેં જોયું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સરળતા પસંદ કરનાર હતા.

(૧૦૫/૬૩૭૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા (રદિ.) કહે છે કે, એક આદિવાસીએ મસ્જિદમાં પેશાબ કર્યો. લોકો તેને ધમકાવવા ઉઠ્યા. રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, એને જવા દો અને પેશાબ પર એક ડોલ પાણી નાખી દો. કારણ કે, તમને આસાની અને સરળતા ઉભી કરવા માટે પેદા કરવામાં આવ્યા છે, સખ્તી કરવા માટે પેદા કરવામાં આવ્યા નથી.

લોકોને હસતા મુખે મળવું

ઇબ્ને મસ્ઠીદ (રદિ.)એ કહ્યું હતું : લોકો સાથે હળતા મળતા રહો, પરંતુ તમારા દીનને સુરક્ષિત રાખો. એને ઘાયલ ન કરો. ઘરવાળાઓ સાથે દિલ્લગી કરવી

(૧૦૬/૬૩૭૮) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અમને મળતા રહેતા હતા. અહીં સુધી કે, મારા નાના ભાઈને કહેતા હતા કે, અબૂ ઉમૈર, તમારા બુલબુલનું શું થયું ?

(૧૦૭/૬૩૭૮) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે છોકરીઓ સાથે રમ્યા કરતી હતી. મારી સખીઓ (સહેલીઓ) મારી સાથે રમતી હતી. જ્યારે હુજૂર અંદર આવતા હતા ત્યારે તે છુપાઈ જતી હતી, પરંતુ હુજૂર તેમને મારી પાસે મોકલી આપતા હતા. તે મારી સાથે રમતી હતી.

લોકો સાથે નરમી કરવી અને સુલેહ જાળવવી

અબૂ દરદા કહેતા હતા કે, અમે કેટલાક લોકોને હસતા મુખે મળીએ છીએ, જો કે અમારાં દિલ તેમના પર લગનત કરે છે

(૧૦૮/૬૩૮૦) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસે મુબારક સેવામાં હાજર થવાની રજા માંગી. હુજૂરે કહ્યું : એ પોતાની કોમનો ખરાબ ભાઈ છે, પરંતુ રજા આપી દો. જ્યારે તે માણસ અંદર દાખલ થયો ત્યારે હુજૂરે તેની સાથે નરમીથી વાત કરી. મેં કહ્યું કે, હુજૂરે પહેલાં તો તે વાત કરી હતી, પછી તેની સાથે નરમીથી વાતચીત કરી ! આપે કહ્યું : આઈશા, ખુદાને ત્યાં સૌથી ખરાબ દરજ્જો તે માણસનો છે જેની દુષ્ટ વાણીથી બચવા લોકો તેને છોડી દે.

(૧૦૯/૬૩૮૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબી મૂલૈકા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ

(સલ.)ની સેવામાં 'દીબાજ' કાપડના કેટલાક ઝલ્લાઓ ભેટરૂપે રજુ કરવામાં આવ્યા, જેના બટન સોનાના હતા. હુજૂરે તે ઝલ્લાઓ સહાબાઓને વહેંચી દીધા, પરંતુ મખરમા માટે એક ઝલ્લો અલગ કાઢી લીધો. જ્યારે મખરમા મુબારક સેવામાં હાજર થયા ત્યારે આપે કહ્યું : મેં તમારા માટે આ અલગ કાઢી લીધો હતો. અધ્યૂબ કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમને તે ઝલ્લો બતાવ્યો. મખરમા કંઈક કડક સ્વભાવના માનવી હતા.

મુઅમિન માણસને એક દરમાંથી બે વાર કરડી શકાતો નથી

મુઆવિયાનું કથન છે કે, અનુભવ પછી સહનશીલતા આવે છે

(૧૧૦/૬૩૮૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, ઇમાનદાર માણસને એક દરમાંથી બે વાર કરડી શકાતો નથી.

મહેમાનનો હક્ક

(૧૧૧/૬૩૮૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અમ્ર ઇબ્ને આસ (રદિ.) કહે છે : મારી પાસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા અને કહ્યું કે, મને ખબર મળી છે કે, તમે આખી રાત નમાઝ પઢો છો અને દિવસના રોઝા રાખો છો, શું આ સાચું નથી ? મેં કહ્યું : જી, સાચું છે. આપે

કહ્યું : એ પ્રમાણે ન કરો. નમાઝ પણ પઢો અને સૂવો પણ. રોઝા પણ રાખો અને છોડી પણ દો. કારણ કે, તમારા શરીરનો પણ તમારા ઉપર હક્ક છે. તમારી આંખોનો પણ તમારા ઉપર હક્ક છે, તમારા મહેમાનનો પણ તમારા પર હક્ક છે અને તમારી પત્નીનો પણ તમારા પર હક્ક છે. શક્ય છે કે, તમારી ઉમર લાંબી હોય અને ઉમરની છેલ્લી અવસ્થામાં તમે એવું ન કરી શકો. તમારા માટે આટલું બસ છે કે, દરેક મહીનામાં ત્રણ દિવસ રોઝા રાખો. કારણ કે, દરેક નેકીનો દસ ગણો સવાબ મળે છે. આ હિસાબે હંમેશના રોઝા થઈ જશે. હઝરત અબ્દુલ્લાહ કહે છે : પરંતુ મેં પોતે સખ્તી અનાવી. એટલે મારા પર સખ્તી કરવામાં આવી. મેં કહ્યું કે, હુઝૂર, મારામાં એના કરતાં વધારે શક્તિ છે. આપે કહ્યું : તો દર અઠવાડિયે ત્રણ દિવસના રોઝા રાખો. તેઓ કહે છે કે, મેં સખ્તી કરી તો મારા પર સખ્તી કરવામાં આવી. મેં કહ્યું કે, હુઝૂર, મારામાં એના કરતાં વધારે શક્તિ છે. આપે કહ્યું : તો અલ્લાહના નબી હઝરત દાઉદ (અલ.)ના રોઝા રાખો. હઝરત દાઉદ (અલ.)ના રોઝા કેવા હતા ? આપે ફરમાવ્યું : તેઓ અડધો સમય રોઝા રાખતા હતા કેવા એક દિવસ રોઝો અને એક દિવસ રોઝા વગર.

મહેમાનની સરભરા અને સેવાયાકરી પોતે કરવી

**અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું :
દયર્ફિ ઇબ્રાહીમલ મુકરમીન**

(૧૧૨/૬૩૮૪) હઝરત અબૂ શુરૈહ કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસનું ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઈમાન હોય તે મહેમાનની સેવા-યાકરી કરે. એક દિવસ-રાત સારી વાનગી આપે. પછી ત્રણ દિવસ સુધી મહેમાની છે તે પછી ખૈરાત છે. મહેમાન માટે જાઈઝ નથી કે, તેની પાસે એટલો સમય થોભે કે તેને અકળાવી નાખે. કેટલીક રિવાયતોમાં એટલું વધુ છે કે, જે માણસનું ઈમાન ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર હોય તે નેકીની વાત કહે અથવા ચુપ રહે.

જે માણસ ખુદા અને કિયામત પર ઇમાન ધરાવતો હોય તે પોતાના પડોશીને તકલીફ ન આપે

(૧૧૩/૬૩૮૫) હઝરત અબૂ શુરૈહ કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઈમાન ધરાવતો હોય તે પોતાના મહેમાનની સેવા-યાકરી કરે. જે માણસ ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઈમાન ધરાવતો હોય તે સારી વાત કહે અથવા ચુપ રહે.

(૧૧૪/૬૩૮૬) હઝરત ઉકબા ઈબ્ને આમિર કહે છે કે, અમે એક દિવસ કહ્યું

કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપ અમને (જિહાદમાં) મોકલો છો. અમે કેટલાક લોકો પાસે જઈને ઉતરીએ છીએ, પરંતુ તેઓ અમારી મહેમાનદારી કરતા નથી. અમારા માટે શું હુકમ છે ? આપે કહ્યું : જો તમે કોઈ કીમ પાસે ઉતરો અને તે તમારા માટે બધી વસ્તુઓ આપવાનો હુકમ આપે જે મહેમાન માટે યોગ્ય છે તો સ્વીકારી લો. નહીં તો તેમની પાસેથી મહેમાનદારીનો જરૂરી હક્ક વસૂલ કરો.

(૧૧૫/૬૩૮૭) હજરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જે માણસ ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન ધરાવતો હોય તે મહેમાનની સેવા-ચાકરી કરે અને જે માણસ ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન રાખતો હોય તે બિરાદરી સાથે સદ્વર્ત્તાવ કરે. જે માણસ ખુદા અને કિયામતના દિવસ પર ઇમાન રાખતો હોય તે નેક વાત કહે અથવા ચુપ રહે.

ખાણું બનાવવું અને મહેમાન માટે સારી વાનગી તૈયાર કરવી

(૧૧૬/૬૩૮૮) હજરત અબૂ જુહૈફા (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સલમાન ફારસી અને અબૂ દરદા વચ્ચે ભાઈચારો કરાવી દીધો હતો. એક દિવસ હજરત સલમાન અબૂ દરદાની મુલાકાત માટે ગયા. તેમણે જોયું કે, ઉમ્મે દરદાએ મેલાં કપડાં પહેર્યા છે. તેમને પૂછવામાં

આવ્યું કે, શું ખબર છે ? ઉમ્મે દરદા કહેવા લાગ્યાં : તમારા ભાઈ અબૂ દરદાને દુનિયાની જરૂરત નથી. એવામાં અબૂ દરદા પણ આવી ગયા. ખાણું તૈયાર કરાવ્યું. હજરત સલમાનને કહ્યું કે, તમે ખાઓ. મારો રોજો છે. હજરત સલમાને કહ્યું કે, જ્યાં સુધી તમે નહીં ખાઓ ત્યાં સુધી હું નહીં ખાઉં. અબૂ દરદાએ પણ ખાણું ખાધું. રાત પડી ત્યારે અબૂ દરદા નમાઝ પઢવા માટે ઉભા થયા. સલમાને કહ્યું : સૂઈ જાઓ. અબૂ દરદા સૂઈ ગયા, પરંતુ ફરી નમાઝ પઢવા માટે ઉભા થયા. સલમાને કહ્યું કે, સૂઈ જાઓ. જ્યારે પાછલી રાત થઈ ત્યારે હજરત સલમાને કહ્યું કે, હવે ઉઠો. બંનેએ નમાઝ પઢી. પછી હજરત સલમાને કહ્યું કે, તમારા ખુદાનો પણ તમારા પર હક્ક છે. તમારી જાતનો પણ તમારા પર હક્ક છે. તમારી પત્નીનો પણ તમારા પર હક્ક છે. દરેકને તેનો હક્ક આપો. હજરત અબૂ દરદાએ મુબારક સેવામાં હાજર થઈને બીના કહી. આપે કહ્યું : સલમાને સાચું કહ્યું.

મહેમાનની સામે ગુસ્સો કરવાની અને બેચેની વ્યક્ત કરવાની મનાઇ છે

(૧૧૭/૬૩૮૯) હજરત અબ્દુરહમાન ઇબ્ને સિદ્દીકે અકબર (રદિ.) કહે છે કે, હજરત અબૂબક્રે થોડાક માણસોને મહેમાન બોલાવ્યા. તેમણે મને કહ્યું : હું

રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે જઈ રહ્યો છું. તમે મહેમાનોની સારસંભાળ રાખજો અને ખાણું ખવડાવી દેજો. હું મહેમાનો પાસે ગયો. જે કંઈ હાજર હતું તે તેમની પાસે લઈ ગયો. તેમને કહ્યું કે, તમે ખાણું ખાઈ લો. મહેમાનોએ કહ્યું કે, અમારો યજમાન (મેજબાન) ક્યાં છે ? મેં કહ્યું કે, તમે ખાણું ખાઈ લો. તેઓ કહેવા લાગ્યા કે, જ્યાં સુધી ઘરમાલિક નહીં આવે ત્યાં સુધી અમે નહીં ખાઈએ. મેં કહ્યું કે, આપ મહેમાનદારીનું ખાણું કબુલ કરો. કારણ કે, જો તમે ખાવાનું નહીં ખાઓ અને તેઓ આવી પડશે તો અમારાથી નારાજ થઈ જશે. મહેમાનોએ વાત માની નહીં. મેં વિચાર કર્યો કે, સિદીકે અકબર મારા પર ગુસ્સે થશે. જેથી જ્યારે હજરત અબૂબક્ર આવ્યા ત્યારે હું એક તરફ હટી ગયો. તેમણે આવીને પૂછ્યું, તમે શું કર્યું ? ઘરવાળાઓએ હકીકત કહી. તેમણે અવાજ દીધો, અબ્દુરહમાન ! હું ચુપ રહ્યો. ફરી અવાજ દીધો, અબ્દુરહમાન ! હું ફરી પણ ચુપ રહ્યો. ત્રીજી વાર કહ્યું : એય જાહિલ ! હું તને કસમ આપું છું, જો તું મારો અવાજ સાંભળી રહ્યો હોય તો ચાલ્યો આવ. હું નીકળીને ગયો. મેં કહ્યું : મહેમાનીને પૂછી લો. મહેમાનોએ કહ્યું કે, એ સાચું કહે છે. અમારી પાસે ખાવાનું લાવ્યો હતો. હજરત અબૂબક્રે કહ્યું : તમે લોકોએ મારી રાહ જોઈ. ખુદાની કસમ ! હું આજે રાત્રે ખાણું જ

નહીં ખાઉં. મહેમાનો કહેવા લાગ્યા : ખુદાની કસમ ! જો તમે નહીં ખાઓ તો અમે પણ નહીં ખાઈએ. હજરત અબૂબક્રે કહ્યું કે, આજ કરતાં વધારે ખરાબ રાત્રિ મેં જોઈ નથી. છેવટે તમે લોકો તમારું મહેમાનદારીનું ખાણું અમારા તરફથી કેમ સ્વીકારતા નથી ? (અબ્દુરહમાન) તારું ખાણું લાવ. (હું ખાણું લઈને હાજર થયો) હજરત અબૂબક્રે તેમાં હાથ નાખીને કહ્યું કે, બિસ્મિલ્લાહ. આગલી હાલત શયતાનના કારણે હતી. છેવટે હજરત અબૂબક્રે ખાણું ખાધું. મહેમાનોએ પણ ખાણું ખાધું.

મહેમાન યજમાન (મેજબાન)ને કહી શકે છે કે, જ્યાં સુધી તમે નહીં ખાઓ ત્યાં સુધી હું પણ નહીં ખાઉં

(૧૧૮/૬૩૮૦) હજરત અબ્દુરહમાન ઈબ્ને અબૂબક્ર કહે છે કે, સિદીકે અકબર (રદિ.) થોડાક મહેમાનોને લઈને આવ્યા, પરંતુ પોતે સાંજથી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે રહ્યા. જ્યારે ઘેર આવ્યા ત્યારે મારી માંએ કહ્યું કે, આજે રાત્રે તમે મહેમાનોની ખબર પણ ન લીધી. તેમણે કહ્યું : શું તમે તેમને ખાણું ખવડાવ્યું નહીં ? માંએ કહ્યું : અમે તેમને ખાવા માટે તો કહ્યું હતું, પરંતુ તેઓ માન્યા નહીં. આ સાંભળીને હજરત અબૂબક્રને ગુસ્સો આવ્યો. મને ઠપકો આપ્યો. નાક કપાયેલો

અને કાન કપાયેલો કહ્યો. તેમણે કસમ ખાધી કે ખાણું નહીં ખાઉં. હું એક તરફ છુપાઈ ગયો. તેમણે અવાજ દીધો. એય જાહિલ ! આ બાજુ આવ. મારી માંએ પણ કસમ ખાધી કે, હું પણ ખાણું નહીં ખાઉં. મહેમાનોએ પણ કસમ ખાઈ લીધી કે, અમે પણ નહીં ખાઈએ. છેવટે હઝરત અબૂબક્રે કહ્યું કે, આ વાત શયતાન તરફથી છે. ખાણું મંગાવ્યું. પોતે પણ ખાધું અને મહેમાનોએ પણ ખાધું. તે વખતે મહેમાનો જે કોળીયો (દસ્તરખ્વાન પરથી) ઉઠાવતા હતા તેનાથી વધારે ખાણું નીચેથી ઉપર આવતું હતું. હઝરત અબૂબક્ર પત્નીને કહેવા લાગ્યા કે, એય બની ફિરાસના પુત્રી ! આ શું વાત છે ? માં કહેવા લાગ્યાં : મારી આંખોની ઠંડકની કસમ ! ખાણું તો પહેલા કરતાં પણ વધારે છે. હઝરત અબૂબક્રે તે ખાણું રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે મોકલી આપ્યું. હુજૂરે પણ તેમાંથી ખાધું.

મોટાને માન આપવું અને એ વાત જાહેર કરવી કે, પહેલાં મોટા માણસે વાતચીત શરૂ કરવી જોઈએ

(૧૧૮/૬૩૮૧) રાફિઅ ઇબ્ને ખદાજ અને સહલ કહે છે કે, અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને સહલ અને મુહયિસા ઇબ્ને મસ્ગીદ ખૈબર ગયા. ખૈબર જઈને ખજૂરીઓની વાડીમાં અલગ અલગ થઈ ગયા. અચાનક કોઈએ

અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને સહલને મારી નાખ્યા. અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને સહલ, હુવયિસા અને મુહયિસા રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવ્યા અને પોતાના સાથી (અબ્દુલ્લાહ) અંગે વાતચીત કરી. અબ્દુર્રહમાન સૌથી નાની વયના હતા, પરંતુ વાતચીત તેમણે જ શરૂ કરી. હુજૂરે કહ્યું કે, મોટાઓને મોટા ગણો ક્રિવા જે મોટો હોય તે વાતચીત કરે. જેથી બધાએ પોતાના સાથી અંગે વાતચીત કરી. હુજૂરે કહ્યું કે, જો તમારામાંથી પચાસ માણસો કસમ ખાશે તો તમે તમારા માર્યા ગયેલા માણસના બદલાના હકદાર બનશો. તેમણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! આ બનાવ અમે અમારી આંખથી તો જોયો નથી. આપે કહ્યું : જો યહૂદીઓમાંથી પચાસ માણસો કસમ ખાશે તો તેઓ નિર્દોષ પુરવાર થશે. તેમણે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! એ લોકો કાફિર છે. (કસમ ખાઈ લેશે) છેવટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પોતાના તરફથી તેમને વળતર આપ્યું. હઝરત સહલ કહે છે : આ ઊંટણીઓમાંથી એક ઊંટણીએ મને લાત મારી હતી.

(૧૨૦/૬૩૮૨) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુજૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, મને એવું ઝાડ બતાવો જે મુસલમાન જેવું હોય. દરેક વખતે ખુદાના હુકમથી તેમાં ફળો આવતાં હોય અને તેના પાંદડાં ખરતાં ન હોય. મારા મનમાં વિચાર આવ્યો કે, તે ખજૂરનું ઝાડ છે, પરંતુ

હજરત અબૂબક્ર અને હજરત ઉમર મજલિસમાં હતા. તેમણે કંઈ કહ્યું નહીં. એટલે મને પણ બોલવાનું ઠીક લાગ્યું નહીં. હુજૂરે કહ્યું કે, તે ખજુરનું ઝાડ છે. જ્યારે હું મારા પિતા સાથે નીકળીને આવ્યો ત્યારે મેં તેમને કહ્યું કે, અબ્બા, મારા દિલમાં વિચાર આવ્યો હતો કે તે ખજુરનું ઝાડ છે. હજરત ઉમરે કહ્યું : પછી તમે શા માટે કહ્યું નહીં ? જો તમે કહી દેત તો મને આટલા આટલા (માલ)થી પણ સારું લાગત. મેં જવાબ આપ્યો : હું ફક્ત એટલા માટે બોલ્યો નહીં કે તમને અને હજરત અબૂબક્રને મેં બોલતા જોયા નહીં. એટલે મને પણ બોલવાનું ઠીક લાગ્યું નહીં.

શે'ર, રજા (યુધ્ધગીત) અને હુદા (ઊંટને શૌર્ય યદાવવાનું ગીત) વગેરે કયા પ્રકારના જાઘજા અને કયા પ્રકારના મકરૂહ છે ?

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે : 'વ શશુઅરાઈ યતજિ ઉદુમુલ ગાવૂન.....'

હજરત ઇબ્રાહીમ (રહિ.)એ 'ફી કુલિલ વાદિં ચ્યહીમૂન'નો એવો અર્થ કર્યો છે કે, તેઓ દરેક નિરર્થક વાત અંગે ચર્ચા કરે છે

(૧૨૧/૬૩૮૩) ઉબય ઇબ્ને કઅબ કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કેટલાક શે'ર હિકમત (સમાન) હોય છે.

(૧૨૨/૬૩૮૪) જુન્દુબ કહે છે કે, હુજૂર (સલ.) એકવાર પગપાળા જઈ રહ્યા હતા. પગ લપસ્યો અને એક પથ્થર વાગ્યો. આંગળી ધાયલ અને લોહીલુહાણ થઈ ગઈ. હુજૂરે આ શે'ર કહ્યો :

હલ અન્તિ ઇલ્લા ઇરબઈન દમીતિ વ ફી સખીલિ લ્લાહિ મા લકીતિ

અર્થાત્ : તું ફક્ત એક આંગળી છે જે લોહીલુહાણ થઈ છે અને અલ્લાહના રસ્તમાં મને તકલીફ થઈ છે.

(૧૨૩/૬૩૮૫) હજરત અબૂ હુરૈરાએ કહ્યું : હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : અત્યંત સાચી વાત જે શાઈર લબીદે કહી છે :

અલા કુલ્લુ શયઘન મા ખલ લ્લાહુ ખાતિલુન વ કાદ ઉમય્યતુબ્નુ અબી રસલ અંચુસ્લિમ

અર્થાત્ : અલ્લાહ સિવાય દરેક વસ્તુ નાશવંત છે અને આશા છે કે, ઉમય્યા ઇબ્ને અબીસલ્ત ઇસ્લામ સ્વીકારી લે.

(૧૨૪/૬૩૮૬) હજરત સલમહ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે અમે ખૈબર તરફ ગયા. એક દિવસ અમે રાત્રિના સમયે જઈ રહ્યા હતા, એવામાં કોઈએ આમિર ઇબ્ને અકવઅને કહ્યું કે, તમારું કોઈ ગીત તો સંભળાવો. આમિર

શાઈર હતા. આમિર ઉતરીને લોકોની આગળ આગળ આ શે'ર બોલતા ચાલ્યા :

**અલ્લાહુમ્મ લવ લા અન્ત મહતદયના
વ લાતસદ્કના વ લા સલ્લયના**

અર્થાત્ : એય અલ્લાહ ! જો તારી રહમત ન હોત તો અમે હિદાયત પામ્યા ન હોત અને ન અમે ખૈરાત કરત ન નમાઝ પઢત.

**ફગફિર ફિદન લક મકતફયના
વ સન્નિલિલ અકદામ ઇન લાકયના**

અર્થાત્ : અમે તારા પર કુરબાન, અમે ગુમરાહીનું જે અનુકરણ કર્યું તેને માફ કર અને કાફિરોના સામના વખતે અમારા પગ અડગ રાખ.

**વ અલ્કીયન સકીનતન અલયના
ઇન્ના ઇન્ના સીહ બિન્ના અલયના
વ નિસ્સયાહિ અવ્વલૂ અલયના**

અર્થાત્ : અમને આત્મસંતોષ અર્પણ કર. અમને જ્યારે લડાઈ માટે બોલાવવામાં આવ્યા ત્યારે અમે હાજર થઈ ગયા, પરંતુ કાફિરોએ અમારી સામે ચીંચીયારીઓનો શોર મચાવી દીધો.

હુઝૂર (સલ.)એ શે'રો સાંભળીને કહ્યું : આ ઊંટોનો હાંકનાર કોણ છે ? સહાબાએ કહ્યું કે, આમિર ઇબ્ને અકવઅ છે. આપે કહ્યું : ખુદા એના પર રહમ કરે. એક માણસે કહ્યું : એના માટે (શહાદત) વાજિબ થઈ ગઈ. હુઝૂરે

આપણને તેની હયાતીમાં લાલ ઉઠાવવાની તક કેમ આપી નહીં ? રાવી કહે છે : છેવટે અમે ખૈબર જઈને ઘેરો ઘાલ્યો, અહીં સુધી કે, અમે ખૂબ ભૂખ્યા રહેવા લાગ્યા. છેવટે અલ્લાહ તઆલાએ ખૈબર જીતાવી દીધું. જે દિવસે જીતની સાંજ પડી ત્યારે લોકોએ ઘણી જગ્યાઓએ આગ સળગાવી. હુઝૂરે કહ્યું કે, આ આગ કેવી છે અને કઈ વસ્તુના નીચે સળગાવી રહ્યા છે ? મેં કહ્યું કે, ગોશ્ત રાંધી રહ્યા છે. આપે કહ્યું : કેવો ગોશ્ત ? કહેવામાં આવ્યું કે, ખાનગી ગધેડાઓનો ગોશ્ત. આપે કહ્યું : હાંડલીઓ ઉંધી વાળી દો અને તોડી નાખો. એક માણસે કહ્યું કે, હુઝૂર હાંડલીઓ ઉંધી વાળીને ધોઈ ન લઈએ ? આપે કહ્યું : એવું કરી લો. રાવી કહે છે કે જે વખતે યુધ્ધના મોરચા ગોઠવાયેલા હતા તે વખતે આમિરે પોતાની તલવારથી એક યહૂદીને મારવાનો ઈરાદો કર્યો, પરંતુ તલવાર કંઈક નાની હતી. તે ઘુમીને આમિરના ઘુંટણ પર વાગી. એ જ તકલીફથી આમિરની શહાદત થઈ. જ્યારે પાછા ફર્યા ત્યારે હુઝૂર (સલ.)એ મારા ચહેરાનો રંગ બદલાયેલો જોઈને કહ્યું : શું વાત છે ? મેં કહ્યું કે, મારા માંબાપ કુરબાન, લોકોનો ખ્યાલ છે કે, આમિરનું બધું કર્યું-કરાવ્યું બરબાદ થઈ ગયું (કારણ કે, તે પોતાના હાથે માર્યા ગયો). આપે કહ્યું : એવું કોણે કહ્યું ? મેં કહ્યું : ઉસૈદ ઇબ્ને હુદૈર અનસારી વગેરે

વગેરેએ. આપે કહ્યું : જે માણસ એવું કહે છે તે ખોટું કહે છે. હુજૂરે બે આંગળીઓ સાથે રાખીને કહ્યું : તેને બેવડો સવાબ મળશે. તે મહેનતુ ગાઝી હતો. લડાઈમાં એવા અરબો ઓછા પેદા થયા છે.

(૧૨૫/૬૩૯૭) હઝરત અનસ કહે છે કે, એક વાર હુજૂર (સફર દરમ્યાન) પોતાની અમુક પત્નીઓ પાસે આવ્યા. ઉમ્મે સુલૈમ પણ તેમની પાસે હતાં. હુજૂરે કહ્યું : એય અન્જશા ! (ઊંટ હાંકનાર હબસી ગુલામનું નામ) ધીમે હાંક. એવી રીતે ઊંટોને હાંક જેવી રીતે કાય (ના વાસણો)થી ભરેલા ઊંટોને હાંકવામાં આવે છે. અબૂ કિલાબા કહે છે : હુજૂરે આ એવી વાત કરી કે, જો તમારામાંથી કોઈ કહેત તો તમે તેને દોષિત ગણત.

મુશ્રિકોની નાલેશી કરવી

(૧૨૬/૬૩૯૮) હઝરત આઈશા (રદિ.) કહે છે કે, હુસ્સાન ઇબ્ને સાબિત (રદિ.)એ હુજૂર (સલ.) પાસે મુશ્રિકોની (કુરૈશીઓની) નાલેશી કરવાની રજા માંગી. હુજૂરે કહ્યું : તમે મારા વંશને શું કરશો ? (કિંવા કુરૈશીઓમાં હું પણ દાખલ છું) હસ્સાને જવાબ આપ્યો : હું આપને તેમનામાંથી એવી રીતે કાઢી લઈશ જેવી રીતે કે આટામાંથી વાળ નીકળી જાય છે. ઉરવા કહે છે : હું હઝરત આઈશા સામે હસ્સાનની નાલેશી કરવા લાગ્યો ત્યારે હઝરત આઈશાએ

કહ્યું : તેની નાલેશી ન કરો. તે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) તરફથી કાફિરોને જવાબ આપતો હતો.

(૧૨૭/૬૩૯૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂરે પાક (સલ.)એ કહ્યું : તમારો ભાઈ કિંવા ઇબ્ને રવાહા બેહુદા બકવાસ કરતો નથી. ઇબ્ને રવાહા (નીચેના શે'રો) કહે છે :

**વ ફીના રસૂલુલ્લાહિ યત્લૂ કિતાબહુ
છા વ્હાક્ક મરાકફૂન મિનાલ ફિજિ સ્માલિ**

અર્થાત્ : અમારી વચ્ચે ખુદાના રસૂલ છે. જે સવારની ચમકદાર પો ફાટતી વખતે ખુદાની કિતાબ પઢે છે.

**અરાબલ હુદા બરાદલ અમા ફકુલૂબૂના
બિહિ મૂકિનાતૂન અબ્ન મા કાલ ફાકિહિ**

અર્થાત્ : તેમણે ગુમરાહી પછી અમને સીધો રસ્તો બતાવ્યો. એટલે અમને વિશ્વાસ છે કે, તેમણે જે કંઈ કહ્યું તે થઈને રહેશે.

**યબીતુ યુખાફી જંબહુ અન ફિરાશિહિ
છા સસ્કલત બિલ મુશ્કિનાલ મુદાફિહિ**

અર્થાત્ : તેઓ આખી રાત પડખાને બિસ્તરાથી દૂર રાખે છે, જ્યારે કે કાફિરોના ભારથી બિસ્તરા ભારેખમ થઈ જાય છે.

(૧૨૮/૬૪૦૦) અબ્દુર્રહમાન ઇબ્ને ઔફ કહે છે કે, હસ્સાન ઇબ્ને સાબિત

અબૂ હુરૈરાને ગવાહ રાખીને કહેતા હતા કે, અબૂ હુરૈરા, હું તમને કસમ આપીને પૂછું છું કે, શું તમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી આપું ફરમાન સાંભળ્યું હતું કે, હસ્સાન, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના તરફથી જવાબ આપ. એય અલ્લાહ ! જિબ્રઇલ મારફતે એની મદદ કર. હઝરત અબૂ હુરૈરાએ કહ્યું : જી હા.

(૧૨૮/૬૪૦૧) હઝરત બરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હસ્સાનને કહ્યું હતું : એમની નાલેશી કર, જિબ્રઇલ તારી સાથે છે.

માનવી પર શે'ર કહેવાની એવી ઘેલછા છવાઈ જાય કે તેને અલ્લાહની યાદથી, ઇલ્મ શીખવાથી અને કુઆનની તિલાવતથી પણ ગાફિલ બનાવી દે, એની મનાઈ છે

(૧૩૦/૬૪૦૨) હઝરત ઈબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, માનવીના પેટમાં પડેનું ભરાઈ જવું, એ તેના કરતાં સાડું છે કે, તેના પેટમાં શે'ર ભરાયા હોય.

(૧૩૧/૬૪૦૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, માણસના પેટમાં એટલું પડે ભરાઈ જાય કે તેના પેટને ખાઈ જાય, એ એના કરતાં સાડું છે કે, શે'રોથી પેટ ભરાયું હોય.

હદીસ 'તરિખત યમીનુક વ અકરા વ હલકા'ની તફસીર

(૧૩૨/૬૪૦૪) હઝરત આઈશા કહે છે કે, પરદાનો હુકમ ઉતર્યા પછી અબૂલ કુઐસના ભાઈ અફલહે અંદર આવવાની રજા માંગી. મેં કહ્યું : ખુદાની કસમ ! જ્યાં સુધી હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પૂછી નહીં લઉં ત્યાં સુધી રજા નહીં આપું. કારણ કે, અબૂલ કુઐસના ભાઈએ મને દૂધ પીવડાવ્યું નથી, બલકે અબૂલ કુઐસની પત્નીએ પીવડાવ્યું છે. જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) આવ્યા ત્યારે મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! તેણે તો મને દૂધ પીવડાવ્યું નથી, બલકે એની પત્નીએ પીવડાવ્યું છે. આપે કહ્યું કે, તેને રજા આપો. તે તમારા કાકા છે. તમારા હાથ ધુળવાળા થાય. ઉરવા કહે છે : આ જ કારણે હઝરત આઈશા કહેતાં હતાં કે, રજાઅતની દૃષ્ટિએ પણ તે સગાઈઓ હરામ સમજો જે વંશની દૃષ્ટિએ હરામ છે.

(૧૩૩/૬૪૦૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જ્યારે હજજ પછી મક્કાથી ફૂચ કરવાનો ઇરાદો કર્યો ત્યારે તંબુના દરવાજા પાસે હઝરત સફિય્યાને ગમગીન અને ચિંતામગ્ન ઉભેલાં જોયાં. કારણ કે, તેમને માસિકના દિવસો શરૂ થઈ ગયા હતા. આપે કહ્યું : અરે ! તું અમને અટકાવશે. તો તવાફે ઝિયારત

કરી લીધો ? હઝરત સદ્ધિયાએ જવાબ આપ્યો : હા. આપે કહ્યું : તો પછી ચાલ્યા કર.

શબ્દ ‘ઝઅમૂ’નું સ્પષ્ટીકરણ

(૧૩૪/૬૪૦૬) હઝરત ઉમ્મે હાની બિન્તે અબૂ તાલિબ કહે છે : હું મક્કાના વિજય પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે ગઈ ત્યારે હુઝૂરને ગુસ્સા કરતા જોયા. હઝરત ફાતિમાએ પરદો કર્યો હતો. મેં સલામ કરી. આપે કહ્યું : કોણ છે ? મેં જવાબ આપ્યો : હું છું, ઉમ્મે હાની બિન્તે અબૂ તાલિબ. આપે કહ્યું : આવો, ખુશીથી આવો. પછી ગુસ્સાથી પરવારીને હુઝૂર નમાઝ માટે ઉભા થઈ ગયા. એક કપડામાં લપેટાઈને આઠ રકઅત પઢ્યા. નમાઝમાંથી પરવાર્યા ત્યારે મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મેં ઈબ્ને હુબયરાને મારા ઘરમાં આશ્રય આપ્યો છે, પરંતુ મારી માંની પુત્ર કહે છે કે, હું એને મારી નાખીશ. આપે કહ્યું : ઉમ્મે હાની, જેને તમે આશ્રય આપ્યો છે તેને અમે પણ આશ્રય આપ્યો. ઉમ્મે હાની કહે છે કે, તે ચાશતનો સમય હતો.

શબ્દ ‘વસ્લક’નું સ્પષ્ટીકરણ

(૧૩૫/૬૪૦૭) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જોયું કે, એકવાર એક માણસ કુરબાનીના ઊંટો હાંકીને લઈ જઈ રહ્યો છે. આપે કહ્યું કે, એના પર સવાર થઈ જા. તેણે

કહ્યું કે, એ કુરબાનીનું ઊંટ છે. આપે કહ્યું કે, સવાર થઈ જા. તેણે કહ્યું કે, કુરબાનીનું ઊંટ છે. આપે કહ્યું કે, અરે ! એના પર સવાર થઈ જા.

(૧૩૬/૬૪૦૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ એક માણસને કુરબાનીનું ઊંટ હાંકીને લઈ જતા જોયો. આપે કહ્યું કે, એના પર સવાર થઈ જા. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! એ કુરબાનીનું ઊંટ છે. હુઝૂરે બીજી અથવા ત્રીજી વખતે કહ્યું : અરે ! એના પર સવાર થઈ જા.

(૧૩૭/૬૪૦૯) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.) એક સફરમાં હતા, એવામાં એક હબસી ગુલામ, જેનું નામ અન્જશા હતું તે ઊંટોને શૌર્ય ચઢાવનારા ગીત ગાઈ રહ્યો હતો. આપે કહ્યું : અરે ! અન્જશા ! કાચને લઈને ધીમે ધીમે ચાલ.

(૧૩૮/૬૪૧૦) હઝરત અબૂબક્ર કહે છે કે, એક માણસે હુઝૂરની સામે બીજા માણસના વખાણ કર્યા. હુઝૂર (સલ.)એ ત્રણ વાર કહ્યું : અરે ! તો તારા ભાઈની ગરદન કાપી નાખી. જો કોઈ માણસ કોઈના જરૂરી વખાણ કરે તો કહે કે, હું ફલાણા માણસને આ પ્રમાણે જાણું છું. સાચી હકીકત ખુદા જાણે છે. હું ખુદાની સામે તેને બેએબ (નિર્દોષ) કહી શકતો નથી.

(૧૩૮/૬૪૧૧) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે કે, એક દિવસ હુજૂર (સલ.) થોડોક માલે ગનીમત વહેંચી રહ્યા હતા. જૂલખુવયસિરા તમીમીએ કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! ઇન્સાફ કરો. આપે કહ્યું : જો હું ઇન્સાફ નથી કરતો તો બીજું કોણ ઇન્સાફ કરી શકે છે. હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, હુજૂર મને રજા આપો કે હું એની ગરદન ઉડાવી દઉં. આપે કહ્યું કે, ના. એના કેટલાક સાથીઓ એવા હશે કે તમારામાંથી દરેક માણસ પોતાની નમાઝ, રોઝાને તેમની નમાઝ, રોઝાની સરખામણીમાં તુચ્છ સમજશે, પરંતુ તે લોકો ઇસ્લામમાંથી એવા નીકળી ગયેલા હશે જેમ કે તીર નિશાનમાંથી પાર થઈ જાય છે. જેનું સ્ટીલનું પાનું જો તમે જોશો તો લોહીનું કોઈ ચિન્હ નહીં દેખાય. ફાંસીના ફંદાને જુઓ તો તેના પર કોઈ નિશાની નહીં દેખાય. તેના લાકડાને જુઓ તો તે પણ સ્વચ્છ હોય. પાંખને જુઓ તો તેના ઉપર પણ લોહીનો ડાઘ ન હોય, બલ્કે પેટના આંતરડા વગેરેમાંથી બિલકુલ સ્વચ્છ નીકળી ગયું હોય. એ લોકો એવા સમયે જાહેર થશે જ્યારે લોકોમાં પરસ્પર ફાટકૂટ પડી હશે. તે લોકોની ઓળખ એ છે કે, તેમનામાં એક માણસ હશે જેનો એક હાથ ગોશતના લોચાની જેમ હલતો હશે. હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે : હું સાક્ષી આપું છું કે, આ હદીસ મેં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસેથી સાંભળી હતી

અને એવી પણ સાક્ષી આપું છું કે, હઝરત અલીએ જ્યારે (ખારજીઓ સાથે) લડાઈ કરી હતી ત્યારે હું પણ તેમની સાથે હતો. કતલ થયેલાઓની તપાસ કરવામાં આવી તો એક માણસ એવી જ શરીરાકૃતિ-વાળો મળ્યો જેવી કે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ વર્ણન કરી હતી.

(૧૪૦/૬૪૧૨) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, એક માણસ મુબારક સેવામાં હાજર થયો. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! હું તબાહ થઈ ગયો. આપે કહ્યું : અરે ! શું થઈ ગયું ? તેણે કહ્યું : હુજૂર, રમઝાનમાં મારી પત્ની પાસે જઈ પહોંચ્યો. આપે કહ્યું કે, એક ગુલામ આઝાદ કરી દે. તેણે કહ્યું કે, હુજૂર, મારી પાસે નથી. આપે કહ્યું કે, બે મહીનાના સળંગ રોઝા રાખ. તેણે કહ્યું કે, મારામાં એની શક્તિ નથી. આપે કહ્યું : તો સાઠ મોહતાજોને ખાણું ખવડાવ. તેણે કહ્યું કે, તે પણ મારી પાસે નથી. એવામાં હુજૂર પાસે ખજૂરનો એક કરંડિયો આવ્યો. આપે કહ્યું : આ લઈને ખેરાત કરી દે. તેણે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મારા સ્ત્રી-બાળકો સિવાય બીજા કોઈને ખવડાવું ? તે ખુદાની કસમ છે જેના કબજામાં મારો જાન છે, મહીનાના બે ડિનારાઓ વચ્ચે મારાથી વધારે કોઈ મોહતાજ નથી. આ સાંભળીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હસ્યા, જેથી મુબારક દાંત દેખાયા. પછી કહ્યું કે, તું જ લઈ લે.

(૧૪૧/૬૪૧૩) હઝરત અબૂ સઈદ મુદ્રરી (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મને હિજરતનો હુકમ કરો. આપે કહ્યું : અરે ! હિજરતની વાત તો ભારે સખ્ત છે. શું તારી પાસે ઊંટો છે ? તેણે કહ્યું : જી હા. આપે કહ્યું : શું તું તેની ઝકાત આપે છે ? તેણે કહ્યું : હા. આપે કહ્યું : તું દરિયા-પારથી જ અમલ કર. કારણ કે, અલ્લાહ તઆલા તારા અમલોમાં ઘટાડો નહીં કરે.

(૧૪૨/૬૪૧૪) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : અરે ! મારા પછી ફરી કાફિર ન બની જશો કે જેથી એકબીજાની ગરદન કાપવા લાગો.

(૧૪૩/૬૪૧૫) હઝરત અનસ કહે છે કે, એક આદિવાસીએ મુબારક સેવામાં હાજર થઈને કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! કિયામત ક્યારે આવશે ? આપે કહ્યું : અરે ! તેં તેના માટે શું તૈયારી કરી છે ? તેણે જવાબ આપ્યો : મેં બીજી તો કંઈ તૈયારી કરી નથી. ફક્ત ખુદા અને રસૂલ સાથે મુહબ્બત કરું છું. આપે કહ્યું : તો તેની સાથે જ હોઈશ જેની સાથે તને મુહબ્બત છે. અમે કહ્યું : શું અમે પણ એવા જ હોઈશું ? આપે કહ્યું : હા. આ સાંભળીને તે દિવસે અમને ઘણી ખુશી થઈ. એવામાં મુગીરાનો છોકરો ત્યાંથી પસાર થયો. હુઝૂરે કહ્યું કે, જો એ જીવતો

રહ્યો તો એને ઘડપણ આવતા પહેલાં કિયામત આવી જશે. હઝરત અનસ કહે છે કે, તે છોકરો મારો સમવયસ્ક હતો.

અલ્લાહ સાથે મુહબ્બત કરવાની નિશાની

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'घन कुन्तुम तुहिब्बून લ્લાહ ફતબિહીની યુહબિબકુમ લ્લાહ'
કિંવા જો તમે અલ્લાહ સાથે મુહબ્બત રાખો છો તો મારી તાબેદારી કરો, અલ્લાહ તમારી સાથે મુહબ્બત રાખશે.

(૧૪૪/૬૪૧૬) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જીદ (રદિ.) કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, માણસ તેની જ સાથે હશે જેના પ્રત્યે તેને મુહબ્બત હશે.

(૧૪૫/૬૪૧૭) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્જીદ (રદિ.) કહે છે કે, એક માણસે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! જો કોઈ માણસ કોઈ કોમ પ્રત્યે મુહબ્બત રાખતો હોય અને તેમને મળ્યો ન હોય તો આપે તેના વિષે શું કહો છો ? આપે કહ્યું : માનવી તેની જ સાથે હશે જેની સાથે તેને મુહબ્બત છે.

(૧૪૬/૬૪૧૮) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી (રદિ.) કહે છે કે, મુબારક

સેવામાં પ્રશ્ન કરવામાં આવ્યો કે, જો કોઈ માણસ કોઈ કોમ પ્રત્યે મુહબ્બત રાખતો હોય, પરંતુ તેને મળ્યો ન હોય તો શું હુકમ છે ? આપે કહ્યું : માણસ તેની જ સાથે હશે જેના પ્રત્યે તેને મુહબ્બત હશે.

(૧૪૭/૬૪૧૯) હઝરત અનસ કહે છે કે, એક માણસે હુજૂર (સલ.)ને પૂછ્યું કે, કિયામત ક્યારે આવશે ? આપે કહ્યું : તે તેના માટે શું તૈયારી કરી છે ? તેણે કહ્યું કે, મેં કંઈ વધારે નમાઝ, રોઝા અને ખૈરાત તો એની તૈયારી માટે કરી નથી, બલકે ખુદા અને રસૂલ પ્રત્યે મુહબ્બત રાખું છું. આપે કહ્યું કે, જેની સાથે તને મુહબ્બત છે તેની જ સાથે તું હશે.

એક માણસનું બીજા માણસને આ પ્રમાણે શબ્દો કહેવું કે, યુપ રહે

(૧૪૮/૬૪૨૦) ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઇબ્ને સાઈદને કહ્યું હતું કે, મેં દિલમાં કંઈક છુપાવ્યું છે. બોલ, તે શું છે ? ઇબ્ને સાઈદે કહ્યું : ધુમાડા છે. આપે કહ્યું : યુપ રહે.

(૧૪૮/૬૪૨૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર (રદિ.) કહે છે કે, ઉમર ફારૂક (રદિ.) રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે અમુક સહાબાઓને લઈને ઇબ્ને સય્યાદ તરફ ગયા. આપે જોયું કે, ઇબ્ને સય્યાદ છોકરાઓ સાથે બની મગાલાના ટેકરા પર રમી રહ્યો છે. તે સમયે ઇબ્ને

સય્યાદ કિશોરાવસ્થામાં હતો. અચાનક રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જઈને તેની પીઠ પર હાથ માર્યા અને કહ્યું : શું તું ગવાહી આપે છે કે, હું ખુદાનો રસૂલ છું ? ઇબ્ને સય્યાદે કહ્યું કે, હું ગવાહી આપું છું કે, તમે અલણ લોકો માટે રસૂલ છો. પછી કહ્યું : શું તમે ગવાહી આપો છો કે, હું ખુદાનો રસૂલ છું ? હુજૂરે તેને ધક્કો માર્યા અને કહ્યું : હું ખુદા અને તેના રસૂલો પર ઇમાન લાવી ચૂક્યો છું. ત્યાર પછી ઇબ્ને સય્યાદને કહ્યું : તને શું લાગે છે ? ઇબ્ને સય્યાદે કહ્યું કે, મારી પાસે જુદી અને સાચી બંને પ્રકારની ખબરો આવે છે. હુજૂરે કહ્યું : અસલ હકીકત તારા પર ભેળસેળ થઈ ગઈ. અચ્છા, મેં મનમાં કંઈક છુપાવ્યું છે. બોલ, તે શું છે ? ઇબ્ને સય્યાદે કહ્યું કે, ધુમાડા છે. હુજૂરે કહ્યું : દૂર હક, તું તોરો દરજ્જા કરતા આગળ વધી શકતો નથી. હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મને રજા આપો, હું એની ગરદન ઉડાવી દઉં. આપે કહ્યું : જો આ તે જ (દરજ્જાલ) છે તો તમારું એની આગળ કંઈ નહીં આવે, નહીં તો એને કતલ કરવામાં કંઈ ભલાઈ નથી. તે પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને ઉબય ઇબ્ને કઅબ અનસારી તે ખજુરીની વાડીના ઇરાદાથી નીકળ્યા જેમાં ઇબ્ને સય્યાદ હતો. હુજૂર જ્યારે અંદર દાખલ થયા ત્યારે ખજુરીની આડમાં લપાતા છુપાતા ગયા, જેથી ઇબ્ને સય્યાદની નજર

પડતા પહેલાં આપ ચુપચાપ તેની કંઈક વાતો સાંભળી શકે. તે વખતે ઇબ્ને સય્યાદ પોતાના બિસ્તરા પર કામળો ઓઢીને સૂતો સૂતો કંઈક ગણગણી રહ્યો હતો. હુઝૂરને ઝાડોની આડમાં ઇબ્ને સય્યાદની માંએ જોઈ લીધા. તેણે અવાજ દઈને કહ્યું : સાફ ! આ મુહમ્મદ આવી પહોંચ્યા. ઇબ્ને સય્યાદ ચુપ થઈ ગયો. હુઝૂરે કહ્યું કે, જો તેની માં ન બોલી હોત તો તે કંઈક બોલી દેત. હઝરત અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે, એક દિવસ ઉભા થઈને અલ્લાહના યોગ્ય વખાણ કર્યા પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ દજ્જાલનો ઉલ્લેખ કર્યો. આપે કહ્યું : હું તમને તેનાથી ડરાવું છું. કોઈ નબી એવો થયો નથી જેણે પોતાની ઉમ્મતને તેનાથી ન ડરાવી હોય. નૂહે પણ પોતાની ઉમ્મતને તેનાથી ડરાવી હતી, પરંતુ હું તમને એવી વાત કહી દઉં છું જે કોઈ નબીએ પોતાની ઉમ્મતને કહી નથી. તમે જાણો છો કે, તે કાણો હશે અને ખુદા કાણો નથી.

‘ખુશીથી આવો’ કહેવું

હઝરત આઈશા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ હઝરત ફાતિમાને કહ્યું હતું : બેટી ! ખુશીથી આવો. ઉમ્મે હાની કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થઈ ત્યારે હુઝૂરે કહ્યું : ઉમ્મે હાની, ખુશીથી આવો

(૧૫૦/૬૪૨૨) હઝરત ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, જ્યારે અબ્દુલ કેસ કબીલાના પ્રતિનિધિઓ મુબારક સેવામાં હાજર થયા ત્યારે હુઝૂરે કહ્યું : આવનારા પ્રતિનિધિઓ ખુશીથી આવો. ખુદા કરે કે, તમે ઝલીલ અને પરેશાન ન થાઓ. પ્રતિનિધિઓએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે રબીઆ કબીલાની કોમમાંથી છીએ. અમારી અને આપની વચ્ચે મુદર (ના કાફિરો) અવરોધરૂપ છે. એટલે અમે હરામ મહીનાઓ (રજબ, ઝીલ્કદ, ઝીલ્હજ અને મુહર્રમ) સિવાય અન્ય સમયે હાજર થઈ શકતા નથી. આપ અમને એવા નિર્દાયક કામનો હુકમ આપો જેના પર અમલ કરીને અમે પોતે પણ જન્મતંમાં ચાલ્યા જઈએ અને તે બાજુના લોકોને પણ એનું આમંત્રણ આપી દઈએ. આપે કહ્યું : ચાર ચાર વાતો છે. નિયમિત નમાઝ પઢો. ઝકાત આપો. રમઝાનના રોઝા રાખો અને માલે ગનીમતનો પાંચમો ભાગ આપો અને દૂધીની તામણી, લીલી બરણી, ખજૂરનો કુઠલો અને ચીકણા વાસણનો પીવામાં ઉપયોગ ન કરો.

(કિયામતના દિવસે) લોકોને પિતાઓના નામો સાથે પોકારવામાં આવશે

(૧૫૧/૬૪૨૩) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું

કે, કિયામતના દિવસે દગાખોરનો ઝંડો લહેરાવવામાં આવશે અને કહેવામાં આવશે કે, આ ફલાણાના પુત્ર ફલાણાની દગાખોરી (નો ઝંડો) છે.

(૧૫૨/૬૪૨૪) હઝરત ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, કિયામતના દિવસે દગાખોરનો ઝંડો ફરકાવવામાં આવશે અને કહેવામાં આવશે કે, આ ફલાણાના પુત્ર ફલાણાની દગાખોરી (નો ઝંડો) છે.

કોઈ માણસ એવું ન બોલે કે, માફ મન ખબીસ થઈ ગયું છે

(૧૫૩/૬૪૨૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કોઈ માણસ એવું ન કહે કે, માફ મન ખબીસ થઈ ગયું છે, બલકે એવું કહે કે, માફ મન દીનની બાબતોમાં આળસુ અને સુસ્ત થઈ ગયું છે.

(૧૫૪/૬૪૨૬) હઝરત સહલ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કોઈ માણસ એવું ન બોલે કે, માફ મન બદમાશ થઈ ગયું, બલકે એમ કહે કે, માફ મન દીનની બાબતોમાં આળસુ બની ગયું.

સમયને ન વગોવો

(૧૫૫/૬૪૨૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે કે, માણસ સમયને વગોવે છે. જો કે સમય

(નો માલિક) હું છું. રાત-દિવસ મારા કબજામાં છે.

(૧૫૬/૬૪૨૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : દ્રાક્ષનું નામ 'કર્મ' ન રાખી અને એવું ન બોલો કે સમયનું બુરું થાય. કારણ કે, અલ્લાહ જ સમય (નો માલિક) છે.

રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, 'કરમ' હકીકતમાં મુઅમિનનું હૃદય છે. હુઝૂરે એવું પણ ફરમાવ્યું છે કે, મુફ્તિસ તો તે છે જે કિયામતના દિવસે નાદાર હોય

એવી જ રીતે હુઝૂરે ફરમાવ્યું કે, પહેલવાન તો ફક્ત તે છે જે ગુસ્સાના વખતે પોતાના મનને કાબુમાં રાખે

બીજી જગ્યાએ હુઝૂરે ફરમાવ્યું છે : ખુદાના સિવાય બીજો કોઈ બાદશાહ નથી. મતલબ કે સૌથી મોટો બાદશાહ ખુદા છે. કારણ કે, આયતમાં આવ્યું છે : 'ઇબ્નલ મુલૂક ઇમા દખલૂ કરયતન અફસદૂદ્દા' દિવા બાદશાહ જયારે કોઈ વસતિમાં દાખલ થાય છે ત્યારે તેને બરબાદ કરી નાખે છે

(૧૫૭/૬૪૨૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું :

લોકો (દ્રાક્ષને) કર્મ કહે છે. જો કે કર્મ તો ફક્ત મુઅમિનનું જ હૃદય છે.

‘મારા માં-બાપ કુરબાન’ બોલવું ખાદ્યા છે

(૧૫૮/૬૪૩૦) હઝરત અલી કહે છે : મેં સાંભળ્યું નથી કે, હુઝૂર (સલ.)એ સઅદ સિવાય બીજા કોઈ માણસ વિશે કહ્યું હોય કે, મારા માં-બાપ તારા પર કુરબાન. હુઝૂર (સલ.)એ ફક્ત સઅદને કહ્યું હતું કે, મારા માંબાપ તારા પર કુરબાન, (તીર માર) લગભગ ઉહદના દિવસે હુઝૂરે આ પ્રમાણે કહ્યું હતું.

એક માણસ બીજા માણસને કહી શકે છે કે, ખુદા મને તારા પર કુરબાન કરે

હઝરત અબૂબક્રે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને કહ્યું હતું કે, અમે અમારા માંબાપ હુઝૂર પર કુરબાન કરીએ છીએ

(૧૫૮/૬૪૩૧) હઝરત અનસ (રદિ.) કહે છે : હું અને અબૂ તલહા રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે આવી રહ્યા હતા. હુઝૂરે હઝરત સદિકિયાને પોતાના ઊંટ પર પાછળ બેસાડ્યાં હતાં. અચાનક ઊંટને ઠોકર વાગી. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પત્ની સાથે પડી ગયા. અબૂ તલહા લગભગ તરત પોતાના ઊંટ પરથી કુદીને જઈ પહોંચ્યા. તેમણે કહ્યું : યા રસૂલુલ્લાહ !

ખુદા મને આપ પર કુરબાન કરે, કંઈ વાગ્યું તો નથી ? આપે કહ્યું : ના, પરંતુ તમે ઓરતની ખબર લો. અબૂ તલહા મોં પર કપડું નાખીને હઝરત સદિકિયા તરફ ગયા અને હઝરત સદિકિયા પર કપડું નાખી દીધું. તે ઉભાં થઈ ગયાં. અબૂ તલહાએ કાઠડો બાંધી દીધો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પત્ની સાથે તેના પર સવાર થઈ ગયા. ત્યાર પછી બધા લોકો રવાના થયા. જ્યારે મદીનાની નજીક પહોંચ્યા ત્યારે હુઝૂરે કહ્યું કે, અમે સફરમાંથી પાછા ફર્યા. ખુદાના તરફ રજુ થઈએ છીએ. તેની ઈબાદત કરીએ છીએ. અમારા પાલનહારની જ પ્રશંસા કરીએ છીએ. આ શબ્દો હુઝૂર મદીનામાં દાખલ થતાં સુધી બોલતા રહ્યા.

ખુદાને કયું નામ સૌથી વધુ પ્યારું છે અને શું એક માણસ બીજાને બેટો કહીને બોલાવી શકે છે ?

(૧૬૦/૬૪૩૨) હઝરત જાબિર કહે છે કે, અમારામાંથી એક માણસને ત્યાં છોકરો પેદા થયો. તેણે તેનું નામ કાસિમ રાખ્યું. અમે કહ્યું કે, અમે તારી કુન્નિયત અબૂલ કાસિમ રાખી શકતા નથી અને ન જ માન આપી શકીએ છીએ. તેણે હુઝૂરને જઈને આ વાતની ખબર આપી. આપે કહ્યું : તમારા પુત્રનું નામ અબ્દુર્રહમાન રાખો.

હુઝૂર (સલ.)એ કહ્યું છે કે, મારા નામ પ્રમાણે નામ રાખો, પરંતુ મારી કુન્નિયત ન રાખો

(૧૬૧/૬૪૩૩) હઝરત જાબિર (રદિ.) કહે છે : અમારામાંથી એક માણસને ત્યાં છોકરો પેદા થયો. તેણે છોકરાનું નામ કાસિમ રાખ્યું. અમે કહ્યું કે, જ્યાં સુધી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને પૂછી ન લઈએ ત્યાં સુધી તેને અબૂલ કાસિમ નહીં કહીએ. હુઝૂરે કહ્યું કે, મારા નામ પ્રમાણે નામ રાખો, પરંતુ મારી કુન્નિયત પ્રમાણે કુન્નિયત ન રાખો.

(૧૬૨/૬૪૩૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, મારા નામ પ્રમાણે નામ રાખો અને મારી કુન્નિયત પ્રમાણે કુન્નિયત ન રાખો.

(૧૬૩/૬૪૩૫) હઝરત જાબિર કહે છે કે, અમારામાંથી એક માણસને ત્યાં છોકરો પેદા થયો. તેણે તેનું નામ કાસિમ રાખ્યું. અમે કહ્યું કે, અમે તારી કુન્નિયત અબૂલ કાસિમ કહી શકતા નથી અને ન જ આ કુન્નિયત રાખીને તારી આંખ ઠંડી થવા દઈશું. તે માણસ હુઝૂર પાસે ગયો અને હકીકત કહી. આપે કહ્યું કે, તમારા પુત્રનું નામ અબ્દુર્રહમાન રાખો.

‘હઝન’ (સખ્ત) નામ રાખવું કેવું છે ?

(૧૬૪/૬૪૩૬) મુસયિબ કહે છે

કે, મારા પિતા હુઝૂર પાસે ગયા. હુઝૂરે કહ્યું : તમારું શું નામ છે ? પિતાએ કહ્યું કે, હઝન. હુઝૂરે કહ્યું : તમારું નામ સહલ (નરમ) હોવું જોઈએ. પિતાએ કહ્યું કે, હું પિતાએ રાખેલું નામ બદલી શકતો નથી. રાવી કહે છે કે, ત્યાર પછી આ જ કારણસર અમારામાં ઉગ્ર સ્વભાવ રહ્યો.

નામ બદલીને બીજું સાડું નામ રાખવું

(૧૬૫/૬૪૩૭) હઝરત સહલ કહે છે કે, અબૂ ઉસૈદનો પુત્ર મુન્ઝિર પેદા થતાં તેને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે લાવવામાં આવ્યો. તેને હુઝૂરની જાંઘ પર મુકવામાં આવ્યો. અબૂ ઉસૈદ પણ બેઠા હતા. તે વખતે હુઝૂર સામેની બાજુએ કંઈક કામમાં મશગૂલ હતા. આ જોઈને અબૂ ઉસૈદે બાળકને ઉંચકી લેવાનો હુકમ આપ્યો. બાળકને હુઝૂરની જાંઘ પરથી ઉંચકી લેવામાં આવ્યો. જ્યારે હુઝૂરને ખ્યાલ આવ્યો ત્યારે કહ્યું કે, બાળક ક્યાં ગયો ? અબૂ ઉસૈદે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે તેને પાછો મોકલી દીધો. આપે કહ્યું કે, તેનું શું નામ છે ? અબૂ ઉસૈદે કંઈ નામ બતાવ્યું. આપે કહ્યું : ના, તેનું નામ મુન્ઝિર છે. અબૂ ઉસૈદે તે દિવસથી તેનું નામ મુન્ઝિર રાખ્યું.

(૧૬૬/૬૪૩૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હઝરત ઝેનબનું નામ બર્રા

(નેક) હતું. હુઝૂરને ખબર મળી કે તે પોતાની જાતને બેએબ ગણે છે એટલે આપે તેમનું નામ ઝેનબ રાખ્યું.

(૧૬૭/૬૪૩૮) સઈદ ઇબ્ને મુસયિબ કહે છે કે, મારા દાદા હઝરત રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સેવામાં હાજર થયા. હુઝૂરે કહ્યું કે, તમારું શું નામ છે ? દાદાએ કહ્યું કે, મારું નામ હઝન છે. હુઝૂરે કહ્યું : ના, તમારું નામ સહલ હોવું જોઈએ. દાદાએ કહ્યું કે, હું મારા પિતાએ રાખેલું નામ તો બદલી શકતો નથી. સઈદ કહે છે : ત્યાર પછી આ જ કારણસર અમારી અંદર ઉગ્ર સ્વભાવ કાયમ રહ્યો.

પયગમ્બરોના નામ પ્રમાણે નામ રાખવું

(૧૬૮/૬૪૪૦) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ પુત્ર ઇબ્રાહીમને ચુંબન કર્યું હતું.

(૧૬૯/૬૪૪૧) ઇસ્માઈલ કહે છે : મેં ઇબ્ને અબી ઔફાને કહ્યું : શું તમે હુઝૂર (સલ.)ના ફરઝંદ ઇબ્રાહીમને જોયો હતો ? ઇબ્ને અબી ઔફાએ કહ્યું કે, તેમનું બાળપણમાં અવસાન થઈ ગયું.

.....
(૧૬૬/૬૪૩૮) આ હદીસમાં ખરાબ અથવા અયોગ્ય અર્થ ધરાવતા નામો ન રાખવાની તેમજ જે નામોમાં વ્યક્તિની પોતાની મહાનતાનો અર્થ નીકળતો હોય એવા નામો ન રાખવાની મનાઈ છે. એ પ્રકારનું નામ રાખવું મકરૂહે તન્ઝીહી છે, એવું નામ રાખવું અયોગ્ય છે.

જો ખુદાનો હુકમ હોત કે હુઝૂર પછી કોઈ નબી થાય તો હુઝૂરના ફરઝંદ જીવંત રહ્યા હોત, પરંતુ હુઝૂર (સલ.) પછી કોઈ નબી નથી.

(૧૭૦/૬૪૪૨) હઝરત બરા ઇબ્ને આઝિબ (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે ઇબ્રાહીમનું અવસાન થઈ ગયું ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, જન્મતાં તેમનું દૂધ પીવાનું મોજુદ છે.

(૧૭૧/૬૪૪૩) હઝરત જાબિર ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મારા નામ પ્રમાણે નામ રાખો, પરંતુ મારી કુન્નિયત પ્રમાણે કુન્નિયત ન રાખો. કારણ કે, કાસિમ હું જ છું. તમારામાં વહેંચણી કરે છે.

(૧૭૨/૬૪૪૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : મારા નામ પ્રમાણે નામ રાખો, પરંતુ મારી કુન્નિયત પ્રમાણે કુન્નિયત ન રાખો. જે માણસે મને સ્વપ્નમાં જોયો, તેણે ખરેખર મને જોયો. કારણ કે, શયતાન મારું રૂપ ધારણ કરી શકતો નથી. જે માણસ ઈરાદાપૂર્વક મારી સાથે જુઠ્ઠને સાંકળે તે પોતાનું ઠેકાણું દોઝખમાં બનાવી લે.

(૧૭૩/૬૪૪૫) હઝરત અબૂ મૂસા અશ્શરી કહે છે કે, મારે ત્યાં છોકરો પેદા થયો ત્યારે હું તેને લઈને હુઝૂર પાસે

ગયો. આપે તેનું નામ ઈબ્રાહીમ રાખ્યું. તેના તાળવા પર ખજૂર લગાડ્યું અને બરકતની દુઆ માંગીને મને આપ્યો. આ છોકરો હજરત અબૂ મૂસાની ઔલાદમાં સૌથી મોટો હતો.

(૧૭૪/૬૪૪૬) મુગીરા ઇબ્ને શુઅબા (રદિ.) કહે છે : જે દિવસે ઈબ્રાહીમનું અવસાન થયું તે દિવસે સૂર્ય-ગ્રહણ થયું હતું.

વલીદ નામ રાખવું

(૧૭૫/૬૪૪૭) હજરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ રૂકૂઅમાંથી શિર ઉઠાવીને કહ્યું કે, એય અલ્લાહ ! વલીદ ઇબ્ને વલીદ, સલમા ઇબ્ને હિશામ, અથ્યાશ ઇબ્ને અબી રબીઆ અને મક્કાના કમજોર મુસલમાનોને મુકિત આપ. એય અલ્લાહ ! મુદરને સખ્તીપૂર્વક પાયમાલ કરી દે. એય અલ્લાહ ! યૂસુફ (અલ.)ના સમય જેવા દુકાળમાં એમને સપડાવ.

બીજા માણસને તેના નામનો કોઈ અક્ષર ઘટાડીને બોલાવવો

(૧૭૬/૬૪૪૮) હજરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ મને કહ્યું : એય અબા હરિન !

(૧૭૭/૬૪૪૯) હજરત આઈશા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ મને કહ્યું કે, એય આઈશા ! આ જિબ્રીલ તમને

સલામ કહે છે : મેં કહ્યું : ‘વ અલયહિ સ્સલામુ વ રહમતુ લ્લાહિ વ બરકાતુહુ.’ હજરત આઈશા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને એવી વસ્તુ દેખાતી હતી જે મને દેખાતી ન હતી.

(૧૭૮/૬૪૫૦) હજરત અનસ કહે છે કે, ઉમ્મે સુલૈમ ગિટ પર સવાર થયેલી ઓરતોમાં હતાં અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)નો ગુલામ અન્જશા ગિટોને હાંકી રહ્યો હતો. હુઝૂરે કહ્યું : એય અન્જશા ! કાયના વાસણોથી ભરેલા ગિટોની જેમ ધીમે ધીમે હાંક.

છોકરાની કુન્નિયત મુકર્રર કરવી અને તેના પેદા થતા પહેલાં તેના પિતાની કુન્નિયત રાખવી

(૧૭૯/૬૪૫૧) હજરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સૌથી વધુ સારી આદતીવાળા હતા. મારો એક ભાઈ અબૂ ઉમૈર હતો. હુઝૂર અમારા ઘેર આવતા તો કહેતા કે, અબૂ ઉમૈર, તમારા બુલબુલનું શું થયું ? અબૂ ઉમૈર પાસે એક બુલબુલ હતું, જેની સાથે તે રમ્યા કરતા હતા. હુઝૂર અમારા ઘરમાં જ હોય કે ઘણી વાર નમાઝનો વખત થઈ જતો હતો. હુકમ અનુસાર તે ચટાઈ પર જે હુઝૂરની નીચે રહેતી હતી, ઝાડુ દઈને પાણી છાંટવામાં આવતું હતું. પછી આપ તેના પર નમાઝ પઢાવવા ઉભા થઈ જતા.

અમે પાછળ ઉભા થઈ જતા અને હુઝૂર અમને નમાઝ પઢાવી દેતા.

ભલે બીજી કુન્નિયત હોય, પરંતુ અબૂ તુરાબ કુન્નિયત રાખવી

(૧૮૦/૬૪૫૨) હઝરત સહલ ઇબ્ને સઅદ કહે છે કે, હઝરત અલીને અબૂ તુરાબ નામ સૌથી પ્યારું લાગતું હતું. જો એ નામથી તેમને બોલાવવામાં આવતા તો ખૂબ ખુશ થતા હતા. કારણ એ હતું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ તેમનું નામ અબૂ તુરાબ રાખ્યું હતું. એક દિવસ હઝરત અલી હઝરત ફાતિમાથી નારાજ થઈને બહાર ચાલ્યા ગયા. મસ્જિદમાં જઈને દીવાલના ટેકે સૂઈ ગયા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પણ તેમની તપાસ અર્થે જઈ પહોંચ્યા. આપે જોયું કે, મસ્જિદમાં દીવાલ પાસે સૂઈ રહ્યા છે. પીઠ માટીથી ભરાઈ ગઈ છે. હુઝૂર પાસે જઈને તેમની પીઠ પરથી માટી સાફ કરવા લાગ્યા. આપ કહેવા લાગ્યા કે, અબૂ તુરાબ ઉઠો.

ખુદાની નજરમાં કયું નામ સૌથી ખરાબ છે ?

(૧૮૧/૬૪૫૩) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : કિયામતના દિવસે ખુદાની નજરમાં સૌથી વધુ તુચ્છ નામ તે માણસનું હશે જેણે

પોતાનું નામ શહેનશાહ રાખ્યું હશે.

(૧૮૨/૬૪૫૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : કિયામતના દિવસે સૌથી વધુ ઝલીલ નામ તે માણસનું હશે જેનું નામ શહેનશાહ હશે.

મુશરફની કુન્નિયત

(૧૮૩/૬૪૫૫) મિસ્વર કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : હા, જો અબૂ તાલિબનો પુત્ર (ફાતિમાને તલાક) દેવા ચાહે તો (તલાક દઈને અબૂ જહલની પુત્રી સાથે નિકાહ કરી લે).

(૧૮૪/૬૪૫૬) હઝરત ઉસામા ઇબ્ને ઝૈદ (ર.દિ.) કહે છે કે, બદરની લડાઈ પહેલાં રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક ગધેડા પર કાઠડો મૂકીને તેના પર ફદકી ચાદર નાખીને સવાર થઈને સઅદ ઇબ્ને ઉબાદાની ખબર લેવા માટે બની હારિસ મહોલ્લામાં ગયા. હું હુઝૂરની પાછળ બેઠો હતો. રસ્તામાં એક જલસા (સભા) પાસેથી પસાર થયા જેમાં અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબય, મુસલમાનો, મુશરફો, મૂર્તિપૂજકો અને યહૂદીઓ હાજર હતા. મુસલમાનોમાં અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને રવાહા પણ હતા. હુઝૂરના ગધેડાના પગની ઉરેલી ધૂળ જ્યારે સભાજનો સુધી ગઈ ત્યારે ઇબ્ને ઉબયે ચાદરથી પોતાનું નાક ઢાંક્યું. તેણે કહ્યું કે, અમારી ઉપર ધૂળ ન ઉડાવો. હુઝૂરે જઈને સલામ કરી અને થોભીને ગધેડા પરથી ઉતરીને ઇસ્લામનું આમંત્રણ

આપ્યું. હાજરજનો સામે કુર્આન પઢયા. ઇબ્ને ઉબયે કહ્યું : હે માનવી ! જે કંઈ તું કહી રહ્યો છે, જો એ સાચું છે તો એનાથી સારું કંઈ નથી, પરંતુ અમારી સભાઓમાં આવીને એનાથી તકલીફ ન પહોંચાડ. જે માણસ તારી પાસે આવે તેને સંભળાવ્યા કર. અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને રવાહાએ કહ્યું : ના, યા રસૂલલ્લાહ ! અમારી સભાઓમાં આવ્યા કરો. અમે દિલથી એવું ઇચ્છીએ છીએ. છેવટે મુસ્લિમો, મુશ્રિકો અને યહૂદીઓ વચ્ચે ગાળગલોચ થઈ. સંભવ હતી કે, પરસ્પર મારામારી કરી બેસે. હુજૂર સતત તેમનો જુસ્સો ઠંડો કરી રહ્યા હતા. અહીં સુધી કે, લોકો ચુપ થઈ ગયા. હુજૂર પોતાના જાનવર પર સવાર થઈને સઅદ ઇબ્ને ઉબાદા પાસે ગયા. આપે કહ્યું : સઅદ, શું તમે અબૂ હુબાબની વાત સાંભળી નથી ? હજરત સઅદે કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! મારા પિતા કુરબાન, આપ તેને માફ કરી દો. તે ખુદાની કસમ છે જેણે આપ પર કુર્આન ઉતાર્યું. જે સમયે અલ્લાહ તઆલાએ આપને સાચો મજહબ આપીને તેને મરદૂદ ઠેરવ્યો તે સમયથી તે ઇર્ષાખીર થઈ ગયો. એ જ કારણસર તેણે એ કૃત્ય કર્યું જે આપે જોયું. હુજૂરે આ નિવેદન સાંભળીને ઇબ્ને ઉબયને માફ કરી દીધો. કારણ કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અને આપના સહાબાઓ મુશ્રિકો અને અહલે કિતાબને ખુદાના હુકમથી માફ કરી દેતા

હતા. તેમની તકલીફ અંગે સબ્ર કરતા હતા. અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું હતું : **વ લતસ્મઉન્ન મિન લ્લાઝીન ઊતૂલ કિતાબ.....** બીજી આયતમાં છે : **વદ્ કસીરૂમ મિન અહલિલ કિતાબિ.....** અલ્લાહ તઆલાએ હુજૂરને માફ કરવાનો હુકમ આપ્યો હતો એટલે આપ માફ કરતા હતા. અહીં સુધી કે, હુજૂરને કાફિરો સાથે યુધ્ધ કરવાની રજા મળી ગઈ. જેમકે જ્યારે હુજૂરે બદરની લડાઈ કરી અને કુરૈશના સરદારો અને કાફિરોના આગેવાનો તેમાં કતલ થયા ત્યારે હુજૂર સહાબાઓ સાથે વિજેતા બનીને કાફિરોના આગેવાનો અને કુરૈશના સરદારોને પકડીને સાથે લાવ્યા. ઇબ્ને ઉબય અને બીજા મૂર્તિપૂજકો કહેવા લાગ્યા કે, આ બાબત (ઇસ્લામ) તો વિજયી નીવડી. હવે રસૂલુલ્લાહની બૈઅત કરી લો જેથી લોકોએ બૈઅત કરી લીધી.

(૧૮૫/૬૪૫૭) હજરત અબ્બાસ કહે છે : મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! આપે અબૂ તાલિબને પણ કંઈ લાલ પહોંચાડયો ? તેઓ તો આપનું રક્ષણ કરતા હતા. આપના માટે (અન્યો પર) રોધે ભરાતા હતા. આપે કહ્યું : હા, તેઓ પગ સુધીની આગમાં છે. હું ન હોત તો દોઝખના નીચેના તબક્કામાં હોત.

કટાક્ષ જુઠથી અલગ અને દૂર હોય છે

(૧૮૬/૬૪૫૮) હઝરત અનસ કહે છે કે, અબૂ તલહાના પુત્રનું અવસાન થયું ત્યારે (સીરિયાથી પાછા આવીને) અબૂ તલહાએ પૂછ્યું કે, છોકરાને કેમ છે ? ઉમ્મે સુલૈમે કહ્યું કે, મને લાગે છે કે, હવે તેને આરામ છે. કારણ કે, તેનો શ્વાસ શાંત છે. અબૂ તલહાને લાગ્યું કે, ઉમ્મે સુલૈમ સાચું કહી રહી છે.

(૧૮૭/૬૪૫૯) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક સફરમાં હતા, એવામાં શૌર્ય ગીત ગાનારાએ ઊંટોને હાંકવા માટે લલકારવાનું શરૂ કર્યું. હુઝૂરે કહ્યું : અરે ! અન્જશા ! ધીમે હાંક, કાય ફુટી ન જાય. લલકારવામાં અવાજને ધીમી કર કે કાય ફુટી ન જાય.

(૧૮૮/૬૪૬૦) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એક સફરમાં હતા. હુઝૂરનો ગુલામ અન્જશા ઓરતોના ઊંટોની આગળ આગળ રાગ અલાપતો જઈ રહ્યો હતો. હુઝૂરે કહ્યું કે, અન્જશા ! ધીમે ધીમે ચલાવ, જેવી રીતે કાયથી ભરેલા ઊંટોને ધીમેથી ચલાવવામાં આવે છે.

(૧૮૯/૬૪૬૧) હઝરત અનસ કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)નો એક હુદી (ઊંટને ઝડપથી દોડાવવા માટેનું ગીત) ગાનાર હતો જેનું નામ અન્જશા હતું. તે મધુર કંઠવાળો (ગુલામ) હતો. હુઝૂરે કહ્યું

હતું : અન્જશા ! ધીમે ધીમે, કયાંક કાયને તોડી ન નાખતો.

(૧૯૦/૬૪૬૨) હઝરત અનસ કહે છે કે, એક વાર મદીનામાં ભય પ્રસરી ગયો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અબૂ તલહાના ઘોડા પર સવાર થઈને બહાર ગયા. પાછા આવીને કહ્યું : અમે તો કંઈ જોયું નહીં. આ ઘોડો સમુદ્ર (જેવો) લાગ્યો.

કોઈ વસ્તુ માટે એમ કહેવું કે તે કંઈ નથી. તેનો ઘરાદો એવો હોય કે તે બહુ મોટી નથી

(૧૯૧/૬૪૬૩) ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બે કબરોને જોઈને કહ્યું હતું કે, મોટા ગુનાહ વગર તેમને અઝાબ થઈ રહ્યો છે, જો કે મોટા ગુનાહ (ચાડી યુગલી વગેરે)ના કારણે અઝાબ થઈ રહ્યો હતો.

(૧૯૨/૬૪૬૪) હઝરત આઈશા કહે છે : સહાબાએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને જ્યોતિષીઓનો હુકમ પૂછ્યો. આપે કહ્યું : (તેમની ખબર) કંઈ પણ નથી. સહાબાએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! કદી તેઓ કંઈ ખબર આપે છે અને તે સાચી નીકળે છે. આપે કહ્યું : તે વાત જિન્નાત તરફથી હોય છે. કોઈ જિન્નાત (ફરિશ્તાઓ પાસેથી સાંભળીને) કોઈ ખબર લઈ નાસે છે અને મરઘાના અવાજની જેમ પોતાના મિત્રના કાનમાં

લાવીને નાખે છે. જ્યોતિષ તેમાં સૌથી વધુ જુઠ ભેળવે છે.

આસ્માન તરફ નજર ઉઠાવવી

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'અફલા યન્ગુરુન ઇલલ ઇબ્લિલિ કયુફ ખુલિકત વ ઇલ સ્સમાઇ કયુફ રફિઅત' શું તેઓ ઊંટને જોતા નથી કે તે કેવી રીતે પેદા કરવામાં આવ્યું છે અને આસ્માનને જોતા નથી કે કેવી રીતે ઉંચું કરવામાં આવ્યું છે

(૧૮૩/૬૪૬૫) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મુબારક શિર (આંખ) આસ્માન તરફ ઉઠાવ્યું હતું.

(૧૮૪/૬૪૬૬) હઝરત જાબિર કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ફરમાવી રહ્યા હતા : પછી વહી મારા પર બંધ થઈ ગઈ. અહીં સુધી કે, એક દિવસ હું જઈ રહ્યો હતો, એવામાં આસ્માન તરફથી અવાજ સંભળાયો. મેં આસ્માન તરફ નજર ઉઠાવીને જોયું ત્યારે આસ્માન અને જમીનની વચ્ચે તે જ ફરિશ્તો ખુરશી પર બેસેલો દેખાયો કે જે હિરા નામે ગુફામાં મારી પાસે આવ્યો હતો.

(૧૮૫/૬૪૬૭) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ કહે છે કે, એક રાત્રે હું

મયમૂના (રદિ.)ના મકાનમાં રહ્યો. તે રાત્રે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પણ તેમની પાસે જ હતા. જ્યારે રાત્રીનો છેલ્લો ત્રીજો ભાગ શરૂ થયો ત્યારે હુઝૂર ઉઠ્યા. આસ્માન તરફ જોઈને આપત ઇબ્ન ફી ખલ્કિ સ્સમાવાતિ વલ અર્દિ વ ખિતલાફિ લ્લયલિ વ વ્વનહારિ..... પઢી.

પાણી અને કાદવમાં લાકડી મારવી

(૧૮૬/૬૪૬૮) હઝરત અબૂ મૂસા અશઅરી કહે છે : એક દિવસ હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે મદીનાના એક બાગમાં હતો. હુઝૂરના મુબારક હાથમાં તે વખતે એક લાકડી હતી, જેને આપ પાણી અને કાદવમાં મારી રહ્યા હતા. એવામાં એક માણસે (બાગના દરવાજા પર) ટકોરા માર્યા. હુઝૂરે કહ્યું : ખોલો અને એને જન્નતની ખુશખબરી આપો. હુકમ અનુસાર મેં જઈને દરવાજો ખોલ્યો તો હઝરત અબૂબક્ર હતા. મેં જન્નતની ખુશખબરી આપી. થોડીવાર પછી બીજા એક માણસે દરવાજો ખખડાવ્યો. હુઝૂરે કહ્યું : ખોલો અને એને જન્નતની ખુશખબરી આપો. મેં ખોલ્યો તો હઝરત ઉમર હતા. મેં જન્નતની ખુશખબરી આપી. થોડીવાર પછી બીજા એક માણસે દરવાજો ખખડાવ્યો.

હુજૂર તે વખતે ટેકો લગાડીને સૂતા હતા. તરત બેઠા થઈ ગયા અને કહ્યું કે, ખોલી નાખો. એને જન્મતની ખુશખબરી આપો. (પરંતુ એમ પણ કહી દો કે,) ફિત્ના અને તોફાનની મુસીબત એને નડતરરૂપ બનશે. મેં જઈને દરવાજો ખોલ્યો તો હજરત ઉસ્માન હતા. મેં જન્મતની ખુશખબરી આપી અને જે હુજૂરે કહ્યું હતું તે કહી દીધું. હજરત ઉસ્માને કહ્યું : ખુદા પાસે જ મદદની વિનંતી છે.

લાકડી વગેરેથી જમીન ખોતરવી

(૧૮૭/૬૪૬૯) હજરત અલી કહે છે કે, અમે હુજૂરની સાથે એક જનાઝામાં શામિલ હતા. હુજૂરે એક લાકડીથી જમીન ખોતરતા કહ્યું : તમારામાંથી દરેક માણસનું જન્મત અથવા દોઝખમાં મકાન નક્કી કરી દેવામાં આવ્યું છે. સહાબાએ કહ્યું : તો પછી હુજૂર અમે તેના પર જ (લખાયેલા ભાગ્ય પર જ) ભરોસો ન કરી લઈએ. આપે કહ્યું કે, અમલ કરતા રહો. કારણ કે, દરેક માણસને તે જ વસ્તુ આસાન લાગશે જેના માટે તેને પેદા કરવામાં આવ્યો છે. પછી હુજૂરે આ આયત પઢી : **فَاِذَا مَنَّ الْمَلِكُ** **اَتَاَتْهَا وَتَاتَكَ.....**

નવાઇ પામે ત્યારે 'અલ્લાહુ

અકબર', 'સુબ્હાનલ્લાહ' બોલવું

(૧૮૮/૬૪૭૦) હજરત ઉમર કહે છે : મેં હુજૂર (સલ.)ને કહ્યું : શું તમે પત્નીઓને તલાક આપી દીધી ? આપે કહ્યું : ના, મેં કહ્યું : અલ્લાહુ અકબર.

(૧૮૮/૬૪૭૧) હજરત ઉમ્મે સલમા કહે છે કે, હુજૂરે (એક રાત્રે) જાગીને કહ્યું : સુબ્હાનલ્લાહ ! આજે રાત્રે કેટલા બધા રહમતના ખજાના ઉતરી રહ્યા છે અને કેટલા ફિત્ના અને ઝઘડા ઉતરી રહ્યા છે ! કોઈ આ ઓરડાઓવાળીઓને જગાડે કે ઉઠીને નમાઝ પઢે. કારણ કે, દુનિયામાં ઘણી પોષાક પહેરનારીઓ કિયામતમાં નગ્ન હશે.

(૨૦૦/૬૪૭૨) ઉમ્મુલ મુઅમિનીન હજરત સફિયા કહે છે : રસૂલુલ્લાહ (સલ.) રમઝાનના છેલ્લા દાયકામાં ઇંતિકાફમાં હતા. હું મળવા માટે ગઈ. ઇશા વખતે વાતચીત કરીને પાછા ફરવા માટે ઉભી થઈ. હુજૂર પણ મને વિદાય કરવા માટે ઉભા થયા. હજરત ઉમ્મે સલમાના રહેઠાણ પાસે મસ્જિદના દરવાજા નજીક જ્યારે હું પહોંચી ત્યારે ત્યાંથી બે અનસારીઓ પસાર થયા. હુજૂરને સલામ કરી અને આગળ નીકળી ગયા. હુજૂરે કહ્યું કે, થોભી

જાઓ. આ સફિય્યા બિન્તે હુયય (મારી પત્ની છે, કોઈ પારકી સ્ત્રી નથી). અનસારીઓએ કહ્યું : સુબહાનલ્લાહ ! યા રસૂલલ્લાહ (અમને એવો વિચાર ક્યાંથી આવી શકે) અનસારીઓને હુજૂરનું ફરમાન કંઈક વસમું લાગ્યું. આપે કહ્યું : માણસના શરીરમાં જ્યાં જ્યાં લોહી પહોંચે છે ત્યાં શયતાન પણ પહોંચે છે. મને વિચાર આવ્યો કે, શયતાન તમારા દિલોમાં કોઈ (ખોટો) વહેમ ન નાખે.

થીકરી મારવી

(૨૦૧/૬૪૭૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મુગફફલ કહે છે કે, હુજૂરે થીકરી મારવાની મનાઈ ફરમાવી છે. આપે ફરમાવ્યું છે કે, એનાથી ન શિકાર કતલ થાય છે ન દુશ્મન ઘાયલ થાય છે, બલકે આંખ ફુટી જાય છે અને દાંત તૂટી જાય છે.

છીંકનાર ‘અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ’ કહે

(૨૦૨/૬૪૭૪) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સામે બે માણસોને છીંક આવી. હુજૂરે એક માણસની છીંકનો જવાબ આપ્યો. બીજાની છીંકનો જવાબ આપ્યો નહીં. કારણ પૂછવામાં આવ્યું ત્યારે આપે કહ્યું : તેણે ‘અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ’ કહ્યું હતું. એણે કહ્યું ન હતું.

જો છીંકનાર ‘અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ’ બોલે તો ‘યરહમુક લ્લાહ’ બોલે

(૨૦૩/૬૪૭૫) હઝરત બરા ઇબ્ને આઝિબ (રદિ.) કહે છે કે, અમને હુજૂર (સલ.)એ સાત કામો કરવાનો અને સાત કામો ન કરવાનો હુકમ આપ્યો છે. હુજૂરે અમને હુકમ આપ્યો છે બીમારની ખબર લેવાનો, જનાઝાની સાથે જવાનો, છીંકનારની છીંકનો જવાબ આપવાનો, દઅવત આપનારની દઅવત કબૂલ કરવાનો, સલામનો જવાબ આપવાનો, મઝલૂમની મદદ કરવાનો અને કસમ પૂરી કરવાનો. અમને સાત કામોની મનાઈ ફરમાવી છે. સોનાની વીંટી, રેશમ, ‘દીબાજ’, ‘સુન્દુસ’ અને ‘મયાસિર’નો ઉપયોગ કરવાની.

છીંક મુસ્તહબ અને બગાસું ખાવું મકરૂહ છે

(૨૦૪/૬૪૭૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : ખુદા તઆલા બગાસાને નાપસંદ કરે છે અને છીંકને પસંદ કરે છે. એટલે જે માણસને છીંક આવે તે અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ કહે તો જે મુસલમાન સાંભળે તેના માટે જરૂરી છે કે, તેનો જવાબ આપે. (કિંવા યરહમુક લ્લાહ બોલે) હા, બગાસું

ખાવાનું શયતાન તરફથી હોય છે, જ્યાં સુધી શક્ય હોય ત્યાં સુધી એને રોકવામાં આવે. કારણ કે, માણસ (બગાસું ખાતી વખતે) જ્યારે ‘હા....’ બોલે છે ત્યારે શયતાન હસે છે.

છીંકનો જવાબ કેવી રીતે આપવામાં આવે

(૨૦૫/૬૪૭૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જ્યારે છીંકનારને છીંક આવે ત્યારે ‘અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ’ બોલે અને બીજો માણસ ‘યરહમુક લ્લાહ’ બોલે. જ્યારે એ માણસ ‘યરહમુક લ્લાહ’ બોલે ત્યારે છીંકનાર ‘યહદીકુમુ લ્લાહુ વ યુસ્લિહુ બાલકુમ’ બોલે.

જો છીંકનાર ‘અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ’ ન બોલે તો ‘યરહમુક લ્લાહ’

(૨૦૪/૬૪૭૬) છીંકના કારણે દિમાગ હલકું થઈ જાય છે. મગજમાંથી ખરાબ વાયુ તથા ન પચેલા ખોરાકનો કચરો નીકળી જાય છે. છીંક આવવાથી શરીરમાં સ્ફૂર્તિ તથા ચેતના આવે છે એ તંદુરસ્તીની નિશાની છે. એટલા માટે અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ કહેવામાં આવે છે.

વધુ પડતું ખાવાથી તથા શરીરમાં ખરાબ વાયુ ભરાઈ જવાથી બગાસું આવે છે. જે શરીરના આળસુ હોવાની નિશાની છે. નબીઓને બગાસું આવતું નથી. જેને એવું લાગે કે, બગાસું આવી રહ્યું છે ત્યારે એવું વિચારે કે, અલ્લાહના નબીઓને બગાસું આવતું નથી, તો આશા છે કે, બગાસું આવતું અટકી જશે.

બોલવામાં ન આવે

(૨૦૬/૬૪૭૮) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સામે બે માણસોને છીંક આવી. હુઝૂરે એકની છીંકનો જવાબ આપ્યો. બીજાની છીંકનો જવાબ ન આપ્યો. તે માણસે કહ્યું કે, હુઝૂરે તેને જવાબ આપ્યો અને મને જવાબ ન આપ્યો ? આપે કહ્યું : તેણે ‘અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ’ કહ્યું હતું અને તે ‘અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ’ કહ્યું ન હતું.

બગાસું આવે તો મોં પર હાથ મૂકે

(૨૦૭/૬૪૭૯) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : ખુદા તઆલા છીંકવાનું પસંદ કરે છે અને બગાસું ખાવાનું નાપસંદ કરે છે. એટલે જો કોઈ માણસને છીંક આવે અને તે ‘અલ્હમ્દુ લિલ્લાહ’ બોલે તો જે મુસલમાન સાંભળે તેના માટે જરૂરી છે કે, ‘યરહમુક લ્લાહ’ બોલે. હા, બગાસું શયતાનના તરફથી આવે છે. જો કોઈને બગાસું આવે તો બનતી કોશિશે રોકે. કારણ કે, જો કોઈને બગાસું આવે છે તો શયતાન તેના પર હસે છે.

બિસ્મિલ્લાહિ રંહમાનિ રંહીમ

પરવાનગી લેવી

સલામ કરવાનો હુકમ ક્યારથી છે ?

(૨૦૮/૬૪૮૦) હઝરત અબુ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : ખુદા તઆલાએ આદમ (અલ.)ને પોતાની શિકલ પ્રમાણે પેદા કર્યા. તેમનું કદ સાઠ હાથ હતું. પેદા કર્યા પછી કહ્યું કે, જઈને ફરિશ્તાઓની તે ટુકડીને સલામ કરો જે બેસેલી છે અને ધ્યાનથી સાંભળી કે, તેઓ શું જવાબ આપે છે. કારણ કે, સલામના જવાબમાં તેઓ દુઆ આપશે. તે તમારી ઔલાદ માટે અને તમારા માટે દુઆ હશે. હઝરત આદમ (અલ.)એ જઈને સલામ કરી. તેમણે કહ્યું : ‘અસ્સલામુ અલયક’ ફરિશ્તાઓએ કહ્યું : ‘અસ્સલામુ અલયક વ રહમતુલ્લાહ’. જાણે ફરિશ્તાઓએ શબ્દ ‘રહમતુલ્લાહ’ વધારે કહ્યો. હઝરત આદમ (અલ.)ના સમયથી લઈને આજ સુધી માનવીના કદમાં ઘટાડો થતો રહ્યો, પરંતુ જન્મતમાં જે લોકો દાખલ થશે તે હઝરત આદમ (અલ.)ના સ્વરૂપ પ્રમાણે હશે.

નીચેની આયતની તફસીર

‘યા અય્યુહ લ્લાઝીન આમૂન લા તદખુલૂ બુયૂતન ગયર બુયૂતિકુમ હત્તા તસ્તઅનિસૂ વ તુસલ્લિમૂ અલા અહલિહા ઝાલિકુમ ખયરૂ લ્લકુમ લઅલ્લકુમ તઝક્કરૂન. ફધ લ્લમ તજિદૂ ફીહા અહદન ફલાતદખુલૂહા હત્તા યુઅઝન

લકુમ વ ઇન કીલ લકુમુ જિઝિ ફજિઝિ હુવ અઝહા લકુમ વ લ્લાહુ બિમા તઅમલૂન અલીમ. લયસ અલયકુમ જુનાહુન અન તદખુલૂ બુયૂતન ગયર મસ્કૂનતિન ફીહા મતાઈ લ્લકુમ વલ્લાહુ યઅલમુ મા તુબ્દૂન વ મા તકતુમૂન’ કિવા હે મુસલમાનો ! પોતાના ઘરો સિવાય બીજાઓના ઘરોમાં પરવાનગી લીધા વગર અને ઘરવાળાંઓને સલામ કર્યા વગર ન જાઓ. તમારા માટે એ જ સાઈ છે. કદાચ તમે એને યાદ રાખો. હવે જો તમને તે મકાનોમાં કોઈ ન મળે તો જ્યાં સુધી તમને રજા ન મળે ત્યાં સુધી અંદર ન જાઓ. જો તમને કહેવામાં આવે કે પાછા ચાલ્યા જાઓ તો પાછા ચાલ્યા આવો. કારણ કે, તમારા માટે એ જ પવિત્ર છે. અલ્લાહ તમારા અમલને સારી રીતે જાણે છે. હા, એમાં કંઈ ગુનોહ નથી કે, એવા વેરાન ઘરોમાં (રજા વગર) તમે દાખલ થાઓ, જેમાં તમારો કંઈ સામાન હોય. જે કંઈ તમે જાહેર કરો છો અથવા છુપાવો છો તેને ખુદા જાણે છે સમઘ ઇબ્ને અબૂલ હસને હસન બસરીને કહ્યું : બિનઅરબ

સ્ત્રીઓ માથું અને છાતી ખુલ્લી રાખે છે. તેમણે કહ્યું : તમારી નજર ફેરવી લો

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'કુલ લિલમુઅમિનીન યગુદ્દુ મિન અબ્સારિહિમ વ યહફૂઝુ ફુરજહુમ' કતાદા કહે છે કે, ઓનો અર્થ એ છે કે, મુસલમાનો તે ઓરતો માટે નીચી નજર રાખે જે તેમના માટે હલાલ નથી અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'વ કુલ લિલ મુઅમિનાતિ યગુદ્દુન મિન અબ્સારિહિન્ન વ યહફૂઝન ફુરજહુન્ન'

આયત 'યઅલમુ ખાઇનતલ અઅયુનિ'માં આંખની ખયાનતથી તે વસ્તુ તરફ જોવું મુરાદ છે જેના તરફ જોવાની અલ્લાહ તઆલાએ મનાઇ ફરમાવી છે મુહરી કહે છે કે, પુખ્તવયની ન હોય તેવી (નાખાલિગ) ઓરતો ભલેને નાની વયની હોય, પરંતુ જેમના તરફ જોવાની ઇચ્છા થતી હોય તેમના કોઈ અવયવને જોવું બાધા નથી

અતાની નજરે ખરીદવાના ઇરાદા વગર તે લોંડીઓને જોવી મકરૂહ છે જેમને મકકામાં વેચવામાં આવતી હતી

(૨૦૮/૬૪૮૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ઊંટણીના પાછળના ભાગ પર પોતાની પાછળ કુરબાનીના દિવસે ફઝલ ઇબ્ને અબ્બાસને સવાર કર્યા હતા. ફઝલ ખુબસુરત હતા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) જ્યારે મસ્જિદાઓ શીખવવા માટે લોકોની સામે જઈને ઉભા થયા ત્યારે એક ખસ્અમી ઓરત રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ને મસ્જિદો પૂછવા માટે આવી. ફઝલને તે ઓરતનું સૌંદર્ય ગમ્યું. એટલે તેના તરફ જોવા લાગ્યા. હુઝૂરે ગરદન ફેરવીને જોયું કે, ફઝલ તે ઓરતને જોઈ રહ્યા છે. આપે મુબારક હાથ પાછળ લઈ જઈને ફઝલની દાઢી પકડીને ઓરત તરફથી તેમના ચહેરાને બીજી તરફ ફેરવી દીધો. તે ઓરતે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! બંદાઓ પર ખુદાની જે હજજ ફર્જ છે તે મારા પિતા પર એવા સમયે ફર્જ થઈ જ્યારે તેઓ ખૂબ વૃધ્ધ થઈ ગયા હતા. સવારી પર સંભાળીને બેસવાની તેમનામાં શક્તિ પણ ન હતી. જો હું તેમના તરફથી હજજ કરું તો ચાલશે ? આપે કહ્યું : હા.

(૨૧૦/૬૪૮૨) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : રસ્તા પર ન બેસો. સહાબાએ કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમે તો અમારી બેઠકો પર બેસીને વાતચીત કરવા માટે મજબૂર છીએ. (બેઠકો રસ્તા પર બનેલી

હતી) આપે કહ્યું : જો તમે બેસવાનું છોડતા નથી તો રસ્તાનો હક્ક અદા કરો. સહાબાએ કહ્યું કે, રસ્તાનો હક્ક શું છે ? આપે કહ્યું : આંખો નીચી રાખવી; તકલીફ આપનારી વસ્તુને દૂર કરવી; સલામનો જવાબ આપવો; સારા કામનો હુકમ કરવો અને ખરાબ કામની મનાઈ કરવી.

સલામ ખુદાનું નામ છે

અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે :
'**વ ઇઝા હુરિયયતુમ બિતહિય્યતિન ફહય્યૂ બિઅહસન મિન્હા અવ રૂદ્દૂહા**'

(૨૧૧/૬૪૮૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબને મસ્દીદ (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે નમાઝ પઢતા હતા ત્યારે બોલતા હતા : 'અસ્સલામુ અલ લ્લાહિ કબ્લ ઇબાદિહિ અસ્સલામુ અલા જિબ્રઇલ અલા મીકાઇલ અસ્સલામુ અલા ફુલાનિન' કિંવા ખુદા પર તેના બધા બંદાઓ કરતાં પહેલાં સલામ, જિબ્રઇલ પર સલામ, મીકાઇલ પર સલામ, ફલાણા પર સલામ. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ નમાઝ પઢી રહ્યા પછી અમારા તરફ ફરીને કહ્યું : અલ્લાહ પોતે સલામ છે. એટલે તમારામાંથી જે માણસ નમાઝમાં કઅદામાં બેસે ત્યારે આ પ્રમાણે કહો : **અત્તહિર્યાતુ**

લિલ્લાહિ વ સસલવાતુ વ તયિયાતુ અસ્સલામુ અલયક અય્યુહ ન્નબિય્યુ વ રહમતુ લ્લાહિ વ બરકાતુહુ અસ્સલામુ અલયના વ અલા ઇબાદિ લ્લાહિ સ્સાલિહીન અશહદુ અલ્લા ઇલાહ ઇલ્લ લ્લાહુ વ અશહદુ અન્ન મુહમ્મદન અબ્દુહુ વ રસૂલુહુ. કારણ કે, જો આ પ્રમાણે કહેશે તો આસ્માન અને જમીનમાં દરેક નેક બંદાને આ દુઆ પહોંચી જશે. આ દુઆ પઢ્યા પછી જે ચાહે તે દુઆ માંગે.

થોડા માણસો વધારે માણસોને સલામ કરે

(૨૧૨/૬૪૮૪) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, નાનો મોટાને સલામ કરે. રસ્તે ચાલનાર બેસેલા માણસને સલામ કરે. થોડા માણસો વધારે માણસોને સલામ કરે.

સવાર પગપાળાને સલામ કરે

(૨૧૩/૬૪૮૫) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, સવાર પગપાળાને સલામ કરે. ચાલનાર માણસ બેસેલાને સલામ કરે અને થોડા માણસો વધારે માણસોને સલામ કરે.

ચાલનાર માણસ બેસેલાને સલામ કરે

(૨૧૪/૬૪૮૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા

કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : સવાર પગપાળાને સલામ કરે. ચાલતો માણસ બેસેલાને સલામ કરે અને થોડા માણસો વધારેને સલામ કરે.

નાના મોટાને સલામ કરે

(૨૧૫/૬૪૮૭) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલે અકરમ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, નાની મોટાને સલામ કરે. ચાલતો બેસેલાને સલામ કરે અને થોડા માણસો વધારેને સલામ કરે.

‘સલામુન અલયક’નો રિવાજ ચાલુ કરવો

(૨૧૬/૬૪૮૮) હઝરત બરા ઇબ્ને આઝિબ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ અમને સાત કામોની હુકમ આપ્યો છે. બીમારની ખબર લેવાનો, જનાઝાઓની સાથે જવાનો, છાંકનારને ‘યરહમુક-લ્લાહ’ કહેવું, કમજોરને મદદ કરવી. મઝલૂમને છોડાવવો. સલામુન અલયકનો રિવાજ ફેલાવવો અને કસમ પૂરી કરવી. હુજૂરે અમને મનાઈ કરી છે ચાંદીના વાસણમાં પાણી પીવાની, સોનાની વીંટી પહેરવાની, ‘મયાસીર’ પર સવાર થવાની, રેશમ, દીબાજ, કસી અને ઇસ્તબરક પહેરવાની.

ઓળખાણ હોય કે ન હોય સલામ કરવામાં આવે

(૨૧૭/૬૪૮૯) હઝરત અબ્દુલ્લાહ

ઇબ્ને અમ્ર કહે છે કે, એક માણસે હુજૂર (સલ.)ને પૂછ્યું કે, ઇસ્લામની કઈ આદત સારી છે ? આપે કહ્યું : ખાણું ખવડાવો અને ઓળખાણ હોય કે ન હોય સલામ કરો.

(૨૧૮/૬૪૯૦) હઝરત અબૂ અય્યૂબ અનસારી (રદિ.) કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, મુસલમાન માટે જાઈઝ નથી કે પોતાના ભાઈને ત્રણ દિવસથી વધારે સમય ન બોલાવે. બંને રસ્તામાં મળે. એ આ બાજુ મોં ફેરવી લે અને તે તે બાજુ મોં ફેરવી લે. બંનેમાં સારો માણસ તે છે જે પ્રથમ શરૂઆત કરે.

(૨૧૯/૬૪૯૧) હઝરત અનસ કહે છે : મદીનામાં હુજૂર (સલ.)ના આગમન વખતે મારી વય દસ વરસની હતી. પછી દસ વરસ સુધી હુજૂરની હયાતીમાં મેં આપની સેવા કરી. પરદાનો હુકમ હું સૌથી વધારે જાણું છું કે કયા વખતે એ હુકમ ઉતર્યો. ઉબય ઇબ્ને કઅબ પણ મને એ હુકમ પૂછતા હતા. જ્યારે એ હુકમ ઉતર્યો ત્યારે હુજૂર ઝેનબ બિન્તે ઝહશના ઓરડામાં હતાં. જ્યારે સવારે હુજૂર દુલહાના સ્વરૂપમાં ઉઠ્યા ત્યારે લોકોને દઅવત આપી. લોકોએ આવીને ખાણું ખાધું અને ચાલ્યા ગયા. થોડાક માણસો રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે બેસી રહ્યા. એટલી વાર સુધી બેસી રહ્યા કે હુજૂર

અકળાઈને ઉભા થઈ ગયા અને મકાનમાંથી બહાર નીકળી ગયા જેથી લોકો ચાલ્યા જાય. હું પણ હુજૂરની સાથે બહાર નીકળી ગયો. હુજૂર ચાલીને હઝરત આઈશાના કમરાના ઉંબર સુધી ગયા. હું પણ સાથે હતો. પછી વિચાર આવ્યો કે, લોકો ચાલ્યા ગયા હશે એટલે આપ પાછા ફર્યા. હું પણ પાછો ફર્યો. અહીં સુધી કે, હુજૂર હઝરત ઝેનબના કમરામાં દાખલ થયા. આપે જોયું કે લોકો બેસેલા છે, ગયા નથી. નાછુટકે હુજૂર ફરી પાછા ફર્યા. હું પણ પાછો ફર્યો. હઝરત આઈશાના કમરાના ઉંબર સુધી જઈને ફરી ખ્યાલ આવ્યો કે, હવે તે લોકો ચાલ્યા ગયા હશે. આવો વિચાર કરીને હુજૂર ફરી પાછા ફર્યા. હું પણ પાછો ફર્યો. આ વખતે જોયું કે, લોકો ચાલ્યા ગયા છે, તે વખતે પરદાની આયત ઉતરી. હુજૂરે મારી અને પોતાની વચ્ચે પરદો નાખી દીધો.

(૨૨૦/૬૪૯૨) હઝરત અનસ કહે છે કે, જ્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) એ હઝરત ઝેનબ સાથે નિકાહ કર્યા ત્યારે લોકો ખાણું ખાવા માટે આવ્યા. ખાણું ખાઈને બેસીને વાતો કરવા લાગ્યા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ઉઠવા માટે કંઈક ખેંચાયા, પરંતુ તો પણ માણસો ઉઠ્યા નહીં. હુજૂરે જ્યારે આ જોયું ત્યારે પોતે ઉભા થઈ ગયા. હુજૂરને ઉઠતા જોઈને બીજા લોકો પણ ઉઠી ગયા, પરંતુ તે છતાં કેટલાક માણસો બેસી

રહ્યા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.) અંદર જવા માટે પાછા ફર્યા ત્યારે જોયું કે માણસો બેઠા છે, પરંતુ થોડીવાર પછી માણસો ઉઠીને ચાલ્યા ગયા. મેં જઈને હુજૂરને ખબર આપી. આપ આવ્યા અને અંદર ચાલ્યા ગયા. મેં પણ અંદર ઘુસવાનો ઇરાદો કર્યો, પરંતુ હુજૂરે મારી અને પોતાની વચ્ચે પરદો નાખી દીધો. અલ્લાહ તઆલાએ આયત યા અરયુહ લ્લાઝીન આમનૂ લા તદખુલૂ બુયૂત ન્નાબિરિય ઉતારી.

(૨૨૧/૬૪૯૩) હઝરત ઉમર ઇબને ખત્તાબ (રદિ.) રસૂલુલ્લાહ (સલ.) ને કહ્યા કરતા હતા કે, હુજૂર હરમ (ઝનાનખાના, મહિલાઝમ) માટે પરદો ઉભો કરે, પરંતુ હુજૂર એવું કરતા ન હતા. નિયમ હતો કે, પવિત્ર પત્નીઓ રાત્રે હાજત માટે બહાર જતી હતી. એક રાત્રે હઝરત સૌદા બહાર ગયાં. લાંબા કદની સ્ત્રી હતાં. હઝરત ઉમરે જોઈને કહ્યું : સૌદા, મેં તમને ઓળખી લીધા. હઝરત ઉમરે આ એટલા માટે કહ્યું કે, પરદાના હુકમના ઉત્તરવાનો તેમને ઘણો શોખ હતો.

રજા લઇને દાખલ થવાનો હુકમ ફક્ત જોવાથી અટકાવવા માટે છે

(૨૨૨/૬૪૯૪) હઝરત સહલ ઇબને સઅદ કહે છે કે, એક માણસે રસૂલુલ્લાહ

(સલ.)ના ઓરડામાં બાકોરામાંથી ડોકિયું કર્યું. હુઝૂરના હાથમાં તે વખતે લોખંડની કાંસકી હતી, જેનાથી માથું ખંજવાળી રહ્યા હતા. આખે કહ્યું : જો મને ખબર પડી જાત કે તું જોઈ રહ્યો છે તો એ જ કાંસકી તારી આંખોમાં ભોંકી દેત. રજા લેવાનો હુકમ તો ફક્ત જોવાથી અટકાવવા માટે છે.

(૨૨૩/૬૪૮૫) હઝરત અનસ કહે છે : એક માણસે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના કમરામાં ડોકિયું કર્યું. હુઝૂર તેના તરફ તીર લઈને ઉભા થયા, જે પરથી લાગતું હતું કે, ગફલતમાં જોઈને તેની આંખ ફોડી નાખશે.

ગુપ્તભાગ સિવાય માનવીના બીજા અવયવોનો વ્યભિચાર

(૨૨૪/૬૪૮૬) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું : ખુદાએ માનવી માટે હરામખોરીનો ભાગ મુકરર કરી દીધો છે, જેને તે જરૂર મેળવશે. જેમકે આંખનો વ્યભિચાર તો પારકી સ્ત્રી તરફ જોવું છે. જીભનો વ્યભિચાર નાજાઈઝ કામવૃત્તિથી વાત કરવી. દિલનો વ્યભિચાર હરામખોરીની ઇચ્છા કરવી. પછી ગુપ્તભાગ કદી તેને સાચી ઠેરવે છે અને કદી જુદી ઠેરવે છે.

ત્રણવાર સલામ કરવી અને રજા માંગવી

(૨૨૫/૬૪૮૭) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે જો સલામ કરે તો ત્રણવાર કરે અને કોઈ વાત કહે તો ત્રણવાર દોહરાવીને કહે.

(૨૨૬/૬૪૮૮) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી કહે છે કે, હું અનસારીઓની એક મજલિસમાં બેઠો હતો, એવામાં અબૂ મૂસા ગભરાઈને આવ્યા. મેં પૂછ્યું કે શું છે ? તેઓ કહેવા લાગ્યા : મેં હઝરત ઉમર પાસે જવાની ત્રણવાર રજા માગી, પરંતુ મને રજા મળી નહીં. હું પાછો ફર્યો. પછી હઝરત ઉમરે મને બોલાવ્યો. હું પાછો ગયો. મને પૂછ્યું, તમે કેમ આવ્યા નહીં ? મેં જવાબ આપ્યો કે, ત્રણવાર મેં રજા માગી, પરંતુ જ્યારે રજા ન મળી ત્યારે પાછો ચાલ્યો ગયો. કારણ કે, હુઝૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું છે કે, જો કોઈ ત્રણવાર રજા માગે અને ન મળે તો પાછો ચાલ્યો જાય. હઝરત ઉમરે કહ્યું કે, ખુદાની કસમ ! તમારે એ માટે ગવાહ રજુ કરવા જોઈએ. એટલે હું આવ્યો છું કે, જો તમારામાંથી કોઈએ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની આ હદીસ સાંભળી હોય તો ચાલો. ઉભય ઈબ્ને કઅબે કહ્યું : ખુદાની કસમ ! તમારી સાથે એવો માણસ ગવાહી આપશે જે સૌથી નાની વયનો છે. હઝરત અબૂ સઈદ કહે છે : હું સૌથી નાની વયનો હતો. તરત ઉભો થઈ ગયો. મેં અબૂ મૂસા સાથે જઈને હઝરત ઉમરને કહી દીધું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ

ઉપરોક્ત હદીસ કહી છે.

**જો કોઈ માણસને દઅવત
આપવામાં આવે તો શું તેણે
પણ રજા લઈને અંદર આવવું
જોઈએ ?**

(૨૨૭/૬૪૮૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું : દઅવત આપવી એ જ તેના માટે રજા છે.

(૨૨૮/૬૫૦૦) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે : હું રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે અંદર ગયો. હુજૂરે અંદર એક પ્યાલામાં દૂધ મૂકેલું જોયું. આપે કહ્યું : અબૂ હુરૈરા, જઈને સુફફાવાસીઓને મારી પાસે બોલાવી લાવો. હુકમ અનુસાર હું તેમની પાસે જઈને બોલાવી લાવ્યો. તેઓ આવ્યા. અંદર આવવાની રજા માગી. રજા મળ્યા પછી તેઓ અંદર દાખલ થયા.

બાળકોને સલામ કરવી

(૨૨૮/૬૫૦૧) સાબિત બુનાની કહે છે કે, હઝરત અન્સ બાળકો પાસેથી પસાર થયા. તેમને સલામ કરી. તેમણે કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પણ આ પ્રમાણે જ કરતા હતા.

**પુરૂષો સ્ત્રીઓને અને સ્ત્રીઓ
પુરૂષોને સલામ કરે**

(૨૩૦/૬૫૦૨) અબૂ હાજિમ કહે

છે કે, હઝરત સહલે કહ્યું : અમે જુમ્હાના દિવસ ખુશી મનાવતા હતા. મેં પૂછ્યું, શા માટે ? તેમણે કહ્યું : એક વૃધ્ધા કોઈને બુઝાઆના ખજુરીઓના બાગ તરફ મોકલતી અને શલજમ લઈને એક હાંડલીમાં નાખીને થોડાક જવના દાણા વાટીને તેમાં ભેળવી દેતી હતી. અમે જુમ્હાની નમાઝ પઢીને તેની પાસે જઈને સલામ કરતા હતા. તે ઉપરોક્ત ખાણું અમારી સામે લાવતી હતી. એ જ કારણે અમે ખુશ થતા હતા. જુમ્હાના દિવસે અમે નમાઝ પછી જ ‘કયલૂલા’ (ભોજનોત્તર આરામ) પણ કરતા હતા. બપોરનું ખાણું પણ પાછળથી જ ખાતા હતા.

(૨૩૧/૬૫૦૩) હઝરત આઈશા કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ ફરમાવ્યું : આઈશા, આ જિબ્રઈલ તમને સલામ કહે છે. મેં કહ્યું : ‘વ અલયહિ સ્સલામુ વ રહમતુ લ્લાહ’. આપ જે વસ્તુ જોઈ શકો છો તે અમને દેખાતી નથી. કેટલીક રિવાયતોમાં ‘વ બરકાતુહુ’નો શબ્દ વધુ છે.

**જો કોઈ માણસ પૂછે કે, કોણ
છે ? તો જો જવાબ આપે કે,
‘હું છું’ તો એ મકરૂહ છે**

(૨૩૨/૬૫૦૪) હઝરત જાબિર કહે છે : મારા પિતા પર જે કર્ઝ (દેવું) હતું તે બાબત અંગે હું હુજૂર પાસે ગયો.

દરવાજો ખખડાવ્યો. આપે કહ્યું : કોણ છે ? મેં કહ્યું કે, હું છું. હુજૂરે નારાજ થઈને કહ્યું : હું હું !

‘સલામુન અલય્ક’ના જવાબમાં ‘અલય્ક સસલામ’ બોલવું

(૨૩૩/૬૫૦૫) હઝરત આઈશાએ ‘વ અલયહિ સસલામ વ રહમતુ લ્લાહિ વ બરકાતુહુ’ (હઝરત જિબ્રઈલના સલામના જવાબમાં) કહ્યું હતું.

(૨૩૪/૬૫૦૬) રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું કે, હઝરત આદમ (અલ.)ના સલામના જવાબમાં ફરિશ્તાઓએ ‘અસસલામુ અલય્ક વ રહમતુ લ્લાહ’ કહ્યું હતું.

જા-૧ [૨૩૫/૬૫૦૭] હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.) મસ્જિદના એક ખુણામાં બેઠા હતા, એવામાં એક માણસ અંદર આવ્યો. નમાઝ પઢીને હુજૂરની સેવામાં હાજર થઈને સલામ કરી. હુજૂરે કહ્યું : ‘વ અલય્ક સસલામ’ પાછા જાઓ અને નમાઝ પઢો. કારણ કે, તમે નમાઝ પઢી નથી. તે માણસે ફરી નમાઝ પઢી અને આવીને સલામ કરી. હુજૂરે કહ્યું : ‘વ અલય્ક સસલામ’ પાછા જાઓ, નમાઝ પઢો, તમે નમાઝ પઢી નથી. તેણે નમાઝ પઢી. પછી આવીને સલામ કરી. આપે કહ્યું : ‘વ અલય્ક સસલામ’ પાછા જાઓ, નમાઝ પઢો. કારણ કે, તમે નમાઝ પઢી નથી. તેણે

બીજી અથવા ત્રીજી વખતે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! મને નમાઝ શીખવો. આપે કહ્યું : જ્યારે તમે નમાઝનો ઇરાદો કરો ત્યારે પૂરેપૂરું વુજૂ કરો. પછી કિબ્લા તરફ મોં કરીને અલ્લાહુ અકબર કહો. પછી કુર્આનનો જે ભાગ તમને આસાન લાગે તે પઢો. પછી રૂકૂઆમાં જાઓ. જ્યારે બરાબર રૂકૂઆ કરી લો ત્યારે શિર ઉઠાવીને બિલકુલ સીધા ઉભા થઈ જાઓ. પછી સજદામાં જાઓ. જ્યારે બરાબર સજદો કરી લો ત્યારે શિર ઉઠાવીને બરાબર બેસી જાઓ. ફરી સજદામાં જાઓ. જ્યારે બરાબર સજદો કરી લો ત્યારે શિર ઉઠાવીને બેસી જાઓ. પછી પૂરી નમાઝમાં એ પ્રમાણે કરો.]

(૨૩૬/૬૫૦૮) હઝરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, હુજૂરે આ પ્રમાણે શબ્દો કહ્યા હતા. પછી શિર ઉઠાવીને અહીં સુધી કે જ્યારે શાંતિથી બેસી જાય.

કોઈ માણસને આ પ્રમાણે કહેવું કે, ફલાણા માણસે તમને સલામ કહી છે

(૨૩૭/૬૫૦૯) હઝરત આઈશા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું હતું કે, જિબ્રઈલે તમને સલામ કહી છે. મેં કહ્યું : ‘વ અલયહિ સસલામ વ રહમતુ લ્લાહ’.

જે સભામાં મુસલમાનો અને

કાફિરો સાથે બેઠા હોય તેમને સલામ કરવી

(૨૩૮/૬૫૧૦) હઝરત ઉસામા ઇબ્ને ઝેદ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ગધેડા પર ફદકી ચાદર મૂકાવીને તેના પર કાઠડો નાખીને સવાર થઈને સઅદ ઇબ્ને ઉબાદાની બીમારપુર્સી માટે ગયા. મને પાછળ બેસાડયો. આ બનાવ બદરની લડાઈ પહેલાંનો છે. રસ્તામાં એક સભા પાસેથી પસાર થયા. જેમાં મુસલમાનો, મુશ્રિકો, મૂર્તિપૂજકો અને યહૂદીઓ સાથે બેઠા હતા. સભાજનોમાં અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબય અને હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને રવાહા પણ હતા. જ્યારે સવારીના કારણે ધૂળ ઊડીને સભાજનો પર પડી ત્યારે અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉબય ચાદર વડે પોતાનું નાક ઢાંકીને બોલ્યો કે, અમારા પર ધૂળ ન ઊડાવો. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સલામ કરી અને સવારીને થોભાવી. ઉતરીને સભાજનોને ઇસ્લામનું આમંત્રણ આપ્યું. બધાની સામે કુર્આનની તિલાવત કરી. ઇબ્ને ઉબયે કહ્યું : તું જે કંઈ કહી રહ્યો છે જો એ સાચું છે તો એનાથી સારી વસ્તુ કોઈ નથી, પરંતુ અમારી સભાઓમાં આવીને આવી રીતે અમને તકલીફ ન પહોંચાડ. તારા ઘેર પાછો ચાલ્યો જા. અમારામાંથી જે માણસ તારી પાસે આવે તેને નસીહત કર. આ સાંભળીને ઇબ્ને રવાહાએ કહ્યું : અમારી

સભાઓમાં આવ્યા કરો. અમે એને પસંદ કરીએ છીએ. પરિણામ એ આવ્યું કે, મુસલમાનો, મુશ્રિકો અને યહૂદીઓમાં ગાળગલોચ થઈ. સંભવ હતો કે પરસ્પર મારામારી કરી બેસે, પરંતુ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) સતત તેમના જુસ્સાને ઠંડો કરી રહ્યા હતા. છેવટે હુઝૂર પોતાની સવારી પર સવાર થઈને સઅદ ઇબ્ને ઉબાદા પાસે ચાલ્યા ગયા. આપે કહ્યું કે, સઅદ, શું તમે અબૂ હુબાબની વાત સાંભળી નહીં ? તેણે આવી આવી વાતો કરી. સઅદે કહ્યું કે, યા રસૂલુલ્લાહ ! એને માફ કરો અને દરગુજર કરો. કારણ કે ખુદાની કસમ ! આ ટાપુવાળાઓએ સર્વાનુમતે એવું નક્કી કર્યું હતું કે એને તાજ પહેરાવીને બાદશાહ બનાવીશું. એ દરમ્યાન અલ્લાહ તઆલાએ આપને સાચો મજહબ આપીને તેને મરદૂદ ઠેરવ્યો. એટલે તેને ઈર્ષા આવી. એ જ કારણે તેણે એવું વર્તન દાખવ્યું જે તમે જોયું. આ સાંભળીને હુઝૂરે ઇબ્ને ઉબયને માફ કરી દીધો.

ગુનોહ કરનારને સલામ ન કરવી અને તેને સલામનો જવાબ ન આપવો જ્યાં સુધી કે તેની તૌબા ખુલ્લમખુલ્લી ન થાય. ગુનોહગારની તૌબા કેવી રીતે જાહેર થાય છે ?

ઇબ્ને ઉમરનું કથન છે કે,

શરાબીઓને સલામ ન કરો

(૨૩૮/૬૫૧૧) હઝરત કઅબ ઇબ્ને માલિક (રદિ.) કહે છે કે, જ્યારે હું તબૂકની લડાઈમાં ન જઈ શક્યો અને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મુસલમાનોને અમારી સાથે વાતચીત કરવાની મનાઈ ફરમાવી ત્યારે હું હુઝૂરની પાસે જતો અને સલામ કરીને મનમાં વિચારતો હતો કે, હુઝૂરે સલામના જવાબ માટે હોઠ હલાવ્યા કે નહીં. અહીં સુધી કે આવી રીતે પચાસ દિવસ થઈ ગયા. ફજરની નમાઝ પઢ્યા પછી હુઝૂરે અમારી તૌબા કબૂલ થવાની જાહેરાત કરી.

ઝિમ્મી કાફિરોને સલામનો જવાબ કેવી રીતે આપવામાં આવે ?

(૨૪૦/૬૫૧૨) હઝરત આઈશા કહે છે કે, કેટલાક યહૂદીઓ રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવ્યા. તેમણે કહ્યું : ‘અસ્સામુ અલયકુમ’ તમારું મૃત્યુ થાય. હું તેમની વાત સમજી ગઈ. મેં જવાબ આપ્યો : ‘અલયકુમુ સ્સામુ વ લલઅનતુ’ હુઝૂરે કહ્યું કે, આઈશા, નરમ વલણ ધારણ કરો. ખુદા તઆલા બધી વાતોમાં નરમી પસંદ કરે છે. મેં કહ્યું કે, યા રસૂલલ્લાહ ! શું તમે તેમની વાત સાંભળી નહીં ? આપે કહ્યું : મેં પણ તો ‘અલયકુમ’ કહ્યું હતું.

(૨૪૧/૬૫૧૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને ઉમર કહે છે કે, હુઝૂરે પાક (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જ્યારે તમને યહૂદીઓ સલામ કરે છે ત્યારે તેમનામાંથી અમુક (અસ્સલામુ અલયકના બદલે) ‘અસ્સામુ અલયક’ બોલે છે. એટલે તમે પણ ‘વ અલયક’ કહો.

(૨૪૨/૬૫૧૪) હઝરત અનસ કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ ફરમાવ્યું કે, જ્યારે ‘અહલે કિતાબ’ તમને સલામ કરે ત્યારે તમે ‘વ અલયકુમ’ કહો.

જો કોઈના કાગળથી મુસલમાનોના નુકસાનનો ભય હોય તો તે કાગળને ખોલીને જોવો જાઝઝ છે

(૨૪૩/૬૫૧૫) હઝરત અલી મુર્તઝા કહે છે : મને, ઝુબેર ઇબ્ને અવ્વામને અને અબૂ મર્સિદ ગનવીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ મોકલ્યા. આપે કહ્યું : તમે બધા ખાખ નામે બાગ સુધી જાઓ. ત્યાં એક મુશરિક ઓરત મળશે જેની પાસે મુશરિકોને લખવામાં આવેલો હાતિબ ઇબ્ને અબૂ બલતઆનો પત્ર હશે. હઝરત અલી કહે છે કે, અમે બધા ઘોડાઓ પર સવાર થઈને જઈ પહોંચ્યા. જે જગ્યા માટે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ કહ્યું હતું ત્યાં તે ઓરત ઊંટ પર સવાર થઈને જતી

મળી. અમે કહ્યું કે, તારી પાસે જે પત્ર હતો તે ક્યાં છે ? તે કહેવા લાગી : મારી પાસે કોઈ પત્ર નથી. અમે તેને અટકાવી અને કાઠડાની જડતી લીધી, પરંતુ કંઈ મળ્યું નહીં. મારા બંને સાથીઓ કહેવા લાગ્યા : અમને પત્ર મળતો નથી. મેં કહ્યું કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ જુદું કહ્યું નથી. તે ખુદાની કસમ છે જેના નામની કસમ ખાવામાં આવે છે, હું તારા કપડાં ઉતારીશ, નહીં તો પત્ર કાઢી આપ. જ્યારે તેણે મારા પ્રયાસ જોયા ત્યારે પોતાના તેહબંદની ગાંઠ તરફ હાથ લંબાવ્યો. કારણ કે તેણે કમર સાથે ચાદર લપેટી હતી. તેણે કાગળ કાઢીને આપ્યો. અમે કાગળ લઈને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે આવ્યા. હુજૂરે કહ્યું : હાતિબ તમે આવું કામ કેમ કર્યું ? હાતિબે કહ્યું કે હુજૂર માફ ઇમાન તો ખુદા અને તેના રસૂલ પર છે. મેં એમાં કોઈ પરિવર્તન કે ફેરફાર કર્યો નથી. વાત એમ હતી કે હુજૂરના જેટલા સહાબીઓ છે તે બધાનો મક્કામાં કોઈ એવો સંબંધિત માણસ છે કે અલ્લાહ તઆલા તેની મારફતે તેમના માલ-ઔલાદને નુકસાન નહીં પહોંચવા દે. એટલે મને પણ થયું કે મારો પણ મુશ્કેલી ઉપર ઉપકાર થાય. જેથી તેની મારફતે અલ્લાહ તઆલા મારા સ્ત્રી-બાળકો અને માલને નુકસાનથી બચાવે. હુજૂરે

કહ્યું કે, તેણે સાચું કહ્યું. તમે એને સારી વાત સિવાય બીજું કંઈ કહો નહીં. હજરત ઉમરે કહ્યું કે હુજૂર, એણે ખુદા, રસૂલ અને મુસલમાનો સાથે દગો કર્યો હતો. મને રજા આપો કે, એની ગરદન ઉડાવી દઉં. આપે કહ્યું : ઉમર, તમને શું ખબર ? અલ્લાહ તઆલા બદરવાળાઓની હાલત જાણતો હોય. એટલે તેણે ફરમાવ્યું હોય કે, તમારું મન ફાવે તે કરો. જન્મત તમારા માટે જરૂરી બની ગઈ. આ સાંભળીને હજરત ઉમરની આંખો અશ્રુભીની થઈ ગઈ. તેમણે કહ્યું કે, ખુદા અને રસૂલ જ સારી રીતે જાણે છે.

અહલે કિતાબને કેવી રીતે કાગળ લખવામાં આવે ?

(૨૪૪/૬૫૧૬) ઇબ્ને અબ્બાસ કહે છે : અબૂ સુફ્યાને મને કહ્યું હતું કે, હિરકલે મને અને કુરેશની તે ટુકડીને બોલાવી જે સીરિયામાં વેપાર કરતી હતી. પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની કાગળ મંગાવીને વંચાવ્યો. તેમાં લખ્યું હતું : બિસ્મિલ્લાહિ રહમાનિ રહીમ, આ કાગળ અલ્લાહના રસૂલ મુહમ્મદ ઇબ્ને અબ્દુલ્લાહ તરફથી રોમના સરદાર હિરકલના નામે છે. 'અસ્સલામુ અલા મનિ તબઅલ હુદા અમ્મા બઅદ'.

કાગળમાં કોનું નામ પહેલું

લખવામાં આવે ?

(૨૪૫/૬૫૧૭) હજરત અબૂ હુરૈરા કહે છે કે, રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ બની ઇસ્રાઈલના એક માણસની વાત કરી. આપે કહ્યું : તેણે એક લાકડી લઈ પોલી બનાવીને એક હઝાર સોનામહોરો અને પોતાના તરફથી પોતાના મિત્રને નામે એક કાગળ લખીને તેમાં મૂક્યો. કેટલીક રિવાયતોમાં આ પ્રમાણે શબ્દો આવ્યા છે કે, તેણે લાકડીને પોલી કરીને તેમાં માલ મૂક્યો અને પોતાના મિત્રના નામે એક કાગળ લખ્યો. જેમાં લખ્યું કે, ફલાણા માણસ તરફથી ફલાણા માણસના નામે.

હદીસ ‘કૂમૂ ઇલા સયિદિકુમ’નું સ્પષ્ટીકરણ

(૨૪૬/૬૫૧૮) હજરત અબૂ સઈદ કહે છે કે, કુરૈજાવાળાઓ સઅદના ચુકાદાથી રાજ થઈને પહાડ પરથી ઉતરી પડ્યા. રસૂલુલ્લાહ (સલ.)એ સઅદને બોલાવ્યા. જ્યારે સઅદ આવ્યા ત્યારે હુજૂરે કહ્યું : **કૂમૂ ઇલા સયિદિકુમ** કિવા તમારા સરદારના માનાર્થે ઉઠો. સઅદ આવીને રસૂલુલ્લાહ (સલ.) પાસે બેસી ગયા. આપે કહ્યું : આ લોકો તમારા ચુકાદા પ્રમાણે રાજ થઈને ઉતર્યા છે. હજરત સઅદે કહ્યું : તો હું ચુકાદો આપું છું

કે, એમનામાંથી લડનારા માણસોને કતલ કરવામાં આવે. એમના સ્ત્રી-બાળકોને લોંડી-ગુલામ બનાવવામાં આવે. હુજૂરે કહ્યું : તમે ખુદાના હુકમ અનુસાર ચુકાદો આપ્યો.

હસ્તધૂનન

(૨૪૭/૬૫૧૯) ઇબ્ને મસ્ઝીદ કહે છે કે, હુજૂર (સલ.)એ જ્યારે મને તશહહુદ (અત્તહિયાત) શીખવ્યું હતું ત્યારે મારી હથેળી હુજૂરની બંને હથેળીઓ વચ્ચે હતી.

(૨૪૮/૬૫૨૦) કઅબ ઇબ્ને માલિક કહે છે : હું મસ્જિદમાં દાખલ થયો ત્યારે રસૂલુલ્લાહ (સલ.) હતા. મને જોઈને તલહા ઇબ્ને ઉબૈદુલ્લાહ દોડીને આવ્યા. મારી સાથે હસ્તધૂનન કયુ અને તૌબા કબૂલ થવાની મુબારકબાદી આપી.

(૨૪૯/૬૫૨૧) કતાદા કહે છે : મેં હજરત અનસને પૂછ્યું કે, શું સહાબાઓમાં હસ્તધૂનન હતું ? હજરત અનસે કહ્યું : હા.

(૨૫૦/૬૫૨૨) હજરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને હિશામ કહે છે : અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ની સાથે હતા. તે વખતે હુજૂરે હજરત ઉમરનો હાથ પકડ્યો હતો.

બંને હાથે હસ્તધૂનન કરવું

(૨૫૧/૬૫૨૩) હમ્માદ ઇબ્ને ઝેદે

ઇબ્ને મુબારક સાથે બંને હાથે
હસ્તધૂનન કર્યું હતું.

(૨૫૨/૬૫૨૪) ઇબ્ને મસ્જીદ કહે
છે : મારો હાથ હુઝૂર (સલ.)ના બંને
હાથો વચ્ચે હતો, એવામાં હુઝૂરે
મને એવી રીતે તશહહુદ શીખવ્યું
જેવી રીતે કુર્આનની સૂરત શીખવતા
હતા. તશહહુદ આ પ્રમાણે છે :
અત્તહિર્યાતુ તિલ્લાહિ વ
રસલવાતુ વ તરિયબાતુ
અસ્સલામુ અલરક અર્યુહ
ન્નબિર્યુ વ રહમતુ લ્લાહિ વ
બરકાતુહુ અસ્સલામુ અલયના

વ અલા ઇબાદિ લ્લાહિ
સ્સાલિહિન. અશહદુ અલ્લાઇલાહ
ઇલ્લ લ્લાહુ વ અશહદુ અન્ન
મુહમ્મદન અબ્દુહુ વ રસૂલુહ
આ તશહહુદ અમે ત્યારે પઢતા હતા
જ્યારે હુઝૂર અમારી વચ્ચે મૌજુદ
હતા, પરંતુ જ્યારે હુઝૂરની વફાત થઈ
ત્યારે અમે (અસ્સલામુ અલરક અર્યુહ
ન્નબિર્યુના બદલે) અસ્સલામુ અલા
કિંવા અલ ન્નબિરિય પઢતા હતા.

.....
(૨૫૨/૬૫૨૪) હસ્તધૂનન (હાથ મુલાકાત) બંને
હાથો વડે થવું જોઈએ. ઇબ્ને મસ્જીદ (રદિ.)
ફરમાવે છે કે, મારો હાથ રસૂલુલ્લાહ (સલ.)ના
બંને હાથો વચ્ચે હતો.

★ ભાગ-૨૫ સમાપ્ત ★